

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

COLLEGIUM HESIODEUM

U B I

GRÆCA

HESIODI

ASCRAEI CARMINA,

Quæ extant, omnia ad unum
Latine vertuntur,

C U M

INDICE

omnium vocum Græcarum, nec non Gramma-
tica difficiliorum ANALYSI,

INSTITUTUM

*In inclyta Illustrium & prepotentum FRISIÆ
ORDINUM ACADEMIA, quæ est
FRANEQUERÆ,*

PRÆSIDE

GEORGIO PASORE G. L.
ibid. Professore.

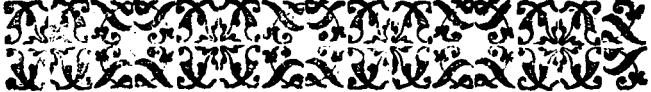
ACADEMIA

AMSTELRODAMI,

Sumptibus HENRICI LAURENTII, 1632.

Typis F. Heynsii Typogr. in Acad. Franekerana.

Ex Biblioth. Viri Illust. Isaaci Vossii. 77

Nobilissimis, Amplissimis, & Magnifi-
centissimis VIRIS,

ILLUSTRUM ET PRÆPO-
TENTUM FRISIÆ
ORDINVM DEPV TATIS
NOVEM-VIRIS.

LITERATUM PATRONIS
BENIGNISSIMIS,
PATRIBVS PATRIÆ,
DOMINIS,

ET EPITAIΣ,

ET

FAUTORIBUS
MAGNIS,

Salutem plurimam dico, felicissimumque an-
nam ineuntem precor.

*Nobilissimi, Amplissimi & Magni-
ficentissimi VIRI,*
L I T E R A R V M P A T R O N I

E T

Ευεργέται benevolentissimi,

N E C N O N

B E N E F I C E N T I S S I M I .

INDICEM novi TESTAMENTI
Lexicum meditor, quem antequam
aggrediar, in profano aliquo autore
periculum fieri posse autumavi, ut
viderem, quænam in tam præclaro
& sacro opere, mihi imprimis forent notanda,
quæque declinanda. Imitari hîc lubuit eos, qui
pulcras vestes conficiendas curaturi, prius vilem
& rudem materiam sartori exhibent tractandam,
scindendam, concipiendam & sarciendam, quàm
idipsum in pretioso aliquo experiantur panno.
Scilicet levior est telæ vilioris jactura, quàm pan-
ni pretiosi. VOBIS verò hunc INDICEM de-
dicare visum fuit, ut cognoscerem, utrum Vos,
qui ad clavum totius FRISIÆ sedetis, studium
hoc meum probaturi essetis, nec ne. Si probave-
ritis, aliis, nec non mihi, vestro imprimis consilio
calcar addetis, ut in reliquis classicis autoribus

D E D I C A T I O.

(ut nominant) quorum **LEXICUM INDICEM** nondum habemus, idem pari tentemus industria. De usu **LEXICI** hujus **INDICIS** multa dixi infrà, in præfatione mea ad Linguæ utriusque Professores. Quod si quis censuerit, minutias hæc Grammaticas docto huic seculo minùs convenire, sciat hæc non veteranis militibus exarata esse, sed publicis **BIBLIOTHECIS**, quæ quibuscumque Literariæ Reip. civibus patère debent, quoque abire solent, quibuscumque de re aut voce aliqua difficiliore scrupulus inciderit. Sed utinam hoc seculum, quod tot bellis (cum quibus barbaries aliqua, ut plurimum, conjuncta esse solet) exardescere cœpit, satis doctum esset! Sed rogatos velim censores ejuscemodi, ne judicent, nisi Analyti perlecta. Quod si qui somniant, Grammatica hæc *νεανειύματα & ἀβελτερίας*, (ne quid gravius dicant) omittendas, explodendas forasque quatiendas, nã isti prima solidæ eruditionis fundamenta convulsa, eque medio sublata cupiunt! Sanè per me liceat, ut hujusmodi *ἡ δοξασσοφας* domum struat sine fundamento, ut inquam omissis hisce infimis gradibus, icario ausu ad summa eruditionis fustigia, recto contendat pede, ipsique *natura* bellum indicat, *quæ*, ut aliquando ex clarissimo philosopho audiui, *nunquam agit per saltum*. Utinam omnium autorum classicorum **INDICES**,

DEDICATIO.

τὰς ἡμεῖς μὴ σῆσι, ἀλλ' οἱ ἔκαστος ὁπῶπα,
 paratos haberemus, atque ita pede magis inof-
 fenso in curriculo studiorum pergeremus, mi-
 nusque laboraremus! Valet, viri nobilissimi,
 amplissimi, patres patriæ magnificentissimi, lu-
 sumque hunc Academicum in Academia illu-
 strum & præpotentum FRISIÆ ORDINUM
 privatim à me institutum, & proinde VOBIS,
 jure quodam vestro, inscribendum, æqui bonique
 consulite. Scripsi in musæo, prid. Cal. Jannuarias
 FRANEQUERÆ, Anno D. N. 1631. exeunte,
 ineunte verò 1632.

V. V.

A. A.

Observantissimus,

GEORGIUS PASOR. G. L.

ibid. Profess.

Ἐκ τῶν Σχίδας.

ΗΣίοδος Κυμαῖος. νέος ἢ κομιαθεὶς ὑπὸ τῷ πατρὶ
Δίῳ, καὶ μητρὸς Πυκτιμένης ἐν Ἀσκλη τῇ Βοιωτίας.
Γενεαλογεῖται ἢ εἶναι τῷ Δίῳ τῷ Ἀμπελίδῃ τῷ Μελαιώ-
πῃ· ὃν φασὶ τινες τῷ Ὀμήρῳ προκάπερ εἶναι πάππον,
ὡς ἀνείψιάδῳ εἶναι Ἡσίοδον τὸν Ὀμηρον. ἐκάπερον ἢ ἀπὸ τῷ
Ἀτλαντὶ κατὰ γὰρ ποιήματα ἢ αὐτῷ ταῦτα θεογονία,
Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπὶς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν βί-
βλίοις ἐ· Ἐπικήδει εἰς Βάτραχόν πνα ἐρώμενον αὐτῷ.
Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων, καὶ ἄλλα πολλά. Ἐπελεύτησε
ἢ Ἰππικνωθεὶς παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτιμύῳ· οἱ νύκτωρ δόξαν-
τες ἀναιρεῖν Φθόρεα ἀδελφῆς ἑαυτῶν, ἀνείλον τον Ἡσίο-
δον ἄκοντες. ἔω ἢ ἔ· Ὀμήρῳ κατὰ τινες πρεσβύτερος, κατὰ
ἢ ἄλλος σύγχρονος. Πορφύρεος καὶ ἄλλοι πλεῖστοι νεώ-
τερον ἑκατὸν ἐνιαυτῶν ὀρίζεσσι.

Ἐκ τῶν Διονυσίων τῷ Ἀλικαρναστέως.

ΗΣίοδος ἔω γὰρ ἐφρόντισεν ἡδονῆς, καὶ ὀνομάται
λειότης, καὶ σιωθίσεως ἐμμελῆς.

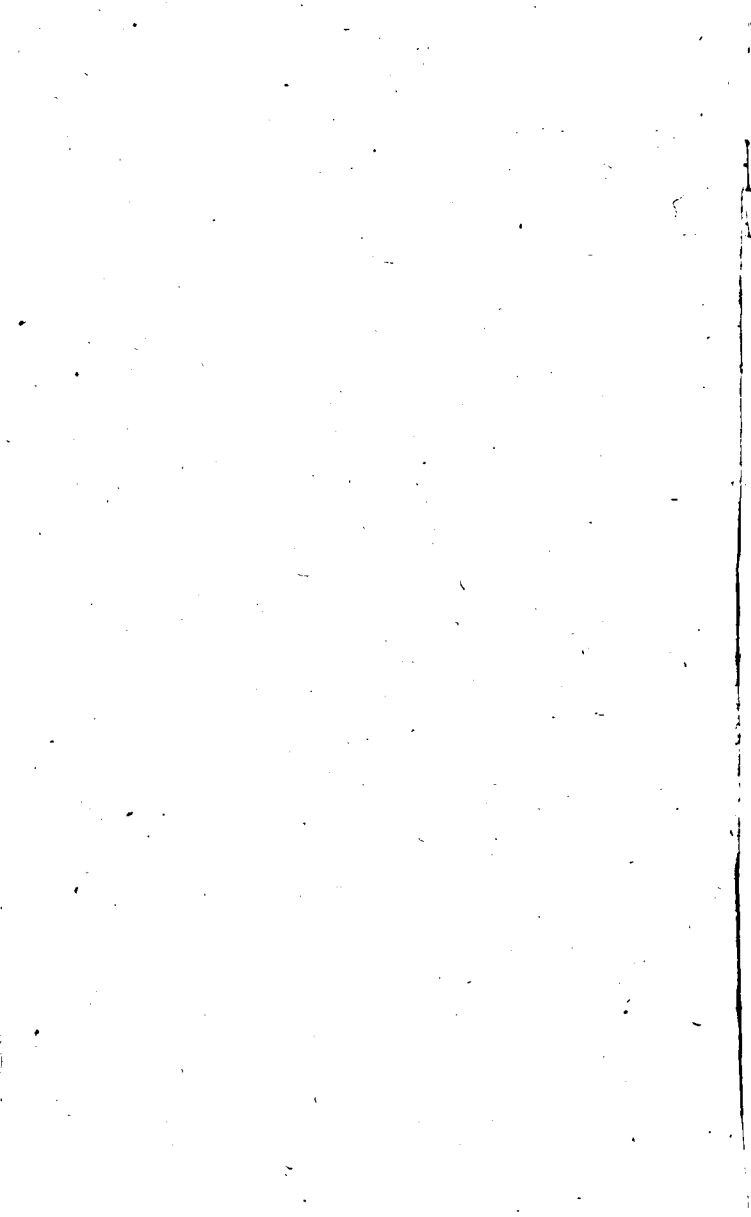
Εκ

Ex Suida.

Hesiodus Cumæus. Cæterùm à patre Dio & Pycimede ejus matrè, in Ascra, translatus eò, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt, quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt: Ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc sunt poëmata: Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus libris quinque, Epicedium Batrachi, quem in deliciis habuit, de Daëtylis Idæis, alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Crimenum hospes divertisset, qui cum noctu sororis suæ stupratorem, tollere se existimarent, Hesiodum ignari sustulere. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius & alii, centum omnino post annis floruisse tradunt.

Ex Halicarnassensi Dionysio.

Hesiodo autem magna voluptatis fuit cura, rum æquabilem dictionum, accuratamque amat compositionem.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

τὰ ἐν ἑρμῇ ἀπαντα.

H E S I O D I

A S C R Æ I O P E R A,

Quæ reperiuntur, omnia,

*Cum accurato omnium Græcarum vocum INDICE,
nec non exquisita difficiliorum Analysis,
quam addidit*

G E O R G I U S P A S O R.

AMSTELÆODAMI,

Sumptibus HENRICI LAURENTII, 1631.

Typis F. Heynsii Typogr. in Acad. Franekerana.

HESIODI ASCRÆI

OPERA ET DIES.

Musa Pierides carminibus celebres,
Adeste, sanè dicite vestrū patrem cantantes
Et per quem mortales homines pariter obs-
curique sunt clarique,

Nobiles, ignobilesq̃ue, Iovis magni voluntate.

Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:

Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:

Facileque corrigit incurvum, & superbum attenuat.

Iupiter altitonans, qui supremas domos incolit.

Audi intuens & auscultans, & justitiam in judiciis

Tu: Ego verò Persa vera monebo. (sequere,

Non utiq̃, unum est contentionum genus, sed in terra

Sunt duo. alteram quidem probaverit sapiens,

Altera vituperio est digna. Differunt autem inter se.

Nam hac bellum exitiosum, & discordiam auget,

Noxia. Nullus hanc amat mortalis, sed necessariò

Immortalium consiliis litem colant molestam.

Alteram verò, priorem genuit nox obscura. (tans,

Posuit verò ipsam Saturnius sublimis, in æthere habi-

Terra in radicibus, hominibus longè meliorem.

Hæc quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.

In alterum enim quispiam intuens otiosus

Divitem, qui festinat arare atque plantare,

Domumq̃ rectè gubernare. AEmulatur verò vicinum

vicinus,

Ad

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Μοῦσα Πιερίηθεν αἰοδῆσι κλείεσσαι,
 Δεῦτε δὴ ἐνέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνέεσσαι· **Δί**¹
 ὃν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε
 Φατοί τε,

Ῥήτοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκητι.
 Ῥέα μὲν γὰρ Βελίαει, Ῥέα δ' ὅ Βελιάοντα χαλέπῃ· **5**
 Ῥέα δ' ἄελζήλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξῃ·
 Ῥέα δὲ τ' ἰθυώφ' σκολιὸν, καὶ ἀγνήνορα κάρφῃ.
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρπῃσι δώματα ναίει,
 Κλυθι ἰδῶν αἰῶν τε· δίκη δ' ἰθυωε θέμιστας,
 Τυώη· ἐγὼ δέ κε Πέρση ἐτήτυμα μυθεζαίμεν. **10**

Οὐκ ἄρα μῦθον ἔλω ἐρίδων γένεσθαι, ἀλλ' ὅππῃ γαῖαν
 Εἰσὶ δῶα τέλῳ μὲν κεν ἐπαανέσσει νηέσας
 Ἥ δ' ὅππῃ μωμητή· διὰ δ' αὖτις χα θυμὸν ἔχεσθαι.
 Ἥ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆρ' ἐν ὀφέλλῃ,
 Σχελίῃ ἔτις τέλῳ γε φιλεῖ βροῖς, ἀλλ' ὑπ' αἰάγκης **15**
 Ἀθανάτων βελήσιν ἐρ' ἐν πτωσὶ βαρεῖαν.

Τέλῳ δ' ἐτέρῳ, περτέρῳ μὲν ἐγείνατο νύξ ἱριγενής·
 Ὅῃ κε δεμιν Κρονίδης ὑψίζυγθαι, αἰθέρι ναίων,
 Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·
 Ἥ τε καὶ ἀπάλαμνον περ ὁμῶς ὅππῃ ἔργον ἐγείρει· **20**
 Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἐργωιο χατίζων
 Πλάσιον, ὃς ἀπεύδει μὲν ἀρόμυθον ἠδὲ φυτεύειν,
 Οἶκόν τ' ὧ θεόθεν ζηλαῖ δέ τε γήϊνα γήϊον

Εἰς ἄφρονον ἀπυῦδοντ' ἀγαθὴ δὲ ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων,
 Καὶ πλωχὸς πλωχῷ φθονέει καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.

ὦ Πέρση, σὺ γ' παῦτα τεῷ ἐσικαίτθεο θυμῷ,
 Μηδὲ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 Νείκε' ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακχόν ἐντα.

ὦρῃ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε, 30

ὦ τιμὴ μὴ βίῃ ἐνδον ἐπηρεζανὸς κατὰκειται

Ὀραῖος, τὸν γαῖα φέρει Δημήτεριος αἰκτῶ.

Τὸ κε κορεσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφείλοισ

Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δὲ οὐκέτι δεύτερον ἔσται

Ὀδ' ἔρδειν. ἀλλ' αὐθι διακρινώμεθα νείκεος 35

Ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσὼ ἄρισται.

Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἰδαιοσάμενθ' ἀλλὰ τε πολλὰ

Ἀρπάξων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας

Δωροφάγους, οἱ τλέωδε δίκῃν ἐθέλῃσι δικάσασθαι.

Νῆπιοι, καὶ δὲ ἴσασιν ὅσῃ πλέον ἡμῖσι παστὸς, 40

οὐδὲ ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσιν θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.

Ῥηϊδίως γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάζαιο,

ὥς τέ σέ κ' εἰς ἐσιαυτὸν ἔχουσιν, ἐς αἰργὸν ἐόντα.

Λίψαί κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ κατὰθεῖο, 45

Ἔργα βοῶν δὲ δότελοιτο καὶ ἡμιόνων πηλαργῶν.

Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἡσιν,

Ὅτι μὲν ἐξαπάτησεν Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

Τὸν κ' ἀρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.

Κρύψε γ' αὖτ' ὅτ' αὐτοῖς ἐὺς πάντα ἰαπετοῖο 50

Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πατρὸς μητιόωντος.

*Ad divitias festinantē: bona ergo hac contentio homi-
Et figulus figulo succenset, & fabro faber, (nibus.
Et mendicus mendico invidet, cantōrque cantori.*

*O Persa, tu vero hac tuo repone in animo: (ducat,
Neq; malus gaudens contentio animū tuum ab opere ab-
Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
Parū n. ei temporis est, quod litibus & foro impendat,
Cui non est victus domi in annum repositus,
Tempestivus, quem terra fert Cereris munus.*

*Quo satiatas lites ac rixam moveas
De facultatibus alienis. Tibi verò non amplius licebit
Sic facere: sed in posterum discernamus litem
Rectis judiciis, qua ex Iove sunt optima.*

*Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autē
Rapiens ferebas, valde demulcens reges (multa
Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse.*

*Stulti neque sciunt, quantò plus dimidium sit toto,
Neque quàm magnum in malua & asphodelo bonum.
Occultarunt enim Dī victum hominibus.*

*Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses,
Vt in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.*

*Statimque temonem in fumo poneres,
Opera verò bouum cessarent mulorumq; laboriosorum.
Sed Iupiter abscondit, iratus animo suo,*

Quia ipsum decepit Prometheus versutus.

Quocirca hominibus paravit tristia mala.

*Abscondit verò ignem: quem rursus Iapeti puer
Surripuit ad hominum usum, Iove inconsulto*

*In cava ferula, fallens Iovem fulminibus gaudentem:
Huncque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:*

*Iapetionide, omnium maxime versute, (peris?
Gaudes ignem furatus, quodque animum meum dece-
Quod tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris
Ipsis. namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.*

*Sic ait, risitque pater hominumque deumque.
Vulcanum verò insignem jussit quàm celerrimè
Terram aqua miscere, hominisque imponere vocem,
Et robur, immortalibus verò deabus facie assimilare
Virginibus pulchram formam peramabile. at Miner-
Opera docere, ingeniosè telam texere: (vam,
Et venustatem circumfundere capiti aureã Venerem,
Et desiderium molestũ, & membra depascentes curas:
Imponere verò impudentem mentem, & fallaces mo-
Mercurium jussit, nuncium Argicidam. (res*

*Sic dixit. illi autè obtemperarunt Iovi Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus
Virgini verecunda similem, Iovis consiliis.*

*Cinxit vero & ornavit dea glaucocula Minerva:
Circum verò Charitesque dea, & veneranda Suada,
Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
Hora pulchricoma coronarunt floribus vernis.*

*Omnem verò illius corpori ornatum adaptavit Pallas
At in pectore illi nuncius Argicida, (Minerva,
Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
Fecit Iovis consiliis gravistrepi. sed vocem illi*

Imposuit

Ἐν κίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνόν,
Τὸν ᾗ χολωζάμεν πρὸς Φη νεφεληγερέτα Ζεύς.

Ἰαπετιονίδη, παύτων περὶ μῆδεα εἰδώς,
Χαίρεις πῦρ κλείψας, καὶ ἡμᾶς Φρόνας ἢ περοπέυζας;
Σοίτ' αὐτῷ μέγα πῆμα ἔσθ' ἀνδράσιν ἐσθ' ὁμόδροισι.
Τοῖς δ' ἔγωγ' αὐτὶ πυρὸς δώζω κακόν, ὃ κεν ἅπαντες
Τέρπονται κατὰ θυμὸν, εἶον κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

Ὡς ἔφατ'· ὅκ δ' ἔγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἦφαιστος δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτι τάχιστα 60
Γαῖαν ὕδα Φύρην, ἐν δ' ἀνθρώπων θένον αὐδῶ
καὶ δένει· ἀθανάταις ᾗ θεαῖς εἰς ὥπαι εἴκειν
Παρθενικαῖς καλὸν εἶδ' ἐπ' ἡρώων· αὐτὰρ Ἀθηνῆν
Ἔρως διδάσκῃσιν, πολυδαίδαλον ἰσὺν ὑφαίνειν·
καὶ χάριν ἀμφιχέει κεφαλῇ χροστέῳ Ἀφροδίτῃ, 65
καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γμοκόρας μελεδῶνας·
Ἐν ᾗ θένον κύνειον τε νόον καὶ Ἰππικλοπον ἦθ'·
Ἑρμῇ δ' ἦνωγε διάκτορον Ἀργυφόντῃ.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' Ἰππύθοντο Διὶ Κρονίῳι αἰακῇ.
Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὸς Ἀμφιγυγίας 70
Παρθένω αἰδοίῃ ἱκέλον, Κρονίδεω διὰ βελῆας·
Ζῶσε ᾗ ἔκκοσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ·
Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτες τε θεαὶ ἔσθ' ὀνεία Παιθῶ
Ὀρμης χροσεῖας ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ ᾗ τλώγε
Ὀρμῇ καλλίκομοι σέφον ἀνθεῖν εἰσέρχονται 75
Πᾶσι δέ οἱ χροῖ κόσμον ἐφ' ἡρμῇσε Παλλὰς Ἀθηνῆ,
Ἐν δ' ἄρ' οἱ στήθεσι διάκτορος Ἀργυφόντης
Ψευδεία θ' αἰμυλίας τε λόγους ἔσθ' Ἰππικλοπον ἦθ'·
Τεῦξε, Διὶς βελῆσι βαρυκτύπε· ἐν δ' ἄρα Φωνῶ

Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὁμόμηνη δ' ἰδὲ γυναῖκα
 Παιδῶρ' ἔω, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἰδῶρ' ἔσαν, πῆμ' αὖθροον ἀλφειῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπιὴν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πῶμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεφόντην,
 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχυὸν ἄγγελον· ἔδ' Ἐπιμηθεὺς
 ἔφρασαθ', ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς, μή ποτε δῶρον
 Δέξασθαι παρ' ἑλνός Ὀλύμπια, ἀλλ' ἀποπέμψῃς
 ἔξοπίσω, μή πως τὸ κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν ἔχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζῶεσκον θπὶ χθοὶ Φῦλ' ἀνθρώπων
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεπῆς νόστοιο,
 Νύκωντ' ἀργαλέων, αἷτ' αὖθροον γῆρας ἰδῶσαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγυράσκεισι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσι, πῖθ' ἄρα πῶμ' ἀφελῆσα
 ἔκιδας· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Μνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρήρητοις δόμοις
 ἔνδον ἔμιμνε, πῖθ' ὑπὸ χεῖρεσιν, ἔδ' ἑύραζε
 ἔξέπῃ. πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πῖθοιο,
 Αἰγλόχευ βελήσι διὸς νεφεληγερέτα.
 Ἀλλὰ δ' ἡ μύρτα λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 Πλεῖν μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖν δ' ἡ θάλασσα.
 Νῆπι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη καὶ δ' ἐπὶ νυκτὶ
 Αὐτόμαλοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνῇ ἐξείλετο μῆτιν ἑτα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι παρ' ἐστὶ διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 Εὖ καὶ θπισταμένως· σὺ δ' ἐν φρεσὶ βέλλεις σῆναι.

80

90

95

100

105

25

*Imposuit deorū praco. appellavit autē mulierē hancce
Pandoram: quia omnes cælestium domorum incola
Donum contulerunt, detrimentū hominibus industriis
At postquam dolū perniciosum & inevitabilē absolvit
Ad Epimetheum misit pater inclytum Argicidam.
Munus ferentē, deorū celerē nunciū. neq; Epimetheus
Cogitavit, quod illi praecepisset Prometheus, ne quando
Susciperet à Iove Olympio, sed remitteret (munus
Retro, necubi mali quippiam mortalibus eveniret.
Verū ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
Prius namque in terra vivebant familia hominum
Seorsim à malis & absque iis, & sine difficili labore,
Morbisq; molestis, qui hominibus senectam afferunt.
Statim enim in afflictione mortales consenescent. (set
Sed mulier manibus vasis magnū operculū cū dimovisset
Dispersit, hominibus autem machinata est curas gra-
Sola vero illic spes infracta in domo (ves.
Intus mansit, dolij sub labris, neque foras
Evolavit. prius enim iniecit operculum dolij,
Ægiocchi consilio Iovis nubicoga.
Alia verò innumera mala inter homines errant.
Plena enim terra est malis, plenumque mare.
Morbi autem hominibus tam interdiu quam nocte.
Utro oberrant, mala mortalibus ferentes
Tacitè: nam vocem exemit prudens Iupiter.
Sic nusquam licet Iovis mentem evitare.
Caterū si voles, alium tibi sermonem paucis absolvā
Bellè ac scienter: tu vero praeordiis imposito tuus.*

*Vt simul nati sunt dī, mortalesque homines,
Aureum primò genus diversiloquentium hominum
Dī fecerunt, cælestium domorum incola.
Et ij quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret:
Et ut dī vivebant, securo animo pradi,ti,
Planè absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senectâ aderat: semper verò pedibus ac manibus similes
Delectabantur in conviviis, extra mala omnia.
Moriebantur autē ceu somno domiti: bona verò omnia
Illis erant fructum autem ferebat fertile aruum
Sponte sua, multumque & copiosum: ipsique ultro
Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.
Verum postquam hoc genus terra abscondit,
Ii quidem damones facti sunt, Iovis magni consilio,
Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominū:
Qui quidem observant & iusta & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram,
Opum datores: atque hoc munus regale consecuti sunt.
Secundum inde genus, multò deterius postea
Argenteum fecerunt cælestium domorum incola,
Aureo neq; corporis poceritate simile, neq; intellectu.
Sed centum annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ. (sc̃t,
Cum verò adolevisset, & pubertatis terminū attigisset,
Pauillum vivebant ad tempus, dolores habentes
Ob stultitias. injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,*

Vt fas

Ὡς ὁμόθεν γαῖαζι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 Χρύσειον μὲν πρῶτις α γενῶ μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀθαῖατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ὅττι Κρόνος ἦσαν, ὅτ' ἔραν ἠέμεν βασιλευν.
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύν, εἴδε τι δακλόν
 Γῆρας ἀπ' αὐτῶ, αἰεὶ ᾗ πόσας καὶ χεῖρας ἰμοῖοι
 Τέρπαντ' ἐν θαλήσι, κακῶν ἐκτοδεν ἀπαύτων.
 Θνητὸν δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι. εἰδὼ δ' ᾗ παύσασθαι
 Τοῖσιν ἔλω καρπὸν δ' ἔφερε ζειδωρὸν ἄρσρα
 Αὐτομάτῃ πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐβελήμοι.
 Ἦσυχον ἔργα νέμοντο, σὺν εἰδ' ἰσὺν πρᾶξουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γενῶ κατὰ γαῖα καλύψεν,
 Τοὶ μὲν δαίμοιές εἰσι Διὸς μεγάλα διαβλάσ,
 Εἰδ' ἰσὺν, ὅττι χθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χεῖλια ἔργα,
 Ἦσος ἐσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλαττοδοταὶ καὶ τῷτο γέρας βασιλῆϊν ἔχον.

110

120

125

Δεύτερον αὐτὴ γενῶ πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ ἔτε φυλῶ ἐναλίγκιον ἔτε νόημα.

Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτετα πρῶτος μητέρῃ κεδνῇ
 Ἐτρέφετ' ἀτάλῃων, μέγα νήπιος, ὃ ἐνὶ οἴκῳ.

130

Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ, καὶ ἡβῆς μέτρον ἴκοιτο

Παυρὶδιον ζώεσκον ὅττι χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες

Ἀφροδίαις ὅβριον γὰρ ἀτάσθαλον εὐκ' ἐδιώκοντο

Ἀλλήλων ἀπέχον, εἰδ' αἰθανάτης θεραπεύειν

Ἦθελον, ἢ δ' ἔρδαν μακάρων ἱεροῖς ὅττι βωμῆς,

135

136

Ἡ δέ μιν ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. οὗ μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἐκρύψε, χολέμεν, ἕνεκα τιμαῖς
 Οὐκ ἐδίδεν μακάρεσσιν θεοῖς οἱ Ὀλύμπιον ἔχουσιν.

· Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένετο κατὰ γαῖα κάλυψε,

τοῖ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται

140

Δεύτεροι, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ἐπηδεῖ.

Ζεὺς δ' πατὴρ τρίτον ἄλλο γένετο μερόπων ἀνθρώπων

Χάλκειον πόϊησ', οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,

Ἐκ μελιᾶν, δεινὸν τε καὶ ὄμβρομον· οἷσιν Ἄρη

Ἔργ' ἐμελε σπονδέεσσι δ' ὕδαρες· ἐδὲ τι σίτον

Ἡθιον, ἀλλ' ἀδάμαστος ἔχον κρατερόφρονος θυμόν,

Ἀπλάσι. μεγάλη δ' βίη καὶ χεῖρες ἀάητοι

Ἐξ ὥμων ἐπέφυκον ἔπ' ἐσθλοῖς μελέεσσιν.

τοῖς δ' ἑὸν χάλκεα μὲν τεύχεα. χάλκεοι δέ τε οἶκοι.

Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔχε σιδήρεσσι. 150

καὶ τοῖ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρησι δαμνότες

βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερῇ αἰδᾶσθαι,

Νώνυμοι· θάνατος δ' ἐκπάγλως περὶ ἰόντας

εἶλε μέλας. λαμπερὸν δ' ἔλιπον φάος ἡλίοιο.

· Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένετο κατὰ γαῖα κάλυψε, 155

αὐθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἔπ' ὑποχθονὶ πρυμνοπύργῳ

Ζεὺς Κρονίδης πόϊησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,

Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένετο, οἱ καλέονται

Ἡμίθεοι, περὶ γένεσσι κατ' ἀπείρονα γαῖας.

καὶ οὗ μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ, 160

τῆς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύλῳ θήβῃ Καδμηΐδι γαίῃ

ὦλεσε μαρναμένους μῆλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο·

τῆς δ' καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγας λαΐτμα θαλάσσης

ἔσ

*Vt fas hominibus ex more. Hos quidam deinde
Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis diis, qui olympum habitant.*

*At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.*

Iupiter vero pater tertium aliud genus hominum

Aeneum fecit, omnino argenteo dissimile,

E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis

Opera cura erant luctuosa, ac injuria: neq. ullum cibum

Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,

Feroces: magna verò vis & manus invicta

Ex humeris nascebantur in validis membris.

His erant anea arma, aneaque domus: (rum.

A Ere verò operabantur: nigrum enim nondū erat fer-

Et hi quidem manibus propriis interfecti,

Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,

Ignobiles: mors verò tamen si stupendi essent,

Invasit atra; splendidumque liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,

Rursum aliud quartum in terra multorum altrice

Iupiter Saturnius fecit, justius & melius,

Virorum heroum divinum genus: qui vocantur

Semidei, priori generatione, per immensam terram.

Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,

Alios quidem ad septiportes Thebas; Cadmeam ter-

Perdidit pugnantes propter oves Oedipi: (ram,

Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem

Ad

*Ad Troiam ducens, Helena gratia pulchricoma:
 Vbi mors quoque circumdedit ipsos. (buens
 Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tri-
 Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terra fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes
 In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
 Felices heroes: his dalcem fructum
 Ter quotannis florentem profert sæcunda tellus.*

*O utinam ego quinto non interesssem (ca natus.
 Hominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut post-
 Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
 Quiescent à labore & miseria aut nocte
 Corrupti: graves verò dij dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.
 Iupiter autè perdet etiam hoc genus variè loquentium
 Postquam facti circa tempora cani fuerint. (hominum
 Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
 Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antehac:
 Statim vero senescentes dehonorabunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impj, neque deorum oculum veriti. neque hi sanè
 Senibus parentibus educationis pramia reddent,
 Violenti. alter verò alterius civitatem diripiet:
 Neque ulla pji gratia erit, neque justj,
 Neque boni. magis vexè maleficum & injurium
 Virum colent. Iustitia vero in manibus, pudor autem
 Non erit. Ladetque malus meliorem virum,*

Verbis

Ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ' ἠὺκόμοιο.

Ἐνθ' ἦτοι σὺν' μὲν θανάτῳ τέλει ἀμφεκάλυψε 165

Τοῖς ἧ δόχ' ἀνθρώπων βίοντι καὶ ἦθε' ὁπάσας
Ζεὺς Κρονίδης καίνας τε πατὴρ ἐς πάρος τε γαίης.

Καὶ τοὶ μὲν ναῖσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες

Ἐν μακάρων νήχοισι, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδύνῳ,

Ὀλβιοὶ ἥρωες τοῖσιν μελιθεὶα καρπὸν 170

Τρὶς τῷ ἔτης θάλλοντα φέρει ζείδωρ' ἄρκρα.

Μηκέτ' ἐπ' ἔ' ὠφειλον ἔχων πέμπτοισι μετεῖναι

Ἀνδράσιν, αἰλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἐπ' ἔτα γενέσθαι.

Νυνὶ γάρ δ' ἡ γέν' ἐστὶ σιδήρεον. ἔδ' ἐποτ' ἡμαρ

Παύζονται καμάτῳ καὶ οἰζύνῳ, ἔδ' ἐπὶ νύκλει

Φθειρόμενοι χαλεπὰς ἧ θεοὶ δώλῳ μερίμνας.

Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἰσθλὰ κακοῖσιν.

Ζεὺς δ' ὀλέσθ' ἔ' τῷτο γέν' μερόπων ἀνθρώπων,

Εὖτ' ἂν γένόμενοι πολιοκρόταφοι πλῆθωσιν.

Οὐδὲ πατὴρ παῖδεσσιν ὁμοῖον, ἔδ' ἐτι παῖδες, 180

Οὐδὲ ξῆν' ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρ' ἐταίρῳ.

Οὐδὲ κασίγνητον φίλον ἑστέλει, ὥς τ' ὁ πάρος περ

Αἴψα ἧ γηράσκοντος ἀτιμήσει πενήτας.

Μέμψονται δ' ἄρα σὺν' χαλεπῶς βάζοντ' ἐπέεσι

Σχέτλιοι, ἔδ' ἐθεὼν ὅπιν εἰδότες, ἔδ' ἐμὴν οἴῳ 185

Γηράντεσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,

Χειροδίῃσι, ἑτέρῳ δ' ἑτέρῳ πόλιν ἐξαλαπάξει.

Οὐδὲ τις εὐέρκε χαίρει ἑστέλει, ἔτε δικαίῳ,

Οὐτ' ἀγαθῷ μᾶλλον κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβρει

Ἀπὸρ τιμήσει. δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδώς 190

Οὐκ ἔσται. βλάψῃ δ' ὁ κακὸς τ' ἀρεῖνα φῶτα,

Μύθοισι

Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, Ἰπὶ δὲ ὄρκον ὁμῆται.
 Ζῆλ' δὲ ἀνθρώποις ἐῖζυροῖσιν ἅπαντι
 Δυσκέλαδ', ἀκόχαρ', ὁμαρτήρει συζερώπης·
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπου δαΐ χθονὸς εὐρυδαίης,
 Λευκοῖσιν Φαρέεσσι καλοῖσιν ἡμεῖς χρῖα καλὸν,
 Ἀθαιάτων μετὰ Φόδρον ἵτον παρλιπόντ' ἀνθρώπους
 Αἰδῶς καὶ Νέμερις· τὰ δ' ἢ λείψεται ἄλγος λυγρὸν
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι κακὸν δὲ οὐκ ἔσται αἰκλή.

195

Νυνὶ δὲ αἶνον βασιλεὺς ἐρέω Φρονέουσι καὶ αὐ-
 τοῖς.

200

Ὡς ἱρήξ' προσέειπεν αἰθδὸν ἀποικιλόδειρον.

Ἵψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·

Ἥδ' ἐλεὸν, γναμπλοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,

Μύρετο· τίνω δὲ ὅγ' Ἰπικρατέως πρὸς μῦθον εἶπε·

Δαιμονίη, τί λείλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων.

205

Τῇ δὲ εἰς, ἣ ἂν ἐγὼ περ ἄγω καὶ αἰοιδὸν ἐῖζαν·

Δῆπνον δὲ αἶκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἢ ἐμεθήσω.

Ἀφρων δὲ ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφείζων,

Νίκης τε φέρεται, πρὸς τ' αἰχρῆσιν, ἄλγος πάχρ'.

Ὡς εἶφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ' πανυσίπτερ' ὄρνις.

210

Ὡ Πέρση· σὺ δὲ ἄκχε δίκην, μή δὲ ὕβριν ὄφελλε.

Ἵβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ· ἐδὲ μὲν ἐσθλὸς

Ῥηϊδίως Φερέμην διώεται· βαρύνθ' δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,

Ἐγκύρζας ἄτησιν ὁδὸς δὲ ἐτέρηφι παρελθεῖν

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δὲ ὑπὲρ ὕβρι'.

ἰαχ'.

215

Ἐς τέλ' ἐξελθῆσα· παθὼν δέ τε νήπι' ἔγνω.

Αὐτίκα γὰρ τρέχ' ὄρε' ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.

• Τῆς

*Verbis injūstis alloquens, perjurium verò jurabit.
Livor autem homines miseros omnes (invisò vultu.
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur,
Tum demum ad cælum à terra spatiosa,
Candidis vestibus tecta corpus pulcrum,
Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graues
Mortalibus hominibus. mali verò non erit remedium.*

*Sed nunc fabulam à brutis desumptam regibus
narrabo, quamvis ratione pradtis.*

*Sic accipiter affatus est lusciniā canoram,
Altè in nubibus ferens, unguibus correptam.
Illa verò misere, curvis confixa unguibus
Lugebat: eam autem violento ille sermone allocutus est:*

Infelix quid strepis? habet te multò fortior.

Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.

Vtrum verò libet, vel epulabor te, vel dimittam?

*Impradens autem, quicumque velit cum potentiori
bus contendere: (patitur.*

Quippe vicia privatur, & prater convicia dolores

Sic ait: accipiter, latis alis pradita avis.

O Persa, verò audi justitiam, neq. injuriā fove.

Injuria pernicioſa est misero homini. nā nec bonus

Facile se eam potest, gravaturque ab ipsa, (dī

Quoties damna incidit. Via verò altera pervenien-

Melior ad justā. Iustitia enim super injuriā valet,

Tandem: stultus verò cum malo suo discit.

Continuò enim sequitur periurium injūsta judicā.

*Iustitia verò strepitus excitatur tracta, quocūq; hōines
 Donivori, pravisq; iudiciis judicarint causas. (duxerūt
 Hac verò sequitur deflens urbemq; & mores populorū,
 Caligine involuta, malum hominibus adferens,
 Quique ipsam expellunt, neque rectam distribuunt.
 At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant
 Recta, neque à justo quicquam exorbitant,
 Iis viget urbs, populique flōrent in ipsa.
 Pax verò per terram alma, neque unquam ipsis
 Molestum bellum parat latè cernens Iupiter,
 Nec unquam, justos inter homines fames versatur,
 Neq; noxa: fructus autem colligūt florentes. (quercus
 Fert quippe iis terra multum victū: in montibus verò
 Summa quidem fert glandes, media verò apes:
 Lanigera autem, oves velleribus onusta sunt.
 Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos,
 Florentque bonis perpetuò, neque navibus
 Navigant: fructum verò profert fecundus ager.
 Quibus verò injuria mala cura est, pravaq; opera
 Ius pœnam Saturnius parat latè cernens Iupiter:
 Sapeque universa civitas malum ob virum punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur. (nius,
 Illis autem calitus magnum adduxit malum Satur-
 Famem simul & pestem: intereunt verò populi,
 Neque mulieres pariunt, decrescuntque familia,
 Iovis Olympii consilio. interdum verò rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit aut murū,
 Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.*

O reges:

τῆς ᾗ Δίκης ῥόθῳ, ἐλκομένης ἢ κ' αἰδρὲς ἄγῳσι
 Δωροφάγοι, σκολιαῖς ᾗ δίκαις κρῖνωσι θέμιστας,
 Ἥ δ' ἔπεται κλαίεσσι πόλιν τε καὶ ἦθεα λαῶν. 220
 Ἥερα ἐοσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσι
 οἳ τέ μιν ἐξελάουσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἐνεμῶν.
 οἳ δ' ἰθὺς ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδύκιν
 ἰθείας, καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικάει,
 τοῖσι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεύκιν ἐν αὐτῇ. 225
 Εἰρήνη δ' ἀνὰ γλῶ κροτοτρόφῳ, εἰδὲ ποτ' αὐτοῖς
 Ἀρχαλέον πόλεμον τεκμαίρεται ευρύοπα Ζεύς.
 οὐδὲ ποτ' ἰθυδικαῖσι μετ' αἰδράσι λιμὲς ὀπηδεῖ,
 οὐδ' αἶτη, θαλίης ᾗ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
 τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· ἔρρεσι δ' ὄρεσσι 230
 Ἄκρη μὲν πεφάρυε βαλαίνης, μέσση δ' μελίστας
 Εἰροπόκοι δ' οἷς πολλοῖς κατὰ βεβρύχασιν·
 Τίλιν δ' ᾗ γυναικὲς εἰκότα τέκνα γονεύκιν·
 Θάλακιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· εἰ δ' ὅππῃ νηῶν
 Νηυσονται, καρπὸν δ' ὀρέει ζείδωρ ἄρρεα. 235
 οἳ δ' ὕβρις τε μέμλε κακῇ καὶ χίτλια ἔργα,
 τοῖσι δ' ἐκὼν Κρονίδης τεκμαίρεται ευρύοπα Ζεύς.
 Πολλὰκι δ' ἐξυμῶσσι πόλις κακῇ αἰδρὸς ἐπαυρεῖ,
 ὅς τις ἀλίσχινος καὶ αἰὲρ ὀδῶν μῆχαι ἀάται,
 τοῖσιν δ' ἐχρύνθη μέγ' ἐπήραγε πῆμα Κρονίων, 240
 Λιμὸν ὁμῇ καὶ λοιμὸν. Δωροφθινύθουσι δ' λαοί.
 οὐδὲ γυναικὲς τίλινδιν μινύθουσι δ' οἴκοι,
 Ζῆλός φραδμεζώνησιν ὀλυμπίῃς· ἄλλοτε δ' αὐτὴ
 Ἥ τ' ἡ στρατὸν ευρύον ἀπώλεσεν, ἥ ὅρα τείχεσσι,
 Ἥ νῆας ἐν ποσσὶ Κρονίδης δωπολύννεται αὐτῶν. 245

• Ω βασιλεῖς, ὑμεῖς ᾗ κατὰ φράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τῇδε δίκῃ ἐγγυὲς γὰρ ἐσὶ ἀνθρώποισιν ἔοντες
Ἀθάνατοι λύουσθαι ἐσοὶ σκολιῇσι δίκησιν

Ἀλλήλους τριβᾶτι, θεῶν ὅπιν οὐκ αἰετονίης.

Τεῖς γὰρ μύριοι εἰσιν ἔπι χθονὶ παλαιοτέρῃ

250

Ἀθάνατοι Ζηνὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα.

Ἦερα ἐοσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἴαν.

Ἡ δέ τε παρθένῳ ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,

Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς αἰὶόλυμπον ἔχουσιν.

255

Καὶ ῥ' ὅπότε ἂν τίς μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,

αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι

τῆρύετ', ἀνθρώπων ἀδικον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ

Δῆμῳ ἄτασθάλιας βασιλέων, οἱ λυγρὰ τοῦντες

Ἄλλῃ παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐπέποντες.

260

Ταῦτα φυλασόμενοι βασιλεῖς, ἰθιῶε μύθους,

Λωροφάροι, σκολιῶν ᾗ δικῶν ἔπι πάγχυ λάθεσθαι

οἳ αὐτῷ κακὰ τεύχε' ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων.

Ἡ ᾗ κακὴ βεβλή τῷ βυλεύσαντι κακίῃ.

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας,

265

καὶ νῦν τά σ' (αἰκ' ἐθέλῃς) ἔπιδερκεται, εἰ δέ ἐλήθῃς

οἴλω δὴ καὶ τιώδε δίκῃ πόλις ἐπὶ τὸς ἔργῃ.

Νῦν ᾗ ἐγὼ μῆτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιῳ

εἶλω, μῆτ' ἐμὸς υἱὸς ἐπεὶ κακὸν, ἄνδρα δίκαιον

Ἐμμεναι, εἰ μείζω γε δίκῃ ἀδικώτερον ἔξῃ.

270

Ἀλλὰ τά γ' ἔγωγε ὅλπα τελεῖν Δία τροπικέραυνον.

Ω Πέρση, σὺ ᾗ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βαίλλεις σῆρι·

καὶ νῦν δίκης ἐπάκεις βίης δ' ἔπιπλήθεις πάνπαν.

Τόνδε

*O reges: vos autem considerate etiam ipsi
Iustitiam hanc. prope enim inter homines versantes
Dij vident, quotquot pravis judiciis
Se mutuò atterunt, nullā deorū reverentiam curantes.
Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice,
Dii Iovis, custodes mortalium hominum:
Qui judicia observant, & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Iustitia, Iove prognata,
Claraque & veneranda diis qui cælum habitant.
Et certè, cum quis ipsam laeserit, injustè conviciando,
Statim apud Iovem patrem considens Saturnium,
Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes (tes.
Aliò deflectunt judicia, injustè sententiam pronuntiā-
Hac caventes, ô reges, corrigite ea qua dicitis,
Dorivori, injustorūq; judiciorū prorsus obliviscimini.
Sibi ipsi mala fabricatur vir, alij mala fabricans,
Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.
Omnia videns Iovis oculus, omniaque intelligens,
Et hac (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
Qualenam hoc quoq; iudicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius: quando malum est, justum
Esse: si quidem plus juris injustior habebit. (dentem.
Sed hac nondū arbitror facturū Iovem fulmine gau-
O Persa, ceterū tu hac in animo tuo repone, (prorsus.
Et iustitia qdē animū adijce, violētia verò obliviscere*

Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:
 Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
 Se mutuo ut devorent, quandoquidem iustitia carent.
 Hominibus autem dedit iustitiam, qua multo prima
 Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere,
 Qua novit, ei opes largitur latè videns Iupiter.
 Qui verò testimoniis volens periuriū iurādo (laditur.
 Mētiatur, aduersus iustitiā delinquēs immedicabiliter
 Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur.
 Viri autem iusti generatio apud posteros præstantior.
 Caterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa:
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.
 Ante virtutem verò sudorem dii posuerunt
 Immortales: longa verò atque ardua via est ad ipsam,
 Primumq̃, aspera: ubi verò ad summum ventum fuerit
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Et ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quacumq̃, dein & ad finem usq̃, sint meliora.
 Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui verò nec sibi sapit, neque alium audiens
 Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.
 Verum tu nostri semper præcepti memor,
 Operare, ô Persa, divinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchrè coronata Ceres
 Veneranda, victuque tuam impleat casam.
 Fames namque semper ignavo comes est viro.
 Atq̃, eundē & dii oderunt, & homines, quicumq̃, otiosus
 Vivit,

Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
Ἰχθύσι κῶν καὶ θηροῖς καὶ οἰωνοῖς περὶενοῖς,

275

Ἔσθιν ἀλλήλους, ἐπεὶ καὶ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
γίνεται. εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγνοῦεν
Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοὶ εὐρυόπα Ζεὺς·

Ὅς δὲ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν Ἰπτιόρκον ὁμόσας
Ψεύζεται, ἐν ᾗ δίκην βλαΐψας, νήκεσθ' ἀάσθη.

280

Τῷ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λελήπται·
Ἀνδρὸς δ' εὐόρκῃ γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση·
Τὼ μὲν τοι κακότητι καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλεῶται

285

Ῥηϊδίως ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναῖαι.
Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάρουθεν ἔθηκαν

Ἀθάσστοι, μακρὸς ᾗ καὶ ὄρθηται οἶμος ἐπ' αὐτῶν,
Καὶ τευχὺς τὸ πρῶτον ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
Ῥηϊδίῃ δ' ἡπικρεπέει χαλεπὴ περ ἐῖσα.

290

Οὐτὸ μὲν πανάρεστος ὅς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
Φρασάμενος τὰ κ' ἐπείτα καὶ εἰς τέλος ἦεν ἀμείνων·
Ἐσθλὸς δ' αὖ καὶ κείνους, ὅς εὖ εἰπόντι πείθεται.

Ὅς δὲ κε μήθ' αὐτῷ νοέῃ, μήτ' ἄλλ' ἀκῶν
Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' αἰχρηῖται ἀνὴρ.

295

Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
Ἐργάζεο Πέρση, δῖον γένος, ὅφρα σε λιμὸς

Ἐχθαίρῃ, Φιλέῃ ᾗ εὐσέφας Δημήτηρ
Λιδοίῃ. βίότῃ ᾗ τελὼ πῖμπλησι καλίσω.

Λιμὸς γὰρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ.
Τῷ ᾗ θεοὶ νημισῶσι καὶ αἰνέει, ὅς κεν ἀεργὸς

300

Ζῶη, κηφλύεσσι καθάρσις ἱκελῶ ὀρμύν,
 Οἳ τε μελιότατων κάμαλον τρύχεσιν αἰεργοί
 Ἔσθοντες· σοὶ δὲ ἔργα φίλ' ἔσω μέγιστα κοσμεῖν,
 Ὡς κέ τοι ὠραία βίεσσ' ἀπλήθωσι καλῶν· 305
 Ἐξ ἔργων δὲ αἰετρες πολύμηλοί τ' ἀφ' ἑοίτε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμεν', πολὺ φίλτερον αἰσθάνεται-
 σιν

Ἔσθεται ἡδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ συγέσθιν αἰεργός.
 Ἔργον δὲ ἔδεν ὄνειδ' αἰεργίῃ δέ τ' ὄνειδ'·
 Εἰ δέ κιν' ἐργάζη, τάχα σε ζηλώσει αἰεργός 310
 Πλατύνεται· πλεόνει δὲ ἀρετῇ καὶ κῦδ' ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δὲ οἷ' ἔησθαι· τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων,
 Εἴ κεν ἀπ' αἰδοτέρων κλεάνων αἰεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίην ὥς σε κελεύω.
 Αἰδώς δὲ οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένων ἀνδρα κομίζει· 315
 Αἰδώς ἢ τ' ἀνδρας μέγα σίγεται ἢ δὲ ὀνίνησι.
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσ' ἢ πρὸς ἔλβῳ.
 Χρήματα δὲ ἔχ' ἀρπυκῶν θεοσδοτὰ πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γὰρ τις καὶ χερσὶ βίην μέγαν ὄλβον ἔληται,
 Ἡ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήσεται, (οἷά τε πολλὰ 320
 Γίνεται, εὖ τ' ἀν' δὴ κέρδ' νόον ἐξαπατήσῃ
 ἰθρῶπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ καλοπάζῃ)
 Ραῖα τέ μιν μαυρῶσι θεοὶ, μινυῶσι ἢ οἶκοι
 Ἀνέρι τῷ, πατρὸν δέ τ' ὅππῃ κελεύειν ἔλβ' ὀπηδεῖ.
 Ἴσον δὲ ὅς θ' ἱκέτω ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξῃ. 325
 Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐκ' ἀνὰ δέμνια βαῖνοι.
 Κρυπταδὴς εὐνῆς αἰλόχευ, ὥρσασθαι ῥέζων·
 Ὅς τέ τευ ἀφραδὴς αἰλιτράνεται ὀφθαλμὸν τέκνα·

Vivit; fucus aculeo carentibus similis studio,

Qui apum laborem absument otiosi,

Vorantes, tibi verò opera maxima obire gratum sit,

Vt tibi tempestivo victu impleantur horrea.

Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.

Et laborans, multò etiam charior jam immortalibus

Eris, ac hominibus: valde enim oderunt otiosos.

Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.

Quod si laboraveris, mox te amulabitur & otiosus

Ditescent: divitias verò virtus & gloria comitatur.

Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius:

Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum

Ad opus còvertens de victu sis sollicitus, sicut te jubeo.

Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.

Pudor quique viros valde & laedit & juvat.

Pudor quidem paupertati adsit, audacia verò divitiis.

Opes verò non rapicnda: divinitus enim data, multò meliores.

Si quis nāq; & manibus per vim magnas opes traxe-

Aut lingua spoliavit (qualia multa (rit,

Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit

Hominum: pudorem verò impudentia expulerit)

Facile & illum obscurant dii, minuuntur verò familia

Viro illi: exiguum verò ad tempus divitia adsunt.

Par est delictū, si quis supplicē & hospitē malo afficiat.

Quique fratris sui cubilia ascenderit,

Secreti lecti uxoris, scelerata patrans: (ros:

Quiq; mala cujuscūq; fraude deceperit orphanos libe-

Quig, parentem senem misero in senecta limine
 Probris affecerit, gravibus incessens verbis,
 Huic certe Iupiter irascitur. ad extremum verò
 Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
 Verū tu quidem ab his omnino cohibe stultum animū.
 Pro virili autem sacra facito immortalibus diis
 Castè & purè, splendidaque femora adurito.
 Interdum certè libaminibus atq; hostiis placa, (nerit:
 Et quando cubitū ieris, & quando matutinū tēpus ve-
 Ut benevolum erga te cor atque animum habeant,
 Ut aliorum emas sortem, non tuam alius. que.
 Amicum ad convivium vocato, inimicum verò relin-
 Eum vero potissimum vocato, quicumq; te prope habi-
 Si enim res aliqua fortuita eveniat, (tat.
 Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
 Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus
 commodum.

Naetus est bonum, quicumq; naetus est vicinum bonum
 Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit. (redde:
 Recta quidem mensura à vicino mutuū accipe, rectaq;
 Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:
 Ut indigens, etiam in posterum promptum invenias.
 Ne mala lucra captes: mala lucra equalia damnis.
 Amantem te ama, & juvantem te juva.

- Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
 Datori namque est qui dat, non danti verò nemo dat.
 Donatio bona, rapina verò mala atque letifera.
 Quicumq; etenim vir sponte sua dat, etsi multū dederit
 Gaudet

Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ὅππῃ γήρα· ἔδω
 Νηκείη· χαλεποῖσι καθαπτόμεν· ἐπέεσσιν, 330

Τῷ δὲ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται· ἐς ἣν τελευτῶ
 Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπῶν ἐπέθηναι ἀμοιβῶν.

Ἀλλὰ σὺ τ' μὴ πάμπαν ἔργ' αἰσιφρανα θυμὸν,
 Καδδυνάμιν δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνώως καὶ καθαρῶς, ὅππῃ δ' ἀγλαα μηρία καίειν. 335

Ἄλλοτε δὲ σπονδῆσι θύεαςί τε ἱλάσκεισθαι,
 Ἡμῶν δ' ἰυνάζῃ, καὶ ὅταν φα· ἱερὸν ἔλθῃ.

Ὡς κέ τοι ἱλασὼν κραδίῳ καὶ θυμὸν ἔχωσιν·

Ὅφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον μὴ τ' τεὸν ἄλλ·
 Τὸν Φιλέοντ' ὅππῃ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἱά-
 σαι. 340

Τὸν ἣ μάλισται καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίῃ.

Εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγχώριον ἄλλο γίνηται,
 Γείτοινες ἄλῳσι ἔκινον, ζῶσαντο ἣ πηοί.

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνησιν.
 Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτον· ἐὼ λῆ. 345

Οὐδ' ἂν βῆς δόπολοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι πρὸς γείτον· εὖ δ' ἀποδῆναι,
 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶϊον, αἴκε δυνῆσαι.

Ὡς ἂν χρηρίζων καὶ ἐς ὕπερον ἄρκιον ἔυρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' αἴτησιν. 350

Τὸν Φιλέοντα Φιλεῖν, καὶ τῷ προσζιόντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμῳ ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.

Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν ἀδῶτῃ δ' ἕτις ἔδωκεν.

Δῶς ἀγαθῇ, ἄρπαξ ἣ κακῇ, θανάτοιο δότρεα.
 Ὅς μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δῶν, 355

καίρι

- Χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
 Ὃς δὲ κεν αὐτὸς ἔληται ἀναιδείῃφι, πειθήσας,
 Καί τε σμικρὸν ἐν τὸτ' ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ᾗσι σμικρὸν καταθεῖο,
 Καὶ θαμὰ τῶθ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο. 360
 Ὃς δ' ἐπ' ἔορτι φέρει, ὅδ' αἰλύξεται αἶθοπα λιμόν.
 Οὐδὲ τό γ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρας κηδὲ.
 Οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θυρήφι.
 Ἐσθλὸν μὲν παρεόντι ἐλέσθαι, πῆμα δ' ἄνθρωπον
 Χρηζέειν ἀπείοντι, ἃ σε φράζεσθαι ἀνωγα. 365
 Ἀρχομένε δ' ᾗσι καὶ λήγοντι κορέσασθαι,
 Μέεσσοσι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμῆνι φειδῶ.
 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημίνῳ ἄρκεσσι ἔστω.
 Καὶ πεκαλγνήτω γέλασας ᾗσι μάρτυρα θέσθαι.
 Πίστις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστία ὤλεσαν ἀνδρας. 370
 Μηδὲ γυνή σε νόον πυργοσόλῳ ἐξαπατᾷτω,
 Λιμύλα κατίλλασσε, τελὴ διφῶσα καλιεύ.
 Ὃς δ' ἄνθρωποι πᾶσι ποιεῖ, πέπειθ' ὅγε φηλήτησι.
 Μυνογενὴς δ' ᾗσι σώζοι πατρώϊον εἶκος,
 Φερβέμεν. ὥς γὰρ πλεῖστον αἰέξεται ἐν μεγάροισι. 375
 Γηραιὸς δ' ἄνθρωποις ἕτερον παῖδι ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δὲ κεν πλεόνεοσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέη, μείζων δ' ᾗσι πειθήκη.
 Σοὶ δ' οἱ πλεῖστε θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἥσιν,
 Ὡς δ' ἔρδειν, ἔργον δὲ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Gaudet donondo, & delectatur suo in animo.

Qui verò ipse rapuerit, impudentia fretus, (mum.

Quamvis id sit exiguum, tamen constringit carū ani-

Si quidem enim parvum parvo addideris,

Et frequēter istud feceris, mox magnū & hoc evaserit.

Qui verò partis adjicit, is vitabit atram famem.

Neque verò quod domi repositum est, virum ladit.

Domi melius esse: quoniam noxium quod foris est.

Bonum quidem de presenti capere: noxa vero animo

Egere absente: id quod te cogitare jubeo.

Incipiente verò dolio & desinente, saturato te,

Medio parce: sera in fundo parsimonia.

Mercēs autem viro amico constituta sufficiens esto.

Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:

Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.

Ne verò mulier te animo nates succincta decipiat,

Blandē garriens, tuum inquirens tugurium.

Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.

Vnicus verò filius servavit paternam domum

Pascendo: ita enim opulentia crescet in adibus.

Senex autem moriaris, alium filium relinquens.

Facile verò & pluribus prabuerit Iupiter ingētes opes:

Major autem plurium cura, major quoque accessio.

Tibi vero si opes animus appetit intra sese,

Sic facito. operamque opera subinde addito.

LIBER II.

PLeiadibus Atlante natus exorientibus,
 Incipe messem, arationem verò occidentibus.
 Ha quidem noctesque & dies quadraginta
 Latent: rursum verò circumvoluente se annò
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Hac utique aruorum est regula: quique mare
 Prope habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoq; merito: si quidem tempestitiva omnia voles
 Opera ferre Cereris, ut tibi singula
 Tempestitiva crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. (dabo,
 Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius
 Neque amplius mutuò tradam. Labora stolide Persa,
 Opera qua hominibus dij destinarunt:
 Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
 Quaras victum per vicinos; hi verò negligant. (fueris
 Bis n. & ter forsità cōsequeris: si verò amplius molestus
 Rem quidem non facies, tu verò inania multa dices.
 Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
 Cogitare debitique solutionem, famisq; evitationem.
 Domum quidem primū, uxoremq; bovemq; aratorem,
 Famulam non nuptam, qua & boves sequatur.
 Utensilia verò domi omnia apta facito: (reas.
 Ne tu quidē petas ab alio, illeque recuset, tu vero ca-
 Tem-

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Πληϊάδων Ἀτλαγνέων Ὀπιτελλομνῶων
 Ἀρχεὸν ἀμνητὲ ἀρίτοιο ἦ, δυοστομνῶων.
 Αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαρσκαντῶ
 Κεκρύφαται, αὐτὶς ἦ περιπολομένης ἐσταιτῆ
 Φαίνονταί, παπρῶτα χαρσατομνῶοιο σιδήρου. 385
 Οὗτός τοι πεδίον πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
 Ἐγγύθι ναετῶσ', οἱ τ' ἄγχεα βησθῆεντα
 Πόντε κυμαίνοντι, δόπο προδι πῶνα χῶρον
 Ναίειν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν ἦ βοαίειν,
 Γυμνὸν δὲ ἀμαῖσαι, ἢ χ' ὤρα πάντ' ἐθέλησθαι 390
 Ἔρρα κομίζεσθαι Δημήτερι, ὥς τοι ἕκαστα
 Ὡρεῖ αἰέξεται, μή πως τὰ μετὰ ζυχατίζων
 Πτώσσης ἀλλοτρίας οἴκας, καὶ μηδὲν αἰούσσης.
 Ὡς ἔνδον ἐπ' ἐμὶ ἤλθες, ἐγὼ δὲ τοι οὐκ ὀπιδῶζω,
 Οὐδὲ ὀπιμετρήζω, ἐργάζου νῆπιε Πέρση 395
 Ἔρρα, τὰ τ' αἰθρώποισι θεοὶ διέλεκμήρατο.
 Μή ποτε σὺ παῖδες γυναικί τε θυμὸν ἀχέων,
 Ζητεὺς βίοτον καὶ γείτονας· οἱ δὲ ἀμελῶζιν.
 Δις μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τέυξαι· ἦν δὲ ἔτι λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν ἔ' ὑπὸ πρῆξίς, σὺ δ' ἐτώζια πόλλ' ἀγορεύσας. 400
 Ἀχρεῖ δὲ ἔσαι ἐπέων νόμος, ἀλλὰ σ' αἰώρα
 Φραζεσθαι χρῶν τε λύειν, λιμὲν τ' αἰεωρῶν.
 Οἶκον μὲν πρῶπις γυναικί τε, βῆν τ' ἀροτῆρα,
 Κτηνῶν ἔ' γαιμετῶν, ἥ τις ἢ βυσὶν ἔποιτο.
 Χρῆμα δὲ εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμυρα ποιήσας. 405
 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δὲ ἀρῆται, σὺ ἦ τητᾷ.

Ἡδὲ

Ἡ δὲ ὥρῃ ὠρεαμείβεται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
 Μῆδ' αἰαβάλλεσθαι, ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννεφιν.
 Οὐ γὰρ ἐτωζισεργὸς αἴηρ πῖμπληζὶ καλίῳ,
 Οὐδ' αἰαβάλλόμενός. μελέτῃ δέ τοι ἔργον ἐφέλλει. 410
 Αἰεὶ δὲ ἀμβολίεργὸς αἴηρ ἄταιζι παλαίῳ.
 Ἥμεν δὴ λήγῃ μὲν ὄξος ἡελίοιο
 Καύμαλ' ἰδαλίμῃ, μετοπωρινὸν ὀμβρὴν (αἰετὸν).
 Ζηῶδες ἐροδενέου, μίαν δ' ἢ τρεπίλαι βρότεον χρεῶς
 Πολλὸν ἐλαφρότερον. (δὴ γὰρ τίτε σείρεται ἀστὴρ 415
 Βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηρυτρίφειαν αἰθρώπων
 Ἐρχεται ἱμάτιον, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἥμεν ἀδηνότατ' ἔλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 Ὑλῃ, φύλλα δὲ ἔραζε χέει, πύρθοιό τε λίγῃ.
 Τῆμεν ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένον ὦρον ἔργον. 420
 Ὀλμον μὲν τριπόδῳ τάμνῃ, ὑπερον δ' ἐλπίπῃ, χυμῷ,
 Ἀξενά δ' ἐπὶ πόδῳ. μάλα γὰρ ἰὺ τοι ἄρωμον ἔστω.
 Εἰ δέ κεν ἐκτὰ πόδῳ δὴ καὶ σφύραι κε τάμοιο,
 Τριπύδαμον δὲ αἶψιν τάμνειν δεκαδῶρον ἀμάξῃ,
 Πόλ' ὅτ' ἐκ καμπύλα καῖα. φέρει δ' ἢ γύλῳ, ὅτ' αὖ ἔννης 425
 Εἰς οἶκον κατ' ὄρεον διζήμενός, ἢ κατ' ἄρκεαν,
 Πρίνινον, ὃς γὰρ βροσὶν ἀρεῖν ἐχυρώτατός ἐστιν.
 Εὖτ' αὖ Ἀθηναίης δμῶς ἐν ἐλύματι πῆξας
 Γόμφοισιν πελάζας περὶ ἀρήρεται ἰσοδοῖ.
 Δοῖα δ' ἢ θέσται ἄροισι πονηζέμεν κατὰ οἶκον, 230
 Αὐτόθρον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λῶϊον ἔστω.
 Εἴ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ὅτ' ἐκ βροσὶ βάλοιο,
 Δάφνης δὲ ἢ πελένης ἀκνώτατοι ἰσοδοῖς.
 Δρυὸς ἐλύμα, πρίνιν γύλῳ, βόε δὲ ἐνναετήρῳ

*Tempus autem praterea t, minuaturque tibi opus.
 Ne verò differas inque crastinum, inque perendinum.
 Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
 Neque procrastinator. Cura vero tibi opes auget.
 Semper autem dilator operum vir cum damnis lucta-
 Quum itaque jam desinit robur acuti solis (tur.
 A calore humido, per autumnum pluyente
 Iove prapotente, mutatur humanum corpus
 Multò levius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur)
 Quando incorrupta est caesa ferro
 Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat.
 Tunc sanè ligna secare, tempestivū esse opus memento.
 Mortariū quidē tripedale seca, pistillū vero tricubitale,
 Axemq; septempedalem. valde n. certè conveniens sic.
 Si verò octopedalē & malleum inde secueris, (curru.
 Trium palmorum curvaturā rota secato decē palmorū
 Multa praterea curva ligna; ferto autē dentale, cum in-
 Domum, sive in monte quarens, sive in agro, (veneris
 Ilignum. hoc enim bobus ad arandum firmissimum est.
 Nempe quum Attica Cereris famulus temoni infigans
 Clavis adjunctum stiva adaptaverit.
 Bina vero disposito aratra, laborans domi:
 Dentatum & compactum: quoniam multò optimū sic.
 Si quidem alterum fregeris, alterum bobus inijcias.
 E lauro autē vel ulmo firmissima stiva sant. (vennes
 E quercu temonē, ex ilice dentale. bove verò duos no-*

Masculos cōparato (horum n. robur nō imbecillum est)

Qui modica atate sint. hi ad laborandum optimi.

Non utique contendentes in sulco aratrum

Fregerint, opus verò imperfectum reliquerint.

Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,

Panem cœnatus quadrisidum oëto morsuum,

Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,

Non ampliùs respèctans ad coatanèos; sed in opere

Animum habens. Hoc verò neq; junior alius melior

Ad spargendum semina, & iteratā sationē evitandū.

Junior enim vir ad coatanèos evolat animo.

Considera verò, cum vocem gruis audieris

Altè ex nubibus quotannis clangentis,

Qua & arationis signum affert, & hyemis tempus

Indicat pluvia: cor autem rodit viri bobus carentis.

Tunc sanè pasce curvos boves, domi detinens.

Facile enim diètu est, par boum da & plaustrum:

Facile a. recusare, & dicere boves occupati sūt. (currū.

Cōstituit autē, homo q opinione sua dives est, fabricare

Stultus & hoc nescit, centum esse ligna plaustri.

Horum ante curam habere oportet, ut acquirat sibi.

Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,

Tunc aggredere, simul & serui & tu ipse,

Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,

Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.

Vere vertito, æstate verò iterata non te fallat.

Novalem verò serito adhuc levem terram. (est.

Novalis imprecationum expultrix, liberorū placatrix

Sup-

- Ἄρσενε κεκτῆσθ' (ἥ γὰρ δένει οὐκ ἀλαπαδίον) 435
- Ἦθης μέτρον ἔχοντε τῷ ἐργάζεσθ' ἀρίτω.
- Οὐκ αὖ τῷ γ' ἐρίσασθες ἐν αὐλακι καμνιδὺ ἄροτρον
- Ἄξειαν, τὸ ἥ ἔργον ἐτάσσειν αὐτὶ λίποιεν.
- τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταέτης αἰζῆτος ἔποιτο,
- Ἄρτον δειπνήσας τέλει τρυφῶν, οὐκ ἄβλαμον 440
- Ὅς κ' ἔργα μελειῶν ἰθείας αὐλακ' ἐλαύνει,
- Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἴππῳ ἔργῳ
- Θυμὸν ἔχων. τῷ δ' ἔτι νεώτερος ἄλλος ἀρείων
- Σπέρματα δάσασθαι, καὶ ἴππαστορίῳ αἰλίσσασθαι.
- Κυρότερος γὰρ αὐτῷ μεθ' ὀμήλικας ἐπιόηται. 445
- Φράζεσθαι δ' εὖ τ' αὖ Φωνίῳ γεράνῃς ἐπακέρσης
- Ἵψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύζια κεκληγυγῆς.
- Ἦτ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖμαλ' ὥρην
- Δεικνύει ὀμβρίῳ κροδίῳ δ' ἔδακ' αἰδρός ἀβέτεω.
- Δὴ τότε χορτάζειν ἑλίκας βόας ἐνδον ἰόντας. 450
- Ῥηίδιον γὰρ ἔπειν, βόε δὸς καὶ ἅμαξαν.
- Ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι, ὧς δ' ἔργα βόεσσιν.
- Φησὶ δ' αὐτῷ Φρένας ἀφνειὸς πῆξας ἅμαξαν.
- Νήπιος ἔδ' ἐτόγ' οἷδι, ἐκατὸν δέ τε δέρας ἁμάξης,
- τῶν περὶ δὲν μελέτῳ ἐχέμεν οἰκήϊα θείας. 455
- Εὖ τ' αὖ ἥ πρώτισ' ἄρολ' ἴπποισι Φαισίῃ,
- Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
- Αὐλῷ καὶ διεπλῶ ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρην.
- Πρῶτ' μάλα σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρτρα.
- Εἰσαεὶ πολέιν' θέρεος ἥ νεωμύῃ ἔσ' ἀπατήσθαι. 460
- Νεῖον ἥ στείρην ἐτι κεφίζεσθαι ἄρτρα.
- Νεὶος ἀλεξιάρη, παίδων εὐκκλητῆρα.

Εὐχεσθ' ἥ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελέειν βρίθειν Δημήτερι ἱερὸν ἀκτῶ.
 Ἀρχόμεν' ἀπὸ πρῶτ' ἀρότρε, ὅταν ἄκρον ἐχέτης 465
 Χερὶ λαβὼν, ὄρπηκα βοῶν ἴπῃ νῶτον ἵκηαι
 Ἐνδρυσον ἐλκόντων μελαῖω. ὃ ἥ τυτθὸς ὀπίσθεν
 Δμῶδες ἔχων μακέλλω, πόνον ὀρνίθεας τιθείη,
 Σπέρματ' αὖ κακκρύπλων. ἐυθημοζυνή γὰρ ἀρίστη 470
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοζυνή ἥ κακίστη.
 Ὡδὲ κεν ἀδροζυνή σάχυνες νέουσιν ἔραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπίσθεν Ὀλύμπῳ ἰσθλὸν ὀπάσει.
 Ἐκ δ' ἄγγείων ἐλάσθας ἀράχυναι· καὶ σὲ ἔολπα
 Γηθήσειν, βιάτοιο ἐρέυμνον ἐνδον ἐόντῳ.
 Εὐοχέων δ' ἔξαι πολλὸν ἔαρ· εἰ δὲ πρὸς ἄλλας 475
 Λυγάζει· σέο δ' ἄλλ' ἀνὴρ κεχηρημῷ ἔσαι.
 Εἰ δὲ κεν ἡελίοιο τροπαῖς ἀρόης χθόνα διάν,
 Ἥμῳ ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χθρὸς ἔργων,
 Ἀνίστα δεσμένων κεκονιμῷ, εἰ μάλ' αὖ χαίρων.
 Οἷς δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δὲ σὲ θηήσονται. 480
 Ἄλλοτε δ' ἄλλοι ζῶντες νότ' αἰγιόχοιο,
 Ἀρκαλέῳ δ' ἀνδρεσσὶ κατὰ θνητοῖσι νοήσαι.
 Εἰ δὲ κεν ὅψ' ἀρόσης, τόδε κεν τοι φάρμακον εἴη.
 Ἥμ' ἀόκκυξ κοκκύζ' ὄρνυς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπ' τε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
 Τῇ μ' ἔπειτα Ζεὺς ὑοί τε λίτ' ἡματι, μηδ' ἀπολήγοι,
 Μῆτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλῶ, μῆτ' ἀπολείπων·
 Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαιεῖ.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσει. μηδὲ σὲ λήθῃ
 Μῆτ' ἔαρ γινόμενον πολλὸν, μῆτ' ὥρῃ ὄμβρῳ. 490
 Πρῶτ'

*Supplica verò Iovi terrestri, Cererique casta,
 Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus:
 Ut primum incipias arare, cum extremum stiva
 Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
 Quernum temonē trahentium loco. juvenis autē pone
 Servus, ligonem tenens, negotium avibus faceffat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est; ignavia verò pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum prabuerit.
 E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
 Gavisurum, victu potitum intus reposito.
 Latus autem pervenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. tui verò alius vir indigus erit.
 Si verò ad solus conversionem araveris terram almam
 Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
 Obversim manipulans cum labore, nec valde gaudens.
 Feres autem in sporta: pauci verò te suspicient.
 Aliàs verò alia Iovis mens AEGIOCHI:
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
 Sin autē serò araveris, hoc quidē tibi remediū fuerit.
 Quando cuculus canit quercus in frondibus
 Primum, delectatque mortales in immensa terra:
 Tunc Iupiter pluat triduo, neque desinat,
 Non utique supra bovis ungulam, neque infra:
 Ita & serotinus arator tempestivo aqualis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde. neque te lateat
 Neque ver exoriens canum, neque tempestiva pluvia.*

Prateri autem aneam sedem, & calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Detinet: tunc sanè impiger vir valde domum auget.
 Ne te mala hyemis difficultas opprimat (premas.
 Cum paupertate: macilenta vero crassum pedem manu
 Multa verò ignavus vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus mala animum suum increpat.
 Spes verò non bona indigentem virum fovet,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Dic autem servis, astate adhuc media existente:
 Non semper astat erit, facite nidos. (omnes,
 Mensem verò Ianuarium malos dies, bobus nocentes
 Hunc vitate: & glacies, qua quidem super terram
 Flante borea, molesta existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
 Multas verò quercus alticomas abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terrā multos pascentem,
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Fera autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt:
 Ea etiā quarū vellere cutis densa est. quas nihilominus
 Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habētes.
 Quinetiā per bovis pellē penetrat, neq; ipsum cohibet.
 Etiamq; per capram flat hirsutā: ovium autē greges nō
 Eò quòd annui ipsarum villi sunt, non perflat (item,
 Vis venti borea. incurvum verò senem facit,
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Qua in adibus charam apud matrem manet,

Non-

Πάρ δ' ἴθι χάλκρον θῶπον καὶ ἐπαλέα λέγκλιν
 ὦρῃ χειμερῇ, ὅποτε κρύθ' αἰέρας εἴργον
 Ἰχθαίει· ἔνθα κ' ἄσκνθ' αἰὴρ μέγαν οἶκον ὀφέλλει.
 Μή σε κακῇ χειμῶνθ' ἀμνηχανίη κατὰμάρψῃ
 Σιωπηνή, λεπτῇ ἢ παχυῇ πόδα χειρὶ πνέζεις. 495
 Πολλὰ δ' αἰργὸς αἰὴρ, κενεῶν δ' ἔπι ἐλπίδα μένων,
 Χρηζὼν βιότοιο, κακὰ προζέλεξαι θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρα κομίζει,
 Ἥδρων ἐν λέγῃ, τῷ μὴ βίθ' ἄρκιθ' εἶη.
 Δείκνυε ἢ δμῶεσι, θέρους ἔτι μέσση ἰόντῃ, 500
 Οὐκ αἰεὶ θέρθ' ἰοσῆται, ποιεῖσθαι καλίας.
 Μῶν' αἰὲρ λέναιων, κακ' ἤματα, βέδονα παῖτα,
 Τέτον ἀλέουσθ', καὶ πηγάδας αἰτ' ὅπ' ἰαῖται
 Πνέουσιθ' βορέας δυσήλαγγες τελέθειν.
 Ὅς τε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφος εὐρεῖ πόσιον 505
 Ἐμπιέουσας ὥρῃν· μέμυκε ἢ γαῖα καὶ ὕλη·
 Πολλὰς ἢ δρὺς ὑψικόμεναι ἐλάτας τε παχείας
 Οὐρεθ' ἐν βήσσης πειλῶν χθονὶ παλυβοίειρήν
 Ἐμπίπλων, καὶ παῖσι βεῖα τότε νήριθ' ὕλη.
 Θῆρες ἢ φρίσσουσ', ἔρας δ' ὑπὸ μέζ' ἔθεντο, 510
 Τῶν κ' λαχὴν δέρμα κατὰσκιον. ἀλλὰ νῦν κ' τῶν
 Ψυχρὸς ἰὼν διάησι δακρυτέρων περ ἰόντων.
 Καὶ π' διὰ ῥινῇ βοὸς ἔρχεται, κ' δέ μιν ἰχθ.
 Καὶ π' δι' αἶγαν ἀγρίαν ταυτέλαχα· πῶσα δ' ἔπι
 Οὐνεκ' ἐπηρεσθῆναι τείχεα αὐτῶν, κ' διάησιν 515
 Ἴς αἰέρας βορέας. προχαλὸν ἢ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διαπαρθενικῆς ἀπαλόχοροθ' κ' διάησιν,
 Ἦτε δόρων ἐντοσθι Φίλην ὥρῃ μῆτερ· μίμνῃ.

Οὐπὼ ἔργ' εἰδῆα πολυχούρῃ Ἀφροδίτης·
 Εὖ τε λαιοσαμῶν τέρενα χροά, ἢ λίπ' ἐλαίῳ 520
 Χρειαμένη νυχίη κατὰλέξεται ἐνδοθεν εἴκου,
 Ἥματι χήμερῳ, ὅτ' αἰόσῃ ὃν πόδα τένδῃ·
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἥθερι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γάρ σι ἥλιος δαίκνυ νομὸν ὀρμηθῆναι·
 Ἀλλ' ὅππῃ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πέλιν τε 525
 Στρωφᾶται, βράδιον ἢ παλαικλίεσσι φαείνῃ.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕλη κοῖται
 Λυγρὸν μυλίσσῃς ἀνὰ δρύα βροσθέντα
 Φεύγουσιν καὶ παῖσιν ἐνὶ φρεσὶ τῆτο μέμηλεν,
 Ὅσπερ αἰμαίνοντο πυκίνης κευθμῶνας ἔχουσι, 530
 Καὶ γλάφυ πετρῇεν τό τε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσι,
 Οὐ τ' ὅππῃ νῶτα ἐπλε, κάρη δ' εἰς ἔδα ἐρεῖται.
 Τῷ ἱκέλοι φοιῶσιν, αἰλευόμενοι νίφα λευκλή.
 Καὶ τότε ἔσθασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖνάς τε μαλακλήν ἢ τερμυιόεντα χιτῶνα. 535
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρέκα μηρύσας·
 Τὴν περιέσθασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 Μηδ' ἐρθαί φείσωνσιν, ἀπρόμηναι κατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ ἣ ποσσὶ πίδαλα βοὸς ἴφι κταμένοιο
 Ἀρμῆμα δῆσαι, πόλιν ἐνταδε πυκνάσας. 540
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ἐπὶ ταν κρύθ' ὥλεον ἔλθῃ,
 Δέρματα συνράπειν νέυρῳ βοός, ὅφρ' ὅππῃ νῶτα
 Τετῆ ἀμφιδάλη αἰλέω. κεφαλῇφι δ' ὑπερβιν
 Πῖλον ἔχῃν ἀσκητόν, ἵν' ἔαται μὴ καταδύνη.
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται βορέας πεσόντῃ.
 Ἡὲ δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔρανθ' ἀστρόντῃ. 545

Nondum opera sciens aurea Veneris:
Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
Vincta, noctu cubat intra domum (arrodit,
Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem
Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
Non enim illi sol ostendit pabulum ut invadat,
Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
Vertitur, tardius autem universis Gracis lucret.
Et tunc sanè cornuta bestia & incornuta sylvicuba
Miserè dentibus stridentes per quercetum vallosum
Fugiant, & passim omnibus id cura est,
Qua tecta inquirentes, densas latebras habent,
Et cavernas petrosas. tunc utiq; tripedi homini similes
Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentū spe-
Huic similes incedunt vitantes nivem albam. (Etat:
Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
Cblanamque mollem, & talarem tunicam.
Stamine vero in pauco multam tramam intexe.
Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,
Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum verò pedes calceos bovis fortiter occisi
Aptos ligato, pilis intus condensans. (venerit,
Primogenitorum verò hædorum, cū frigus tempestivū
Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum
Pluvia arceas teporem. supra caput verò
Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant.
Frigida enim aurora est Borea cadente.
Matutinus verò super terram à cælo stellifero

*Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
 Altè supra terram levatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc antevergens, opere perfectò domum redi,
 Ne quando te calitus tenebrosa nubes circumteget,
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet:
 Sed evitato. mensis enim difficilimus hic
 Hybernus: difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini verò amplius adsit
 Alimonia: longa enim noctes succurrunt illis.
 Hac observans perfectum in annum
 AEquato noctesque & dies, donec rursum
 Terra omnium mater fructum amnigenum proferat.
 Quum autem sexaginta post versiones solis
 Hybernus perfecerit Iupiter dies, tunc sanè stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prærumpit birunda
 Ad lucem hominibus, vere nuper cæpta.
 Hanc prævertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta testudo à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius sodienda vites:
 Sed falcesque acuito servosque excitato.
 Fugito verò umbrosas sedes, & matutinum somnum,
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega.*

Ἄηρ πυροφόρῳ τέταται μακάρων ἔπι ἔργοις·
Ὅς τε ἀρυζάμενῳ ποταμῶν ἀπὸ αἰὲ ναόντων,

Τῆς ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς αἰέμοιο θυέλλῃ,

Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἑσπερον, ἄλλοτ' ἄησι

550

Πυκνὰ θρηϊκίῃ βορέε νέφεα κλονέοντι.

Τὸν φθάμενῳ, ἔργα τελέζας, οἶκόν δὲ νέεσθ',

Μήποτέ σ' ἔρανόθεν σκοτῖεν νέφῳ ἀμφικαλύψῃ,

Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, καὶ ἅθ' εἴματα δέυση.

Ἀλλ' ὑπαλεύεσθαι μῆς γὰρ χαλεπώτατ' ἔστι 555

Χειμέρι, χαλεπὸς προβαίοις, χαλεπὸς τ' ἀνθρώποις.

Τῇ μ' ἰώμεν βυσσιν ἐπὶ δ' ἀνέρι πλεονεῖη

Ἀρμαλιῆς· μακροὶ γὰρ ἐπὶ ῥόθοι εὐφρόναι εἰσὶ.

Ταῦτα φυλασσόμενῳ τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν,

Ἰσθ' οὐκ ἔστι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσόκεν αὖθις

560

Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκη.

Εὖτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίοιο

Χειμέρι σκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε αἰσῆρ

Ἀρκτῦρῳ, περιλιπὼν ἱερὸν ῥοὸν Ὀκεανοῖο,

Πρῶτον παμφαίνων, ἔπι ἐλλεῖλαι ἀκροκνέφαι.

565

Τόνδε μετ' ὀρθρογόνῃ Παιδιονίς ὦρτο χελιδὼν

Ἐς φάτῃ ἀνθρώποις, ἑστ' ἑνὶ νέον ἱσταμένοιο.

Τὴν φθάμενῳ, οἶκας περιταμένον· ὥς γὰρ ἄμφον.

Ἀλλ' ὅπότε ἂν φερέοικ' ἀπὸ χθονὸς ἂν φυτὰ βαίῃ

Πληιάδας Φεύγων, τότε δὴ σκάφῃ οὐκέτι οἰνέων 570

Ἀλλ' ἄρπας τε χαρσαδέωμαι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.

Φεύγην δ' ὅσκιερὸς θώκεται καὶ ἐπ' ἡῷ κοῖτον,

Ὡρῇ ἐν ἀμνητῇ, ὅτε τ' ἡέλιος χροῖα κάρφῃ.

Τῇ μ' ἑστ' ἀπύδεν, καὶ οἶκαδ' ἐκ καρπὸν ἀγείρειν,

Ὁρθρῃ

Ὅρθρον αἰεταῖον, ἵνα τοι βίῃ ἄρπιδ' εἴῃ.
 Ἦώς γάρ τ' ἔργοιο τρίτῳ δόπομείρῃαι αἴζαν.
 Ἦώς τοι προφέρει μὲν ὁδὸν, προφέρει δ' καὶ ἔργον.
 Ἦώς ἦτε φασεῖσαι πολέας ἐπέδρασε κελύεθον
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ὅττι ζυγὰ βεσσι τίθησιν.

Ἡμεῖς δ' σκόλυμός τ' αἰθεῖ, καὶ ἡ χίτων τέτλιξ
 Δενδρίῳ ἐφειζόμενον λυγρὴν κατὰ χεῖρετ' αἰοιδῶ
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερυγῶν, θέρει καμναιώδε' ὥρη,
 Τῆμεν ποιοῦται τ' αἴγες καὶ οἶνον ἄριστον.
 Μαχλόεσται δ' γυναικες, ἀφαιρόεσται δέ τε αἰδοῖες
 Εἰσιν, ἐπεὶ κεφαλῶν καὶ γυναιῶν Σείριον ἄζι,
 Λυαλέε' δέ τε χροὺς ὑπὸ καύματι. ἀλλὰ τότε ἦδη
 Εἴη πειραγὴν τε σκῆ καὶ βύβλιν οἶνον,

Μᾶζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβιννυμμάων.
 Καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρίας μήπω τελοκῆς,
 Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον, 590

Ἐν σκῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἰδωδῆσθαι
 Ἀντίον εὐκραέειν αἰέμα τρέψασθαι πρὸς ὥπον,
 Κρῶνς τ' ἀνείας καὶ δόπορρύττα, ἢ τ' ἀθόλωτος.
 Τεῖς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δ' ἑτέτερον ἰέμεν οἶνον.

Διωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῶν
 Δινέμεν, εὖ τ' αὖ πρῶτα Φαυῇ δένος Ὀρίωνος,
 Χώρῳ ἐν εὐαεῖ, καὶ εὐτροχάλῳ ἐν αἰλῶνι.
 Μέτρω δ' εὖ κομίζεσθαι ἐν ἀγγεῖν. αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Πάντα βίον καλᾶσθαι ἐπάρμενον ἐνδοθεν οἴκου,
 Θῆτα ἄοικον ποιῆσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔλθον
 Δίξιδαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορις ἔλθοις.
 Καὶ κυῖα καρχαρόδοντα κομῶν. μὴ φράδεις σίττα·

Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit.

*Aurora n. operis tertiam sortitur partem. (laborem:
Aurora magis promovet quidē viā magisq. promovet
Aurora qua apparens multos ingredi fecit viam
Homines, pluribus verò juga bobus imponit.*

*Quum verò carduusque floret, & canora cicada
Arbori insidens stridulum effundit cantum
Frequenter sub aliis, aestatis laboriosa tempore,
Tunc pinguesque capra, & vinum optimum,
Salacissima verò mulieres, & viri imbecillissimi
Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,
Siccum verò corpus ob aestum. Sed tunc jam
Sit petrosaue umbra & Byblinum vinum,
Libumq. lacteum: lacq. caprarū non amplius lactantiū,
Et bovis arborivora caro nondum enixa,
Tenerorumque hædorum. praterea nigrum bibito vi-
In umbra sedens, animo saturatus cibo, (num,
Contra temperatum ventum obverso vultu,
Fontemq. perennem, ac defluentem, quique illimis sit.
Tertiā aqua partem infunde, quartā verò misce vino.
Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
Triturare, quando primum apparueris vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area. (quam
Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed post-
Omnem victum deposueris sufficientem intra domum
Servum domo carentē conducere, & sine liberis ancillā
Inquirere jubeo: molesta est autē qua liberos habet an-
Et canē dentibus asperū nutrito: nec parcas cibo: (cilla
Ne*

Ne quādo tibi interdiu dormiens fur facultates aufe-
 Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit (rat.
 Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea
 Servi refocillent chara genua, & boves solvantur.

Quum verò Orion & Sirius in medium venerit
 Cælum, Arcturū autē inspexerit rosea digitis Aurora,
 O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas:
 Exponito verò soli decem dies, totidemque noctes.
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
 Dona latitia datoris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 Tempestiva. ita annus in opere rustico absolutus sit.
 Quod si te navigationis periculosa desiderium ceperit,
 Quando utique Pleiades robur validum Orionis
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certè variorum ventorum stridunt flamina,
 Et tunc ne ampliùs naves habe in nigro ponto.
 Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
 Navem verò in continentē trahito, munitoq, lapidibꝯ
 Undiquaq, ut arceant ventorū robur humidè flantiū,
 Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Iovis imber.
 Instrumenta verò congruā omnia domi tua repone,
 Rectè contrahens navis alas pontigrada.
 Clavum verò fabrefactum super fimum suspendito.
 Ipse autē tempestivā expectato navigationē dū veniat.
 Tancq, navē celerem ad mare trahito. intus verò onus
 Aptum imposito, domum ut lucrum reports:

Que-

Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιλον αὐτὴρ δὸτ' ἀπὸ χρημάτων ἔλθαι.
 Χόρτον δ' ἐσκομίζω καὶ συρφετόν, ὅφρα τοι εἴη
 Βασί τ' ἡμιόνοισιν ἐπηστάνον. αὐτὰρ ἐπεί γε
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γένατα, καὶ βόε λύσαι

605

Ἡὐτ' αὖ δ' Ὀρέων καὶ Σείριον ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανόν, Ἀρκτῶρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Ὡ Πέρση, τότε πάστας δὸτ' ὄρεπε οἴκαδε βότρυς·
 Δαΐξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέρας καὶ δέκα νύκτας.

610

Πέντε τ' συσκιόσσαι, ἔκτω δ' εἰς ἄγχι ἀφύοσθαι
 Δῶρα Διωνύχῃ πολυμηθέος· αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Πληϊάδες θ' Ἰάδες τε, τό τε σθένος Ὀρέωνος
 Διῶωσιν, τότε ἐπεί γ' ἀρότῃ μεμνημένος εἶναι
 Ὀρεαίης. πλῆθ' ὅ κατὰ χθονὸς ἄρμυρος εἴη.

615

Εἰ δέ σε ναυιμλῆς δυαπεμφέλας ἡμερος αἰρή,
 Εὐτ' αὖ Πληϊάδες σθένος ὄβριμον Ὀρέωνος
 Φεύγῃσαι πίπῃσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δὴ τότε παστοίων ἀνέμων θύελλαν αἶψα.

Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχῃν ἐν οἴνοπι πόντῳ·

620

Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελύσαι.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρῃ ἐρύσαι, πυκνάζαι τε λίθοισι
 Πάντοθεν, ὅφρ' ἔχῃσιν ἀνέμων μῆκος ὑγρὸν αἰέντων·
 Χεῖμαρον ἐξερύσαι, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.

Ὅππῃ δ' ἐπ' ἄρμυρα πάντα τειρὶ ἐγκαίθεο οἴκῳ,

625

Εὐκόσμως σολίζας νηὸς περὰ ποντοπόροιο,
 Πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνῷ κρημαζαῖσθαι.

Αὐτὸς δ' ὠρεῶν μίμνειν πλοῖον, εἰσόκειν ἔλθῃ.

Καὶ τότε νῆα θεὸν ἄλλα δ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον

Ἀρμυρον ἐστυνάσθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι·

930

Ὡς

"Ὡς περ ἐμός τε πατήρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
Πλωΐζεσκεν νηυσὶ βίη κεχηρημύ⁹ ἐο⁹λῃ.

"Ὅς ποτε καὶ τῇ δ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας.

Κύμῳ Αἰολίδα περιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ·

οὐκ ἄφεν⁹ Φεύγων, εἰδὲ πλεῖτόν τε καὶ ὄλβον, 635

Ἀλλὰ κακῶ πένιῳ, τὴν Ζεὺς ἀνδρῶσι δίδωσι.

Νάσαστο δ' ἄγχι Ἐλικῶν⁹ οἷζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,

Ἀκρῇ, χεῖμα κακῇ, θέρῃ ἀρχαλή, εἰδὲ ποτ' ἐο⁹λῃ.

Τιῶν, δ' ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημύ⁹ εἶναι

Ὀρεῶν πάντων, περὶ ναυτιλίας ἢ μάλιστα. 640

Νῆ' ὀλίγῳ αἰεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θείῃ.

Μείζων μὲν φόρτ⁹, μείζον δ' ἔστι κέρδει κέρδ⁹

ἔσεται, εἴ κ' ἀνεμοὶ γε κακὰς ἀπέχων αἴηται.

Εὖτ' ἂν ἐκ' ἐμπρίῳ τρέψῃς αἰσίφρονα θυμὸν,

Βάληαι ἢ χρεῖα τε προσφυγῇν καὶ λιμὸν ἀτερπῇ, 645

Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

οὐ τέ τι ναυτιλίας σελοφισμύ⁹, εἴ τε τι νηῶν.

οὐ γὰρ πώπῃ νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,

Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἢ ποτ' Ἀχαιοὶ

Μείναντες χερσῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγξαν 650

Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς, Τροίῳ ἐς καλλιγυνῆαινα.

Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἶθλα δαΐφρονες Ἀμφιδάμαντος

Χαλπίδα τ' εἰσεπέρησα. τὰ ἢ προσπεφραδμύ⁹ πολλὰ

Ἀθλ' ἔθεζαο παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθά με Φημί

Ἵρνω νικῆσαι⁹ φέρειν τρίποδ' ὠτῶντα. 655

Τὸν μὲν ἐγὼ Μάσῃς Ἐλικωνιάδεωσ' ἀνέθηκα,

Ἐνθά με τοπρεῶτον λιγυρῆς ἐπέβηζαο αἰοιδῆς·

Τόσσον τοι νηεῖν γε πεπείραμαι πολυγόμφου.

Ἀλλὰ

*Quemadmodū meusq; pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.*

*Qui olim & huc venit immensum pontum emensus,
Cum a AEolide relicta, in navi nigra:*

*Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem quam Iupiter hominibus dat.*

*Habitavit autem prope Heliconem misero in vico
Ascra, hyeme malo, aestate autem molesto, nunquam*

Tu verò, ô Persa, operum memor esto (bono.

Tempestivorum omnium: navigationis verò maxime.

Navem parvā laudato, magna verò onera imposito.

Majus quidem onus, majus verò lucrum ad lucrum

Erit. si quidem venti malos abstineant status. (mo,

Quando autem ad mercaturam verso imprudente ani-

Volueris & debita effugere, & famem inamœnam,

Ostendam tibi opportunitates sonori maris:

Et si neque navigandi peritus, neque navium.

Neque enim unquam navi transmissi latum mare;

Nisi in Eubæam ex Aulide, ubi quondam Graci

Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitū,

Græcia è sacra ad Troiam pulcris fœminis preditam.

Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,

Chalcidemque trajeci. praeliberata verò multa

Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me

Carmine victorem tulisse tripodem auritū. (glorior

Quem ego quidem Musis Heliconiadicibus dicavi,

Vbi me primum sonori compotem fecerunt cantus.

Tantum naves expertus sum, multos clavos habentes.

D

Sed

*Sed tamen dicam Iovis consilium AEgiuchi:
Musa enim me docuerunt divinum carmen canere.*

*Dies quinquaginta post versiones solis,
Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,
Tempestiva est mortalibus navigatio: nec certè navē
Fregeris, neque homines perdidit mare,
Nisi dedita opera Neptunus terra quassator,
Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
Penes hos n. potestas est simul bonorumq; malorumq;
Tunc ver facileſque aura, & mare innocuum,
Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
Trabito, in pontum onus verò omne colloca.
Propera autem quàm celerrimè iterum domum redire.
Neque verò expectato vinumque novum, & autum-
nalem imbrem,*

*Et hyemem accedentem, notiq; molestoe flatuſ,
Qui concitat mare, secutus cæleſtem imbrem
Multum, autumnalem: difficilem verò pontum facit.
Sed alia verna est navigatio hominibus:
Nempe cum primum quantum incedens cornix
Veſtigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu. tum sanè pervium est mare.
Verna autem hac est navigatio, non ipsam ego tamen
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia occasio ipsius arripienda: agrè quidem effugeris
malum. sed tamen & hac
Homines faciunt inſcitia mentis.
Pecunia enim vita est miseris mortalibus.*

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω Ζῆυς νόον αἰγιόχοιο.

Μοῦσαι γάρ με ἐσίδισταξας ἀθέσφατον ὕμνον αἰεί-
δεν. 660

Ἡματα πεντήκοντα μετὰ τροπαεὶ ἡλίοιο,
Ἔς τέλει ἐλθόντι θέρει καμαλώδε ὥρης,

Ὡραῖ πέλεται θνητοῖς πλόῳ. ἔτε κε νῆα
Καυάξαις, ἔτ' αἰδρας ἀποφθίξε θάλασσα,

Εἰ μὴ δὴ πρὸ Φρων γε Ποσειδάων ἐροσίχθων 665

Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέληεν ὀλέσσαι,

Ἐν τοῖς γὰρ τέλει ἐσὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

Τῇ μ' οἷ' εὐκρινέες τ' αὖραι, καὶ πόντ' ἀπήμων,

Εὐκλή. τότε νῆα θολῶ ἀνέμοισι πιθήσας

Ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθ, 670

Σπένδειν δ' ὅτι τ' αἰχίστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθ.

Μηδὲ μῦθεν οἶνόν τε νέαν καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,

Καὶ χθινῶν ὀπιόντα, νότοιο τε δινὰς αἴητας.

Ὅς τ' ὤρνε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ

Πολλῷ ὀπωρινῷ χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν. 675

Ἀλλ' οἷ' εἰαρινὸς πέλεται πλόῳ ἀνθρώποις,

Ἡμεῖ δὴ τοπρῶτον ὅσον τ' ὀπιεῖσσι κορώνη

Ἰχθυεῖν ἐποίησεν, τέσσον πένταλ' ἀνδρὶ φανείη

Ἐν κρείδῃ ἀκροτάτῃ· τό τε δ' ἄμβρατός ἐστι θάλασσα.

Εἰαρινὸς δ' ἔτ' πέλεται πλόῳ. ἔμιν ἔγωγε 680

Αἰνῆμ'. ἔγὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένῳ ἐσίν,

Ἀρπакτός. χαλεπῶς κε φύγοις κακόν, αἰλλὰ νῦ

καὶ τὰ

Ἀνθρώποι ρέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.

Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι

Δαινὸν δ' ἐς ἰθάγεν μίλα κύμασιν. ἀλλά σ' ἄνωγα 685
 φράζεσθαι τὰδε πάντα μίλα φρεσὶν ὥς σ' ἀγορεύω.
 Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι.
 Ἀλλὰ πλέω λείπην, τὰ δ' ἡ μείονα φορτίζεσθαι.
 Δαινὸν γὰρ πόντῳ μετὰ κύμασι πῆματι κυρῆσαι.
 Δαινὸν δ' εἴ κ' ἐπ' ἄμαξον ὑπέρβιον ἄχθῃ 690
 ῥας.

Ἄξονα καυάζαις, τὰ δ' ἡ φορτί' αἰμαυρωθείη.
 Μῆτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἴππῳ πᾶσιν ἄριστος.
 Ὡραὶ δ' ἡ γυναικὶα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
 Μῆτε τρηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων,
 Μήτ' ἴππεις μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος. 695
 Ἡ δ' ἡ γυνὴ τέτορ' ἠβώη, πέμπτω δ' ἡ χαμοῖτο.
 Παρθενικῶν δ' ἡ χαμεῖν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξης.
 Τὴν δ' ἡ μάλιττα χαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μή γείτοσι χάρματα γήμης.
 Οὐ μὲν γάρ τι γυκαϊκὸς ἀνὴρ λήϊζέτ' ἀμφον 700
 τῆς ἀγαθῆς, τὸ δ' αὖτε κακῆς ἔριζον ἄλλο,
 Δειπνολόχης ἢ τ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἐόντα
 Εὐδ' ἄτερ δαλῆ, καὶ ὠμῶ γήραϊ δῶκεν.
 Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένον εἶναι.
 Μηδὲ καζιγνήτω ἴσον ποιεῖσθαι ἐταῖρον.
 Εἰ δέ κε ποιήσης, μή μιν πρῶτερον κακὸν ἔρξης.
 Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δέ κεν ἀρχῇ
 Ἡ τι ἐπ' εἰπὼν ἀποθύμιον, ἢ καὶ ἔρξας,
 Δίς τόσα τίνυσθαι μεμνημένον. εἰ δέ κεν αὖθις
 Ἠγῆτ' ἐς φιλότητα, δίκλῳ δ' ἐβέλῃσι πρῶταρχεῖν, 710
 Δίξασθαι. δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον

*Miserum verò est mori in fluctibus. Verùm te jubeo
Considerare hac omnia in animo quacungq; tibi consulo
Ne verò intra naves omnem substantiam cavas pone:
Sed plura relinquito: pauciora verò imposito.*

*Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
Miserum etiam, si quidem in currum pragrande onus
Axem fregeris, onera verò intereant. (imponens,
Tempus observa: occasio verò in omnibus optima.*

Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.

*Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neq; superans multum: nuptia verò tibi tempestiva hæ.
Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat:
Virginem verò ducito, ut mores castos doceas.*

*Eam verò potissimum ducito quæ te prope habitat:
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis lu-
dibria ducas.*

Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius

Bona: rursus verò mala non durius aliud

Comessatrice: quæ virum, licet robustum,

Torret sine face, & cruda senectæ tradit.

Bene verò reverentiam erga deos immortales obser-

Neque fratri aequalem facito amicum. (vato.

Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.

Ne verò mentiaris lingua gratiam. Sin autem cæperis,

Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,

Bis tantum punire memineris. Sin verò rursus

Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,

Suscipe. miser namque vir amicum aliàs alium

Facit: te verò ne quid animo coarctuat vultus.
Ne verò multorum hospes, neve nullius hospes, dicaris:
Neve malorum socius, neque bonorum conviciator.
Neg, unq̃ miserã pauperiẽ animi cõsumptricẽ hominĩ
Sustineas exprobrare, beatorum munus immortalium.
Lingua certè thesaurus inter homines optimus
Parca, plurima verò gratia, si modum servet.
Quod si malum dixeris, forsàn & ipse majus audies.
Neque in convivio publico gravem te prabeas
Quod communibus sumptibus instruitur: plurima
enim gratia, sumptusq̃ minimus.
Neque unquam mane Iovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
Neque enim illi exaudiunt: respuunt verò etiam pre-
Neque contra solem versus, erectus meito. (cos
Sed ab occasu illius memor ejus rei usque ad ortum,
Neque in via neque extra viam progrediendo meas,
Neque denudatus: deorum quippe noctes sunt.
Sedens vero divinus vir, & prudens
Aut ad parietem accedens bene septi atrii.
Neque pudenda semine pollutus intra domum
Focum juxta revelato, sed caveto.
Neque ab ominoso sepulcro reversus
Seminato progeniem, sed deorum à convivio.
Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
Pedibus transito, priusquam oraveris, aspiciens pulcra
Manus lotus amœna aqua limpida. (fluenta
Qui fluvium transierit, malitia verò manus illotus,

Ποιᾶται. σὲ γ' μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδ'.

Μηδὲ πολυζέεινον, μηδ' ἄζεεινον καλέεσθαι,

Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεσῆρα.

Μηδὲ ποτ' ἐλομδύλω πένιλω θυμοφθόρον ἀνδρὶ

715

Τέτλαθ' ὀνειδίζεν, μακάρων δόξιν αἶεν εὐνίων.

Γλώσσης τοι θηζαυρὸς ἐν ἀνθρώποις ἄριστος

Φειδωλῆς, πλείη γ' χάρις κατὰ μέτρον ἰότης.

Εἰ γ' κακὸν εἶποις, τάχα κ' αὐτὸς μῆζον ἀκράδαις.

Μηδὲ πολυζέειν δαιτὸς δυαπέμφελλ' εἶναι,

720

Ἐκ κοιῆς πλείη γ' χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.

Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡῶς Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον

Χερσὶν αἰνέτοις, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοις.

Οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν, δότοπλυσσι δέ τ' ἀραίς.

Μηδ' αὐτ' ἡελίοιο τετραμυδρὸν ὀρθὸς ὀμιχεῖν.

725

Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δὴ μεμνημὸν ἔς τ' αἰόντα.

Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδῷ προβάδλω ἐρήσης.

Μηδ' ἀπογυμνωθεῖς, μακάρων τοι νύκτες ἑασιν.

Ἐξομδύσθ' ὅγε θεῖον ἀνὴρ πεπνυμμένα εἰδώς,

Ἦ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάζας εὐερκέα αὐλῆς.

730

Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμδρὸν ἔνδοθεν οἶ-

κοῦ

Ἐσίη ἔμπελαδὸν ὥσθ' αἰνέμεν, ἀλλ' ἀλέααθ'.

Μηδ' ἀπὸ δυσφύμοιο τάφου ἀπονοσήσαιο

Σπερμαίνειν γενεῇ ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς.

Μηδὲ ποτ' αἰετῶν ποταμῶν καλλιέρροον ὕδωρ

735

Προσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὐξὴ ἰδὼν εἰς καλὰ ρέεσθαι,

Χεῖρας νηψάμεν πολυηράτω ὕδατι λευκῷ.

Ὅς ποταμὸν διαβῆ, κακότητι γ' χεῖρας ἀνιπθῆ,

Τῷδε θεοὶ νειμεσῶσι, καὶ ἄλγιστα δῶκαν ἐπίστω.
 Μηδὲ δὸτ' πεντόζοις θεῶν ἐνὶ δαίτῃ θαλαίῃ 740
 Αὔον δὸτ' χλωρῷ τάμειν αἰθῶνι σιδήρεϊ.
 Μηδὲ ποτ' εἰνοχόλῳ τιθέμεν κρητῆρ' ἔπερθεν
 Πινόνην, ὅλοη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποιεῖν, ἀνεπίξετον καταλείπειν,
 Μή τοι ἐφεζομένη κρῶζη λακέρυζα κορώνη. 745
 Μηδὲ δὸτ' χυτροπόδων ἀνεπιρρέκλων αἰελόντας
 ἔσθαι, μηδὲ λόεσθαι, ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποιῆ.
 Μηδὲ ἐπ' αἰκινήτοισι καθίζειν (εἰ γὰρ ἄμφρον)
 Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ αἰλώορα ποιεῖ.
 Μηδὲ δυωδεκάμηνον ἴσον καὶ τῷ τε τέτυκται. 750
 Μηδὲ γυναικίῳ λυγρῷ χρόα φαιδριώεσθαι
 ἄνδρα. λευγαλή γὰρ ἔστι χρόνον ἔς ἔστι καὶ τῷ
 Ποιῆ. μηδὲ ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθρομένοισι κυρήσας,
 Μωμέυειν αἰδήλαι θεές νύ τι καὶ τὰ νειμεσῶ.
 Μηδὲ ποτ' ἐν περὶ ποταμῶν ἄλαδ' ἐπερέων, 755
 Μηδὲ ἔστι κλέων ἔρεϊν, μάλα δὲ ἐξαλέεσθαι.
 Μηδὲ ἐναψύχειν, τὸ γὰρ ἔστι λωῖόν ἐστιν.
 Ὡς δὲ ἔρδειν δεινὴν ἢ βροτῶν ὑπαλένεο Φήμεν.
 Φήμεν γὰρ τε κακὴ πέλεται, κέφη μὲν αἶραι
 ῥεῖα μέλ', ἀργαλήν ἢ φέρειν χαλεπή τ' ἀποθέσθαι. 760
 Φήμεν δὲ ἔστι πάμπαν ἀπὸ λυταί, ἢ τινὰ πολλοὶ
 λαοὶ φημίζουσι. θεός νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Ei succensent dii, & damna in posterum.

Ne verò à manu decorum in celebri convivio

Siccum à viridi refeca nigro ferro.

Neq^s unquam patinam libatoriam pone super craterem

Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.

Neque domum faciens imperfectam relinquito,

Ne fortè insidens crocitet stridula corvix.

Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens

Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.

Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)

Puerum duodecennem: quia virum inertem facit.

Neque duodecim mensium: æquale & hoc est.

Neque muliebri in balneo corpus abluito

Vir: gravis enim ad tempus est & in hoc

Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,

Reprehende arcana: Deus quippe & hac indignè fert.

Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,

Neque super fontes mejito: quin valde evitato:

Neque incacato. id enim nihilò est melius

Sic facere. gravem verò mortalium evitato famam.

Fama enim mala est, levis quidem levatu

Facilimè, molesta verò portatu, difficilissq² depositu.

Fama verò nulla prorsus perit, quam quidem multi

Populi divulgant: quippe dea quadam est & ipsa

F I N I S.

D 5

HESIODI ASCRÆI

DIES.

Dies verò ex Iove observās, bene secundum decorū
 Præcipe servīs, tricesimam mensis optimam
 Ad opera inspiciendum, demensumq; dividendum:
 Nempe cum circa juris negotia & judicia populi ver-
 Hi enim dies sunt Iove à prudente. (santur.
 Primum novilunium, quartaq; & septima sacra dies.
 Hac enim Apollinē ense aureo armatum genuit Latona.
 Octavaque & nona amba dies mensis
 Egregiè crescentis, ad curandum opera mortalium,
 Undecima verò duodecimaque amba quidem bona:
 Hac quidem tondendis ovibus, illa letis segetibus me-
 Duodecima tamen undecima multà melior. (tendis.
 Hac enim net fila in aëre suspensus araneus,
 Die expleta, quum & prudens formica acervū colligit.
 Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.
 Mensis autem inchoati decimatertia caveto
 Sementem incipere: plantis verò inserendis optima est.
 Sexta verò media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona. puella verò non utilis est,
 Neque gignenda primū, nec nuptiis tradenda.
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Apta est, sed hædis castrandis, & gregibus ovium,
 Stabuloq; circumsepiendo pastorali, benigna dies est.
 Bona verò viripara, amatque convicia loqui,
 Mendaciaq; & blandos sermones, & occulta colloquia.
Mensis

59 ΗΣΙΟΔΟΥ τῷ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡ Μ Ε Ρ Α Ι.

Ηματὰ δὲ ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένῳ, ἐν κατὰ μοῖραν
 Περφραδέμεν δμῶεσι, τρηκαδά μὲν ἀρίστῳ
 Ἔργα τ' ἐπιπίνειν, ἥ δὲ ἀρμαλίῳ δατέαοθαι,
 Εὐτ' αὖ ἀληθείῳ λαοὶ κρίνοιντες ἄγωνιν.
 Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς ὧρᾳ μῆσιενίῳ. 5
 Πρῶτον ἐν, τετρας τε, καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἡμαρ.
 Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γένατο Ληϊῷ.
 Ὅγδοατὴ τ' ἐνάτῃ τε δὺν γε μὴν ἡματὰ μὲνός (770)
 Ἐξοχ' ἀεξομνύοιο βροτήσια ἔργα πένεσθ,
 Ἐνδεκάτῃ δὲ δυωδεκάτῃ τ' ἄμφω γε μὴν ἰσθλαί, 10
 Ἡ μὲν, οἷς πείκην, ἥ δὲ εὐφρονα καρπὸν αἰμᾶσθ.
 Ἡ δὲ δυωδεκάτῃ τ' ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γὰρ τοι νεῖνῃματ' αἰρσιπότῃ ἀράχνης
 Ἡμαίῳ ἐκπλείς, ὅτε τ' ἴδεις σωρὸν αἰμᾶται.
 Τῇ δὲ ἰσὺν σήζαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον. 15
 Μὲνός δὲ ἰσαμένεσ τετρακαιδεκάτῳ αἰλέαοθαι
 Σπέρμαίῳ ἄρξασθ· φυτὰ δὲ ἐνθρέψασθ ἀρίστη,
 Ἐκίῃ δὲ ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν· (780)
 Ἀνδρογόνῳ τ' ἀγαθή· κέρη δὲ ἔσ σύμφορός ἐστιν·
 Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', ἔτ' ἄρ γάμει ἀντιβολῆσαι. 20
 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἔκτη, κέρη τε γενέσθαι
 Ἀρμενῳ, ἀλλ' ἐρῖφει τάμενεν καὶ πῶεα μῆλων,
 Σηκόν τ' αἰμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἡμαρ.
 Ἐσθλὴ δὲ ἀνδρογόνῳ· φιλέει δὲ καὶ κέρτομα βάζειν,
 Ψεύδει δ', αἰμυλίεσσι λογέει, κρυφίεσσι τ' ὁρασμοῖς·
 Μὲνός

Μένους δ' ὀγδοάτη κάπρον καὶ βῶν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, ἔρῃας δ' δυωδεκάτη παλαεργές.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἡμαί, ἴσθρα Φῶται, (790)
 Γείνασθαι μέγα γάρ τε νόον πεπυκασμὸν ἐστίν.
 Ἐοτλή δ' ἀνδρογόνου δεκάτη κέρη δέ τε τετρας 30
 Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίπδας ἑλικας βῆς,
 Καὶ κυῖα καρχαρόδοντα καὶ ἔρῃας παλαεργές
 Πρηΰειν, ὅττι χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δ' θυμῷ
 Τετράδι ἀλεύασθαι Φθινόβοιός θ' ἰσχυρόν τε,
 Ἄλγεα θυμοβορεῖν μάλα τι τελεεσμὸν ἡμαρ. 35
 Ἐν δ' τετάρτῃ μένους ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἀκοίῃν,
 Οἰωνὸς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργμασι τέτρω ἄριστοι.
 Πέμπτης δ' ἐξαλείασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰνά. (800)
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φαζιν Ἑρμνύας ἀμφιπολέυειν,
 Ὅρκον τινυμῶας τ' Ἑρμς τέκε πῆμ' Ὀπιορκοῖς. 40
 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερ' ἱερὸν ἀκτιῶ
 Εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλα, ἐν αἰλῇ
 Βάλλειν. ὑλοτόμον τε ταμῆιν θαλαμῆϊα δῶρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμυρα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς. 45
 Εἰνάς δ' ἡ μέσση ὅττι δόειλα λωῖον ἡμαρ.
 Πρωΐσῃ δ' εἰνάς παναπήμων ἀνθρώποιζιν.
 Ἐοτλή μὲν γάρ τ' ἠδὲ Φυλιεῦμεν ἠδὲ γνέσθαι (810)
 Ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ ἔποθε πάγκακον ἡμαρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τελεφνάδα μένους ἀρίστῳ 50
 Ἀρξασθαι τε πῖθξ, καὶ ὅττι ζυγὸν αὐχένα θῆναι
 Βασί καὶ ἡμίονοις καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσι.
 Νῆα πολυκλήϊδα θολῶ ἐῖς οἶνοπκ πόντον

Εἰρύμεμα.

*Mensis verò octava verrem & bovẽ valde mugientem
Castrato: mulos autem duodecima laboriosos.*

*Vicesima verò in magna, plena die, prudentem virum
Generato: valde enim bona est indolis.*

*Bona autem viripara decima, puella verò & quarta
Media: hac verò & oves, & curvipedes retortis cornib⁹
Et canem asperis dentibus, mulosq; laboriosos (boves,
Cicurato, manum imponens. cautus verò esto animo,
Vt quartam vites desinentis & inchoati mensis,
Doloribus cõficiendo animo. valde hac accommoda est
Quarta autem mensis uxorem domum ducito, (dies.
Observatis avibus qua ad hanc rem sunt optima.*

*Quintas verò evitato: quia difficiles sunt & graves.
In quinta enim ajunt Furias obambulare, (periurus.
Periurium vindicantes, quod malum contentio genuit
Media verò septima, Cereris sacrum munus
Diligenter inspiciens bene aquata in area
Ventilato: roborumq; sector incidito cubicularia ligna,
Navaliaq; ligna multa, & qua navibus congrua sunt.
Quarta verò incipito naves compingere hiantes.*

Non a autem media pomeridiana, melior dies.

Prima verò nona prorsus innoxia hominibus.

*Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
Tam viro quàm mulieri: nec unquã prorsus mala dies.
Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimũ
Implendis doliis, & ad jugum collo imponendum,
Bobus & mulis, & equis celeribus.*

Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum

Trahito.

Trahitō. Sed pauci vera intelligunt.

*Quarta verò aperi dolium. prae omnibus sacra dies est
Media. pauci verò rursum post vigesimam menses
optimam,*

Aurora vigente pomeridiana verò est deterior.

Et hi quidem dies sunt hominibus magno commodo.

Cetera autem incerta, sine sorte, nihil ferentes.

Sed alius aliam laudat, pauci verò norunt.

Interdum noverca est dies, interdum mater.

De his beatusq; & felix, qui hac omnia

Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,

Anguria observans, & delicta evitans.

F I N I S.

Εἰρύμηναι. παῦροι δὲ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.

Τετραδί δι' οἷγε πύθον. περὶ πάντων ἱερὸν ἡμᾶρ
Μέσση· παῦροι δι' αὐτε μετ' εἰκάδα μινὸς ἀρίστην,

Ἡὲς γνωμένης· ὅππ' δέελα δι' ἐστὶ χερσίων.

Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὅππ' χυθονίοις μέγ' ὄνταρ.

(720)

Αἱ δι' ἄλλα μετὰ δέποι, ἀκήροισι, ἔτι φέρεται.

Ἄλλ' δι' ἀλλοίω αἰνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἵσταται.

60

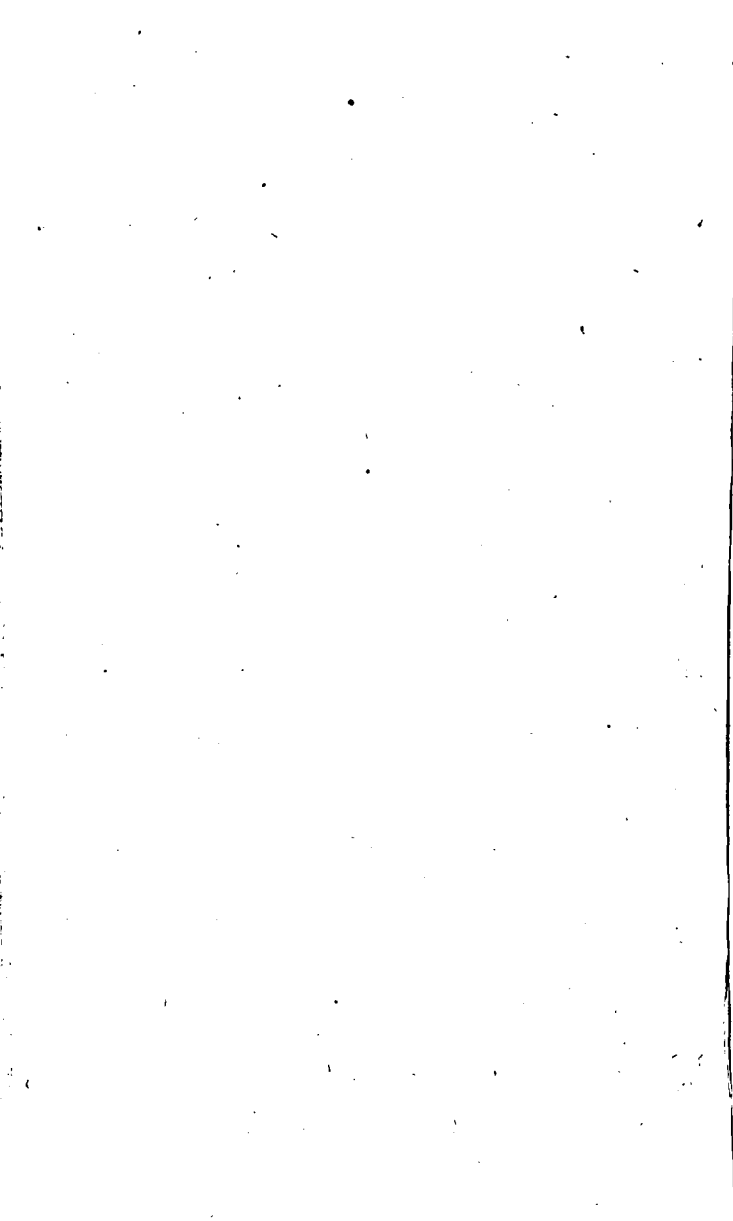
Ἄλλοτε μητρὸς πάλαι ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ·

Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὅλβι' ὅς τάδε πάντα

Εἰδὼς ἐργάζεται, ἀναίτι' ἀθανάτοισιν,

Ὅρνιθας κελύων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ὁ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
Α Σ Π Ι Σ
ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

HESIODI ASCRÆI
S C V T V M
HERCVLIS.

ΗΣΙΟΔΟΥ τῷ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἀπὸς Ἡρακλέους.

Η εἴη περιλιπῶσαι δόμους ἔπαλρι δα γαῖαν
Ἠλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρυῶνα,
Ἀλκμυῶν, θυγάτηρ λαοσόχ' Ἠλεκτρυῶν.

Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτέρων
Εἰδέει τε μεγέθει τε νόον γε μὴν ἔτις ἔριξε
Τάων αἰὲς θνηταὶ θνητοῖς τέκον ἐνηθεῖσαι,
Τῆς καὶ δότ' κρήθεν, βλεφάρων τ' δότ' κυανέων
Τοῖον αἴθ' οἷόν τε πολυχρύς' Ἀφροδίτης.

Ἡ δ' καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔον τίς κεν ἀκοίτῃ,
Ὡς ἔπω τις ἔτιξε γυναικῶν θηλυτέρων.

Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἱφὶ δαμάσας,
Χωσάμεν περὶ βεσσί. λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα,
γαῖαν

Ἐς Θήβας ἰκέτευξε Φερεσσακίας Καδμείας,
Εὔθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σιῶν αἰδοίῃ ᾧδράκοιτι,
Νόσφιν ἄτερ φιλότῃ ἐφιμέρα. ἔ γάρ οἱ ἦεν
Πρὶν λεχέων σπιβῶσαι εὐφύρα' Ἠλεκτρυῶνης,
Πρὶν γε φόνον τίς αὖτο κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἦς ἀλόχε, μαλερῷ δ' ἀταφλέξαι περὶ κώμας
Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

Ὡς γάρ οἱ δέκετο θεὸς ἰδὲ σπῆμαρτοροι ἦσαν,
Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μιν ἑπείγετο δ' ὅτι τάχιστα,
Ἐκλεέσθαι μέγα ἔγρον, ὃ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.
Τῷ δ' ἅμα ἱεῖς πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
Βοιωτὶ πηλὴξιοι, ὑπὲρ σακίων πρῆοντες,

HESIODI ASCRÆI

Scurum Hercules.

A *Vt qualis relicta domo ac patria tellure
 Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonem,
 Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis:
 Qua mulierum genus superabat feminearum,
 Formaque & proceritate. mente utique nulla cum ea
 certabat* (bentes,
 Illarum quas mortales mortalibus peperere concum-
 Cujus & à vertice, & à palpebris nigris nigris
 Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
 Atq; hac talis existens, tã animo suum colebat conjugẽ,
 Perinde ut nulla unquam coluit mulierũ feminearum,
 Quanquam ipsi patrẽ præstantem occidisset, vi domans
 Ira comotus propter boves. relicta autẽ ille patria tel-
 Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis. (lure
 Vbi idem habitabat cum veneranda conjuge, (ipsi
 Seorsim absq; concubitu desiderabili. Non enim licebat
 Ante lectum conscendere formosa Electryonidis,
 Quam cadem ultus esset fratrum magnanimorum
 Sua conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
 Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim constitutum ipsi erat, diig, testes facti fuerãt.
 Quorũ ille verebatur iram, festinabatq; quã celerrimẽ
 Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incubebat.
 Hunc autem unã cupidi bellicque praliique, (rentes,
 Bæotii equitando insignes, supra clypeos animum ge-

Locriq; cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi
Sequebantur. ducebat autem eos praestans puer Alcai,
Gaudens tot populis. At pater hominumq; deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut diis pariter
Et hominibus rerum indagatoribus damni depulsores
plantaret.

Profectus autē ab Olympo est dolū alta mente voluens,
Desiderans consuetudinem elegantis mulieris, (sum
Per noctem: celeriterq; venit in Typhaoniū, unde rur-
Ad Phicium summum accessit prudens Iupiter,
Vbi residens mente versabat divina opera.

Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
In lecto concubitu mixtus est, perfecitq; desiderium:
Eadem autem & Amphitryon populorum dissipator,
illustris heros,

Perfecto magno opere, rediit domum suam.

Neque ille ad famulos & pastores agrestes

Cæpit ire, antequam sua conjugis conscendisset lectū.
Tale siquidē corde desiderium ceperat pastorem populorum.
Sicut quando quispiā magno affectu effugit afflictionē
Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:

Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato, (est,
Magnoq; affectu, lubentiq; animo, domū suam reversus
Totaq; nocte concubuit cum pudibunda uxore,
Oblectando se maneribus aurea Veneris. optimo,

Illa autem à Deo pariter domita, & ab homine longē
Thebis septē portas habētibus geminos peperit pueros,
Haudquaquam similes, quanquam fratres essent.

Alterum

Ἀσπείτ' ἀγχιμαχοὶ καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 ἔσσοντ'. ἦρχε γ' τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 Κυθιόων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλέω μῆτιν ὕφαινε μέλα Φρεσὶν, ὄφρα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φύσειη,
 ὦρτο δ' ἀπ' ἐλύμποιο δόλον Φρεσὶ βυσσοδο-
 μεύων.

30

Ἰμείρων Φιλότῃ Ⓞ εὐζώνοιο γυναικός,
 Εὐνύχι Ⓞ τάχα δ' ἔξε τυφάονιον, τόθεν αὖθις
 φίκιον ἀκρότατον περὶ βῆζατο μηϊῖτα Ζεὺς.
 Εὔθα καθεζόμεν Ⓞ, Φρεσὶ μῆδετο θέκελα ἔργα.
 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ ταυρυφύρα Ἡλεκτρυώτης
 Ἐυνῇ καὶ Φιλότῃ μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' εἰλδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρυῶν λαοασό Ⓞ ἀγλαὸς ἥρως
 Ἐκτελίζας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὃν δε δόμον δε.
 Οὐδ' ὅγ' ὅτ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμνίας ἀγροιώτας
 ὦρτ' ἵεναι, πρὶν γ' ἧς ἀλόχα ὀπιθήμηναι εὐνῆς.
 Τοῖ Ⓞ γὰρ κραδίῳ πόθ Ⓞ αἶνυτο ποιμνία λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' αἰὲρ ἀσπασὸν ὑπεκπροφύγοι κακότητα
 Νέζε ὑπ' ἀργαλῆς, ἢ καὶ κρατερῇ ὑπὸ δεισμῷ.
 Ὡς ῥα τότε Ἀμφιτρυῶν χαλεπὸν πόνον ἐκτελυπέ-
 σας,

40

Ἀσπασίως τε φίλως τε εἰς δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχι Ⓞ δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ ᾤδῃ καίῃ,
 Τερπόμεν Ⓞ δώροισι πολυχρύζε' Ἀφροδίτης.
 Ἡ γ' θεῶν δμηθεῖσαι καὶ αἰεὶ πολλὸν ἀρίστω,
 Θήκη ἐς ἐπὶ ἀπύλῳ διδυμάονι γείνατο παῖδε,
 Οὐκ εἴθ' ὁμὰ φρονέοντε· (καζιγνήτω γε μὲν ἤτελιν)

50

Τοῖ

Τὸν μὲν χερρόπρον, τὸ δὲ αὖ μέγ' ἀμείνονα Φῶτα,
Δεινόν τε κρατερόν τε, βίβω Ἡρακληεῖν.

Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαϊνεφεί Κρονίῳνι,
Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσέω Ἀμφιτεύωνι,
Κεκερμύεν γενεῇ. τὸ μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγῆσαι,
Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίῳνι. θεῶν σηματορε πάντων.

55

Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνε Ἀρηϊάδην, μεγάθυμον.

Εὐρε γὰρ ἐν τεμνύει ἑκατηβόλῃ Ἀπόλλωνος
Αὐτόν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
Τεύχεσι λαμπομύρους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομέ-

νοιο

60

Ἐσσεότ' ἐν δίφρῳ, χθόνα δὲ ἔκτυπον ὠκείες ἵπποι,
Νύσσοντες χηλῆσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδῆει,
Κοπιομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσσὶν ἵππων.

Ἄρματα δὲ εὐποίητα καὶ αὐτογε ἀμφαράβιζον

Ἰππων ἱεμύων. κεχάρητο δὲ Κύκνῳ ἀμύμων,

65

Ἐλπόμηνος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, ἡνίοχον τε,

Χαλκῷ δηώσεν, ἔδωκε κλυτὰ τεύχεα δύσεν.

Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίβω Ἡρακληεῖν.

Παῦ δὲ ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπέλλωνος Παρ-
σαίης

70

Λάμπει ὑπ᾿ αἰθ' δεινοῖο θεῷ τευχέων τε καὶ αὐτῷ.

Πύρ δὲ ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμψετο. τίς κεν ἐ-
κείνῳ.

Ἐτλη θνητὸς ἐὼν καίεναντίον ὀρμηθῆναι,

Πλέν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμευ Ἰολάου

Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀσπίδι

75

ἔξω-

*Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longè
præstantiorem virum,*

Sævum ac validum, vim Herculeam:

*Hunc quidem compressa à nubiù offuscato Saturno,
Iphicleum autem, hastarum à concussore Amphitryone,
Diversa generatione: alterum quidem, cum viro mor-
tali concumbens: (omnium:*

*Alterum autem, cum Saturnio deorum imperatore
Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.
Invenit enim in luco longè jaculantis Apollinis
Ipsam, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,
Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,
Stantes in curru: terrâ autem pulsabant veloces equi,
Ferientes ungulis, pulvisque circa ipsos dividebatur,
Excitatus compactus à curribus & pedibus equorum.
Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum
resonabant,*

*Equis festinantibus gaudebat autē Cygnus inculpatus,
Sperans se Iovis filium, Mavortium, aurigamque
Ferro interempturum esse, & inclyta arma despolia-
Sed ipsius vota non exaudivit Phæbus Apollo. (turū.
Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam.*

*Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi
Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso, (illi
Et quasi quidē ignis ex oculis effulgebat. Quis autem
Sustinuisset, mortalis existens, obviam sub conspectum
Præter Herculem & gloriosum Iolaum? (prodire,
Illorum enim & vis magna, & manus invictæ*

*Ex humeris nata erant, una cum robustis membris.
Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.*

*O heros Iolae, mortalium longè carissime omnium,
Nempe verè in immortales beatos, qui olympū tenent,
Peccavit Amphitryo, quoniā bene munitas ad Thebas
Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata,
Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas
habentes frontes: (vestibus,*

*Venitq; ad Creontem, & Heniochen longis ornatam
Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia pra-
buerunt.*

*Qua fas est supplicibus, colueruntq; ex animo magis.
Vivebat autē exultabūdus cum formosa Electryonide
Sua conjuge: moxque nos revolutis annis (nio,*

*Nati sumus, neq; statura similes corporis, neque inge-
Pater tuus & ego: cuius quidem mentem sustulit Iupi.*

Qui relicta domoque sua, & suis parentibus, (ter,

*Abiit veneraturus immaturo partu editum Euryst-
Infelix. certè multum ingemiscebat postea, (heum:*

Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.

Mihi verò deus difficiles imperavit labores.

*O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes
Equorum alipedum, magnamque mentibus fiduciam
accumulans (rum,*

Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equo-

Nihil veritus strepitum Martis, hominum occisoris,

*Qui nunc cū clangore circumquaq; furit per sacrū ne-
Phæbi Apollinis, longè jaculantis regis. (mus*

Enim

Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ὅππῃ τι βαροῖσι μέλεισιν

Ὅς ῥα τόθ' ἠνίοχον προσέφη κρητερὸν ἰόλαον.

Ἦρως, ὦ ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων.

Ἦπι μέτ' αἰθανάτης μάκαρος, τοῖ Ὀλυμπὸν ἔχουσιν,

Ἦλθεν Ἀμφιτρυών, ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ Θέλει

Ἦλθε, λιπὼν Τίριωτον εὐκτίμδμον πολίεθρον,

Κτεῖνας Ἠλεκτρυόνα, βοῶν ἑνὲς ἑυρυμείων.

Ἴκετο δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἠνιόχῳ πατύπεπλον,

Οἱ ῥά μιν ἠπάσσοντο καὶ ἄρμυρα πάντα παρῆ-
χον,

Ἦι δίκη ἔσθ' ἰκέτησι τίον δ' ἄρα κηρόφι μᾶλλον.

Ζῶε δ' ἀγαλλόμενῳ σὺν εὐσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ

Ἦι ἀλόχῳ. τάχα δ' ἄμμες ὀπιπλομένων ἐπισυ-
τῶν

Γεινόμεθ' ἔτε Φυλῷ ἐναλίγκιοι ἔτε νόημα.

Σός τε πατήρ καὶ ἐγὼ, τῷ μὲν Φρένας ἐξέλετο Ζεύς.

Ὅς περιπῶν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε το-
κῆας,

Ωἷχετο πμήζων ἀλιτημῶν Εὐρυαθῆα,

Σχέτλι· ἦ πᾶ πολλὰ μετεσυναχίζετ' ὀπίσσω,

Ἦν ἄτλω ἀχέων· ἦ δ' ἔτι παλινάχρετός ἐστιν.

Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' αἰέθλας.

ὦ Φιλῶ, ἀλλὰ σὺ θάσσον ἔχ' ἠνία φοινικόεντα

Ἴππων ὠκυπόδων μέγα καὶ Φρεσὶ θάρσῳ αἰέζων,

Ἰθὺς ἔχειν θεὸν ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων δένῃ ἵππων,

Μηδὲν ὑποδδίσας κτύπον ἄρει· ἀνδροφόνιοι,

Ὅς νῦν κεκληγὼς περιμαίνειαι ἱερὸν ἄλσος

Φαίδε· Ἀπόλλωνος ἐκατηβέλετο ἀνακλῆ·

Ἦ μὲν καὶ κράτερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητο· Ἰόλαε,

Ἦ θεῖ', ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Τιμᾶ σὺν κεφαλῇ, καὶ ταύρεσσιν ἔννοσίζαι,

Ὅς θήβης κρήδεμονον ἔχῃ, ῥ' υσταί τε πόλῃα.

105

Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
Σας εἰς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέουσιν ἐσθλὸν
ἄρῃαι.

Ἀλλὰ γε δύο σ' εὖ τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τά χιται

Δίφραξ ἐμπελάσας Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε

Μαρνώμεσθ'· ἐπεὶ ἔπι αἰτάρεθον Διὸς υἱὸν

110

οὐδ' ἴφικλείδῃ δειδίζεσθαι, ἀλλὰ μιν οἶω

φύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονα· Ἀλκείδαο,

οἳ δὴ σφι χεδόν εἰσι· λιλαϊόμηναι πολέμοιο

φυλόπιδα σήζειν· τά σφιν πολὺ φίλτερος

θούης.

Ὅς φάτο· μείδησεν ἧ βίῃ Ἡρακλεΐῃ.

115

Θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρ' ἔμνησεν·

καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεια πηρόεντα προσήυδα·

Ἦρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφέες, οὐκέτι τηλῆ

Ἵσμινη τρηχεῖα· σὺ δ' ὡς πᾶρσιν ἦρσ' αἰδῶν
φρῶν,

Ὅς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτῃ

120

Παιτῇ αἰάστρωφᾷ καὶ ἀρηγέμῃ, ὥς κε διῶναι.

Ὅς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φασινῆ,

Ἦ φαίεσθαι κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε.

Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδωκε

καλόν, χρύσφον, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε

125

Παλλὰς

Enimverò, etiam validus licet existat, tamen exsaturabitur bello.

Hunc vicissim allocutus est inculpatus Iolaus:

*O patruè, quàm multū verò pater hominū atq; deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,*

Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:

Quemadmodū & hunc mortālē, validumq; magnumq;

Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.

Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrimè

Currus inter se committentes Martis & nostrum,

Decertemus. Quoniam neq; intrepidum Iovis filium,

Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto

Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcida,

Qui prope adsunt, cupientes bello (epula.

Certamen instituire. qua res ipsis multo gratior quam

Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,

Animo oblectatus. admodum enim illi grata dixerat.

Atq; ipsum, respondens; verbis volucris allocutus est.

O heros Iolae, Iovis alumne, non procul etiam hinc

Pugna aspera. Tu verò quemadmodum antea fuisti

bellicosus,

Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus

setis obsitum (ris.

Quoquo versum converte, & auxiliare pro eo ac pote-

Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,

Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.

Mox & thoracem pectori induit

Pulcrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat

Pallas

*Pallas Minerva filia Iovis, tunc cum cœperat
Primum luctuosa aggredi certamina. (ferrum,
Posuit autem circa humeros nocumenti depulsorium
Sevus vir: cavam autem circa pectora pharetram,
Rejecitq; in tergum. in hac multa erant sagitta
Horrenda, mortis vocem reprimentis datrices.
Ha ab anteriori quidem parte mortem habebant pra-
fixam, & lacrymis madebant:*

*Media autem polita erant, longa: sed à tergo
Nigra aquila contecta alis (ripuit.
Erant. ille autem validam hastam praefixam are cor-
Capiti verò ingenti galeam fabrefactam imposuit,
Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
Qua tutum reddebat caput Herculis divini.*

*At manibus clypeum accepit, varium totum, quem
nemo quisquam (visu.
Neq; perrupisset jaciendo, neque comminuisset, mirum
Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque
Et electro lucidus erat, auroque fulgido, (ebore,
Splendens: caruleis plicis fulgorem inter secantibus.
In medio autem draconis erat terror, haud quaquã ef-
Retro oculis igne lucentibus tuens. (fabilis,
Cujus & dentibus quidẽ repletũ erat os candidatibus,
Savis, inaccessis. super terribilem autem frontem
Sava contentio devolitabat, accendẽs pugnas hominũ;
Tetra, qua & mentem eximebat & praeordia viris
Quicumque bellum adversus Iovis filium gererent,
Quorum & anima quidẽ sub terrã eunt ad Orcũ intro
Ipso.*

Παλλὰς Ἀθηναίη κέρη Διὸς, ὅππότε ἔμελλε
 Τοπρῶτον σπονδείας ἰφορμήσασθαι αἰβλῆς.
 Θήκατο δὲ ἀμφ' ὤμοισιν ἀρής ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς αἰήρ· κοίλῳ ᾗ περὶ στήθεσσι Φαρέτρῳ,
 Καββάλετ' ἐξόπιθεν πολλοὶ δὲ ἔντοσθεν οἴστοι 130
 Ρίγηλοι, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
 Πρόσθεν ἰδὺ θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον·
 Μέσσοι ᾗ ξεστοὶ, πτερμῆκεες· αὐτὰρ ὅππῃ
 Μαρφοῖο φλεγύας καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
 Ἦσαν. ὁ δὲ ὄβριμον ἔγχετο ἀκαχμήον ἔλετο
 χαλκῷ 135

Κρατὶ δὲ ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέῳ εὐτυχίον ἔθηκε,
 Δαιδαλέῳ, ἀδάμαστος, ὅππῃ προΐφοις ἀεραῖαν,
 Ἦτ' εἵρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

ΧΕΡΣΙ' γε μὴ σάκετο ἔλε παναίολον· ἔδε τις
 αὐτὸ

Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι. 140
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιθένω λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
 Ἦλεκτρον δ' ὑπολαμπές ἔλεν, χρυσῷ τε φαεινῷ,
 Λαμπρόμενον κυνέῳ ᾗ διὰ πύχες ἠλήλαντο.
 Εὐ μέσσω ᾗ δράκοισι ἔλεν φόβος, ἔτι φατειὸς,
 Ἔμπαλιν ὅσοισιν περὶ λαμπομέδυσσι διδορκῶς. 145
 Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν παλῆτο σόμα λευκὰ θειώνων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων, ὅππῃ ᾗ Βλοσυροῖο μετώπῳ
 Δεινῇ Ἐρὶς πεπότῃο, κορύσσειε κλόνον αἰδρῶν,
 Σχελίῃ, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἔκ φρένας ἔλετο φωτῶν,
 Οἵ τινες αἰτιδίῳ πόλεμον Διὸς ἤϊ φέροισιν. 150

Τῶν καὶ ψυχὰ μὲν χθόνα διώκσ' αἰδοῖτο εἶσω

Ἀνδρῶν.

Ἀυτῶν. ὅς ἐα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίσης,

Σειρ' ἄζαλέσιο κελαίνῃ πύθεται αἶη.

Ἐν ᾗ παρῴξίς τε παλίωξίς τε τίτυκτο·

Ἐν δ' ἑμαδός τε, Φεβ' τ', αἰδροκτασίη τε
δεδήει.

Ἐν δ' ἔρις, ἐν ᾗ κυδοιμὸς ἐθιώεον, ἐν δ' ὀλοή
κῆρ,

155

Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύτατον, ἄλλον ἄκτον

Ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.

Εἴμα δ' ἐχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι Φω-
τῶν,

Δεινὸν δερκομένη, καταχῆσ' ἑτε βεβριθῆα.

Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔζαν ἔπι φατῶν

Δώδεκα· ταὶ φοβερόσπον θπὶ χθονὶ Φδλ' αἰθρώ-
πων,

Οἵτινες αἰτιδίῳ πόλεμον Διὸς ἤϊ Φέροιεν.

Τῶν καὶ ὀδόνων μὲν καὶ αχὴ πῆλεν, εὔτε μάχοιτο

Ἀμφιπρυωνιάδης. τὰ ᾗ δαίετο θωπυτὰ ἔργα.

165

Στίγματ' αὖτ' ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκονσι

Κυαεά κατὰ νῶτα, μελαίνθηζαν ᾗ γένεια.

Ἐν ᾗ συὼν ἀγέλαι χλάνων ἔζαν ἡδὲ λείντων

Ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε.

Τῶν καὶ ὀμιληδὸν σίχες ἦϊζαν· εἰδένυ τῶγε

170

Οὐδέτεροι τρεῖτίῳ· Φείσων γὰρ μὲν αὐχένας
ἄμφω.

Ἦδη γὰρ σφιν ἔκπτε μέγας λῆς, ἀμφὶ ᾗ κάπροι

Δοιοὶ δπουράμμοι ψυχὰς, κατὰ δ' ἐσφι κε-
λαῖον

Λίμ'

*Ipsorum ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.*

*In eo autem & propulsatio, & vice versa persecutio
facta erant.* (bantur.

In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc fere-

*In eo contentio quoque, & motus furebat: in eo per-
niciosa Parca,* (illesum

Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem

Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.

*Vestem autem habebat circum humeros cruentam
sanguine virorum,*

Sævum videns, clamoribusque ingravescens.

*In eo autem & serpentum capita saavorum erant haud
quaquam effabilem,* (hominum,

Duodecim, quæ per terrefaciebant super terram genera

Quicumque bellum contra Iovis filium moverent.

*Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quo-
ties pugnabat* (opera.

Amphitryoniades. Hac autem distincta erant miranda

*Porro veluti puncta quadam apparebant videnda se-
vis draconibus*

Carulea per terga, denigrataque erant illis maxilla.

In eo autem & suum greges agrestium erant, atque leonum

Mutuo sese aspicientium, irascentiumque, & festinantium.

Quarum etiam turmatim ordines incedebant; neque verò hi

Neque illi alteros timebant, horrebant attamen colla amborum

Iuxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem a-

Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger (pri

Cruo

*Cruor distillabat in terrā. ipsi autē cervicibus dejectis
Iacebant mortui sub terribilibus leonibus.*

*At illi magis etiam excitabāntur, incensi ad pugnan-
Vtrique agrestesque sues, trucesque leones. (dum,*

*In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Caneum circa regem, Dryantemque Pirithoumque,
Hopleumque, Exadiumq, Phalerumque, Prolochumq,
Mopsiumque Ampycidem, Titaresium, nothum Martis,
Theseumque Aegidem, similem immortalibus:*

*Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
Centauri autem ex altera parte contra hos congrega-
Magnus Petraus atque Asbolus augur, (bantur,*

Arctusque, Huriusque, nigerque pilis Mimas,

Et duo Peucida, Perimedes, Dryalusque,

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

*Atq, impetū pariter faciebāt, perinde ac si vivi essent,
Lanceisque atque abietibus cominus certabant.*

*Inter hac autem Martis terribilis alipedes stabāt equi
Aurei, & ibidem ipse quoq, spoliator perniciosus Mars,*

Mucronem in manibus habens, milites exhortans,

Sanguine cruentus, perinde atque vivos spolians,

Currui insistsens. juxta autem Pavorque Metusque

Stabant, gestiētes bellum subire virorum.

Ibidem autem & Iovis filia pradatrix Tritogenia,

Ei similis, quasi qua pugnam vellet armare,

Haſtam habens in manibus aureamque galeam,

*Aegidem, & circum humeros: gradiebatur autem in
pralium ſevum.*

Αἶμ' ἀπελείβειτ' ἔραζ'. οἱ δ' αὖ χένας ἐξελεπόντες,
Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι

175

Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
Ἄμφοτεροι, χλῆναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.

Ἐν δ' ἰὺ ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητῶν,

Καινέα τ' ἀμφὶ αἶαντα, Δρύαντα τε, Περικλοῦν τε,

Ὀπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φαληρόν τε, Πρόλοχόν τε,

180

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήριον, ὅζον Ἄρη,

Θησέα τ' Αἰγείδην, Ἰππείκελον ἀθανάτιον.

Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροὶ τέυχ' ἔχοντες.

Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναΐοι ἠγέρεθοντο

Ἀμφὶ μέγαν Πετρεῖον, ἰδὲ Ἀσכולον οἰωνιστῶν,

185

Ἄρκτον δ' Οὐρίον τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,

Καὶ δύο Πευκίδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,

Ἀργύρεοι, χρυσεὰς ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Καὶ τε σιωμαίκτην ὥσεί ζωὴν περ εόντες,

Ἐγχεσθῆ ἢ δ' ἐλάτης αὐτοχεδὸν ὠρμγνῶντο.

190

Ἐν δ' Ἄρε βλοσυροῖο ποδῶκεες ἔσσεσθαι ἵπποι

Χρῦστοι ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρετο ἔλιτο Ἄρης

Αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, περὶ λέεσσι κελεύων,

Αἵματι φοινικίεις, ὥσεί ζωὴς ἐναρίζων.

Δίφρῳ ἐμβεβαώς. ὧρ' αἰ δ' αὖ Δειμὸς τε φόβος τε

195

ἔσσεσθαι, ἱεμφοὶ πόλεμον κατὰ δῖμφοι ἀνδρῶν.

Ἐν δ' Διὸς θυγάτηρ ἀγλαΐη Τελτογένεια,

Τῇ ἱκέλη ὥσεί τε μάχην ἐθέλεια κορύσσειν,

Ἐγχεσθῆ ἔχου ἐν χερσὶ χρυσεῖαν τε περὶ φάλακριν,

Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις. ὅπ' δ' ὥχετο Φύλοπιν

αἰγλήν.

200

F

FV

Ἐκ δ' ὡς ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσῳ
 Ἰμερόεν κιθάριζεν Λητῆς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσείη Φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδ' αἶγνός Ὀλυμπ'·
 Ἐν δ' αἶγερή, περὶ δ' ὄλβ' ἀπείρατ' ἑσπερά-
 νωτο

Ἀθανασίων ἐν αἰγῶνι· θεὰ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς 205
 Μῆρσαι Πιερίδες, λιγὺ μελοποιόαις εἰκυῖαι.

Ἐν ᾗ λιμὲν ἑορμ' αἵμαιμακέταιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πάνεφθ' καοσιτέροιο,
 Κλυζομήρ' ἔκελ'· πολλοὶ γ' ἔμ' ἀμμέζον αὐτᾷ
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθιώεον ἰχθυαόνηες, 210

Νηχομήρ' ἔκελοι· δοιοὶ δ' αἰσφυσιόωνες
 Ἀργύριοι δελφῖνες ἐθοίνων ἑλλοπας ἰχθύες.
 Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 Ἦσαν αἰεὶ αἰεὶς δεδοκημήν'· εἶχε ᾗ χερσὶν
 Ἰχθύζιν ἀμφίβλητρον, δοπορρίψοντι ἰοικώς. 215

Ἐν δ' ὡς ἠῦκόμου Δαναΐης τέκ' ἱππῶτα Περ-
 σέες,

Οὐτ' ἄρ' Ὀπιψαύων σάκει' ποσσὶν, ἔθ' ἑκάς αὐτᾷ
 Θαῦμα μέγα φράσσαθ' ἐπεὶ ἔδαμῃ ἐσήρακτο.
 Τῶς γάρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸν Ἀμφι-
 γυῆες.

Χρῦστον ἀμφὶ ᾗ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πένδιλα. 220

Ὡμοιοῖν δέ μιν ἀμφὶ μελαιδέτον ἄορ ἔκειτο,
 Χάλκεον ἐκ τελαμῶν· ὁ δ' ὥς τε νόημ' ἐποταῖτο,
 Παῦ ᾗ μετὰ φρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρη,
 Ὄργῃς ἀμφὶ δέ μιν κίβρις θεῆς, θαῦμα ἰδέσθ',
 Ἀργυρεὴν θύζαντο ᾗ κατηρεύντο φαεινὰς 225

Χρῦζοι

*At erat in eo clypeo & immortal. chorus, in cuius medio
Desiderabile quiddā personabat Iovis & Latona filius
Aurea cithara: deorū autē frangebatur purus Olympus.
Ibi & forum, circum autem opulentia infinita, quasi
in corona erat posita* (tum

*Immortalium in certamine: Dea autē incipiebant can-
Musa Pierides, canorum quiddam canentibus similes.*

*In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
Rotundus factus erat liquefacto è stanno,*

*Inundanti similis: multi verò per medium ipsius
Delphines hac atq; illac ferebantur piscibus inhiantes,*

*Natantibus similes. Duo autem sursum afflantes
Argentei delphines depascebant mutos pisces.*

Sub his arei trepidabant pisces, sed in ripis

*Sedebat vir piscator observans: habebat autem mani-
Piscium rete, projecturo similis.* (bus

*In eo a. & pulcricoma Danaes filius eques Perseus,
Neque quidem contingens clypeum pedibus neq; lon-
ge separatus ab illo,*

Miraculum magnū dictū: quoniā nusquam nitebatur.

*Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.*

*Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra
ensis pendebat,*

A Ereus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat.

*Totum autem tergum ejus tenebat caput savi monstri
Gorgonis. circa ipsum autē pera ferebatur, mirū visu,*

Argentea, simbriaque dependebant lucida

Aurea. sava autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem ha-
Ipse autem properanti & formidanti similis (bens.
Perseus Danaides extendebatur. post ipsum verò
Gorgones inaccessa & ineffabiles ruebant,
Cupientes ipsum apprehendere. in viridi autē adamāte
Euntibus ipsi resonabat clypeus magno strepitu
Acutum & tinnu im quippiam. in zonis autem dra-
Duo suspensi erant, attollentes capita. (cones
Lambeabant autem illi, iraque infrendebant dentes.
Crudele tuentes. supra sava autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes.
Hi quidem à sua civitate, suisque parentibus,
Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.
Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pu-
gnam tenentes, (ribus
Dimicabant. mulieres autem in bene constructis tur-
A Ereum acutum clamabant, lacerabanturque genas,
Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
Viri autem qui seniores erant, & senectutem assecuti
Conferti extra portas ibant, sursumque diis (erant,
Manus tendebant beatis, pro suis liberis
Metuentes. illi autem contra pugnam conferebant, post
ipsos autem
Parca nigra candidis crepantes dentibus,
Torva terribilesq, cruentaque, inaccessaq, (piebant
Certamen habebat de iis qui cadebant omnes enim cu-

CRUO-

Χρῦσσοι δεινὴ ᾗ περὶ κροῖ' αἰοῖσιν ἀνακλῖθι
 Κεῖτ' Ἀΐδῃ κινέη, νεκτὸς ζόφον αἰὼν ἔχουσα.

Αὐτὸς ᾗ παρὲς δόλῳ καὶ ἐρρίγοντι εἰκώς

Περτεὺς Δαναΐδης ἐτίταινέτο. ταὶ ᾗ μετ' αὐτὸν

Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ ἑ Φαταὶ ἐρρώοντο,

230

Ἰέρδραι μαπέειν. Ἰπὶ ᾗ χλωρᾷ ἀδάμαντι

Βαινῶσάν ἰάχεσκε σάκῃ μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ

Ὅξέα καὶ λιγέως· Ἰπὶ δὲ ζώνησι δράκοντε

Δοιοῦ ἀπῆρωδντ', Ἰπικυρῶντε κάρλῳ.

Λίχμαζον δὲ ἄρα τῷ γε. μῦθε δὲ ἐχάρασσαν ὀδόν-

τας

235

Ἀγρία δερκομῦθῳ Ἰπὶ ᾗ δεινοῖσι καρλῷσι

Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβῳ· οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτέων

Ἄνδρες ἐμαρναῖον, πολεμήϊα τέυχ' ἔχοντες.

Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιν σφετέρων τε τοκήων

Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ παρθέειν μεμαῶτες.

240

Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δὲ ἔτι δῆρ' ἔχοντες,

Μάρνασθ'· αἱ ᾗ γυναιῖκες εὐδμήτων Ἰπὶ πύργων

Χάλκεον ὄξυ βόων, καλὰ δὲ ἐδρύπνοντο παρειάς,

Ζωῆζιν ἱκέλαι, ἔργα κλυτὰ Ἡφαίστιο.

Ἄνδρες δὲ οἱ παρ' ἑσθῆες ἔσαν, γῆρας τε μέμαρπον,

245

Ἄθροοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἀν' ᾗ θεοῖσι

Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι

Δειδιότες· τοὶ δὲ αὐτε μάχῳ ἔχον, αἱ ᾗ μετ'

αὐτῆς

Κῆρες κυάνεαι, λευκῆς ἀραβέσσαι ὀδόντας,

Δεινωποὶ, βλοσυροὶ τε, δαφουνοῖτ', ἀπλητοὶ τε

250

Δῆρ' ἔχον περὶ πῖπλόντων. πᾶσαι δὲ ἄρ' ἔειπτο

Αἶμα μέλαν πίειν· ὃν καὶ πρῶτον μεμάρποιεν
 Κεῖμενον ἢ πίπλοντα νεύοντα, ἀμφοῖ μὲρ αὐτῶ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' αἰδὸς δὲ κα-
 τείει

Τάρταρον ἐς κρούενθ'. αἰ δ' ὅφρ' ἐναι εὐτ' ἀρέσασθαι 255
 Αἶμα δ' αὖδρομέεσσι, τὸν ἰδὼν ῥίπτασπον ὁπίσσω,
 Ἄψ δ' ὄμμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτίς ἔχουσαι.

Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέεσσαν· ἡ μὲν ὕ- 260
 φήσων,

Ἄτροπ' αὖ, ἥτις πέλεν μεγάλη θεὸς, ἀλλὰ καὶ ἔμπεδος
 Τῶν γε μὲν ἀλλείων προφερέης τ' ἰὼν πρεσβυτάτη τε.

Πάσαι δ' αὖ μ' ἐνὶ φῶτι μάχῃ δρμηταὶ ἐθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκοντες ὀμμασι θυμὸν ἔχουσαι,

Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θραύεας ἰσώσαντο.

Πὰρ δ' Ἀχλὺς εἰσῆκε δ' Ἰπσιμυγερὴ τε καὶ αἰνή,

Χλωρὴ, αὖσαλέη, λιμῶ κατὰ πεπληγῆα, 265

Γενοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.

Τῆς ἐκ μὲν ῥιγῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δ' ἀπαιῶν

Αἶμα ἀπελείβει ἔραζε. ἡ δ' ἀπλητον σπαιρῆα

Εἰσῆκε. πολλὴ δ' κόνις κατενέωθεν ὥμους,

Δάκρυσι μυδαλέη. ὧσα δ' εὐπυργαὶ πόλεις αὖ- 270
 δρῶν.

Χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερβυρίοις ἀραρυῖαι

Ἐπὶ αὖ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε

Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρεσσι ἐπ' ἀπλήεις

Ἦγοντ' αὖτε γυναικαί, πολλὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρε.

Τῇλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαίδων σέλας εἰλύφαζε 275

Χερσὶν ἐνὶ δμῶν. ταὶ δ' ἀγλαΐη τιθαλυῖαι

Πρόσθ'.

*Cruorē nigrum bibere. & quem primū forē ceperant
Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
Injiciebant unguēs magnos, animaq; ad Orcū abibat,
Tartarum in frigidum. illa autem praeordia postquam
exatiassent* (gum:

*Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post ter-
Retro autē in tumultū & stragē festinabant iterū ire.
Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulō minor
Atropos: neque enim erat magna dea: sed tamen
Aliis quidem praestantioreq; erat, & aeo grandissima.
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam
instituerant:* (sentes.

*Saevoq; modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succen-
Inter se autem unguēs manusque audaces exaequabant.
Iuxta autem & Caligo stabat perusta similis, & gra-
Pallida, aridaq; fame exhausta, & compressa, (vis,
Crassis genibus: longiq; unguēs à manibus prominebāt.
Hujus quidē ex naribus mucus manabat, ex genis autē
Cruor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter
dentes stringens*

*Stabat, multusq; pulvis constraverat ei humeros,
Lacrymis humida. juxta a. turrata civitas hominum.
Aurea a. ipsam tenebant superliminaribus adaptata
Septem porta: hominesque in voluptatibus & choreis
Oblectationē capiebāt. Alii siquidē fabrefacto in curru
Ducebāt viro uxorē, multusq; hymenaeus excitabatur.
Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
In manibus famulorū. Mulieres a. venustate florentes*

*Praebant, quas chori ludentes sequebantur
 Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum.
 Ex tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
 Illa a. ad modulationem ducebant chorum amabilem.
 Inde rursū ex alia parte iuvenes comessabātur ad fistu-
 Alii quidem contrā ludentes saltatione & cantū, (lā:
 Alii a. contrā ridentes. ante tibicinem autem singuli
 Præcedebant, totamq; civitatem latitia choreaque
 Voluptatesq; tenebant. Alii a. rursus extra civitatem
 Tergis equorum consensu currebant. aratores autem
 Proscindebant terram bonam, ornatēque tunicas
 Succinētas habebant. sed erat profunda seges, ubi alii
 quidem metebant*

33

*Mucronibus acutis rostrata folia,
 Gravidā spicis, veluti Cereris cibum.
 Alii autem in manipulos ligabāt & implebant arcam:
 Rursus alii vindemiabant vineas, falces in manibus
 habentes. (ceptos
 Alii autem in calathis ferebant à vindemiatoribus ac-
 Albos & nigros racemos, magnus ex vitibus,
 Gravidis foliis, & argenteis capreolis.
 Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos vitis
 Aurea erat (inclita opera prudentis Vulcani)
 Agitata foliis, & argenteis perticis.
 Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque,
 Oneratus uvīs, quæ ipsæ nigrae erant.
 Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii au-
 tem dimicabant*

Pugnā.

Πρόθ' ἔκιοι τοῖσιν ἧ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.

Τοὶ μὲν ὑπαὶ λυγρῶν συρίγγων ἱέσαν αὐδῶν
Ἐξ αἰπαλῶν σωμαίων, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.

Αἱ δ' ὑπὸ Φορμύγγων αἶαγον χορὸν ἱμερμέντα. 280

Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῃ.

Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ αἰοδῇ,
Τοίγε μὲν αὖ γελοῶντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος

Πρόθ' ἔκιοι παίζαν ἧ πόλιν θαλία τε χοροί τε
Ἀγλαΐαι τ' ἔχον. τοὶ δ' αὖ παρπάροιθε πόλῃ 285

Νῶθ' ἵππων Ἰππιδάοτες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες

Ἦρεικον χθόνα διαν, Ἰππιδάδῃ ἧ χιῶνας

Ἐσάλατ', αὐτὰρ ἔλεν βαθὺ λήϊον. οἷγε μὲν ἡμῶν

Αἰχμῆς ὀξείησι κορωνιόωντα πέτελα,
Βελθόδωρα σαχύων, ὥσεί Δημήτερ 290

Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον καὶ ἐπιπλον ἀλωῶ.

Οἱ δ' ἐτρυγῶν οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες

Οἱ δ' αὖτ' ἐς παλάρχας ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητῆρων
Λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων δ' ἀπὸ ὀρ-
χων,

Βελθομύων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν. 295

Οἱ δ' αὖτ' ἐς παλάρους ἐφόρευν. ὧθ' δ' ἐσφισιν
ὀρχ 300

Χρύσει 300, (κλυτὰ ἔργα περὶ φρον 300 Ἡφαί-
στοιο)

Σειόμην 300 φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.

Τῷ γε μὲν ἔν παίζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος 300

Βελθόμην 300 σαφυλῇσι μελαίθητάν γε μὲν αἶδε.

Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο

Πύξ τε καὶ ἑλκηδόν. τοῖσι δὲ ὠκύποδας λαγὸς ἤρειυν
 Ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντα κύνε παρ,
 Ἰέμενοι μαπτέειν, οἱ δὲ ἰέμενοι ὑπαλύξαι.
 Πὰρ δὲ αὐτοῖσι ἵππητες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δὲ
 αἰθλοῖς

305

Δῆραν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλακέων δὲ Ἰπὶ δίφρων
 Ἠνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεζαν ὠκείας ἵππας,
 ῥυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δὲ Ἰπικρατέοντα πέτοντο
 Ἀρματα κολλήεντ', Ἰπὶ ᾗ πλῆμεναι μέγ' αὐτέων.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίδιον εἶχον πόνον ἐδὲ ποτὲ σφιν,
 Νίκη ἐπιδύσθη, ἀλλ' ἄκρετον εἶχον αἶθλον.

310

Τοῖσι δὲ ἐπερύκετο μέγας τρίπῳ ἐντὸς ἀγῶνῳ,
 Χρύσειῳ, κλυτὰ ἔργα περὶ φρονῳ Ἠφαιείσσι.
 Ἀμφὶ δὲ ἵτιω ῥέειν Ὀκείανὸς πλῆθον· ἐοικώς.
 Πᾶν δὲ σιωῆχε σάκῳ πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ'
 αὐτὸν

315

Κύνες αἰρσιπτόται μεγάλ' ἤπουν. οἳ γὰρ γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. παρ δὲ ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θάσμα ἰδεῖν καὶ Ζεὺς βαρυκτύπῳ, ἔξ' ἀπὸ βελαῖς
 Ἠφαιστῶ ποιήσε σάκῳ μέγα τε σιβαρόν τε,
 Ἀρζάμνῳ παλάμησι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμῳ
 υἱὸς

320

Πάλλεν Ἰπικρατέως. Ἰπὶ δὲ ἵππεις θόρε δίφρων,
 Εἵκελ' ἀστροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Κεφα βελαῖς. τῷ δὲ Ἠνίοχῳ κρητερὸς Ἰόλαῳ
 Δίφρων ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Καὶ σφίεας θαρζεύσας ἔπεια πηρόεντα περσηύδαι.

325

καίρις

Pugnīs, & luctādo: alii verō alipedes lepores venabātur
 Viri venatores, & serratis dētibus canes duos ante ipsos
 Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.

Iuxta ipsos a. & equites habebāt laborē, proq; premiis
 Certamē habebant & pugnā. bene junctis a. in curri-
 Auriga stantes, immittebant veloces equos, (bus

Habenas laxantes. illi a. subsultantes volabāt (bant.

Curvus ferrūinati, rotarūq; modioli valde ex coresona

Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, ne-

que enim dum ipsis

(tamen.

Victoria completa erat, sed indefinitum habebant cer-

Ipsis a. etiā propositus erat magnus tripus intra agonē,

Aureus, inſlyta opera prudentis Vulcani.

Circa extremam autem oram manabat Oceanus, in-

undanti similis.

(autem

Totum autem cōtinebat clypeum variegatū per ipsum

Cygni altivolantes magnū clangebāt, qui illic multi

Natabant in summa aqua. juxta a. pisces movebātur,

Mirum visu, etiam Iovi gravitonanti, cujus consiliis

Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,

Artificiosē expoliens manibus: quem quidem Iovis

fortis filius

Iactabat facile: equeſtrem autem affiliit in currum,

Similis fulguri patris Iovis, agida tenentis,

Leviter ingrediens, huic autem auriga fortis Iolaus,

Bigis insiſtens regebat curvum currum.

Propè autem ipsis advenit dea castis oculis Minerva,

Atq; ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur:

Salvete

*Salvete Lyngei progenies longè inclyti,
Nūc itaq; Iupiter robur vobis dat, is qui beatis imperat,
Cygnumq; interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multò præstantissime
populorum.*

*Postquam jam Cygnum dulci avo spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinq;, & arma ipsius:
Ipse autem hominū pestem Martem accedentem obser-
Vbi nudatum clypeo variegato (vans,
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.*

*Sic locuta, in currum ascendit diva dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Certatim. Tunc igitur Iove natus Iolaus
Horrendū equos increpuit. illi autem à comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes
per campum.*

*Nam ipsis animū addiderat dea cæsis oculis Minerva,
Aegide concussa. ingemiscebat autē circumquaq; tellus.
Illi autē pariter procedebant, similes igni sive procella,
Cygnus equūm domitor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,
Acutum hinni vere, circa ipsos reverberabatur sonus.
Atque hunc prior alloquebatur ita fortis Hercules.*

*Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viros, qui laborem & arumnas experti sumus?*

*diversum tene currum bene politum, atque è via
Cede*

Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ τηλεκλῆτοιο,
Νῶν δὲ Ζεὺς κρατὶ ὕμμι διδοῖ, μακάρεσσιν
ἀνάστων,

Κύκνον τ' ἐξαναρεῖν καὶ δαπὼ κλυτὰ τεύχεα δῖῳσαι.

Ἄλλο δέ σοι τί ἐπ' ἐρέω μέγα φέρτε λαῶν·

330

Εὖτ' αὖ δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶν ἀμέρσης,

Τὸν μὲν ἐπ' αὐτῷ λιπέειν καὶ τεύχεα τοιοῦ,

Αὐτὸς ἢ βροτολογόν Ἀρίω θπίνοντα δοκεύσας,

Εὔθα κε γομνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο

Ὀφθαλμοῖσιν ἴδης ἐνθ' ἑτάμην ὀξεί χαλκῷ·

335

Ἀψ' δὲ ἀναχάσασθαι· ἐπεὶ ἔνυ τοι αἰσιμόν ἐστι

Οὔθ' ἵππης ἐλέειν, ἔτε κλυτὰ τεύχεα τοιοῦ.

Ὡς εἰπὼς ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,

Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδ' ἔχουσα,

Ἑοσυμένως. τότε δὴ ρα διόγνη' ἰόλα

340

Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο. τοὶ δὲ ὑπ'

δροκλῆς

Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.

Εὐ γάρ σφιν μὲν ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Αἰγίδι ἀνασείσασα· περιστενάχιζε ἢ γαῖα.

Τοὶ δὲ ἄμυδις παργένοντ' ἱκελοι πυρεὶ ἢε θυέλλῃ,

345

Κύκν' θ' ἵππόδαμ' καὶ Ἀρης ἀκόρη' αὐτῆς.

Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἐπ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν

Ὀξεία χρέμιζαν, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.

Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακλεΐῃ·

Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν θπίσχεται ἀκέας ἵππης,

350

Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνε καὶ οἷζ' ἰδρῖες εἰμέν;

Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον εὖζοον, ἠδὲ κελεύθε

Εἶπε

Εἶκε παρὲξ ἵεναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω
 Ἔς Κηῦκα αἶακτα. ὃ γὰρ διωάμεν τε καὶ αἰδοῖ
 Τρηχίνῳ παρβέθηκε. σὺ δ' εὖ μάλα οἶδα καὶ
 αὐτός.

355

Τῷ γὰρ ὀπίηεις παῖδά θεμισονόλῳ κυανῶπιν,
 ὧ πέπον. ἔ μιν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτῶ
 Ἀρκέσσι, εἰ δὴ νῶϊ ζυωισόμεθα πολεμίζεον.
 Ἦδη μὲν τέ εἰ Φημί καὶ ἄλλοτε πέρηθλῶαι
 Ἔγχεσσι ἡμετέρῃς, ὅθ' ὑπὲρ Πύλῃς ἡμαθόεντι
 Ἀντίῳ ἔση ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μινεαίνων.

360

Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δακρυπέσιν ἡρέσκατο γαίῃ,
 οὐταμὲν σάκεσσι τὸ ἦ τέτρατον, ἤλασκ' μερὸν,
 Παντὶ μὲν ἀπένδων, διὰ ἦ μέγα σάκεσσι ἄραξα·
 Πρῶν δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέζεν ἔγχεσσι ὄρμη
 Ἐνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.

365

Ὡς ἔφατ'· ἔ δ' ἄρα Κύκνῳ εὐμμελὴς ἐμδυοῖνα
 Τῷ Ἰππιδρόμῳ ἐχέμεν ἐρυσάρμαλας ἱππας.
 Δὴ τότε αἶψ' ἐυπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' Ἰππὶ
 γαῖαν

370

Παῖς τε Διὸς μεγάλῃς καὶ ἐνυαλίῳ αἶακτι,
 Ἠνίοχοι δ' ἐμπλήν' ἔλασαν καλλιτέρας ἱππας·
 Τῶν δ' ὑποστυομένων κανάχιζε πρὸς εὐρεῖα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' αἶψ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεσσι μεγάλοις
 Πέτραι δόπορροῖσκαζιν, ἐπ' ἀλλήλαις ἦ πέζωσι,
 Πολλὰ ἦ δρὸς ὑψίκομοι, πολλὰ δέ τε πεῦκαι,
 Αἰγροὶ τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ῥίμφα κυλινδομένων, εἰως πεδῖον δ' αἰφίκωνται.

375

Ὡς

*Cede pratergrediendo. Trachinem enim veho (state
Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & maje-
Trachini antestat. Tu verò satis hoc scis etiam ipse.
Ejus n. cōnubio tenes filiam Themistonoen nigroculā,
O ignave. non enim tibi neque Mars mortis exitium
Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando.
Iam ipsum quidem ajo ante quoq, aliquoties periculū
Hasta nostra, quando pro Pylo arenoso (fecisse
Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terrā,
Vulneratus clypeo: quarto autem transadegei femur ejus
Totis animis festinans, magnumque illius clypeum
perforavi. (hasta impetu.*

*Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit
Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.*

*Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquā curabat,
Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
Ac tunc à bene compactis bigis desilierunt celeriter
in terram,*

Et Iovis filius magni, & Enyalii regis.

*Auriga autem propius egerunt pulchricosos equos.
Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata
Vt autem ab alto vertice montis magni (terra,
Rupes desiliunt, alia super alias cadentes:
Multaque quercus, multa item picea
Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:*

Ita

Ita & illi in se mutuò ruebant cum magno clangore:
 Tota autem Myrmidonum civitas celebrisque Ioalcus,
 Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
 Prae voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum
 clamore (dens Iupiter,
 Mirando congressi sunt. magnū autem intonuit pru-
 Et à cælo guttas dimisit sanguinolentas,
 Signum id ponens bello, suo multū confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu (dū
 Aper, dentes habens exertos, fertur impetu ad pugnan-
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
 Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
 Talis similis Iovis filius ab equestri desiliit curru.
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, astatem hominibus canere
 Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est, (cem
 Atq; per totum diem, & mane sub aurorā fundit vo-
 AEstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat.
 Quando item & milia circum arista nascuntur,
 Quae astate semināt, cū uva acerba colorem mutant,
 Quales Bacchus dedit hominibus in latitiā & laborē;
 Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus exci-
 Ut autem leones duo, pro occisa cerva (tabatur.
 Sibi mutuò irati, in seipsos impetum faciunt,
 Savusq; inter ipsos rugitus, strepitusq; exoritur dentiū.
 Atque ut vultures incurvis unguibus repandi rostri
 Rupe

Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πῆραν μέγα κεκλήγοντες.

Πᾶσι ἣ μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκός 380

Ἄρνη τ', ἥ δ' Ἑλίκη, Ἀνθεία τε ποιήεσσα

Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ

Θεσπεσίῳ στυλῶσαν. μέγα δ' ἔκτυπε μηλιέτα Ζεὺς,

Κάδ' δ' ἥ ἄρ' ἀπ' ἔρανόθεν ψιάδας βάλεν αἵματο-
έσας,

Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἐὼ μεγαθαρσείῳ παιδί. 385

Οἷον δ' ἐν βίῃσιν ἔρετον χαλεπὸς προῖδέσθαι

Κάπρον χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι

Ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγῃ δέ τε λευκὸν ἑδόντα

Δοχμωθεῖς, ἀφρὸς ἣ περὶ σῶμα μαστιχρώνῃ

Λείβεται, ὥστε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτω, 390

Ὅρθας δ' ἐν λοφίῃ φείσας τρίχας αἰμφί τε δειρῶ.

Τῶ ἱκελτον Διὸς γὸς ἀφ' ἵππειας θόρε δίφρου,

Ἡμετον ἣ χλοερῶ κυανόπιερτον ἠχέτα τέπιξ

Ὅζω ἐφείζομαι τον θέρτον αἰθρώποισιν αἰεῖδεν

Ἀρχεται, ὦ τε πόλις καὶ βρωῶσις θήλυς ἑέρση. 395

Καί τε πανημέριός τε καὶ ἡμετον χεῖρ αὐδῶ

Ἰδὲ ἐν αἰνοτάτῳ, ὁπότε χροῖα σείρετον ἄζει.

Τῆμετον δὴ κέγχροισι περιγλῶχες τελέθουσι

Τῆς τε θέρῃσιν ἀείρεται, ὅτ' ὁμοφανὲς αἰόλλονται,

Οἷα διώνοντον δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθοντον. 400

Τῶ ὥρῳ μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρεται.

Ὡς ἣ λέοντε δύω αἰμφί κταμένης ἐλάφοιο

Ἀλλήλοισι κοτέοντε, ὅππῃ σφέας ὀρμήσωσι,

Δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων

Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπτοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχέεσσι, 405

Πέτρη ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
 Αἶγος ὀρεασινόμῃ ἢ ἀγροτέρῃς ἐλάφῃσι

Πῖον⊕, λῦτ' ἰδάμασσε βαλὼν αἰζήϊ⊕ αἰήρ

Ἰὼ ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσται ἄλλη

Χώρα αἰθερὶς ἐών. οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,

410

Ἐοσυμνῶς δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δερμῖαν ἔθεντο,

Ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρχαν.

Ἐνθ' ἦτοι Κύκν⊕ μὲν ὑπερμυρέ⊕ Διὸς υἱὸν

Κτηνέμῳ μεμαῶς, σάκφ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχ⊕.

Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἔρυτο ᾗ δῶρα θεοῖο.

415

Ἀμφιπρυπιάδης ᾗ βίῃ Ἡρακληεῖ,

Μεοσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδ⊕ ἔγχει μακρῷ

Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενεῖα

Ἥλασ' Ἰπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τέοντε

Ἀνδρεφόν⊕ μελίη. μέγα γὰρ δέν⊕ ἔμπεσε

Φωτός.

Ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις ὄρεος ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη

420

Ἠλίβαλ⊕, πηγεῖσα διὸς ψολέεντι κεραυνῷ·

Ὡς ἐρπ'. ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα

χαλκῷ.

Τὸν μὲν ἔπφτ' εἶαζε Διὸς ταλακάρδι⊕ υἱός.

Αὐτὸς ᾗ βροτολοιγὸν Ἄρην Ἰππὸντα δοκεύσας,

429

Δεινὸν ὄρων ὄσσοισι, λένων ὡς σώματι κύρσας,

Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ρινὸν κρατεροῖς ὀνύχεοσι

Σχίσσας ὅππ' ἔλαχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·

Ἐμυρνέως δ' ἄρα τῷ γε κελαινὸν πῖμπλαται ἦτορ·

Γλαυκίῳ δ' ὄσσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ

ὠμους

430

οὐρεῇ

*Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capra montivaga gratia, aut fera cerva
 Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
 Sagittâ è nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt.
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt;
 Ibi sanè Cygnus quidem potentis Iovis filium
 Occidere meditans, clypeo aream hastam adegit,
 Neq; tamen perrupit as: defendebant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeâ,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa,
 Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
 Percussit valde, amboſq; detondit tendones
 Homicida lancea. magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autē veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, iēta Iovis fumanti fulmine:
 Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma va-
 riegata ære.*

*Atq; hunc quidem ibi reliquit Iovis ærumnosus filius.
 Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem
 observans,
 Sævum videns oculis, ut leo corpus fortè nactus,
 Qui admodum accuratè pelle validis unguibus
 Dissecta, quàm celerrimè dulcem animum abstulit.
 Alacriter autem hujus nigrum expletur cor:
 Ac casus intuens oculis sævum quiddam, costasque
 & humeros*

*Cauda flagellans, pedibus fodit; neq, quisquam ipsum
Sustinet ex adversa aspiciens prope ire, neq, pugnare.
Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
Contra Martem stetit, in praeordiis audaciam augens
Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde.*

*Vtriq, autem cum clamore alter alterum invaserunt,
Ut autem, quando à magno rupes cacumine praecipitās,
Et in longum delata saltu volvitur, fragorque
Venit subito ingens, collis autem ipsi obvius fit
Altus, ad quem cursu deferitur, ubi ipsam retinet.*

*Tanto ille fremitu, curruū gravator, perniciosus Mars
Vociferans irruit, ille autem promptè venientem ex-
Porro Minerva filia Iovis agida tenentis (cepit.*

*Obviam venit Marti, tenebrosam habens agidem,
Sava a. torvè intuens, verbis volucris allocuta est:*

*Mars inhihe animos ingentes & manus invictas.
Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
Hercule occiso, Iovis magnanimò filio.*

Sed age, desiste à pugna, neque adversus steteris mihi.

*Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo;
Sed magno fremitu, flamma similia arma vibrans,
Celeriter invasit vim Herculeam,*

*Occidere festinans. & coniecit aratam hastam
Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
In clypeum magnum. At procul cassia Minerva,
Hasta impetum avertit, manu deflectens à curru.*

*Acerbus autem dolor Martem cepit, extractoque gla-
dio acuto*

Irruit

Οὐρῇ μασιών, ποσσὶ γλάφει· ἔδ' ἐτις αὐτὸν
 ἔτλη ἐς αὐτὰ ἰδὼν σχεδὸν ἔλθειν, ἔδ' ἐ μάχεσθαι.
 Τοῖ' αὖ Ἀμφιτρυωνιάδης αἰκὸρῃ αὐτῆς
 Ἀνί' ἔση ἄρη, ἐπὶ φρεσὶ θάρ' αἰέτων,
 Ἔοσυμνός· ὁ δ' ἐοι σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμεν κῆρ.
 Ἀμφοτέροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρχασαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλα πύργῳ πρηγῶν ὄρε' ἔα,
 Μακρὰ δ' ὀππὶ θρώσκεια κυλίνδεται, ἡ δ' ἐτε ἡχῇ
 ἔρχεται ἐμμεμαῖα, πᾶν δ' ἐοι αὐτεβόλησεν
 Ὑψηλός, τῷ δ' ἡ σιωπὴν εἰκείται, ἔνθα μιν ἴαφ.

440

Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βελσάρματ' ἔλι' Ἄρης
 Κεκληγώς ἐπόρυσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ ἰθὺς αἰὲν κέρη Διὸς αἰγιόχοιο
 Ἀνί' ἦλθεν Ἄρη, ἐρεμνὴ αἰγίῳ ἔχασα.
 Δεινὰ δ' ὑπὸ δρεῖδ' ἴδ' ἔπα πλερόεντα περσσηύδα,
 Ἄρες ὀππὶ κε μὲν κρητερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτει.
 Οὐ γάρ τοι θεμὶς ἐστὶν δότ' κλυτὰ τεύχεα δύναι
 Πρακλῆα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μή σ' ἀντί' ἴσας ἐμῖο.
 Ὡς ἔφατ'· αἰλλ' οὐ πῆθ' Ἄρε' ἐμεγαλήτορε
 θυμόν.

450

Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ ἔκελα τεύχεα πάλλων,
 Καρπαλίμως ἐπόρυσε βίη Ἡρακλεσῆ,
 Κακτὰ μὲναι μεμαώς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχ'·
 Σπερχνόν, ἐξ' ἀνδρὸς κοτέων περὶ τεθνεώτ',
 Ἐν σάκει μεγάλῳ· δότ' ἡ γλαυκῶπις Ἀθλῶν
 ἔγχε' ὀρμῇ ἔτραπ', ὀρεξάμην δότ' διφρα.
 Δριμὺ δ' Ἄρῳ ἄχ' εἶλεν ἐρυσάμην δ' ἄρ' ὄξυ,
 G 3

455

ΕΟΣΥΤ

Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆι κρατερόφρονι. τ' δὲ θητιόντα
 Ἀμφιτρωνιάδης δεινῆς ἀκρόῃ αὐτῆς,
 Μηρόν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο, 460
 οὔτασ' ὀπικρατέως· διὰ δ' ἤ μέγα σάκεα ἄραξε,
 Δάρατι νωμῆζας, ὅππῃ δ' χθονὶ κάεβαλε μέσση.
 Τῷ δ' φόβῳ καὶ Δεϊμῷ εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλαζαν αἰψ' ἐγγύς, καὶ δόπῃ χθονὸς ευρυδείης
 Ἔς δὲ φρον θῆκαν πολυδαίδαλον αἶψα δὲ ἔπειτα 465
 Ἴππους μασιέτιω, ἵκοντο δ' μακρὸν Ὀλυμπον.
 Τῶς δὲ Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμῳ Ἰόλῳ,
 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τέυχεα καλά
 Νίωσont· αἶψα δὲ ἔπειτα πόλιν Τρηχῖν ἵκοντο
 Ἴπποισι ὠκυπόδεσιν. αἰτὰρ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ 470
 Ἐξίκετ' Ὀλύμπον δὲ μέγα κ' δώματα πατρός.
 Κύκνον δὲ αὖ κηῦξ θάππεν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἱ ῥ' ἐγγύς ναῖον πόλιν κλειτὴ βασιλῆϊ,
 Ἀντίω, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' Ἰαωλκόν,
 Ἀρνίω τ' ἠδὲ Ἐλίκῳ πολλὸς δὲ ἠγείρετο λαός, 475
 Τιμῶντες Κηῦκα, Φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τῷ δ' τάφον κ' σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἀναυρῷ,
 Ὀμβρῷ χθμερίῳ πλῆθων. τῶς γάρ μιν Ἀπόλλων
 Ληϊοῖδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειῆας ἐκτόμβας
 Ὃς τις ἄγχι Πυθοῖ δεβίη σύλας κε δοκεύων.

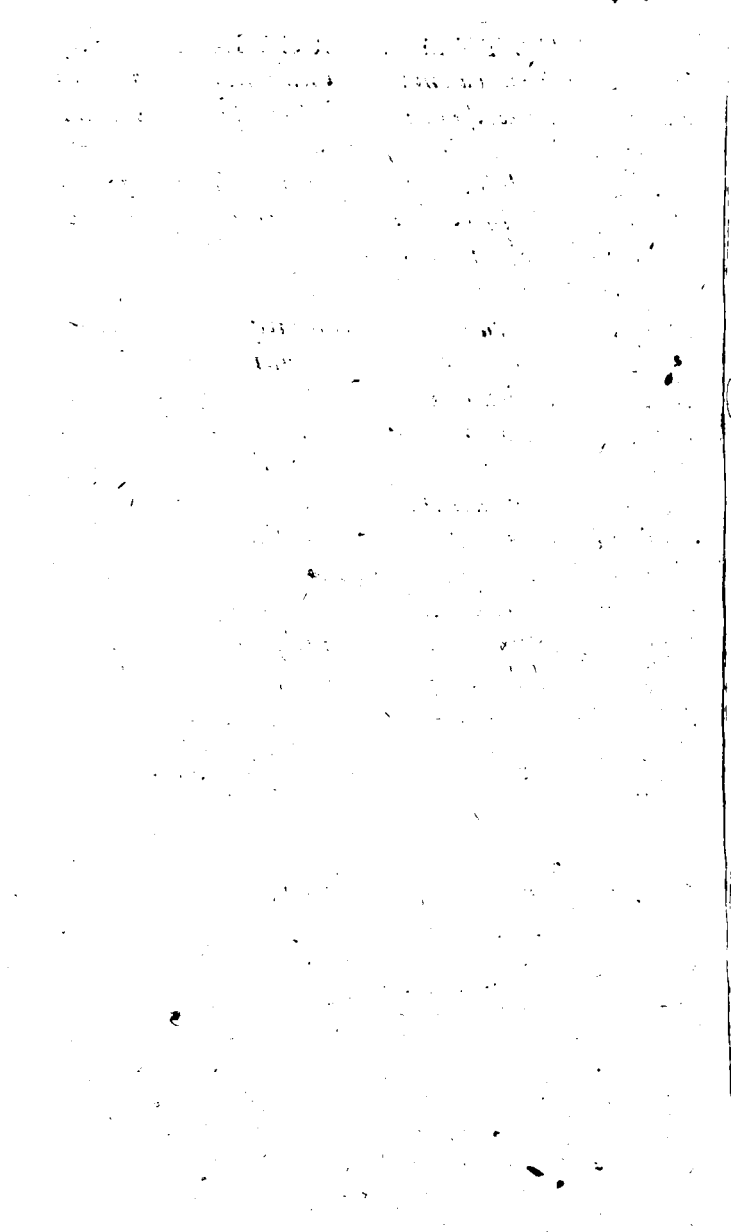
Τ Ε Λ Ο Σ.

*Irruit contra Herculem magnanimum. at illum acce-
 Amphitryoniades, sevo insatiabilis bello, (dentem
 Femore nudatum clypeo sub variegato
 Vulneravit validè, magnumque trajecit clypeum,
 Hasta vibrans. in terra a. prostravit media Martem.
 At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
 Adererūt celeriter propius, & à terra habēte latas vias
 In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt, veneruntq; in altū Olym-
 Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus, (pum.
 Cygno despoliato, armis ab humeris pulcris detractis
 Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Tra-
 chiniam venerunt,*

*Equis velocibus. At castis oculis Minerva
 Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.
 Cygnum a. contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,
 Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
 Anten, Myrmidonumq; civitatem, celebremq; Iolcum,
 Arneng; & Helicen. multus a. congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, carum beatis diis.
 Sed illius sepulcrum & monumentum obscurum red-
 didit Anaurus,*

*Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
 Latona filius jussit, propterea quòd inclytas hecatōbas
 Quicunq; portaret Delphos, eū vi spoliabat insidiatus.*

F I N I S.

ἩΣΙΟΔΟΥ τῆς ἈΣΚΡΑΙΟΥ
ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

HESIODI ASCRÆI
DEORVM
GENERATIO.

ΗΣΙΟΔΟΥ Τῆ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουζῶν Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεῖν,
 Αἶθ' Ἑλικῶν ἔχουσιν ὄρεα μέγα τε ζα-
 θεόν τε.

Καί τε περὶ κλέων ἰοειδέα πόσ' ἀπαλοῖσιν
 Ὀρχεύνται, καὶ βαμὸν ἐραθενέου Κρονίωνου.

Καί τε λοισσάμεναι τέρενα χροά Περμεσσοῖο,
 Ἡ ἱππεκλέως, ἡ Ὀλμειῶ ζαθέοιο,

Ἀκροῦται Ἑλικῶνι χορὰς ἐνεπιήσαντο

Καλὰς, ἡμερόεντας ἐπερρώσαντο ἧ προσίν.

Ἐνθεν δ' ὀρνυμέμεναι, κεκαλυμμέμεναι ἤερε πολλῇ,

Ἐννύχια σείχον περκαλλέα ὅσας ἰήσαι,

Ἵμνεύσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην

Ἀργεῖον, χρυσεῖσι πεδίλοις ἐμβεβαῖαν,

Κέρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθηνῶν,

Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,

Ἡδὲ Παφειδάωνα γαῖήοχον, ἐνοσίγαιον,

Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφρο-
 δίτην,

Ἡδὲν τε χρυσοσέφανον, καλλῶ τε Διώνην,

Ἡώ τ', Ἡλίον π' μέγαν, λαμπράν τε Σελλῶν,

Λητώ τ' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον αἰγκυλομήτην,

Γαῖάν τ' Ὀκεανόν τε μέγαν, ἧ νύκτα μέλαιναν.

Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν εἶηεν.

Ἄινυ πηδ' Ἡσίοδον καλλῶ ἐδίδαξαν αἰοιδῶν,

Ἀργαῖς ποιμαίνονθ' Ἑλικῶν ὑπὸ ζαθέοιο.

Τοῖνδε

Deorum Generatio.

A Musis Heliconiadibus incipiamus canere,
Qua Heliconis habitant montem, magnumque
divinumque:

Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque prapotentis Saturnii,
Atque abluta tenero corpore in Permessō,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulcras, amabiles, fortiterq; tripudiarunt pedibus.
Inde concitata, velata aere multo
Noctu incedebant, perpulcram vocem emittentes,
Celebrantes Iovemq; agida tenentem, & venerandam
Argivam, aureis calceamentis incedentem: (Iunonem
Filiamque AEgiochi Iovis, caruleos oculos habentem
Minervam:

Anguremq; Apollinem, & Dianā sagittis gaudentem,
Atq; Neptunum terram continentem, terra motorem,
Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hebenq; aurea corona decoram, formosamq; Dionem,
Auroramq; Solemq; magnum, splendidamque Lunam,
Latanamque, Iapetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram,
Aliorumq; immortalium sacrum genus semper existētium:
Qua olim Hesiodum pulcrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.

Hoc

*Hoc autem me primum dea sermone compellarunt,
Musa Olympiades filia Iovis AEgiuchi (solum,
Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres
Scimus mendacia multa dicare veris similia:
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.*

*Sic dixerunt filia Iovis magni veridica,
Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis rimum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut scirem tam futura quam praterita:
Et me jubebat celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se vero primo & postremo semper decantare.
Sed quod mihi hac circa quercum, aut circa petram?*

*O tu, à Musis ordiamur, quæ Iovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes, & presentia, & futura, & praterita,
Vocem inter se aptantes. illarum verò indefessa fluit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris
Iovis valde tonantis, dearum voce à suavi
Dispersæ. resonat verò vertex nivosi Olympi, (tentes,
Domus immortalium. hæ verò immortalem vocem emit-
Deorum genus venerandum in primis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Cælum latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt dii, datores bonorum.
Secundo rursus Iovem, deorum patrem atq; etiã homi-
Incipientesq; canunt dea, & finientes carmen, (num,
Quam sit præstantissimus deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Iovis mentem in Olympo,*

Musa

Τόνδε δέ με πρῶτισται θεὰ πρὸς μύθον ἔειπεν,
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες κῆραι διὸς αἰγιόχοιο·
 Ποιμῶνες ἄρξαιλοι, καὶ ἑλέγχεα, ρασέρες οἶον,
 Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμῖα,
 Ἰδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.

25

Ὡς ἔφασαν κῆραι μεγάλας Διὸς ἀρτίεπται·
 Καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐρβηλὲς ὄζον,
 Δρέψασθαι θηητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
 θεῖαν, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα.
 Καὶ με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων μῦθον, αἰὲν ἐόντων,
 Σφας δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖδειν.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρῳ;

30

Τιῶν, μεζάνων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 ὕμνευσαι τέρπῃσι μέλαιν νόον ἐντὸς Ὀλύμπῃ,
 Εἰρεῦσαι, τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα,
 Φωνῇ ὁμρεῦσαι. ᾧ δ' ἀκάμαίον ῥέει αὐδὴ
 Ἐκ σωμαίων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
 Ζεῶς ἐργόδεπιο θεῶ ὅππῃ ληροέεσσι

35

Σκιδναμῶν ἡχεῖ ἢ κάρη νιφόεντι Ὀλύμπῃ,
 Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσαν ἱεῖσαι,
 Θεῶν γένον αἰδοῖον πρῶτον κλέειν αἰοιδῇ
 Ἐξ ἀργῆς, ἔς Γαῖαν καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐπικτεν,
 Οἳ τ' ὅκ τ' ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες εἰάων.

40

Δεύτερον αὖτε Ζεῶα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Ἀρχόμεναι θ' ὑμνεῦσι θεῶν, λήγῃσι τ' αἰοιδῆς,
 Ὅσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κρατεῖ τε μέγιστον.
 Αὖθις δ' ἀνθρώπων τε γένον κρατερῶν τε γιγαῖων
 ὕμνευσαι, τέρπῃσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπῃ,

45

50

Μῆσαι

Μῆραι Ὀλυμπίαιδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ, Κρονίδῃ τέκε παῖρ' ἐμιγαῖσα
 Μνημοσύνη, γαυνοῖσιν Ἐλευθῆρ' ὅ μεδέεσσι,
 Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων. 55
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μῆϊέτα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λίσσῃ εἰσαπα-
 βαίνων.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' εἰαυτὸς ἔλιν, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
 Μινυῶν Φθινόων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἔτελέσθη,
 Ἥδ' ἔτεκ' Ἐννέα κῆρας ὁμόφρονας, ἧσιν αἰοιδῇ 60
 Μίμνεται, ἐν στήθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχουσας,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντι Ὀλύμ-
 πῳ,

Ἐνθά σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Παρ δ' αὐτῆς Χάριες, καὶ Ἰμερ' οἰκ' ἔχουσιν
 Ἐν θαλίσῃ ἐρατῶν ἧ δια σόμα ὅσων ἰεῖσαι, 65
 Μέλποισι παύτων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσων ἰεῖσαι.
 Αἱ τότε ἔσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπῃ καλῇ,
 Ἀμεινομένη μολπῇ περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Ἰμνέουσας, ἐρατὸς ἧ ποδῶν ὑπὸ δῶπ' ὁρώρῃ. 70
 Νηιοσομόων πατέρ' εἰς ὃν. ὃ δ' ἔρατῷ ἐμβασί-
 λειν,

Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἧδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Κάρρει νικήσας πατέρας Κρόνον. εὖ ἧ ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε πρῶτος.
 Ταῦτ' ἄρα Μῆραι αἰεδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσας, 75
 Ἐννέα θυρατέρες μεγάλας Διὸς ἐκγεγαῖα,

*Musa Olympiades, filia Iovis agida habentis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans:
Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
Novem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
Sed cum jam annus exactus, circumvoluta verò essent
tempora*

*Mensium decrescantium, diesq; multi transacti essent,
Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
Paululum à summo vertice nivosi cæli:
Vbi ipsis splendidique chori, & ades pulcræ.
Iuxta verò eas Gratia & Cupido domos habitant,
In conviviis: amabilem autem per os vocē emittentes
Canunt omniumque leges, & mores venerandos
Immortalium celebrant, amabilem autem per os vo-
cem emittentes.*

*Ista tum ibant ad Olympum exultantes voce pulcræ
Immortalis cantilena, undiq; verò resonabat terra atra
Canentibus hymnos: jucundus verò à pedibus strepitus
excitabatur*

*Euntium ad patrem suum. ille autem in cælo regnat.
Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
Vi superato patre Saturno. bene autem singula
Immortalibus disposuit simul, & indixit honores.
Hæc sane Musæ canebant, cælestes domos tenentes:
Novem filia magno è Iove prognata:*

Clioque,

Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
 Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Vraniaque,
 Calliopeque. hæc autem præstantissima est omnium.
 Hæc enim & reges venerandos comitatur.

Quemcunque honoratura sunt Iovis filia magni,
 In lucem editumq; aspexerint à Iove nutritorū regum.
 Huic quidem super linguam dulcē fundunt cantilenā,
 Hujus verba ex ore fluunt blanda: caterū populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus
 Rectis judiciis. hic autem tutò cautèque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scitè diremit.
 Propterea enim reges prudentes, quod populus
 Damno affectis in foro res iterum integras restituunt
 Facile, mollibus alloquentes verbis.

Incedentem verò per urbem, veluti deum, placant
 Reverentia blanda: eminet verò inter ipsos cong: ega-
 Tale Musarum ingens munus hominibus. (tos.

A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram & citharædi:
 Ex Iove verò reges. ille autē beatus, quemcunq; Musa
 Amant: suavis ei ab ore fluit vox.

Quod si enim quis luctum habens recenti dolore sa-
 cio animo

Tristetur, animo dolens, caterū Poëta
 Musarum famulus res claras præscorum hominum
 Laudibus celebraverit, beatosque deos qui Olympum
 incolunt; (dolorum

Statim hic solitudinum obliviscitur, nec quicquam
 Memi-

Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάληά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἑρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ'· ἥ ᾗ παρ' Φερεσάτῃ ἐσὶν ἀπασέων.

80

Ἡ μὲν γὰρ βασιλεύειν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

Ὅντινα τιμῆσαι Διὸς κῆραι μεγάλοιο,

Γαῖονόμῳ τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,

Τῷ μὲν ἔπι γλώσῃ γλυκερῷ χεῖρ' αἰοιδῶν,

Τῷ δ' ἔπε' ἐκ στόματι ρέει μέλιχος· οἱ δ' ἐν
λαοῖς

Πᾶντες ἐς αὐτὸν ὀρώσι διακρίνοντα θέμιστας

85

ἰθείησι δίκησιν· ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύων,

Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκε' ἔπιταρμόως κατέπαυσε.

Τῆνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρνες, ἔνεκα λαοῖς

βλαπτομένοισι ἀγορήφι μετὰ τροπῇ ἔργα τελεύσει

ῥηϊδίως, μαλακοῖσι ψαλφάμενοι ἐπέεσσιν.

90

Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὡς ἰλάσκοντα

αἰδοῖ μελιχίῃ· μετὰ ᾗ παρέφ' ἀγορῆμοισιν,

οἷα τοι μεζάων ἱερὴ δόξ' ἀνθρώποισιν.

Ἐκ γὰρ μεζάων ἔ' ἐκηβόλα' ἀπόλλων

ἄνδρες αἰοιδοὶ ἔα' ἔπι χθόνα καὶ κίθαρι καί·

95

Ἐκ ᾗ Διὸς, βασιλῆες· ὁ δ' ὀλοβιό' ὄνυμα μεζάων

φιλεόντα· γλυκερὴ οἱ δ' ἀπὸ στόματι ρέει αὐδή.

Εἰ γὰρ τις καὶ πένθει ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ

ἄζηται κραδίῳ ἀκαχήρμῳ, αὐτὰρ αἰοιδὸς

μεσάων θεράπων κλαῖα πρεστέρων ἀνθρώπων

100

ἄτμνήσῃ, μάκαράς τε θεὸς οἱ Ὀλυμπον ἔχου-
σιν,

Ἀεὶ ψ' ὅγε δυσφροσύνῃσι πηλὴθεται, εἰ δέ τι κηδεῖν

H

μέμνηται.

Μέμνηται· ταχέως ἢ παρήταπε δῶρα θεάων.
 Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δὲ ἡμερόεσσαν ἀοιδίῳ.
 Κλείετε δὲ ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων, 105
 Οἱ γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐραοῦ ἀστέροισιν,
 Νυκτὸς καὶ ὀνοφερῆς, ἧς θ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόν-
 τος.

Εἶπατε δὲ ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείριστος οἰδμασι θύων,
 Ἄστρον τε λαμπετόωντα, καὶ ἔρανος ἑυρύς ὑπερθεν, 110
 Ὅι τ' ἐκ τ' ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
 Ὡς τ' ἄφειδος δάσαντο, καὶ ὡς πῖμας διέλειπο,
 Ἦδ' ἐκ ὡς ταπρῶτα πολὺπυχον ἔχον Ὀλύμπον.
 Ταῦτά μοι ἑσπετε μετὰ Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
 σαι,

Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν. 115
 Ἦτοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖα ἑυρύστερνος, πάντων ἑδὼς ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσιν κάρη νιφόεσιν Ὀλύμπῳ.
 Τάρταρόν τ' ἠέροντα μυχῷ χθονὸς ἑυρυοδείης, 120
 Ἦδ' Ἐρεβός, ἧς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεῶσιν
 Λυσιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ' αἰθρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἦκίφρονα βελγέ.
 Ἐκ Χάος δὲ Ἐρεβός τε, μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο.
 Νυκτὸς δὲ αὐτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο. 125
 Οὗς τέκε κυσαμμένη, Ἐρέβῃ Φιλοτῆτι μιγείζα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένεατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστέροεν θ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτῃ,
 Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεῶσιν ἑδὼς ἀσφαλὲς αἰεὶ.

Γαῖα τε

*Meminit: citò enim deflexerunt eum aliò dona dearũ.
Salvete nata Iovis, date verò amabilem cantilenam.
Celebrate quoque immortalium divinum genus, sem-
per existentium,*

*Qui Tellure progenerati sunt, & Cælo stellato,
Noctèque caliginosa, quòsque salsus nutritivit Pontus.
Dicite insuper. ut primum dii & terra fuerint,
Et flumina, & pontus immensus, astu furens,
Astraque fulgentia & cælum latum supernè:
Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.
Quis opes diviserint, & quomodo honores distinxerit,
Atque quomodo primum multis implicitum sphaeris
tenuerint cælum.*

*Hæc mihi dicite Musa, cælestes domos inhabitantes
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.*

*Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terra spaciøsa:
Atq; Amor, qui pulcerrimus inter immortales deos,
Solvens curas, & omnium deorum, omniumq; hominũ
Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chao verò Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
Ex nocte porro Aetherque & Dies progenerati sunt:
Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
Tellus verò primum quidem genuit parem sibi
Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
Utque esset beatis diis sedes tuta semper:*

Genuit praterea montes altos, dearū gratas speluncas
Nympharum, quā habitant per montes saltuosos.

Atq; etiam infrugiferum pelagus peperit actū furens,
Pontum, absque amore suavi. ceterū deinde

Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vorti-
ces habentem,

Cæumque, Creumque, Hyperionemq;, Iapetumq;,
Theamq;, Rheamq;, Theminq;, Mnemosynenque,
Phæbenq;, aurea corona insignem, Tethynq;, amabilem.
Hos verò post natu minimus natus est Saturnus vaser,
Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prose-
quebatur parentem.

Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes,
Brontenq;, Steropenq;, & Argem forti animo pradiitū:
Qui Iovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmē.
Qui sanē per alia diis similes erant,
Vnus verò oculus media positus erat fronte.

Cyclopes verò illis nomen ē re erat, eò quòd ipsorum
Circularis oculus unicus inerat fronti.

Roburq; & vires, & molimina erant in operibus.

Alii rursus ē Tellure & Cælo prognati sunt

Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.

Quorū centū quidē manus ab humeris impetuosē mo-
Inaccessæ: capita verò unicuiq; quinquagita (vebātur,
Ex humeris prognata erant, super robustos artus.

Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,

Poten-

Γείνατο δ' ἔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύ-
λας

Νυμφέων, αἱ ναίεντι αὖ ἔρεα βροσθέντα.

130

Ἡ δ' ἔχ' ἀτρύγετον Πέλαγος τέκεν οἰδμαῖι θυῶν,
Πόντον, ἄτερ Φιλότηι ἐφίμερξ. αὐτὰρ ἔφηπε
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖον τε, Χρεῖόν θ' Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
Θείαν τε, Ρεῖαν τε, Θέμιν τε Μνημόσύνην τε,
Φοῖβον τε χρυσοσέφανον, Τηθύν τ' ἐρατὴν τε.

Τὰς δ' ἡ μέθ' ὀπλοτάται γένετο Κρόνον ἀγκυλο-
μήτης,

Δαινότατα παίδων θαλερόν δ' ἥχθηρε παῖα.

Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,

Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἄργην ὄβριμόθυμον. 140

Οἱ Ζεὺς βροντὴν τ' ἔδοσαν, τεύξαι τε κεραυνόν.

Οἱ δὲ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,

Μέν δ' οὐδ' ὀφθαλμὸς μέσῳ ἐπέκτετο μετώπῳ.

Κύκλωπες δ' ὄνομα ἦσαν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφείων

Κυκλοτερὲς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐπέκτετο μετώπῳ.

145

Ἰχὺς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.

Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,

Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομασθὶ,

Κοῖος τε, Βεράρεώς τε, Γύγης θ', ὑπὲρ ἦφανα τέκνα.

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰόσοντο

150

Ἀπλάσαι, κεφαλαὶ δ' ἑκάσῳ πεντήκοντα

Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ὅππ' ἐμβαροῖσι μέλεσσιν.

Ἰχὺς δ' ἀπλάται, κρατερὴ, μεγάλῳ ὅππ' ἔσθι.

Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,

H 3

Διόν-

Δφύοτατοι παῖδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῇ 155

Ἐξ ἀρχῆς· καὶ τ' μὴν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 Πάντας ἀπεκρύνῃσκα, καὶ ἐς Φάθ' οὐκ ἀνέσκα,
 Γαῖης ἐν κευθμῶν· κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς συναχίζετο Γαῖα πελώρη,
 Στήνομδ' ἑ δαλίῳ ἢ κακῶ ἐπεφράσασαο τέχνῳ. 160

Αἴψα ἢ ποιήσασα γέν' πολὺ ἀδάμασθ',
 Τέξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε ἢ θαρζύνουσα, φίλον τέλει μδ' ἦτορ.

Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρός αἴεθ' ἀλάσ, αἱ κ' ἐθέλητε
 Πείθεσθ', πατέρ' γε κακῶ τιζάμεθα λώβῳ 165

Ἡμετέρῳ, πρῶτερ' γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα
 Ὡς Φάτα· τὰς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέ' αὖτε
 αὐτῶν

φθέγγετο. θαρσύνουσα ἢ μέγας Κρόν' ἀγκυλομήτης
 Ἄψ' αὐτίς μύθοισι προσήδα μητέρα κενόν.

Μῆτερ, ἐγὼ κεν τὰτό γ' ὑποχρόμνος τελέσαιμι 170
 Ἔργον· ἐπεὶ πατρός γε δουρὸν οὐκ ἀλεγίζω
 Ἡμετέρῳ, πρῶτερ' γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα.

Ὡς Φάτα· γήθησεν ἢ μέγα Φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δέ μιν κρύνῃσκα λόχῳ· ἐρέθηκε ἢ χεῖρ
 Ἀρπην καρχαρόδοτον· δολον δ' ὑπεθήκατο πάντῃ. 175

Ἦλθε ἢ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ ἢ Γαίῃ
 ἱμεῖρων φιλότῃ ἐπέχετο, καὶ ῥ' ἐθανύσθη
 Πάντῃ ὃ δ' ἐκ λοχσοῖο πάντ' ὠρέξατο χεῖρ
 Σκαίῃ, δεξιτερῇ ἢ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 Μακρῶ, καρχαρόδοτον, φίλῃ δ' ἀπὸ μῆδ' αὖτε
 πρὸς 180

Potentissimi filiorum, suo infensi erant parenti
 Ab initio. & horum quidem ut quisq; primum nasceba-
 Omnes occultabat, & in lucem non emittebat, (tur,
 Terra in latebris: malo autem oblectabatur opere
 Calum. ipsa verò intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam verò malamq; excogitavit artem.
 Statim verò cum procreasset genus cani ferri,
 Fabricavit magnam falcem: edixit verò caris liberis.
 Dixit autem animum addens, caro mœrens corde:
 Filii mei & patris nefarii, si volueritis
 Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 Vestri. prior enim sava machinatus est opera.

Sic dixit: illos verò omnes invasit metus, neque
 quisquam illorum (nus versutus
 Locutus est. confirmato animo tandem magnus Satur-
 Contra verbis compellavit matrem castam:

Mater, ego certè hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum. prior enim sava meditatus est opera.

Sic dixit: gavisæ est autè valde animo Tellus ingēs:
 Collocavit a. ipsū celās in insidiis: indidit verò manū
 Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
 Venit autem Noctem adducens magnum Calum, un-
 dique verò Telluri

Cupiens amorem imminebat, & sanè extentum est
 Passim: ex insidiis autem filius petiit manu
 Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
 Longā, asperos dentes habentem, cari a. genitalia patris

*Festinanter demersit, rursumque abiecit ut ferrentur
Poné. illa quidem non incassum elapsa sunt manu.*

*Quotquot enim gutta proruperunt cruenta,
Omnes suscepit Terra. circum volutis autem annis.
Produxit Erinnyasque validas, magnosque Gigantas,
Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasq; quas Melias vocant super immensam ter-
Testiculisque ut prius resectis, ferrum (ram.
Proiecit circa Epirum undis agitatam in pontū. (alba
Sic ferebatur per pelagus longo tēpore. circūcirca verò
Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea puella
Innutrita est. primū verò ad Cytheras divinas
Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprū.
Prodiit verò veneranda formosa dea: circū verò herba
Pedibus sub mollibus crescebat. Aphroditē a. ipsam,
Spuma progeneratā deam. & decoram pulcris fectis
Cytheream*

*Nominant tam dii quam homines: eò quòd in spuma
Nutrita fuit: Cytheream autem quòd appulit Cytheris:
Cyprigenam verò quòd nata sit undosa in Cypro:
Atq; amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
Hanc verò Amor comitatus est, & Cupido sequebatur
pulcer,*

*Natam primū, & deorum ad cœtum euntem.
Hunc verò ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
Oblectationemq; suavem, & amicitiam, blanditijsq;
illos*

Ἐσσυμένως ἤμνησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθ
Ἐξοπίζω. τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἐκφυγε χθρὸς.

Ὅσσαι γὰρ ραθάμιγγες ἀπέστυθεν αἱματόεσσαι,
Πάσας δέξατο Γαῖα. περιπλομένων δ' ἐναιαυτῶν,
Γαῖαντ' Ἑρμῆος τε κρατερὰς, μεγάλας τε Γίγαντας, 185
Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ' αἰς Μελίαις καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Μῆδεά θ' αἰς τοπρῶτον διποτμήξας, ἀδάμαστον
Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείροιο πολυκλύσω ἐνὶ πόντῳ.
Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγος παλιν χρόνον· ἀμφὶ δ' 190
λευκὸς

Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτων χροὸς ὠρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κέρη
Ἐθρέφθη. πρῶτον δ' Κυθήροισι ζαθέουσι
Ἐπλετο· ἔνθεν ἐπείτα περιέρρυτον ἵκετο Κύπρον.
Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός· ἀμφὶ δ' ποίη
Προσὶν ὑπὸ ραδινοῖσιν αἰέζετο. τῷ δ' Ἀφροδίτῃ, 195
Ἀφρογένειάν τε θεὰ καὶ εὐσέφανον Κυθέρην
Κικλήσκουσθ θεοὶ τε καὶ αἵετες, ἔνεκ' ἐν ἀφρῷ
Θρέφθη· αἰτὰρ Κυθέρην, ὅτι προσέκυρσε Κυθή-
ροις·

Κυπρογένειαν δ', ὅτι γέντο πολυκλύσω ἐνὶ Κύπρῳ·
Ἦδ' ἐφίλομμεν δέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη. 200
τῇ δ' Ἑρμῷ ὠμάρτησε, καὶ Ἱμερῷ ἔσπετο καλὸς
Γεινομένη ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς φύλον ἰσση.
Ταύτῃ δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχῃ, ἥδ' ἐλέλογχε
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Παρθενίας τ' ὁάρας, μεδήματα τ' ἐξαπάτας τε, 205
Τέρψιν τε γλυκερίῃ, Φιλότῃ τε, μελιχίῃ τε.

Τὰς ἣ πατὴρ Τιτῶας Ἰπὶ κλησιν καλέσκειν.
 Παῖδας νηκείων μέγας Οὐρανός, ὅς τέκεν αὐτός.
 Φάσκει ἣ τῖλαινοντας αἰταοδάλῃ μέγα ῥέξαι
 Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίςιν μετόπισθεν ἔσειαχ'. 210
 Νυξ δ' ἔτεκε συζυγόν τε Μόρην καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάοάτην· τέκε δ' Ἰπτιον, ἔτικτε ἣ Φύλιν Ὀ-
 νείρων·

Οὐ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νυξ ἱρεβεννή.
 Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἰζυνὸν ἀλγινέοντα·
 Ἐσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέρην κλυτὰ Ὀκεανοῖο 215
 Χρύσεια καλὰ μέλῃσι, φέροντά τε δένδρεα καρ-
 πόν·

Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγένετο νηλεοπίνυς,
 Κλωθῶ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵτε βροτοῖσι
 Γεινομένοισι διδῶσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
 Ἄι τ' αἰδρῶν τε θεῶν τε παρὰ βασιλῆας ἐφέπῃσιν 220
 Οὐδέποτε λήγῃσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
 Πρὶν γ' ὅσσον τῷ δώωσι κακὴν ὅπιν ὅς τις ἀμάρτη.
 Τίκτε ἣ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νυξ ὅλοή· μετὰ τῷ δ' Ἀπάτῃ τέκε καὶ φιλό-
 τητά,

Γῆρας τ' ἐλόμῃνον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225
 Αὐτὰρ Ἔρις συζυγὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινέοντα,
 Λήθην τε, Λοιμόν τε, καὶ Ἄλγῃα δακρυέοντα,
 Ὑσμῖνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεά τε, ψευδέας τε λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δυσνομίην, Ἄτῃν τε, ζυγήθεας ἀλλήλοισιν· 230
 Ὅρκον δ', ὅς δὴ πλεῖστον ὀπιχθενίης ἀνθρώπων

Πημάνη.

Illos verò pater Titanas cognomento vocabat,
 Filios objurgans, magnus uranus, quos genuit ipse.
 Dictitabat porro, festinātes ex p̄tervia magnū patrasse
 Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox praterea peperit odiosum Fatum, & Parcā atrā,
 Et Mortem: peperit etiam Somnum. peperit verò ag-
 men Somniorum:

Qua nulli mixta dea peperit Nox obscura.
 Rursum postea Momum, & AErurnam dolore plenā,
 Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
 Aurea pulcra cura sunt, ferentesque arbores fructus:
 Et fatales deas, & parcas genuit immites,
 Clothóque, Lachesinque & Atropon: qua mortalibus
 Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
 Quaq; hominumq; deorumq; delicta persequentes,
 Nunquam desinunt dea à vehementi ira,
 Priusquam illi rependerint malam ultionem quisquis
 peccarit. (minibus

Peperit praterea & Nemesis, cladem mortalibus ho-
 Nox perniciofa: post hāc q; Fraudē enixa est, & Amicitia
 Seniumq; noxium, & Contentione peperit pertinacē.
 Caterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem,
 molestum,

Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles,
 Pugnasque, Cadesque, Præliaque, Stragesq; virorum,
 Iurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
 Legum contemptum Noxamque familiares inter sese,
 Juramentumque quod plurimum terrestres homines
 Ledit,

Ladit, quando quispiam volens pejeraverit.
 Nereumq, alienū à mendacio, & veracē genuit Pontus,
 Maximum natu filiorum. sed vocant senem,
 Eò quòd verus atque placidus, nec juris & aquī
 Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.
 Deinde rursum Thaumantē magnū & fortē Phorcyn,
 Terra commistus, & Ceto pulcris genis pradam,
 Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
 Ex Nereo porro prognati sunt perquam amabilis sobo-
 les dearum

Ponto in infructuoso, & ex Doride pulcricoma,
 Filia Oceani rotundi fluvii.

Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitritēque,
 Eudoraque, Thetisq, Galenēque, Glaucēque
 Cymothoe, Spioque velox, Thaliaque incunda,
 Et Melita gratiosa & Eulimine & Agave,
 Pasitheaque, Eratoq, & Eunice roseis lacertis pradam,
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 Nesaque, & Aëta, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea.
 Hippothoēq, lepida & Hippone roseis lacertis pradam,
 Cymodocēque, qua fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus divinorum ventorum, una cum Cymatolege
 Facile mitigat. & cū pulcros talos habente Amphitrite
 Cymōque, Eionēque, pulcrēque coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Edagore, & Laomedia,
 Polynomēque. & Autonoe, & Lysianassa,

Πημαίνῃ, ὅτε κέν τις ἐκὼν Ἰπρίορκον ὁμόσῃ·
 Νηρέα τ' αἰψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόνιόν,
 Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέεσσι γέροντα,
 Οὔνεκα νηλεεργὴς τε καὶ ἥπιον· ἔδ' ἐφ' ἐμίσσῃων
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δαΐεα οἶδεν.
 Αὐτὶς δ' αὖ θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγνώοντα φόρ-
 κων,

Γαίῃ μισγόμενον, καὶ Κητῶ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίλιν τ' αἰδάμαντιόν ἐσσι Φρεσὶ θυμὸν ἔχοντα.
 Νηρῆόν δ' ἐγένοντο πενήντα τέκνα θεῶων
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδον ἠΰκόμοιο,
 Κέρης Ὠκεανοῖο τελέηντιόν ποταμοῖο,
 Πρωτῶν τ', Εὐκράτη τε, Σαῶν τ', Ἀμφιτρίτην τε,
 Ἐυδῶρην τε, Θέτιν τε, Γαλήνην τε, Γλαύκην τε,
 Κυμοθόην, Σπέρην τε θεῶν, Θακίην τ' ἐρέεσσαν,
 Καὶ Μελίτην χαλκείαν, καὶ Εὐλιμένην, καὶ Ἀραυήν,
 Πασιθέην τ', Ἐραλίαν τε, καὶ Εὐνείκην ῥοδόπην τε,
 Δωρίαν τε Πρωτίαν τε, Φέρεσσαν τε, Διωμαμένην τε,
 Νηλαιάν τε, καὶ Ἀκταίην, καὶ Πρωταμέδειαν,
 Δωρὸν, καὶ Πανόπην, καὶ εὐειδὴς Γαλαττίαν.

Ἰπποθόην τ' ἐρέεσσαν, καὶ Ἰπποπόην ῥοδόπην τε,
 Κυμοδόκην δ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
 Πνοιαίς τε ζαθέων ἀνέμων, σιὼν Κυμαίοληγην,
 Ῥεῖαν περημένην, καὶ εὐζφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ
 Κυμῶν τ', Ἠϊόνην τε, εὐσέφανός δ' Ἀλιμήδην·
 Γλαυκονόρην τε Φιλομμεδῆς, καὶ Ποντοπόρην·
 Λεαιγέρην τε, καὶ Εὐαγόρην, καὶ Λαομέδειαν·
 Πελοπιδόρην τε, καὶ Αὐτογόην, καὶ Λυδίανας,

Εὐάστη

Εὐάρνη τε Φυλὺ τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμοι.
 Καὶ Ψαμάθη χαλκεία δέμας, δῖη τε Μενίππη 260
 Νησώ τ', Εὐπέμπη τε Θεμισώ τε, Προνόη τε.
 Νημερτής θ', ἣ πατὴρ ἐχέ νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν Νηρῆας ἀμύμονα ἐξεγένοντο
 Κῆραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδῶσι.
 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρέϊταο θυγάτηρ 265
 Ἥγαια, Ἥλεκτρελυ. ἣ δ' ὠκυθαίη τέκεν Ἴριον,
 Ἥυκόμης θ' Ἀρπύιας, Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτῳ τε,
 Αἶρ' ἀνέμων πνοῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται.
 Ὀκείης περύγεσι μετὰ χρόνιαι γὰρ ἴαλλον.
 Φόρκυι δ' αὖ Κητώ Γεφείας τέκε καλλιπαρήγες, 270
 Ἐκ γενετῆς ποταμίας, ταῖς δὲ Γεφείας καλέεσσι
 Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' αἰθρω-
 ποί.

Πεφρηδῶ τ' εὐπεπλον, Ἐινώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργῶς θ' αἰ ναίεσι πέρην κλυτὰ Ὀκεανοῖο,
 Ἐρατιῇ πρὸς νυκτός· ἵν' Ἐσπερίδες λιγύφωνοι, 275
 Σθηνώ τ', Εὐρυάλη τε, Μεδασά τε, λυγρὰ πα-
 θεῦσα.

Ἡ μὲν ἔλεν Θνητὴ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγέρω
 Αἰ δύο· τῇ δ' μὴ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ αἶθερι εἰαρινοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλῇ ἀπὸ δόρυ τέμνειεν, 280
 Ἐξέθορε Χρυσαῖωρ τε μέγας, καὶ Πήγαρος ἱππῶ.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἔστω, ὅτ' αἶρ' Ὀκεανὸς περὶ πη-
 γὰς
 Γένεθ'· οἱ δ' ἄρ' αὖτε χρύσειον ἔχουσιν μετὰ χερσὶ φίλησι.

Euarnéque tam indolis grata, quàm inculcata forma.
 Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe.
 Nesóque, Eupompéque, Themistóque, Pronoéque,
 Nemertésque; qua patris habet animum immortalis.
 Ha quidem ex Nereo inculpato procreata sunt
 Filiae quinquaginta, inculcata opera callentes.
 Thaumás verò Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram. hac autem celerem peperit Irim,
 Pulcricomasque Harpyias, Aellóque, Ocypeténque,
 Qua ventorum flamina, & aves asséquuntur
 Pernicibus aliis. in cælo enim degentes volitant..
 Phorco post hac Ceto Graas peperit pulcris genis
 preditas,

A partu canas, quas ob id, Graas, vocant.
 Immortalesque dii, humique incedentes homines.
 Pephredoque pulcro peplo, Enyóque croceo peplo,
 Gorgonésque, qua habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides arguta,
 Sthenóque, Euryaléque, Medusaque gravia perpeffa.
 Ipsa erat mortalis, ast alia immortales, & senio non
 obnoxia

Dua: cum una concubuit carulea casarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.

Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.

Huic quidem cognomentum erat, quòd Oceani apud
 fontes (bus suis:

Natus esset. caterùm hic ensẽ aureum tenebat mani-
 Et ille

*Et ille quidem cū avolasset, relicta terra matre pecorū
 Pervenit ad immortales. Iovis verò in domo habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Iovi prudenti.*

*Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroa filia nobilis Oceani.*

*Illum quidem armis exuit vis Herculana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia.
 Die illo quum boves egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
 Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.*

*Ipsa insuper peperit aliud monſtrum, perplexum, nihil
 simile*

*Mortalibus hominibus, neque immortalibus diis,
 Specu in cancavo, divinam animo infracto Echidnam,
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulcris genis,
 Dimidio item ingentem serpentem horrendūmq̃,
 magnūmq̃,*

Varium, crudivorum, divina sub cavernis terra.

*Illic verò ei specus est in imo, cava sub petra,
 Procul ab immortalibusq̃ diis, mortalibusq̃ hominibus
 Ibi sanè ei destinaverunt dii inclytas domos incolere.*

*Atq̃, coercebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis nymp̃ha & senii expers diebus omnibus.*

*Huic Typhaonem ajunt mixtum esse amore,
 Vehementem & violentum ventum, nigris oculis de-
 cora puella.*

Ille verò gravida facta, peperit fortes filios,

Orthum

Χ' ὦ μῦρ' ἀπὸ πηλὰ μῦρ' ὦ, περιπλὼν χθόνα μητέρα
μήλων,

Ἰκετ' ἐς ἀθανάτας· Ζῆνός δ' ἐν δώμασι ναίει, 285

Βροντῶ τε στεροπῶ τε φέρων Διὶ μῆσιόεντι.

Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρλυνον Γηρυονῆα,

Μιχθεῖς Καλλιρόη κέρη κλυτὰ Ὠκεανοῖο.

Τὸν μῦρ' ἄρ' ἐξενάρξαε βίη Ἡρακληεῖη,

Βασὶ παρ' ἐιλιπόδεσσι, περὶ ῥύτῳ εἰν' Ἐρυθείῃ· 290

Ἡματι τῷ, ὅτε περ βῆς ἤλαξεν ἑυρυμείωπας

Τίρμυθ' εἰς ἱερὸν, Δίαθας πόρον Ὠκεανοῖο,

Ὀρθον τε κλείνας, καὶ βακόλον Εὐρύλιωνα,

Σταθμῷ ἐν ἡρόεντι, πέρλῳ κλυτὰ Ὠκεανοῖο.

Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ἔδεν εἰκόδες 295

Θητοῖς ἀνθρώποις, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,

Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείλῳ κρατερόφρον' Ἐχιδ-
ναν,

Ἡμισυ μῦρ' ὀνύμφῳ ἐλικώπιδα, καλλιπάρηον,

Ἡμισυ δ' αὐτε πέλωρον ὄφιν, δῆνόν τε μέγαν τε,

Ποικίλον, ὠμησλὼ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης. 300

Εὐθα δέ οἱ ἀπέσ' ἐςὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,

Τηλῷ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·

Εὐθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.

Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν' Ἀεΐμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ

Ἐχιδνα,

Ἀθάναλ' ὀνύμφῃ καὶ ἀγῆρα ἡμάτα πάντα. 305

Τῇ δ' Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν Φιλότῃ,

Δεινόν θ' ὕβρισην τ' ἄνεμον, ἐλικώπιδι κέρη.

Ἡ δ' ὑποκυοσάμενη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα·

Ὀρθον μὲν πρῶτον κυῶα γείνατο Γηρυσιῇ·
 Δεύτερον αὖτις ἔτικλεν ἀμνηχανον ἔτι Φατειόν, 310
 Κέρβερον ὠμησλὺν, αἶδεω κυῶα χαλκείφωνον,
 Πεντηκοντοκάρλιον, αἰαδία τε κρατερόν τε.
 Τὸ τρίτον, Ἴδριω αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδυῖαν,
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενας Ἥρη,
 Ἀπλήτον κοτέεσσι βίην Ἡρακλεΐην. 315
 Καὶ τ' μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης, σὺν ἀρήϊφίλῳ ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆς, βελήϊν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 Ἡ δ' ἡμίμαιρα ἔτικλε, πένεσαν ἀμαιομάκῃον πόρ, 320
 Δεινὸν τε, μεγάλῳ τε, ποδώκεά τε, κρατερὸν τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία ἰδμύ, χαροπόιο λέοντος,
 Ἡ δ' ἡμίμαιρος ἥ δ' ὄφις κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρόσθε λέων, ὅππῃ δ' δράκων, μέσση δ' ἡμίμαιρα,
 Δεινὸν ὀλοπνείεσσι πυρὸς μὲν αἰθομένοιο.
 Τὸν μὲν Πήγας εἶλε καὶ ἐοτλὸς Βελλεροφόντης. 325
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Ὀρθὴν ὑποδμηθεῖσα Νεμφαιῶν τε λείοντα,
 Τὸν ῥ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδνὴν ὤδρακοίτις,
 Γχιόϊν κατέμασσε Νεμείης, πῇ μ' ἀνθρώποις·
 Ἐν θ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φύλ' ἀνθρώπων, 330
 Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης ἥ δ' Ἀπείραντος.
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεΐης.
 Κητὰ δ' ὀπλότατον, Φόρκυϊ Φιλότῃ μιγεῖσα,
 Γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κένθεσι γαίης,
 Πείρεσσιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυ-
 λάσσει.

*Orthum quidem primò canem peperit Geryoni.
Iterum secundo edidit partu immensum, minimè effa-
bilem,*

*Cerberum erudivorum, Plutonis canem area voce,
Quinquaginta capitum, impudentemq̃, fortemq̃.*

*Tertiò, Hydram genuit abominabilem,
Lerneam, quam enutrivit dea albis ulnis Iuno,
Insatiabiliter indignans virtuti Herculana.*

*Ac illam quidem Iovis filius occidit saevo ferro
Amphitryoniades, cum bellicosò Iolao,
Hercules ex consiliis Minervæ pradatricis.*

*Tum ipsa Chimarā peperit, spirantē terribilem ignem,
Trucemque, magnamque, pernicipemque, validamque.
Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
Alterū capella, tertium verò serpentis robusti draconis
Antè leo, ponè verò draco, in medio autem capra,
Horrendè efflans ignis robur ardentis.*

*Hanc quidē Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes.
Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmèis perni-
Ab Ortho subacta: Nemeaumq̃, leonem, (ciem,
Quem Iuno cum enutrivisset, Iovis veneranda uxor,
In locus fertilibus collocavit Nemea, cladē hominibus.
Ibi sanè hic commorans decipiebat tribus hominum,
Imperans cavernosa Nemea atque Apefanti,
Sed ipsum robur domuit virtutis Herculana.*

*Ceto verò minimum natu, cum Phorco amore mixta,
Peperit gavē serpentem, qui obscura in latibulis terra
Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.*

Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.

*Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vor-
tices habentem,*

*Strymonem, Maandrumq;, & Istrum pulcrifluum,
Phasinque, Rhesumque, Acheloiū argenti vorticem,
Nesumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptapo-
rumque,*

*Granicumque, & AESapum, divinumque Simoenta,
Peneumque, & Hermum, amœnēq; fluentem Caicum,
Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniūq;
Euenumq;, & Ardescum, divinumque Scamandrum.
Peperit quoq; filiarum sacrum genus, quæ per terram
Viros à teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero à Iove sortem habent,
Pithoque, Admeteque. Ianthēque, Electraque,
Dorisque, Prymnōq;, & Vrania forma deam referens,
Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroēque,
Zeuxoque, Cythieque, Idyiaque, Pasithoēque,
Plexaūreque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Melobosisque, Thoēque, & venusta Polydora,
Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
Perseisque, Ianiraque, Acastēque, Xanthēque,
Petraaque lepida, Menesthōque, Europaque,
Metisque, Eurynomēque, Telesthōque croceo peplo:
Crisiēque, Asiāque & amabilis Calypso:
Eudorēque, Tychēque, & Amphiro, Ocyroēque,
Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium,*

Atque

Τῆτο μὲν ἔκ Κητῆς καὶ Φόρκυος γένε' ἐσί,
 Τηθύς δ' Ὀκεανῷ ποταμὸς τέκε δινήεντας,
 Νῆϊλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡελδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴσρον καλλιρέεθρον,
 Φάσιν τε, Ῥῆζόν τ', Ἀχελῷον ἀργυροδίνην. 340
 Νέεσσον τε, Ῥοδίων θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐπιάπο-
 ρόν τε,

Γελῳίκόν τε, καὶ Αἴσηπον, Θείον τε Σιμῶνα.
 Πλωκίον τε, καὶ Ἑρμον, εὐρρείτῳ τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωναί τε, Παρθενίον τε,
 Εὐκλόν τε, καὶ Ἀρδησκον, Θείον τε Σκάμανδρον. 345
 Τίτλη δ' Ἰφρυατέρων ἱερὸν γένε', αἱ καὶ αἰ γαῖαν
 Ἄνδρας κερύειν, Ἀπόλλωνι ξυὸς αἶσας,
 Καὶ ποταμοῖς ταύτῃ δ' Διὸς ὄψα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῶ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ', Ἠλέκτρη τε,
 Δωρίς τε, Πρυμνῶ τε, καὶ Οὐρανίη Θεοειδής, 350
 Ἰππῶ τε, Κλυμῶν τε, Ῥοδία τε, Καλλιρόη τε,
 Ζευξῶ τε, Κλυβίη τε, Ἰδυά τε, Πασιθόη τε,
 Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τ', ἔρατῇ τε Διώνη,
 Μηλόβοσις τε, Θέη τε, καὶ εὐειδής Πολυδώρη·
 Κερκῆς τε Φυλῶ ἔρατῇ, Πλατῶ τε βοῶπις, 355
 Περσηῖς τ', Ἰαίερα τ', Ἀκάη τε, Ξάνθη τε,
 Πετραίη τ' ἐρόεσσα, Μενεαῶ τ', Εὐρώπη τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεσῶ τε κροκόπεπλος·
 Κελσίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ.
 Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρῶ, Ὠκυρόη τε· 360
 Καὶ Στύξ, ἥ δ' ἑ σφείων προφερεσάτη ἐστὶν ἀπα-
 σίων.

Αὐταὶ δ' Ὀκεανῷ καὶ Τηθύῳ ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κῆραι· πολλαὶ γὰρ καὶ εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλια οἵσι πινύσφυροι Ὀκεανίαι,
 Αἱ ῥα πολυπαιρέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Παύτη ὁμῶς ἐφίπυσσι, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
 Τίεες Ὀκεανῷ, οὗ γένετο πότνια Τηθύς·
 Τῶν ὀνομαστάων πάντων βροτῶν αἰφρα εὐ-
 παῖν.

365

Οἱ δ' ἕκαστοι ἵστασιν οἱ αὖ περναίμενοι.
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰ τε Σελήνην,
 Ἡὼς δ', ἣ πάντεσσιν Ἰπυχθονίοισι φαείνη,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς, τοῖς ἔρξαντο ἑυρυὶ ἔχασσι,
 Γένεσθ' ὑπευνηθεῖς Ὀπέρων ἐν Φιλό-
 τητι.

370

Κέλεω δ' Εὐρυδίη τίκτει Φιλότῃ μιγαῖσα,
 Ἀστραῖον τε μέγαν, Πάλλαστά τε, δῖα θεῶν
 Πέρσην δ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοζυῆσιν.
 Ἀστραῖα δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργεῖον Ζέφυρον, Βορέην αἰφροκέλευθον,
 Καὶ Νότον ἐν Φιλότῃ θεῶν θεὰ ἑυνηθεῖσα.
 Τὰς δ' μετ' ἀστέρα τίκτει Ἐωσφόρον ἡριγένεια.
 Ἀστρα τε λαμπροτέρων τὰ τ' ἔρανος ἐστὲ φάνωται.
 Στυξ δ' ἐκ' Ὀκεανῷ θυγάτηρ, Πάλλαστι μι-
 γαῖσα,

375

380

Ζῆλον καὶ Νίκην καλλιζυγον ἐν μεγάροις,
 Καὶ Κράτῳ, ἡδὲ Βίῳ, αἰεδόμενα γένετο
 τέκνα.

385

388

Atque ha Oceano & Tethyde prognata sunt,
 Grandiores natu filia. multa quidem sunt & alia:
 Ter mille enim sunt celeres filia Oceani,
 Quae sanè dispersa terram & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
 Quorum nomina difficile omnium mortalem virum
 proloqui:

Sed singulatim noverunt, quicumque circum habitant.
 Thia praterca Solemque magnum, lucentemque Lu-
 nam,

Auroramque, quae omnibus terrestribus lumē prabet,
 Immortalibusque diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.

Crio autem Eurybia peperit, per amorem mixta,
 Astraumq; magnum, Pallantemque, praestantissima
 dearum,

Persēque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
 Astrao verò Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum, in amore cum deo dea congressa:

Post hos verò Aurora stellam genuit Luciferum mane
 genita,

Astraque fulgentia, quibus calum cinctum est.
 Styx verò peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen, pulcros talos habentem in adibus,
 Et Robur atque Vim, præclaros genuit filios:

*Quibus non est seorsim à Iove domus nec ulla sedes,
 Neque via, qua non illis deus prait:
 Sed semper apud Iovē graviter tonantē sedē habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocavit deas ad altum calum.
 Dixit autem, quisquis unā secum deorum contra Ti-
 tanes pugnet,
 Nulli se adepturum pramia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub Sa-
 turno & immunis,
 Ad honores ac pramia provecturum, ut fas est.
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis cari per consilia patris.
 Ipsam verò Iupiter honoravit: eximia quoque dona
 dedit. (tum,
 Ipsam enim constituit deorum magnū ut sit juramen-
 Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
 Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,
 Perfecit. ipse autem prapotens est, atque regem agit.
 Phæbe porro Cæi peramabilem venit ad lectum.
 Gravida verò facta deinde dea dei in amore,
 Latonam caruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus diis,
 Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perſes
 Duxit in amplam domum, cara ut vocetur uxor.*

Τῶν οὐκ ἔστ' ἀπαύευθε Διὸς δόμοι, εἴδ' εἰς ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει·
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύφῳ ἐδρίωνται.
 Ὡς γὰρ ἐβόλευσε Στυξ ἄφθιτ' Ὠκεανῇ,
 Ἡμαῖι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπι' αἰετοπηγῆς 390
 Ἀθανάτους ἐκάλεσε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
 Μὴ τιν' ἀπορραΐζειν γεράων, τιμῶν ἧ' ἕκασον
 Ἐξέμεν ἦν τοπάρ' γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἄτιμ' ὑπὸ Κρόνῳ ἦδ' ἀγέ-
 ρας,

395

Τιμῆς καὶ γεράων Ἰπτιοσέμεν ἧ θέμις ἐστὶ.
 Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στυξ ἄφθιτ' Ἑλυμπόνδε
 Σιῶ σφίσι παίδεσσιν, φίλῃ δ' ἰὰ μῆδεα πα-
 τρός.

Τὼν ἧ Ζεὺς τίμησε, περλοσά ἧ δῶρα ἔδωκεν.
 Αὐτίκ' μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἐμμεναι ὄρκον.
 Παῖδας δ' ἡμᾶτα πάντα ἐὺς μεταναίετας εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι δ' ἰαμπερές, ὥσπερ
 ὑπέσθῃ,

400

Ἐξετέλεσθ', αὐτὸς ἧ μέγα κρατεῖ, ἡ δὲ ἀνάσσει.
 Φοίβῃ δ' αὖ καὶ πολλήρατον ἦλθεν ἐς εὐνύω.
 Κυσαμένη δ' ἦπτα θεὰ θεῶν ἐν Φιλότῃι 405
 Λητῶ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεῖ,
 Ἡπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀθανάτων ἐπὶ δὲ Ὀλύμπῳ.
 Γείνατο δ' Ἀστειλὼ εὐώνυμον, ὡς ποτε Πέρσης
 Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῳ κεκλῆσθ' ἀκοῖν.

410

Η 5

Ἡ δ'

Ἡ δὲ ὑποκυοσαμένη ἑκάτῳ τέκε, τὼν περὶ πάντων

Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρην δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ αἰτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντι ὑπ' ἔραν' ἔμμορε τιμῆς,

Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμῆν ἑστὶ μάλιστα.

415

Καὶ γὰρ ἴδν' ὅτε παῖς Σπυθονίων ἀνθρώπων

Ἐρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,

Κικλήσκει ἑκάτῳ. πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμή

ῥεῖα μάλ', ὃ πρὸ Φρων γε θεὰ ὑποδέχεται
εὐχάς.

Καὶ οἱ ὄλβον ὁπάζοι, ἐπεὶ διωαμῖς γε πάρεστιν.

420

Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,

Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τῶντων ἔχ' αἶσαν ἀπάντων.

Οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐβίβρατο ἔδ' ἐτ' ἀπηύρα,

Ὅσ' ἔλαχεν Τιτῇσι μεία προτέροισι θεοῖσιν,

Ἀλλ' ἔχ' ὥς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔωλετο δασμός.

425

Οὐδὲ ὅτι μηχανογενῆς, ἥσων θεὰ ἔμμορε τιμῆς,

Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἔρανῳ ἡδὲ θαλάσῃ·

Ἀλλ' ἐτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐ-
τῷ.

Ὡς δὲ ἐβέλ' μεγάλως πρῶτα γίνεται, ἥ δὲ ὀνίνησιν.

Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μετὰ πρέπῃ, ἥ κ' ἐβέλ' ῃσιν

430

Ἡ δὲ ὁπότε ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται

Ἄνδρες, ἐνθα θεὰ πρῶτα γίνεται, οἷς κ' ἐβέλ' ῃσι,

Νίκῃω προφρονέως ὁπάσαι καὶ κυδῆσθαι ἄρεσσαι.

Ἐν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοῖσιν καθίζῃ,

Ἐσθλὴ δὲ αὐτ' ὁπότε ἄνδρες ἀγῶνι ἀθλεύουσιν,

435

εἰθ' αὖ

*Illā a. gravidatā Hecaten peperit, quā super omnes
Iupiter Saturnius honoravit. dedit verò ei splendida
dona,*

Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.

Imò etiam stelligero sub cælo sortita est honorem,

Immortalibusque diis honorata est maximè.

Et n. nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominū,

Faciens sacra honesta ex lege expiat,

Invocat Hecaten: ingens verò eum sequitur honor

Facilimè, cuius benevola dea suscipit preces:

Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest.

Quotquot enim Terra Cæloq; prognati sunt,

*Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem
omnium. (privavit*

Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, atq;

Eorum, quacung; sortita est Titanas inter priores deos.

Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.

Nec quia unigenita, minorē dea sortita est honorem,

Et potestatem tam in terra ac cælo, quàm in mari:

Sed insuper multò magis, quoniā Iupiter honorat ipsā.

Cui verò vult, magnificè præstò est, atque iuvat.

*Inque concione inter homines eminet, qua scilicet vo-
luerit.*

Atque quando ad bellum perdens, viros armantur

Viri, tum dea adest quibus voluerit,

Victoriam promptè ut prabeat, & laudem porrigat.

Inque indicio reges apud venerandos sedet.

Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;

Ibi enim dea & illis præstò est, atque iuvat.

*Qui verò vicerit virtute & robore, pulcrum præmiũ
Facile fert, latusque parentibus gloriam dat.*

Bona item equitibus, adesse quibus voluerit:

Et his qui glaucum mare tempestuosum secant,

Votaque faciunt Hecata, & valde sonanti Neptuno.

Facile etiam prædam inclita dea dedit copiosam,

Facile verò abstulit apparentem, volens saltem animo.

Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,

Armenta quæ hominum, & greges latos caprarum,

Gregesque lanigerarum ovium animo saltem volens,

Ex paucis sæcunda facit, & ex multis pauciora reddit.

Adeo sanè licet unigenita ex matre existens,

Omniis inter deos honorata est muneribus.

*Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui
post ipsam*

Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Auroræ.

Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.

*Rhea autem compressa à Saturno, peperit illustres li-
beros,*

(dentem,

Vestam, Cererem, & Iunonem aureis calceamētis gau-

Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,

Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,

Iovemque sapientem, deorum patrem atque hominũ,

Cujus a tonitru concutitur lata terra. (cung,

Atque illos quidem deglutiebat Saturnus magnus, qui-

Ex utero sacro matris ad gēna venerat:

Hac agitans, ne ullus clarorum filiorum Cali

Alina

"Ενθα θεὰ καὶ τοῖς ὤφρα γίνεται, ἢ δὲ ὀνίνησι.
 Νικήσας ᾗ βίη καὶ κάρτει καλὸν αἶθλον
 ῥεῖα φέρει, χαίρων τε πορεύειν κῦδ' ὁπάει.
 Ἐσθλὴ δὲ ἱππῆεσσι παρὲς ἄμην οἷς κ' ἐθέλησι,
 καὶ τοῖς οἱ γλαυκὸν δυσπρόμιλον ἐργάζονται 440
 εὐχονται δὲ ἑκάτῃ καὶ ἐρμύπῳ Ἐννοσίγαιῳ.
 ῤηϊδίως δὲ ἄγχι κρυπὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ῥεῖα δὲ ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλῃσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δὲ ἐν σπυγμοῖσι σινὺ Ἑρμῇ λήϊδ' αἶξιν,
 βυκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατὺ αἰ-
 γῶν. 445

Πόιμνας τ' εἰροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλῃσά,
 Ἐξ ὀλίγων βελάει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μνηστογῆς ἐκ μητρὸς ἐῤῃσά,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γέρας.
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κροτοτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνῳ 450
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντο φάει πολυδερκέϊ. Ἦς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κροτοτρόφῳ αἰδὲ τε τιμαί
 ῥεῖη δὲ αὖ δμηθεῖσά Κρόνῳ τέκε Φαίδιμα τέκνα,
 Ἐσίῳ, Δήμητρα, καὶ Ἥρῳ χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμόν τ' Αἰδῶν, ὅς ἑσθλὸν χθονὶ δώματι ναίει, 455
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχων καὶ ἐρύκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνὰ τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀν-
 δρῶν,

Τῇ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών·
 καὶ οὗτ' ἔμῳ κατέπινε Κρόνῳ μέγας, ὅς τις ἕκαστον
 Νηδυῖον ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γάναθ' ἵκοιτο. 460
 Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν ἔραυνῶν

Ἄλλ'.

Ἄλλ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλῆϊδ' αὖ τιμῶ.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἀστερόεντι,
 Ὃνεκά οἱ πᾶσι πρῶτο ἔω ἔσθ' ὑπὸ παιδὶ δαμνέωι,
 Καὶ κρατερῶ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλῃ διὰ βελάει.
 Τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπίῳ ἔχεν, ἀλλὰ δοκέειν
 Παῖδας ἐς κατέπινε· ῥέτω δ' ἔχει πένθ' ἄλα-
 σον.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ αἰδρῶν
 Τέξασθαι, τότε ἔπειτα Φίλῃς λατάνευε τοκήας
 Τῆς αὐτῆς, Γαῖαν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσσασθαι ὅπως λελάθοιτο τεκῆσαι
 Παῖδα Φίλον, τίτταιτο δ' ἐρμινύς πατρὸς ἐοῖο,
 Παίδων ἔς κατέπινε μέγας Κρόν' ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δ' ἔθυσαντε Φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπί-
 θεντο.

470

Καὶ οἱ πεφραδέτῳ ὅσα περ πᾶσι πρῶτο γενέσθαι

475

Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ ἡεῖ καρτεροθύμῳ.

Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πῶνα δῆμον,

Ὅππότε ἄρ' ὁπλοτάτον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,

Ζεῦα μέγαν τ' μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη

Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀνιταλλέμενά τε.

480

Ἐνθα μὲν ἔκτο φέρουσι θοῶν διὰ νύκτα μέλαι-
 ναν,

Πρώτῳ ἐς Λύκτον κρύψεν δὲ ἐν χερσὶ λαβῆσαι

Ἀντρώῳ ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ πύθειρι γαίης,

Ἀργαίῳ ἐν ὄρε' πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.

Τῷ δ' ἀπαργανίζετο μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν

485

Οὐρανίδῃ μὲν ἄνακτι, θεῶν περτέρῳ βασιλῆϊ.

Τὸν

Alius inter Immortales haberet regium decus.

*Audierat enim ex Terra & Cælo stellis micante,
Quod sibi fatale esset proprio à filio domari. (filia.
Quantumvis robusto existenti, Iovis magni per con-
Ideoque hic non cacam speculationem habuit, sed insi-
dias struens*

*Filios suos devorabat: Rheam a. tenebat luctus gravis.
Sed quando jam Iovē erat deorum patre atq; virorum
Paritura, jam tum caris supplicabat parentibus
Suis, Terraque, & Cælo stellato,*

*Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens
Filium carum, possetque ulcisci furias patris sui
Contra filios, quos devorabat ingēs Saturnus versutus
Illi verò filia dilecta auscultarunt & morem gesserūt,
Et ei commemorarunt, quacunque fati constitutum
esset fieri*

*Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
Miserunt autē in Lyctum Creta ad pinguem populum
Cum minimum natu filiorum esset paritura,
Iovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
In Creta lata, ad educandū & enutriendū ab infantia.
Tum quidem pervenit ferens celerē per noctem nigrā,
Primum ad ipsam Lyctum: abscondit autem ipsum
manibus prehensum*

*Antro in excelso, divina sub latebris terra,
Argæo in monte denso sylvofo. (nus dedit
Huic autem fasciis involutum magnū lapidem in ma-
Cæli filio, prapotentem deorum priori regi.*

Quem

Quem a. arreptum manibus, suam condidit in alvum,
 Miser, nec cogitavit animo quod sibi in posterum
 Pro lapide suus filius invictus & securus
 Super esset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitū
 Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset impe-
 Celeriter a. deinde robur & fortia membra (raturus.
 Crescebant regis. revoluto autem anno,
 Terra consilio astuto circumventus,
 Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versu-
 Victus artibus ac vi filii sui. (tus,
 Primum verò evomuit lapidem, ultimò devoratum.
 Illum quidem Iupiter firmiter defixit in terram spa-
 Pytho in divina, jugis sub Parnassi, (tiosam
 Monumentum ut sit in posterum, miraculum morta-
 libus hominibus.

Solvit verò patruos noxiis vinculis
 Cæligenas: quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur. quæ antea immanis terra occultaverat:
 Quibus confisus, mortalibus atque immortalibus im-
 perat. (den

Filiam porro Iapetus pulcros talos habentem Oceani-
 Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Peperit præterea gloria præsignem Menætium, atque
 Prometheus

Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
 Qui

Τὸν τόθ' ἐλὼν χεῖρεσσιν ἐλὼ ἐγκάτθετο νηδιῷ,
 Σχέτλι· ὅδ' ἐνόησε μετὰ Φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσω
 Ἀντὶ λίθου ἔδος ὑὸς ἀνίκη· καὶ ἀκηδῆς
 Λεῖπεθ', ὅ μιν τάχ' ἐμελλε βίη καὶ χερσὶ δα-
 μάσας,

490

Τιμῆς ἐξελάαν, ὅ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξιν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἐπείτα μῦθον· καὶ Φαίδιμα γῆα
 Ἡΰξετο τοῖο ἀσκή· Ἰπτιωλομῶς δ' ἐνιαυτῷ
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσιν δολωθεῖς,
 Ὅν γόνον αἰψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνον· ἀγκυλομή-
 τής,

495

Νικηθεὶς τέχνησι βίηφί τε παῖδός ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον κατὰ πίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς σήραξε κατὰ χθονὸς ἐνρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡραθέῃ γυνάλοισι παρὶ Παρνησσοῖο,
 Σῆμ' ἐμὲν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λύσε' ἢ πατροκαταγνήτης ὀλοῶν δαπὶ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, ἔς δ' ἤσε πατὴρ ἄεσι φροζώνησιν,
 Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν ἐνεργεζιάων,
 Δῶκαν ἢ βροτὴν, ἢ δ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Καὶ στροπὴν· τοπρὲν ἢ πελώρη Γαῖα κεκευθεῖ·
 Τόις πρίω, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρλεω δ' Ἰαπετὸς καλλιφύρον Ὠκεανίνω
 Ἠγάγετο κλυμώλεω, καὶ ὁμὸν λέχον· εἰσαΐδαι-
 νεν.

500

505

Ἢ δέ οἱ Ἀτλαντὰ κρατερόφρονα γείνατο παῖδα.
 Τίτλῃ δ' ὑπερκύδαντα Μενoitιον, ἠδὲ Προμηθεῖα
 Ποικίλον, αἰολόμηλιν· ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεῖα,

510

K

515

Ὅς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένητ' ἀνδράϊν ἀλφειῆϊ.
 Πρῶτ' ὃ γάρ ῥα Διὸς πλάσῃν ὑπέδεκτο γυναικᾶ
 Παρθένον. ὕβρισθ' ἢ Μενόϊτιον εὐρύοπα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβ' ὃ κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυ-
 νῷ,

515

Εἶνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ λωορίας ὑπερόπλη.
 Ἄτλας δ' ἔβρανόν ἐυριὼ ἔχ' κρατερῆς ὑπ' ἀ-
 νάγκης,

Πῆραϊν ἐν γαίῃς, πρὸ παρ' Ἐσπερίδων λιγυφώνων
 Ἐσηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.

Ταύτῃ γάρ οἱ μοῖραι ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.

520

Δῆσε δ' ἀλυκιοπέδῃσι Πρερμηθεα ποικιλόβελον,

Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μίσρον διὰ κίον' ἐλάσσας.

Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον. αὐτὰρ ὅγ' ἤπικε

Ἦσθιν ἀθάνατον, τὸ δ' αἶξετο ἱζόν ἀπάντη

Νυκτὸς, ὅσον πρὸ παρ' ἡμᾶς ἔδει πανυσίπτερον
 ὄρνις.

525

Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήως καλλισφύρα ἄλκιμον υἱὸς

Ἡρακλῆος ἐκτίνε, κακῷ δ' ὀπὸ νῆρον ἀλαλκεν

Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·

οὐκ' αἰετῇ Ζηνὸς ὀλυππίη ὑψιμέδοντι,

Ὅφρ' Ἡρακλῆ' ὀθησάμεν' ὀκλῆ' εἴη.

530

Πλῆθον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν δ' ἡ χθόνα παλυσότρεαν.

Ταῦτ' ἄρα ἀζόμεν' ὀτμήα ἀειδέεστον υἱόν·

Καὶ περ χυώμεν', παύθῃ χόλῳ, ὃν περὶν ἔχουσιν

οὐκ' ἐρίζετο βυλας ὑπερμυρεῖ Κρονίωνι.

Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι

535

μηκρόν, τότε ἔπ' ἔτα μέγα βῆν' ὀφρασι θυμῷ

Δασαῖ-

*Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventori-
bus rerum.*

*Primus enim Iovis fictam suscepit mulierem,
Virginē. injurium verò Menæcium latè videns Iupiter
In Erebum detrussit, feriens fuliginoso fulmine,
Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
Atlas vero cælum latum sustinet dura ex necessitate,
Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum
Stans, capiteque & indefessis manibus.*

*Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.
Ligavit verò inevitabilibus compedibus Prometheū
versutum,*

*Vinculis duris mediam per columnam adigens.
Et ei aquilam immisit expansis alis. caterum hac hepar
Comedebat aternū. Quin ipsum crescebat tantū ubiq;
Noctū, quantū toto die edisset extētas alas habēs avis.
Hunc quidē Alcmena pulcro talos habentis fortis filius
Hercules occidit, malum vero morbum profligavit
Ab Iapetionida, & liberavit ab agritudine:*

*Non invito Iove Olympio in alto imperante,
Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
Major, etiam quā antea super terrā multos pascentem.
Ob id itaq; veneratus honorabat praeclarum filium.
Et, licet succensens, remisit iram, quā prius habuerat.
Eo quòd contendisset consilio cum praeponenti Iove.
Etenim quando disceptabant inter se dii mortalesque
homines,*

Meconā, ibi tūc magnum bovem volente animo,

*Divisum proposuit, Iovis mentem fallens. (adipe
Nam hac quidē parte carnesq; & intestina cum pingue
In pelle deposuit, tegens ventre bovino:
In altera rursus ossa alba bovis, dolosa arte.*

*Rite disponens recondidit tegens candida aruina.
Iamq; tū ipsum allocutus est pater hominumq; deorūq;
Iapetionida omnium illustissime regum,
O amice, quā iniquē partitus es portiones!*

*Sic dixit latenter eum carpens Iupiter immortalis.
Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
Tacitē arridens (dolosa autē non immemor erat artis)
Iupiter gloriosissime, maxime deorum sempiternorum
Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.*

*Dixit sanē dolosa cogitans. Iupiter a. immortalis,
Cognovit certē nec ignoravit dolum. mala autem con-
cipiebat animo*

*Adversus homines mortales, quā & perficienda erant.
Manibus verò hic utriusque sustulit album adipem.
Irascebatur a. mente: ira verò ejus occupabat animum
Vt vidit ossa alba bovis, dolosa arte.*

*Ex illo tempore diis super terram genus hominum
Adolent ossa alba odoratis in aris. (Iupiter,
Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus
Iapetonida, super omnes sapiens,
O amice, nondum sanē dolosa oblitus es artis.*

*Sic dixit ira percitus Iupiter immortalis.
Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
Non dabat miseris ignis robur indefessi*

Morta-

Δαατάμῳ περὶ ὕθηκε, Διὸς νόον ἔξαπαφίξων.

Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πῖονι δημῷ

Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας ρασεῖ βοείη.

Τῷ δὲ αὐτ' ὅσέα λευκά βοὸς δολίη ἔπι τέχνη

Εὐθετίδας κατέθηκε, καλύψας ἀργεῖι δημῷ.

Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀρδαίκετ' ἀνάκλων,

Ὡς πέπον, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσασα μοίρας.

Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα
εἰδώς.

Τὸν δὲ αὐτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,

Ἥ κ' ἔπι μὲν δόλῃς, (δολίης δὲ ἔλθεται τέχνης)

Ζεὺς κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰεττογενέων,

Τῶν δὲ ἔλευ ὅπποτέρῃ σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.

Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δὲ ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς

Γινῶ ῥ' ἔδ' ἡγνοίησε δόλον κακὰ δὲ ὅσα τε θυμῷ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἐμελλεν.

Χερσὶ δὲ ὄγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.

Χώλατο δ' ὅφρηναι, ἀμφὶ χόλῳ δὲ μιν ἵκετο θυμὸν,

Ὡς ἶδεν ὅσέα λευκά βοὸς δολίη ἔπι τέχνη.

Ἐκ τῆ δὲ ἀθανάτοισιν ἔπι χθονὶ φθλ' ἀνθρώπων

Καίεσ' ὅσέα λευκά θυγείων ἔπι βωμῶν.

Τὸν δ' ἐμὲν ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς.

Ὡς πέπον, οὐκ ἄρα πῶ δολίης ἔπι λήθεο τέχνης.

Ὡς φάτο χυδῶν Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.

Ἐκ τῆ δὲ ἡγήσατο, δόλῳ μεμνημῶν αἰεῖ

Οὐκ ἐδίδοε μελέοισι πυρὸς μῶν ἀκαμάτοισι

Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ δ' ἔτι χθονὶ ναίεσθ' ἐσιν.

Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετιοῖο,

565

κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν.

Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, δάκεν δ' ἄρα νεῖοθι θυμὸν

Ζῆν' ὑψιβρεμέτιν, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,

ὣς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν.

Αὐτίκα δ' αὖτις πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισι.

570

Γαίης γὰρ σύμπλασε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις

Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βελας.

Ζῶσε ἣ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ

Ἀργυφείῃ ἐοῖητι. καλὰ κρήθεν ἣ καλύπτειν

Δαιδαλέῳ χεῖρεσι κατέχευε, θαῦμα ἰδέσθαι.

575

Ἀμφι δέ οἱ σεφάλης νεοθηλὲς αὔθεσι ποίης

Ἰμερτὸς παρέθηκε καρήναι Παλλὰς Ἀθηνῆ.

Ἀμφι δέ οἱ σεφάλῃ χρυσέῳ κεφαλῇ φινέθηκε,

τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Ἀσκήζας παλάμῃσι, χαλκῷ δ' ἐπὶ παρῇ.

580

τῇ δ' ἐν δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο, θαῦμα ἰδέσθαι,

κνώδαλ' ὅσ' ἤπερ πολλὰ τρέφει ἡδὲ θάλασσα.

τῶν ὅγε πόλλ' ἐπέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,

θαυμασίη, ζωῖσιν ἐοικότα φωνήεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε καλὸν κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο

585

Ἐξάγαγ' ἐνθά περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ' ἀνθρώποι,

κόσμῳ ἀγαλλομνῶν γλαυκῶπιδ' Ὀβριμοπάτρης.

Θάσμα δ' ἐχ' ἀθανάτους τε θεὸς θνητὸς τ' ἀνθρώπους,

ὣς εἶδον δόλον αἰπιῷ, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

ἐκ

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decipit bonus filius Iapeti,
 Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendore,
 In concava ferula. momordit verò imo animo
 • Iovem in alto tonantem, ad iramque ipsius animum
 commovit, (dorem.
 Ut vidit inter homines ignis longè apparentem splē-
 Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E terra enim conformavit per quam celebris Vulcanus
 Virginis pudica simulacrum, Saturnii consilio.
 Cinxit vero & adornavit dea castis oculis Minerva,
 Candida veste: à capite verò calyptram
 Ingeniosè factam manibus detinebat, mirum visu,
 Circum veròserta recens florentis è floribus herba,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circumque ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Iovi patri.
 In hac artificiosa multa calata erant, mira visu,
 Belluæ quas continens plurimas alit, atq; mare, (gna,
 Ex illis multas in ea posuit. gratia verò resplēdebat ma-
 Mirabilis. animantibus enim similes erant vivis.
 Cæterum postquam effecit pulcrum malum pro bono,
 Eduxit ubi alii erant dii atque homines,
 Ornatu gestientem casia Palladis forti patre prognata.
 Admiratio autem cepit immortalesque deos morta-
 lesque homines. (bus,
 Vbi viderunt dolum arduum, inexplicabilem homini.

*Ex illa enim genus est mulierum fæminearum,
Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
Nocumentum ingens mortales inter homines habitât,
Perniciosa paupertatis non comites sed luxus.*

*Ac veluti cum in alveariis tectis apes
Fucos pascunt, malorum participes operum.
Illa quidem per totum diem ad solem occidentem
Diurna festinant, & faciunt favos albos:*

*At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
Alienum laborem suum in ventrem metunt.*

*Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
Iupiter altitonans dedit, participes operum
Molestorum. aliud verò præbuit malum pro bono.*

*Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
Non uxorem ducere velit, gravem verò attigerit se-
nectam.*

*Carens senectutis suæ fomento, si non sine optibus
Vivat; mortui possessionem inter se dividunt
Remoti cognati. cui verò nuptiarum conditio contigerit,
Pudicam verò habuit conjugem, sapientem,
Huic perpetuo malum cum bono certat.*

*Qui verò adeptus fuerit nocentem familiam,
Vivit, in pectore gestans perpetuum mærorem.
Animo & corde, & immedicabile malum est.*

*Adeo non licet Iovis fallere mentem neque præterire.
Neg enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
Illius evitavit gravem iram: sed necessario (coercet.
Quamvis multiscium existentem, magnum vinculum*

Briareo

Ἐκ τῆ γὰρ γένεσι γυναικῶν θνητοτέρων.

590

Τῆς γὰρ ὁλῳίον ἐστὶ γένεσι καὶ φύλα γυναικῶν
Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάειν,
Οὐλομένης πενίης καὶ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.

Ὡς δὲ ὅπότε ἐν σμύλῃσι καίηρεφέεσι μέλισσαι
Κηφύῳας βόσκουσι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων.

595

Αἱ μὲν τε πρὸ πάντων ἡμῶν ἐς ἥλιον κατέδωκε

Ἡμάτιαι ἀπεύδουσι, τιθεῖσιν τε κηρία λευκά,

Οἱ δὲ ἔντοσθε μύροντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,

Ἀλλότριον κάματον σφετέρῃ ἐς γαστέρ' ἀμύνονται.

Ὡς δὲ αὐτὼς ἀνδρεσσὶ κακὸν θνητοῖσι γυναικάς
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήοντας ἔργων

600

Ἀρχαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο.

Ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,

Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὁλοὸν δὲ Ἰπὶ γῆρας ἵκηται.

Χήτης γηροκόμοιο, ὅς δὲ καὶ βιότῃ Ἰπιδεύης

605

Ζῶει, ἀποφθιμένῃ δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται

Χηρῶσαι. ὧ δὲ αὐτὲ γάμῳ μετὰ μοῖρα γένηται,

Κεδνὴ δὲ ἔχεν ἄκοιτιν, ἀραρυῖαν πρὸς ἰδέοσι,

Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερῖζεν

Ἐμμελῆ. ὅς δέ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,

610

Ζῶει, ἐνὶ στήθεσιν ἔχων ἀλίσσον ἀνίλων.

Θυμῷ καὶ κραδίῃ καὶ ἀνήκεσον κακὸν ἐστίν.

Ὡς οὐκ ἐστὶ Διὸς κλεῖψαι νόον καὶ παρελθεῖν.

Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς

Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὕπῃ ἀ-
νάγκῃς

615

Καὶ πολὺ ἰδέσθαι ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Κ 5

Βελάρω

Βελάρειω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ,
Κόπῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ.

Ἦνορένιν ὑπέρωπλον ἀγῶνι, ἠδὲ καὶ εἶδον
καὶ μέγαν κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης· 620
Ἔνθ' οἳ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
εἶατ' ἐπ' ἐρχατῇ, μεγάλης ἐσπεύρασι γαίης,
Δηθὰ μάλ' ἀχνύμῃοι, κραδίη μέγα πένθ' ἔχον-
τες.

Ἀλλὰ σφίεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
οὓς τέκεν ἠΰκομ' Ῥεῖη Κρόνον ἐσφιλότῃι,
Γαίης φρεσμοζυῶνιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτίς.
Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηγεκέως κατέλεξε,
Συὸν κείνοισ, νίκῳ τε καὶ ἀγλαὸν εὖχ' ἀρέσσει.

Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὄζοι Κρόνον ἐξεγένοντο,

Ἀντίον ἀλλήλοισιν διὰ κρατεράς ὑσμῖνας.
οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρυῖ τιτλῶες ἀγαυοί,
οἱ δ' ἀρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων.

οὓς τέκεν ἠΰκομ' Ῥεῖη Κρόνον ἐννηθεῖσα.
οἳ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχῃν θυμαλγέ' ἔχοντες,
Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτῆς.

οὐδέ τις ἦν ἔρδον χαλεπῆς λύγης ἐδὲ τελευτῇ
οὐδετέροισ, ἴσον ἢ τέλ' τέτατο πολέμοιο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμῃα πάντα,
Νέκταρ τ' ἀμβροσίῳ τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδασσι,
Πάντων ἐν στήθεσιν αἰέζετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίῳ ἐρχατῇν.
Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Κέκλυτέ

Briareo verò ubi primum pater iratus est animo,
 Cottòque atque Gyga, ligavit forti vinculo,
 Fortitudinē immanem admiratus, atq; etiam formam,
 Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam
 Vbi illi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate, magna in finibus terra,
 Vsq; valde mœrentes, corde magnum luctū habentes.
 Sed ipsos Saturnius atque immortales dii alii,
 Quos peperit pulcricoma Rhea Saturni in amore,
 Terra consiliis reduxerunt in lucem iterum.

Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis victoriāque & splendidam gloriam acce-
 pturos. (lentes,

Diu enim pugnarūt, laborem animum cruciante n ha-
 Titanesque dii, & quotquot è Saturno nati sunt,
 Contra sese mutuò per validas pugnas.

Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,

Illi verò ab Olympo dii datores bonorum,

Quos peperit pulcricoma Rhea Saturno concumbens.

Illi sanè tum inter se pugnam animum excruciantē ha-
 Continūe pugnabant, decem totos annos. (bentes,

Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neq; finis
 Alterutris: equaliter autem extendebatur bellum.

Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,

Nectarque ambrosiamque, quibus dii ipsi vescuntur,

Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.

Vbi verò nectar comederunt & ambrosiam amabilem,

Iam tum ipsos sic affatus est pater hominumq; deorūq;:

Audite

*Audite me Terrae & Caeli inclyti liberi,
 Ut dicam, qua me animus in pectoribus jubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
 Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanesque dii, & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos verò magnamque vim & manus invictas
 Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
 Memores amicitia placida, qua perpeffi
 Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
 Nostra per consilia à caligine obscura.*

*Sic dixit: illum verò rursum excepit Cottus irre-
 prehensibilis:*

*Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
 Scimus, quod excellunt quidem tibi praeordia, excel-
 lens verò est & intellectus,
 Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi.
 Tua verò prudentia à caligine opaca
 Retro iterum acerbis à vinculis
 Venimus, Saturni fili rex, qua nollemus passi.
 Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio,
 Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria praelia.*

*Sic dixit: collaudarunt verò dii datores bonorum,
 Sermone audito. bellum verò cupiebat animus
 Magis etiam quàm antea. pugna verò arduam excita-
 Omnes, fœminaque & mares, die illo, (runt
 Titanesque dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,*

Acres

Κεκλυτέ μευ Γαίης τε καὶ Ούραυς ἀγλαὰ τέκνα,
 Ὅφρ' εἶπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

645

Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 Νίκης καὶ κρατέῃσι περὶ μαρνάμεθ' ἡμᾶτα πάντα,
 Τιτῶές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῃ σκεχνομένοισιν.

Ἵμεῖς ὅμως μεγαλύνωμεν τὴν βίαν καὶ χεῖρας ἀάπτους
 φαίνετε Τιτῶεσσιν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ,

650

Μνησάμενοι Φιλότῃσι καὶ ἐπὶ, ὅσα παθόντες
 Ἔς φάτο· αἶψ' ἀφίκεσθε δυσηλεγέσιν ὑπὸ δε-
 σμοῖς,

Ἡμετέρας διὰ βελάς, δῶπ' ὅφρα ἡερόεντες.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξασπίς ἀμείβετο Κόπῃσι καὶ
 μύμων,

Δαιμόνι' οὐκ ἀδάηται πεφάσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν ὅτι περὶ μὲν προπύργους, περὶ δ' ἐπὶ νόημα,

655

Ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.

Σῆς δ' ὑποφραδμοζυνῶν δῶπ' ὅφρα ἡερόεντες.

Ἀψορρόν δ' ἐξασπίς ἀμειλίχων δῶπ' δεσμῶν

Ἠλύθομεν, Κρόνῃ γὰρ αἶψα, ἀνάελπτα παθόντες.

660

Τῷ καὶ νῦν αἰτενεῖ τε νόον καὶ ὀπίφρονι βελῇ

Ῥυσόμεθα κράτῃσι ὑμῶν ἐν αἰνῇ δηϊότητι,

Μαρναμένοισι Τιτῇσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνους.

Ὡς φάτο· ἐπήνηζαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἑάων,

Μόθον ἀκχεαίτες. πολέμῳ δ' ἐλισταίετο θυμὸς

665

Μαῖλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε. μάχῃ δ' ἀμέγαρτον ἔγχεον,

Παῖτες, θήληαί τε καὶ ἄρσενες, ἡμαῖ κεῖνω,

Τιτῶές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῃ ἐξεγένοντο,

Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβευζεν ὑπὸ χθονὸς ἥκα Φόως δέ,

Δεινὸν

Δεινοί τε κρατεροί τε, βίβω ὑπέρωπλον ἔχοντες.

670

Τῶν, ἐκαλὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰέοντο
παῖσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δ' ἐκάστω πενήκοντα
ἔξ ὤμων ἐπέφυκον ὅππῃ σιβαροῖσι μέλεσσιν.

Οἱ τότε Τιτλήεσσι κατέσθην ἐν δαΐ λυγρῇ,
Πέτραις ἡλιβάτῃς σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

675

Τιτλήεις δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο Φάλαγγας
Προφρονέως, χερῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
Ἀμφοτέροι. δεινὸν δ' περὶ αἶχε πόνησεν ἀπείρων.

Γῇ δ' ἐμὴν ἰσμαράγησεν ἐπέσενε δ' ἔρξανός ἐυρύς
Σαῖς μὲν, πεδόθεν δ' ἐτινάσσειο μακρὸς Ὀλύμπῳ

680

Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνοστις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἡερόεντα, ποδῶν αἰπῆά τ' ἰωῇ
Ἀσπέτῃ ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατερῶν.

Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἔεσαν βέλετα σπνόμεντα.
Φωιῇ δ' ἀμφοτέρωσιν ἵκετ' ἔρξανόν ἀστερόεντα,
Κεκλομμένα. οἱ δ' ἐξυῖσαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

685

Οὐδ' ἄρ' ἐτι Ζεὺς ἴσχευ' ἐὼν μὲν, ἀλλὰ νυτὲ γέ
εἴθαρ ὑπὸ μὲν πλεῖστο φρένες, ἐκ δέ τε παῖσαν
φαῖνε βίβω. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἔρξανθ' ἢ δ' ἀπ' Ὀλύμ-
που

Ἄσπερ πῦρ ἐσέχε σπινωχαδόν. οἱ δ' κεραυνοὶ
ἵκταν ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀεροφοῇ ποτίζοντο
Χερὸς δ' οὐδὲ σιβαρῆς, ἱερὸν φλόγα θ' εἰλυφόωντες
Ταρφέες. ἀμφὶ δ' αἶψα φέρεσθι ἰσμαράγηζεν.

690

Καιομένη, λάμπε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετ' ὕλη.

Ἐξεε καὶ χθονὶ παῖσιν, καὶ Ὀκεανοῖο ῥέεθρα,

695

Πόντῳ

Acres robustique, vires immensas habentes.

*Horum centū quidem manus ab humeris promanabāt
Omnibus simul. capita verò unicuique quinquaginta
Ex humeris enata in robustis artubus.*

*Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luētiosa,
Saxa prærupta validis in manibus gestantes.*

*Titanes verò ab altera parte confirmabant phalanges,
Alacriter, manuumq; viriumq; simul opus ostentabant
Vtrique. horrendè verò insonuit pontus immensus.
Terra verò valde stridebat: ingemiscebat verò latum
cælum*

*Quassatū, è fundo verò concutiebatur amplius Olympus
Impetu à deorum. concussio verò venit gravis*

*Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
Immodici tumultus, iētuumque fortium.*

Ita sanè in sese mutuò jaciebant tela gemebunda.

*Vox autem utrorumque pervenit ad cælum stellatum
Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum
clamore.*

*Neq; sanè ampliùs Iupiter cohibebat suum robur, sed
Statim robore implebantur animi, & omnem (ipsius
Exeruit vim. simul etiam à cælo atque ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim. fulmina autem
Celerrimè una cum tonitru & fulgure volabant
Manu à robusta, sacram flammam circumvolventia
Crebra. circum verò terra alma reboabat
Ardēs: crepitabat verò undiq; igne valde magna sylva,
Fervebat etiam terra tota, & Oceani fluentia,*

Pon-

*Pontusq; immensus. circumdedit autem calidus vapor
Titanes terrestres: flamma verò ad aerem divinum
pervenit*

*Magna. oculos verò visu privabat quantumvis forti
Splendor radians fulminisq; fulgurisq;.*

*Incendium autem immensum occupavit Chaos: vide-
batur autem coram*

Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.

*Itidem ut cum olim & terra & cælum latum supernè
Appropinquabat: talis enim maximus strepitus exci-
tabatur,*

*Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente,
Tantus fragor erat diis pugna conflgentibus.*

*Simul quoque venti motumque pulveremq; cum stre-
pitu excitabant*

*Tonitruque fulgurque, & ardens fulmen,
Tela Iovis magni. ferebant a. fremitum, clamoremq;
In medium utrorumq;. strepitus a. ingens excitabatur
Stupenda pugna: robur verò exerebatur operum.*

*Inclinata verò est pugna, prius verò sibi mutuò immi-
Fortiter pugnabant in forti pralio. (nentes,*

*Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
Cottusque, Briareusque, insatiabilis belli.*

*Hi sane trecentas petras robustis è manibus
Mittebant frequentes. obumbrarunt autem jaculis
Titanas: atq; hos quidem sub terram longè patentem
Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
Vincentes manibus, magnanimos licet existentes:*

Tantum

Πόντῳ τ' αἰγυγείῳ· τὰς δὲ ἄμφεπε θερμός
αὐτμῇ

Τιτῶας χθονίης. Φλόξ δὲ ἥερα δῖαν ἵκανεν

Ἄσπεϊ. ὅσπερ δὲ ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων

Λύγῃ μαρμαίρεσσι κεραυνῶν τε στροπῆς τε.

Καύμα ᾧ θεαπέσιον κάτεχεν χάτῳ· εἶσατο δὲ αὐτῷ 700

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἢ δὲ ἔαζιν ὅσων ἀκῆζα.

Αὐτως ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερθεν

Πίλνατο. τοῖσιν γάρ κε μέγας δῆπ' ὀρώρῃ,

τῆς μὲν ἐρτομοδύης, τῆ δὲ ὑψίθεν ἐξελεπόντῃ.

Τόσ' δῆπ' ἔγεντο θεῶν ἔρδι ξυωϊόντων. 705

Σιωὶ δὲ αἶεμοι ἐνοσὶν τε κόνιν τ' ἐσφαράγγιζον,

Βροντῶ τε, στροπῶ τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,

Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. Φέρον δὲ ἰαχῶν τ' ἐνο-
πῶν τε

Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὅπ' δὲ ἄπλητ' ὀρώρῃ

Σμερδαλέης ἔρδ'· κάρτ' δὲ ἀνεφαίνετο ἔρ-
γων. 710

Ἐκλίνθη ᾧ μάχη. περὶν δὲ ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,

Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὕσμινας.

Οἱ δὲ ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχῃ δρμεῖαν ἔγχεον,

Κότῃ τε, Βελέρεώς τε, Γύγης τ' αἰὲν πολέ-
μιο.

Οἳ ῥα τεληκοσίας πέτραις σιβαρῶν δαπὸ χειρῶν 715

Πέμπον ἐπαοσυτέρας· καὶ δὲ ἐσκίαζαν βελέεσσι

Τιτῶας· καὶ δὲ μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης

Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδηζαν,

Νικῆζαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἐόντας,

Τόσων ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρανος ἔς' ὀπὸ ραΐης. 720

Ἴζον γάρ τ' ὀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡρόεντα.

Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεον ἄκμων
Οὐρανόθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.

Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεον ἄκμων

Ἐκ ραΐης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725

Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκον ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν
νύξ

Τελσιχοὶ κέχυται περὶ δειρῶν, αὐτὰρ ὑπερθευ
Γῆς ρίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἐνθα θεοὶ τιτῶνες ὑπὸ ζῳφῷ ἡρόεντι

Κεκρύφαται, βελήσι Διὸς νεφεληγερέταο. 730

Χώρῳ ὃν εὐρώεντι, πελώρης ἔχαστα ραΐης.

Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐσι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
Χαλκείας· τείχεον περικείται δ' ἀμφοτέρωθεν.

Ἐνθα Γύγης, Κότιον τε, καὶ ὁ Βελαρέως μεγαθυμον
Ναΐσцин, Φύλακες πῖσσι Διὸς αἰγιόχοιο. 735

Ἐνθάδε γῆς δυοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡρόεντιον,

Πόντεα τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔραν' ἀστερόεντιον,

Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔαλιν,

Ἀρφαλέ, εὐρώεντα, τὰ τε συνέχσι θεοὶ περ
Χάσμα μέγ', ἡδὲ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740

Οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοντο.

Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι περθύελλα θυέλλη

Ἀρφαλέη· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι

Τῆτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ

Ἔσηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένη· ἀκραιφνήσι. 745

Τῶν περὶ Ἰαπετῖο πατρὸς ἔχει ἔρανον εὐρυὸν

Ἐσηώς,

*Tantum infra sub terrā, quantū cælum distat à terra.
 Par enim spatium à terra in Tartarum caliginosum.
 Novem enim noctes ac dies ferrea incus
 Cælitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:
 Novem rursus noctes & dies ferrea incus (ret.
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarū perveni-
 Quem circa ferreum septum ductum est. circum verò
 ipsum nox*

*Triplici ordine fusa est circa collum. sed supernè
 Terra radices creverunt, & infructuosi maris.*

Illic dii Titanes sub caligine opaca

Abconditi sunt, consiliis Iovis nubicogi,

Loco in squalido, vastæ ultima terra.

*His non exitus patet: portas verò imposuit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utrinque.*

Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus

Habitant, custodes fidei Iovis agida-habentis.

Ibidem terra tenebrosa, & Tartari opaci,

Pontique infructuosi, & cæli stelligeri,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi dii:

Hiatus ingens. nec verò toto integro anno

Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit:

Sed sanè huc & illuc ferret impetuosa procella

Molesta: horrendumque etiam immortalibus diis

Hoc monstrum: & noctis obscura domus horrendæ

Stant, nubibus obtectæ nigræ.

Has ante Iapeti filius sustinebat cælum latum,

*Stans, capiteque & indefessis manibus
Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
Sese mutuò compellabant, alternis subeuntes magnum
limen,*

*Ferreum. hac quidem intrat, illa vero foras
Egreditur, neque unquam utraq; domus intus cohibet,
Sed semper altera saltem domos extra existens,
Terrā super movetur: altera rursus in domo existens,
Expectat ejusdem horam itineris, donec veniat.
Hac quidem terrestribus, multa cernens lumen habens,
Illa vero Somnum in manibus fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.*

*Ibi auctem Noctis obscura filii domos habent,
Somnus & Mors, graves dii. neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
Caelum scandens, nec caelitus descendens.
Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius verò ferreum quidē cor, æreum verò ei pectus
Crudele in praeordiis. habet a. quem primū arripuerit
Hominum: hostis verò etiam immortalibus diis:
Illic dei inferi, in anteriore parte ades resonantes,
Fortisque Plutonis, & gravis Proserpina,
Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
Savus: artem autem malā habet. introeuntes quidem
Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
Exire verò non iterum permittit denuo, sed observās
Devorat, quemcunq; prenderit portas extra euntem*
Fortisq;

Ἐσθλὸς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσιν
 Ἀστμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἴδεται
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμφιδόμῳ μέραν ἔδον,
 Χάλκεον. ἢ μὲν ἔγωγε καταβήσεται, ἢ δὲ θύραζεν
 Ἔρχεται, ἔδῃ ποτ' ἀμφοτέρως δόμοιο ἐντὸς ἔεργε.
 Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἐκτοσθεν ἔσσα,
 Γαῖαν ὀπιτρέφεται. ἢ δὲ αὖ δόμος ἐντὸς ἔσσα,
 Μίμνῃ τ' αὐτῆς ὥρῳ οὐδ', ἐς' αὖ ἵκηται.
 Ἡ μὲν, Ὀπιχθονίοισι φάτο πολυδερκὲς ἔχου-
 σα.

750

755

Ἡ δὲ ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνηλον Θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδέ.
 Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὑπνοιο καὶ Θανάτοιο, δῖοι θεοί· ἔδῃ ποτ' αὐτῆς
 Ἡέλιοιο φαέθων ὀπιδέρκεται ἀκλίνεοσιν,
 Οὐρανὸν εἰσανίων, ἔδῃ ἔρανόθεν καταβαινών.
 Τῶν ἑτέρω μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Ὑπνοιο αὐτρεφεται καὶ μέλιχοιο ἀνθρώποισι.
 Τῷ δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
 Νηλεὺς ἐστήθεσιν· ἔχῃ δὲ ὃν πρῶτα λάβησιν
 Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεῶν χθονὶς πρῶτον δόμοιο ἠχήμεντες
 Ἰφθίμω τ' Αἰδέω καὶ ἑπαινῆς Περσεφονείης
 Ἐσῶσιν. δαίμων δὲ κύων προπαρόνθε φυλάσσει.
 Νηλεὺς, τέχνῳ δὲ κακὴν ἔχῃ. ἐς μὲν ἰόντας
 Σαῖνός οἳ μὲν ἔρῃ τε καὶ ἔασι ἀμφοτέροισιν·
 Ἐξελεῖν δὲ οὐκ αὐτὶς εἰς πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
 Ἐφίει ὃν κε λάβησι πυλέων ἐκτοσθεν ἰόντα

760

765

Ἰφθίμῃ τ' Ἀΐδew καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθάδε ναίετ' αἰ συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ αἰψορρόχ' Ωκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη νόσφιν ᾗ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μακρῇσι πέντεσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δ' αὖτ' αἰτή
 Κίοισιν ἀργυροῖσι πρὸς ἕραιον ἐσήμεται.
 Παῦρα δ' αὖτ' αἰ θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις, 780
 Ἀγγελίη πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅπποτ' ἴρις καὶ νεῖκεται εἰς ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καὶ ῥ' ὅς τις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δὲ τεῖρεν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐρεῖκαι
 Τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ 785
 Ψυχρὸν, ὃ, τ' ἐκ πέντεσι καταλείβεται ἡλιθίοις
 Ὑφθλῆς, πολλὸν δ' αὖτ' αἰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἐξ ἱερῶ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Ωκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' αὖτ' αἰ μοῖρα δίδασται.
 Ἐννέα μὲν περὶ γλῶττι καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης 790
 Δίνης ἀργυρῆς εἰλιγαδύται εἰς ἄλλα πίπῃ.
 Ἡ δ' αὖτ' αἰ πέντεσι περρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν τ' αὖτ' αἰ ὄρκον ἀπολείψας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτων εἰ ἐχσσι κάρη νιφένειται Ὀλύμπῃ.
 Κεῖται νήϊτμ' αὖτ' αἰ τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν· 795
 Οὐδέ ποτ' αἰ μέρουσι καὶ νέκταρ αὖτ' αἰ ἔρχεται ἄσπον
 Βρώσει, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνὰ πνευσ' αὖτ' αἰ αἰαυδ' αὖτ'
 Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσιν, κακὸν δ' αὖτ' αἰ κῶμα κα-
 λύπτῃ.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῦν τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἀλλ' αὖτ' αἰ ἐξ ἄλλης δέχειται χαλεπώτατος ἀθλ' αὖτ'. 800
 Ἐπάετες

*Fortisque Plutonis & gravis Proserpina.
 Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
 Maxima natu. seorsum verò diis inclytas ades incolit
 Ingentibus saxis supernè tectas. circum verò quaque
 Columnis argenteis ad cælum firmata sunt.
 Rarò verò Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris,
 Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit.
 Et sanè quisquis mentiatur cælestes domos tenentiũ,
 Iupiter tum Irim mittit, deorum magnum ius juran-
 dum ut ferat
 E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
 Frigidam, quæ è petra destillat alta,
 Excelsa. multum verò subtus terram spaciosam
 E sacro flumine fluet per noctem nigram,
 Oceani cornu. decima verò pars attributa est.
 Novem quidem circa terramque, & lata dorsa maris,
 Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
 Vna verò ex petra profluit, magnum damnum diis.
 Quisquis periurium libens iuraverit
 Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
 Iacet spiritus expers integrum per annum.
 Neque ambrosia & nectaris accedit propius
 Cibum: sed jacet non respirans, & mutus,
 Stratis in lectis, malus autem veteranus obtegit.
 Sed postquã morbo defunctus est magnum per annum,
 Alia ex alia excipit molestissima arumna.*

*Novennio autem à diis relegatur sempiternis,
Neque unquam ad consilium ineundum cum iis ver-
satur, neque ad epulas*

*Novem totis annis. decimo tandem versatur iterum
Cum cæteribus immortalibus, qui cælestes domos incolunt.
Tale itaque juramentum constituerunt dii, Stygis peren-
nem aquam*

*Antiquam istam, qua tranat aridum locum.
Ibi autem terra caliginosa & Tartari obscuri,
Pontique infructuosi, & cæli stellati;
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam dii ipsi,
Illic splendidaeque portæ, & lapideum limen
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte natum. ante illud verò extra omnes deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
Ceterum valde tonantis Iovis inclyti auxiliarii,
Domos incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentem,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
Dedit a. Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam suam.
Ast ubi Titanes à Calo expulsi Iupiter,
Minimum natu peperit filium Typhoeum Terra magna,
Tartari in amore, per auricam Venerem.
Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
Et pedes indefessi robusti dei. ex humeris verò ei
Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
Linguis nigris lambentes. præterea ex oculis ei*

Admi-

Ἐνναέτες ᾗ θεῶν δοπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ' ἐς βέλιν' ὀπιμίσγεται ἔδλ' ὀπί δαΐ-
τας

Ἐννέα πάντ' ἔπα· δεκάτῳ δ' ὀπιμίσγεται αὐτίς
Εἰρέας ἀθανάτων, οἱ δ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
Ὠγύγιον. τὸ δ' ἴησι κατὰ σφύλας διὰ χάρας.

805

Ἐνθαδὲ γῆς ὀνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡρώεσσι,
Πόντῃ τ' Ἀργυρέοιο καὶ Ἐρανοῦ ἀστρόεσσι,
Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔαζιν,
Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε συγέουσι θεοὶ περ.

810

Ἐνθαδὲ μαρμάρειά τε πύλαι, καὶ χάλκεα
ἔδος

Ἀσπερῆς, ῥίζησι δὴλυκεέουσιν ἀρηρώς,
Αὐτοφυῆς. παρόθεν ᾗ, θεῶν ἔκτοθεν ἀπαιτών,
Τιτῆνες ναίουσιν, πέρην χάεσσι ζοφεροῖο.

815

Αὐτὰρ ἐρσυμαράχοιο Διὸς κλειτοὶ ὀπικτροὶ
Δώματα ναίετασιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοισι,
Κόπτεσσι τ' ἠδὲ Γύγης. Βερέων γε μῶν ἦν ἐόντα,
Γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύκτυπον Ἐννοσίγαιον.

Δῶκε ᾗ Κυμοπόλιν ὀπχεῖν, θυγατέρας ἦν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' Ἐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
Ὁ πλοῦπτον τέκε παῖδας Τυφώα Γαῖα πελώρη,
Ταρτάρου ἐν Φιλότῃ, διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτῃ.

820

Οὐ χεῖρες μῶν ἔαζιν ἐπ' ἰσχυρῇ ἔργματ' ἔχουσαι,
Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῶς θεῶν· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιοι, δεινοῖο δράκοντι,
Γλώσσησι δ' ὀνοφερῇσι λεληχημότες, ἐκ δὲ οἱ ὄσων

825

Θεωπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῶρ ἀμάρυσσε·
 Πατέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῶρ καίετο δερκομήνιο,
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 Παντοίῳ ὅπ' ἰεῖσαι, ἀθέλφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ 830
 φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι σιωιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρῃ ἐρδρύχεω, μὲν αἰχλὸν ὄσαν, ἀγαν-
 ρῶ,

Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντι αἰαδέα θυμὸν ἔχοντι,

Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσιν εἰκότα θαύματ' ἀ-
 κῶσαι,

Ἄλλοτε δ' αὖ ρεῖζαχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν ἔρεα μακρά. 835

Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἡμῶν κείνῳ,

Καὶ κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν αἶαξεν,

Εἰ μὴ αἶρ' ὅξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δ' γαῖα

Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ ἔρηνος ἑυρύς ὑπερθεν. 840

Πόντι δ' ὤκεανός τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.

Προσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμ-
 πος.

Ὅρνυμῖνοι ἀνακλῖντες ἐπεσενάχιζε δ' γαῖα.

Καῶμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,

Βροντῆς τε, σεροπῆς τε πυρὸς δ' ὅτ' τοῖο πελώρου, 845

Πρηστήρων ἀνέμων τε, κεραυνὸς τε φλεγέθοιτο.

Ἐξέει δ' ἡ χθὼν πᾶσα, καὶ ἔρηνος, ἡδὲ θάλασσα.

Οὐδὲ δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, περὶ δ' ἀμφὶ τὰ κύματα
 μακρά

Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἑνὸς δ' ἄσβεστον ὁρώρι.

Τρέας αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφθιμῶσι καὶ ἀνάσων, 850

Τιτῆνες

*Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat:
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernētis,
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenū sonitū emittentes, ineffabilem. interdū n.
 Sonabant, ut diis intelligere liceret, interdum rursū
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem,
 ferocis:*

*Interdum rursū leonis impudentem animū habentis:
 Interdum rursū catulis similia, mira auditu:
 Interdum verò stridebat, resonabantque montes alti.
 Et sanè evenisset res inevitabilis die illo,
 Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumque.
 Graviter autem intonuit atque fortiter. circum verò
 terra*

*Horrendè edidit fragorem, & cælum latum supernè,
 Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terra.
 Pedibus verò sub immortalibus magnus contremuit
 Olympus*

*Insurgente rege. ingemiscebat autem tellus.
 Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
 Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,
 Igneorumque turbinum & fulminis ardentis.
 Fervebat autem terra omnis, & cælum, atque mare.
 AEstuabant etiam circum litora, circaque decumanos
 fluctus, (batur.*

*Impetu à deorum: concussio autē sedatu difficilis orie-
 Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,
 Tita-*

*Titanesque sub Tartarum detrusi, à Saturno seorsim
existentes,*

*Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum,
Iupiter verò postquam excitavit suum robur, sumpsit-
que arma,*

*Tonitruq, fulgurq, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens, circum verò omnia
Combussit ingentia capita savi portenti.*

*Caterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatus: ingemiscebat autem terra vasta.
Flamma autem fulmine isto prosiliebat à rege,
Montis in saltibus opacis asperis,*

*Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra,
Ardore ingenti, & liquecebat stanni instar.*

*Quod arte juvenum, & à fabrefacto catino
Calefactum, & ferrum, quod solidissimum est,
Montis in saltibus, victuq, ab igne quod omnia cõbu-
Liquefcit in terra divina sub Vulcani manibus: (rit,
Sic sanè liquecebat terra fulgore ignis ardentis.*

Abjecit a. ipsum animo mæstus, in Tartarum latum.

*Ex Typhoeo a. est ventorum vis humidè flantium:
Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro.*

*Qui sanè ex diis sunt nativitate, hominibus magna
utilitas.*

*Ast alii sine usu venti inspirant mare,
Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus, gravi rapiuntur turbine.
Nuncque hi, nunc illi flant, dissipantque naves,*

Nautasq,

Τιτῆνίς θ' ὑπὸ Τάρταροι, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,

Ἀσέεσθ' κελεύδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητι.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔν κέρβιυν ἐόν μῦθον, εἶλετο δ'

ὅππῃ,

Βροτῶν τε στεροπῶν τε καὶ αἰθαλέεντα κεραυνόν,

Πλῆξεν ἀπ' ἐλύμποιο ἐπάλμῳ. ἀμφὶ δ' πά-

σας

855

Ἐπρεσε θεοπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσας,

Ἦε πε γυωθεὶς σενάχιζε δ' γαῖα πελώρη.

Φλόξ δ' κεραυνῶντι ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτι,

Οὔρεσ' ἐν βήσῃσιν αἰδνῆς παιπαλοέσσης,

860

Πληγέντ' πολλὴ δ' πελώρη καίετο γαῖα

Ἀτμῇ θεοπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο καυσίτερ' ὥς

Τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' εὐτρεῆς χροάνοιο

Θαλφθεὶς, ἥε σίδηρ', ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν

Οὔρεσ' ἐν βήσῃσι δαμαζοῦντι πυρὶ κηλῶ.

865

Τήκεται ἐν χθονὶ δῖη, ὑφ' Ἡφαίσθ' παλάμησιν.

Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.

Ῥήε δέ μιν θυμῷ ἀπάχων ἐς Τάρταρον ἐυρυῷ.

Ἐκ δ' Τυφώϊ ἐς ἀνέμων μῦθον ὕγρον αἶν-

των,

Νόσφι Νότα, Βορέω τε, καὶ ἀργέσσω Ζεφύροιο.

870

Οἳ γε μέν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.

Αἱ δ' ἄλλαι μαῖψ' αὖραι θηπιπνέουσι θάλασσαν,

Ἄι δὴ τοι πρίπιζαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,

Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θυῇσιν ἀέλλῃ.

Ἄλλοτε δ' ἄλλαι αἶσσι, διασκοιδᾷσί τε νῆας,

875

Ναύτας

Ναύτας τε Φθείρῃσι κακῷ δὲ ἔ γίνεται ἀλκή
 Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι σιωπῶντων κατὰ πόντον.
 Αἱ δὲ αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείρῃον αἰθεμόεσσαν
 Ἔργ' ἐρατὰ Φθείρῃσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 Πιμπλῆδ' αἰ κύνες τε καὶ ἀργαλεὲς κολοσυρτῆ.

880

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μακάρες θεοὶ ἐξέτελεσαν,
 Τιτλώεσι δ' ἱ τιμῶν κρινάτο βίηφι,
 Δή ῥα τότε ὤτρευνον βασιλευμένῳ ἠδὲ ἀνάσσειν,
 Γαίης Φραδομοζυήσιν, Ὀλύμπιον εὐρύσπα ζῆν'
 Ἀθανάτων, ὃ δ' αὖ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμᾶς.

885

Ζεὺς δ' ἱ θεῶν βασιλεὺς πρῶτῳ ἄλοχον θέτο Μη-
 τιν,

Πλεῖστα θεῶν εἰδῶν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 Τέξεσθαι, τότε ἔπτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 Αἰμυλίοισι λόγοισιν, εἰνὲς ἐς κατθετο νηδιῷ,
 Γαίης Φραδομοζυήσιν καὶ Οὐρανῷ ἄσερόνῃ.
 Τὼς γὰρ οἱ ἐφραζάτῃω, ἵνα μὴ βασιλῆῖδα τιμῶν
 Ἀλλ' ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰετῶν τε.

890

Ἐκ γὰρ ἔειμαρτο περὶ φρονος τέκνα γενέσθαι.
 Πρῶτῳ γὰρ κερῶν γλαυκῶπιδα Τροίαν γενέσθαι
 Ἰὼν ἔχουσαν πατρὶ μῦθον καὶ Πρίφρονα βελήν.

895

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀν-
 δρῶν

ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρῶτον ἐν ἐγκατθετο νηδιῷ.
 Ὡς δὴ οἱ φράσασατο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρῶν θέμιν ἢ τέκεν Ὠρεας,

900

Εὐνο-

*Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
Viris, qui illis occurrerint in ponto.*

*Idem rursum per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorū hominū
Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu.*

*Sed postquam sanè laborem dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Iam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Ferra consilio Olympium latè cernentem Iovem,
Immortalib⁹. Hic verò inter illos rite distribuit munia
Iupiter autem deorum rex primam uxorem suam fe-
cit Metin,*

*Plurimum ex diis edoctam, & mortalibus hominibus.
Sed cum jam esset deam caesiis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto.*

*Blandis sermonibus, in suam condidit alvum,
Telluris consiliis, & Cali stellati.*

*Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Iovis loco, deorum sempiternorum.*

Ex hac enim in fatiis erat prudentes liberos nasci.

Primam quidem, virginem caesiis oculis apud Tritonem genitam,

Par habentem patri robur, & prudens consilium.

*Caterum deinde sanè filium deorum regem & virorū
Erat paritura, magnum animum habentem.*

*Sed illam sanè Iupiter ante in suum cōdidit ventrem,
Ut nempe ei indicaret dea bonumque malumque.*

Postea duxit splendidam Themis, qua peperit Horas,

Euno-

*Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
 Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:
 Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens
 Iupiter,*

*Clothoque, Lachesinque, & Atropon: quæ dant
 Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
 Tres verò ei Eurynome Gratias peperit pulcras ge-
 nas habentes,*

*Oceani filia, peroptabilem formam habens,
 Aglaïam & Euphrosynen, Thaliâque amabilem,
 Quarum & à palpebris amor destillat contuentium
 Solvens membra: incundū verò sub superciliis aspiciūt.
 Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
 Quæ peperit Proserpinam pulcris ulnis, quam Pluto
 Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.
 Mnemosynen verò deinceps amavit pulchricomam,
 Ex qua Musæ aurea mitra revincta nata sunt
 Novem, quibus placent convivium, & oblectatio cantus.
 Latona a. Appollinem & Dianam sagittis gaudentem,
 Desiderabilem prolem præ omnibus calicolis,
 Peperit sanè, AEGiochi Iovis amor mixta.
 Postremam verò Iunonem floridam duxit uxorem.
 Hac autem Heben, Martem & Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi & hominum.
 Ipse verò ex capite, castis oculis præditam Tritogeniâ,
 Acrem, tumultu excitantē, ducem exercitus, indomitâ,
 Venerandam: cui clamoresq; placuerūt bellag, pugnaq;
 Iuno autem Vulcanum inlytum, amor indulgens,*

Peperit

Εὐνομίῳ τε, Δίκῳ τε, καὶ Εἰρηνίῳ τε θαλῆαν·

Αἷτ' ἔργ' ὠραίῃσι καθ' ἄνθρωποι βροτοῖσι·

Μοίρας δ', ἧς πλείων τιμὴν πορὲ μῆτιέτα Ζεὺς,

Κλωθῶ τε, Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον' αἷ τε διδῶσι·

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάρετας τέκε καλλιπα-
ρήας,

Ὡκεανῷ κέρη πολυήρατον εἰδοῖ ἔχουσα.

Ἀγλαίῳ καὶ Εὐφροσύνῳ, θαλίῳ τ' ἐρατφύῳ.

Τῶν καὶ δότο βλεφάρων ἔροιστο δερκοκιδνάων

Λυσιμελῆς· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιδόωνται.

Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρός τε πολυφύρβης ἐς λέχουσιν ἦλ-
θεν,

ἥ τέκε Περσεφόνῳ λευκώλενον. ἡ δ' Αἰδωνεύς

Ἦρπασεν ἧς πατρὸς μητρός· ἔδωκε δ' ἡ μῆτιέτα Ζεὺς.

Μνημοσύνης δ' ἐξ αὐτῆς ἐργάσατο καλλικόμοιο,

Ἐξ ἧς αἱ Μῆραι χρυζάμπυκες ἐξεγένοντο

Ἐννέα, τῇσιν ἄδον θαλία καὶ τέρψις αἰοιδῆς.

Λητῶ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰσχεάριαν,

Ἰμερσέντα γόνον πατρὸς πατῶν ἑραιοώνων,

Γείνατ' ἄρ', αἰγίοχοιο Διὸς Φιλότῃ μιγαῖσα.

Λοιοδοτάτῳ δ' Ἦρῳ θαλερῶ ποιήσατ' ἀκοῖιν,

Ἡ δ' Ἦβῳ, καὶ Ἀρῃ καὶ Εἰλείθυαν ἔτιπλε.

Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τελτογένειαν,

Δεινῶν, ἐρρεκύδομον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,

Πότνια· ἡ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε, μάχαι τε.

Ἦρῃ δ' Ἦφαιστον κλυτὸν ἐν Φιλότῃ μιγαῖσα

Μ

Γείνατο

905

910

915

920

925

Γένεατο· καὶ ζαυλὶησεν καὶ ἤρκεσεν ὦ ὦδρακείτῃ·
 Ἐκ πασάντων τέχνησι κακασμῶν ἐρασιώνων.
 Ἐκ δὲ Ἀμφιλείτης καὶ ἑρακτύπῃ Ἐνοσιγαίῃ, 930
 Τρίτων ἐυρυβίης γένετο μέγας ὅς περ θαλάσσης
 Πυθμὸν ἔχων, ὦδρα μῆλει Φίλῃ καὶ πατρὶ αὐακτι
 Ναϊδὶ χρύστα δῶ, δεινὸς θεὸς. αὐτὰρ Ἀρηϊ
 Ῥινοτόρῳ Κυθήρεια φέρον καὶ Δαῖμον ἔτικτε.
 Δεινὸς, οἱ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλοῖεσσι Φάλαγ-
 γας 935

Ἐν πολέμῳ κρύεντι, σὺν Ἀρηϊ πολυπόρθω·
 Ἀρμονίῳ δ' ἰὼ Κάδμῳ ὑπέρθυμῳ θέτ' ἀκοῖν.
 Ζῶνι δ' ἄρ' Ἀτλασίῃ Μαίῃ τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
 Κήρυκα ἀθανάτων, ἱερὸν λέχῳ εἰζαναβάζα.
 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε Φαίδιμον υἱόν, 940
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ, Διώνυσον πολυμηδέα,
 Ἀθάνατον θνητῇ. νῦν δ' ἀμφοτέρωι θεοὶ εἰσιν.
 Ἀλκμειῇ δ' ἄρ' ἔτικτε βίῳ Ἡρακλεείῳ,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ, διὸς νεφεληγερέταο,
 Ἀγλαΐῳ δ' ἦ Φαισῳ ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖς, 945
 Ὀπλοτάτῳ Χαρίτων, θαλερῶ ποιήσας ἀκοι-
 τιν.

Χρυσόκορμῃ δ' Διώνυσῳ ξανθῶν Ἀρεάδῃ, 950
 Κέρῳ Μίνῳ, θαλερῶ ποιήσας ἀκοῖν.
 Τῶν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
 Ἦδ' ἔκ τε Ἀλκμειῆς καλλις Φύρῃ ἀλκμῳ υἱός.
 Ἰς Ἡρακλῆῳ τελέζας σπονδὰς αἰέθλας,
 Παῖδα Διὸς μεγάλῳ καὶ Ἥρῃ χρυπεδίλῃ,
 Αἰδοίῳ θέτ' ἀκοῖν ἐν Οὐλύμπῳ νιφέντι.

Peperit (& vires intendit, & contēdit cū suo marito)
Præ omnibus, artibus ornatum, cælicolis.

Ex Amphitrite autem & gravicrepe Neptuno,
Triton latè potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem caram & patrē regem
Incolit aureas ades magnus deus. sed Marti
Clypeos dissecanti, Venus Timorem & Metum peperit,
Graves, qui virorum densas turbent phalanges
In bello horrido, unà cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit
uxorem. (curium,

Iovi verò Atlantis filio Maja peperit gloriosum Mer-
Præconem deorum, sacrum lectum conscendens.

Cadmi filia verò ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
Immortalem mortalis, nunc verò ambo dii sunt.

Alcmene verò peperit vim Herculanam,

Mixta in amore Iovis nubicogi. (dicans

Aglaiam verò Vulcanus percelebris, utroq; pede clau-
Minimam natu è Gratiis, floridam duxit uxorem.

Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
Filiam Minois, floridam fecit conjugem:

Hanc verò ei immortalem expertemq; senii fecit Sa-
turnius. (filius,

Heben autem Alcmena pulcros talos habentis fortis
Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus, (tis
Filiam Iovis magni, & Ianonis aureis calceamētis utē-
Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso.

*Felix, qui magno facinore inter deos confectus,
Habitat illasus & expers senii omnibus diebus.
Soli autem indefesso peperit incluta Oceanis
Perseis, Circenque & Aëtem regem.*

*Aëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani perfecti fluvii* (ditam.

*Duxit, deorum ex consiliis, Idyjam pulcris genis præ-
Hac autē ei Medeam pulcros talos habentem in amore
Peperit, subacta per auream Venerem.*

*Vos quidem nunc valete, cælestes domos tenentes,
Insulae & continentes terra, & salus intus Pontus.
Nunc autem dearum cætum cantate blandiloqua
Musa Olympiades, filia Iovis AEgiocchi,*

*Quacunque mortales apud viros cubantes
Immortales, pepererunt diis similem prolem.*

*Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum
Iasio heroi mixta iacundo amore,*

*Novali in ter proscisso, Creta in pingui populo,
Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
Omnem: qui verò obviam fuerit, & cuius ad manus
venerit,*

Illum locupletem fecit, multamq; ei præbuit felicitatē.

Cadmo præterea Harmonia filia aurea Veneris,

Ino & Semelen, & Agaven pulcras genas habentem,

Autonoeng, quā duxit Aristæus densa casarie præditus

Peperit, & Polydorū, mænib⁹ pulcrè cinctis in Thebis,

Mixta amore abundantis auro Veneris. (omnium

Callirhoë peperit filium mortalium præstantissimum

Geryo-

Ὀλβιῶν, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
Ναίει ἀπήμαντο καὶ ἀγήρευτο ἡμᾶτα πάντα.

955

Ἡελίῳ δὲ ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίη
Περσῆς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτιν βασιλῆα.

Αἰήτης δὲ υἱὸς Φαεσιμβρότερ Ἡελίοιο,
Κέρην Ὠκεανοῖο τελέηντο ποταμῶιο

Γῆμε θεῶν βελλήειν, ἰδῆαυ καλλιπάρηον.

960

Ἡ δὲ οἱ Μηδείαν εὖσφυρον ἐν Φιλότῃ

Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτῃ.

Ἵμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ' ἡπείροί τε καὶ ἄλμυρές ἐνδοθι πόσιτο.

Νῦν δὲ θεάων φύλον αἰεῖσθε ἡδυέπειαι

965

Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγίοχοιο,

Ὅσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι

Ἀθαύαται, γέιναντο θεοῖς ὀππείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλεστον ἐγένετο, δῖα θεάων,

Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγῆσ' ἐρατῇ Φιλότῃ,

970

Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πόσιν δήμῳ,

Ἐσθλόν· ὃς εἶσ' ὅππῃ γλῶ τε, καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,

Πᾶσαν τῷ δὲ τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,

Τόνδ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

Κάδμω δὲ Ἀρμονίῃ θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης,

975

Ἰνῷ καὶ Σεμέλλῃ, καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρηον,

Αὐτονόλῳ δ', ἣν γῆμιν Ἀρεταῖον βαθυχαίτης,

Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὖσεφάων ἐνὶ Θῆβῃ.

Κέρη δὲ Ὠκεανοῖο χρυσάσσει καρπεροθύμῳ

Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ πολυχρῦστος Ἀφροδίτης

980

Καλλίρῳ τέκε παῖδα βροτῶν κάριστον ἀπάντων,
 Γηρυονῆα· τ' κτεῖνε βίη Ἡρακληεῖη,
 Βοῶν ἐνὲκ εἰλιπόδων ἀμφιρρύτω εἰν Ἐρυθρίῃ.
 Τιθωνῶ δ' ἥως τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστὴν,
 Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ τει Κεφάλῳ φυτήσασα Φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφθιμον φαέθοντα θεῶς Ἰππείκελον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον τέρεν ἄνθρωποι ἔχοντ' ἐρικυδέα ἥβης
 Παῖδι· ἀπαλαὶ φρονέοντα Φιλομμείδης Ἀφρο-
 δίτη

985

Ὄρετ' ἀνερψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηῶς,

990

Νησπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κέρει δ' Αἰήταο διοτρεφέα βασιλῆα

Αἰσονίδης, βαλῆσι θεῶν αἰεταγενεταῶν

Ἦγε παρ' Αἰήτα, τελέας σονόεθας ἀέθλας,

τῆς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερλήνῳ,

995

Ἵβερτης Πελίας, καὶ ἀτάσθαλῳ, ὄβριμῳ ἐργός.

τῆς τελέας ἐς Ἴωλκον ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,

Ὀκείης Ἰππὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κέρει,

Αἰζονίδης· καὶ μιν θαλερόν ποιήσατ' ἄκοῖν.

Καί ῥ' ἦγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσωνι ποιμαίνεσθαι λαῶν,

1000

Μηδείον τέκε παῖδα, τὸν ἔρευν' ἔτρεφε Χείρων

Φιλυρίδης· μεγάλην δ' Διὸς νόον ἐξετελείτο.

Αὐτὰρ Νηρῆα κῆραι ἀλίοιο γέροντι,

Ἦτοι μὲν φῶκον Ψαμάθῃ τέκε δῖα θεάων.

Αἰακῇ ἐν Φιλότῃ, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτῳ.

1005

Πηλεῖ δ' ἔδμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα

Γείνατ' Ἀχιλλεῖα ῥιζήνορα, θυμολέοντα,

Αἰνείας

*Geryonem, quem interfecit vis Herculana,
Boves propter flexipedes circūflua in Erythea. (nitū,
Tithono verò Aurora peperit Mēnona area galea mu-
Aethiopum regem, & Emathionem regem.*

*Verūm Cephalo peperit inclytum filium,
Fortem Phaethontem, diis similem virum.*

*Quem sanè juvenem tenerum florem habentem glo-
riosa pubertatis,*

*Puerum juvenilia sapientem, amans risus Venus,
Incitavit, abripiens, & ipsum in templis*

AEdituum nocturnum fecit, demonem divinum.

Filiam verò Aeeta à Iove nutriti regis

Aesonides, voluntate deorum sempiternorum

Abduxit ab Aeeta, peractis suspiriosis certaminibus,

Qua multa imperabat magnus rex, superbus,

Injurius Pelias, & impius, fortium facinorū patrator.

Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpeffus,

Veloci in nave vehens nigris oculis pradtam puellā,

Aesonides, & ipsam floridam fecit uxorem.

Et sanè hac domita ab Iasone pastore populorum,

Medeum peperit filiū, quē in mōtibus educabat Chiron

Phillyrides: magni verò Iovis voluntas perficiebatur.

Caterū Nerei filia marini senis,

Phocū quidem Psamathe peperit, praestantissima dearū

AEaci in amore, per auream Venerem.

A Peleo a. subacta dea Thetis argenteos pedes habens,

Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis a-

nimo pradtum.

*Æneam porro peperit pulchrè coronata Cytheréa,
Anchisa heroi mixta jucundo amore,
Ida in verticibus, habentis multos anfractus, sylvoſa.
Circe vero, Solis filia, filia Hyperionis,
Peperit Vlyſſis ærumnoſi in amore
Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,
Qui ſanè valde procul in reſſu inſularum ſacrarum,
Omnibus Tyrrenis valde inclytis imperabant.
Nauſithoum verò Vlyſſi Calypſo excellentiſſima dearũ
Peperit, Nauſinoúmque, mixta grato amore.*

*Hæ quidem mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt diis pares filios.
Nunc verò ſeminarum agmen cantate ſuaviloqua
Muſa Olympiades, filia Iovis Ægiocchi.*

Finis Theogoniæ Heſiodi,

Αἰνεΐαν ἄρ' ἔτικλεν εὐσέφαν' Κυβέρεα,
 Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγῆσ' ἐρατῇ Φιλότητι,
 Ἰδὼς ἐν κορυφῇσι πολυπύχῃ, ὑλθέσσης,
 Κίρκῃ δ' Ἡελίῃ θυγάτηρ Ἰπερλονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσσῇ τελασσίφρον' ἐν Φιλότητι,
 Ἀγχιον, ἥδ' Ἰατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Οἱ δὲ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων,
 Παρὶν Τυρσενούσιν ἀγακλυτοῖσιν αἶασον.
 Ναυσίθοσιν δ' Ὀδυσσῇ Καλυψῶ δ' Ἰα θεάων
 Γείνατο, Ναυσινόον τε, μιγῆσ' ἐρατῇ Φιλότητι.

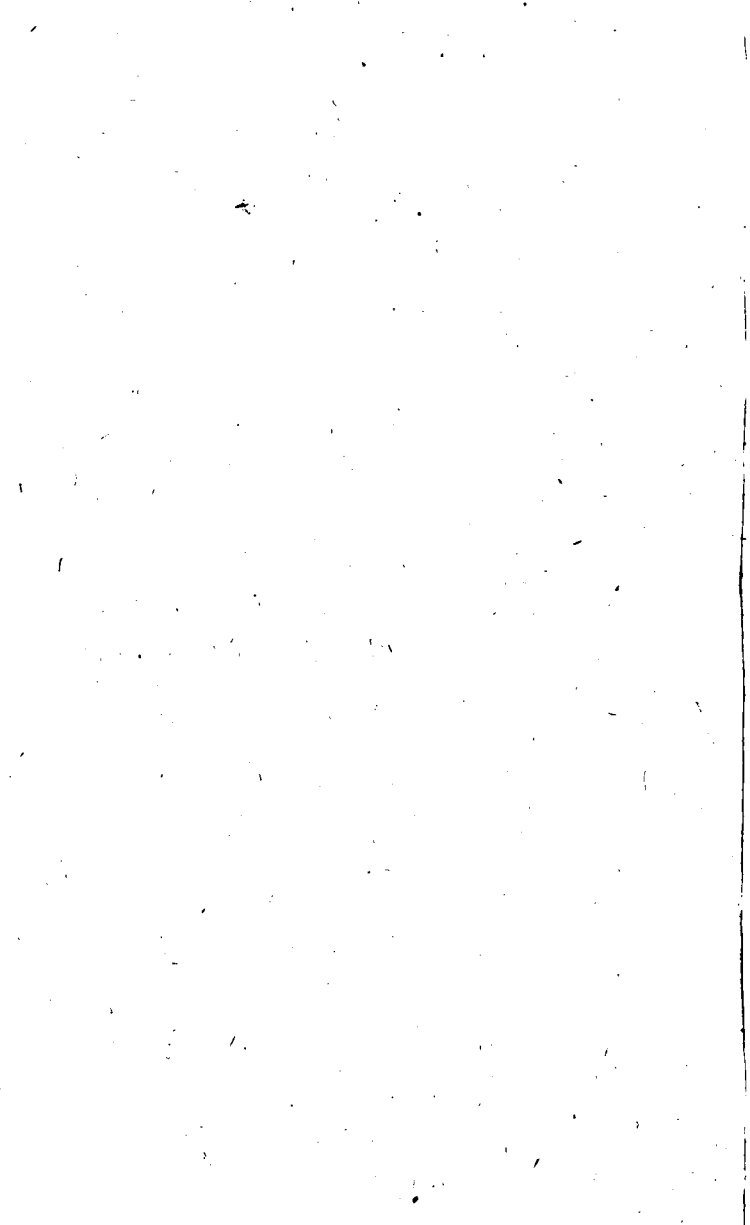
10.5

1020

Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' αἰδράσιν εὐνηθεῖσαι,
 Ἀθάαλαί γε γέναντο θεοῖς Ὀπείκελα τέκνα.
 Νδρ' ὃ γυναικῶν φῶλον αἰείσατε, ἡδυέπφα.
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.

1025

Τέλος τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

I N D E X

E T

Analyſis Grammatica.

H E S I O D I
T O T I V S.

*De cuius fine uſu & utilitate
lege Præſationem.*

Clarissimis Græcæ & Latine

Linguae Professoribus,

S. P. D.

GEORGIUS PASOR G. L. PROFESS.

*In Celeberima illustrium & Præpotentum FRISIÆ.
Ordinum Academia Franequerana.*

EVERENDUS & longè doctissimus vir D. Eberhardus Artopæus VVestphalus patriæ Ecclesiæ in Nassovica Lara, & Ellara quondam, ultra annos quinquaginta pastor vigilantissimus, quum aliquando domos à se structas, itemque hortum (quem

limpidissimus perlabeatur rivulus) hospitibus ostenderet, dixit ad virum magnum, *Viden? hac sunt opera mea.* Ad quæ nobilissimus vir D. Ernestus à Nolde festivè excepit, *sed hac non sunt opera Augustini.* Quamvis fateri ipsa me jubeat veritas, hunc venerandum senem D. Eberhardum Artopæum (quem adhuc quantumvis nonagenarium in vivis esse puto) post sacra Biblia, patres, inprimis Augustinum & Bernhardum subinde lectitasse, meque sæpe de multis monuisse, unde factum, ut ædes ejus (quoties in patria eram) libenter & sæpe

P R Æ F A T I O.

sæpe adirem, quòd scirem, me semper ab ipso doctiorem & meliorem discedere. Sic etiam hîc aliquis mihi objicere posset, *an opera Hesiodi tua sunt opera? An dies tuos, in diebus Hesiodi, in Theogonia fabulis & nugis contrivisti? De quibusnam præfatus es in Lexico Novi Testamenti?* Fateor in præfatione in novum D. N. JESU CHRISTI Testamentum me fusè demonstrasse: *Solum novum Testamentum tironibus & adolescentibus in Scholis Christianis esse prælegendû: meq; etiamnum in eadem esse sententia, mirari itaq; aliquem facillè posse, cur ego indicem Hesiodi edam, cum annexa Analyti?* Sed resp. præcipuum meum scopû esse, ut Græcæ N. T. phrasés solidè exponantur, prout studiosi, qui jam per annos ferme quinque collegia mea frequentarunt, testari queunt. Verum si sint, qui in Græcis literis bonum fecerunt progressum, quique reliquorum quoque Græcorum perlustrare Bibliothecas, seseque in Græca poëti exercere cupiant, iis hac in parte me gratificari posse, existimavi: ita tamen ut in collegio de fabulis, vanaque Ethnicorum πολυθεία seriò eos admoneam. De hac quæstione legere licet βασιλείῃ τῇ μεγάλῃ ἐπιλίαν πρὸς τὰς νέας, ὅπως αὖ ἐξ ἐκκλησιαστικῶν ὠφελοῦντο λόγων. h. e. *Basilii magni orationem ad adolescentes, quomodo cum fructu Græcorum libri legi possint.* Aliud igitur est, profanos autotes prælegere tironibus, aliud verò in privata aliquo collegio

collegio eos explicare veteranis militibus, qui inter album & atrum norunt discernere, quique olim ipsimet docebunt linguam Græcam. Distinguamus quoque inter ἔργα & πάρεργα. Lectionis (quod volebam dicere) profanorum autorum hic præcipuus finis esto, ut Græcarum N. T. vòcum vis & genuina significatio ex Græcis scriptoribus eruatur, dexteriusque intelligatur. Et sanè, ut è permultis unum & alterum proferam exemplum: Diu me exercuit illa syntaxis Luc. 16. 24. ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τῆ δακτύλου ὑδάτι (pro ἐν ὕδατι) ut *digiti extremitatē intingat in aqua*, cuius rationem nec evolvere neque evolutam apud ullos (quos quidem legerim) reperire potui. Homerus & Hesiodus hic mihi præluxerunt. Nam planè similis legitur constructio Θεογ. υ. 5. λοεσάμεναι τερμήσοιο, (pro ἐν τερμήσῳ) ἱλιάδ. ε. σ. λελαγμένῳ ὠκεανοῖο. ἱλιάδ. φ. 560 λοεσάμενῳ ποταμῶϊ, pro ἐν ποταμῶ. Sic Luc. 2. 33. ἦν (pro ἦσαν) θαυμάζοντες. planè eadem Syntaxis est Θεογ. υ. 321. ἦν κεφαλαί pro ἦσαν. Legi Αἰτ. 3. 7. καὶ πᾶσαι αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε. putavi, prima fronte quum hæc legerem, τῆς δεξιᾶς χειρὸς poni pro τῇ δεξιᾷ χερί. (Ejusmodi exemplum, ubi pro casu secundo ponitur tertius, legi in Hesiod. ασπ. ν. 255. αἱ δὲ φρένας εὐτ' ἀρέζαντο αἵματι ἀνδρομέας. Hic ponitur αἵματι ἀνδρομέας pro αἵματι ἀνδρομέω: nisi dicamus ellipsin ibi esse nominis Θυσία). Sed re melius expensa,

P R A E F A T I O.

expensa, video plurima id genus alia occurrere exempla. Sic Marc. 9. 27. ὃ ἰησοῦς κρατῆρας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγαγεν αὐτὸν, *Jesus a. prehensa ejus manu erexit eum.* Differunt itaque κρατῆρας αὐτὸν χειρὸς, & κρατῆρας αὐτὸν χεῖρ. Regula est, *verbum addiscere Genitivum, quum pars rei intelligatur.* κρατῶ σε χειρὸς est *teneo te manu h.e. manum tuam teneo.* Sed κρατῶ σε χεῖρ est *teneo te manu mea.* Sic dicunt Græci λύκον τῶν ὠτῶν κρατῶ, *lupum auribus teneo,* prout *Terentius* in phorm. vertit, *Suetonius* in Tiberio, & *Erasmus Roterodamus* alter Germanorum Cicero, in suis chiliadibus &c. ubi scribi videtur ὠτῶν pro ὠτῶν, ut distinguatur ab ὠτῶν quod est ab ὠτὸς ὅ. ὃ quæ vox aliis videtur proba, & nomen avis nycticoraci similis. Ex hisce perplexis constructionibus nos vix extricaremus, nisi quoque apud profanos illos autores (quibus lingua Græca Vernacula fuit) similes legeremus. Sic in N.T. occurrunt anomalix generis, numeri &c. quas etiam legere licet apud disertissimos Græcos, quæque proinde anomalix potius habendæ sunt pro Hellenismis, & elegantis Lingux, quam pro anomalis. Verbi gratia Matth. 28. legimus βαπτίζοντες αὐτὰς pro αὐτὰ Scil. ἔθνη, ubi αὐτὰς non refertur ad vocem præcedentem τὰ ἔθνη sed ad sensum & conjugatum, nempe ἀνθρώπους *homines.* pari ratione *Homerus* dixit ἰλιάδ. χ. 84. τέκνον φίλε, pro ἡὶ φίλε, de quibus lege *Lexi-*
con

P R Æ F A T I O.

con N. T. in vocibus, ὅς αὐτὸς ἐκεῖν &c. ubi ple-
 rasque id genus syntaxes plenè explicare studui.
 Fui etiam in hac sententia, quasi N. T. tot scate-
 ret Hebraïsmis, uti quidam sentiebant: Sed lectis
 Græcis profanis autoribus, paulò aliter sentire
 cœpi. De hac re literatissimus & emunctioris na-
 ris juvenis *D. Sebastianus Pfochenius* Fridberga-
 Weteravus, Artium liberaliũ Magister, libellum
 edidit, cujus inscriptio est διατριβὴ *De puritate*
Linguae Græcæ in novo Testamento, quique prostat
 in officina Typographica *D. Iani Iansonii*, civis
 & Typographi Amstelodamensis, qui mea qui-
 dem opinione dignus est, quem omnes φιλέλλουσιν
 legant. Autor hic non it inficias, in novo Testa-
 mento esse multos Hebraïsmos, sed negat tot esse,
 quot finguntur: solum numerum minuit. Quan-
 doquidem verò talem quoque *Indicem* in *N. Test.*
 (qui erit loco perfectarum concordantiarum) me-
 ditor, prius in profano aliquo autore periculũ fa-
 cere libuit πρὶν ἢ ἄψαοξ τῶν ἱερῶν. In colligendis v. &
 exscribendis Hesiodi vocibus usus fui opera quo-
 rundam florentissimorum juvenum virorum,
 nempe *D. Magistri Iobannis Pfochenii* in exscri-
 bendis vocibus τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν: *D. VVilhelmi*
Henricide Amstelodamensis in colligendis vocibus
 τῆς ἀσπίδος τῆς ἡγευλίας: *D. Magistri Henrici VVest-*
havi Gelri. *D. Petri Severini Dani* p. m. & *D. Io-*
hannis Pauli Dani in conscribendis dictionibus τῆς

N

Γεοργίου.

P R Æ F A T I O.

Ἰεογονίας. Cum hisce deinde ipse dictiones omnes ad unam in ordinem redegei alphabeticum, difficiliorumque brevem adjeci *Analyfin* Grammaticam. Nihil hîc dixi de *Analyfi Logica*, nihil de *monitis Ethicis* (quibus hic liber abundat) nihil de *re nautica*, nihil de *Scuto Herculis*, deque fictitia illa *Theogonia*, quæ plaustro mendaciorum & fabularum continet, haud nescius, hæc ab aliis fuisse plûs satis pertractata (ubi sanè nomina deorum & dearû appellavi nomina virorum & mulierum. Fuerunt n. aut homines stulta mortalium *ἰομβω*) in numerum deorum relati, aut in rerum universitate planè non extiterunt. Veruntamen quidnam in *Collegio* hoc *Hesiodéo* præstiterimus, si quis de quantitate syllabæ dubitaverit, aut si hic poëta in versu sit imitandus, aut si Lexicographo vocis alicujus genuina & nativa significatio sit indaganda, reipsa (ut opinor) deprehendet. ut uno verbo dicam, *Ex stercore collegimus aurum*, atque (ut cum Basilio loquar) inter spinas aliquas decerpimus rosas. Et utinam haberemus *indices* in omnes classicios autores, tam Latinos quàm Græcos, atque ita Lexicographi nostri, nec non qui *Grammaticas* edunt, aut docent, multas Græcas phrasas nec non dictiones (quæ hactenus nos latuerunt) feliciùs & promptiùs eruerent multas etiam ut spurias rejicerent ! *Indicem Homeri* habemus, sed nondum ad hanc nostram formam

nam conformatum : utilissimum tamen iis, qui carmen Græcum meditantur, aut qui apta volunt conquirere epitheta, aut qui de syllabæ alicujus quantitate dubitant. *Æmilius Portus* in pindarico suo Lexico difficiliores duntaxat perstrinxit voces, quod etiã *Taubmannus* facit in suo Plauto. At *Nizolius* operam bonam navavit Linguæ Latinæ cultoribus in Lexico suo Ciceroniano. Verùm alia id genus *Lexica* nondum vidi in *Demosthenem*, *Aristotelem*, *Platonem*, *Xenophontem*, *Thucydidem*, *Euripidem*, *Plutarchum*, *Galenum* &c. Quæsihi his diebus in Lexicis, quæ habere potui, itemque in *Thesaurò Stephani*, verbum συνκνέσθαι, quod legitur *Ethic. Arist.* lib. I. c. 10. & II. Sed nihil inveni. Quæsihi *μασιχόων* à *μασιχάω* ω & poëticè *μασιχόω* *mando*, quod verbum extat *act.* 389. Sed omnibus, quos quidem inspexi, inauditum est &c. Legi *Æneid. VIII. Te stygii tremuère lacus* &c. ubi verbum *tremere*. *μετὰ Γαλιμῶς* accipitur, sed in *Calepino Passeratii* de eo ne gry quidem &c. profectò ad perfectam literaturam tam Græcam quàm Latinam desunt nobis (nobis inquam, qui linguas docemus) *Indices* Græcorum & Latinorum autorum, ex quibus solidè scire possemus, quæ nam voces essent probæ, quæ secus. Utinam divinitus daretur, qui id omnibus Academiis & illustribus Gymnasiis in universo Christiano orbe, in Germania utraq̃ue, Gallia, Hispania, Italia,

P R Æ F A T I O.

Britannia, Dania, Suecia, Polonia, Bohemia, Ungaria, &c. posset persuadere, quique hîc suum singulis Academiis daret pensum! Neque enim hic labor, neque sumptus unius est hominis. Sic tandem vel unius anni spatio ad perfectam aspirare liceret latinitatem, quam adhuc desideramus, & ubi ipsum *forum Romanum* quandoque non videtur satis Romanum. Græcam quoque literaturam habituri essemus multò absolutiorem, ubi ipsum *Thesaurum Stephani* quandoque inopem videre licet. Non agitur hic de Articulo fidei, aut aliqua Religionis controversia, sed de accuratiore Linguæ utriusque cultu, nec non politiore elegantia, ubi meritò nos Christianos, quotquot linguas docemus, decebat conspirare. Vos verò in *lusu* hoc *Academico* appellare lubuit, non ut sacris autorem hunc anteponatis, idque in scholis vestris, in quibus Græcum D. N. JESU CHRISTI Testamentum (quo Græcus liber melior non est in universo mundo) juventuti prælegendum esse censeo. opera hæc quantulacundumtaxat navata est, ut iis interserviat, qui aut Græcum Lexicum complere, aut Grammaticam Græcam limare, aut carmen Græcum scribere, aut linguam Græcam docere volunt. Atque hæc unica causa est, quod nullis dedicarim auditoribus meis, quorum alii sunt Germani, alii Britanni, alii Dani, alii Sueci, alii Poloni, alii Pannoni, alii

P R Æ F A T I O

alii Bohemi &c. nempe, ne eos allatenus à novo Testamento avocasse videri possim. Neque ullo pacto committendum arbitror, ut cum curiosa *Dina*, paterna egressi domo Erhnicorum lustremus delubra. ô beatum illum Europæ regem, qui publico edicto cavisse fertur, ne præter Græcas novi Testam. tabulas, vani poëtarum libri Christianæ juventuti à teneris instillentur! In hoc regno olim erunt clarissimi theologi, consultissimi politici, medici experientissimi, fortissimi milites & prudentissimi patres familâs. Ab ineunte n. ætate ex ipso sapientiæ fonte bibunt, ex eoq; hauriunt timorem Dei, prudentiam & virtutem. Nullum est dubium, quin alii quoque christiani principes laudatissimum hoc imitaturi sint exemplum. Valete, mihiq; in vinea CHRISTI τῷ συγγνωγῇ favete: & sicut spero vos facturos esse, me juvate. Sign. Cal. August. 1631. Franequerę, urbe Frisiorum & sede Academix.

Clarissimo & Doctissimo viro,
D. GEORGIO PASORI,
 Artium Magistro & Græcæ Linguae
 in Academia Franequerana pro-
 fessori solertissimo, indicem & analy-
 sin Hesiodi edenti.

Πολλὰ μὲν ἐξαιθεῖ ἀγρός· κρένας δ' ὀποθήκαις
 Ἐν πολλαῖσι τιθεῖ πάντα γεωργὸς ἀνὴρ.
 Πολλὰ μὲν ἀμμιγδύει ἐν βίβλοις ἐστὶν αὐρεῖν
 Ἐυχρὴς ἀνθρώπων ἐς τρόπον ἐς τε λόγον.
 Συμφέρει δὲ ὅπως διδάχῃ περιποιήσασθαι,
 Συμφυρτὴν κατέχων, ἔλπεται ἡλίβιϑι.
 Καλὸς δὲ σὺ γεωργός, ὃς Ἡρίοδ' ἀπὸ βίβλων
 Ἐν τάξει ἰδίᾳ ἔνομα πᾶν ἀπέθηκε.
 Σμικρόν, φασὶ, τόδ'· ἀλλὰ πανωφελές. ὅκ δὲ μύθοιο
 Γνήσιον ἀτρικέϑι δαῖγμα γεωπονίης.

Προσφώνησιν hanc

Observantia ergo ponebat

JOHANNES COCCEJVS

BREMENSIS,

Εἰς Ὅνομα

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΣΩΡΟΥ, τῶν τεχνῶν
ἐλευθερίων καὶ τῆς γλώσσης ἐλάδου διδασκάλου.

Γρηγορίου πάσ(η)ώρ(α) σὸν φθέγγεται ἐσθλὸν
Ὅνομα, σ' ὠρᾶντα γρηγορέοντά τ' ἰδόν.

Ἀρχαίοις ὠραῖα πονοῖς συγγραμμάτα γλώττης
Ἑλλαδικῆς ἔτυχες δὴν ἀναλεξάμεν.

Συγγραφέων ἔργοι διέφηναι ἀνεύρετον, ἤδη
Ἐλογίμην λέξεις ἡσιόδοιο τ' ἔδωες.

Ἀλφειὴν σε καλῶ καίνῃς μεθόδοιο, δαῖναι
εὐμεθόδως Φωνὴν ἐλάδα κ' ἐκτελέως.

Ἔσεται ὅτεῦθεν Φιλομάχοις παῖζιν ἀρωγή·
Ἔσεται αὐθέντη σοι κλέου αἶναον.

Testificanda gratitudinis ergo,

HENRICVS WESTHAVIVS,
De monte domini Gelrus, L. A. Magister
& S.S. Theol. Studiosus,

HESIODO
OCCURRUNT.

- A** *qua* *erg.* 365.
ἀάπιοι *erg.* 147. *ἀαπ.* 75. *ἀάπιες ααπ.* 446.
 ab *ἀάπιος* & *ὁ ἥ* *non tangendus.* ex *a* priv.
 & *ἀπίω* vel *ιάπίω* *lædo.* *θεογ.* 649.
ἀάθη 3. *ling.* a. 1. *pass.* ab *ἄτω* *lædo.* F. *ἄσω.* a. i.
pass. *ἀάθλω.* pro *ἡθλω.* tollitur augmentum
 & *a* poëticè reduplicatur. *erg.* 281.
ἄταται *saturatur* ab *ἄημι* in *pass.* *ἄαμαι* *expleor,* *saturor*
 ad formam *τῷ ἵσταμαι ααπ.* 101.
ἄατ *insatiabilis* *θεογ.* 714.
ἄβᾶτω *genit. Ionicus* pro *ἀβᾶτα,* ab *ἀβᾶτης.* & *bo-*
bus carens. ex *a* priv. & *βῆς,* *βοός* *ὁ ἥ* *vacca,* *bos,*
taurus. *erg.* 449.
ἄγαγών 1. 164. *part.* a. 2. Atticè pro *ἀγών* ab *ἄγω.*
ἀγαθός *erg.* 344. *ἀγαθὴ* *erg.* 24. 315. 354. 498. 781.
ἀγαθόν *θεογ.* 219. 900. 906. *ἀγαθῶν* *erg.* 189. *ἀγα-*
θῆς *erg.* 701. *ἀγαθῶν* *erg.* 667. *ἀγαθοῖσι* *erg.* 234.
ἰῶτα est *paragoge ionica.*
ἀγαίεται ab *ἀγαίομαι* *irascor,* *invideo.* *erg.* 331.
ἀρακλυτός ex *ἄγαν nimis* & *κλυτός celebris,* à *κλύω,*
 pro quo etiam *κλῦμι audio.* *ἀρακλυτῶϊν* *θεογ.*
 1015.

ἄραν ἑταρον θεογ. 408. ab ἄρανός placidus, ex α επι-
tatico & γάν. εος. τὸ lætitia, gaudium. θ. 945.

ἀραλλόμην. αα. 86. ab ἀγάλλω ορηο, ἀγάλλομαι
exulto. ad formam τῆ ἀραλλιάομαι exulto, ab He-
bræο חיל. ἀραλλόμην θεογ. 68.

ἀραυή θεογ. 246. nomen fœminæ splendida, à ma-
sculino ἀραυός admirabilis, splendidus. Thema
ἀγάω miror.

ἀραυοί nobiles, admirabiles. ab ἀγάομαι admiror.
632. ἀραυῶν θεογ. 461.

ἀραυήν nomen mulieris. vide paulò ante ἀραυή.
θεογ. 976.

ἀραυρὲς ferocis. γαῦρος & ὁ (Thema) superbus, elatus.
ἀραυρός valde superbus. α non est privativum
sed intensivum. θεογ. 832.

ἄγγι pro ἄγγεα vasa. εργ. 611. Them. ἄγγος εος τό.
ἄγγελον εργ. 85. ἀγγελίη propriè res quæ nuntia-
tur. ἀγγελίης & ὁ nuntius α. θεογ. 781.

ἄγγεζιν εργ. 598. vide paulò ante ἄγγι ἀγγέων
εργ. 473.

ἄγι αα. 449.

ἄγειραν εργ. 650. 3. pl. a. i. act. pro ἡγειραν ab ἀγί-
ρω congreco. poetæ metri causa tollunt au-
gmentum. ἀγίρειν εργ. 574.

ἀγέλαι αα. 168. greges. ἡ ἀγέλη grex ab ἄγω. Grex
agitur. sic Latine agmen ab agendo. propriè pe-
cudes aguntur, homines verò ducuntur. ἀγέ-
λας θεογ. 445.

ἀγλαίη α. 197. *predatrix*. ab ἄγω & λαία ας ἡ *prada*.

ἀγέστος θεογ. 396. *immunis*, *premio carens* ex α *privat*. & γέρας τ. τὸ *præmium*, *munus*.

ἄγεαζ εργ. 693. 798.

ἀγέσραλον θεογ. 925. ἀγέσραλ. & ὁ ἡ *dux exerci-
tus*. *Minervæ epitheton*.

ἀγήνορα εργ. 7. θεογ. 237. *fortem*. ab ἀγῆνωρ ορ. ὁ *strenuus*. *compositum* ex ἄζαν *valde* & ἀνῆρ *vir* θ. 641.

ἀγήρα. θεογ. 305. 955. *senii expers*, μὴ *γηράσκων*. *compositum* ex α *priv*. & γῆρας, ατ. τὸ *senectus*.

ἀγήρω θεογ. 949. *accus. singul. 4. simplicium* ab ἀγήρας ω. ὁ ἡ *senii expers*. ἀγήρω θεογ. 277. *nominativ. plur. 4. simpl.*

ἄγκεια εργ. 387. *valles*. ἄγκ. & τὸ *vallis*.

ἀγκυλομήτης *versipellis*, *qui profert obliqua, non
recta consilia*. *compositum* ex ἀγκύλος *obliquus*
& μῆτις *ews ἡ consilium*. ὁ ἀγκύλα τέστι *σκολιὰ
βελυόμην*. εργ. 48. θεογ. 19. 168. 137. 473.
495. 546.

ἀγκυλοχείλαι. α. 405. *repandi rostri*. ex ἀγκύλος *in-
flexus, curvus* & χεῖλ. εος τὸ *labrum* α *nomina-
tivo singulari ἀγκυλοχείλης* & ὁ, *pro quo etiam
legitur ἀγκυλόχειλ*, *curva habens labra*.

ἀγλαΐαι ααω. 285. *voluptates, gaudia*. ἀγλαΐαις ααω.
272. ἀγλαΐη ααω. 276. ἀγλαΐω θεογ. 909. 945.

ἀγλαΐς

ἀγλαός. α. 37. ἀγλαά ε. 335. θ. 412. 366. 628. 644.
splendida. Thema. ἀιγλη. ης ἡ fulgor.

ἀγνῆ ε. 463.

ἀγνυτ' pro ἀγνυτο α. 203. ἀγνυτο α. 279. 348. 3.
singul. imperf. passivi ab ἀγνυμι pro quo etiam
dicitur ἀγνύω. Thema est ἄγω. F. ἄξω &c.
frango.

ἀγνώς. ε. 335. ab ἀγνός castus α. 203.

ἀγοι portaret α. 480. præsentis activi optativi
modi ab ἄγω.

ἄγοντα. ε. 85.

ἀγορεύειν ε. 278. publicè & in foro dicere & per
syn. speciei aperte dicere. confer ἰλιαδ. ἰῶτα. 369.

ἀγορά ας ἡ forum. ab ἀγείρω congrego. in præ-
med. ἡγορά, quia in foro homines congregan-
tur. ἀγορεύεις. ε. 400. ἀγορεύω ε. 686. ἀγορεύων
θ. 86.

ἀγορέων ἔργ. 30. Genitivus pl. ionicè pro ἀγορῶν.
à nomine ἀγορά forum. Th. ἀγείρω congrego ut
suprà. ἀγορή α. 204. ionicè pro ἀγορά. ἀγορῆ
θ. 430. ἀγορῆς. ε. 29. ἀγορῆφι θ. 89. in foro. φι
est paragoge poetica, & reddit vocem ἄ-
κλιτον. Fœminina 2. simpl. mutant plerumque
α in η, at nomina in ος 3. simpl. habent ο μικρόν
ut à νεύρα nervus est νευρῆφι, α βία βίηφι, à στρα-
τός στρατόφι. At nomina 1. contractorum for-
mantur in εσφι ut ὄρϑος τὸ mons, ὄρεσφι, ὄχϑος
currus ὄχεσφι &c.

ἄγχι

ἄγρευεν ἀσπ. 107.

ἄγρευλοι ruri seu in agro pernoctantes. Epitheton pastorum. compositum ex ἀγρός ἢ ὁ ἀγερ & αὐλή ἤσ. ἢ atrium h. e. locus subdialis apertus & vacuus ante ipsas edes, τὸ ὑπαίθρον. item stabulum, septum. αὐλίζομαι stabulor. item pernocto, unde est ἄγρευλέω ruri pernocto. Θεογ. 26.

ἄγρεω Θεογ. 442. ionicè pro ἄγρει. ἄγρεα ας ἡ captura, venatio.

ἄγρεια ἀσπ. 236. neutrum plural. ponitur pro Adverbio.

ἄγρειον Θεογ. 1013. accus. est nomen proprium viri. ἄγρει & ὁ.

ἄγρειώλης ἀσπ. 39. accus. pl. à nominativo ἄγρειώτης & ὁ αγrestis, agricola, rusticus.

ἄγρευδοίμην & ὁ qui in agris tumultuatur. Σ. 925.

ἄγρευδοίμην Θεογ. 92. pro ἄγρευδοίμους. Syncopè. ab ἀγείρω congreco.

ἄγρεύτερης ἀσπ. 407. ab ἀγρότερη vel ἀγρώτερη substantiva quandoque etiam comparantur. Sic ἱλιάδ i. v. 69. 392. βασιλεύτερη.

ἄγχι ἐργ. 637. pro ἄγχι prope. construitur cum Genitivo. est Adv.

ἄγχιμαχοι ἀσπ. 25. cominus pugnantes, ex ἄγχι prope & μάχομαι pugno.

ἄγχιμόλον ἀσπ. 325. adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχιμόλῃ ἐ propinquo veniens. ex ἄγχι prope & μόλις venio.

ἄγχιον

Ἀγχιον Θεογ. 1009. dativus singul. ab ἀγχίσσης & ὁ
nomen viri ex ἄγχι & ἴσος. q. d. ἄγχι τῆς ἰσότητος.
ἀγώμην Θεογ. 619.

ἄγων θ. 998. part. præsens *vehens* ab ἄγω *duco, veho*.

ἄγω εργ. 206. *duco* est ipsum thema.

ἀγῶν α. 205. Θεογ. 435. dativus singularis ab ἀγῶν
ῶν Θεογ. ὁ *certamen*. ἀγῶν Θεογ. α. 312.

ἄγων ε. 218. 766. 3. pl. subj. ab ἄγω *duco, veho*
traho.

Ἀδάμτα *indocta* (Th. δαίω *scio*) θ. 655.

Ἀδάμασιν θ. 188. pro ἀδάμασιν α. Declinatur duo-
bus modis. ἀδάμας ἀνι Θεογ. ὁ nomen clarissimæ
gemmae. per metaph. ponitur pro ferro. ἀδά-
μασιν Θεογ. genitivus ab ἀδάμας ἀνι Θεογ. ὁ. ex α. quod
hic idem valet quod δυο, & δαμάω *domo*. ε. 146.
α. 137. 231. θ. 161.

ἀδικοτάτη ε. 418. est superlativus, à positivo ἄδη-
κτ Θεογ. & ὁ ἡ propriè *morsui non obnoxius*. hîc verò
cariem minimè sentiens à δάκνω *mordeo*, unde
etiam est nomen δήξ vermis, qui lignum cor-
rumpit, ἦψ (ab ἵπλω *noceo*) vermis qui cornua
lædit. ἱξ (ab ἵκω *advenio*) vermis, qui palmiti-
bus obest. σῆς (à σήπω *putrefacio*) vermis qui
vestes depravat. τρώξ (à τρώγω) qui vitiat le-
gumina. ψήν qui ficus arrodit &c.

ἄδηλον ε. 6.

ἄδικον ε. 258. ἀδίκων ε. 332. ἀδικώτερον ε. 270.

ἄδμητη θ. 349. nomen mul. q. d. *indomita*.

ἄδον

ἄδον §. 917. 926. 3. pl. 2. 2. act. ab αἰδῶ placeo. at
ἄδω saturo, expleo.

ἀδρυσύνη ε. 471. ubertas, copia. ab ἀδρός dives, cras-
sus, magnus.

ἀδῶτη ε. 353. ἀδῶτης & ὁ qui nihil dat. Ratio com-
positionis planè insolens, ex ἀ priv. & δῶτης
& ὁ qui dat.

Ἀεζομόρφοιο, ε. 771. crescentis ab αἰέζω augeo.

ἄεθλα ε. 652. præmia ab ἄεθλον & τὸ pro quo etiam
dicitur ἄθλον. at ἄεθλος seu ἄθλος. & ὁ certamen.

ἀεθλεύουσιν §. 435. colluctantur. 3. pl. præf. subj. act.
ab ἀεθλεύω idem quod ἀεθλίω pugno, dimico, vide
ἄεθλα.

ἄεθλοῖς α. 305. ab ἄεθλον & τὸ præmium certaminis.

ἄεθλον α. 311. §. 437. accusativi casus à nomina-
tivo ἄεθλος. & ὁ certamen. Sed in neutro genere
significat præmium certaminis. ἄεθλους α. 94. 127.

§. 951. 994.

ἄει §. 388.

Ἀειγενετῶν §. 548. Genit. Æolicus. ἀειγενέτης & ὁ
ex αἰ & γενετός.

αἰεῖδν in prosa αἰδεῖν ε. 660. α. 394. §. 1. 34. αἰδον
§. 75. 3. pl. imperf. act. pro ἡιδον ab αἰδῶ cano.
Metri causa abjicitur augmentum.

αἰῆραι ε. 759. α. 1. act. infinit ab αἰείρω tollo.

αἰεκέα §. 166. ab αἰεκής. εὖος ὁ ἡ Them. ἔκω.

αἰήρας ε. 690. part. α. 1. act. αἰερόμεναι. ε. 538. ab αἰ-
είρω q. d. εἰς αἴρα αἶρω.

invitus

αἰκῆτι *non invito* adverb ab αἰκῶν *invitus*. Thema.

αἰκῶν ὀνῆ. ὁ *spontaneus* §. 529.

αἰείζατε §. 965. 1020 2. pl. a. 1. aet.

αἰέλη §. 874. ab αἰελλα ης ἡ *turbo, procella*, ex αἶω *Spiro* & εἰλέω *convolvo*.

αἰελλῶ, §. 267. nomen mul. q. d. *procellosa*.

αἰε ναόντων ε. 548. ex αἶ *semper* poetico pro αἰε, & ναῶω *fluo*.

αἰνάα ε. 593. genit. g. f. ab αἶνα *perennis*. ex αἰ *semper* & ναῶω *fluo*. αἰνάων ε. 735.

αἰνῶν ε. 623. §. 869. est part. praes. activi ab αἴημι *flo* ad formam τιθείς. εντ. Sed quia est ab αἶω, potius juxta ἴσημι esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio.

αἰέξει ε. 6. ab αἰέξω pro quo in prosa αὐξάω & αὐξω *augo*. αὐξάνομαι *cresco*. αἰέξειαι, ε. 375. §. 641. αἰέξετο §. 195. 524. αἰέξομυ ε. 771. αἰέξω α. 96. 434. αἰέζεται ε. 392.

αἰργός, ε. 301. 310. 496. *iners*. αἰργῶ ε. 300. αἰργίη. ε. 309. ionicè pro αἰργία ας. ἡ *pigritia*. ab αἰργός pro qua in prosa αργός. prosa dicitur quasi *profusa*. oratio verò ligata quæ certis numeris astricta est, quale est poemata. αἰργόν. ε. 44. αἰργοί ε. 303. αἰργας ε. 308.

αἰρσιπόται α. 116. *altè volantes*. Epitheton cygnorum compositum ex αἶζω *in altum tollo*, & πέτομαι *volare*. ποτή *volatus*, declinatut diobus modis. αἰρσιπότης. ε. ὁ. 1. simplic. & in quanta

quintę simplicium αερσιπότης, ητΘ. ὁ. αερσιπό-
τητΘ ε. 775. *in aëre suspensus.*

αεσίφρονα ε. 313. 333. *stolidum.* à nominativo αεσί-
φρων ονΘ ὁ ἢ ex αὼ flo & φρενὸς ἢ *mens.* qui
ventosa mente præditus; inconstans & teme-
rarius est & proinde *stultus.* ὁ ἔχων τὸ φρόνημα
βεβλαμμένον. αεσιφροσύνησιν θ. 502.

Ἀζαλέοιο α. 153. Genitivus poëticus pro ἀζαλέα.
ab ἀζαλέΘ τὸ ξηρὸς, aridus, torridus. Thema
est ἀζω torrefacio, arefacio.

ἄζει ε. 585. α. 397.

ἄζεται θ. 99. *tristetur* ab ἄζομαι propriè *exaresco*
per metaph. *cura & mærore conficior.*

ἄζω cum aspero spiritu *veneror.* θ. 532.

ἄζωσι ε. 343. *discincti* scil. ut eò sint expeditiores.
ex à privativo & ζωσός *cinctus*, quod est à ζων-
νύω vel ζώννυμι *cingo.* in fut. ζώζω. in præter. ἔζωκα.
in passivo præter. ἔζομαι vel ἔζωσμαι. in 3. ling.
ἔζωσαι. hinc est ζωσός *cinctus.* ζωστής ἡρΘ ὁ cin-
gulum.

Ἀηδόνα ε. 201. ab αἰδών ονΘ ἢ *luscinia* ab αἰδω *cano*,
pro quo in prosa ἄδω.

ἄηθ' α. 8. pro ἄητο *spirabat.* abjecto ο μικρῶ per a-
postrophum & τ mutato in θ. propter seq.
aspiratam. Thema est αὼ flo, unde formatur
ἄημι & pass. ἄημαι.

ἄηρ ε. 547. αἶρΘ. ὁ. *acr* ab αὼ. in f. g. significat
caliginem.

ἄησι ε. 514. 550. 3. sing. ab ἄημι *flo.* Thema ἄω.

ἄἄσι *flaut* 3. plur. θ. 875.

ἄήτας ε. 643. 673. accusativi pl. à singul. ἄήτης & ὁ *flatus.* Them. ἄω.

ἄήται ε. 619. nominativi pl. *flamina*, à nominativo sing. ἄήτης. & ὁ.

Ἀθάναται θ. 968. 1019. Græci non dicunt ἄθνη but sed ἀθάναται, ex à negativo & θάνατος. Est epitheton unius solius Dei sed Gentiles fictitiis suis numinibus tribuerunt. Sic in N. T. αἰώνιος & ὁ ἡ, & αἰώνιος. in f. g. αἰωνία. *Regula. Adjectiva composita nec non quandoque derivata sunt generis communis.* ἀθανάτης ε. 62. α. 339. pro ἀθανάτους. Ionicè. ἀθάνατοι ε. 100. 248. 251. 288. θ. 272. ἀθανάτιο θ. 262. ἀθανάτοις θ. 373. 415. ἀθανάτοισι ε. 334. θ. 120. 204. 394. 407. 766. 775. 842. ἰωτα est paragoge ionicæ. vñ additur sequente vocali. ἀθανάτοιςιν ε. 307. 723. 825. α. 182. 366. θ. 462. 782. 837. 954. ἀθάνατον θ. 942. 949. ἀθάνατος θ. 305. ἀθανάτους ε. 134. α. 79. θ. 74. 286. 391. ἀθανάτων ε. 16. 197. 704. 666. 734. α. 201. 205. θ. 21. 43. 57. 302. 794. 804. 849. 885. 939.

Ἀθίσφατον ε. 660. θ. 830. compositum ex α privativo & θίσφατος pro θεόσφατος prout dicimus θεόσφοτος *divinitus datus.* Ἀθίσφατος idem quod nefandus. Sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum sed intensi-

vum ut. ε. 66. ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰδεῖν
docuerunt *divinum* carmen canere θ. 830. ver-
titur *ineffabilis*. Φατὸς enim est ex Φημί loquor.

Ἀθηναίη α. 126. 443. *Minerva*. Dicitur etiam Ἀθήνη
quasi Ἀθήλη, ex α privat & θηλή papilla, *mammae*
apex, quod Minerva prognata ex cerebro jo-
vis (uti fabulantur) non fuerit alita aliorum
more. Ἀθῆναι ὦν αἱ acceperunt nomen, à Miner-
væ fictitii hujus idoli æde & cultu. Ἀθῆναι alio
nomine ἀκλή ἧς ἡ *litus*, quod in litore maris fu-
erit condita, unde πολῖτις ἀττική (pro ἀκτική)
civis attica. Ἀθηναίης genitivi casus. ε. 428. θ. 318.

Ἀθήνη ε. 72. 76. α. 325. 343. 455. 473. Ἀθῆνεν ε. 63.
θ. 13. 888.

ἄθλ'. ε. 754. pro ἄθλα. à singul. ἄθλον & τὸ *premium*
certaminis, sed ἄθλα & ὁ est ipsum certamen.
Vide supra ἄεθλα & ὁ. ἄθλα θ. 800.

ἀθόλωτ & ε. 593. *illimis*. ex α privat. & θολός ὁ
limus, *fax*, *sordes*. unde est θολόω turbo. θολώος
turbatus.

ἄθροοι α. 246. à singul. ἀθρόο confertus ut in ari-
stis grana.

Αἷ. ε. 36. 383. θ. 22. 346.

αἷ art. præpos. ε. 767. α. 242. 248. 255. 280.

αἷ artic. postp. θ. 268.

Ἀιακὸς θ. 1005. ab αἰακὸς ὁ. ὁ, ab αἰαξ αἰακ & ὁ
vel αἰας αἰαντ & ὁ quæ idem significant, no-
men herois. Αἰακ.

αἰας

αἶψα ε. 124. 253. pro γαῖαν terram. poëticè.

αἶψα ε. 514. accusat. à nominativo αἶξ αἰγὸς ὁ ἡ
caper, capra. αἰγὸς α. 407. αἶγες ε. 583. αἰγῶν ε.
588. §. 445.

αἰγείδω α. 182. à nominativo αἰγείδης & ὁ ab αἰ-
γούς. εὐς ὁ nomen viri αἰγείδης ergo est patrony-
micum, sicut à παλλεύς dicitur παλλείδης.

αἰγροί α. 377. pluralis nominativi à singulari αἰ-
γρῶ & ἡ populus nigra. Alii etiam vertunt
alnum ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως.

Αἰγίδ' α. 344. 444. pro αἰγίδα per apostrophum. α
abjicitur ab αἰγίς. ἰδ' ἡ pellis caprina, muni-
mentum pectoris. Alii putant scutum fuisse
pelle ista obductum. Eustath. ἰλιάδ. ο. Thoma.
αἶξ αἰγός. ὁ ἡ. Αἰγίδα α. 200.

Αἰγίοχοιο ε. 481. 659. α. 322. 443. §. 13. 25. 53. 920.
666. 1021. poëticè pro αἰγίοχος à nominativo
αἰγίοχος & ὁ, epitheton jovis. Sic dictus, quod
generatus, in Creta nutritus fuerit à capra (ὄχη
sonat alimentum) ut lateret patrem Satur-
num, qui pueros mares devorabat. Eustath.
in ὄδωσ. δ. v. 762. Scilicet talia numina colu-
erunt miseri Ethnici. Nos Christiani agamus
Deo gratias, pro luce veritatis inter nos accen-
sa, resplendescente ex verbo Dei seu sacra-
scriptura. αἰγίοχον §. 11. αἰγίοχου ε. 99.

αἰγυπιοί α. 405. ab αἰγυπιὸς & ὁ. vultur, avis præda-
trix & rapax. à γυψ γυπὸς ὁ vultur.

αι δ' ε. 821. sunt duæ voces. αι est articulus præpositivus, δ' per apost. pro δε verò.

αἰδᾶο ε. 152. Genitivus Æolicus pro αἰδᾶ à nominativo αἰδῆς. x. ó. q.d. αἰδῆς ἐσθ' ó *obscurus*. ex α & εἶδω. αἰδῶ θ. 455.

αἰδε ε. 820. α. 300. à nominativos ὅσδε ἥδε ὅδε.

αἰδῆς α. 477. adjectivum generis neutrius, ab αἰδῆς. Thema. εἶδω.

αἰδέω θ 311. 768. 774. Genit. ionicus p' αἰδᾶ ab αἰδῆς. x. ó *infernus*. in prosa dicitur αἰδῆς x. ó θ. 850.

αἰδῆλα. ε. 754. ab αἰδῆλ' tenebrosus. αἰδῆς. x. ó. *infernus*.

αἰδιον. α. 310. ab αἰδιος perpetuus. Th. αἶ *semper*.

αἰδιῆς θ. 860. αἰδιὸς ἢ ὄν. tenebrosus. Th. est εἶδω.

αἰδοῖ. dativ. singul. α. 354. θ. 92. *reverentia*, ab αἰδῶς ἐσθ' ἢ pudor.

αἰδεῖα. ε. 731. pudenda.

αἰδοῖν. ε. 255. 299. θ. 194. veneranda. αἰδοῖν. ε. 71.

α. 14. 46. αἰδοῖν, θ. 16. 953. αἰδοῖν. θ. 80. 434.

αἰδοῖν. θ. 44. venerandum, idem quod αἰδεῖν.

αἰδῆς. α. 151. 227. à nominativo αἰς αἰδῆς ó. *orcus* idē quod αἰδῆς x. ó. vide suprà. αἰδῆς δε. α. 254.

ad orcum. Subintelligitur δόμον, quam vocem additam lege. ε. 152. βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον

κρυερὰ αἰδᾶο. descenderunt squalidam in domum frigidi inferni.

αἰδρήσι. ε. 683.

αἰδρῆς. α. 105. 410. *ignarus*. vide Thema ἴσημι scio.

αἰδῶ

- αἰδῶ. ε. 322. *pudorem*, accus. sing. αἰδῶα αἰδῶ, ab αἰδῶς.
 Ἀιδωνεύς, ἐϙ. ὁ. idem quod αἰδῆς. x. ὁ. *Pluto*. ϑ. 913.
 αἰδῶς *pudor*. ε. 190. 198. 315. 316. 317. ex α priv. & ἰ-
 δω *video*. quorum nos pudet, ea non aspicimus.
 αἰδούη παρθένω *pudicæ virgini*. ϑ. 572.
 αἰγιονέτων. ϑ. 893. 993. *sempiternarum*.
 αἰεὶ pro αἰά *semper* poetice. ε. 114. 411. 501. ϑ. 128.
 117. αἰέν. ε. 296. 716. ϑ. 21. 33. 801.
 αἰετὸν *aquilam*, pro αἰετὸν *metri causa*. ϑ. 523.
 αἰζήϙ. juvenilis. αἰζής *juvenis* q. d. αἰζέων. *sem-*
per fervens. ε. 493. α. 408.
 αἰζήων. ϑ. 863. *juvenum*. (men viri.
 αἰήτας. θ. 992. *Æolicè* pro αἰήτα ab, αἰήτης. x. ὁ. πο-
 αἰη α. 153. ab αἰα vide γαῖα, *terra*.
 αἰήτης. ϑ. 958. αἰήτα. ϑ. 994. αἰήτω. ϑ. 957.
 αἰ θ' *quæ* pro αἰτε *quæque*. ϑ. 2.
 αἰθαλέοντα. ϑ. 72. 504. 854.
 αἰθήρ. ϑ. 124. αἰθέρι. ε. 18.
 αἰθίοπων. ϑ. 985. αἰθίοψ *σπος*. ὁ. q. d. αἰθων τὴν ὄψιν.
 αἰθομόριοι. αἰθω *ardeo*. α. 60. θ. 324. 867. αἰθομόριοι.
 ε. 753. αἰθομόρων α. 275.
 αἰθοπα ε. 36. 590. 722. ab αἰθοψ.
 αἰθωνι. αἰθωνων. ὁ. niger. ε. 741.
 αἰ κ' ε. 207. 266. *Doricè* pro εἰ μὲν. αἰ κε. ε. 348.
 αἰ κε δύνηαι *si quidem possis*.
 αἵμα α. 252. αἷμ'. α. 174. 268. pro αἷμα. τ. το
sanguis. αἵματι α. 159. 194. αἵματ. α. 256.
 αἵματόεσσαι *cruenta*. ϑ. 183. ab αἵματός, ὅεσα, ὅεν.

Thema est *αῖμα*. *αῖματόεσσας* α. 384.

αἰμυλίοισι θ. 890. *αἰμυλίσς* ε. 78. 787. *αἰμύλα* ε. 372.

αἰμύλ Ⓢ ὁ ἢ *blandus*. *αἰμύλι* Ⓢ *idem*. Thema *αἰμύλλω* *decipio*.

αἰναί ε. 800. *αἰνός* *gravis*. differt ab *αἶν* Ⓢ *laus*, accentu.

αἰνεῖ ε. 822. *laudat*. *αἰνεῖν* *negligere*. ε. 641.

Ἀινείας θ. 1008.

αἶνῃ ε. 681. pro *αἶνῃμι* *probo*. Thema *αἶν* Ⓢ *laus*.

αἶνον ε. 200. α. 227.

αἶνῃ ε. 160. α. 264. à masculino *αἶνός* ἢ ὄν *gravis*,

horribilis. *αἶνῃν* α. 200. ἐν *αἶνῃ* *δηϊότητι* θ. 661.

αἶνῃς θ. 852. *αἶνοτάτω* α. 397.

αἶνυτο α. 41. 3. singul. imperf. medii à Themate.

αἶνυμαι *cario*.

αἶξεν θ. 444. *augere*. à Th. *αἶξω* *augeo*.

αἰολίδα ε. 634. nomen regionis, ab *αἰόλ* Ⓢ ὁ *vari-*
rius, *αἰόλλω* *variare*,

αἰόλλονται α. 399.

αἰπόλια θ. 446. *greges*. ab *αἰπόλ* Ⓢ ὁ *caprarius*.

Them. *πολέω* *verso*, propriè qui versatur circa

capras. Nam αἰ prima syllaba est ex *αἶξ* *αἰγός*
ἢ *capra*.

αἰπὺν ε. 83. θ. 589. ab *αἰπύς*. ἐ Ⓢ ὁ *altus*.

αἰπέα θ. 682. *αἰπέα* *ἰωή*, *altus clamor*.

αἶρῃ ε. 616. *ceperit*. 3. singul. præf. act. subj. ab *αἶ-*
ρέω *cario*.

αἶς θ. 215. *quibus*.

αἰζαν ε. 576. *partem*. §. 422. *sortem*. item *fatum*,
officium, quafi αἰ ἴση *semper equalis*.

Αἴσηπον §. 341. nomen fluvii.

αἰσιμον α. 336. αἰσιμ⊙. & ὁ *fatalis*, ab αἴσιε idem
 quod μόρσιμον à μόρ⊙ & ὁ.

αἰσινίδης. §. 993. 999. Filius Æsonis, cognomen viri.

αἰσογοντο §. 150. 671 3. pl. imperf. med. à verbo
 αἰσῶ *impetu feror, agitor*.

αἰχρεσιν ε. 209. dat. pl. ab αἰχρ⊙ ε⊙. τὸ *turpitude*.
 ex α *privat*. & ἴχω *contineo*. Qui se non con-
 tinent, sunt turpes.

αἰτ' ε. 92. 503.

αἰτῆς ε. 406. ab αἰτέω.

αἰχμῆν α. 193. ab αἰχμῇ ἥς ἡ *cuspis*. Die spitze. αἰχ-
 μῆς α. 289. ionicè pro αἰχμαῖς.

αἰχμητῶν α. 178. Æolicè pro αἰχμητῶν ab αἰχμητῆς
 & ὁ. *bellator*.

αἰψ' pro αἰψα *celeriter* α. 370. 464. §. 102. αἰψα
 ε. 46. 93. 183. α. 465. 469. §. 87. 161.

αἰψηροκέλευθον §. 379. epitheton Boreæ. αἰψηροκέ-
 λευθ⊙. & ὁ ἡ *celeriter viam conficiens*, ex αἰψη-
 ρός *velox*, & κέλευθ⊙ & ἡ *vía*.

αἰών ε. 9. verbum poëticum ab αἰώ *audio*.

αἰών⊙ α. 331. ab αἰών ὧν⊙ ὁ *ævum*. item in f. g.
 ἡ αἰών *vita*.

Ἀκάμασι §. 956. ab ἀκάμας αἰ⊙ ὁ *indefessus*.
 compositum ex α *privativo* & κάμνω *disfatigor*.

ἀκάματοι §. 824. ab ἀκάμα⊙ & ὁ ἡ *indefessus*.

Vide Th. κάμνω. ἀκαμάτισιο pro ἀκαμάτι. θ. 566.
 ἀκαμάτοισι. θ. 519. ἀκάματος θ. 39 ἀκαμάτης. θ. 747.
 ἀχάση. θ. 356. nomen mulieris, ab ἀχάζω acuo. ac-
 centus retrahitur discriminis causa. ἀκασός ἡ ὄν.
 sic ἔρασός amabilis, at quum est nomen viri re-
 trahitur accentus ἔρασος. Rom. 16. 23. vel ab
 ἀκασθῆναι non ornatus. κάζω exorno. Johan-
 nes Tzerzes ἀχάση ἡ. θίραπεια sanatio, ἀκίομαι
 medeor. ἀκείης ὁ ὁ medicus. Verum primum
 Etymon videtur convenientius. Them. ἀκή ἡς
 ἡ cuspis.

ἀκαχημῶς. θ. 99. ex animo dolens. presentis med.
 part. ab ἀνάχημι pro ἀκαχέω tristitia afficio.
 Thema. ἀχθῆναι. εἶναι. τὸ dolor.

ἀκαχημῶν. α. 115. acutā. part. præt. pass. ab ἀκαχέω
 acuo. ἀπὴ ἡς ἡ cuspis. ἀκαχημῶς pro ἡκαχημῶς.
 augmento abjecto & syncope facta ἀκαχμένος.

ἀκάχων. θ. 868. animo maestus. ab ἀκάχω ex The-
 mate ἀχθῆναι. εἶναι. τὸ dolor.

ἀκηδῆς. θ. 489. ex α privat. & κῆδῆναι. εἶναι. τὸ cura.
 ἀκηδία. ε. 112. 168. θ. 61.

ἀκήριοι. ε. 821. ex α priv. & κῆρ. κηρὸς ἡ fors, fatum.

ἀκινήτοις non movendis. ε. 748. Sepulcra non sunt
 movenda & refodienda, sed corporibus mor-
 tuorum concedenda quies. Terra satis lata est
 & spatiosa satis.

ἀκμων ὀνθῆ. ὁ incus. Thema κάμνω q. d. ἀκάμων,
 quod nullis ictibus defatigetur. θ. 722.

ἀκμῶ-

ἀκνώτατοι. ε. 433. ab ἄκιος *incorruptus*, ex α priv. & κίς κινός ὁ, vermis qui in ligno oritur, illudque rodit. Vide supra ἀδηκλόατη.

ἀκοίττω. α. 9. ἀκοίτης 8. ὁ *maritus*. ἄκοιτιν. ε. 798. § 410. 921. 937. 946 953. 999. ἄκοιτις. ιϞ. ἡ. *marita*. ex α quod est non privativum sed conjunctivum. ab ἅμα, *simul*, ὑπὸ. & κοίτη ης ἡ. lectus, ἀ κείμαι *jaceo*, cubo.

ἀκόρητϞ. α. 346. 433. 459. *insatiabilis* cum genit. ex privativa part. α & κορητός à κορέω, pro quo etiam dicitur κορέννυμι ὡς *satio*.

ἀκῆζαντες. § 665.

ἀκρη. ε. 231. ionicè pro ἄκρα. ἄκρον. ε. 289. 465. α. 317. ἀκροτάτη ε. 679. ἀκροτάτης. § 62. ἀκρότατον. α. 33. ἀκροτάτω. § 7.

ἀκροτον. α. 311. *anceps*, *dubium*. Th. κείνω.

ἀκροκνέφαιος. ε. 565. *vespertinus*. comp. ex ἄκρος α ον *summus* & κνέφας. ατος τὸ *caligo*. itē *crepusculū*.

Ἀκταίη. § 249. nomen proprium mulieris. ἄκτη *litus*. ἄκταις α. 213. *litoribus*. ab ἄγω *frango*, quod ibi fluctus frangantur. ἀκλας § 848. ἀμφὶ ἄκτας *circum litora*. ἀκτὴν. ε. 32. *munus*, *donum* ε. 494. 525. 80. α. 290. *fructum*.

ἀκτίνεωσι dat. pl. poëticus ab ἀκτίν ἵνος ὁ ab ἄγνυμι *frango*. *radiorum solarium* est *refractio*. § 760.

ἀκχε. ε. 211. ἀκῆσαι. § 434. ἀκῆζαις 2. sing. 2. 1. act. optat. *audieris*. ε. 719. ἀκῶν. ε. 294.

Ἄλα. § 791. *mare*. ἡ ἄλς *mare*, ὁ ἄλς *sal*. solo ge-

nere differunt.

ἄλασθ' ε. 629. pro ἄλα δε *ad mare*. δε postpositum accusativo valet ad. ἄλα δε. ε. 755.

ἀλάληται ε. 100. *errant*. 3. singul. verbi passivi à verbo ἀλάομαι ὦμαι *vagor, erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι, in passivo ἀλάλημαι, σαι. ται.

ἀλαλητῶ α. 382. ab ἀλαλητός ἔο clamor militum, dicentium ἀλαλή. Gallicé àl, arme. differt ab ἀλάληῃ inenarrabilis.

ἀλαλκεν *profligabat, arcebat, depellebat*. ab ἀλάλκω Thema est ἀλκή. θ. 527.

ἀλαοσκοπὴν θ. 466. *speculationem*, propriè *cacat speculationem*. comp. ex ἀλαός *cacius* & σκέπτομαι unde est σκοπή & σκοπία αἶ ἢ specula.

ἀλαπαδνόν. ε. 435. *imbecillum*, ab ἀλαπάζω *diripio vasto* Vide Thema λαπάζω.

ἄλασον θ. 467. *gravem, non oblivioni tradendum*. Doricé pro ἄλησον à λήθω.

ἄλγε' ε. 132. ἄλγ' εἶ. τὸ *dolor*. ἄλγεα ε. 198. 209. 739. 797. θ. 227. ab ἄλγ' εἶ, τὸ *dolor*, unde Latinorum *algeo, frigeo*.

ἀλγινέεντα θ. 226. ab ἀλγινόεις εἶ. ὁ *molestus*. Thema. ἄλγ' εἶ. τὸ *dolor*. ἀλγινόεσαν θ. 214.

ἀλέα ε. 491. ἀλέα ας ἢ ionicè ἀλέης ἢ calor.

ἀλέασθαι ε. 732. 444. 778. *vitare*. α. 1. med. infinit. ab ἀλεύσας pro quo ἀλεύσας & ἀλέας, per geminam syncopen (sic Rom. 3. v. 15. ἐκχέαι pro

ἐκχεῖν -

ἐκχεῦσαι.) ab ἀλέω *molō*. item *vito, caveo*. pro ἀλέω dicitur etiam ἀλέω itemque ἀλειίνω. τ. 826. est versus ultimus.

ἀλεγίζω θ. 171. *curo* ab ἀλέγω, *curo*.

ἀλέγονι Θ. ε. 249.

ἀλέλω ε. 543. vide paulò ante ἀλέα.

ἀλεξίανη ε. 462. *imprecationum expultrix*, ex ἀλέξω vel ἀλεξέω *arceo depello*, & ἀρὰ αἶψά ἡ *dira imprecatio*. est vox media, quæ modò in bonam partem accipitur & vertitur *precatio*, modò in malam ut hîc.

ἀλειφαρ *pinguedo* θ. 553.

ἀλιτεγίνε ε. 239. ab ἀλιτρός *peccator*. Thema est ἀλιτέω *pecco*.

ἀλέουαθ ε. 503. 796. vide paulò ante ἀλίαθ.

ἀλευόμηναι ε. 533.

ἀλεωρῶ ε. 402. ionicè ab ἀλέωρα αἶψά ἡ *evitatio*.

ἀληθέα ε. 816. θ. 28 233. ab ἀληθής, *verus*. ἀληθείω ε. 766. ionicè pro ἀλήθειαν.

Ἀλιάκμονά θ. 343. ab ἀλιάκμων. ονος. ὁ *nomen fluvii* ex ἀλς ἀλός ἡ *mare*, & ἀκμή ἡς ἡ *cuspis, vigor, incrementum*.

ἀλίσσον θ. 611. Vide Thema λιάζω in Scapula.

ἀλιεύς ἐΘ. ὁ *piscator*, propriè qui in mari piscatur. per syn. spec. *piscator qui vis*. α. 214.

ἀλιμῆδη θ. 255. q. d. *quæ curat mare*. ex ἀλς ἀλός. ἡ *mare*, & μῆδος ἐΘ. τὸ. *cura*.

ἁλίσιθ θ. 1005. poëticè pro ἁλίς ex ἁλῖος *marinus*.

ἁλιτη-

ἀλιτηρόν. α. 91. α pro η ob metrum. part. præt. pass. ab ἀλιτέω pecco.

ἀλιτρεύεται. ε. 328. male agit, ab ἀλιτρεύω, quod est ab ἀλιτρός peccator. Thema est ἀλιτέω.

Ἀλκαίοιο. α. 26. pro Ἀλκαίῃ, ab Ἀλκαίῳ. & ὁ. nomen viri. Thema est ἀλκή robur.

Ἀλκείδης. α. 112. pro Ἀλκιδῆ, Æolicè, à nominativo Ἀλκιδῆς & ὁ natus Alceo. Ἀλκίης ἑῷ. nomen viri ab ἀλκή. robur ε. 199. 876.

Ἀλκυών. α. 3. 9. 526, 943. nomen fœminæ q. d. robur Luna. Luna singulares habet influxus in fœminam, nec non in oceanum, qui est quasi mundi uterus. Ἀλκυμένης. α. 467. 9. 950.

ἄλκιμος. α. 320. 9. 526. 950. robustus, fortis. Th. ἀλκή.

ἀλκτῆρ. α. 29. 128. ab ἀλκῆς ἥρ. ὁ 9. 657. defensor, propugnator. Thema ἄλκω ab ἀλκή unde ἀλάλκω profligo.

ἀλυκισπέδῃσι. 9. 520. ἀλυκισπέδη q. d. ἀλυκῖς πέδη indissolubilis pedica. ἄλυκῖς. metri causa pro ἄλυτῖς ex α priv. & λύω dissolvo.

ἄλλ. ε. 11. 15. 35. 87. 129. 131. 141. 146. 173. 571. 177. 732. 734. 784. α. 311. 449. 450. 9. 58. 388. 468.

Ἄλλα. ε. 37. 47. 94. 100. 271. 296. 333. 401. α. 68. 95. 108. 111. 259. 352. 451. 9. 35. 332. 466.

ἄλλα. 9. 363. 872. 875.

ἄλλων. α. 260. aliarum pro ἄλλων. Æolicè.

ἄλλη

ἄλλη. ε. 260. α. 409. ἄλλω. α. 28.

ἀλλήλων. ε. 134. ἀλλήλοις. α. 403. ἀλλήλοισι. α. 379.

ἀλλήλοισιν. α. 347. 412. 436. ϑ. 230. 631. 635.

ἀλλήλοισιν pro ἐν ἀλλήλοις inter se. ἀλλήλας. α.

375. Flectitur tantum per Genitivum, Dativū & Accus. pluralem, idque in tribus generibus.

ἀλλήλας. ε. 249. 276. ἀλλήλας. α. 262.

ἄλλοι. ε. 142. 156. 342. 701. α. 330. ϑ. 298. ἄλλοι.

ϑ. 147.

ἀλλοίω. ε. 822.

ἀλλοῖος. ε. 481. *diversus* ab ἄλλῳ. ἄλλα alia, ἄλλα sed, accentu differunt non ortu. ἄλλοις. ε. 723.

ἄλλον. ε. 406. 711. α. 157. 158.

ἄλλῳ. ε. 339. 443. 476. 676. ϑ. 462. 800. 822. 893.

ἄλλοτε. ε. 243. *interdum*. ε. 336. 481. 5507. 11. *aliās* ε. 723. α. 359. ϑ. 830. 831. 833. 875.

ἀλλοτριόις. ε. 34. Thema est ἄλλῳ. ἀλλότριον. ϑ.

599. ἀλλότριον κάματον σφέτερην ἐς γαστήρ ἀμῶνται.

ἀλλοτρίως. ε. 393. ἀλλοτρίων. ε. 313.

ἄλλου. ε. 294. ϑ. 800. ἄλλους. ε. 475. ἄλλω. ε. 263.

ἄλλων. ε. 339. ϑ. 21.

ἄλμυρος. ϑ. 107. 964. *salsus*. epitheton. oceani. Thema ἄλς ἁλὸς ἢ mare.

ἄλοχον. ϑ. 886. ἄλοχῳ. ε. ἡ μικρ. ex α conjunctivo quod est ex ἅμα & λῆχος, εἰ. τὸ lectus, quod sit in eodem lecto cum marito. ἀλόχου. ε. 327. α. 18. 40. ἀλόχω. α. 87.

ἄλσῳ.

ἄλσος εἰς. τὸ *lucus*. ex ἄλλομαι *salio*, quod arbores
veluti è terra profiliant. α. 70. 99.

ἄλύζεται ε. 361. *vitabit*, *fugiet*. fut. 1. med. ab ἄ-
λύσκω *vito*. F. ξω. Thema est ἄλέω *molo*. item
vito.

ἄλφειον θ. 338. ab ἄλφρος. γ. ὁ nomen fluvii.

ἄλφησῆσιν ε. 83. α. 29. θ. 512. dat pl. poëtice &
ionice pro ἄλφησαῖς, ab ἄλφησῆς ἔσθι *inventor*.
ἄλφῳ *invenio*.

ἄλωη ε. 597. 804. Thema. ἄλως ὡς ἡ *area*. Spiritus
mutatur in orro. ἄλων α. 291.

ἄμ θ. 80. 268. pro ἄμα ὑπᾶ, cum. cum Dat. ἄμα
cum Dat. ἄμα βροντῇ cum tonitru. θ. 691. ε.
217. 439. α. 23. 404. ἄμαδις Æolicè pro ἄμαδῖς.
θ. 689.

ἄμαιμακέτοιο α. 207. *indomiti*. ἄμαιμάκειθ γ ὁ ex
α intensivo, quod est ex ἄζων, & μαιμάω veh-
ementer cupio, impetu feror, qui animo est in
preliis admodum propo. ἄμαιμάκετον θ. 319.

ἄμαξαν ε. 451. 453. 690. ἄμαξαν pro ἄμαξαν Æo-
licè ab ἄμαξα ἡς ἡ *plaustrum*. quasi dicas ἄμα
ἄζονι, cum axe. ἀμάξη ε. 424. ἀμάξης ε. 454.

ἁμάρτη θ. 222. *peccaverit*. 3. sing. a. 2. act. subj.
ab ἁμαρτάνω *pecco*.

ἁμαρτίνοον θ. 511. ex ἁμαρτάνω & νόθ ἔς *mens*, qui
mente peccat.

ἁμάρυσσε θ. 917. pro ἡμάρυσσε *splendebat*. ἁμαρύσσω
fulgeo, *splendo*. ex α ὀπτατικῇ & μάρω *splendo*.
ἁμάρω

ἀμᾶθαι infinitivi medii. ε. 390. 773. *metere*. Thema est ἀμάω ᾧ. ἀμᾶται, ε. 776. colligit. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. prov. 6. ἀμαυροτέρη ε. 282. ionicè pro ἀμαυροτέρα obscurior. ab ἀμαυρὸς ἀ ὄν obscurus. ex α priv. & μαίρω *splendo* ἀμαυρωθείη. ε. 691. 3. sing. a. i. pass. optativi.

ἀμβατΘ ε. 679. pro ἀναβατός. scanfilis, *pervius*. sic ἀμβάινω pro, ἀναβαίνω, Thema est βαίνω.

ἀμβολιεργός ε. 411. *dilator operum*. ex ἀναβάλλομαι *differo*, *procastino*. μηδὲν ἀναβαλλόμενος. & ἔργον & τὸ ὄριον.

ἀμβροσίη θ. 69. ionicè pro ἀμβροσία. ἀμβρόσιος immortalis ex α privat. & βροτὸς ὃ ὁ *mortalis*. κατ' ἐπένθεζεν τῇ μὺ καὶ τροπῶν τῇ ταῦ εἰς σίγμα. ἀμβροσίης θ. 796. ἀμβροσίην θ. 640.

ἀμβρολον θ. 43. pro ἄβρολον. βροτὸς *mortalis*.

ἀμέγαρον *arduum*. θ. 666. Thema. μεγαίρω.

ἀμειβόμενος α. 117. *respondens*. ἀμειβόμεναι *mutantes*. θ. 749. ab ἀμείβω *commuto*. In dialogis verba commutamus. construi solet cum Accus. ἐξ ἀμείβεο θ. 654.

ἀμειλίγων θ. 659.

ἀμεινον *comparativus* ab ἀγαθός *bonus*. ε. 700. 312. 568. 749. *Adjectivum anomalum*. Cæteroquin ἀμείνων ex α ἐπιτατικό & μένος *robur*: sic ἀρείων est ex ἀρης. ἀμείνονα α. 51. ἀμείνω ε. 19. 292. 318.

ἀμείνων

ἀμείνων. ε. 283. 443. 774.

ἀμελῶσιν. ε. 398. negligent. ab ἀμελῶ. ἀμελής ex
a priv. & μέλῃ curæ est.

ἀμέρσης. α. 331. 2. sing. a. i. act. subj. à verbo ἀμέρδω
privo. Theina μέρδω. ἀμερδῶ pro ἡμερδῶ. θ. 698.

ἀμηχανίη. ε. 494. pro ἀμηχανία difficultas, ionicè.
ab ἀμήχανος minimè cautus, perplexus. ex a priv.
& μηχανή machina. ἀμήχανον ε. 83. 836. θ. 295.
310 589. inexplicabilem.

ἀμήσις. ε. 478. ab ἀμάω. vide paulò ante ἀμάωξ.
ἀμητῆ. ε. 382. 573. ἀμητῆς ἔο. messis tempus: sed
ἀμητῆ & ὁ messis, ab ἀμάω meto.

ἄμεις. α. 87. pro ἡμεῖς Æolicè, nos.

ἄμμεσον. α. 209. pro ἀνὰ μέσον in medio.

ἄμοιβῆ. ε. 332. talionem, propriè, mutationem.
ab ἀμείβω muto. F. ψω. præt. med. ἤμοιβα.

ἄμολγαίη. ε. 588. lactea. ab ἀμέλγω mulgeo ἰχθ
melcke. ἄμολγος ἔο tempus, quo mulgentur
vaccæ.

ἄροτον. α. 361. insatiabiliter, incessantur. ex a priv.
& ῥοτὸς ἔο lineamentum.

ἄρπαυμα. θ. 55. solatium. pro αἰάπαυμα, ab αἰά-
παύομαι. Th. παύω.

ἄρπέλαγϑ. θ. 190. per pelagum pro αἰά πέλαγος.
θάλασσα mare. sed πέλαγος εἰς τὸ maris profun-
ditas.

ἄρπυκίδω. α. 181. à nominativo ἄρπυκίδης & ὁ
Amryci filius. ἄρπυκος. & ὁ nomen viri, ab ἄρ-
πυξ.

πυξ υπὸς ὁ idem quod τὸ κάλλωτρον, *calien-*
drum, reticulum muliebre. ab ἀμπίχῳ *circumido.*

ἄμυδις. α. 345. θ. 689. Adverbium idem quod
ἄμα, *simul cum.* Æolicè.

ἄμύμονα. θ. 264. 1013. ab ἄμύμων ὄν. ὁ ἢ idem
quod ἄμώμη. vide Eustathium ιλ. β. 674.

ἄμύμον. α. 112. θ. 263. 654. ab ἄμύμων ὄν.

ὁ, *nomen viri*, valet idem quod ἄμωμ, qui
nihil commisit τῆς μυγμῆς h. e. derisione di-
gnum. à μύζω. ξω. *derideo.* ἄμύμων. α. 65. est
nomen Adj. Sic dicitur per syncopen τῷ γάμ-
μα pro ἄμύμων.

ἄμύνοντες. α. 240. ab ἄμύνω *juvo: item arceo, propello.*

ἄμφ' pro ἄμφι idem quod περι. ε. 203. α. 128.
159. 200. 261.

ἄμφαθάριζον. α. 64. *circumstrepebant.* ab ἄμφα-
θάριζω. compositum est ex ἄμφι & ἄθαρίζω,
quod est à Themate ἄραθ. σ. ὁ *strepitus*, li-
teris ρ & β transpositis.

ἄμφαραπῶντες. ε. 58. ab ἄμφαραπάω. ex ἄμφι &
αγαπάω *valde diligo.*

ἄμφεκάλυψε. ε. 165. α. 1. αβ. ab ἄμφικαλύπτω. ex
ἄμφι *circa*, & καλύπτω *tego.*

ἄμφεπέτο Thema. ἔπω. θ. 696.

ἄμφι præpositio *circa*, per τμηζιν separatum *cir-*
cum. ε. 73. 74. 539. α. 172. 179. 185. 220. 221.
224. 305. 314. 391. 402. 423. θ. 176. 190. 476. 778.
839. 848. 855.

- ἄμφις Adverb. ε. 699. *circum*. θ. 851. *seorsim*.
 ἄμφιβάλλη. ε. 543. a. 2. act. subj. ab ἄμφιβάλλω.
 ἄμφι—βάλλ'. α. 253. 254. per τμήσιν. βάλλ' pro
 ἔβαλλε. à Th. βάλλω.
 ἄμφίβλητρον, rete quod à duobus utrimque pro-
 jicitur in aquam. α. 215.
 ἄμφιβολεῖν. ε. 785. vide in Lexico βάλλω cum
 suis ortis. βολέω est à βολή *jactus*. & hoc à præ-
 med. βέβολα.
 ἄμφιγυῖς. ε. 70. α. 219. θ. 571. 945. ex ἄμφι
 utrinque & γῦιον & τὸ *membrum*. qui claudicat
 ex utroque pede. ἄμφότεροις γούσις ἢ ποσὶ χλωός.
 vide Eustathium in ed. ω. 526.
 ἄμφιδάμασι. ε. 652. ab ἄμφιδάμας nomen viri
 q. d. qui utrimque domat. ex ἄμφι & δαμάζω.
 ἄμφι—ἔθεντο. α. 411.
 ἄμφιλογίας. θ. 229. disceptationes, quæ fiunt ver-
 bis. ab ἄμφιλογία, ubi ex utraque parte con-
 tenditur.
 ἄμφιδεδή. α. 62. est. 3. sing. plusq. perfecti medii
 à δαίω divido, convivor, scio, comburo. in a. 2.
 act. ἔδαον. Hinc est præ- med. δέδηα. Sicut à
 θάλλω τεθῆλα, à καίω κεκηα, &c.
 ἄμφικαλύψη. ε. 553. 3. sing. a. 1. act. subj. ab ἄμ-
 φικαλύπτω Th. καλύπτω tego.
 ἄμφιπολεύειν. ε. 801. obambulare. Th. πολέω *ver-*
so. pro quo poëticè πολεύω *versor*.
 ἄμφιρρύται. θ. 983. ab ἄμφιρρύτῃ *circumfluit*. ex
 ἄμφι

ἀμφὶ & ῥύω pro ῥέω *fluo*.

ἀμφιῤῥω. §. 360. nomen mulieris. 4. contracto-
rum. ex ἀμφὶ & ῥέω &c.

ἀμφιτρίτη. §. 243. nomen mulieris, ex ἀμφὶ & τρι-
ζω *strido*, Fut. τρίσω à circum strependo. ἀμφι-
τρίτης. §. 930. ἀμφιτρίτη. §. 254.

Ἀμφιτεύων. α. 37. 44. 80. Nomen viri, ex ἀμφὶ
circum & τεύω *attero, macero, vexo*. τρίμα pro-
priè *foramen*. item *veterator*. ἀμφιτεύωνι. α. 54.
ἀμφιτεύωνα. α. 2. ἀμφιτευωνιάδης. x. ο. α. 165.
416. 433. 459. §. 317. filius Amphitryónis. per
epenthesein τῆ α metri causa pro ἀμφιτευωνί-
δης x. ο.

ἀμφιχία. ε. 65. α. 1. act. infinit. ex ἀμφὶ & χέω F.
χεύσω. aorist. 1. act. ἔχευσα. & per syncopen τῆ
σ ἔχευα & per novam τῆ υ syncopen ἔχεα.

ἀμφοτέροι. α. 177. 436. §. 678. 942. ἀμφοτέρων. α.
382. §. 844. ἀμφοτέροισιν. §. 771.

ἀμφοτέρωθεν *utrinque*. §. 733.

ἀμφω. ε. 772. α. 171. 419.

ἀμώμητος. α. 102. ἄμωμος qui est absque omni
labe. §. 259. ex α priv. & μῶμος x. ο *probrum,*
dedecus. item *derisor*. ab Hebr. מום *macula*.
Hinc verbum μωμέομαι ἔμαι *cavillor*. proverb.
paronomasiasticum. ῥᾶον μωμέειδ' ἢ μιμείδ'.

ἀμῶνται ab ἀμάω ᾧ §. 599.

ἀν. μόρον δυνατικόν *vocula seu particula potentialis*.
ποῦτα alioquin pro ea ponunt κα. κε. ε. 179.

206.256.428.596. vide infra ἔστ' αὖ. α. 246.331.

θ. 392.

ἀνά. ε. 226. 326. 528. θ. 91.

ἀναβάλλεσθ. ε. 408. differre, procrastinare. ἀναβάλλεσθ. ε. 410.

ἀνάγκης. ε. 15. θ. 517. κατεργῆς ὑπ' ἀνάγκης, dura ex necessitate. ὑπ' ἀνάγκης necessariò. θ. 615.

ἀναγον. α. 280. 3. pl. imperf. poëticè pro ἀνῆγον. ab ἄγω *duco*.

ἀνάελπισα insperata. θ. 660.

ἀναιδέα. θ. 312.833. ex α priv. & αἰδώς vide supra.

ἀναιδείη ε. 322. ionicè pro ἀναιδέα impudentia. ab ἀναιδής ἐστ' ὅη. ex α priv. & αἰδώς ἐστ' ὅη pudor. αἰδώς verò ex α priv. & εἶδω *video*, ab intuendi fuga. ἀναιδείηφι. ε. 357.

ἀνάστι. ε. 825. inculpatus. ex α priv. & ἀτία.

ἄνακτα. α. 179.354. θ. 985. ab ἄναξ rex. ἄνακτι. ε. 69.

θ. 347.486.932. ἄνακτι. α. 100. 226. 371. θ. 493.843.859.

ἀνάξην. θ. 491. fut. i. act. infin. ab ἀνάσσω *regno*.

F. ἀνάξω. Distinguitur ab ἀνάγω F. ἀνάξω ex sola contextus serie.

ἄναξεν. θ. 837. poëticè pro ἦναξεν ab ἀνάσσω.

ἀνάπνευσ. θ. 797. non respirans. ex α priv. & πνέω *spiro*.

ἀναιρεψαμένη. θ. 990. abripieus. a. i. med. part. à verbo ἀνερείπομαι. ex ἀνά & εἰρῖπω *evertō, attraho*.

ἀνάσσει

ἀνάσσει. §. 403. 506. ἀνάσσειν. §. 883.

ἀναστρέψατα. α. 344. *quatiens*, est. part. a. i. act. ab ἀναστρέω Thema est σείω *moveo*.

ἀναστρον. §. 1015. poëticè pro ἡναστρον. 3. pl. imperf. act. ab ἀνάσσω *regno*. ἀνάσσω. α. 328. §. 850.

ἀναστροφῶν. α. 121. præf. infin. act. ponitur infinitivus pro imperativo. Hellenismus. *converte*. ab ἀναστροφάω. Thema est στρέφω unde est στροφῆς ἡ *versio, flexus*, & hinc στροφάω *verso, circumago*. poëticè στροφάω *idem*.

ἀναυδῶ. *mutus*. §. 797. *idem* quod ἄφωνος. ἡ αὐδὴ *vox*.

ἀναυρῶ. α. 477. *sine aura, vento. item torrens & tum est ex α valde & νάω fluo*.

ἀναχάσασθαι. α. 336. a. i. med. infinit. poëticè, pro ἀναχάλασθαι. ab ἀναχάζω *recedo*. Them. χάζω F. ἄζω.

ἀναφυζίσωτες. α. 211. videtur oriri à φυζίσω *inflō. φύσασις ἡ follis blas - balg*. Thema φυζιάω *sufflo*. Sed esse à φυζιάω *anbelo* patet ex declinatione hujus part. Nam pro ἀναφυσῶντες dicunt poëtae ἀναφυσίσωτες. ἀναφυσιάω ὦ poëticè ἀναφυσίσω sicut pro ὀράω ὀρῶ dicunt ὀρώ, pro ζάω ζῶ, ζῶω, ἡβάω ὦ ἡβῶω, ubi ο μικρὸν præponunt præcedente syllaba brevi, ω verò præcedente syllaba longa. ἀναφυσισόντας verò ab ἀναφυσίσω, contractè ἀναφυσισέντας, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest.

ἀναψύξαι. ε. 606. α. i. aët. infin. ab ἀναψύχω *refocillo, recreo*. Them ψύχω *refrigero*. Elegans metaphora. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum.

ἀνδιχα. ε. 13. pro ἀνάδιχα *divisim*. Adv. à διχα *dupluciter*. Thema. δις *bis*.

ἄνδρα. ε. 269. 315. 498. 702. θ. 369. 987. ἄνδρας. ε. 316. 370. 664. θ. 347. ἀνδράζει. ε. 19. 92. 228. α. 29. 388. 400. ἀνδράζειν. ε. 56. 82. 173. α. 351. θ. 877. 967. 1018. ἄνδρες. ε. 3. 218. 238. 306. 584. α. 238. 245. 272. 303. θ. 95. 435. ἄνδρεσσι. ε. 482. 636. ἀνδρσι. ε. 300. 368. 678. 715. α. 55. 274.

ἄνδρογόνον. ε. 781. 786. 792. q. d. *viripara*. quæ parit masculum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ.

ἄνδρουκτασίας. θ. 228. accus. pl. *strages* seu *caedes virorum*, ab ἀνὴρ & κτείνω *occido*. F. κτενῶ. P. aët. ἐκταγκα. præt. med. ἐκτονα.

ἄνδρουκτασίη. α. 155. ionicè pro ἀνδρουκτασία.

ἄνδρομέου. α. 256. ab ἀνδρήμεον *virilis*. per syn. speciei. *humanus*, idem quod βρότεον, ἀνθρώπινον.

ἄνδρος. ε. 283. 449.

ἄνδροφόνος. α. 98. ἀνδροφόνον. α. 420. qui virum occidit.

ἀνδρῶν. ε. 59. 153. 525. α. 19. 27. 103. 148. 196. 270. θ. 47. 220. 457. 838. 897. 923. 935.

ἀνέηκε. θ. 495. pro ἀνῆκε Atticè. ab ἀνίημι. Th. ἴημι. ἀνέθηκα.

- ἀνέθηκα. ε. 656. α. 1. αἶ. ab ἀνατίθημι.
 ἀνελόν|α. ε. 746. part. α. 2. αἶ. ab ἀναιρέω in α. 2. αἶ.
 ἀνείλον, in part. α. 2. αἶ. ἀνελών, ὄν|, ὁ. ἀνείλετο,
 sustulit. ab ἀναιρέωμαι ἔμαι. θ. 553.
 ἄνεμοι. ε. 643. ἀνέμοιο. ε. 549. ἀνέμοισι. ε. 669. ἄνεμον.
 θ. 307. ἀνέμου. ε. 516. 592. ἀνέμης. θ. 378. ἀνέμων.
 ε. 619. 623. θ. 253. 268. 846. 869.
 ἀνεπί|ξεσον. ε. 744. *impolitam, imperfectam*. Thema.
 ξίω rado, polio. F. ξέσω.
 ἀνεπύ|ρέκλων. ε. 746. *nondum confectis*. h. e. in men-
 sa appositis. Thema. ρέζω facio. F. ρέζω. p. ἔρρε-
 χα. præt. pass. ἔρρεγμα. & c.
 ἀνέρ|. acc. ε. 749. ἀνέρα. ε. 190. 362. 752. ἀνέρας.
 ε. 492. ἀνέρες. 301. θ. 197. 432. ἀνέρι. dat. sing.
 ε. 324. 557. 811. α. 48.
 ἀνεΦάινε|ο. θ. 710.
 ἀνήνορα. ε. 749. ἀνήνωρ iners, **er ist keins mans**
werth. ex a priv. & ἀνήρ vir.
 πολλαί|κισ ἐν δαπέεσσιν ἀγήνωρ ἐσιν ἀνήνωρ.
 ἀνήρ|. ε. 263. 295. 355. 409. 411. 445. 453. 476. 493.
 496. 603. 700. 711. 729. θ. 42. 129. 214. 408.
 ἀνήκεσον insanabile αἰέω sano: θ. 612. θυμῷ ἢ κε-
 δίῃ ὅτ' ἀνήκεσον κακόν. ἐστ.
 ἀνθεῖ|. ε. 580. ab ἀνθεω *floreo*. ἀνθ|ε|. τὸ *flos*.
 ἀνθεια. α. 381. *nomen proprium loci*.
 ἀνθεμός|εσαν. θ. 878. ἀνθεμον & τὸ *flos*. ἀνθεμόεις. ε. 55.
floridus.
 ἀνθε|ιν. ε. 75. θ. 279. dativ. pl. ab ἀνθ|ε|. τὸ.
 P 4 ἀνθεῦσι.

ἀνθεῦσι. ε. 225. Doricè pro ἀνθῆσι & hoc pro ἀν-
θέεσι florent.

ἀνθη. θ. 988. ἀνθη ης. ἡ nomen urbis. α. 474.

ἀνθρώποι. ε. 108. 683. θ. 272. ἀνθρωπ. Plato in
Cratylo. ὡς ἀναθρώων ἀ ὅπως, attentè conside-
rans, quæ vidit. ἀθρέω propriè *video*. ἀναθρέω
suspicio, contemplor. per metaph. *considero, per-
pendo*. ὅπως Atticè pro ὥπως præt. med. ab ἔπλω
ὄψω. ἀνθρώποις. ε. 470. 556. 567. θ. 296. ἀνθρώ-
ποι. ε. 42. 51. 95. 102. 136. 199. 221. 268. 274.
277. 396. θ. 204. 407. ἀνθρώποι. ε. 49. 193.
247. 676. 717. 809. α. 394. θ. 93. 906. ἀνθρώπου.
ε. 61. ἀνθρώπους. ε. 100. 197. 579. ἀνθρώπων. ε.
90. 109. 122. 142. 166. 178. 251. 258. 322. 416. α.
162. θ. 50. 302. 330. 416. 766. 879. 887.

ἀνήγαγον 3. pl. a. 2. subduxerunt. θ. 626.

ἀνίλω *tristitiam* ab ἀνία ionicè ἀνίη *mæror*. θ. 611.

ἀνίσκε. θ. 157. poëticè pro ἀνίη, ex ἀνὰ & ἵμι. in
imperf. ἀνίλω ης. η & poëticè. ἀνέσκον. ες. ε. ἐτύ-
πτεσκον pro ἔτυπτον. Sicuti pro *lucram* poëtæ di-
cunt ἔσκον. ες. ε.

ἀνίκη. θ. 489. νικάω *vinco*.

ἀνιόντα. ε. 726. propriè *sursum euntem* h. e. *orien-
tem*, ab ἀνίημι ex ἀνὰ ἄνω & εἶμι eo, seu ἵμι idem
quod εἶμι. hinc a. 2. act. ἄντες & tanquam ab εἶω,
sicut à λείπω est ἔλιπον &c.

ἀνίπαι. ε. 723. dativus pl. ἀνιπαίων. ἡ ἰστίη est
ionica. ἢ adjicitur ob vocalem sequentem.

νίπτος. ε. 738. ex α priv. & νίπτος lotus. à νίπω ψω.
 ἀνισάμην. ε. 575. ab ἀνίσταμαι. Th. ἵσημι.

ἀνολβίη. ε. 317. ionicè pro ἀνολβία, ex α priv. & ὄλ-
 βιος beatus. Th. ὄλβος x. ὁ felicitas q.d. ὅλος βίος.
 ἀνόςε. ε. 522. inoffis, ex α priv. & ὄσέον ἔν τὸ
 os offis.

ἀντ' pro ἀντὶ ἐ regione. ε. 725. & proinde accen-
 tus in prima non debet esse.

ἄντα. α. 432. contra. Adv. item coram. ἀντάω ob-
 viam venio. ἀντίον idem. θ. 630.

ἀντεβόλησιν. α. 439. α. 1. act. ab ἀντιβολέω occurro.
 item panceiscor cum Genit. F. ἦσω. præt. ἀντιβε-
 βόληκα. Th. βάλλω jacio, percutio.

ἀντρέφεται pro ἀνατρέφεται. θ. 763.

ἀντὶ pro ε. 57. θ. 489. loco 893.

ἀντία. ε. 479. Adverb. ἐ regione idem quod ἀντίον.
 ab Adj. ἀντί. α. ον. ex adverso stans. Th. ἀντί.

ἀντιβίην. α. 150. 163. obviam Adv. ab ἀντίβι. ad-
 versus. ex ἀντὶ & βία vis.

ἀντιβολῆσαι. ε. 792. α. 1. act. infinit.

ἀντίη. α. 444. ionicè pro ἀντία ex ἀντί. Th. ἀντί.

ἀντίον. ε. 592. vide ἀντία supra.

ἀντί. α. 361. 434. 449.

ἀντιφείζω. θ. 609. ἀντιφείζω ε. 208. propriè ob-
 vium se offerre. item contendo.

ἄντρον. θ. 483.

ἄντρος. α. 64. ab ἄντρος. υγ. ἡ propriè ambitus
 rota in curru. item orbita.

ἀνύσας. ε. 633. §. 954. part. a. i. act. ab ἀνύω vel ἀνύτω perficio. Notetur τμηκίς δια — ἀνύσας pro ἀνύκας metri causa *emensus*. ἀνύω in a. i. ἤνυκα & poëticè ἄνυκα. ἀνύσῃς. ε. 393.

ἀνώγα. ε. 365. 401. 685. i. ling. præt. med. ab ἀνώγω *jubeo*. Verbum poëticum q. d. ἄνω ἄγω.

ἄξαις. ε. 432. 2. ling. a. i. act. opt. ab ἄγνυμι seu ἄγω *frango*. F. ἄξω a. i. ἤξα. ἄξαις. ε. 4; 8. 3. pl. a. i. act. opt. ab ἄγνυμι *frango*. Atticè ἄξεια ας ε in 3. pl. ἄξειαν, pro ἄξαίμι, αἰς αἰ, in 3. pl. ἄξαιεν. ἄξενον. ε. 713. ab ἄξεν⊙ poëticè pro ἄξεν⊙ *sine hospite*. Th. ξέν⊙ *hospes, peregrinus*.

ἄξονα. ε. 422. 691. ab ἄξων. εν⊙. ὁ axis ab ἄγω ἄξω circa axem rota agitur, circumagitur, axe immoto manente.

Ἀοιδῇ. §. 60. *cantus*. à præt. med. ἤοιδα. Thema. αἰείδω *canto*. αἰοιδῇ. α. 282. §. 44. αἰοιδῆν. ε. 581. §. 22. 83. 104. αἰοιδῆς. ε. 657. α. 205. θ. 489 17. αἰοιδῆσι. ε. 1. αἰοιδῶι. §. 95.

αἰοιδῆς. ε. 26. §. 99. *cantor*. inde suprὰ αἰοιδῇ. αἰοιδῶ. ε. 26. αἰοιδῶν ε. 206.

αἰκον. ε. 600. ex α priv. & οἶκ⊙ *domus*.

αἰκν⊙. ε. 483. ex α priv. & οἶκν⊙ ε. ὁ *pigritia* ex ε & κινέω *moveo*, quia pigri sunt veluti trunci, & vix se movent.

ἄορ. ἄορος τὸ *ensis*, ab αἰέρω *tollo suspendo*. α. 221. 457. §. 284.

ἄουτον. α. 157. ab ἔταίω *vulnera*.

Ἄπ'. ε. 28. 546. α. 30. 275. 370. 384. 468. ϑ. 57.
62. 150.

ἀπαί. α. 409 pro ὅπῃ sicut ὥσπερ pro ὥσπερ &c.
poëticè. Αἴτια exemplaria habent ὅπῃ.

ἀπαλά. ϑ. 989. mollia h. c. juvenilia, ab ἀπαλός
mollis quasi ἀφάλος ab ἀφή tactus, quia mollia
facilè tanguntur.

ἀπαλοῖσιν. ϑ. 3. ἀπαλῶν. α. 279.

ἀπάλαμον. ε. 20 pro ἀπαλάμανον ex α priv. &
παλάμη, unde Latinorum palma.

ἀπαλήσεται. α. 409. vagabitur. fut. i. med. ab ἄ-
λημι vel ἀλάομαι ὦμαι vagor, erro. in fut. ἀλήσο-
μαι. & in compos. ἀπαλήζεται.

ἀπαλόχροος. ε. 517: quæ tenellum seu molle cor-
pus habet. χρῆς οὖς ὁ cutis. Thema χροῖα color.

ἀπάνευθε. ϑ. 386. idem quod ἄνευ sine.

ἀπανήνασθαι. ε. 452. recusare. α. i. med. infinit. ab
ἀπαναίνομαι recuso. ex ὅπῃ & ἀναίνομαι quod est
ab αἰνέω laudo. item assentior.

ἄπαντα. ε. 687. ἄπαντες. ε. 57. ἀπάντων. ε. 115. ϑ. 422.
813. 981. ἀπασέων. ϑ. 79. 361. ionicè pro ἀπα-
σῶν. ἀπαζιν. ε. 193.

ἀπάντη ubique. ϑ. 524. confer ιλιάδ. η. 183.

ἀπάτλω. ϑ. 224. ἡ ἀπάτη ex α priv. & πάττω. ὁ
via quum à vera via abducimur. ἀπατήζει. ε.
46. ab ἀπατάω decipio. ἀπατεῶν ὧν ὁ impostor.

ἀπεδέροτόμησεν. ϑ. 281. caput amputasset. α. i. aet.
indicat: ex ὅπῃ & δερτομέω cervicem abscindo.
ex δερῇ

ex δαρή ἥς ἡ *cervix*, *collum*. & τέμνω in præt. med. τέτομα *refecui*.

ἀπείριτον. §. 878. ἀπείριτ@. α. 204. §. 109. ex α priv. & πείρας. αἰ@. τὸ *finis*.

ἀπείρονα. ε. 159. 485. §. 187. ab ἀπείρων ον@. ὁ ἡ α. 472. §. 676. ex α priv. & πείρας ατ@ τὸ *terminus*.

ἀπέκτανεν. α. 11. 3. sing. a. 2. 2ct. indic. ab ἀποκτείνω *occido*. Th. κτείνω.

ἀπελάμπετο. α. 72. Th. λάμπω.

ἀπελείβει. α. 174. 268. 3. sing. imperf. med. ab ἀπολείβομαι *destillo*.

ἀπειμνήζω. 3. pl. a. 1. med. §. 503. ab ἀπομιμνήσκω.

ἀπείοντ@. ε. 365. pro ἀπόντ@ ionicè, ab ἀπειμι *absum*.

ἀπέζωι@. §. 331. ab ἀπέζας αἰ@ ὁ nomen viri q. d. *qui non cecidit*.

ἀπέστυθεν. §. 183. 3. plur. a. 1. pass. Æolicè pro ἀπεστεύθηζαν, sic ἐτύφθεν pro ἐτύφθηζαν Æolicè. poëticè σ duplicatur & ε abjicitur. Th. σείω. σέυω. *moveo*.

ἀπέστυτο. §. 859. 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἀπεσέστυτο. σέύω in præt. pass. σέσευμα poëticè ἔσυμα, item ἔστυμαι.

ἀπέχωζιν. ε. 643. omittant, abstineant

ἀπήμαι@. §. 955. *illæsus*. πῆμα τ@ τὸ *noxæ*, unde πημαίνω *noceo*. ἀπήμων. ε. 668.

ἀπὸ — ἤμῃσε *demesuit*. §. 180.

ἀπλωής

ἀπλωής. α. 273. immiris, ex ὄπῃ & ἡνία habena. π non mutatur in φ, more Æolum, qui fugiunt aspirationem.

ἀπήυρα. α. 428. 3. sing. imperf. act. ab. ἀαυράω.

Th. αὔρα. ἀπαυράω ergo est quasi τλῶ ἀνάπνευ-
ζω ἀφαιρέμα: aufero respirationem. h. e. occido.

ἀπηωρεῦντ'. α. 234. pro ἀπηωρεῦντο. 3. pl. imperf. med. indic. Doricè pro ἀπηωρεῖντο, ab ἀπαιωρέω ὦ ex sublimi dependeo. Thema est. αἰωρέω ὦ. sursum tollo.

ἀπισία. ε. 370. diffidentia.

ἄπλαστοι. ε. 147. 9. 151. pro ἀπροσέλαστοι intractabiles. Alii vertunt ineffigati, informes, ex α priv. & πλαστος fictus à πλάσσω fingo.

ἄπληθ. 9. 153. Doricè pro ἄπληθι, & hoc pro ἄπληθι per syncopen τῷ σ. Thema. πλήθω ἄπληθι. 9. 709. ἄπλητον. α. 268. 9. 316. ἄπλητοι. α. 230. 250. ἀπλήτων. α. 147.

ὄπῃ. ε. 195. 548. 569. 733. 736. ὄπῃ δαίτης à convivio h. e. post convivium. ε. 740. ὄπῃ πενιάρχοιο θεῶν ex manu deorum. ε. 741. 746. α. 7. bis ab α. 294. 455. 456. 464. 9. 97. 180. 302. 425. ἀπ' ἀρχῆς. ab initio.

ἀπογυμνωθεῖς. ε. 728. part. a. 1. pass. ab ἀπογυμνώω. Th. γυμνός.

ἀποδοῦναι. ε. 347. α. 2. act. infinit. ab ἀποδίδωμι ἀπο — δοῖεν. ε. 186. 3. pl. α. 2. act. opt. poetice pro ἀποδοίησαν. τμηζις.

ἀπό-

ἀποδρέπε. ε. 609. *decerpere*. ab ἀποδρέπω. δρέπανον ε.
τὸ falx.

ἀπο — δῦσαι. α. 329. *exuere. spoliare*. α. ι. ἀκτ. infinit.
ab ἀποδύω *exuo*. Thema. δύν. Linea hæc — solet
τμήζην *potare*. ἀπο — δύζην. α. 67.

ἀπο — ἔληται. ε. 603. 3. sing. α. ι. med. subj. ab
ἀφαιρῶμαι.

ἀποθέσθ. ε. 760. α. 2. med. infinit. ab ἀποτίθημι.

ἀποθρῶσκωσιν. α. 375. 3. pl. præf. subjct. Thema.
θρώσκω *salio*.

ἀποθύμιον. ε. 708. *alienum ab animo*. ex ἀπο & θυ-
μός. ε. δ.

ἀπο — κέρσε. α. 419. *incidit*. 3. sing. α. ι. ἀκτ. ab
ἀποκείρω *detondeo*, item *decutio*, *spolio*. Th. κεί-
ρω. F. κερῶ. & κέρζω ad, formam τῷ ὄρω *excito*. in
fut. ὀρῶ & ὀρσω.

ἀποκρύπιασθε. θ. 157. vel ἀποκρύπτεσθε pro ἀπέκρυπτε
3. singul. imperf. activi. ab ἀποκρύπτω *occulto*,
abscondo. α pro ε ἀνώμαλον. τύψασθε quidem di-
citur pro ἐτύψας propter α, sed in ἀπέκρυπτε nul-
lum est α.

ἀπολείψας. θ. 793. part. α. ι. ἀκτ. ab ἀπολείπω *re-*
linquo. ἀπολείπων. ε. 487. 694.

ἀπολήγοι. ε. 486. 3. sing. præf. act. opt. ab ἀπολήγω
desino.

ἀπομείρεται. ε. 76. θ. 801. Themo. μείρω *partior*.

ἀπονοστήσαντα. ε. 733. part. α. ι. ἀκτ. ab ἀπονοστήω *ali-*
cunde revertor. Thema. νοστήω *redeo*.

ἀπόλλυ.

ἀπόλλυται. ε. 761. ab ἀπόλλυμι *perdo*. ἀπόλλυμαι *per-*
eo. a. 2. med. ἀπωλόμην. *perii*.

Ἀπόλλωνων. ὁ. α. 68. 478. Sol eo notatur, pro
 ut Latini dicunt, *Non semper ridet Apollo*. Plato
 in Cratylo derivat ὥρῃ τὸ ἀπολύειν quod nos
 liberet à malis, nempe à frigore, & sterilitate,
 quæ soli tribui queunt ceu Dei organo. Eu-
 stath. in οδυσ. γ. 279. θ. 323. ἀπόλλων. α. 58.
 70. 100. θ. 194. ἀπόλλωνι. θ. 349. ἀπόλλωνα. ε.
 769. θ. 14. 918.

ἀπόλειτ'. ε. 346. 3. sing. a. 2. med. opt. vide pau-
 lō antè ἀπόλλυται ἀπόλειτο. ε. 46.

ἀπὸ — λύζαι. α. 447. α. 1. aët. infinit.

ἀποπέμπειν, remittere. ε. 87.

ἀποπνέισα. θ. 324. part. præf. ab ἀποπνέω pro πνέω
 poëticè πνείω.

ἀπόπροθι. ε. 388. Thema πρῶ.

ἀποπιάμην. θ. 285. a. 2. med. part. ab ἀφίπια-
 μαί. ex ἀπὸ & ἵπιαμαι *uolo*. ας.

ἀποπύεσι.. ε. 724.

ἀπορρύμηναι. θ. 9. præf. pass. part. Th. ὀρνυμι, ὀρну-
 μαι pro ὀρω.

ἀπορραΐσεν. θ. 393. fut. 1. aët. ab ἀπορραΐω *destruo*.
 item *carco*. Thema. ραΐω.

ἀπορρίποντι. α. 215.

ἀπὸρρύττω. ε. 593. ab ἀπόρρυντ' *deorsum fluens*. ἀ-
 πρρύω. Thema. ρύω idem cum ρέω. fut. ρεύσω
fluo.

ἀπό — τάμοιο. ε. 423. 2. sing. 2. 2. med. opt. ab ἀποτέμνω.

ἀποτίγγεται. ε. 245. τίννυμι & τίννυμαι, idem quod Thema τίω punio, honoro.

ἀποτίση. ε. 258.

ἀποτμήξας. 9. 188. part. a. i. aēt. ab ἀποτμήγω. ξω. pro ἀποτέμνω Thema. τέμνω.

ἀπουραῖμοι. α. 173. privati per syncopen pro ἀπερζαῖμοι part. a. i. med. à verbo ἀπερίζω proprie abduco in montem. ὄρ@ ε@ τὸ & ionicè ἔρος εος. τὸ mons. Sed magis probatur hæc Analysis, qua deducitur ab ἀπερίζω pro ἀφορίζω extermino, alieno. ubi ω pro φ, Æolicè. Æoles enim mutant spiritum asperum in tenuem & pro ὄρος dicunt ὅρος, pro ἀφῆκε dimisit, ἀπῆκε.

ἀποφθιμύς. 9. 606. φθίω.

ἀποφθινύθῃσι. ε. 241.

ἀποφθίζε. ε. 664. 3. sing. 2. i. aēt. opt. Æolicè pro ἀποφθίζαι Th. φθίω, φθίω, pro quo etiam dicitur φθινύθω, φθείρω.

ἀπύρω. ε. 523. ἀπυρ@ οἶκ@ frigida domus.

ἀπώλεζεν. ε. 244. a. i. aēt. indic. Th. ὄλλυμι.

Ἄρ. 9. 838. per metathesin pro ῥα.

ἄρ pro ἄρα. Differunt ἄρα utique ἄρα an, & ἄρα αἶ ἡ precatio. item imprecatio. sæpe redundat, & est μόριον συμπληρωματικόν. vide. ε. 49. α. 36. 46. 217. 251. 291. 310. 384. 433. 9. 478.

ἄρα. ε. 11. 77. 79. 184. 370. α. 85. 201. 235. 368. 429.

9. 75.

9. 75. 144. 167. 283. 303. 397. 805. 848. 938. 1008.

αῖρα execratio ionicè *αῖρῃ* ἤς. 9. 657.

ἀραβεύται. α. 249. *concutientes non sine stridore*.

Doricè *πρω ἀραβῆσαι* ab *ἀραβίω* ὡ *strepitum seu fragorem edo*. ἄραβῶ & ὁ. α. 404. *strepitus pro-*

prie *atmorum cadentium in terram*. δῆπῶ

sonus corporum, aut fragor aquarum delaben-

gium. φλοῖσῶ *sonus fluctuum in mari*. ἦχῶ

sonus reciprocus. φθόγῳ *sonus vocis huma-*

nae. βρόμῳ *sonus ignis crepitantis*, τόνῳ *sonus*

fidium. κτύπῳ *sonus ex percussione ortus, &c.*

αῖραια ε. 807. ab *αῖραιός* ἁ ὅν *rarius a* *ημῖν*. ὡς. πυκνός *densus*.

ἄραξεν pro *ἤραξεν* ab *ἀράσσω*.

ἀραρυῖαι. α. 271. g. f. pl. num. part. med. ab *ἄρω*

apto. in præt. med. *ἤρα* & facta reduplicatione

ἄρηρα poëticè *ἄραρα adaptatus fui*. *ἀραρυῖαν*. α.

137. 9. 608.

αῖρας. ε. 724. ab *ἀρα* ἁ ἡ *precatio* ὡς *aira*.

ἀράχνης & ὁ. ε. 775. *araneus*. quem Tzerzes definit

ζωῦφιον h. e. *ζώδιον ὑφαντῆργον*. ἀράχνια. ε. 473.

tele araneorum.

ἀργαίω. 9. 484. *Argæo*. ἄργῳ & ἡ *nomen urbis in*

peloponneso.

ἀργαλέ. 9. 739. 810. *ἀργαλέῳ*. ε. 482. pro *ἀλγα-*

λέῳ. ἄλγῳ & ὁ. τὸ *dolor* priori λ mutato in ρ

ad vitandam κακισφωμίαν. ἀργαλέου. 9. 880. ἀρ-

γαλίη. ε. 760. ἀργαλίη. ε. 638. in *dimensione*

Q

(quam

(quam alii vocant scanfionem) pronuntian-
dum. ἀργαλή. ἀργαλής. α. 43. ἀργαλέον. ε. 66. 227.

θ. 369. ἀργαλέων. ε. 92. θ. 602.

ἀργείω. θ. 12. vide paulò antè ἀργαίω.

ἀργυφόνιλω. ε. 68. 84.

ἀργυφόνιης. ε. 77. epitheton Mercurii. ex ἄργυρ
nomen canis & φόντης per syncopen pro φονη-
της occisor à φονέω occido, ὅτι ἄργον τὸ κύνα ἀκείλε
τετέσι τὰ λυσώδη καὶ ἄτακτα ἐνθυμήματα. Est inter-
pretatio Tzetzis, quia Argum canem sustulit
h. e. cogitationes furiosas & confusas. Thema.
φένω ἀργέτω. θ. 870. Genit. ionicus pro ἀρ-
γέτης. ἀργέτης & ὁ piger) (celer. ἀργέτω. θ. 379.
ἀργέτι pro ἀργῆτι, ab ἀργῆς ἤτος ὁ candidus. Thema
ἀργός albus.

ἀργίω. θ. 140. à nominativo ἀργῆς & ὁ, nomen
proprium Cyclopis.

ἀργυρέη. α. 225. ab ἄργυρ. ab ἀργός. est album
metallum. ἀργυρέης. α. 295. θ. 791. ἀργύρειοι. α.
183. 188. 212. ἀργυρέοισι. θ. 779. ἀργυρέοισιν. α.
298. ἀργύρεον. ε. 127. contractè ἀργυρῶν.

ἀργυροδίνω. θ. 340. δίνη ης ἡ vortex, gurges h. e. ar-
genteos vortices habentem.

ἀργυρόπεζα. θ. 1006. argenteos pedes habens. ex ἄρ-
γυρ. argentum, & πῆζα Doricè pes.

ἀργυρῶ contractè pro ἀργυρέω. ε. 143. ἄργυρ. & ὁ
argentum ab ἀργός candidus.

ἀργυφεῖ. θ. 574. ex ἀργός albus, & ὑφή ab ὑφαίνω.
ἀργυροφῶ

ἄρδῃσκ & ὁ nomen fluvii. §. 345.

ἄρδον. ε. 157. ab ἄρδίων masculino *melior in pralio*
ab ἄρης ε. ὁ. Mars. ε. 205. ἄρδονα ε. 191. α. 120.

Ἄρεος. α. 98. 191. 450. ab ἄρης Mars. variè flecti-
tur. In Genit. ἄρε & ἄρηος. ε. 144 item ἄρης
ἄρξ ionicè ἄρειω. ἄρες. α. 446. vocativi casus, ubi
η mutatur in ε in prima contractorum.

ἄρέζαντο. α. 255. 3. pl. a. r. med. ab ἄρέσκω F. ἄρέζω.
α. 1. aēt. ἤρεσα *placo*. item *placeo*. ἀρέσκομαι in
α. 1. med. ἤρεσάμην & poëticè ἀρεσάμην ω. ατο.
placavi.

ἀρετή ε. 311. ἀρετῆς. ε. 287. ab ἀρέσκω. per virtu-
tem placemus.

ἀρέσθ. α. 2. med. inf. ab ἄρω *consequi*. regit. Acc.
§. 628.

ἄρη' pro ἄρηα ab ἄρης mars. α. 457. ἄρηα. §. 922.

ἄρηαι. ε. 630. α. 107. 2. sing. α. 2. med. ionicè
pro ἄρη. ἄρωμαι ἄρη ἄρηται. pro ἄρη secunda per-
sona ἄρηαι. Thema ἄραιω.

ἄρηγέμεν. α. 121. ionicè pro ἄρηγην ab ἄρηγω *au-
xilior*.

Ἄρηι. §. 933. 926.

Ἄρηια. α. 108. *Maurotia*. ab ἄρης. ηος. ὁ Mars. ἄρηι-
φίλος *bellicosus*. ἄρηιον. α. 2. 66. ἄρηιφίλω.
§. 317.

Ἄρειω. α. 59. 333. 425. pro ἄρηα. Sic in Novo Te-
stamento legimus σωθέντων pro σωθέντων. vide
Lexicon N. T.

ἌρηⓄ. ε. 144. α. 109. 181. 434. 434. vide supra ἄρτος.
ἀρηρῶς. §. 812. vide supra ἀρετῶνα.

ἄρης mars. α. 192. 346. 357. 441. ὡς τὸ ἄραι ἀ tol-
lendo. Teutonicè *krieg* *bon* *kriegen*.

Ἄρης. α. 29. 128. ionicè pro ἄρας. ab ἀρὰ αἷς ἡ *dira*,
damnum, item *preces*.

ἀρητιάδην. α. 57. ab ἀρητιάδης & ὁ nomen patrony-
micum.

ἀρθεῖς. ε. 549. α. 1. pass. part. ab ἀίρω *tollo*.

Ἀριάδην. §. 947. ἀριάδην ης ἡ nomen mul.

ἀριδείκετα. §. 385. ex ἀρι in compositione valēt *val-*
de & δεικτά pro δεικτά ex δεικνυμι ostendo. ἀριδεί-
κετον *praeclarum*. §. 532. 543. ἀριδείκετε.

ἀρίζηλον. ε. 6.

ἀρίμοιζον. §. 304. nomen loci.

ἌριστῳⓄ. §. 977. nomen viri.

ἄριςⓄ. ε. 583. 692. 717. ab ἄρης mars. propriè *bel-*
licosissimus. per syn. sp. verò *optimus* in re qua-
vis. ἀρίστη. εργ. 277. 469. 779. ἀρίτω. αα. 48.
ἀρίτω dual. ε. 436. ἄριστοι. ε. 799. ἀρίτω. ε. 764.
812. 818. ἄρισται. ε. 36.

ἀρκίσει *arcebit*. α. 358. ab ἀρκέω. ἴσω.

ἄρκιⓄ. ε. 368. 499. 575. *promptus, utilis, sufficiens*.
ab ἀρκέω. ἄρκιον. ε. 349.

ἄρπτεν. α. 186. ἄρκτηⓄ & ἡ *ursa*. per metony. adj.
pars mundi borealis.

ἀρκτηῖρⓄ. ε. 564. *ursa cauda*. ὡς αἷς ἡ *cauda*. & ἄρ-
κτηⓄ & ἡ *ursa*. ἀρκτηῖρον. ε. 608.

ἄρμα τ⊙. τὸ κυρτὸν ab ἄρῳ ἀδαρτο. α. 97. 324. 342.
463.

ἀρμαλίῳ. ε. 765. ionicè, ab ἀρμαλιὰ αἷς ἡ cibus, de-
mensum. Thema. ἄρῳ. ἀρμαλιῆς. ε. 558.

ἄρματα κυρτῶν. α. 64. 309. ἄρματι. ε. 63.

ἄρμενα. ε. 405. 540. 806. α. 84. 116. pro ἀρόμῳ
ab ἄρῳ. Sic παρέχθην ἄρμῳ πάντα. θ. 639.
ἄρμῳ. ε. 630. ἄρμῳ⊙. ε. 422. 615. 784. in f. g.
pro ἀρόμῳ ab ἄρῳ fut. ἄρῳ & ἀρῶ. Sic ἱκμῶς
pro ἱκῳ⊙ ubi est syncope & spiritus muta-
tio Æolica.

ἀρμονίῃ. θ. 975. ab ἀρμόζω concinnum reddo. vide
Th. ἄρῳ. ἀρμονίῳ. θ. 937.

ἄρνας. θ. 23. ab ἄρς ἄρνός, ὁ, agnus.

ἄρνη. α. 381. nomen urbis. ἄρνῳ. α. 475.

ἀρνήται. ε. 406. pro ἀρνήται. 3. singul. præf. med.
subj. ab ἀρνέομαι ἔμαι.

ἄρξατο. ε. 779. 813. a. 1. med. infin. ab ἄρχω.

ἀρόης. ε. 477. 2. sing. præf. aët. subj. ab ἀρώω ᾧ. aro
in fut. ἀρόζω.

ἀρόμμεναι. ε. 22. pro ἀρόμῳ poëticè duplicatur μῷ.
pro ἀρόειν arare. Doricè ἀρόμῳ ab ἀρώω, aro.

ἀρόσης. ε. 483. a. 1. aët. subj. ab ἀρώω. F. ὄζω. a. 1.
aët. ἥροσα. ἀροτῆρα. ε. 403. ἀροτῆρες. α. 286.

ἀρότοις. ε. 382. 448. 458. genitivus poëticus pro
ἀρότῃ ab ἄροτος & ὁ aratio, sed ἀρατὸς ἔ ὁ tempus
arandi. vide ἀρόσης. ἀροτ⊙. ε. 456.

ἀροτῆα. ε. 450. ἀροτῆον & τὸ aratrum. ε. 437. ἀρότρου.

ε. 465. 614.

ἀρούν. ε. 427. pro ἀρόειν extra crasin, ab ἀρίω.

ἀρουρα. ε. 117. 171. 235. aruum h. e. terra arata, cul-
ta, ἀρουρα. ε. 459. ἀρουραν ε. 426. 461.

ἀρώων. ε. 458.

ἀρπάζων. ε. 38. ab ἀρπάζω rapio. ἀρπακίος. ε. 682.

ἀρπακιά. ε. 318.

ἄρπαξ ε. 354. hinc per metathesin est Latinorum
rara.

ἄρπας. ε. 571. ἄρπη ης ἡ falx idem quod δρέπανον.

ἄρπιν. θ. 175. 179.

Ἀρπυίας. θ. 267. ἄρπυια ας ἡ raptrix.

ἄρρηκτοισι. ε. 96. infractis ab ἄρρηκτῷ infractus.

Th. ῥήσσω vel ῥήγνυμι frango.

ἄρρητοι. ε. 4. obscuri, qui non sunt in ore hominum.

ἀρλάμνῳ. α. 320. part. a. i. med. ab ἄρω.

ἄρσενε. ε. 435. dualis numeri ab ἄρσιν vel ἄρσιν mas.

ἄρσενες. θ. 667.

ἄρτεμιν. θ. 14. 918. ab ἄρτεμις ιδῷ. ἡ nomen Idoli
q. d. ἀρτεμῆς perfectus, vel ut alii volunt ὧδ' αὖ τὸ
τὴν αἶρα τέμνειν.

ἀρτίεπται. θ. 29. ex ἄρτιῳ perfectus, integer & ἐπῷ
sermo. ἀρτιεπῆς εὖς ὃ ἡ verborum concinnator. pro ἡ
ἀρτιεπῆς εὖς dicitur etiam ἡ ἀρτίεπτα.

ἄρτον. ε. 440.

ἀρυσάμνος. ε. 548. part. a. i. med. ab ἀρύομαι haurio.

ἄρχεσθ'. ε. 382. pro ἄρχεσθ' incipe. Hellenismus, ubi

Infinitivus ponitur pro imperativo. ἀρχεσθαι.

ε. 807.

ε. 807. ἄρχεται. α. 395.

ἄρχη. ε. 707. 2. singul. præf. med. subj. in prima persona ἄρχωμαι ἢ ἦται. ἀρχῆς. θ. 45. 156. 203. 408. 452. ἀρχὴ ἧς ἢ. ἐξ ἀρχῆς *ab initio*. ἀρχόμηνος. ε. 465. incipiens. ἀρχόμεναι. θ. 48. ἀρχομένου. ε. 366. ἀρχώμεθ'. θ. 1. pro ἀρχώμεθα. θ. 36. *incipiamus*. præf. med. subj.

Ἄς α. 6. θ. 187.

ἄσβεστος. θ. 849. ex α priv. & σβεσθῆς ex σβέννυμι. F. σβεζω, *extinguo*. ἀσβέσου. θ. 852.

ἄσβολον. α. 185. nomen proprium auguris.

Ἀσίη. θ. 361. ionicè pro Ἀσία ας ἢ ab ἄσις εως ἢ *limus*. ab ἄζω *exsicco*.

ἄσκητον. ε. 544. nomen verbale *exercitatum*. ab ἀσκέω *exerceo*.

ἄσκη. ε. 638. pro ἄσκηρα ionicè. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. ἄσκηρα ας. ἢ quercus sterilis.

ἄσων. θ. 796. Adverb. *propius*, ab ἐγγύς in comparativo ἐγγίων & ἑσων, quod etiam dicitur ἄσων. in neutro genere ἑσων & ἄσων.

ἄσπασίως Adverb. *libenter*, cum amplexu: ab ἀσπάζομαι ex ἄμα & ἀπᾶν *amplexor*. α. 45.

ἄσπασον. α. 42.

ἄσπετον. ε. 377. θ. 694. ἄσπετον ὄλβον *ingentes opes*. ἄσπετος ὁ ἢ *ingens, immensus*, ex α priv. & ἔσπομαι, pro ἔπομαι *sequor, consequor, assequor*.

ἄσπίδος. α. 417. ab ἀσπίς ἰδος ἢ *scutum*. ἀσπίζω *scuto defendo*.

defendo.

ἀσεμφής. §. 812. pro ἀσεμβής *immotus*. utrumque est usitatum. Th. σέμῳ. *assiduè moveo*. item *contumelia afficio*. ἀσεμφίως firmiter. §. 748.

ἀστέρα. §. 381. ab ἀστήρ ἐρ^ω ὁ ein *stern*.

ἀστρίλω. §. 409. nomen mulieris proprium q. d. *Stellatam*.

ἀστρούθ'. §. 127. θ pro τ ob sequentem spiritum. arsprum. ἀστρούεις ἑσται εν. *stellis plenus*. a. um.

ἀστρούεντα. §. 470. ἀστρούεντες. s. 546. §. 106. 414. 463. 898. 891.

ἀστροπῆ. α. 322. §. 691. ab ἀστέριον. §. 690. *fulguro*. F. ψω. in a. 2. ἥσραπον. præt. med. ἥσραπε. Hinc est ἀσραπή, & poëticè ἀστροπή. ἀστροπήης. §. 390. *fulgurator*. ab ἀστροπή.

ἀστήρ. ε. 415. 563.

ἄσρα. §. 110. pl. ab ἄσρον s. τό.

ἀσραῖον. §. 376. nomen proprium viri. ἀσραῖω. §. 378.

ἄσρ. εος. τὸ urbs. quintæ simplicium. Hinc Latino- rum *astutus*. ἀσρῖ^ω elegans, bellus, scitus. §. 91.

ἀσύμφερ^ω. ε. 780. §. 593. *incommodus, noxius*.

ἀλφαλές. §. — 128. vide σφάλω. ἀλφαλέως. §. 86.

ἀλφοδελ^ω. ε. 41. ἀσφιδελ^ω genus planta.

ἄχετον. §. 832. ab ἄχετ^ω. s. ὁ ex α priv. & ἴχω seu ἄχω *contineo, coerceo*, h. e. qui coerceri ne- quit.

ἄταισι. s. 411. pro ἄταις, ab ἄτης ἡ *damnum*, ἀταῖο lado.

lado.

αἰτάλων. ε. 130. ab αἰτάλλω *cresco, delicatè more pueri alor.* αἰτᾶλος *tener, immitis.*

αἰτάρ. α. 470. θ. 198. vel αὐτάρ *poëticè, idem quod in prosa ἀλλὰ sed.*

αἰτρηρός *noxius.* Thema αἴτη *damnum.* θ. 610.

αἰτάρβητον. α. 110. τερβίω *perterrefacio.*

αἰτάσθαι. θ. 996. ὅπῃ θάλλει ἡ αἴτη, *ubi viget noxa.* αἰτασάλου. θ. 164. αἰτάσθαι. ε. 133. αἰτασθάλιας. *accusativi casus peccata.* ε. 259. αἰτασθάλῃ. θ. 209. αἰτασθάλῃς *genitivi casus stultitia.* θ. 516. εἵνεκ' αἰτασθάλῃς *propter improbitatem.* αἰτάσθαι. ε. 239.

αἰτεῖ *intento,* ab αἰτενῆς *ex α intensivo quod est ex ἄρην valde & τείνω tendo.* θ. 661.

ἄτεκνον. ε. 600. ἄτεκνος *carens sobole.*

ἄτερ. ε. 91. bis 113. 703. α. 15. θ. 132. *sine.* idem quod ἄνευ, χωρὶς, δίχα.

ἄτερπῆ. ε. 645. τέρπω *delecto.*

ἄτη. ε. 229. non tantum *damnum* significat, ut est prov. ἐγὼ οὐδ' αἴτη, *imponde prestò noxa est: sed etiam peccatum.* ιλιάδ. ἰῶτα v. 115. atque ita est ab Hebr. קטל / ἄτλω. α. 93. θ. 230. ἄτησιν. ε. 314. 350. pro ἄταις *ionicè αἰτῆς, jota in fine paragoge ionicà.*

ἄτιμῆσσι. ε. 183. ab ἄτιμος. θ. 395. *inglorius.* quod est α τίω *honoro.* F. τίσω *præter. 2d. τέτικα. præter. pass. τέτιμαι, unde est τιμή.*

Q5

ἄπιταλ-

ἄτιταλλέμεναι. §. 480. Doricè pro ἄτιταλλειν, per
epenthesis. τῷ τι pro ἄτταλλειν. vide paulò ante
ἄτταλλων.

ἄτλαγενέων. ε. 381. genit. pl. ab ἄτλαγενῆς ὁ ἢ *Atlan-
te natus*. ἄτλας α & αἰϛ. ὁ. declinatur duobus
modis. §. 509.

ἄτλασις. ιδος. ἡ. §. 938.

ἄτμῃ. §. 862. ab ἄω *spiro*. epenthesis literæ τ.

ἄτρεμέωσι. ε. 537. 3. pl. præf. subj. ab ἄτρεμέω *im-
motus maneo*. Th. τρέω.

ἄτροπ. α. 259. Nomen proprium parca. quæ
sic dicitur à *minimè parcendo* κατ' αὐτίφραζιν.
ἄτροπον. §. 218. 905. ἄτροπ. ex α priv. &
τρέπω *verto*. quod non possit verti & averti.

ἄτρυγέταιο. §. 413. 808. pro ἄτρυγέτω ποëticè. ἄ-
τρυγέτος *sterilis, non fructuosus*. §. 695. ex α. priv.
& τρυγή *triticum, vindemia*, ubi nullus est fru-
ctuum proventus. ἄτρυγετον. §. 131. ἄτρυγέτω.
§. 241.

Ἀτρυτώνην. §. 925. ἄτρυτώνη idem quod ἄτειρῆς ἢ
ἄτρεῖος q.d. *nullis laboribus exhausta*. Epitheton
Minervæ. Th. τρύω.

Ἄν iterum, rursus. ε. 293. α. 51. 124. 283. 285. 472.
§. 139. 147. 214. 270. 405. 453. 834. 835. 879.

ἀναλῆος. ε. 586.

ἀνγάξει. ε. 476. ionicè pro ἀνγάσῃ 2. sing. fut. 1.
med. indic. ab ἀνγάζομαι. Thema. ἀνγή.

ἀνχίνα. ε. 813. ἀνχλὺν ἑνος ἢ *cerviix*.

αὐδῇ

αὐδῆ. §. 39. *vox ab αὖω clamo. item exsiccō. αὐδῶ.*
 ε. 61. α. 278. 396. §. 31.

αὐλῶ. ε. 458. αὖος ἡ οὐ σiccus. Th. αὖω.

αὐθ'. α. 181. 293. §. 367. pro αὖθι. αὐθι. ε. 35. 438.
 rursus ab αὖ. vide paulò ante. αὐθις. ε. 50. 156.
 560. 709. α. 32. §. 50. idem quod αὖθι *iterum.*
 Atticè scribitur per θ, ionicè verò per τ.

αὐλακ'. ε. 441. pro αὐλακα, ab αὐλαξ *ακος ἡ sulcus.*
 Doricè ὠλαξ.

αὐλῆς. ε. 730. ab αὐλή *caula, domus, aula.* Thema
 est αὖ σπiρο, quia ventis est exposita, quibus per-
 flatur.

αὐλητήρ. α. 283. αὐλητήρ, ἤρος ὁ *tibicen*, ab αὐλὸς ὁ
 ὁ *tibia.*

αὐλίδος. ε. 649. Nomen loci. αὐλέω *tibia cano.*

αὐλῶν. α. 181.

αὖον. ε. 741. vide αὖω.

αὖραι. ε. 668. §. 872.

αὖρον *cras.* ε. 408. μεταύρον *perendie.*

αὖσαλή. α. 265. *sicca.* idem quod αὖη. vide paulò
 ante.

αὖτε. §. 47. 545. *rursus.* Thema αὖ *rursus.* αὖτ'. ε.
 295. α. 296. pro αὖτε, *iterum.* §. 124. *porro.*
 αὖτις *rursus.* §. 654. Thema est αὖ.

αὖται. §. 263. 362. 1018.

αὐτάρ. vide suprà ατάρ. ε. 63. 82. 89. 120. 139. 155.
 598. 605. 612. 726. α. 54. 94. 133. 213. 288. 443.
 §. 99. 116. 132. 226. 799. 815. 820. 857. 881. 897.

912. 933. 986. 1003.

αὐτ. ε. 126. 243. 701. α. 102. 248. θ. 299. 831. 833.

αὐτ. α. 309. *resonabant*. Doricè 3. pl. imperf.
αὐτ. ab αὐτίω ab αὐτῇ ἥς ἡ *clamor*. Thema. αὐτ
clamo.

αὐτίων. α. 237. ionicè pro αὐτῶν in f. g. ab αὐτός
ille.

αὐτό. α. 139. αὐτή. ε. 762. αὐτῷ. α. 71. 209. 217.

232. αὐτῆς. ε. 213. θ. 470. αὐτῇ. ε. 225. α. 35.

37. αὐτῷ. ε. 288. θ. 400. 428. αὐτῆς. θ. 64.

ionicè pro αὐταῖς. αὐτῶν. α. 248. αὐτῶν. θ.

34.

αὐτῆς. α. 346. 433. 459. ab αὐτῇ *clamor*.

αὐτίκα. ε. 70. 217. 257 *statim*. ab αὐτός.

αὐτίς. ε. 384. α. 257. θ. 169. 237. 318. 772. 803. Th.
αὐτ *rursus*..

αὐτόγυον. ε. 431. est pars aratri, quod vocatur *den-*
tale. est lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer*.
est, qui terram scindit, & liras ducit. *Buris*
est curvamen aratri, quod vomerem excipit.
stiva verò est aratri manica. cæteroquin *den-*
tale est etiam veluti *cratis dentata*, qua semina
arvo injecta obruuntur, lirasque æquantur.

αὐτόθι. ε. 96. *ibi*. ab αὐτός.

αὐτοί. ε. 246. αὐτόν. α. 59. 229. 315. 431. αὐτοῖς. ε.
290. 226. 276. α. 305.

αὐτομάτη. ε. 118. scil. ἀρρηγ *spontaneum arvum* h.
c. *ager inaratus ferebat fruges*. αὐτομάτῃ. ex

αὐτός

αὐτὸς & μάττω, frustra, temere. item *sine consilio*, quod sponte sua provenit. αὐτόματοι non accersiti, sponte venientes. ε. 103.

Ἀυτονομία. §. 258. nomen mulieris. Latine *libera sui juris*. sic πολιτεία αὐτονομία. Resp. *libera*, cui nemo leges præscribendi habet potestatem, quæ nullius subjecta est imperio, qualis est FRISIA. Item *qua suis legibus, non alienis utitur*.

Ἀυτονόω. §. 977. αὐτονόη nomen mul. q. d. *quæ ipsa intelligit*. νόος ἔσ' mens.

αὐτός. ε. 268. 331. 357. 457. 472. 628. 719. α. 69. 192. 228. 333. 355. 409. 425. §. 72. 404. 924.

αὐτοχρόν. α. 190. prope, idem quod χρόν. Adv. χροῖ. ὅς. ὅς qui prope est. item *extemporalis*, subito factus. χροῖος τριφύ. αὐτοχροῖος extempore. αὐτοφύης. §. 813. sua sponte enatus. ex αὐτὸς & φύω.

αὐχένα. ε. 813. α. 418. ab αὐχλὸς ἢ ἡ cervix. αὐχένος. α. 171. 174.

αὐτῷ. ε. 56. 263. 348. 743. α. 253.

αὐτῷ pro ἑαυτῷ. ε. 291. 294.

αὐτῶν. ε. 245. 515. α. 152. 377. §. 115.

αὐτως Adv. *frustra*. §. 403. item *similiter* pro ἑαυτῶς, §. 600.

Ἀφ' α. 374. 392.

ἄφατα. §. 3. non clari, qui non volitant per ora

ora virorum ex a priv. & Φημί.

ἀφαιρούται. ε. 584. *imbecillimi*. φαῦρⓈ Doricè
pro φαῦλος *vilis, nullius pretii*. Atticè Φλαῦρος.
α est intensivum ὀπιταπκόν ex ἄραν.

ἀφείλετο. §. 443. 3. sing. a. 2. med ad ἀφαιρέμα.
ἀφελούσα. ε. 94. part. a. 2. act. ab ἀφαιρέω.

ἄφενⓈ ε. 635. §. 112. *divitia ex una anno col-
lecta*) (πλῆτⓈ ex multis annis. ἄφενⓈ q. d.
ἀφ' ἐνός scil. ἐν. sed πλῆτος q. d. ἐκ πολλῶν
ἐτῶν. ἄφενον. ε. 24.

ἄφθιτⓈ idem quod ἄφθαρίⓈ. §. 389. Th. φθίω,
φθίω corrupto. ἄφθιτε μῆδεα perpetua consilia.
§. 545. ἄφθιτον. §. 805.

ἄφθονον. ε. 118.

ἀφίκετο. α. 38. §. 997. 3. sing. a. 2. med. ab ἀφι-
κνῆμα. ἀφίκεσθε. 2. pl. a. 2. med. §. 652. ἀφί-
κωνται. α. 378. 3. pl. a. 2. med. subj.

ἀφνειός. ε. 453. ἀφνειοί. ε. 306. ἀφνειόν. §. 974.
poëticè pro ἀφνεόν & hoc pro ἀφνειόν per syn-
copen τσ ε. Vide suprâ.

ἀφραδίας. ε. 133. ab ἀφραδῆς *inconsultus*. Hinc
regulariter ἀφράδεια, pro quo ionicè ἀφραδία
& ἀφραδίη *imprudentia, inopia consilii*. Thema.
Φάζω. ἀφραδίης. ε. 328.

ἄφρογενείω. §. 196. ex *spuma procreata*. ἀφρὸς
spuma. Epitheton veneris. Sed omnino me-
trum videtur postulare ut sit ἀφρογενῆ.

ἄφροδίτη. §. 989. ἀφροδίτω. ε. 65. §. 16. 195, 822.

962. 1005. ἀφροδίτης. ε. 519. α. 8. 47. θ. 975. 980.
 ἀφρὸς σπῦμα. α. 389. θ. 191. ἀφρῶ. θ. 197.
 ἀφρων. ε. 208. *amens*. ex ἀ priv. & φρέν ἐνός ἡ
mens.

ἐφύσσαι. ε. 611. α. 1. act. infinit. ab ἀφύω *haurio*
 pro quo etiam dicitur ἀφύσσω. ζω.

Ἀχαιοί. ε. 649. *Achiivi*. ab ἄχῳ εἰς τὸ *mæror*, so-
licitudo.

ἀχελώϊον. θ. 340. *nomen fluvii*.

ἀχέων. ε. 397. *dolens*. ab ἄχῳ εἰς τὸ *dolor*.

ἀχέων. α. 93. ἀχέω & ἀχέω idem significant.

Ἀχιλῆα. θ. 1007. pro ἀχιλῆα poëticè. q. d. ἄχος
 τῆ λαῖ, sollicitudo pro populo.

Ἀχλὺς ὑἱοῦ. α. 264. *caligo*.

ἀχνύμενοι. α. 435. ἀχνύμενοι. θ. 623. ab ἄχνυμαι.
 Th. ἄχῳ εἰς τὸ.

ἄχθῳ εἰς τὸ. ε. 690. α. 400. *pondus, onus*.

ἄχος εὖς. τὸ. α. 457. *dolor*.

ἀχρεῖος. ε. 401. *inutilis*. χρεία *necessitas, utilitas*.

ἀχρήσιος. ε. 295. poëticè, facta dialysi τῶν εἰ in ηῖ.

Ἀψ. α. 257. 336. θ. 169. 652. θ. 169. 495. *retro*
 item *statim*. Adv. ἀψίαναι *retroire*.

ἄψευδεια. θ. 233. ἀψευδῆς *mentiri nescius*. Them.
 ψεύδω *facio mentiri*. ψεύδομαι *mentior*. propter
 dimensionem metri hic legendum est ἀψευδῆ.

ἄψιν. ε. 424. ἀψίς ἰδῶ ἡ *curvatura in rota*.

ἀψόρροος. θ. 776. *reciproci, resluentis*. ab ἀψόρροο.

Dicitur etiam ἀψέρροος. θ. 959. ex ἀψ adverbio
rursus,

rursus, & ῥέω *fluxus* à verbo ῥέω *fluo*. in fut. ῥέω, in præterito medio ῥέονα unde est ῥέω & ὁ & contractè ῥέε, *fluxus*. ῥήν ἢ ἡ *idem*. item *fluentum*.

B.

Βάζοντ'. ε. 184. pro βάζοντε & hoc pro βάζοντες. à βάζω *loquor*. atque ita ponitur accusativus dualis pro accusativo plurali. Sed videri posset mendum. Nam 1) præcedit τῆς non τῶν. 2) pro ἐπίεσσι esse potest ἐπιεσσι, quod æquè usitatum est. confer ὀδύας. δ. 597. ι. 376. τ. 415. δ. 489. 706. ε. 96. ι. 258. κ. 500. ο. 193. 439. ρ. 545. τ. 214. ιλιάδ. ι. 113. κ. 542. 3) Nulla est hinc hujus anomalix necessitas. βάζεν. ε. 786.

Βαθύ. α. 288.

Βαθυδίην. ε. 169. θ. 133. θ. 338. Βαθυδίνης & ὁ *habens vortices profundos*. δίνη ἢ ἡ *aquarum vortex*, gurgēs, αἱ ῥυδάτων συσροφαί.

Βαθυρρείτας Æolicè pro Βαθυρρείτε, ex Βαθυρρείτης & ὁ *profundè fluens*. ex Βαθύς *profundus* & ῥέω *fluo*.

Βαθυχαίτης & ὁ. θ. 977. *qui densam habet casariem*. χαίτη ἢ ἡ *propriè juba in equo*. per metaph. *coma, casaries*.

Βαῖνοι. ε. 326. Βαῖνη. ε. 569.

Βαινουσίων. α. 232. ionicè pro Βαινυζών, à Βάινω. & ζα. Βαῖνω. Th. Βαῖνω.

Βαῖον. ε. 416. Βαῖος *parvus*. προν. χάρις Βαῖσιον ὀπη-
δαί

δ᾿ gratia compendiosa consequitur. confer.

ε. 141. h. e. brevia sunt grata.

βάκχϞ κ. ὁ vide infra διώνυϞϞ.

βαλάνους. ε. 231.

βάλαν. 3. sin. 2. 2. αἰτ. à βάλλω. α. 384. βαλάν. α.

140. α. 408. βάλοιο. 3. sing. a. 2. med. opt. ε. 432.

βάλλην. ε. 805. βάλλεο pro βάλλε ionicè. ε. 107.

ε. 272. βάλληται ε. 295.

βαρεῖαν. ε. 10. à βαρύνς. εἰα. ὕ.

βαρύθη ε. 213. à βαρύνω idem quod βαρύνομαι gra-
vor. Thema. βαρύς.

βαρύκλυπος. ϟ. 818. βαρυκλύπου. ε. 79. βαρύκλυπϞ
graviter fremens. κλυπέω factum ex κλυπίω resono
Th. τύπιω.

βαρυκλύπω. α. 318. ϟ. 388.

βασιλευμένω. ϟ. 883. ionicè pro βασιλεύην.

βασιλεύς. ε. 666. ϟ. 886. ϟ 995. q. d. βάσις τῆ λαῶ,

fundamentum populi. βασιλῆος. α. 473. ϟ. 992.

poëticè pro βασιλέϞ. βασιλῆϊ ϟ. 476. 486 923.

βασιλῆα. ϟ. 897. 957. 985. βασιλεῦ. ε. 200. βα-

σιλῆες. ε. 261. ϟ. 88. βασιλεῖς. ε. 246. βασιλέων.

ε. 259. βασιλήων ϟ. 82. βασιλεῦϞ. ϟ. 434. βα-

σιλεῦϞιν ϟ. 80. βασιλῆας. ε. 38.

βασιλῆιον. ε. 125. pro βασίλειον poëtica dialysi.

βασιλῆῖδα. ϟ. 462. 892. à βασιλῆῖς, ἰδίϞ ἢ adjectivè
capitur.

βεβαῶτες. α. 307. à βάω (pro βαίνω) πρατ. βέβακα.

part. πρατ. βεβακῶς βεβαῶς per syncopen τῆ

R

κάππα.

κάππα. est hic syncope & crasis. Sicut ab ἐσπεκῶς per syncopen τῇ κάππα est ἐσῶς, ὦτ^ο, ita à βεβαῶς βεβῶς ὦτ^ο, quod α à poëtis resumitur in βεβαῶς, metri causa.

βεβελυῖα. α. 160. præt. med. part. g. f. à βελίθω *sum gravis*. F. βελίω. præt. med. βέβελθα.

βέλια tela. à βάλλω jacio. §. 684.

βέλτερον. ε. 363. βέλτερον poëticè pro βελτίων.

βελεροφόντης. §. 325. vide suprà ἀργυροφόντης.

βένθεα. §. 365. à βένθ^ο.

βῆζαο. ε. 152. pro ἔβηζαν à βαίνω. 3. pl a. 1. act.

βήσσης. ε. 508. α. 386. βήσσητιν. §. 860. 865. βησσηέντα. ε. 387. 528. §. 130. βῆσσα. ης ἡ vallis.

βίβας. α. 323. part. a. 2. act. à βίβημι. Th. βαίνω.

βιβλιν^ο. ε. 587. *vinum Biblinum*, posset videri *vinum Theologicum*. Tzetzes ait. ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλου θρακίας a vite Thraciæ, quæ dicta fuit βιβλία.

βίη ionicè pro βία *vis, fortitudo*. Fortitudo Hercules h. e. fortis Hercules. Ferè dixissem Hesiodum hîc ἐβραΐζην. ε. 147. α. 75. 115. 349. §. 982. βίης. ε. 273. §. 332. βίη. ε. 319. α. 416. 452. 480. §. 289. 315. 490. βίλιν. α. 52. 69. §. 385. 943. 649. βίηφι. §. 480. 882. Φι est paragoge poëtica & reddit vocem ἀκλιτον, quamvis in dativo ἰῶτα subscriptum maneat.

βί^ο. ε. 31. 499. 575. βίου. ε. 314. 632. βίον. ε. 42. 230. 599. 687.

βίοτοις.

Βίοτοιο. ε. 474. 487. Βιότῃ Ὀπιδευῆς victu indigens.
 θ. 605. Βίοτον. ε. 166. 398. 299. 306.

Βλαβερόν. ε. 363. Βλάβῃ. ε. 256. Βλαβιδεύους. θ. 89.
 Βλάβας. ε. 281. α. 1. α. ἄ. ἄ. Βλάβῃ cum accus.
 πορεο. Βλάβῃ ε. 191.

Βλεφάρων α. 7. θ. 910. Ελέφαρον. ε. τὸ palbebra.

Βλοσυροῖο. α. 147. 191. Βλοσυροί. α. 250. Βλοσυροῖσι.
 α. 175.

Βῶς Dor. Βῶς ὁ ἢ bos, vacca. ε. 346. Βούς. ε. 417. 513.
 539 542. 509. Βόας. ε. 450. Βόε. ε. 434. 451. 606.
 Βῶν. ε. 403. 788. Βῶσι dat. pl. ε. 432. 579. 605.
 814. α. 12. θ. 290. accus. pl. Βῶς. ε. 793. θ. 291.
 Βόεσσιν. ε. 452.

Βοᾶ. ε. 509. nempe echo in sylvā.

Βοιωτοὶ α. 24. nomen gentile, à boum pascu.

Βολάων ἰκτυμ. θ. 683.

Βορέας. ε. 504. 516. 545. pro Βορέεῃ Æolicè à Βορέας
 Latinè Boreas νορδ-wind. Βορέω. θ. 379 Βο-
 ρέου. ε. 551. Βορέω. θ. 870. ionicè pro Βορέεῃ.

Βόσκησι pascunt. θ. 595.

Βότευς botrus, uva. ε. 609. Βότευας. α. 294.

Βελέυαντι. ε. 264. à Βελέω consilium do. à Βελή ε.
 264. Βελέω θ. 122. 802. 896. Βέληαι. ε. 645.
 2. sing. præf. medii. iones formant secundam
 singularem à tertia Βέληται extrito τῷ τ. atq; ita
 pro Βέλη usurpant Βέληαι. mendosè ergo qui-
 dam scribunt Βέληαι. Βελήσιν. ε. 16. θ. 318. 960.
 Βελήσι. ε. 79. 99. θ. 993. Βελας. ε. 71. 121. α. 318.

§. 465. 534. ubi ultima corripitur licentia poetica.

βῆς. ε. 346. 793. §. 291. βῆν *bovem*. §. 536. βῆς.

ε. 404. 427. 557. βῶν. ε. 46. 466. α. 82. §. 983.

ubi βῶν habetur pro una syllaba.

βῶν. α. 243. clamabant, pro βῶν 3. pl. imperf. act. à βῶω. ῶ.

βῶπις. §. 355. ex βῆς & ὠψ' *vultus*. quæ habet faciem latam, bovinam seu taurinam.

βωτεῖν. ε. 389. pro βοηλατεῖν boves agitare interarandum, quod fieri solet scutica.

βράδιον. ε. 526. à βραδύς.

βράχι. α. 423. 3. sing. a. 2. act. à βράχω *sonum*, *strepitum edo*. verbum ὀνομαστικῆς.

βελάξ. ε. 5. §. 447. βελάοντα. ε. 5.

βελάρων. §. 149. βελάρως ὁ. §. 714. Atticè pro βελάρῳ & ὁ nomen viri, quartæ simplicium. ex βελ particula intensiva *valde* & ἄρης *mars*. q. d. valde martius. βελάρων. §. 817.

βέλθιν. ε. 464. vide suprâ βεβελθῖνα. βελθίμῳ. α. 300. βελθόμῳ. α. 290. βελθομῶν. α. 295.

βελάρμῳ. α. 441. qui gravat currum. ex βέλθω gravo & ἄρμα currus.

βροῆς. §. 458. 845. βροήλῳ. §. 72. 130. 287. 854.

βρότε. ε. 414. *humanus*. à βροτός *mortalis homo*. ε. 15.

βροτήσια. ε. 771. βροτήσια ἔργα *humana opera*. vide βροτός.

βροθέντα.

Βροτόεντα. α. 367. à Βροτόεις sanie respersus à ΕρέτΘ
 sanies, tabum, cruor, quod est mutato ac-
 centu ob mutatam significationem à Εροτός,
 quod sæpius legitur in plurali numero Εροτοί
 mortales.

Βροτολογόν. α. 333. 425. λοιγός & ο pernities, pestis.
 Εροθ. ε. 212. 531. α. 55. Εροτοί. α. 106. θ. 369.
 Εροτλή. ε. 485. Εροτόν. ε. 3. 83. Εροτῶν. ε. 308.
 758. α. 78. θ. 981. Εροτοῖσι. ε. 24. 456. 684. θ.
 218. 500. 303.

Βρώζις. α. 395. cibus. à Ερώθω, Ειβρώσκω consumo
 F. Ερώζω. p. Εέβρωκα præt. pass. Εέβρωμαι unde
 est Ερώμα. τΘ. τὸ, Ερώμα αὐλικόν Hoff-bislein.
 à Εέβρωζαι est Ερώζις εως. ο esca. item tinca à Εέ-
 βρωται est Ερωτός & ο cibo idoneus. ΕρώζιΘ θ.
 797.

Βυοδομεύων α. 30. à βυοδομεύω propriè profun-
 de struo, fundamenta probe jacio, quod in pri-
 mis architecti faciunt in locis, palustribus. De-
 inde per metaph. profunde cogito, machinor.
 compositum ex βυός & ο nicè pro βυθός & ο,
 fundum, pars ima. & δαμεύω pro δαμέω ædifico.
 Thema. δέμω in præt. med. δέδομα unde est δό-
 μΘ & ο domus, &c.

Βωμός. α. 70. ab Heb. מִזְבֵּחַ altare in excelsis ex-
 tractum ab idololatræ. prov. ΦίλΘ μεχρὶ βω-
 μῶν amicus usque ad aras. Ἐπὶ βωμῶν in aris.
 θ. 557. βωμόν. θ. 4. βωμοῖς. ε. 135.

ΓΑΪ. 9. 117. γαῖα. ε. 32. 101. 120. 139. 159. 230. 506.
 9. 45. 108. 159. 479. 344. 821. 839. 843. 858. 861.
 867. γαίης ionicè pro γαίας. ε. 19. 70. 549. 9.
 147. 158. 300. 334. 413. 421. 463. 483. 441. 884.
 891. γαίη. ε. 161. α. 362. 9. 238. 427. γαῖαν. ε.
 11. 61. 159. 503. 485. 546. α. 1. 12. 370. 9. 20. 346.
 365. 470. 878.

γαίηοχον. 9. 15. ex γαῖα δεῖ ἔχω, *contineo*.

γάλα. ε. 588. γάλακτι hinc *lac*.

γαλαζαύρη. 9. 353. nomen proprium mul.

γαλάττα nomen mul. 9. 250.

γαλήνη. 9. 244. nomen mul.

γαμβρόν 9. 818. q. d. γαμερόν à γάμῳ.

γαμεῖν. ε. 697. 698.

γαμετλί. ε. 404. *nuptam*. γαμετός ἡ ὄν. at γαμήτης. 8.
 ο. *maritus*.

γαμῶιτο. 696. γαμέοιτο γαμῶιτο, *nubat* prael. opt. pass.

γάμῳ. ε. 69. 695. 9. 603. γάμῃ. ε. 782.

γαμφώνυχες. α. 405. ex γαμψός *curvus* δεῖ ὄνξ *un-*
guis.

γὰρ enim, nam. ε. 5. 14. 30. 37. 42. 43. namque. ε. 90.

93. 98. 101. 174. 212. 217. 247. 274. 278. 300. 359. 684.

743. α. 15. 20. 35. 41. 56. 69. 75. 116. 141. 172. 219.

273. 343. 344. 356. 420. 478. 9. 269. 364. 389.

γεσέρες. 9. 26. ventres fruges consumere nati.

Γ. ε. 736. α. 40. γε quidem. ε. 185. 270. α. 5. 17. 50. 54.

108. 171. 209. 260. 299. 300. 316. 429.

γεγά-

- γεγάσσι. ε. 108. præt. med. à. γάω. Th. γίνομαι.
 γείνατ'. θ. 185. γείνατο. ε. 769. α. 1. med. in prima
 persona ἐγεινάμην. vide præterea. α. 49. θ. 129.
 139. 202. 219. 233. 284. 309. 334. 385. 368. 509. 920.
 928. 962. 968. 978. 1007. 1012. 1017. 1019. γεινό-
 μδροι. ε. 179. γείνασθ' α. 1. med. infin. ε. 291. γέ-
 νόμδρον. θ. 82. γεινόμεθ'. α. 88.
 ηρηάσκοντες. ε. 183. ηρηάσκω δὲ αἰεὶ πολλὰ διδασκώ-
 μδρον.
 γῆ terra. θ. 679. γῆς. θ. 736.
 γείτων. ε. 23. 344. ex γία terra, & ἔτης. & ὁ sodalis,
 amicus. q. d. γείτονες sodales ejusdem telluris. ε.
 343. γείτον. ε. 345. 347. γείτονα. ε. 23. γείτοσι
 dat. pl. ε. 699. γείτονας. ε. 398.
 γελαῖ. θ. 40. à γελαῶ rideo. γελάζας. ε. 369. γελό-
 ωντες. α. 283. poëticè pro γελῶντες. sic pro ὀργίων
 ὀργῶν poëtæ dicunt ὀρόων, posito ο ante ω. & re-
 tracto accentu.
 γενεή. ε. 282. 283. α. 327. γενεῇ. ε. 159. θ. 871. γενεῶ.
 ε. 734. α. 55. γενεῇ ionicè pro γενεά.
 γενέθλη. θ. 610. idem.
 γένεο ionicè pro γένε & hoc pro ἐγένε. α. 2. med.
 fuisse. θ. 657.
 γένεια. α. 167. γενείε. α. 418.
 γένηται. ε. 88. 342. α. 2. med. subj. γένεσθ'. ε. 175.
 780. 810. θ. 475. 894.
 γίν. ε. 11. 109. 120. 126. 139. 142. 158. 155. 178. 174.
 297. θ. 21. 33. 336.

γίνετ'. §. 115. γένητο. §. 108. 156.

γένοιτο 3. sing. a. 2. med. opt. γέντο. §. 199. pro
γένητο & hoc pro ἐγένετο. metri causa abjicitur
augmentum.

γενετῆς. §. 271. γενετῇ ἢς ἡ.

γεράνχ. ε. 446.

γέρας. ε. 125. θ. 427. donum, munus. γεράων θ. 393. 396.

γέροντ. §. 1003. γέροντα. ε. 329. 516. §. 234.

γεράεοσι. §. 449. à γέρας γέρατ. α. & ως τὸ μι-
νισ. Dativus poëticus à Genit γέρα, mutato
in εοσι.

Γῆ. ε. 561. ex γέα. circumflectitur in omnibus ca-
sibus.

γῆν. ε. 621. 226. §. 790. 972.

γῆθηζας. α. 116. à γῆθω Doricè γαθῶ unde Lati-
norum gaudeo. γῆθηζεν. §. 173. γῆθηζαν ε. 474.

γῆμε. §. 960. 3. sing. a. 1. act. indic. ab ἔγμηα pro
ἐγάμησα. Th. γαμέω. γῆμεν ε. 677. γῆμαι a. 1. act.
infin. §. 604. γῆμης. ε. 699.

γῆρας. ε. 92. 114. α. 245. §. 225. 604. Πρὶ γῆρας ἐκεί-
ναι ad senectutem pervenire. §. 604. γῆρα. ε. 329.
γῆραι. ε. 703. γρηγός. ε. 376. senex. à γῆρας
α. α, ως, senectus.

γρηγότεοσι. ε. 186. à γῆρας γῆραι. ὁ per synco-
pen pro γρηγός a γῆρα, unde ἔγρηγος est &
hinc per syncopen ἔγρηγ sicut pro ἐγάμησαι, ἔ-
γμηα.

γρηγοροῖο. §. 605.

μηρυονῆα. θ. 288. 982. à μηρυονεύς εἶδος ὁ nomen viri.

μηρυονῆι. θ. 309.

μηρύετ. ε. 258. pro μηρύεται à μηρύομαι conqueror.

Them. γῆρυς, υἱός. ἡ vox. Heb. גִּרְיָא guttur.

γῆς. θ. 106. 807.

γιγάντων. θ. 50. γίγαντας. θ. 185.

γίρετ. α. 414. γίνεται. ε. 278. 321. θ. 876.

γίνασθ. ε. 791. activè capitur, generare scil. deber.

Alii legunt γείνασθ.

γινόμηνος. ε. 819. γινόμενον. ε. 490.

γινώσκων. ε. 279.

γλαύκη θ. 244. nomen proprium mul.

γλαυκῶν. θ. 440. ab Adj. γλαυκός ἡ ὄν cæsius.

γλαυκίων. α. 430. poëticè pro γλαυκιάων à γλαυκιάω ᾧ & poëticè γλαυκίω sicut pro ὀρέω ὀρᾷ poëticè dicitur ὀρέω.

γλαυκοτόμη θ. 256. nomen proprium mul.

γλαυκῶπις ἰδὸς. ἡ cæsius habens oculos, epitheton Minervæ. ex γλαυκός cæsius, & ὤψ ὠπὸς ὁ νυκτις. ε. 72. α. 325. 343. 455. 470. θ. 573. γλαυκῶπιν. θ. 13. 888. γλαυκώπιδα. θ. 895. 924.

γλάφει. α. 431.

γλάφυ pro γλαφυρόν. ε. 531. γλαφυρῶ. θ. 297.

γλυκερή. θ. 97.

γλυκερῆς. α. 331. γλυκερῶν. θ. 83. 206.

γλώσση θ. 83. γλώττης. ε. 320 707. 717. γλώσσησι. θ. 826.

γναμπῶσι, γναμπὸς à γνάμπῳ incisivo. Them. κάμπῳ. ε. 203.

γνω̃ pro ἔγνω à γνώσκω. §. 551.

γυιοκόνας. ε. 66. ex γυῖον & τὸ membrum. & κινέω *festino operor*.

γυιωθεῖς. §. 858. *mutilatus* à γυίω *claudum reddo*, *membra frango*.

γόμεφοιζιν. ε. 429.

γονεῦζιν. ε. 233. γονῆα. ε. 329. ionicè. γονεύς. ἐϞ ὁ *parens*. γονῆ. ε. 731.

γόνον. §. 495. 919.

γοργᾶς. §. 274. à γοργὸς *velox*.

γοργᾶς. α. 224. pro γοργόϞ, à γοργῶ ὁϞ ἔς ἡ *nomen mul*.

γοργόνες. α. 230. à γοργών, ὄνϞ, ὁ *nomen animalis noxii in Africa*.

γῆνατα. ε. 585. 606. pro γόνατα. γῆναθ'. §. 460.

γενοπαχής. α. 266. *genua pinguis*, ex γόνυ & παχύς *crassus*.

γενοῖζιν. §. 54. à γενὸς *fertilis*. ionicè pro γόνϞ.

ζεαίας. §. 270. 271. ζεαία ας ἡ *anus*, *vetula*, idem quod ζεαῦς αὐὸς ἡ.

γυαλοῖς. §. 499. *jugis*. à γύαλον & τὸ. *cavitas*.

γύγης. §. 149. 714. 817. ἡ γύγη *nomen mul*. ε. 66.

γυιοκόρας. ε. 66. *membra depascentes* ex γυῖον & τὸ *membrum*, & κορέω item κορέννυμι *satio*, item *depascor*. Qui depascitur, ille satiatur.

γυῖα. §. 492. *membra* à γυῖον & τὸ.

γύλω *dentale*. ε. 425. à γύης. & ὁ *dentale in aratro*. at γύα *jugerum*.

γυμνόν.

γυμνόν. ε. 389. 390.

γυμνωθέντα α. 334. 418. 460. à γυμνῶ *denudo*.

γυνή *mulier*. ε. 94. 371. *puella*, *adolescentula*. ε. 696.

777. § 37. γυναικός *uxore*. ε. 700. *virginis*. α. 31.

γυναικί. ε. 373. 397. 811. γυνῆκα *mulierem*. ε. 80.

uxorem 403. *sponsam*. ε. 693. α. 274. γυνῆκες.

ε. 233. 242. 584. α. 242. γυναικῶν. α. 4. 10. § 1010.

γυναικείω. ε. 751. *muliebri*, à γυναικῆος *muliebris*.

Vel in *gynaeceō*. γυναικείον & τὸ *gynaeceum*. No-

mina Græca substantiva in αἶον notant locum.

sic περιστεροτοφῆον *Columbarium*, λυκῆον *locus*

ubi Aristoteles philosophatus fuit, παιδαγω-

γῆον, ubi pueria, dolescentes &c. educantur &

erudiuntur.

Δ.

ΔΑΪ. §. 650. pro δαΐδι per apocopen à δαΐς, ἰδῶ
ἢ ρηγνα. Thema est δαΐω.

Δαιδαλῆος. α. 334. & 400. Genit. poëticus pro

δαΐδαλῆς à δαΐδαλεῖς *artificiosus*. derivatur à

δαΐδαλῶ & ὁ qui fuit ingeniosissimus & scien-

tissimus Cretensium artifex. Videtur nomen

accepisse à δαΐω *scio*. δαΐδαλέω. α. 137.

δαΐδων. α. 275. à δαΐς *fax*. Th. δαΐω propriè *divido*.

item *convivor* ubi cibi dividuntur. δαιτὺς ἔσθ

coquius. item *uro* ubi ignis dissolvit, quæ cohæ-

rebant. item *scio*, quum Logica sit ars rem divi-

dendi etiā sciendi. *divido* est q. distinctè video.

δαΐετο. α. 165.

δαΐμιον.

δαίμων. α. 94. quasi δαίμων. δαίμονα. θ. 991. δαίμονες ε. 121. δαίμονι. ε. 312.

δαιμόνιονⓈ venerandus. θ. 655. δαιμονίη. ε. 205. pro δαιμονία ionicè, à δαιμόνιονⓈ. α. ον beatus, admirandus. veteres philosophi Platonem nominarunt θῆον divinum, Aristotelem verò δαιμόνιον admirandum. ecceur verò? Plato in libris suis passim facit mentionem Dei: Aristot. contrà.

δαίσις. ε. 340. δαίσις. ε. 720. 734. δαίς δαίσις ἡ cibus, epulum. δαίσις. ε. 740. à δαίω divido.

δαίσις. θ. 802.

δαίφρων. α. 119. prudens. bellicosus. δαίφρονος. ε. 652.

δάκεν 3. sing. a. 2. à δάκνω. θ. 567.

δάκρυσι. α. 132. & 270. à δάκρυ υⓈ. τὸ lacryma. δάκρυοντα. θ. 227.

δαλῆ. ε. 703. à δαλὸς ὅτι torris, titio. Th. δαίω uro.

δάμασε. θ. 857. à δαμάω domo.

δαμαζόμενοςⓈ. θ. 765. à δαμάζω edomo. δαμάσας. α. 11. θ. 490. poëticè pro δαμάζας part a. 1. aët.

δαμῆτες. ε. 151. part. a. 2. pass. domiti. à δέμω pro δαμάω. δαμῆται. θ. 464. a. 2. pass. infin.

δαναΐδης. α. 229. filius Danaï. Nomen patronymicum. Filii à patribus sua acceperunt nomina.

δανάης. α. 216. ἡ δανάηης, nomen mul.

δαπαίη. ε. 721.

δάσαντος. θ. 112. 303. 3. pl. a 1. med. indic. poëticè pro ἐδάσαντο. augmentum abjicitur & σίγμα duplicatur. δασάμενοςⓈ. θ. 537. δασμός. θ. 425. distri-

distributio à δάζομαι. item tributum, quod penditur ab hostibus. **brand schatzung.** xenoph.

δάσσαοι. ε. 444. α. ι. med. infinit.

δαρυέων. ε. 512. ex δαρύς & εἶον.

δατέοι. ε. 764. *dividi.* pro δατέομαι. exemplaria habent δατίαοι. α. pro ε. à δατέομαι *dividor.*

Th. δαίω. δατίονται *dividunt.* θ. 606.

δαφόνιον. α. 159. *valde funestum, rubrum.* δαφινός *caedis avidus.*

δάφνης. ε. 433. θ. 40.

δαφνοί. α. 250. *valde cruenti, caedis avidi.* ex δα *valde* & φέρω *cedes.* Thema φέρω. δα particula per se est ἀσφατος, in compositione est ἰσφατική h. e. *auget significationem.*

Δ' vel δέ. ε. 10. 13. 24. 34. 37. 60. 95. 107. 112. 117. 145. 149. 184. 192. 193. 198. 216. 218. 229. 233. 235. 243. 246. 264. 268. 281. 331. 382. 470. 515. 580. &c. α. 12. 21. 23. 27. 32. 46. 71. 83. 87. 119. 130. 135. 155. 156. 174. 190. 191. 200. 235. 237. 240. 241. 242. 276. 274. 290. 291. 292. 296. 301. 310. 320. 365. 374. 402. 405. 420. &c. θ. 24. 28. 40. 50. 71. 84. 106. 144. 160. 210. 256. 270. 285. 301.

δέδαται. θ. 789. à δάζομαι. F. δάζομαι. *præter. pass.* δέδασμαι.

δεδορκώς. α. 145. *præter. med. part.* à δέρνω *video.*

δεδοκημέ. α. 214. à δοκέω *observo.*

δεδήει α. 155. *ardebat.* 3. sing. plusq. perf. med. indic. pro ἐδεδήει, & abjicitur. à δαίω.

δεδμη-

δειδμηδῶσι. ε. 116. *domiti*. à δέμω *domo*. F. δειμῶ. p.
 δίδμηκα præt. pass. δίδμηναι.

δειδιότες. α. 248. part. præt. med. à δείδω. præterito
 med. δέδια & δείδω poëticè.

δειδιζεται. α. 111. 3. sing. fut. med. à δειδίτομαι.

δείκνυει. ε. 449. δείκνυει. ε. 500. δείκνυ. ε. 524. per apo-
 copen pro δείκνυσι.

δειλός. ε. 711. *timidus*. à δείδω *timeo*. δειλὸν ε. 183.
 δειλῶ. ε. 212. δειλοῖς. ε. 684.

δειῖμⓄ. α. 195. 483. nomen viri à δείδω *timeo*. δει-
 μον. ϑ. 934.

δεινός. α. 129. ϑ. 769. 933. δεινός. ϑ. 935. δεινόν.
 accus. g. m. α. 52. ϑ. 299. & 307. δεινῶν. α. 147.
 & 161. δεινή. ε. 367. α. 148. 226. 404. ϑ. 776.
 δεινῆς. α. 459. ϑ. 829. δεινῶ. ε. 758. ϑ. 320. &
 ϑ. 525. δεινόν n. g. ε. 144. & 685. & 689. & 690.
 α. 160. & 426. & 430. δεινά. α. 445. & α. 262.
 δεινοῖο poëticè pro δεινῶ. α. 71. & 223. ϑ. 221. &
 825. & 856. δεινὰς graves. ε. 673. δεινοῖς. α. 166.
 & 236. ἰῶτα est paragoge ionica. δεινότατⓄ. ϑ.
 138. δεινότατοι. ϑ. 155.

δεινωποί. α. 250. graves aspectu ex δεινός *gravis* &
 ὠψ ὠπὸς ὁ *facies*. At ὁψ ὁπὸς ἡ *vox*.

δειπνήζας. ε. 440. à δειπνέω *cano*. part. a. 1.

δειπνολόχης genit. sing. g. f. ε. 702. pro δειπνολόχῃ.
 Adjectiva enim composita sunt g. c. δειπνολό-
 χⓄ & ὁ ἡ propriè *qui conviviis insidiatur*. h. c.
 qui accuratè illa observat, aut loco suo curat.

ἐκ δεῖπνον σῆμα, convivium & λόχος γ. ὁ insidiæ.

δείξω. α. 646. δῶξαι. ε. 610.

δειρύν. α. 391. θ. 727. δειρή ἤσ ἡ collum.

δέκα. ε. 610. unde est δέκαλ @ decimus. in f. g. δεκάτη. ε. 792. θ. 789. δεκάτω. θ. 803.

δεκαδῶρον. ε. 424. δεκαδωρ @ ἐκ δέκα decem, & δῶρον γ. τὸ palmus.

δελφῖνες. α. 210. & 212.

δέμας. θ. 260. τὸ, ἄκλιτον.

δευνία. ε. 326. cubilia maritorum. à δέμω édomo.

δένδρεα. θ. 216. à δένδρεον γ τὸ arbor, lignum. poëticè pro δένδρον. sic ἀδελφεὸς pro ἀδελφός frater. δένδρεω. ε. 581.

δέξατο. θ. 184. pro ἐδέξατο, α δέχομαι. δέξααθ. ε. 87. & 711. δεξάμεν @. ε. 89.

δεξιτερῇ. θ. 179. pro δεξιτερᾷ ionicè. δεξιά dextra manus. ὡρᾷ τὸ δεχέσθ. fut. δέξομαι.

δέ @ δέε @ τὸ timor. θ. 167.

δέον. α. 291. 3. pl. imperf. pro ἔδον ligabant à δέω vincio.

δερκομύω. α. 236. dualis numeri. à δερκόμεν @. Th.

δέρκω. δερκομύοιο. θ. 828. δερκομυάων. θ. 910.

Æolicè pro δερκομύων. in g. f. δερκομύων. α. 169.

δερκομύη. α. 160.

δερκίσονται. θ. 911. à δερκιάομαι ὦμαι & poëticè δερκίσωμαι.

δέρμα. ε. 511. cutis à δέρω excorio. δέρματα. ε. 542.

δισμᾶ. α. 43. δισμῶν. θ. 501. δισμεύων. ε. 479. α. δισμός

δεσμός ἔ ὁ vinculū. hinc δεσμούς vincio. Th. δέω.
 δεύτερον. ε. 26. 34. α. 124. ϑ. 47. 214. 310. 901. δεύτε-
 ροι. ε. 141.

δύστη. ε. 554. 3. singul. 2. i. act. subj. à δύνω hume-
 cto, rigo.

δύτε. ε. 2. adverb. à sing. δύρο.

δέχεται. ϑ. 800.

Δη sanè, jam. ε. 2. 89. 174. 267. 321. 331. 383. 412. 457.
 598. α. 103. 106. 113. 328. 331. 340. 358. 366. 370. 398.
 440. ϑ. 46. 58. 271. 817. 873. δὴ τότε jam tum. ϑ.
 643. & π̄ τότε δὴ, ἱλιάδ. ἰῶτα. ε. 708. δὴθὰ ϑ. 623.
 883. 888. 900. 1014.

δηϊοτῆτ̄. ϑ. 852. δηϊοτῆς ἦτ̄ ἢ pugna. à δῆϊ̄. ho-
 stilis. & hoc à δαίω uro. δηϊοτῆτι. ϑ. 662.

Δημήτηρ. ε. 298. ϑ. 969. nomen idoli. q. d. γῆ μῆ-
 τηρ, ceres. δημήτερ̄. ε. 32. 290. 391. 464. 595. 803.
 ϑ. 912. δημήτερι. ε. 463. δήμητρεα. ϑ. 454.

δημός ἔ ὦ adeps. ϑ. 538.

δῆμᾱ. populus. ε. 259. δῆμον. ε. 525. ϑ. 478. δῆμοφ.
 ϑ. 971.

δῆνα. ϑ. 236. consilia. à δῆν̄. ε̄. τὸ consilium.
 vaframentum. chaldaicè 𐤌𐤍𐤏 meditari. alii ha-
 bent μῆδεα.

δῆεν. ε. 14. 33. α. 241. 251. 306. à δῆεῑ. ἥλις, con-
 tentio. δηεῖᾱ pugno.

δηρόν diu. ϑ. 629. ἱλιάδ. β. 298. αἰσχρόν τει δηρόν τε μέ-
 νειν κενεόν τε νέεσθαι. turpe diuque manere, va-
 cuumque redire.

ἔθηκε pro ἔθηκε *ligavit* à δέω. §. 618. δήσας. ε. 540.
α. 1. med. infinit. à δέω *ligo*.

δηῶσαι. α. 67. fut. 1. act. infinit. à δέω *populo*, *occido* pro quo poëtae etiam δηῶω, à δηῶ vel δαῖς *hostilis*. Thema est δαῖω *uro*, *vasto*.

Δία *jovem*. ε. 52. 271. §. 11.

Διά. ε. 13 71. 121 δια βελάς ex consiliis. ε. 505
διὰ Θρήκης per Thraciam. ε. 513. 517. α. 318. §.
61. cum accus. *per*. sic §. 398. 481.

Διά — ἄρξα. α. 364. 461. Th. ἀράσω.

Δία *divina* h. c. praestantissima. α. 338. §. 376.
969. 979. 1004. 1016.

Διαβάς §. 292. part. a. 2. act. *emensus*. à διαβαίνω.

Διαβῆ. ε. 738. a. 2. act. subj.

Διάησι. ε. 512. 515. 517. *perflat*. ex δια & ἄημι *flo*.
Th. ἄω.

Διάκτορ. ε. 77. *nuntius*. Dicitur etiam διάκτωρ
οὐδ' à διάγω. διάκτορον ε. 68.

Διακρινώμεθα. ε. 35. διακρίνομεθα. §. 85.

Διαμπερές. ε. 234. §. 402. *perpetuò*. ex δια, ἀνά, &
πέρας ατ το *terminus*. q. d. penitus (δια *intendit* *significationem*) ad finem.

Δίχην. ε. 477. α. 287.

Διασπιδνάει. §. 875. 3. pl. praes. act. à διασπιδνέμι ad
formam ἴσημι. Thema est. σπεδαίω, σπεδαίω, σπε-
δάννυμι *dispergo*.

Διδάξης. ε. 697. à διδάσκω *doceo*. pro quo etiam le-
gitur διδάσκω. F. ἤλω α. 1. act. *εδιδάκησε*.

S

Διδακῆ-

διδακῆσαι. ε. 64. a. i. act. infinit. sic pro ριπῆω dicitur etiam ριπῆω &c.

διδυμάωνε. α. 49. dualis num. à διδυμάωνον Θ. pro διδυμΘ.

διδοῖ. α. 328. pro δίδωσι à διδόω. δίδωσι. ε. 636. διδοῖ: ε. 223. θ. 219. 905.

διέκειτο. α. 20. imperf. med. à διάκειμαι.

διεδάσασθαι. θ. 885. distribuit. 3. sing. a. i. med. à διαδάσσω. σ poëticè duplicatur. sic διεδάσασθαι δι-
visisti 2. sing. a, i. med. pro διεδάσσω. ionicè ω
mutatur in αο. θ. 544.

διέλοντο pro διείλοντο 3. pl. a. 2. med. θ. 112. à διαιρέμαι.

διερῶν humidam. ε. 458.

διέταξε. ε. 274. θ. 74.

διετεκμήσαντο. ε. 395. 3. pl. a. i. med. à διατεκμαίρω.

διίξεας. ε. 601. inquirere. præf. med. infinit. a διί-
ζημαι. διιζήμην Θ. ε. 426.

δίη divina θ. 260. δίη. θ. 866.

διλωκέεσιν. θ. 812. dativ. poëticus. à διηκενής ex
διὰ & ηνεκής perpetuus. διλωκέως prolixè. θ. 627.

Διί. ε. 69. 257. 463. 722. α. 56. θ. 36. 287. à ζεύς. vi-
de suo loco.

δικας. ε. 123. 223. 252. 260. Th. δίκη jus, fas. in da-
tivo casu δίκη. ε. 9. 190. 215. 254. 276. α. 85. θ. 434.
in genit. δίκης. ε. 211. 218. 278. unde. δίκαιον
justus. ε. 268. δικάϊς. ε. 188. 224. δίκαιον. ε. 269.
δίκαιε. ε. 46. ε. 219. δίκαια. ε. 215. θ. 236. &
δίκαι per apocopen. ε. 278.

δικάσ-

δικάσαι. ε. 39. α. 1. act. infin. pro δικάζαι à δικάζω
jus dico. Th. δίκη jus.

δικαιότερον. ε. 157. à δίκαιος. δίκη. ε. 211. 218. 273.

δίκην. ε. 39. 237. 247. 267. 270. 277. 281. 710. § 910.

δικῶν. ε. 262. δίκησι. ε. 217. 248. §. 86. vidè paulò antè δίκη.

δινέμεν vertere. ε. 596. ionicè, pro Æolico δινέμεναι.
communiter δινεῖν à δινέω moveo.

δινήεντας. §. 337. à δινήεις εἶσα εν à δίνη ης ἡ vortex,
gurges.

δίνης. §. 791. dat. pl. à δίνη vortex.

διόθεν. ε. 763. α. 22. adverb. è loco à jove.

Διός. ε. 4. 36. 51. 79. 265. 674. α. 66. 110. 150. 202. 320.
424. §. 13. 25. 316. 386. 465. 815. 966. à ζεύς in ge-
nitivo διός. vide suo loco.

Διον. §. 991. διῖος διῖα divus, a. um.

διεγνήσθαι. α. 340. à jove generatus, generosus ex
Διός & γνήσος pro γενήσος. Th. γίνομαι.

διοτρεφέσθαι. §. 992. ex Διός & τρέφω alo. διοτρεφές.
α. 118. διοτρεφέων. §. 82.

Δίς. ε. 299. 709.

δίφρος. α. 321. 324. 392. 456. à δίφρος (q. δίφρος)
& ὁ locus in curru, ubi auriga & parábates sede-
bant. per syn. memb. currus. δίφρω. α. 61. 195.

δίφρον. α. 338. 385. 465. δίφρων. α. 306. 370. δί-
φρος accus. pl. α. 109. currus.

διφάσαι. ε. 377. à διφάω quero.

δίχ' ε. 166. pro δίχα seorsim. Thema est δις.

Διώνυσος. α. 400. θ. 947. *Bacchus*, quia, quum
 naceretur, femur διὸς εἰνυξεν, ut habet fabula
 gentilis. propter metrum τὸ σ duplicatur & ο
 mutatur in ω. Βάχχ. non legitur in Hesiodo,
 ἀ βάξω βάξω *lyq. or.* ebrietas est garrula. διω-
 νύσθ. ε. 612. διώνυσον. θ. 941.

Διώνη. θ. 353. nomen idoli Ethnici. διώνη.
 θ. 17. q. d. διὸς ἄνασσα jovis regina.

Δμηθῆσα. α. 48. θ. 451. 1000. 1006. *domita*. ἀ δέμω
 (pro δαμάω) fut. δέμω. præt. ἀτ δέδμηκα. præt.
 pass. δέδμημαι σαι ται. Hinc α. 1. pass. ἐδμήθην
 ης η vide supra δαδότες.

Δμῶας. ε. 571. 606. α. 49. ἀ Δμῶς ὡς ὁ *servus do-*
mitus. Δμῶς. ε. 428. 468. idem quod Δμῶς.
 Thema est δαμάω *domo*. Δμῶες. ε. 457. Δμῶων.
 α. 276. Δμῶτι. ε. 595. Δμῶισι. ε. 500. 764.

Δνοφερῆς. θ. 107. 736. 807. Δν. Φερῆσι. (ionicè)
 θ. 826. ἀ δνέφ. ε. 807. caligo. ex δα valde & νέφος
 ε. τὸ nubes. vel ex δνέω ὡ moveo & νέφ.

Δοιά. ε. 430. pluralis & dual. numeri tantum
 poëticè pro δύο vel δύο, duo.

Δοίειν. ε. 186. 3. pl. α. 2. opt. pro δοίην.

Δοιοί. α. 113. 211.

Δοιῶ dualis num. α. 234.

Δοκίμων. α. 480. θ. 466. 772. Δοκίμωας. α. 333. 425.

Δόλω. θ. 889. Δόλον. ε. 83. α. 50. θ. 175.

Δολιφρονέων *cogitans fraudes*. θ. 550.

Δολίλιν. θ. 160. ἀ δόλιν. δολίη ἐπὶ τέχνῃ *deiosa arte*.
 θ. 546.

θ. 540.

δόλιχ. per apost. pro δολιχά. θ. 186.

δολαθείς. θ. 494. à δολέω *dolos machinor*, circum-
vento.

δόμῳ. ο θ. 385. 751. à δέμομαι *adifico*. præt. med.

δέδομαι δέμος. α. 1.

δόμῳ. α. 2. act. infinit. ε. 352. ionicè, pro δέμεναι
æolicè. iones tollunt solum αι, relicto accen-
tu, pro δέναι. Th. δίδωμι.

δόμοι θ. 767. *edes*. δόμον. 152 744. α. 45. 90. δόμῳ
ἐντὸς *in domo*. θ. 753. δ'μον δε. α. 38. *domum*.
versus. δέμων. ε. 518. δόμοισι. ε. 96.

δορυοσείω α. 54. ex δόρυ lancea, & σέω à σείω, qui
lanceam vibrat.

δός ε. 451. βοε δός ε ἄμαξαν par boum da & plau-
strum. δόσιν. ε. 716. δόσις. θ. 93. δότε *date*.
θ. 104.

δοταίρα. ε. 354. à δοτήρ. ἥρῳ. ο Th. δίδωμι. δοτῆρες.
α. 131.

δῶπῳ. ο θ. 70. *fragor, strepitus*. θ. 703. δῶπῳ
ἐρώρε. vide supra ἀραβύσαι.

δῶρα. ε. 801. pro δῶρατα per apocopen, & hoc
pro δόρατα à δόρυ. δῶρατ'. ε. 454. δῶρατι. α. 462.
δωρί. α. 362. pro δῶρατι poëticè, per syncopen.

δοχμωτεῖς. αατ. 389. à δοχμός ἡ ἐν κυνῳ, *obli-*
quus.

δράκοντ'. α. 144. θ. 322. 825.

δράκον. α. 262. pro ἑδράκον 3. pl. α. 2. act. à δερκω

in a. 2. ἑδρακον. facta metathesi ἑδρακον.

δράκοντες. α. 233.

δράκων. θ. 323. δράκῃσι. α. 166.

δρεπαῖας falces. α. 292. δρέπανον. θ. 162. à δρέπω
carpo. F. δρέψω. δρέψαοχ. θ. 31. a. 1. med.

δριμύειαν. α. 261. 411. à δριμύς εἶα ὡς propriè acris gu-
stu seu sapore. per metaph. gravis, molestus. θ. 712.
μάχην δριμύειαν ἔγειραν. δριμύ. α. 457.

δρύαλον. α. 187. δρύαλⓈ est nomen viri, qui quer-
cium satis habet.

Δρύαντα. α. 179. à δρύας. αὐλⓈ. ὁ nomen viri à δρύς
ὡς ἡ quercus. tam durus ut quercus.

δρύς ὡς ἡ quercus. ε. 230. 507 α. 376. 421. δρύας. ε. 434.
484. δρύα. ε. 528. δρύον. ε. τὸ nemus, saltus. δρύη
accus. à δρύς. Quæ in genit. habent Ⓢ purum
terminant accus. in ν. θ. 35.

Δύναμις. θ. 420. potentia. δανάμψ. α. 354. δύναμαι
possim. in 2. sing. δύνασαι ad formam κρέμαμαι.
δύναται. ε. 213. δυναμώη. θ. 248. δύνηαι. ε. 348,
α. 121. ionicè pro δύνη. 2. sing. præf. med. subj.
usitatè δύνη.

δύνῃσι. α. 151. pro δύνῃσι ingrediuntur. à δύνω. δύω.
δύνωζιν. ε. 614.

δύη. ε. 726.

δύο communiter, dua. α. 112. 187. θ. 278. δύο at-
ticè duo. ε. 22. 770. α. 402.

δυσηλεγείας. ε. 504. θ. 652. ex δύς, quæ particula in
compositione tantum legitur, significatque,
diffi-

difficulter, & ἀλέγω curo.

ΔυσκέλαδΘ. *taucus. ε. 194. κέλαδΘ & ὁ σοῦς, vox.*

Δυσνομίω. θ. 230. ἀ δυσνομία. ionicè α mutatur in η. propriè *mala legum institutio. item licentia,* qua qui utuntur difficulter se legibus subji-
ciunt, jugum legum excutunt.

ΔυσπήμεφελΘ. ε. 720. propriè *trajectu difficilis. ex*
δύς & πέπεμφα. ἀσύμβολΘ. *δυσπεμφέλου. ε. 616.*
Δυσπήμεφελον. θ. 440.

Δύσσειο. α. 108. poëticè pro δύσειο. ionicè & hoc
pro δύσεω ἐσθω præf. med imperat. ἀ δύω. Fut.
med. δύσομαι, unde formant novum verbum
δύσομαι *induo. ἐδυσόμην & ετο induēbam.*

Δυσσομδράων. ε. 382. Æolicè, sic g.f. exprimitur pro
δυσσομδρών.

Δυσφήμοιο. ε. 733.

Δυσφρονέων. θ. 102. δυσφροζυνάων. θ. 528. genit. pl.
Æolicus, ἀ δυσφροσύνης η. Thema. φρέω.

Δυσωνύμη. θ. 171. ἀ δυσώνυμηΘ ex δύς & ὄνυμα νο-
μον, cui est infaustum nomen.

Δωδεκάτη. ε. 789. δωδεκαταῖον. ε. 749. *duodecim*
annorum. δωδέκατα. ε. 772. 774. ἀ δωδέκατος ἀνο-
decimus.

Δωδεκάμηνον. ε. 230. μὲν μὲνός ὁ μηνσίς.

Δῶ. ε. 352. 933. (δῶ δῶς δῶ) 3. sing. a. 2. act. subj.
ἀ δίδωμι.

Δώδεκα. α. 162.

Δώη atticè. ε. 355. pro δοίη ἀ δίδωμι.

δῶκε. α. 400. pro δῶκε & hoc pro ἔδωκε. apocope poetica. δῶκε. §. 819 δῶκεν. ε. 703. δῶκα. ε. 739. pro ἔδωκα. 3. pl. a. i. act. indicat. ab ἔδωκα. Legimus Theocrit. εἰδύλλ. 27. aliis. 28. aliis. 36. cujus inscriptio est εἰαρεύς. v. 21. δαιμαίνω μὴ δὴ σε κακωτέρῳ ἀέρι δῶση. Hic δῶση pollet videri esse ab ἔδωτα (pro quo ut hic videmus usitatum est ἔδωκα) sed præstat derivare à fut. vide hanc ipsam vocem in Lexic. N. T. ex Johan. 17. v. 2. & Apoc. 13. v. 16.

δῶμα. §. 410. pro δόμημα & δομέω δώματα. ε. 8. 51. 100. 127. α. 14. 471. §. 40. 601. 303. 455. 777. 783. 704. 816. 963. δώματι. §. 286.

δῶρα. ε. 612. α. 123. 415. §. 103. 399. δωροισι. α. 47. δῶρον. ε. 85. 85.

δώρω ε. 356.

δωροφάγος. ε. 39. δωροφάγοι ε. 262. Duo turpissima vitia in judice ἡ δωροφασία καὶ ἡ περσσωπαληψία. dicitur δωροφάγος, qui devorat dona, qui bovem habet in lingua. Activè capitur, & proinde acutus est in penultima. Tzetzes intelligit τὲς ἐκ τῆ λαμβάνειν δῶρα διαζῶντας, qui ex illis largitionibus vivunt. ad quam pestem è medio tollendam stipendia erant constituenda illis iudicibus digna.

Δωρίς. §. 250. 350. δωρίδι. §. 241.

δῶς. ε. 354.

δῶσω fut. i. act. à. δίδωμι. ε. 57. δῶσθε. ε. 176.

δῶτη.

δωτή. ε. 353. usitatius δότης & ε. *dator*.

δωτῆρες. θ. 46. 633. δωτῆρες εἰών *datores bonorum*.
 malo δωτῆρες εἰών. εἰών scilicet δωρεών, ubi εἰών est
 genit. pl. g. f. pro εἰών. vide infra εἰών.

δωτώ. ὁ @ ἡ nomen mul. θ. 248.

δώσι. θ. 222. pro δώσι poetice, ποτατῶ μεγάλῃ
 ἐπειθέσει.

Ε.

Ε *ipsum*. ε. 266. εἰ δὲ ἐλήθει, neque ipsum later.
 α. 359. θ. 332. 482.

εἶ. θ. 772. ab εἰώ. εἶλα. ε. 340.

εἰών. θ. 46. vitiosè videtur quibusdam scribi εἰών
 pro εἰών Æolicè ab εἰς ἢ ὄν *scilicet*. Magis arridet iis
 analysis, qua deducitur ab εἰς ἐν εἰών. Idem quod
 εἰς vel ἡὺς *bonus*. subintelligi potest δωρεών, ἢ δω-
 ρεῖα *donum*. Sed pace illorum, subintelligi etiam
 potest in εἰών (pro εἰών Æolicè) τὸ δωρεών. Nam
 omne donum per se intelligitur esse bonum.
Deus verò *dator* & largitor donorum *scilicet*
 h. e. quæ ab ipso proveniunt & non aliunde.
 Deinde dubitamus etiam, utrūm εἰς ἐν pro
 εἰς sit vox proba nec ne. Desideramus hinc au-
 thoritatem. εἰς verò ἐν εἰών *scilicet* à *omni* esse usita-
 tissima, nemo, qui Græcas Bibliothecas vel
 per trāsennam inspexit, ignorare potest. Verius
 ergo per spiritum asperum scribitur εἰών quam
 per spiritum tenuem.

ἔαγε. ε. 532. 3. sing. præter. med. pro ἤγε fractus fuit.

Errant ergo Grammatici, qui affirmant præter, med. item a. 1. & 2. med. nec non futurum med. activè tantùm capi, non passivè.

ἔαρ ἔαρⓈ τό. ε. 475. 490. contractè ἤρ unde Latinorum ver. ἔαρⓈ. ε. 567.

ἔαριν. ε. 728. θ. 95. 738. 809. 823. ionicè pro ἑσὶ. ἑαυτῇ. θ. 126.

ἑβδομή. ε. 768. ἑβδομή ἑρὸν ἡμαρ, septima dies, sacra dies.

ἑβδομάτη. ε. 893.

ἔβη. θ. 194. 3. sing. a. 2. act. à βαίνω. ἐβήκατο. a. 1. med. α. 338. θ. 423. a. 1. act. ἐβήκα legitur ἰλιάδ. ἰώτα in Ὀπιβαίνω versu. 542.

ἔβηλευσε. θ. 389.

ἔβροντήσε. θ. 839. à βρονταῖω tonο, βροντῇ tonitru.

ἐγύς. ε. 247. α. 464. 473. ἐγύθι. ε. 286. 387. 341. 698.

ἐγυαλίξεν. 3. sing. a. 1. act. indic. θ. 485. ἐγυαλίζω in manus do, à γυαλον & τὸ cavitās manus seu uola. idem quod ἐγχειρίζω.

ἐγείνοντο. θ. 46. 3. pl. imperf. à γείνομαι. ἐγείνατο. 3. sing. a. 1. med. ε. 17. θ. 126. 217. 313. 406. ἐγείναντο. θ. 969. ἐγένοντο. θ. 111. 123.

ἐγείρει. ε. 20. ἐγείρειν. ε. 571. ἐγειρέσθω. α. 176. 3. dual, imperf. pass. poëticè augmento abjecto pro ἡγειρέσθω.

ἐγκατα intestina. θ. 537.

ἐγκατέθετο. θ. 487. 899. pro ἐγκατέθετο.

ἐγκατα

ἐγκαταλείπων. ε. 376.

ἐγκύρζας. ε. 214. ab ἐγκύρω. in f. ἐγκύρζω. α. ι. 2ct.
ἐνέκυρζα.

ἐγνώ. ε. 216. tanquam à γνῶμι. Thema γινώσκω. fut.
1. γνώσμαι α. 2. ἐγνων ως. ω.

ἐγχεῖν τό lancea. α. 135. 199. 414. 453. ἐγχειος. α. 360.
456. 635. ἐγχεῖ. α. 417. ἐγχεα. θ. 186. ἐγχεζιν.
α. 190.

ἐγχώριον domesticum, in eo loco ubi habitas.
ε. 342.

ἐγώ. ε. 10. 57. 106. 172. 206. 268. 284. 656. α. 89.
ἐγωγε atticè. ε. 680. ἐγών Doricè. ε. 652.

ἔδαν. ε. 449. pro ἔδακε. 3. sing. α. 2. 2ct. à δάκνω
rodo, mordeo.

ἐδάμασσε. α. 408. θ. 332. pro ἰδάμαζε à δαμάω.

ἔδασάμεθ'. ε. 37. pro ἰδαζάμεθα. poëtæ duplicant
σ metro id postulante. à δαζομαι divido. ἔδάσ-
σατο destinavit. θ. 520.

ἔδεξατο. θ. 479. à δέχομαι.

ἔδηζαν à δέω ligo θ. 718.

ἐδίδαξαν. ε. 660. θ. 22.

ἐδίδαν. ε. 138. pro ἐδίδοζαν á διδάω pro δίδωμι.

ἔδον. θ. 30, pro ἔδοζαν, quæ vox legitur, θ. 141.

ἔδονεῖτο. α. 237.

ἔδ@. α. 203. θ. 114. 128.

ἔδ@ edunt. θ. 640. τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδ@. Sed con-
tradiciunt sibi, ιλιάδ. ε. 341. εἰ γὰρ σῖτον ἔδ@σ' εἰ
πίν@σ' αἰθοπικὸν οἶνον.

ἔδρη.

ἔδρη. §. 286. ionicè pro ἔδρα

ἔδρῳ ἔδρῳ *idem habent.* §. 388. ab ἔδρῳ ὦ & po-
ëticè ἔδρῳ.

ἔδυναντο. ε. 133. vide supra δύναμις.

ἔδωδης. ε. 591. ab ἔδω.

ἔδωκε (vide δῶκαν.) ε. 277. α. 125. §. 914. ἔδωκεν.
ε. 353. §. 399. ἔδωκαν. ε. 92.

ἔδωρῃσαν. ε. 81 à δωρέω.

ἔειπε. ε. 86. 204. pro εἶπε prosthesi poëtica. ἔειπαν.
§. 24. 3. pl. a. i. Th. ἔπω.

ἔεις ἡμῖν pro εἰς. §. 145. per πρόσθεσιν poëti-
cam.

ἔέλδωρ. α. 36. ἔέλδεται. ε. 379. Th. ἔλδομαι.

ἔεργ. ε. 333. ἔεργει ε. 267. §. 751. ἐνὶ ἔργῳ, *intus*
cohibet. ἔεργων. ε. 478. Th. ἔργω.

ἔερση. α. 391. pro ἔρση *ros à πῦρ fluo.*

ἔζεε. §. 694. 847. à ζέω *ferveo.*

ἔζορμον. ε. 591. 724. ἔζω, ἔζομαι.

ἔζων. ε. 112. 3. pl. imperf. act. à poëtico verbo.
ζῶω pro ζῶω ὦ, pro ζῶ dicunt ζῶω, sicut pro
ἡβῶω ὦ. ἡβῶω.

ἔλω *erat vel fuit.* pro ἦν quod est duorum tempo-
rum imperfecti & aoristi 2. ε. 11. 117. α. 142.
144. 288. §. 58. 277.

ἔησθα. ε. 132. §. α est Æolica paragoge. Th. εἰμί.
in subj. ὦ ἦς & poëtica prosthesi. ἔω, ἔης.

ἔλω. §. 487. 890. 899. εὖς ἢ ὄν *sums, a. um.* ab ἔ.

ἔθ. α. 50. pro ἐτι ob seq. aspiratam.

ἔθελω.

ἐθέλω. ε. 207. ἐβίλεις ε. 106. ἐθέλει ε. 208. θ. 429.
 ἐθέλῃσι. ε. 39. ἐβέλων. θ. 28. ἐβέλῃσα. ε. 390.
 vide ἐβῃσα. ἐβίλη. ε. 278. ἐβέλῃτε. θ. 164. ἐβέλῃσι.
 ε. 266. 710. est paragoge poetica. ἐβέλῃσιν. ε. 666.
 θ. 430.

ἐθέλων. ε. 355. ἐβέλῃσι. α. 198. θ. 443.

ἐβελήμοι *ultronei*. ε. 118. ab ἐβέλω.

ἐβεντο. ε. 510. α. 261. θ. 805. ab α. 2. med. ἐθέμῳ
 στοτο.

ἐβελαν. ε. 74. 654. ab ἐβλῳ posui. ἐβηκε. α. 136. 675.
 θ. 400. 974. ἐβηκαν. ε. 287.

ἐβλαζε. α. 140. à βλάω *frango*.

ἐβοίνων. α. 212. 3. pl. imperf. à βοινάω *epulor*.

ἐβρέφθη. θ. 192. pro ἐτρέφθη quia formatur à τέ-
 τραπαι. alioqui τ scribitur, quoties sequitur li-
 tera aspirata, prout in voce ἐτρέφῳ videre est.

ἐβύνειον. α. 156. 210. 257. 286. à βυνέω. Thema est
 βύνω, *impetu feror*.

Εἰ. ε. 106. 270. 278. 359. 390. 432. α. 358. θ. 98.

εἶαρι. ε. 460. pro εἶαρι ab εἶαρι. τὸ ὄρη ἐν εἶαρινῇ
 ὅτε τὸ γλῶσσον ἄγρια δένει. hæc veris descriptio
 est apud Homerum.

εἶαρινός. ε. 670. 680. εἶαρινεῖσι. ε. 75. θ. 279.

εἶασι. α. 424. α. 1. act. ab εἶάω *sino*.

εἶαται pro ἦνται ionicè, *sedent*. θ. 623.

εἶδῃ. ε. 63. 712. θ. 259. 908. εἶδει, εἶδει. α. 5.
 θ. 153.

εἰδώς. ε. 54. 729. 825. θ. 545. εἰδότες. ε. 185. per synco-
 pen

pen duarum literarum η & κ pro εἰδηκότες ab εἰ-
δημι scio. Them. εἶδω. εἶδυῖα. ε. 519. εἶδυῖαν. 9. 313.
887. εἶδυῖαι. 9. 264.

εἶλω. ε. 269. εἶη. ε. 346. 483. 499. 557. 575. 587. 604.
615. 9. 128.

εἶθαρ statim. 9. 688.

εἴβεται poëticè pro λείβεται. 9. 910.

εἰκάδι ε. 790. Thema εἰκοσι viginti, unde est εἰκοεῖς
ἀδ@ ἡ numerus complectens viginti. εἰκάδα.
ε. 818.

εἴκε. α. 353. cede. ab εἴκω similis sum. item cedo.

εἴκ'. ε. 643.

εἴκελ@. α. 322. εἴκελα. α. 451. εἴκτω poëticè pro
εἴκλω & hoc pro ἐκέτω 3. dual. imperf. act. ab
εἴκω. α. 390.

εἴκυῖαι. α. 206. similes. part. præt. act. g. f. ob εἴκω
F. εἴξω P. εἴκα (pro εἴχα)

εἴλε α. 2. act. ab αἰρέω. ε. 154. α. 139. 457. 9. 327.

εἴλετο α. 2. med. α. 135. 9. 853.

εἰλείθυιαν Lucinam. 9. 922.

εἰλίποδας. ε. 793. ex ἔλω pro quo usitatum αἰρέω
flecto, & πᾶς res. εἰλιπόδων. 9. 983. εἰλιπόδεσσι.
9. 290.

εἰλιγυρ@. 9. 791. ab εἰλίττω. Them.. εἰλέω.

εἰλύφαζε. α. 275. ab εἰλυφάζω. Dicitur etiam εἰ-
λυφάω ᾧ circumvolvo in volvo. εἰλυφάωντες
poëticè pro εἰλυφῶντες & hoc pro εἰλυφάοντες.
9. 692.

ἥμαρτο.

εἵμαρτο. §. 894. *fato decretum erat.* à μείρω. *divido, partior.* F. μερῶ. p. μέμαρκα. præt. pass. μέμαρμαι. Atticè εἵμαρμαι cum spiritu aspero. quæ suum cuique distribuit. in plusq. perf. εἵμαρμην σο το. εἵμαρμυήης. ἡ *fatum.*

εἵμα. α. 159. ab ἐννυμι. εἵματα. ε. 554. *vestes.*

εἵμω. α. 351. *sumus* pro ἐσμω poëticè.

εἶν. ε. 362. 405. §. 983. pro ἐν poëticè.

εἶναι. ε. 363. 614. 630 704. 720. §. 401.

εἵνας. ε. 808. 809. pro ἐνάς ἀδϙ ἡ *nonarius numerus.* Hesiodo est nona dies mensis.

εἵνεκα pro ἐνεκα *propter, causa.* §. 515. εἵνεκ' ἀτασθαλίας *propter improbitatem.*

εἶο. §. 592. pro ἔ poëticè.

εἶπεν. α. 116. §. 163. 174. 392.

εἶπατε. §. 108. 115.

εἶποις. ε. 719. εἶπῃν ε. 451. εἶπών. ε. 708. α. 122.

εἶπεϛα. α. 338. εἶπόντι. ε. 293.

εἶργον. ε. 492. *coercens.* ab εἶργω.

εἶρέας. §. 804. pro κατ' εἶρέας. εἶρήης ἡ *concio, catus.* ab εἶρω *necto.*

εἶρεῦσαι. §. 38. *enumerantes* pro ἐρεῖσαι, Doricè εὐ pro ε ab ἐρέω, quod est ab εἶρω. in fut. ἐρῶ, unde suppullulavit novum verbum ἐρέω. poëticè εἶρέω.

εἶρημυοί. ε. 368. à ῥέω. F. ῥήσω. præt. pass. ἔρρημαι & Atticè εἶρημαι.

εἶρήνη. ε. 226. εἶρήνω. §. 902. ab εἶρω *connecto.*

εἶροπόκων. §. 446. πείκω vel πένκω *necto.* πόνϙ & ὁ *vellus*

- vellus* ἐφ' αὐτὸν. τὸ lana. ἐποπτεύει. ε. 232.
εἰσπύει α. ε. 816. Doricè pro ἐπιεσπύει trahere. ab
ἐπύω pro quo etiam dicitur ἐπύω. ἐπύτο. α. 13 & 3.
 3. sing. plusq. perf. pass.
εἰς ad. ε. 21. 24. 62. 164. 167. 206. 314. 426. 532. 559.
 611. 649. 815. α. 83. ἦτορ δ' εἰς κρείττα, venitq;
 ad Creontem. unde liquet εἰς etiam personis
 præponi, quamvis rarò. § 71. 779.
εἰσαελαύνω. § 57. Thema. βαίνω. εἰσαελαύνου part.
 a. 2. c. 8. § 939.
εἰσανάσκει scandens. Thema. εἰμι eo. § 761.
εἰσάγω a. 1. med. ab εἶδω. § 700.
εἰσαφίκαε. α. 45. ex εἰς καὶ ἰκάνω. Th. ἰκνέμαι.
εἶ pro εἰσι Vadii. ab εἰμι eo. § 972. εἶσι eunt (ut
 vertunt) ab εἰμι eo, vado. quamvis hoc in loco
 commodè εἶσι; ab εἶσι esse possit. Nam εἰμι eo.
 in 3. pl. non format εἶσι sed in tertia singulari.
 α. 113.
εἶσι sunt. ε. 12. 121. 250. 558. 585. §. 363. 942.
εἰσπερίπα, ε. 752. ab εἰσπερίω. περίω transco.
εἶσεν. ε. 82. pro εἶσαν poëticè.
εἶσεν ε. 560. 612.
εἶσεν. α. 264. 268. 3. sing. plusq. perf. ab εἶσεν F.
 εἶσεν. p. εἶσεν ubi spiritus asper ex præsentī re-
 petitur ceu initialis litera.
εἶσω. α. 151. pro εἶω intra poëticè cum Genit.
εἶχε. α. 214. 223. εἶχον. α. 132. 271. 285. 310. 311. Th.
εἶως. α. 378. pro εἶως donec, Adverb. (εἶω.
 c. 8.

ἐκ ε. 70. 104. 447. 473. 721. 763. 776. α. 222. 267.
 §. 46. 84. 271.

ἐκαίνυτο *superabat*. α. 4. ἀ καίνυμι Th. καίνω *proprie*
occido. item *vinco*. per syn. speciei.

ἐκάλεσθε. §. 391. pro: ἐκάλεστε *poëticè* ἀ καλέω,
 ἐκὰς *procul*, *longè* cum Genit. α. 217.

ἐκαρτύναιω. §. 676. 3. pl. α. 1. med. ἀ καρτύνω Th.
 κρατῶ & per metathesin κάρτῶ-εῶ. τό.

ἐκασῶ. α. 283. 299. §. 459. 370. ἐκασεν. §. 393.

ἐκάσῳ. §. 151. ἐκασα. ε. 391. §. 73.

ἐκάτη. §. 441. *Hecata*. nomen mul. ἐκάτῳ. §.
 406. 418.

ἐκατηβόλῃ. α. 58. ἐκατηβόλῳ & ὁ *qui procul tela*
ejaculatur. Epitheton Apollinis.

ἐκατηβέλετο. α. 100. *Æolicè* pro ἐκατηβέλετο, ab
 ἐκατῇβέλετης & ὁ ex βέλῳ-εῶ, τὸ *telum*, & ἐκὰς
Adv. procul.

ἐκατόμβας. ἐκατόμβῃ ης ἡ *sacrificium solenne* constans
 centum bobus h. e. centum numinis argen-
 teis, in quibus bos pictus erat. ex ἐκατόν & βῆς
Doricè βῶς, *bos*. ὁ ἡ. α. 479.

ἐκατόν. ε. 129. 454. §. 150. 825.

ἐκγεγαῦα. ε. 254. ἐκγέγαα *præter. med.* ab ἐκγαῶ.
 ἐκγεγαῦα. §. 76.

ἐκγεγεμεῖσθαι *nati sumus* cum Genit. §. 648.

ἐκ — ἐγέλασε. ε. 59. γέλασε *pro* ἐγέλασε ἀ γελάω
rideo.

ἐκείνω. α. 72. ἐκείνω. §. 450.

T

ἑκαστο.

ἔκειτο. α. 172. 221. α καῖμαι.

ἐκ — ἔειλετο α. 2. med. α. 149. Th. ἐξαίρεμα.

ἐκέκλετο. α. 341. *acclamavit*, seu *acclamaverat*, ἀ
κέκλομαι pro κέλομαι *cum clamore jubeo*.

ἐκέλευσε. ε. 60. ἀ κελεύω *jubeo*.

ἐκηβόλα. θ. 94. vide paulò ante ἐκατηβόλα.

ἐκητι. ε. 4. *dativus* qui poëticè ponitur Adverbialiter. Thema. ἐκὼν *spontaneus*.

ἐκιον. ε. 343. α. 277. 284. ἀ κίω, *eo, accurro, ex' iω*
per metathesin.

ἐκκορυφώζω. ε. 106. *summative & breviter per-*
stringam. κορυφή ἥς ἡ *vertex*. γ. d. *summa capita*
indicabo.

ἐκλεψ'. ε. 51. ἀ κλέπω *clepo*.

ἐκλίνθη. θ. 711. ἀ κλίνω.

ἐκλονέοντο. α. 317. κλόνῳ *motus*. κλονέω *commoueo*.

ἐκλυε. α. 68. ἀ κλύω.

ἐκπάγλας. ε. 153. pro ἐκπάλγας per metath. ab
ἐκπλήσσω *attonitum reddo*. in α, 2. αἶτ. ἐξέπλα-
γον.

ἐκπλείς *expleto*. ab ἐκπλεῖ *pro ἐκπλεος* Th. πλείος
plenus. ε. 776.

ἐκρυψε. ε. 47. 135.

ἐκρινόντο *litigabant*. θ. 535. eodem sensu accipitur
hoc verbum. ι. Cor. 6. ι.

ἐκτελέα. ε. 464. ab ἐκτελής. ἐ. ὅ ἡ.

ἐκτελέση. ε. 563. ἐκτελέσαι. α. 22. ἐκπέλεσας. α. 38.

ἐκτεινε *occidit*. α. ι. αἶτ. ἀ κτείνω. θ. 527.

ἐκτη.

ἐκῆ. ε. 780. 783. ἔκτω. ε. 611.

ἐκ—πεφυλαγμένον *accuratè observans*. τμηζης. Scapulæ &c. verbum ἐκφυλάσσομαι *accurate observo* est ignotum. ἐκ in compos. auget significationem.

ἐκτολμήζας. α. 44. τολμάω. Alii legunt ἐκτολυπέζας, quæ lectio est melior. *Thema*. τολύπη.

ἐκτός. ε. 727. ἐκτοθεν. ε. 115. α. 246. θ. 752. 773 813.

ἐκτυπε. α. 383. α. 2. à κλύπέω *respono*. κλύπ *ex o. fragor*. ἐκτυπον. α. 61. sicut à φιλέω ἔφιλον.

ἐκφυγε. θ. 182. pro ἐξέφυγε ab ἐκφεύγω F. ἐκφεύξομαι.

ἐκών. ε. 28. θ. 232.

ἐλαίω. ε. 570. ἐλαία ας ἡ *olea*. nomen arboris. ἔλαιον. γ. τὸ fructus.

ἔλαζαν. α. 372. pro ἤλαζαν *3. pl. a. 1. ab ἐλάω agito, incito*, pro quo usitatum ἐλαύνω. ἐλάσεις. ε. 473. α. 1. Æol. opt. ἐλάσας adigens. part. α. 1. act. pro ἐλάζας metri causa. θ. 522.

ἐλάτης pro ἐλάταις ionicè. α. 190. ἡ ἐλάτη *abies*. sic dicta à ventorum agitatione. ἐλάτας. ε. 507. α. 188.

ἐλάφοιο. α. 402. 407. ἐλαφ *quasi ἐλαφρός*. cervus. est levis. ἐλαφρότερ *8. 415*.

ἐλαῦνοι. ε. 441. ab ἐλαύνω. F. ἐλάζω.

ἐλαχεν. θ. 424. à λαγχάνω. in α. 2. *act.* ἐλαχον. θ. 422.

ἐλεγχε. θ. 26.

ἔλεν. §. 167. pro εἶλεν ab αἰρέω.

ἐλέειν. α. 337. pro ἐλεῖν, dialys. ionica.

ἔλεκτο. α. 46. 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλετο *con-*
cubuerat.

ἐλένης. ε. 164. ἐλένη nomen speciosissimæ mulieris.

ἐλεόν. ε. 203. pro ἐλεεινόν per syncopen *miserè*. ἐλεφ-
νός *miser*. ἐλεέω *misereror*.

ἐλέομαι. ε. 285. 364. α. 2. med. infinit. ab αἰρέομαι.

ἔλευ *elige*. §. 549. Doricè pro ἐλᾱ ad formam τυ-
πᾱ ἔστω α. 2. med. imperat. ab αἰρέομαι.

ἐλών. §. 487. part. α. 2. ab αἰρέω.

ἐλέφαντι. α. 141.

ἐλεφαίρετο. §. 330. *decipiebat*. Th. ἐλεφαίρω.

ἐλευθῆρ. §. 54. ἐλευθῆρ ἦρ ἡ nomen proprium
urbis in Bœotia.

ἔληται. ε. 319. 357. ἔλωμαι ἡ ἦται α. 2. med. subj. ab
αἰρέομαι.

ἐλήλαται 3. sing. præter. pass. ab ἤλασα. in præter pass.

ἤλαμαι & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι.

§. 726.

ἔλθοι. ε. 541. ἔλθῃ. ε. 337. 607. 628. ἐλθεῖν. α. 432.

ἐλθόντ. ε. 662.

ἐλίκη. α. 381. nomen urbis. ἐλίκω. α. 475.

ἐλίκας. ε. 450. 793. *curvas*, q. d. anfractuosas. ab

ἐλιξ. Th. ἐιλέω. ἐλίκεσιν. α. 295.

ἐλικοβλέφρον. §. 16. *obtortas palpebras habentem*.

ἐλικῶν. ε. 637. §. 2. 23. ἐλικῶν ὦν nomen
montis, qui nomen habuit ab anfractuosissimis.

ἐλικῶνι.

ἐλικῶνι. §. 7.

ἐλικωνιάδων. §. 1. ἐλικωνιάδεα. ε. 656.

ἐλικώπιδι. §. 307. ἐλικῶπις ἰδ. ὅ. ἢ. *limis oculis con-*
tuens. ἐξ ἑλῖξ quæ vox etiam Adjectivè capitur
pro *intorto*. ἐλικώπιδα §. 298. 998.

ἐλιπον. ε. 154. 3. pl. a. 2. act. à λείπω.

ἔλκε. α. 158. ἔλκομαι. ε. 670. ἐλκόντων. ε. 467. ἐλκο-
μαίης. ε. 218. 629.

ἐλκηδόν. α. 302. Adverb. *luctando*, attrahendo, ut
supplantetur, vel sublimis sternatur.

ἐλλάδ. ὅ. ε. 651.

ἐλλεδανῶσι. α. 291. *manipulis* Th. ἐιλέω convolvo.

ἔλλαβεν. §. 179. pro ἔλαβεν.

ἔλλοπας. α. 212. *multos* q. d. ἅς ἐλλείπει ἡ ὄψ, quos
deserit vox.

ἐλπίς. ε. 96. 498. ἐλπίδα. ε. 496. ἐλπίδω. ὅ. α. 66.

ἔλυμα. ε. 434. *temonem*. ab ἔλω traho. ἐλύματι.
ε. 428.

ἐλύσατο. *liberavit*. §. 528. α. 1. med. à λύω.

ἐμ' pro ἐμέ. ε. 394.

ἐμαρνάσθω α. 238. 3. dual. imperf. med. à μάρνα-
μαι, pugno.

ἐμάς. ε. 55.

ἐμάχοντο. α. 301.

ἐμβαλλε α. 453. pro ἐνέβαλλε. ἐμβαλε. α. 414.

ἐμβασιλεύει. §. 71. ἐμβασίλευεν. ε. 111.

ἐμβεβαώς. α. 195. 324. ἐμβεβαῦται. §. 12.

ἐμεῖο. α. 367. 449. poëticè pro ἐμέο & hoc pro ἐμῷ
T 3 ab ἐγώ

ab ἐγώ.

ἐμελλε. α. 126. ῥ. 468. 490. 552.

ἐμελε. ε. 145. α μέλει imperf. cura est.

ἐμδρ. ῥ. 500 ionicè pro εἶναι.

ἐμδρῳῖα. α. 368. à μδρῳινάω. Th. μδρῳ. εἴ. τό.

ἐμήζωτο. ε. 49. 95. α μήδομαι F. ήζομαι. cogito, machinor.

ἐμμενς. ε. 97. pro μδρῳ dicitur etiam μῖννω.

ἐμίσζω. ῥ. 56. pro μιγνύω, μίγνυμι, dicitur etiam μίσγομαι.

ἐμμαπέως. α. 442. dicto citius q. d. ἅμα τῷ ἐπφ.

ἐμμεμανῖα. α. 439. à μάω. præt. med. part.

ἐμδρῳαι esse pro ἔδρῳαι, ἔδρῳ, εἶναι. quorum illud est Doricum, istud ionicum, hoc verò commune.

ε. 270. ῥ. 400. 610.

ἐμδρῳέως. 429. ῥ. 712. μδρῳ εἴ. τό robur.

ἐμμορε. ε. 345. ῥ. 414. per metathesin pro μέμορε præt. med. à μείρω.

ἐμός. ε. 269. 631. ab ἐμῷ, Th. ἐγὼ ego. ἐμοὶ mihi. α.

94. ἐμῷ meo ab ἐμός meus. ε. 681. α. 362.

ἐμπάλιν. α. 145. Th. πάλιν rursus.

ἐμπεσε pro ἐνέπεσε ab ἐμπίπῳ. α. 420. 509.

ἐμπελαδόν. ε. 732. Adverb. Th. πέλας.

ἐμπελάζαντες. α. 109. ab ἐμπελάζω appropinquo, Th. πέλας.

ἐμπης tamen. ε. 141. 177. α. 259.

ἐμπῶλω prope. α. 371. confer. ιλιάδ. β. 526.

ἐμπορεύω. ε. 644. Th. πείρω.

ἐμπνεύω

ἐμπνεύζας. ε. 506.

Ἐν ἰη. ε. 202. 379. 489. 667. 679 α. 154. 155. 199. pro
ἐνθα ibi. α. 204. ἰη. α. 205. 207.

ἔναιε. α. 14. *habitabat*. à νάιω.

ἐναλίγκιον. ε. 128. *similem*. ex ἐν & ἀλίγκιⓈ *simi-*
lis. ex α & λίγλω *resono*, non *absonus*. vel q. d.
ἄλις ἔγλιον. ἐναλίγκιοι. α. 88. θ. 142.

ἐναποψύχειν *alvum exonerare, excernere*. ε. 757.

ἐναντίοι. α. 184. *hostes*. θ. 650.

ἐναρα. α. 367. *spolia*. ab ἐναίρω, unde est ἐναρίζω oc-
cido, quia spolia mortuis detrahuntur. ἐναρί-
ζων. α. 194.

ἐναρφόρⓈ. α. 192. pro ἐναρηφόρⓈ. *spolia ferens*.

ἐνάτη. ε. 770. poëticè pro ἐννάτη ποηα ab ἐννέα πουῖ.

ἐναύλης. θ. 129. *stabula*. Th. αὐλή.

ἐν — βλάψας. ε. 281. part. a. i. act.

ἐν — βάλληται. ε. 295. τμηζις Th. βάλλω.

ἐνδεκάτη. ε. 772. ἐνδεκάτης. ε. 774.

ἐνδήμοισι. ε. 223. *popularibus*. ἐνδήμιⓈ νᾶζⓈ est
morbus cuidam populo peculiaris.

ἐνδον. ε. 31. 97. 450. ἐνδοθεν. ε. 521. 599. 731. ἐνδοθι.
θ. 964.

ἐνδρῖον γ. τὸ, καρδία τῆ δένδρου καὶ τὸ μέζον der Kern
vom Holtz. ε. 467.

ἐνδυκέως. α. 427. *valde accuratè* ab ἐνδυκῆς ἐⓈ ὁ ἥ
promptus, accuratus. Eustath. ex ἐν & δέκω.

ἐνέθηκε. θ. 174.

ἐνεκα. ε. 162. 164. α. 82. θ. 98; ἐνεκα vide paulò ante.

ἐνείκη. ε. 561. ἐνείκαμ. 9. 784. a. i. aet. infinit. ab
ἐνείκω idem quod ἐνέγκω *fero*.

ἐνέμαιν. ε. 222. à νέμω.

ἐνέκειτο. 9. 145. inerat 3. sing. imperf. ab ἐγκειμαι.

ἐνέπνευζαν. 9. 131. ab ἐμπνέω.

ἐνέπων. ε. 192. ἐνέποντες ε. 260.

ἐνέροισι *inferis* idem quod καλαχθονίοις. 9. 850. Th.

ἐρα. ἐνερθε *infra*. 9. 720. τόσον ἐνερθ' ὡς γῆς, ὅ-
σον ἔρηνος ἐς ἀπὸ γαίης.

ἐνεποιήζαντο. 9. 7. a. i. med.

ἐνη. ε. 768. *novilunium*.

ἐνήμε. 9. 651. à nominativo sing. ἐνῆς ἐ. ὁ βο-
νῆς, *placidus*. Thema est εὖς *bonus*.

ἐνήρατο. 9. 316. a. i. med. ab ἐναίρομαι.

ἐνθα. ε. 493. 654. 657. α. 14. 34. 334. 335. 413. 440.

9. 63. 301. 303. 432. 481. *ubi*. 758. 807. ἐνθάπερ.

9. 586. ἐνθα καὶ ἐνθα *huc & illuc*. 9. 742.

ἐνθάδε. ε. 652. 9. 775. 811.

ἐνθεν. α. 285. 9. 9. 193.

ἐν — θέμεν. a. 2. aet. infinit. ε. 61. 67. *ionice* pro ἐνθεῖναι.

ἐν — θῆκε. ε. 79.

ἐπιθημοσύνη. ε. 469. Th. τίθημι.

ἐνθρέψαας *inserere*, ε. 779. ab ἐντρέφω.

ἐν. ε. 625. α. 276. 9. 297.

ἐνιαυσία. ε. 447. ab ἐνιαυτός, *annus* q. d. εἰς ἑαυτὴν

ἐπανελθών. 9. 58. ἐνιαυτῷ. ε. 384. 9. 493. ἐνιαυτόν.

ε. 44. 559. 9. 795. ἐνιαυτῶν. α. 87. 9. 184. 779.

δέκα πλείους ἐνιαυτὰς *diutius, quam decem annos*.

9. 636.

θ. 636.

ἐνι — θιάζ· ε. 641. 3. 2. med. infinit.

ἐνικάτθεο. ε. 27. pro ἐγκατάθεσο 2. sing. a. 2. med.
imperat. ἐνὶ pro ἐν poetice.

ἐνίσπειν *proloqui* pro ἐνέπην. Thema. ἔπω. θ. 369.

ἐννάετες θ. 801.

ἐνναετήρῳ dual. num. ab ἐνναέτηρ Ⓞ ε. 6. *novennis*.
ε. 434.

ἐννέα. θ. 56. 60. 76. 790. 803.

ἐννέπετε. ε. 2. pro ἐνέπετε. ab ἐνέπω.

ἐννεσίησι. θ. 494. pro ἐνεσίαις. ἐνεσία *consilium*. sicut
σύνεσις *intelligentia* est à συνήμι, ita ἐνεσις ab
ἐνίημι.

ἐννοσίγαιος. α. 104. θ. 15. 818. ab ἐνώω *moveo* & γαῖα
terra. Ethnici terræ motum idolo tribuebant,
ignorantes veram causam, nempe Deum.
ἐννοσίγαια. θ. 930. ἐννοσίγαιῳ. θ. 441. ἐννοσίγαιον.
θ. 456.

ἐννηφιν. ε. 408. ἔνη vel ἐνη itemque ἔννη vel ἐννη *postremus dies mensis*. φι est *paragoge poetica*.

ἐννύχιος. α. 32. ἐννύχια. θ. 10.

ἐνόησε. ε. 89. θ. 488. ἐνόησαν. α. 410.

ἐνοπλιῷ. *clamorem*. θ. 708.

ἐνοσις. θ. 681. 849. *motus* ab ἐνώω.

ἐνοσίχθων. ε. 665. ex ἐνώω *moveo* unde ἐνοσις *motus*
& χθών *terra*, quod terram moveat. Sed hic est
digitus unius veri DEI, quem nos Christiani

colimus, non verò fictitii illius idoli ethnici, nempe Neptuni.

ἐν παρέλκῃ. ε. 281. vide ἐν — βλαΐψας.

ἐντός. ε. 267. α. 312. ϑ. 37. 159. 408.

ἐντοαθεν. ε. 540. α. 130. ἐντοαθε ϑ. 598. 741. ἐντοαδι.
ε. 518.

ἐντύνωαθ. ε. 630. α. 1. med. infinit. ab ἐντύνομαι
apparo. Them. ἐντεα αρτα.

ἐνυαλίσιον. α. 37.

ἐνυὼ ὅ⊙ ἡ bellona ab ἐνύω perimo. ϑ. 273.

Ἐξ. ε. 148. 306. 651. 722. α. 76. 279. ϑ. 45. 152.
408 452.

ἐξάδιον. α. 180. nomen viri.

ἐξαλαπάζει. ε. 187. Them. λαπάζω.

ἐξαλέαοθαι. ε. 105. 756. 800 α. 1. mcd. infin. vide
suprà ἀλέαοθ.

ἐξαπάτησε pro ἐξηπάτησε. ἀπάτη *improbitas*, ἀπαταῖω
decipio, propriè πάντα ἀπάγω à via aliquem ab
duco in devia. ε. 48. ἐξαπατάτω. ε. 371. ἐξαπα-
τήση. ε. 321. ἐξαπατήρας. ϑ. 889. ἐξαπατίσκων fal-
lens. ϑ. 537.

ἐξαῶτις *denique* Adv. ϑ. 915. Thema est αὖ *rursus*.

ἐξεγένοντο procreati sunt. ϑ. 124. ἐξεγένοντο cum
Genit. ϑ. 106. 263. 362. 421. 630. 916.

ἔχει. ε. 270. Th. ἔχω.

ἐξείης. ϑ. 809. 738. poëticè pro ἐξῆς. Eustath. ab

ἐξήκοντα. ε. 562.

(ἔχω ἔξω.

ἐξέθορε α. 2. act. ab ἐκθορέω *profugio*. ϑ. 282.

ἐξελάαν

ἐξελάαν ποῦτικα τῷ α epenthesi. §. 491. pro ἐξελᾶν
ab ἐξελάω expello. Th. ἐλαύνω.

ἐξελάσῃ. ε. 222. ἐξέλασε. §. 820. α. 1. act.

ἐξείλετο. ε. 104. α. 89. ab ἐξαιρῶμαι.

ἐξελθεῖν. §. 772. ἐξελθῶσα. ε. 216.

ἐξεμῶν. §. 394. pro ἐξεν ionicè.

ἐξενάριξε. §. 289. vide supra ἐναρξ. ἐξεναρῆν. α. 329.

ἐξέπῃ. ε. 98. α. 2. indic. act. ab ἐξίπῃμι F. ἐκπῃζω
α. 2. act. ἐξέπῃω.

ἐξαπάτας. §. 205. blanditias. ab ἐξ & ἀπάτη dolus.
fraus. Qui blandiuntur, sunt fraudulentum.

ἐξεραπόντες. α. 174. §. 704. Th. ἐρείπω cado. in α. 2.
act. ἤραπον.

ἐξερύζας. ε. 624. ab ἐξερύω.

ἐξετέλεσεν. ε. 83. ἐξετέλεσ' pro ἐξετέλεσε perfecit.
§. 403. ab ἐκτελέω ἐξετέλεσαν. §. 881. ἐξετελεῖ-
το. §. 1002.

ἐξεφαάνθη. §. 200. α. 1. pass. ab ἐκφαίνω, pro ἐξε-
φαάνθη ἐξεφαάνθη nova τῷ ω epenthesi.

ἐξήμησε. §. 497. ευομῖ. ab ἐξήμεω F. ἔτω.

ἐξῆρχον. α. 205. duces erant. 3. pl. imperf. act. ab
ἐξάρχω.

ἐξίκετ'. α. 471. ἐξικνῶμαι. α. 2. med. ἐξικόμην. 8 ετο.
ἐξίκετ' ἄλυμπόν δε vel ut plerique ἄλυμπόν τε. exi-
vit ad olympum.

ἐξίτόν. §. 732. οἷς ἄκ ἐξίτόν ἐστι, quibus non exire
licet.

ἐξόπιθεν. α. 130. ὀπίσω. ἐξοπίσω. ε. 88. §. 500. 182.
ἐξοχ'

ἐξοχ'. ε. 771. pro ἐξοχα excellenter. ab ἐξέχω ex-
cello. per aphæresin dicitur etiam ὄχα.

ἐοικώς. α. 215. 228. 314. part. præt. med. ab εἶκω si-
milis sum. εἶκα dicitur pra ὄικα, sicut ἐώρακα pro
ὠρακα. ἐοικός. θ. 297. ἐοικότα. ε. 233.

ἐολπα præt. med. ε. 271. 473. ab ἔλπομαι.

εὖς. θ. 409. εὖν, ε. 58. α. 9. 45. θ. 853. εὖν. Θεογ.
472. 496.

εὐῶ. ε. 326. α. 454. εὐός. θ. 401. 467.

εὐῶζα. ε. 290. θ. 448. ab εἰμί.

εὐόντⓈ. ε. 474. 500. εὐόντι. ε. 361. θ. 465. εὐόντα. ε.
29. 44. 702. θ. 32. 817. εὔζαν. ε. 206. εὐντες. ε.
247. α. 189. θ. 851. εὐντων. ε. 512. 716. θ. 21. 33.
801. εὐντας. ε. 153. 450.

ἐπ' pro ἐπι. ε. 34. 43. α. 273. 375. 379. 436.

ἐπάγων. θ. 176.

ἐπαινέσεις. ε. 12. a. i. act. opt. ab ἐπαινέω. Th. αἶνⓈ.

ἐπαινῆς. θ. 768. 774.

ἐπάκχε. ε. 273. ἐπακχόν. ε. 27. ἐπακχῆς. ε. 446.

ἐπάλμυρος. θ. 815. ex ἐπι & ἀλμόρⓈ poeticè ἀλ-
μύρⓈ. sic ἱκμύρⓈ, ἄρμύρⓈ pro ἰκόμενος. ἀρόμενος
&c. Pindarus ἐπαλπνⓈ pro ἐπιθαλπνος &c.

ἐπάρμυρον. ε. 599. vide ἄρμυρον. ἐπάρμυρα. ε. 625.

ἐπάσαντο 3. pl. a. i. med. comederunt. à πάω. θ. 642.

ἐπαυρεῖ fruitur, genevit mit. Th. αὔρεα εἰς ἥ qui
fruitur aura, qui respirare potest) (ἀπαυρεῖω. θ.
238. 417.

ἐπάχνωσεν. ε. 358. vexavit, constrinxit. πάχνη εἰς ἥ
pruina,

pruina, unde παχνόω ᾧ.

ἔπεια. α. 117. 326. 445. §. 84.

ἐπέβησε. ε. 578. α. 1. act. activè capitur. ἐπέβησαν.
ε. 657.

ἐπέεσι. ε. 184. 330. §. 90. ἔπεισι. ε. 184. χαλεποῖς
βάζοντας ἐπέεσι. Hic legendum videtur ob
metrum ἔπεισι. Non βάζοντ' pro βάζοντε in
duali num. Nam τῆς præcedit.

ἐπέθηκεν. α. 332.

ἐπεί. ε. 120. α. 110. 336.

ἐπείγεται. α. 21. Th. ἐπείγω urgeo.

ἔπειτα. ε. 614. α. 332. 347. 465. §. 132. 193. 469.

ἐπέκειτο. §. 143.

ἐπέμβαλε. ε. 98. α. 2. act. pro ἐπενέβαλε.

ἐπεμψε. §. 784.

ἐπέπων. ε. 648. παυῖσιν. 1. sing. α. 2. act. ab
ἐπιπώνω pro ἐπιπλέω, ad formam τῶ ἐπέδων ab
ἐπιδίδωμι.

ἐπιρρώσκειτο. §. 8. 3. pl. α. 1. med. indic. ab ἐπιρρών-
νυμι Thema. ῥώννυμι.

ἐπεσενάχιζε. §. 843. Th. σενός.

ἐπέχετο. §. 177. 3. sing. α. 2. med. ab ἐπέχω.

ἐπέσενε. §. 680.

ἔπειτα. ε. 220.

ἐπέτελλε. §. 995. ἐπετέλλετ'. α. 94.

ἐπετέρπετο. §. 158.

ἐπέφαντο. α. 166. apparebant. 3. pl. plusq. perf. ab
ἐπιφαίω.

ἐπέ-

ἐπέφραδε. §. 74. 162. a. 2. act. ab ἐπιφράζω.

ἐπεφράσατο. §. 160. a. 1. med.

ἐπεφην. α. 57. imperf. à φένω, pro quo etiam dicitur ᾤφνω. ε. 148.

ἐπέφύκον 3. pl. imperf. à πεφύκω εις ει, quod verbum est a ᾤφυκα. Th. φύω. α. 76. §. 152.

ἐπέχεν. ε. 134. ἐπέχοντες. §. 711.

ἐπέων. ε. 401. ἐπὶ εἰς τό *verbum*.

ἐπήγαγε. ε. 240. Atticè pro ἐπήγε.

ἐπηεταυός *apninus*. ε. 31. 605. ἐπηεταυαί. ε. 515.

ἐπῶ *aderat*. ε. 114 598. §. 799.

ἐπῶ *postquam*. ex ἐπὶ & ἡ pro αὐ, & hoc pro εἰς.

ἐπήνησαν *laudarunt*. poëticè pro ἐπήμεσαν. §. 664.

ἐπλυύθη. α. 311. ab ἐπανύω *expedio*. Th. ἀνύω.

ἐπήρατον. ε. 63. §. 67. Th. ἐράω. confer *ιλιαδ.* σ. 512.

χ. 121.

ἐπι. ε. 250. 369. 503. α. 76. 236. 306.

ἐπηρεφείας ab ἐρέφω *tego*. §. 598.

ἐπιβῆται. α. 16. ἐπιβησέμεν. §. 196. ionicè pro ἐπι-

βῆσιν. ἐπιβαίντες. α. 286. ἐπιβάλα. ε. 677. ἐπι-

βήματα. α. 40 *Æolicè* pro ἐπιβῆται ab ἐπιβαίνω.

ἐπιδείλα. ε. 808. 819. *pomeridiana*. δειλὴ ἥς ἡ *tempus pomeridianum*. à δέω & ἔλη quum solis splendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δέιλα, circa pomeridianum tempus.

ἐπιδέρκεται. ε. 266.

ἐπιδώλω. ε. 394.

ἐπιθείς. ε. 695.

ἐπι.

Ἰπιθήκη. ε. 378.

Ἰπίθοντο 3. pl. a. 2. med. à πείθομαι. ε. 69. Ἰ. 474.

Ἰπὶ — Ἰόρε a. 2. 2ct. à Ἰορέω *salio*. α. 321.

Ἰπιθρώσκω α. 438.

Ἰπιείκελον. α. 122. Ἰ. 987. Ἰπιείκελα. Ἰ. 968. 1019.

Ἰπίκληζιν. Ἰ. 207.

Ἰπύκλοπον. ε. 67. 78.

Ἰπικρατίας. ε. 204. α. 321. 419. 461.

Ἰπικρατέοντα. α. 308.

Ἰπικυρτώντα. α. 234. ω dualis num. poëticè. pro

Ἰπικυρτόω ὦ. Ἰπικυρτώω.

Ἰπίκχοι. Ἰ. 815.

Ἰπιλήθεται. Ἰ. 102. Ἰπιλήθεο *oblitus es*. ε. 273. Ἰ. 560.

Ἰπιμάρτυροι. α. 20.

Ἰπιμειδήζας. Ἰ. 547. Thema μειδῶ.

Ἰπιχιθενίοισι. Ἰ. 372.

Ἰπιμηθέ. ε. 85. Ἰπιμηθέα. ε. 84. in accusativo Latinè *Epimetheum* non *Epimethea*. Nam Græca in *eus* Latinè designunt in *eius*. vide infra περιμηθεύς.

Ἰπιμετρέσω. ε. 395.

Ἰπιμίσγεται. Ἰ. 802. 803. μίσγω pro μίγνυμι est affine Hebræo *ῥון* & Germanico *mischen* / & Latino *misceo*.

Ἰπιωμητή. ε. 13. Them. μῶμ.

Ἰπίοντα. ε. 673. α. 333. 425. 458. 2. 2. 2ct. part. ab Ἰπειμι *accedo*.

Ἰπίορκαν. ε. 280. Ἰ. 232. 793. ἐπίορκοις. ε. 802.

ἐπι-

Ἐπιπάγχυ. 262. πάγχυ pro πάνυ *valde*.

Ἐπιπρόθυμῳ. α. 369.

Ἐπιπλον. α. 291. 3. pl. α. 2. act. (Tzetzes interpretatur ἐπλήρην, ἢ ἐξέτεινον Ἐπὶ τὴν ἄλω.) ἀπιπλάω pro τιμιπλάω. pro τιμιπλάω etiam dici ἀπιπλάω non solum ex epigrammatis sed etiam ipso Xenophonte demonstrari poterit. α. 2. Ἐπιπλον sicut ἀ τιμάω ἔτιμον. Apud Grammaticos & Lexicographos (quos ego quidem vidi) de hisce est altum silentium.

Ἐπιπλομήσιο. θ. 453. Ἐπιπλόμῳ. pro Ἐπιπελέμῳ Th. πέλομαι.

Ἐπιπλομήων. α. 87. pro ἐπιπελομήων. Them. πέλομαι.

Ἐπιπίεσι. θ. 872. Th. πνέω.

Ἐπιπρόθοι. ε. 558. ex Ἐπὶ & πρόθ. & ὁ undarum *fremitus*. Ἐπιπρόθ. & ὁ ἢ *auxiliator, utilis*.

Ἐπισμυγρή. α. 264. Th. σμύχω per χ. *vasto*.

Ἐπιπρωρίω. ε. 444. *iteratam sationem*. Th. πωρίω.

Ἐπισυμῶς. ε. 107. θ. 87. ab ἐπίστωμαι *scio*, ex Ἐπὶ & ἴσημι.

Ἐπισολάδω. α. 287. Adverb. *ornatè, succinctè*. Th. σέλω. *mitto*. item *orno*.

Ἐπισρέφεται. θ. 753. cum Accus.

ἐπίχε. α. 446. præf. act. imperat. *cohibe, inhibe*. ἴχω pro ἔχω *inhibeo*.

ἐπίχετον. α. 350. 2. dual. *inhibetis. tenetis*.

Ἐπιτέλλεται. ε. 565. ἐπιτελλομένων. ε. 381. *Æolicè*.
part.

part. præf. genit. pl. g. f.

ἐπι — τίθηεν. ε. 579.

ἐπίφρενα. θ. 122. 661. 896. ἐπίφρων. οηΘ. ὁ ἢ pru-
dens. Th. Φοῖβ. ἐπιφροσύνησι ionicè pro ἐπιφρο-
σύναις. θ. 658.

ἐπιχθόνιοι. ε. 122. 140. idem quod ἐπίγειοι. οἱ ἐπὶ τῇ
χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοις. ε. 820. ἐπιχθονίης. θ. 231.

ἐπιψαύων. α. 217.

ἐπ — ὥρσε *immisit*. cum dat. θ. 523. ὥρσε a. i. act.
indic. ab ὥρω. F. ὥρω.

ἐπλετο. θ. 145. 425. 836. pro ἐπέλετο à πέλομαι. item
ἐπώλετο pro ἔπλετο. θ. 705.

ἐμπάλω Adverb. prope. ab ἐμπελάζω *appropinquo*.
α. 372.

ἐποίηεν. ε. 678. ἔχῃΘ ποιεῖν vestigium facere.

ἐπονται. θ. 268. ἔποντο. α. 277. pro εἰποίητο abjecto
augmento. ἐποιπ. ε. 404. 439.

ἐπομόσθ. θ. 793. 3. sing. a. i. act. subj. poeticè
pro ἐπιμόσθ. ab ἐπέμνυμι. F. ἐπιμόσω. Th. ὀμνυμι.

ἐποπτεύειν. ε. 765. Th. ὀπῶ.

ἐπόρθεεν. α. 442. 452. *irruit*. ex ἐπὶ & ὀρέω *impetu*
feror. Th. ὄρω.

ἐπΘ. ε. 451. 708. α. 330.

ἐποτάτο. α. 222. *volabat*. 3. sing. imperf. med. à
ποτάσμαι *volare*. ποτή ης ἢ *volatus*. à πετάομαι
vide πέτομαι.

ἐποτρύνειν. ε. 595. Th. ὀτρύνω.

ἐπρεσε. θ. 856. pro ἐπρησε à πρήθω *incendo*.

ἐπὶ α. α. 272.

ἐπὶ ἀπύλῳ. ε. 161. α. 49. πύλη ης ἡ porta.

ἐπὶ ἀπορον. θ. 341. nomen fluvii. q. d. *habens se-*
ptem vias.

ἐπὶ ἀπόδλω. ε. 422. ex ἐπὶ α & π & ς.

ἐπὶ οἶηται. ε. 445. 3. sing. præt. pass. à πείω poëticè
πείω. *terrefacio, attonitum reddo. πείομαι at-*
tonitus sum. item animo specto attento, quæ signi-
ficatio huc quadrat.

ἐπὶ ὄνυμον. θ. 144. 283. nomen è re impositum.

ἐπὶ ὤρσε. α. 69. 3. sing. a. 1. act. ab ἐπὶ ὤρω *concito.*

ἐπὶ ῥῶζαντο. θ. 8. a. 1. med. 3. pl. ab ἐπὶ ῥῶννυμι. F.

ἐπὶ ῥῶσω. α. 1. act. ἐπὶ ῥῶσα. &c.

ἔραζ. α. 174. 268. pro ἔραζε Adv. ad locum. in
terram, bumi. Th. ἔρα.

ἔραζε. ε. 419. 471. in prosa χαμαί.

ἐράσατο. θ. 915. *amavit.* pro ἐράσσει poëticè ab
ἐράω amo. ἐράτος. θ. 70. *amabilis, jucundus.* ἐρά-
τη. θ. 259. 355. ἐράτῃ. θ. 970. 1017. ἐράτῳ. θ. 65.
ἐράτῳ. θ. 136. 642. 909. ἐράτῳ ὄν. &c. ἡ. Era-
to, nomen mulieris. θ. 78. 247. ἐράτα *juc-*
cunda. θ. 879.

ἔργον opus. ε. 20. 309. 380. opes. ε. 410. labor. ε. 420.
438. juxta illud

In medioq̃ opere hic defixa reliquit aratra.

ἔργον μέγα rem magnam, arduam. α. 22. 38. θ. faci-
nus. 220. 836. ἔργα. ε. 28. 441. 577. ἔργοιο. ε. 21.
576. ἔργα. ε. 389. θ. 58. ἔργα. ε. 64. 119. 123. 135.
136.

236. 252. 391. 304. 396. 519. 552. 765. 777. α. 165.
244. 313. θ. 89. 264. 903. ἔργων. ε. 306. 332. 639.
ἔργοις. ε. 547. θ. 146.

ἐργάζονται. θ. 440. ἐργάζοντο. ε. 150. pro ἐγάζοντο
abj. augmento. ἐργάζη. ε. 310. ἐργάζευ pro ἐρ-
γάζε Doricè. ε. 297. 395. ἐργάζαιο. ε. 43. α. 1.
med. opt. ἐργάζεσθ. ε. 312 380. 436. 601. ἐργά-
ζηται. ε. 825. præf. subj. ἐργαζόμεναι. ε. 307.

ἐργματι. ε. 799. θ. 823. pro ῥέγματι per metathe-
sin à ῥέζω. (ε. 360.

ἔρδειν. ε. 35. 135. 334. 380. 758. ἔρδων. θ. 417. ἔρδεις.
ἔρεβ^{αι} ^{αι}. τὸ. θ. 123. *Erebus* est nomen ghen-
tiæ. *caligo* à ^{αι} *vespera*. ἐρέβευσθιν ex orco. ἐρέ-
βεις pro ἐρέβεις. Φιν est paragoge poëtica. ἐρέβ^{αι}.
θ. 125. ἐρεβενή. ε. 17. θ. 213. *caliginosa*. ab ἔρεβ^{αι}.
^{αι} τὸ *caligo*. ἐρεμνῆς. θ. 334. *obscura* q. ἐρεβενῆς.
ἐρεμνῶ. α. 444.

ἐρείπομένης ab ἐρείπω *diruo*. θ. 705.

ἐρεύμενον. ε. 474. per syncopen pro ἐρευγόμενον. vide
Th. ἐρεύγομαι.

ἔρέω. ε. 200. 284. 659. α. 330.

ἐρέρυχω. θ. 832. Ionicè pro ἐρέρυχα ab ἐρέρυ-
χης & ὁ *valde mugiens*. ex ἔρα quod in composi-
tione valet *valde* & βρύχω *strideo*, *frendo*.

ἐργάσπιο θ. 41. poëticè ἐργάσπ^{αι}. & ὁ ἡ vide
Th. δάσπ^{αι}.

ἐρίζ. α. 5. pro ἥρίζ. ab ἐρίζω. Th. ἔρις *lis*. ἐρίζτο.
θ. 534.

ἐρεθον. ε. 600. *ancillam, famulam.* ab ἐρεθ. ε. το
lana. ἐριθες. γ. ἡ ancilla, quæ lanificium exercet.

ἐρεθιλέ. θ. 30.

ἐρεκτυπον. θ. 456. ex ἐρε *valde* (quæ est particula
 in compositione tantum usitata, intendens
 significationem) & ex κτύπ. γ. ο. *sonus pulsu fa-*
ctus. per prosthesin τὸ κάππα, ἀτύπ. γ. ο. Th.
 τύπῳ. ἐρεκτύπ. γ. 930. ἐρεκτύπ. γ. 441.

ἐρεκυδής. ε. *valde gloriosus.* Th. ε. 988.

ἐρέμυκον. ε. 788. *valde mugientem.* μυκάω *mugio.*
boum proprium.

ἐρεμ. ιδ. ε. 28. 802. α. 148. 156. θ. 226.

ἐρεμ. θ. 637. 710. 782.

ἐρεθ. ε. 601. vide paulò antè ἐριθον.

ἐρεσμαράγαι. θ. 915. *valde tonantis.* σμαραγύν
magnos strepitus edo.

ἐριν. ε. 16. θ. 225. ἐρίδων. ε. 11.

ἐριπύς. υ. η. *Furia, peccatorum ultrix.* θ. 185. 472.
 ἐρινύας. ε. 801.

ἐριπ. α. 423. *Thema.* ἐρείπω *uerto.* item *cado.* in
 α. 2. ἀετ. ἤριπον & poëticè abjecto augmento
 ἐριπον.

ἐρίσαστες. ε. 437. ab ἐρίζω. F. ἴσω.

ἐριδενέ. ε. 414. θ. 4. ex ἐρι & ε.

ἐρίφων. ε. 541. 590 ab ἐριφ. γ. ο. *hadus* q. ἔαρι φαι
 νόμῳ, quod vere nasci soleat. ἐρίφ. ε. 784.

ἐρμον. θ. 343. *nomen fluvii.*

ἐρμή. θ. 444. ἐρμής & ο. ab ἐρω *dico, nuntio.* volut
 Drusius

Drusius vult à הַרְמָה in hiphil הִרְמָה *hirma* decipit. ἐρμῶ. § 938. ἐρμείω. ε. 68. pro ἐρμῆς *Mercurius* dicitur etiam ἐρμῆας & poëticè ἐρμείης.

ἐρξῆι. ε. 325. ab ἐρδω. Th. ῥέζω. ἐρξῆς. ε. 706. α. 1. act. subj. ἐρξῆας. ε. 708.

ἐρῶεσα. §. 245. 251. 357. *amabilis*. ε. ὁ *amor*, *desiderium*. xolicè. ἐρως. ὤτ' ὁ in malam partem accipitur. ἐρ' verò in bonam. Th. ἐρῶ.. *amo*. ἐρ' §. 120. 201. 910.

ἐρρήξει. α. 140. 415. α. 1. act. à ῥήσω vel ῥήγνυμι. ἐρρίγοντι. α. 228. præf. part. act. ab ἐρρίγω. quod est ab ἐρρίζω præf. med. verbi ῥιγέω. Th. ῥιγ'. ε. τὸ.

ἐρρίψει. §. 181. à ῥίπτω.

ἐρρώνοντο. α. 230. 3. pl. plusq. poëticè. pro ἐρρώντο, à ῥώννυμι.

ἐρυθείη. §. 290. 983. nomen proprium loci.

ἐρύκοι. ε. 28. præf. act. opt. ab ἐρύκω inhibeo. F. ἐρύξω.

ἐρυτάρματας. α. 369. pro ἐρυσυρμάτας. per metaphorismum, ut ait Eustathius. in *ιλιαδ.* π. ex ἐρύω ἐρύσω traho & ἄρμα. τ'. τὸ *currus*.

ἐρυσάμεν'. α. 457. poëticè pro ἐρυτάρμεν'.

ἐρύζαι. ε. 622. α. 1. act. infinit. ponitur pro imperativo. ἐρυσ pro ἐρύετο, ab ἐρύομαι quod idem est cum ῥύομαι *libero*. ἐρυμα. τ'. τὸ *munimentum* ab ἐρύομαι *custodio*. ε. 534. α. 415. §. 304.

ἐρχεται. ε. 417. 513. α. 439. §. 796. ἐρχόμενον. §. 91.

ἐρχόμενοι. §. 272.

ἔσω. ε. 304. 3. singul. præf. imperat. ab εἰμί.

Ἔς poëticè pro εἰς in. ε. 216. 607. 662. 726. α. 2. 13.

262. 296. §. 157. 404. ἐς Φάϙ in lucem. §. 626.

ἔσαν pro ἦσαν erant. per systolen poëticam. α. 161.

168. 245. 246. §. 586. 829. ἔειχ. §. 210.

ἔσθην. ε. 276. 747. ab ἔσθω comedo, & hinc ἐσθίω
idem. §. 773. ἔσθοντες. ε. 304.

ἐσθλός. ε. 212. 293. §. 327. ἐσθλή. ε. 786. 792. 810.

§. 435. ἐσθλόν. ε. 364. 472. α. II. 107. §. 972.

ἐσθλῆ. ε. 345. 632. ἐσθλῇ. ε. 638. ἐσθλοί. ε. 122.

ἐσθλαί. ε. 772. ἐσθλῶν. ε. 714. ἐσθλοῖσιν. ε. 119.

ἐσθλά. ε. 116. 177. 284.

ἐσίδη. ε. 608. poëticè pro εἰσίδη 3. sing. a. 2. αϙ.

subj. ab εἰσίδω, intueor. ἐσίδωσι. §. 82.

ἐσκάτθετο. §. 890. pro εἰσκατέθετο.

ἔσκει. ε. 150. poëticè pro ἦ erat.

ἐσμαράγγεν striduit. α. 1. αϙ. §. 679. à σμαραγία
fragorem edo. & ἐσμαράγγιν. §. 693. à σμαρα-
γίζω.

ἐσκέδασ. ε. 95. à Th. σκεδάζω. vel σκεδάννυμι dissipo.

ἐσκομίζας ε. 604. Th. κομίζω.

ἐσπερίδες §. 275. ab ἔσπερ ϙ ὁ vesper. ε. 550. He-

sperides h. e. Zeteze interprete vespertina hora.

quibus curæ sunt poma h. e. quo tempore stellas

in calo videmus, tanquam poma. §. 215.

ἔπειτο poëticè pro εἶπετο. §. 201. 418. ἔπειτε. §. 114.

ἔπουντ. α. 26. ab ἔπομαι sequor. poëticè pro

ἔπομαι.

ἔπομαι.

ἔσαυδρή. ε. 221. ἤερα ἔσαυδρή *aëre involuta*. pro
ἔσαιμδρή. τὸ σίγμα ποëticè duplicatur. ab ἔννυμι F.
ἔσω. ἔσαάμδροι. ε. 124. 253. ἔσααδ. ε. 534.

ἔσεται. ε. 182. 188. 199. 308. 643. ἔσεΐται. ε. 501. pro
ἔσεται ex εἰμί.

ἔσομόμδα. θ. 32. ἔσομόμδοισι. ε. 56.

ἔσυμδρώς. α. 340. 411. 435. θ. 181. pro σσυμδρώς per
metathesin. Thema. σείω, σεύω, ποëticè σύω.

ἔσυντ'. α. 458. pro ἔσυνται *ιγνuit* pro σέσυνται per
metathesin. à σένω. F. σένσω. P. σέσευκα. præt.
pass. σέσευμα, ubi abjecto ε & facta metathesi
est ἔσυνμαι.

ἔσαι. ε. 34. 191. 401. 476. per syncopen pro ἔσεται.

ἔσάλατ'. α. 288. pro ἔσάλαται. 3. pl. præterit. pass.
ionicè, pro ἔσαλμδροι. εἰσί. Th. σέλλω orno. σέλ-
λομαι *vestibus orno*.

ἔσπότη. α. 61. pro ἔσπότε part. præt. act. dualis. num.
ab ἔσημι. F. σήζω. præt. ἔσκα. in part. præt.
ἔσακώς & per syncopen τῆς κ ἔσαώς ὅτος. pro quo
ἔσηως. θ. 519. 747. item ἔσως ὦτϙ.

ἔσαζαν. α. 181. 196. 3. pl. imperf. act. ab ἔσημι pro
ἔσημι. 1. pl. imperf. act. ἔσαιμδρ legitur οδυαν. λ.
465. &c.

ἔσαῖσι. θ. 769. 3. pl. præf. act. ab ἔσημι, quod po-
ëtis idem est cum ἔσημι.

ἔσεφάνωλα. θ. 382. à σεφανώω. Th. σέφω. ἔσεφάνωλα.
α. 204.

ἔση. α. 361. 434.

ἔσηκεν part. act. ab ἴσημι. §. 745.

ἔσημιται. §. 779. à σηρίζω. ἔσημιτο. α. 218.

ἔσιη. ε. 732. ionicè pro ἐσία ab ἐσία ας ἡ focus. item
vesta quæ vox hinc orta est preposito ναυτῶν
(pro quo alii habent ἰσίλω vide infra ἰσίλω) ve-
stam. §. 453.

ἔσι, ἐσι, ἐσιν. ε. 36. 105. 174. 254. 276. 285. 427. 629.
681. 685. 752. 757. 780. 791. 89. α. 93. 447. §.

49. 79. 301. 361. 386. 396. licet 874. 869. ἔκ ἐσι pro
ἔκ ἔξει. §. 612. §. 755. ἔς αὖ ἵκηται donec venerit.

ἐσ — ἰόντας part. a. 2. act. introeuntes. Th. εἰμι, ἵμι
eo. §. 770.

ἐσφαράγιζον. §. 706. Thema. σφάραγος. ο. ο. φα-
nis. unde σφαραγίω & σφαραγίζω.

ἐσχατιῇ. §. 277. 623.

ἐσχον. ε. 125. §. 113.

ἔσω. ε. 368.

ἐταῖρος. ε. 181. ἐταίρω. ε. 181. ἐταῖρον. ε. 705. ἐταρον,
ε. 714. poëticè pro ἐταῖρον.

ἐτανύθη. §. 177. à τανύω. Th. τείνω.

ἔτεα. ε. 129. §. 803. ἔτεος. ε. 171. pro ἔτεος gen. sing.
ab ἔτος annus. ἔτεων. ε. 694.

ἔτεκε. §. 211. 288.

ἔτεκ'. §. 60.

ἔτελέθη. §. 59. à τελέω ad finem perduco.

ἔτεροζήλως iniquè. §. 544.

ἔτερ'. ε. 187. ἑτέρω. ε. 187. ἑτερον. ε. 21. 106. 377.

432. ἕτερον. ε. 17. ἕτεροι. θ. 367. ἐτέρηφι. ε. 214.
ἐτέρηγε θ. 752.

ἐτέρωθε. θεν, ex altera parte. α. 181. 184. θ. 676.

ἐτέτυκτο. α. 208. 3. sing. plusq. perf. poëticè pro
ἐτέτευκτο à τεύχω. F. ζω. vel potius ἐτέτηκτο à τή-
κω, liquefacio.

ἐτήκετο. θ. 862.

ἐτήτυμα ε. 10 pro ἔτυμα per poëticam epenthe-
sin syllabæ τη. ἔτυμαⓈ. verò ab ἐτός quod est ab
εἰμὶ sum, sicut θετός à τίθημι. pro ἐτός per epen-
thesin τῆ ε dicitur etiam ἐτεός *verius, qui revera
est, &c.*

ἐτι adhuc. ε. 156. 399. α. 176. 241. θ. 428.

ἐτίκλεν. θ. 45. 310. 319. 922. 934. 943. 1008.

ἐτινάσσετο. θ. 680. à τινάσσω *quaatio.*

ἐτισε. α. 10.

ἐτιταίνετο α. 229. τιταίνω est à τείνω.

ἐτλη. α. 73. 432. 3. sing. a. 2. act. à τλήμι *tolero,*
à τλάω, per syncopen à ταλάω *perpetior, tolero.*

ἐτραπ'. α. 456. a. 2. act. à τρέπω. ἐτραπον. θ. 58.

ἐτραπίον. α. 301. *κνας calcabant* à novo verbo τρα-
πίω, formatum à fut. 2. τραπῶ. Thema primum
τρέπω *verto.*

ἐτρέφε. θ. 107. 1001. ἐτρέφει. ε. 130. pro ἐτρέφατο.
a τρέφω. F. θρέψω, *alo.*

ἐτρύγων. α. 292. 3. pl. imperf. pro ἐτρεύγαν. à τρυ-
γάζω. Thema τρύγη ης. ἡ *triticum, vindemia.*

ἐτύμοιζιν. θ. 27. vide paulò ante ἐτήτυμα.

ἐτυχθη. α. 366. pro ἐτεύχθη poetice. à Th. πύχω.
 ἐτώσια ε. 400. ῥ. 182. ἐτωσιⓈ ab ἐτός Adverb. *fr-*
stra. Th. εἰμί. in sing. num. ἐτώσιον. ε. 438.

ἐτωσιουργός *qui incassum laborat.* ε. 409.

Εὐ. ε. 107. 347. 704 ῥ. 73. 885. — ubi legendum εὐ.
 εὐαγόρη nomen mul. ῥ. 257.

εὐασι. ε. 597. εὐαῆς ἐⓈ ὁ ἡ *qui bene à ventus perflatur.*
 ἄω vel ἀήμι *spiro.*

εὐάρνη nomen mul. ῥ. 259.

εὐβοίαν. ε. 649. Tzerze interprete εὐβοιον. Est verò
 εὐβοιⓈ frictum reciprocum. ex εὐ & βόω. Est
 ergo nomen loci, εὐβοία, ex εὐ bene & βόω
 pascō.

εὐδαίμων. εὐδαιμονία *felicitas.* ε. 824.

εὐδμήτων. α. 242. εὐδμητⓈ *bene adificatus.* Thema
 δέμω. f. δέμῳ. præt. δέδμηκα.

εὐδώρη ῥ. 244. 360. nomen mul.

εὐει. ε. 703. idem quod φλογίζει torret. ab εὐω vel
 εὐω *uro.*

εὐειδής *speciosus.* ῥ. 250. 354.

εὐεργές. ε. 627.

εὐεργεσιζάων. ῥ. 503. Æolicè pro εὐεργεσιῶν ab εὐερ-
 γεσία *as ἡ beneficentia.*

εὐερκέⓈ. ε. 710. εὐζώνοιο. α. 31. ζωνή *ἡς ἡ Zona, cin-*
gulum. ein gürtel.

εὐηιον ῥ. 325. nomen fluvii.

εὐθετίζας ανιⓈ. ὁ qui rite disposuit. ῥ. 540. ab εὐ-
 θετίζω *concinne dispono.* Thema τίθημι.

εὐθημι.

εὐθημοσύνη concinna rerum dispositio, quæ cadit
in industrios. ε. 469.

εὐκηλῶ. ε. 669. tranquillus. ex εὖ & ἑκηλῶ mitis,
pacificus.

εὐκομίζασι. ε. 598. bene recondere. α. ι. med. infn.
Thema. κομέω curo, unde κομίζω.

εὐκόσμως. ε. 626.

εὐκρατή. θ. 243. nomen mul.

εὐκρατέῳ. ε. 592. ab εὐκρατής ἐῶ ὁ ἦ. Th. κεράννυμι
vel εὐκρατής per syncopen pro εὐκρατής.

εὐκρανέες. ε. 668. venti etesii. q.d. puri non confusi,
ubi nullæ sunt nebulæ. Th. κρίνω discerno.

εὐκτίστρον. α. 81. bene extructum. ex εὖ & κτίστρον
pro εὖ ἐκτιστρον. à κτίζω.

εὐκηλήτειρα. ε. 462. à κηλέω mulceo, τὸ θέλω.

εὐλιπύρη. θ. 246. nomen mul. bonus portus.

εὐμμελίας. α. 368. Thema μελία ας ἢ fraxinus.

εὐνομίω. θ. 902. nomen mul. legitima.

εὐνάζη. ε. 337. ab εὐνάζω sorio.

εὐνείκη. θ. 247. nomen mul. bene litigans.

εὐνῆς. ε. 327. α. 40. εὐνῆ. α. 36. εὐνύ. θ. 404. εὐνη-
θεῖσαι concumbentes. α. 6. θ. 967. 1018. ab εὐνάω.
ἤζω. Thema εὐνῆ ῆς ἢ cubile. ab εὖ bene, & νάω
habito. pro ναίω εὐνηθεῖσαι cum Dativo. θ. 133.
380. 634. cubans, concumbens.

εὐξη. ε. 736. 2. sing. α. ι. med. subj. εὐξωμαι. ἢ ἤλμ.
ab εὐχομαι.

εὐξρον. α. 352. bene rasam, politam, dolatam, idem
quod

quod εὐξεσθαι. Thema ξέω polio.

εὐορκ. ε. 188. 283. ὅρκος & ὁ juramentum.

εὐορμ. α. 207. τιτius. ὅρμος & ὁ statio navium.

εὐωχέων. ε. 475. conuiuians. item latus.

εὐτροχάλω. ε. 804. ex εὐ & τροχάλος velox in sbar rota. item æquabiliter planus.

εὐπεπλον. θ. 273. Th. πέπλος & ὁ perplum.

εὐπλεκέων. α. 306. 370. ab εὐπλεκής. εἶς ὅς. Thema πλέκω.

εὐποίητα. α. 64.

(σίας.

εὐπόμπη. θ. 261. nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης Φαύτης.

εὐποργ. α. 270. bene turkita. πυργός & ὁ turkis. ein burg.

εὐρε. α. 58. 3. sing. 2. 2. αἶ. ab εὐρίσκω invenire.

εὐρης. ε. 349. 425.

εὐρρεϊκω. θ. 343. ex εὐ & ῥέω fluo.

εὐρυάλη. θ. 276. nomen proprium mul.

εὐρυβίης. θ. 922. ionicè pro εὐρυβίας & ὁ αἶμας πρὸς se late extendit. εὐρυβίη. θ. 375. εὐρυβίης. θ. 219.

εὐρύς. θ. 45. 110. 840. latus. εὐρεί. ε. 505. εὐρείη.

θ. 480. ionicè pro εὐρεία. εὐρύν. ε. 244. θ. 373.

868. Notetur duplex accusativus. εὐρεία. ε. 648.

θ. 781. 790. 972. εὐρεῖα. α. 373. θ. 458.

εὐρυνόμη. θ. 368. 907. nomen mul.

εὐρυοδείης. ε. 195. α. 464. θ. 119. 498. 620. 787.

spatiosa. ex εὐρύς. εἶα & ὁδός via. εὐρυόδειος ὅς & in f. g. etiam εὐρυοδεία, ionicè verò εὐρυοδείη.

εὐρυόπα.

εὐρυόπα. ε. 227. 237. 279. *latè sonans*. ὁψ̄ ὁπός ἡ νοχ.
poëticè vocativus ponitur pro nominativo.
item accentus nominativi manet in vocativo.

Alii scribunt εὐρύοπα.

εὐρύοπα accus. casus ab εὐρύειψ. §. 884. Th. ὄπῳ,
εὐρυμετώπων. α. 82. μέτωπον & τὸ *frons*. εὐρυμετώπης.
§. 291.

εὐρυαῖα. α. 91. pro εὐρυαῖα poëticè. ab εὐρυαῖος
εὐ οὐ nomen viri, cujus robur longè lateque
patet.

εὐρύσερον. §. 117. qui habet latum pectus. σέρρον.
& τὸ.

εὐρυτίωνα. §. 293. nomen viri.

εὐρώεντα. ε. 152. §. 731. 739. 810.. εὐρώεις *squalidus*.
ab εὐρώς. ὠτ̄ οὐ caries.

εὖς. ε. 50. α. 26. *bonus*.

εὐσεφάν. ε. 298. §. 255. 1008. εὐσεφάνω. §. 978.
εὐσεφάνον. α. 80 §. 196.

εὐσφύρα. α. 16. σφύρα *malleus*. σφύρον & τὸ *malleo-
lus*. item *pes*, qui habet pulcros talos. εὐσφύρω.
α. 86. §. 254. εὐσφύρον. §. 961.

εὖτε. ε. 456. 766. α. 164. 331. §. 28.

εὖτ' pro εὖτε sequente αὖ. εὖτ' αὖ *postquam*. ε. 179.
nempe. ε. 428. *quando*. ε. 596.

εὐτέρπη. §. 77. nomen mul.

εὐτετής. §. 863. Thema. τινάω *perforo*, *terebro*.

εὐτροχάλα. ε. 597. 804. τρεχάλος *celer instar rotae*.

εὐτροχον. α. 463.

εὐτυκτον. α. 136. Th. τέυχω fabricor.

εὐφρονα. ε. 773.

εὐφρόνα. ε. 558. ποῖτες, ὡς τὸ εὐφραίνειαθ.

εὐφροσύνη. θ. 909.

εὐχάς. θ. 419. εὐχθ. εθ τὸ honori. εὐχθ ἀρέσθαι.
θ. 628.

εὐχονται. θ. 447. εὐχεαθ. ε. 463. εὐχωλέων. α. 68. io-
nicè pro εὐχωλῶν ab εὐχωλή Th. εὐχή.

εὐώνυμον. θ. 409. claram, quæ bene audiebat.

εὐζώτης. α. 273. εὐσωτςθ κ. ὁ ἡ bene servans. Th.
σωζω.

ΕΦ. ε. 161. 102. α. 406. 458.

εφανον ostendebant. θ. 667. vide φαίνω.

εφαζαν θ. 19. pro εφηζαν Dörice. 3. pl. a. 2.

εφαθ' pro εφατο, τ mutato in θ ob seq. aspir.
sing. a. 2. med. ad formam εσαμην εσαζο εσα-
ε. 59. 69. 210. α. 368. 450. θ. 395.

εφεζομθ. ε. 581. α. 394. εζω facio sedere. εζομαι
sedeo. εφεζομθή. ε. 745.

εφεπσι. θ. 366. επω, επομαι sequor. εφίπσαι. θ. 220.

εφερε. ε. 117. εφερον. α. 342.

εφεσαζαν. α. 258. 3. pl. imperf. act. ab εφίστημι
εφίστημι insto, urgeo.

εφετμή. ε. 296. εφετμή præceptum. ad εφίμμι.

εφήρμοσε. ε. 76. ab εφαρμόζω. Th. ἄρω, αρτο.

εφίεζαν. α. 307.

εφίμερ. α. 15. θ. 132. ιμερθ desiderium. Th. ιμερ
desidero.

ἐφόρεις. ε. 38. imperf. à Φορέω *fero*. Th. Φέρω. *Diferunt* propriè Φέρω *fero* & Φορέω *gesto*.

ἐφορμήσας. α. 127. Th. ὁρμή *impetus*. ὁρμάω *impetu feror*. ἐφορμηθῆναι. ε. 457.

ἐφόρειω. α. 293. 296. Doricè pro ἐφόρην. à Φορέω.

ἐφράσαθ'. ε. 85. *cogitavit*. a Φράζω *eloquor*; *cogito, consulto*.

ἔχ'. α. 95. 159. pro ἔχε ab ἔχω.

ἐχάρασον. α. 235. 3. pl. imperf. à χαράσσω. ζω.

ἔχεσκε pro εἶχε imperf. poëticum ab ἔχω. θ. 533.

ἐχθαίρη *oderit*. ε. 298.

ἐχθρός. θ. 766. ab ἔχθρον, εχθρον, τὸ, *odium*. ἐχθρόν. ε. 340.

ἐχιδνα. θ. 304. *vipera*. ἐχιδναν. θ. 297.

ἐχόλωσε *ad iram commovit*. à χολέω. Thema χολή, *bilis*. θ. 568.

ἔχει. ε. 205. θ. 262. 422. 765. 770. ἔχει. α. 352. θ.

467. 284. 466. ἔχουσιν. ε. 13. 42. 138. 255. 530. α. 79.

θ. 2. 64. 101. 348. 373. 794. 804. ἔχη. θ. 462.

ἔχουσιν. ε. 338. ἔχειν. ε. 44. 620. α. 97. θ. 413. 906.

ἐχέμεν. ε. 455. α. 369. ionicè pro ἔχειν. ἔχων. ε.

443. 468. θ. 72. 456. 932. ἔχον pro εἶχον *habebant*.

poëtae abjiciunt augmentum metro id

poscente. ε. 146. α. 248. 305. 306. ἔχουσα. α. 227.

339. 444. θ. 908. ἔχοντες. θ. 834. ἔχοντες. θ. 898.

988. ἔχουσιν. θ. 896. ἔχοντες. ε. 436. accus. dualis.

num. ἔχοντες. ε. 81. 112. 127. 132. 168. α. 183.

188. 238. 241. 292. θ. 963. ἔχουσαι. θ. 75. 823.

ἔχοντων.

ἐχόντων. §. 783. ἐχέλαις. §. 61.

ἐχέτης. ε. 465. ἐχέτης ης ἢ σίνα. ὡς τὸ ἔχεις quia
- manu tenetur.

ἐχέφρονες. §. 88. ἐχέφρων εως ὁ cordatus. Th. Φρώ.

Ἐῶ. α. 385. ἴσο. §. 464. ἔῶ ἱππὸ παιδὶ δαμῆναι à
filio suo domari. pro ἐξ ἱπποῦ παιδός.

ἔων pro ὦν ens. ionica prosthesis. εργ. 512. α. 73.

101. 410.

ἔωσφόρον. §. 381. luciferum. ab ἔως ω ἢ 4. simpl.

aurora & Φέρω afferō. phosphorus hinc dicitur.

Thema est ἡώς ὁ ὧς ἢ aurora. q. d. aurea aura.

Z.

Zαθείο. §. 6. 23. poëticè pro ζαθεῖς, à ζαθεῖς
valde divinus, admirandus. ζα particula in

compositione intendit significationem. ζαθεῖς

§. 300. ζαθεον. §. 2. ζαθίων. §. 253. ζαθείς. θ. 900.

ζαθείου. §. 192.

ζαμύρη. §. 928. vires intendit. à ζαμύρω quod est

à ζαμύρης vehemens. & hoc ex ζα & μύρη.

τὸ robur.

Ζείδωρ. ε. 117. 171. 235. pro ζήδωρ. ubertim

proferens ad vitam sustentandum. ex ζη quod est

ex ζῆν & δῶρον.

Ζευξώ ὁ ὧς ἢ nomen proprium mul. q. d. conjugans.

à ζευγνυμι §. 352.

Ζεφύριο. §. 870. Genitivus poëticus pro Ζεφύρε.

Ζεφύρ. ex ζεω caleo. & Φέρω. Est ventus humi-

duς & calidus, qui facit ut plantæ germinen-

τον.

Ζέφυρον. §. 379.

Ζεύς. ε. 8. 47. 53. 104. 137. 142. 157. 167. 178. 227. 237. 279. 331. 363. 486. 636. 666. α. 33. 89. 318. 383. §. 56. 399. 784. 820. 853. 886. 899. 904. 914. à Ζάω sic dictus. in infinit. ζῆν *vivere*. Lactant. lib. 1. c. 11. sic dictum putat, quod primus in vivis manserit ex filiis Saturni, quem Eustathius vocat παιδεβρώτα in οδυρσ. δ. vers 762. **ein kinder-fresser**. pro ζεύς dicitur etiam ζῆν. confer. §. 459. καὶ τὰς μὲν κατέπινε κρόνον & μεγα &c. *atque hos quidem* (liberos omnes præterquam τὸ ζῆνα) *devorabat Saturnus magnus*, ubi etiam hujus facti causa additur.

Ζηνός. ε. 86. 243. 251. 414. 481. 659. §. 41. 286. Ζηνί. α. 318. §. 141. 388. 938. Ζῆνα. §. 47. 457. Ζῆν pro Ζῆνα. §. 884. in fine verius.

Ζηλοί. ε. 23. à ζηλώω *amulor*. Ζῆλ. livor, invidia. ε. 193. Ζῆλον. §. 384. Ζηλώσει. ε. 310.

Ζητεύης. ε. 398. poëticè pro ζητέω dicitur Ζητεύω.

Ζόφον. α. 227. à ζόφ. ο. caligo. Ζόφ. §. 653. ὑπὸ ζόφ. ἡρόεν. à caligine obscura. Ζοφεροῖο. §. 814.

Ζυγόν. ε. 813. à ζυγός in plurali numero ζυγά. ε. 579. Ζῶε vivebat. 3. sing. imperf. à ζῶω poëticè pro Ζάω. Ζῶ. Ζῶει. §. 606. 611. Ζῶεσκον poëticè pro ζῶων. §. 90. 132.

Ζώνησι. α. 233. pro ζώναις ionicè. ἰῶτα in fine est paragoge ionica.

X

Ζώνη.

ζῶν vivat. (differt à ζῶν vitæ) 3. sing. præf. subj.
 ζῶν vivum. α. 157. ζῶνι vivi. α. 189. ζῶντι pro
 ζῶντι ionicè. α. 244. ζῶς. α. 194.
 ζῶσε cinxit pro ἐζῶσε a ζῶννυμι. ε. 72. θ. 573. ζῶ-
 σατο. ε. 343. cinxerunt se. 3. pl. a. i. med. pro
 ἐζῶσατο. augmentum metri causa abjicitur à
 ζῶννυμι.

H.

H art. præpos. ε. 13. 220. 254. 277. 433. α. 48.
 93. 258. 268. 438.

ἡ art. postp. α. 4. 149. θ. 262.

ἡ cui. ε. 136. 206. 218. 649. quatenus. α. 85.

ἡ sequente μὴν, profectò tamen.

ἡ erat. α. 11. 101. 103.

ἡ κ' dixit. & ἡ pro φῆ, φῆ pro ἔφη. duplex aphæ-
 resis.

ἡ aut. ε. 173. 244. 245. 666. 708. α. 1. 9. 43. 235. 407.
 421. θ. 6. 35.

ἡ ἑως. ε. 131. 436. 988. ἡ ἑν pubes. ab Hebr. מִן viror.
 quod flos est in arbore revirescente, id pubes
 in homine ἡ ἑν. θ. 17. 950. 922.

ἡ ἑξῆς. ε. 131. annos pubertatis attigisset. 3. sing.
 a. i. Æol. opt. ab ἡβάω ὦ. & poëtice ἡβῶω.
 confer suprὰ μυλιόωντες.

ἡβῶν 3. sing. præf. act. opt. atticè. communiter
 ἡβᾶοιμι ὦμι & atticè ἡβῶλω ης η. ab ἡβάω.

ἡ ἁθὺν divina. θ. 499. ἡγάθει q. d. ἄγαν θάει.
 ἡγε. θ. 994. a. 2. act indic. abduxit. Atticè ἡγαγε.
 ἡγοντ.

ἤγοντ' pro ἤγοντο *ducebant* (3. sing. imperf. med.)

α. 274.

ἡγάγετο *duxit*. (3. sing. a. 2. med. pro ἤγετο est, ἡγάγετο per Atticam reduplicationem) θ. 901.

ἡγάγετ' pro ἡγάγετο *duxit*. θ. 266. 410. 508.

ἤγῃτ' 3. sing. præf. med. subj. pro ἤγῃται. *præveniat* (pro προηγῇτο) si precibus te antevertat. præf. pass. ἤχημαι.

ἡγρέθοντο. α. 184. 3. pl. imperf. pass. indic. 'ab ἀγρέθομαι poëticè pro ἀγείρομαι *congregor*. ἡγείρετο. α. 475. πολλὸς δὲ ἡγείρετο λαὸς *multus congregabatur populus*. 3. sing. imperf. pass. ab ἀγείρομαι. α. 473.

ἡγεμονεύει. θ. 387.

ἡγνοίησε. θ. 551. α. 1. aët. ab ἀγνοέω poëticè ἀγνοίεω.

ἤδη. ε. 37. *nuper*. 586. *tum*. α. 172. *jam*. 359. at ἤδη *novit* pro ἤδεε.

ἤδ' ε. 22. 102. 308. 765. 850. θ. 15. 47. 200. 403. 817. 847. 1013. ἡδ' ε. 316. 381. α. 475. 168. 352. α. 190. πολυζύνθετον ἡδ' καὶ δε. θ. 619.

ἤδε. ε. 24. ἡδ' ε. 203. 773.

ἡδεῖα. θ. 40. ab ἡδύς *suavis*.

ἡδυέπειαι. θ. 965. 1020. *suaviloqua*. αἰμύλα κωτίλλασαι.

ἡώς ο. η. ε. 577.

ἡέλιος *sol* poëticè pro ἡλιος Heb. שֶׁמֶשׁ *splendor*, Job. 29. 3. Græcè ἥλιος. Germanicè *hell*. Differt

ab *höl gehenna*, locus damnatorum. ε. 524. 573.

ἡελίξ. §. 760. 1011. ἡελίοιο poëticè pro ἡελίξ.

ε. 154. 412. 562. 477. 661. 725. §. 958. ἡελίω. ε. 610. §. 956. ἡέλιον. θ. 18.

ἡέ aut. pro ἡ. ε. 207. 708. α. 345.

ἡεν erat scil. *licitum* pro *ὡς ἢ ἢ* poëticè ἡα ἡας ἡε. α. 15. 22.

ἡέρι pro αἴρι *aere*, *caligine*. in mascul. genere *aer*, sed in f. g. *caligo*. §. 9. ἡέρα. ε. 124. 221. 253. §. 697.

ἡεροιδέει. §εογ. 252. *obscuro*. ἡεροιδέα. εργ. 618. §. 883.

ἡερένης. §. 807. ἡερόεντι. §. 294. ἡερόεντα. *caliginosum*. §. 119. 683.

ἡθ⊙. ε. 67. 78. *mores*. Πίκλοπον ἡθ⊙ *furaces mores*.

ἡθια *mores*. ε. 136. 220. §. 66. ἡθι. ε. 166. *domicilia*. ἡθι habitaculis. ε. 523.

ἡθι⊙ *patruus*. ἡθι. α. 103.

ἡθελον. ε. 135. ab ἐθέλω *volo*. θέλω *idem*.

ἡιόνῃ. §. 255. *nomen mul.*

ἡίκαν. α. 170. 3. pl. plusq. à 1. persona ἡεν & ἡεα *Thema est εἶμι εο*.

ἡκε *immisit*. α. 343. §. 669. 3. sing. a. i. act. ab ἡμι.

ἡλασσι. α. 363. *percussit*. a. i. act. ab ἐλαύνω. f. ἐλάσω. ἡλαζεν. §. 291. *egit, ex hac getriben*. ἡλασ. pro ἡλασσι. α. 419. *vulneravit*. ἡλαζαν. α. 464. *impulerunt*.

ἡλέκ-

ἡλέκτω. α. 142. *electro*.

ἡλέκτρη. §. 349. ἡλέκτριον. §. 266.

ἡλεκτροῦνης. α. 16. 35. nomen mul. ἡλεκτροῦνη. α.

ἡλεκτρούων. α. 3. ἡλεκτρούονα. α. 82. (86.

ἡλήλαστο 3. pl. imperf. pass. ab ἄλῃμι *erro*, *vagor*.

Attica reduplicatione, pro ἡλαστο. α. 143.

ἡλυθεν *venit*. α. 2. 435. ἡλθες. ε. 344. per syncopen
pro ἡλυθες.

ἦλθε. α. 81. 325. §. 176. 397. ἦλθεν. α. 444. §. 404. 912.

ἡλιβάτοιο. §. 422. ἡλιβάτω. §. 483. 675. ἡλίβατ.

α ὁ ἦ. tam altus locus, ut soli uni sit pervius.

Eustath. pro ἡλιος *sol*, dicitur etiā *æolicè ἥλιος*.

ἡλιτεν. α. 80. α. 2. aët. ab ἀλιτέω.

ἡλύθαμεν *venimus*. præter. med. §. 659.

ἡμαρ *dies*. ε. 174. 768. ἐβδόμη ἡμέρην ἡμαρ, septima sa-
cra dies. ε. 785. 797. 808. 810. 817. ἡμαρτος. ε. 776.

ἡματι. ε. 43. 486. 522. 790. 836. §. 291. 390.

ἡματα. ε. 383. 401. 502. 563. 610. 661. 763. 770.

§. 59. 305. 955. ἡμάτι. ε. 417. §. 597.

ἡμαθόντος *arenofo*. α. 360.

ἡμαθίωνα. §. 985. nomen regis.

ἡμελλε *augmentum Atticum*. §. 478. 888. 898. sic

ἡβελήθην pro ἡβελήθην.

ἡμενον. ab ἡμαι *sedeo*. ε. 499.

ἡμέρη *ionice*. ε. 823. §. 124. ἡμέρη. ε. 102. ἡμέραι. ε.

767. 820.

ἡμερόκοι. ε. 603. qui tota die dormit, epitheton
furis.

ἡμέτερον. α. 109. ἡμέτερος. ε. 296. α. 360. θ. 172. ἡμέ-
τερος. α. 367.

ἡμεσε. θ. 181. ab ἀμάω *meto*.

ἡμιθεοι *semidei*. ε. 159.

ἡμιόνων. ε. 46. ἡμιόνοις. ε. 605. 814. ab ἡμίονο *mu-*
lus q. d. *semiasinus*.

ἡμιον. ε. 40. θ. 298.

ἡμῶν & sequente plerumque ἡδὲ &. ε. 337.

ἡμῶν. τὸ ὅτε ἡνίκα. ε. 412. 418. 484. 580. 677. α.
288. 393.

ἡμων *metebant*. α. 288. 3. pl. imperf. act ab ἀμάω
meto.

ἡν. ε. 149. α. 178. 201. 216. 260. 283. 297. θ. 321. 825.

ἡ. α. 93. 408. θ. 294. 314.

ἡνὶ *si* pro αἰ. ε. 399. αἰ verò per aphæresin pro εἰ.
ἡνὶ *fortitudinis*. θ. 516. Thema αἰνῆς *vir*.
ἡνίκα. ε. 761.

ἡνίκα. α. 95. *habena*. ἡνίοχος. α. 323. q. d. τὸν ἡνίαν
ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quò
libet, inflectit. ἡνίοχον. α. 66. 77. ἡνίοχοι. α.
307. 372.

ἡνίοχον. α. 83. nomen mul. *agitatrix*.

ἡνώγε. ε. 68. ab αἰνώγω *jubeo*. ἡνώξ pro ἡνώξε *jussit*.
α. 1. act. α. 479.

ἡνός. ε. 722. 819. θ. 458. vide infra ἡνός.

ἡπαρ ατ. τὸ *jecur*. θ. 524.

ἡπιος. θ. 235. *placidus*. ἡπιον. ε. 785. θ. 407. ἡπια.
θ. 236.

ἡπιοσ.

ἡπειρῶ. §. 964. ἡπείρ. ε. 622. ἡπειρον *epirum*. θ. 189.
ἡπειτα poëticè pro ἔπειτα *deinde*. ex ἦτι & ἔτα.
ε. 290.

ἡπεροπεύζας. ε. 55. part. a. i. act. *qui decipit* q. d.
ἀπειρῶ ὅπῃ, infinitis vocibus. impostores sunt
verbosi.

ἡπᾶ *profec̃tò*. α. 92.

ἡπυον. α. 316. *clamabant*. Th. ἀπύω.

Ἡρακλῆς. §. 318. ἡρακλῆς. α. 74. 138. §. 951.
ἡρακλῆϊ. α. 458. propter carminis dimensionem
legendum est hīc τὸ ἡρακλῆϊ tanquam ἡρακλῆ.
ἡρακλῆα. α. 448. ἡρακληεῖη. α. 115. 349. θ. 289. 982.
ἡρακληεῖς. §. 332. ἡρακληεῖη α. 416. 452. §. 315.
ἡρακληεῖω. α. 52. 69. §. 943.

ἡρη *juno* pro ἡρα ionicè. ἡρα vero videtur per me-
tathesin dici pro αἷρ §. 314. 927. ἡρης. §. 952.
ἡρῶ. §. 11. 454. 921.

ἡρεικον. α. 287. *proscindebant*, ab ἐρείκω *scindo*.

ἡραπε. α. 421. §. 818. a. 2. Th. ἐρείπω.

ἡρευν qro θῆρευω Doricè *venabantur*. α. 302. à θη-
ρεύω *venor*. Thema θῆρ. Alii scribunt ἡρευω pro
ἡραν ab αἰρέω *capio*.

ἡρυον. α. 301. *hauriebant* ab ἀρύω.

ἡρείζατο ab ἐρείδω. α. 362.

ἡρπάζεν. §. 914. ἀρπάζω *rapio*. F. σω.

ἡελγένεια. §. 381. *mane genita*. propriè *vere nata*.
Metaph. ver ad annum se habet, sicut maturi-
num tempus ad diem.

ἡριδανός nomen fluvii. §. 338.

ἡριεν. §. 928. a. 1. act. ab ἡρίζω rixor.

ἡρωε. α. 37. 78. 118. ἡρωι. §. 970. 1009. ἡρωε. ε. 170.

ἡρώων. ε. 158 α. 19.

ἦς sua. α. 18. 40. ὅς ἢ ὄν suus, α. ut. θ. 914. ἦς ὡς
μητρός, à sua matre.

ἦσαν ε. 111. α. 20. 135. θ. 142. 146.

ἦσιν α. 50. pro ἦτιν per pleonasmum τῷ σ. est. 3.
dual imperfecti ab εἰμι sum. secus videri posset
mendum pro ἦσιν ex ἦμιν ἦσο fueram &c.
quod est plusq. perfecti. etiam ab εἰμί.

ἦθα. α. 19. ὡς πᾶρ ἦθα δαίφρων, quemadmo-
dum antea fuisti bellicosus. 2. sing. imperf. ab
εἰμι. Θα est paragoge Æolica.

ἦθιον ε. 146 edebant. ἦθιεν comedebat. §. 524.
ab ἰθίω edo.

ἦσιον. §. 22. ἦσιον ex ἦσις εως ἡ delectatio, &
οδὸς via. q. d. via delectationis. Facetus comes
est in via pro vehiculo.

ἦς. §. 904. pro αἰς quibus ionicè.

ἦσιν suis. ε. 47. pro αἰς ab ὅς ἢ ὄν suus.

ἦσιν sint. 3. sing. præf. subj. pro ἦ. σιν est paragoge
poëtica. sic Homerus ἐθέλησιν pro ἐθέλη. ἱλιάδ. α.
408 580. ἱλιάδ. ι. 429. 688. &c.

ἦσιν. 3. pl. imperf. ab ἀσπάζομαι &c.

ἦσιν. §. 4. 26. Atticè ἦσιν.

ἦσιν quieti. ε. 119. ἦσιν quietus. §. 763. q. d.
ἦσιν ἔχων, delectationem habens.

ἦτο ποëticè pro ἦτο. α. 214. *sedebat.* 3. sing. imperf.
ab ἦμαι *seded.*

ἦτε. ε. 20. 518. 578. *hacque.* ἦ est articul. præpos.
accentum habet ob seq. dict. encliticam τε.

ἦτ'. ε. 316. 448. 693. 702. α. 138.

ἦτι *verè, certè.* α. 79.

ἦτις. ε. 404. 698.

ἦτοι *sive, seu.* ε. 165. α. 413. 9. 1004.

ἦτορ. ε. 358. 591. 808. α. 429. 9. 139. 163. 456.

ἦτορμι. 9. 625. ἦτόμυ. α. 216 & ποëticè ἦτό-
μοιο. ε. 164. 9. 241. ἦτόμυς. 9. 267.

ἦω. 9. 817. ab ἦς *bonus.* (μαι 9. 439.

ἦξετο 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι pro αὔξαν-

ἦφαις. α. 319. 9. 945. *Vulcanus,* quæ vox qui-
busdam videtur orta ex *Thubalcain*, de quo
Gen. 4. 22. ἦφαις. verò sic dicitur ab ἀπλω
accendo, & ἀϊσώω destruo. αἶς. perditus, ex α &
ἴσῃμι *scio,* cujus nulla est memoria, *da von Man*
nichts weys. ἦφάις. α. 123. 9. 886. ἦφάισιο
α. 244. 297. 313. ἦφάισον. ε. 60. 9. 927.

ἦχώ. 85. ἦ *sonus reciprocus.* α. 279. 348.

ἦχέα. ε. 580. α. 393. pro ἦχῆτα ab ἦχῆτης. & ὁ *cano-*
rus. Th. ἦχέω *sono.* unde ἦχη. α. 438. *fragor.* ἦ-

ἦχῆις. εν. 6. 9. 767. (χῆντες ab.

ἦχθονο 3. pl. imperf. ab ἄχθομαι. 9. 155.

ἦχθης. 9. 138. ab ἐχθαίρω. α. 1. αἶ.

ἦως. 85. ἦ *aurora.* ε. 548. 576. 578. 608. 9. 378. 984.

ἦω. ε. 572. ἦω. ἦω. ἐπ' ἦω *circa auroram.* ἦως

ἡοῖⓄ. ἡώ θ'. ϩ. 372. *auroramque* pro ἡώ τε. vel ἡώ τε. Nam paulò ante habuimus circumflexum, quamvis accentum ἀνώμαλον. ἡώτ'. ϩ. 18. *aurorámque*.

Ⓞ.

Ⓞ' pro τε Ⓞ. ε. 554. 557. α. 109. 142. 186. 203. 341. 346. 347. 404.

Θαλίη. 245. (pro Θαλία. ας. ἡ) ionicè à Θάλλω. Θαλίης. ε. 229. ϩ. 65. Θαλίω. ϩ. 909, Θαλία. α. 284. ΘαλίηⓄ. ε. 115.

Θάλασσα. ε. 101. 664. 679. θ. 847. Θαλάσσης. ε. 163. 386. α. 207. θ. 443. 781. 790. 931. 972. Θαλάσση. θ. 427. Θάλασσαν. ε. 674. ϩ. 872.

Θάλεια. θ. 77. nomen Musæ, ut poëtæ sumpserunt. Θαλείη. ε. 740.

Θαλερόν. θ. 138. in flore existentem. à Θάλλω floreo. Θαλερὴν. θ. 946. 999.

Θαλφθεῖς. θ. 864. Θάλπω. F. ψω. *foveo*.

Θάλλουζιν. ε. 234.

Θαμά. ε. 360. *frequentèr*.

ΘάνατⓄ. ε. 153. θ. 759. θανάτου. ε. 165. θανάτοις. ε. 354. α. 131. 132. 357. θάνατόν. θ. 212.

Θανεῖν μοι. ε. 173. 685. Th. θνήσκω. θάνοις α. 2. αἶσ. opt. ε. 376.

Θάπτειν. α. 472.

θάρσⓄ εⓄ. τὸ animi præsentia, *fiducia*) (Θράχος *audacia*. ε. 317. α. 96. 434. θαρσύνει. θ. 168.

Θαρζυώσι. α. 326. θαρζυώνεσθαι. θ. 163.

Θάουον.

Θάσσον. α. 95. θ. 748. pro τάχιον ex ταχύς celer.

Θαῦμα. α. 140. 218. 224. 318. θ. 500. 575. θαῦμα ἰδέ-
σθαι, mirum visu. θαύματα. θ. 834. Θαῦμά μὲν
ἔχει in admirationem traducor. θ. 588.

Θαύματος. θ. 780. θαύμας αἷος ὁ. θ. 265. nomen
viri. mirus. θαύματα. θ. 237.

Θεά. α. 325. 343. θ. 213. 314. 380. 405. 900. 1006. Θεά.
θ. 41. 48. 196. Θεά. ε. 73. α. 205. θ. 24. Θεάων
Æolicè. α. 338. θ. 103. 240. 366. 969. 1004. 1016.

Θέε α. 224. pro ἔθει discurrebat. à Θεῶ curro.

Θεῆς. ε. 62. ionicè pro Θεαῖς deabus.

Θεῖα. θ. 371. nomen mul. Θεῖα. θ. 135. Θεῖω. θ. 32.
297. divinam pro Θεῖαν.

Θεῖη. ε. 554. ponat h. e. faciat, more Hebræorum.
à Θεῶ pono pro quo ποιῶ Θεῖω, sicut pro ποιῶ
πνεῖω.

Θεῖναι. ε. 813. α. 2. aet. infinit. à τίθημι.

Θεῖος. ε. 729. θ. 101. Θεῖοιο. α. 138. Θεῖον. ε. 158. θ. 342.

Θέλῃ. θ. 446. à Θέλω. F. ήζω.

Θεμέθλοισ. θ. 816.

Θέμις ις Θ. ή jms. ε. 136. α. 22. 447. θ. 396. Θεμιν.
θ. 16. 135. 901. Θεμισέων. θ. 235. pro Θεμισίων ioni-
smus n. ille non habet locum in Genit. declin.
ς. simplicium, nisi dicamus Θεμισέων esse à Θε-
μιση ής. Θεμισός ή ὄν legibus consentaneus. Θεμισας.
ε. 9. 219. θ. 85.

Θεμισονόην. α. 356. nomen mul. quæ sapit ex legib⁹.

Θεμισώ ὁ Θ. ή nomen mul. θ. 261.

Θεοειδής idem quod Θεοείκελ Θ. 350.

Θεόσδοτα. ε. 318.

Θεός. ε. 377. 754. 762. α. 259. 387. in. g. f. θ. 442.
775. 933. Θεῶ. α. 71. 3. 405. 824. Θεοῖο. α. 415.
Θεῶ. α. 48. θ. 380. Θεόν. θ. 91. Θεοί. ε. 42. 108. 112.
126. 287. 301. 323. 396. 739. α. 20. θ. 46. 108. 272.
805. 810. 881. 942. Θεῶν. ε. 59. 80. 85. 185. 249.
740. α. 27. 56. 103. 203 3. 44. 47. 302. 392. 457.
777. 784. 801. 813. 839. 886. 887. 893. 897. 923. 960.
993. Θεῶς. ε. 138. 255. θ. 373. 987. 1019. Θεῶσι.
ε. 334. α. 246. 476. θ. 204. 296. 394. 487. 831.
θεοῖζιν. α. 28. θ. 766. 792. Θεούς. θ. 391. θεόφιν. θ. 871.

Θεράπων. θ. 100. Θεραπέυειν. ε. 134.

ΘέρΘ. ε. 501. α. 394. ΘέρεΘ. ε. 460. 500. 582. 662.
Θέρει. α. 399.

Θερμός. θ. 696. in. f. g.

Θεία a. 2. med. infinit. ε. 23. 396. 430. 455.

Θείκελα. α. 34. q. d. Θεοείκελα Deo similia.

Θεαπεισίας. θ. 856. Θεαπέσιον. θ. 700. Θεαπεισίας. θ. 827.
Θεαπεισίη. θ. 862. Θεαπεισίω. α. 383.

Θέτις. θ. 244. 1006. nomen mul.

Θέτο. θ. 886. 953. pro ἔθετο. ab ἐθέμην.

Θεώντων. α. 146. Alii Θεόντων. ἀ. Θέω. curro. At illi
ἀ. Θεάω exhibeo me videndum.

Θήκη. ε. 161. nomen urbis. θήκης. α. 105. θήκη. α. 49.
θ. 978. θήκην. α. 80. θήκας. α. 2. 13.

Θηβαγενής εἶος ὁ ex urbe Thebarum oriundus. θ. 530.

Θήγει. α. 388. acuit.

Θηγάν.

Θηητόν. θ. 31. à θήεομαι. Th. θεάομαι. ὤμαι. *specio*.
 θηήζοντα. ε. 480.

Θῆκαι. α. 465. θήκαλο. α. 128. α. i. med. θῆκε. θ.
 450. 601. θῆκεν. θ. 447.

Θῆλυς. α. 395. *tener*. α. gen. com. θήλαι *fæmina*.
 θ. 667. θηλυτεράων. α. 4. 10. θ. 590. Th. θῆλυς εια.

Θηζαυρός. ε. 717.

Θῆρες. ε. 510. θηρσὶ ε. 275.

Θηρευτῆς. α. 388. θηρευταί. α. 303. à θηρέω *venor*.

Θησέα. α. 182.

Θῆτ'. ε. 600. pro θῆτα à θῆς θητός *ó servus*. θῆστα ης.
 ἡ ancilla.

Θῆησκον. ε. 116. pro ἔθηησκον. 3. pī. imperf.

Θηητός. α. 73. θηητοί. ε. 108. 140. θ. 535. θηητή. θ. 277.
 942. θηηταί. α. 6. θηητῶν. ε. 122. 251. θ. 302. 887.

θηητοῖς. ε. 199. 470. 663. α. 6. θ. 296. 871. θηητοῖσι.
 ε. 88. 103. 482. θ. 223. 500. 837. 874. 967. 1018.

Θοόν. α. 97. 342. Θαλὼ. ε. 629. 669. 815. θ. 481. θοή.
 θ. 245. 354. à θοὸς *celer velox*.

Θοίνης. α. 114. à θοίνη *convivium, epulum, dapes*. θοι-
 νάω *epulor*.

Θόρε *desiliit*. α. 2. act. à θορέω. α. 392.

Θόρον. α. 370.

Θοῶς. α. 418. *celeriter*. Th. θέω *curro*.

Θραζείας. α. 263. à θραζὺς *audax*. θρασυκάρδιον. α. 448

Θρεπήεμα. ε. 186. ἀποδέναι θρεπήεμα *idem quod*
αὐτιπελαργεῖν.

Θρέφθη α. i. pass. à τρέφω. θ. 198.

Θρίψα-

Θρέψα. θ. 328. Θρέψε. θ. 314. pro ἔθρεψε à τρέφω
F. θρέψω. α. 1. ἔτρεψα.

Θρηϊκίς. ε. 551. Θρηϊκίς Θ. Thracius à θρηξ ηκος Thrac
nomen gentile.

Θρήκης. ε. 505.

Θυγάτηρ. α. 3. 197. θ. 383. 780. 776. 975. 1011. θυγατρί.
θ. 474. θυγατέρα. θ. 819. θύγατρα. θ. 265. θυγατέρες.
θ. 76. θυγατέρων. θ. 346.

Θυε. θ. 848.

Θυέλλα. θ. 742. θυέλλη. ε. 549. α. 345.

Θυήεις. εντ Θ. ο à Themate θύω. θυήνων Ἰππὶ βωμῶν.
θ. 558.

Θύεσι. ε. 336. victimas à θύω immolo.

Θυμήνασαι. α. 267. succensentes. à θυμαίνω F. θυ-
μανῶ α. 1. αἶτ. ἐθύμνηα. Hinc part. α. 1. αἶτ. θυ-
μήνας. ασα. αν.

Θυμός. ε. 379. θυμόν. ε. 13. 28. 58. 112. 146. 168. 313.
337. 338. 356. 397. 443. 644. α. 9. 428. 450. θ. 61. 832.
θυμῶ. ε. 27. 295. 364. 457. 489. 626. 681. 795. α. 116.
387. θ. 98. 443. 868.

Θυμαλγέα. θ. 629.

Θυμοβoreῖν. ε. 797.

Θυμολέοντα. θ. 1007. leonino animo pradium.

Θυμοφόρον. ε. 715.

Θύον. θ. 131. furens. part. præf. αἶτ. g. n. à θύω.
θύωσιν. ε. 618. θ. 874.

Θύραζε. ε. 97. θ. 750. foras. θύρηφι. ε. 363. foris.

Θύζαντοι. α. 225. villi seu nodi, quales dependent
à cru-

à crumenis.

Θύων θ. 109. à θύω *sacrifico*. hinc μεθύω q. d. *μετὰ τὸ θύειν*. à sacrificiis enim solebant epulari.

Θῶκον. ε. 491. ΘῶκⓈ & *sedile*, pro θάκⓈ εⓈ τὸ à θαλάσῳ *sedeo*. Θῶκος ε. 572.

Θώρηκα α. 124. pro θώρεκα ionicè. à θώραξ. ακⓈ. ῥ, ionicè mutatur α in η θώρηξ *pectus*, unde θωρήσω *pectus armis* seu *lorica munio*. per syn. speciei *armo*. θ. 431. Θωρήσοντα. Θωρήσειε apud Homerum etiā καθοπλιθῆναι. per metaph. θωρηχθεὶς *bene potus*. Theognis. Θωρηχθεὶς δ' ἔσαι ἐλαφρώτερος, *bene potus eris levior*. illa levitas est à spiritibus, qui modicè hausto vino reficiuntur, excitanturque. Θωρήσοντα. θ. 431.

Θωῦτα. α. 165. Θωῦτὰ ἔργα *admiranda opera*. Θωῦμα ionicè idem est quod θαῦμα. & hinc Θωῦτὰ pro θαυμαστά.

I.

Ἰάλλον *volitabant* 3. pl. imperf. pro præf. enallage temporis. θ. 269. ἰάλλω *mitto, volo*.

ἰάνειρα ας ἡ. nomen mul. ex ἰα *sola* & αἴηρ. quæ sola animo virum imitatur. θ. 356.

ἰαίθη. θ. 349. nomen mul. ab ἰαίνω *calefacio*. item *exhilaro, latitia perfundo*.

ἰαπετοῖο. ε. 50. ἰαπετός nomen viri. ab ἰάπῳ *mitto*. item *maledictis incesso*. ἰαπετόν. θ. 19. 134. ἰαπετιονίδη. vocat. casus, *fili japeti*. ε. 54. θ. 543. 559.

ἰασίω. θ. 970. nomen viri. ab ἰάω. F. ἰάω.

ἰαχε

- ἰαχε. §. 543. 559. § 69. περὶ δὲ ἰαχε γαῖα μέλαινα.
 ἰαχον 3. pl. imperf. act. a. 382. circum — (verò)
 sonabat terra atra. ἰαχή clamor. a. 441. ἰαχῆ. a.
 404. ἰάχων. a. 451. ἰάχοντες part. præf. a. 436.
 ἰαωλκός. ἔ. ἢ a. 380. nomen urbis. ἰαωλκόν. a. 474.
 ἰδαλίμικ. ε. 413. ἰδαλίμικος sudorificus. ab ἰδῶ ἰδεῖν
 τὸ sudor. idem quod ἰδρὼς ὡτῶ. ὁ.
 ἰδεῖ a. 2. act. imperat. ab εἶδω.
 ἰδεῖ idem quod ἡδεῖ. a. 19. §. 19. 87. ἰδῆ. a.
 185. §. 624. τε ἰδῆ atque.
 ἰδει. a. 397. ab ἰδῶ εἶναι. τὸ ἰδῆ ἐν αἰνοτάτῳ. calore
 in gravissimo.
 ἰδεῖν a. 2. act. infinit. a. 166. 318. ἰδέσθαι a. 2.
 med. infinit. ab εἶδω. a. 140. 224. θάωμα ἰδέσθαι.
 §. 575.
 ἰδης. θ. 1010. ἢ ἰδη Mons crete, sic dictus, quod ex
 eo longè lateque licuerit circumspicere.
 ἰδης videris. 2. sing. a. 2. act. subj. ab εἶδω. a. 335.
 ἰδμεν pro ἰσμεν & hoc per syncopen pro ἰσμεν
 scimus. §. 27. 656. Thema. ἰσημι scio. ἰδμοζωή-
 ριν. θ. 377.
 ἰδοντο 3. pl. a. 2. med. indic. aspexerint. ab εἶδω. θ. 451.
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδοντο φάσκει πολυδερκέα ἡδς. ἰδὼν
 ὄντῳ ὁ ε. 736. ἰδῶσ pro ἰδῶσα. a. 445.
 ἰδρις ιος. ὁ ἢ provida. sic κατ' ἐξοχὴν dicitur formica.
 ε. 776.
 ἰδρις periti. ab ἰδρις quod est ab ἰσημι scio. a. 351.
 αἰδράσιν εἴτε πόνε καὶ εἰζύειν ἰδρις εἰμάρ. homi-
 nibus,

nibus, qui & laboris & ærumnarum periti sumus
h. e. experti sumus ærumnas.

ιδρώτα. ε. 487. ab ιδρώς ὠτος ὁ sudor. per metonym.
effecti labor molestus. Thema est. ἰδῶ. εἶδῶ. τὸ.
sudor. ἱλιάδ. Φ. ἔρρε δὲ ἰδρώς ἐκ μελέων. Æneid.
2. *salsusque per artus sudor iit.* Æneid. 3. *tum
gelidus toto manabat corpore sudor.*

ιδυῖα ας. ἡ nomen mul. ῥ. 352. quasi εἰδυῖα gnara.
ιδυῖαν. ῥ. 960.

ἰεῖσαι emittentes. part. præf. g. f. ab ἵημι mitto. ῥ.
10. 43. 65. 830. alii scribunt ἰεῖσαι idque Æo-
licè.

ἰεσαν 3. pl. imperf. act. ab ἵημι mitto. α. 278. at
ἰεσαν ἔbant, ab ἵημι, eo. ῥ. 684.

ἰέμεν ionicè pro ἰέμεναι Atticè, ubi iones αι in fine
abjiciunt, accentu in sua sede relicto. præf. act.
infin. Communiter ἰέναι ab ἵημι mitto. ε. 594.
τὸ δὲ τέτατον ἰέμεν οἶνε quartam verò partem vini
misce.

ἰέμενοι cupientes cum genit. Verba desiderii re-
gunt Genitivum. part. præf. med. α. 23. 196.
304. 231. ἰέμενοι πολέμοιό τε Φυλέπιδός τε. ἰέμεναι.
α. 231. ἱέντο cupiebant. imperf. med. α. 251. ἰε-
μέων. α. 65. 169.

ἰέναι ire ab εἶμι eo, pro quo etiam dicitur ἵημι. ὦρε
ἰέναι perrexit ire. α. 40. 353.

ἱερός sacer. item magnus, immensus. α. 201. ῥ. 57.
ἱερόν λέχῳ εἰσεναιβαίνων. ἱερῇ ionicè pro ἱερά. θ. 93.

ἱερὸν. ε. 337. ΦάⓈ ἱερὸν *lux sacra*. ε. 564. ε. 768.
 817. ἱερὸν ἡμᾶρ *sacra dies*. ἱερῆ. ϑ. 788. ἐξ ἱερῆ πο-
 ταμοῖο *ex sacro flumine*. ἱερῆς ionicè pro ἱερῆς. ε.
 691. θ. 460. ἱερῶ. ϑ. 292. tribuitur urbi. ε. 595.
 ἱερὸν ἀκῆῶ *sacrum munus*. ε. 803. ἱερᾶ g. n. pl.
 num. intelliguntur *sacrificia*. ϑ. 417. ἱερ' pro
 ἱερᾶ. ε. 334. ἔρδειν ἱερ' *facere sacra* h. e. sacrificare,
 victimas offerre. ἱερᾶων (pro ἱερῶν in f. g.) Do-
 ricè. ϑ. 1014.

ἰθῆαι. ε. 222. 441. ab ἰθὺς εἶα ὁ idem quod εὐθύς. *re-*
ctus. α. 97. ἰθείας. ε. 224. ἰθείησι. ε. 36. ϑ. 86.

ἰθι. ε. 491. ab εἶμι vel ἴημι eo.

ἰθυδικασι. ε. 228. dat. pl. ἰῶτα est ionica paragoge
 à nominativo singul. ἰθυδικῆς x. ὁ cuius iudicia
 sunt recta.

ἰθυῖ. ε. 7. ἰθύνητο. α. 324. ἰθυω. ε. 9. ἰθυώετε. ε. 261.
 ἴησι. ϑ. 806. ab ἴημι. *misce*, spiritu differt ab ἴημι eo,
 de quo paulò antè.

ἰήζονι. ϑ. 1000. nomen viri.

ἰκαανεν. ϑ. 697. ἰκααν. ϑ. 680.

ἰκελⓈ & ἰκελⓈ ab ἰκω *similis sum* ε. 302. α. 209.

392. ἰκελος. ε. 533. α. 211. 345. ἰκελον. ϑ. 572.

ἰκέλη. α. 198. ἰκελον. ε. 71. ἰκελα. α. 244.

ἰλαδὶν *cateruatim*. ε. 285.

ἰλαον. ε. 338. ab ἰλαⓈ *propitius*. Atticè ἰλεως.

ἰλάσκειαι. ε. 336. ἰλάσκηται *expiat*. ϑ. 417. ἰλάσκει-
 ται *placant*. ϑ. 19.

ἰκέτευσ. α. 13. ἰκέτησι *supplicibus*. α. 85. ἰκέτω ab
 ἰκέτης.

ἰκέτης. 8. ὁ *supplex*. ε. 325.

ἰκετ'. 9. 286. 554. ἰκετ' εἰς ἀθανάτους, pervenit ad immortales.

ἰκηται. ε. 466. 2. sing. a. 2. med. subj. ionicè pro ἰκη ab ἰκνῆμαι. Formatur à tertia persona ejecto ταῦ. ab ἰκηται est ἰκηαι τῷ ἡ ἰῶτα non est subscribendum, ἰκηται. 9. 614.

ἰκετο 3. sing. a. 2. med. indic. in prima persona. ἰκόμην. ab ἰκνῆμαι. α. 83. 9. 193. ἰκτο per syncopen τγ. ε. pro ἰκετο. 9. 481. a. 2. medii. ἰκοντο 3. pl. a. 2. med. α. 466. 469. ἰκοιτο. ε. 131. θ. 460. 725. pervenerit ad. 3. sing. a. 2. med. opt ab ἰκνῆμαι. ἰκηται. ε. 269. 9. 973. καὶ ἔκ' εἰς χεῖρας ἰκηται (3. sing. a. 2. med. subj.) & in cuius manus venerit.

ἰκταρ Adverb. celerrimè διὰ τῆς ἰκέας. 9. 691.

ἰμάσας poëticè pro ἰμάζας. part. a. 1. act. à verbo ἰμάζω loris cado. 9. 857. F. ἰμάζω. Th. ἰμάς αὐτῶ ὁ lorum.

ἰμεῖσθαι. α. 31. 9. 177. ab ἰμεῖρω desidero. ἰμερῶ desiderium. ε. 616. 9. 64. 201. ἰμερόεντας. 9. 8. desiderabiles. ab ἰμερόεις. εἶσα. εν. ἰμερόεσσα 9. 359. ἰμερόεσσαν. θ. 104. ἰμερόεν. α. 202. ἰμερόεντα. α. 280. 9. 919.

ἰν' pro ἰνα ut. ε. 544. ἰνα: ε. 459. 537. α. 207. 9. 275. 461. ἰνα μὴ. 9. 892.

ἰνός ὁ. ἡ valida. 9. 976. nomen mul. ab ἰς ἰνός ἡ robur, fibræ.

ἴξε. α. 32. 3. sing. a. i. act. indic. Th. ἴκω *venio*, unde descendunt ἰκάνω, ἰκνέομαι ἔμαι &c.

ἴξεαι 2. sing. fut. 1. med. ε. 475. ionicè pro ἴξη à 1. persf. ἴξεμαι ab ἰκνέομαι ἔμαι. F. ἴξομαι. Præter. pass. ἴγμαι. a. 2. med. ἰκέμην & ετο.

ἰόλα⊙ nomen peritissimi aurigæ. *ioláius*. q. d. ἰὸς τῆ λαῖ jaculum seu telum populi. α. 102. 323.

467. ἰολάχ. α. 74 ἰολάω θ. 317. ἰόλαον. α. 77.

ἰοιδέα. θ. 3. 844. ἰόν. & τὸ *viola*. ἰόλαε. α. 78.

ἰόντα. θ. 773. a. 2. act. part. ab ἔμι co. ἰέτης ε. 718.

ἰέση. θ. 203. ἰέται. α. 257. θ. 748. part. a. 2. act. ἰών ἔσαόν.

ἰοχάιραν. θ. 14. 918. *sagittis gaudens*. ex ἰός ἔο *telum*. & χαίρω *gauden*.

ἵππ⊙ *equus*. θ. 282. ἵππον. α. 120. ἵπποι. α. 61. 191.

347. ἵππων. α. 63. 65. 96. 97. 286. ἵπποις ε. 814.

α. 470. ἵπποιςιν. α. 341. ἵππους. α. 307. 337. 350.

369. 372. 463. 466.

ἵππεθόν. θ. 251. nomen mul. *celer instar equi*. vel
* *valde celer*. Nam ἵππος in compositione quandoque auget. sicut & βχ quod est ex βῆς. ut
βχλιμ⊙.

ἵππονίη. θ. 251. nomen mul. *valde intelligens*.

ἵππέιχ. *equestris*. α. 321. 392.

ἵππηες. α. 305. poëticè pro ἵππέες. ab ἵππῆς. ἱ⊙ ὁ
eques ἵππῆσι dativ. pl. poëticus pro ἵππῆσι
equitibus. θ. 439. (346.

ἵππόδαμ⊙. *equorum domitor*. ἵππ⊙ & δαμάω α.
ἵππότης

ἰππότης vocativi casus. ab ἰππότης. ἄ. ὁ eques. α. 216.

Vocativus pro nominativo ponitur poëticè.

ἰππικρυνή equi-fons. Nomen fontis. ῥ. 6.

ἰρηξ. ηκ. ὁ ionicè pro ἰσοαξ ακ. ὁ accipiet. ε.

201. 210.

ἰρις ἰριδ. & ἰριως iris. ῥ. 780. ὧσα τὸ εἶρη
a denuntiandi pluvia.

ἰρι. ῥ. 266. 784.

ἰς ἰνός ἢ vis. ε. 516. ἰς ἀέμυ vis venti. ῥ. 332. 951.

ἰσά. ε. 812. ἰσά. ε. 40. 822. ῥ. 370. ab ἰσημι
scio.

ἰσ' pro ἰσα ab ἰσ. par. ε. 350.

ἰσων ibant. 3. pl. imperf. act. ab ἰμι eo. ῥ. 68.

ἰσων. ε. 325. 705. ῥ. 125. 524. 896. 637.

ἰσων. ε. 750. scilicet prima in ἰσος est anceps, & pro-
inde scribitur etiam ἰσος, quā prima corripitur.

ἰσῶσθ' pro ἰσῶσθ' præf. med. infinit. æquare. ε. 560.
ab ἰσῶ ὡ æquo.

ἰσοφαιζει. ε. 488. æquiparat. q. d. ἰσων φέρεi.

ἰσας pro ἰσας 2. sing. præf. pass. imperat. ab.

ἰσημι colloco, in pass' ἰσημαι sto. α. 449.

ἰσάμην part. præf. pass. ἰσάμην stans. ε. 778. 796.

ἰσάμην. ε. 567.

ἰσίλω. ῥ. 454. ionicè pro ἰσίαν. ἰσία vestis.

ἰσόν telam. ε. 64. 777.

ἰσοβοῆν. ε. 429. stiva. ἰσοβοῆς. ε. 433.

ἰσορα. ε. 790. ab ἰσωρ ορ. ὁ ἡ gnarus. α.

ἰσρεν. ῥ. 339. ἰσρ. nomen fluvii Germanici Da-

nubius.

ἰχάνει ε. 493. *detinet.* pro quo etiam ἰχῶ. ἰχαι. ε. 215. 513. *cohibet.* α. 440. ἰχεν *cohibebat.* θ 687. ἰχῶσ' 3. pl. præs. act. subj. ab ἰχῶ pro ἰχω. ε. 623. *arceant.*

ἰχὺς ὕψ η *robur.* θ. 146. 153. ἰχῦι. θ. 823. ἰχὺν *fremitum.* θ. 708.

ἴτυν *extremam oram.* ab ἴτυς. ὕψ. η *extremus ambitus.* α. 314.

ἴρον. ε. 197. 3. dual. præs. activi. ab εἶμι eo. ponitur verò præsens pro a. 2. ἴον qui 3. dual. format ἰέρτω enallage temporis.

ἰφθίμῃ. θ. 768. 774. *fortis* ab ἰφθιμῷ, & hoc ab ἰφι *fortiter.* ε. 539. α. 11. quod est ex ἰς ἰνός η *vis, robur.* ἰφθίμῳ α. 136. ἰφθιμον. ε. 702. θ. 455. ἰφθίμων. θ. 698.

ἰφικλείδῳ. α. 111. nomen viri.

ἰφικλῆα. α. 54. nomen viri. ad formam ἡρακλῆα, à nominativo ἰφικλέης contractè ἰφικλῆς. q. d. valde honoratus, gloriosus.

ἰχθύς ὕς ὁ *piscis.* α. 212. ἰχθῦς pro ἰχθύας sicuti κλεῖς pro κλεῖδας ὄρυς pro ὄρύας &c. ἰχθύες. α. 213. 317. producitur τὸ υ. ἰχθυζι. ε. 275. α. 215. corrigitur τὸ υδ ἰχθυάοντες. α. 210.

ἰχνῷ εἰς τὸ *vestigium.* ε. 678.

ἰωλκόν. θ. 997. ἰωλκός εἰς ἡ *urbs. Thessalia.*

ἰῶ. α. 409. ab ἰός εἰς ὁ *sagitta.* quod est ab ἵμι *mitto.* item *arugo,* quæ in metallo serpit. *venenum* quod

quod transmittitur in venas. at ἰσθμὸν ἰσθμὸν idem
quod οἰσθμὸν *a on solus, a. um.*

ἰσθμὸν vociferatio. §. 682.

ἰσθμὸν tumultus. §. 683.

K.

K pro καὶ &. §. 547. ἢ κ' dixit &.

κάβαλε. α. 462. pro κατέβαλε à καταβάλλω
dejicio κάβαλ'. §. 189 κάβαλετ'. α. 130.

καδδύαμιν. ε. 334. pro κατὰ δύναμιν.

κάδμω. θ. 937. κάδμω. §. 975. καδμείης. α. 13.

καδμείισι. θ. 326. καδμείη. θ. 940. καδμηίδι. ε. 161.

καδδ' καδ' δ' βάλε pro κατέβαλε δὲ *dejicit verò.*
α. 384.

καθαπύωρ &. ε. 330. καθαπύω *invado.*

καθαρῶς. ε. 335.

καθεζόμεν &. α. 34. *residens.* καθεζομένη. ε. 257.

καθίζει. §. 434. *sedet.* καθίζειν. ε. 748. *collocat.*

καί. *sed.* ε. 6. 7. & 14. 19. *etiam* 20. & 25. 26. *ac* 33.

41. *τε καὶ*, quæ duo simul juncta sunt distribu-
tiva. ε. 43. 73. 118. 123. 144. 236. 252. ε. 44. 46.

que 55. 56. 62. 65. 66. 67. 72. 73. 78. 91. 107.

εὐ καὶ ὁπισθενῶς *belle atque scitè.* ε. 113. 114. 118.

in principio periodi atque 123. 125. 131. *etiam*

139. 141. *quamvis.* ε. 143. *etiam* 155. 157. quo-

que 160. 163. 166. 175. 177. 178. *neque* 181. 189.

195. 198. *tametsi* ε. 200. *etiam* 206. 218. 220. 222.

224. 236. *imò* 238. 239. ὁμῶς καὶ *simul etiam* 241.

246. 252. καὶ ῥ' & *cerrè* 256. 265. 267. 266. 275.

285. 289. 292. 301. 358. 431. 703. 473. 448. 610.
 701. 719. 752. 762. 824. 826. α. 1. 7. 9. 25. 36.
 39. 43. 44. 48. 57. 59. 63. 64. 70. 71. 74. 75. 83.
 84. 89. 97. 101. 104. 106. 117. 120. 121. 132. 146.
 149. 151. 164. 170. 187. 189. 192. 202. 210. 228.
 230. 233. 257. 258. 264. 291. 294. 295. 298. 302.
 303. 306. 312. 318. 329. 332. 339. 346. 351. 354.
 355. 359. 371. 395. 396. 400. 417. 430. 446. 453.
 463. 464. 467. 471. 472. 477. θ. καὶ τὲ 3. 5. 254.
 271. 396.

καίεισ' προ καίεισι. Θεογ. 557. καοιδρή *ardens*. Θεογ.
 694.

καίνεα ἃ καίνεὺς ἐστὶ ὁ, *nomen proprium regis*.
 α. 179.

κακῆς. ε. 701. κακῶ *malignam*. ε. 527.

κακός *malus*. *proprie piger* ἃ χάζω *cedo*. item
 ε. 160. 191. 344. κακῶ g. m. ε. 238. 494. κακῶ.
 ε. 329. κακόν. ε. 719. κακῶν g. m. ε. 714. κακῇ.
 ε. 212. 221. 237. 354. 759. κακῇ. ε. 638. κακῶν.
 ε. 636. θ. 160. κακάς. ε. 643. κακόν *nominativi*
casus. g. n. ε. 88. 221. 269. θ. 798. κακόν *accus.*
 g. n. ε. 57. 58. 89. 682. 706. θ. 219. 900. 906. κακῶ
 g. n. ε. 199. θ. 876. κακά. ε. 103. 263. 350. 497.
 κακ' *pro κακά*. ε. 502. θ. 26. κακῶν. ε. 55. 91. 101.
 115. 189. κακοῦν g. n. ε. 177. κακόν *pro κακῶς ad-*
verbialiter. ε. 325. κακίστη *pestimum h. e. dam-*
nosissimum. ε. 264. 470.

κακότητι. ε. 93. 738. κακότης. ε. 285. α. 42.

κακό-

κακόχαρις. ε. 28. 194. idem quod Ἰππχαυρέκακ.
alienis malis gaudens.

καῖν. ε. 293.

καῖν. ε. 355. φησιν. raro sanè ἱλιάδ. ε. 273.

καίειν. ε. 335. καίω υρο. F. καύσω. καίετο. F. 828. 861.

καιρός. ε. 692. tempus opportunum, statum, constitutum.

κακθημοζωή ἰγναυία. ε. 470.

κακκρύππων προ κατὰκρύππων. ε. 469.

κακταύραι. ε. 453. προ κατὰκταύραι, & hoc pro κα-
τακτεῖναι à κατὰκλήμι προ κατὰκτείνω.

καλα ligna. ε. 125.

καλός. θ. 201. καλὰ pulcra. vocem Latinam scribo
sine aspiratione. ε. 736. α. 486. F. 63. 216. 417.

καλή. F. 194. καλόν. ε. 63. 196. F. 911. α. 125.

καλή. F. 68. καλλύ. F. 17. 22. καλῆς. F. 8. κάλ-

λις. F. 120.

καλεῖν vocare, invitare. ε. 340. 341. καλέεσθ. ε. 713.

καλέεσκεν. F. 207. καλέονται. ε. 140. 158. καλέετ.

F. 187. 234.

καλιαί. ε. 305. καλιαὶ αἶς ἡ nidus ex virgultis. καλιήν
ionicè pro καλιάν. ε. 299. 372. 409. καλιάς. ε. 501.

καλλιγυναικα. ε. 651. à καλλιγυναιξ. αικ. ὅ ἡ pul-
cris mulieribus abundans. ex κάλλ. ε. το. pul-
critudo, & γυνή mulier. confer ἱλιάδ. ἰώτα. 467.

καλλικόμοιο. F. 915. καλλίκομοι. ε. 35.

καλλιπάρηον. F. 238. 298. 960. 976. καλλιπαρήας F.
270. 907.

καλλιρέεθρον. F. 339.

Καλλιόπη. θ. 79. nomen mul. cuius est elegans elo-
quium, facunda. ex κάλλει & τὸ pulcritudo &
ὅψ' ὁπός ἡ vox.

Καλλιρόη. θ. 280. 351. 981. nomen mul.

Καλλιτερχας. α. 372. καλλιτέρχης. ἡ.

Καλλιρόη. θ. 980. καλλιέρροον. ε. 735.

Καλίσφύρα. θ. 526. 950. pulcros talos habentis. καλ-
λίσφυρον. θ. 384.

Καλυπτόμενοι. α. 134. καλύπτει. θ. 798. καλύπτοι.

θ. 127. κάλυψε. ε. 139. 155. κάλυψεν. ε. 120. καλυ-

ψαμένω. ε. 196. καλύψας. θ. 539. 541.

Καλυψώ. θ. 359. 1016.

Καλύπτειν. θ. 574.

Κάμαξι palis, pedamentis, à κάμνω, quia quasi defati-
gatur fulciendis vitibus &c. α. 298.

Καμάτις. ε. 175. κάματον. ε. 303. καματώδει. ε.
582. 662.

Κάμωμεν προ κατὰ μέν. ε. 437.

Καμπύλα. ε. 425. καμπύλα καῖλα κυρτα ligna. καμ-
πύλον. α. 324.

Καναχίζει substreperebat. καναχίζω & καναχίω resono

q. κενὸν ἀχεῖν id est ἡχεῖν. α. 373. καναχή crepita-

tio. α. 164. καναχῇσι dat. plur. ionicè. α. 160.

καναχηδὰ cum strepitu adverb. θ. 367.

Καπνῆ. ε. 45. 627.

Κάπρ' aper item verres, quo sensu accipitur. ε.

781. vel ἡμερ. 26. derivatur à κάπρω νοτο. Sus

enim est animal vorax. α. 387. κάπρι, α. 172.

κάρη

- Κάση *caruit* per apocopen pro κάρηνον. ε. 532. α. 223.
 ϑ. 794. καρήνοις. α. 234. κάρηνα α. 234.
 Καρπών. ε. 117 170. 235. 561. 574. 773.
 Καρπαλίμως *citò, raptim*. α. 432. ϑ. 492. q.d. ἀρπα-
 λίμως.
 Κάρρει *robore* h. e. strennè. ϑ. 73. κάρτει pro ἐν κρα-
 τει h. e. κρατερῶς more Hebræorum. κάρρει. ϑ. 710.
 Καρτεροθύμω. ϑ. 476. 979. καρτερόθυμον. ϑ. 225. καρ-
 τεροθύμως. ϑ. 378.
 Καρτερόφρονα ἀ καρτερόφρωνον. ὁ ἢ *præfractus*. item
magnanimus.
 Κάρφει ε. 7. 573. Th. κάρφω *sicco, arefacio*.
 Καρχαρόδοντα. ε. 602. 794. α. 303. ϑ. 175. 180.
 Καρτισόν. ϑ. 981.
 Κασίτερ. ϑ. 862. κασιτέροιο. α. 208.
 Κασίγνη. ε. 182. q. καίς γενητός *frater natus*.
 κάσις. ὁ ἢ *frater, soror*. sic νοθογένητ. *spurius*
natus. ϑ. 756. ὕπν. dicitur κασίγνητ. θανά-
 τοιο, *somnus dicitur frater mortis*. κασίγνητοιο ε.
 326. κασιγνήτω. ε. 369. 705. κασιγνήτω. α. 50.
 κασιγνήτων. α. 17.
 Καλα — κάλυψεν. ε. 120. 139. 155.
 Καλα — νοῆσαι. ε. 482.
 Καλαθήσεται. ϑ. 750.
 Καλα — δεύση. ε. 554.
 Καλὰ *cum Genitiv. per.* ε. 615. ϑ. 498. καλὰ χθονὸς
per terram. *Cum Accus. ad* ε. 718. καλὰ μετρεῖν *ad*
men-

mensuram. secundum. ε. 58. 356. 763. κατὰ μοῖραν
 secundum sortem. κατ' ὅσον in monie. ε. 426. κατ'
 ἄγρην in agro. κατὰ θυμὸν. in. ε. 430. α. 9. 158.
 κατὰ μόθον in praelio. α. 243. κατὰ παρειάς. α. 315.
 κατ' αὐτὸν in ipso. κατὰ οἶκον domi. α. 538. κατὰ σῶ-
 μα in corpore. super. α. 167. κατὰ νῶτα apud. α.
 173. κατὰ σφί. ex ε. 136. per. ε. 398. κατὰ γείτο-
 νας per vicinos. ε. 159. κατ' ἀπείρονα γαῖαν. inter. ε.
 100. κατ' ἀνθρώπους ad. ε. 458. κατ' ὥρην ad tem-
 pus, idem quod πρὸς καιρὸν.

καταβέβηθαι. ε. 232. ονυσία sunt. 3. pl. præt. me-
 dii à βεῖθω τὸ βαρύνομαι, oneror.

καταζητοῦσιν. ε. 93.

καταδευτός. 9. 616.

καταδευή. ε. 544. δέω rigo.

καταδύνει part. a. 2. act. Thema. δύνω subeo. 9. 596.

κατὰ θνητοῖσι. apud mortales. 9. 903.

καταδυδναι. α. 196. ingredi pro καταδύναι a. 2. act.
 infinit. à καταδύνω a. 2. act. κατέδωκ. υς. υ.

κάτθιο. ε. 625. pro κατάθισσιν reconde.

καταθεῖο. ε. 45. 359. 2. sing. a. 2. med. opt. κατέσθην
 deposueris. 2. sing. a. 2. med. subj. κατάθωμαι κα-
 τάθῃ & pro hoc κατάσθην. ionicè. iones scilicet
 formant secundam personam à tertia sublato
 ταῦ. ε. 599.

κατακείδμενον. ε. 362.

καταλείβεται. 9. 786.

καταλήπειν. ε. 744.

καθη-

καίῃωρεῦντο. α. 225. *suspensi erant.* 3. pl. imperf. pass. Doricè pro καίῃωρῶντο. à verbo καταίωρέω, ex κατὰ & αἰωρέω in sublime tollo.

καλάκεται. ε. 31.

καλαλέζεται. ε. 521.

κατάπινε. θ. 459. 473. Hoc sensu accipitur hoc verbum. i. Pet. 5. 8. καταπίνων. θ. 497.

κατάσκιον. ε. 511.

κατασυφέλῃ. θ. 806. συφέλῃς durus, asper. Thema, σύφω *stringo.*

καταμάρψῃ. ε. 494.

κατέλεξε *recensuit.* θ. 627.

κατέναοσε. θ. 538. pro κατέναοσε poëticè.

κατέναοσῃ. ε. 167. *fecit habitare.* Th. ναίω, pro quo ναίω poëticè. sic ἡρῶα, ἐδασίλευσα habent significationem *hiphil*, ut Hebræi loquuntur. θ. 329.

καταπέπληῃα *exterrita.* α. 265. part. præt. activi per syncopen τῇ χ, pro καταπέπληχυῖα, à verbo καταπλήσσω. ζω. præt. act. καταπέπληχα.

καίῃηρεφέ pro καίῃηρεφέα. θ. 778. 594. Them. ἐρέφω *tego.* unde καίῃηρέφω *cooperto.* & Adj. καίῃηρεφῆς ἐσθ' ὁ ἡ *tectus, contectus.*

καίῃαφράζεσθε. ε. 246.

κατέειν. α. 254. *descendebat.* ex κατὰ & εἶμι εσ. est 3 sing. præt. med. εἶμι εσ in præterito medio εἶα & Attice ἦα ας ε. κατιῶν part. a. 2. à κατέειν *deorsum eo, feror.* θ. 723.

κατελεγχέτω *redarguat.* ε. 712.

κατῃ-

κατεναντίον. α. 73.

καλένηνοθεν. α. 269. præt. med. à κατενθέω ἐνθέω ex ἐν & θέω ποιο. per metathesin ἐνέθω in præt. med. λέωθα, & per reduplicationem ἐνήνοθα præposita præpositione κατὰ, fit hinc καλένλεωθα *constraui*. Errant qui à καλαινθέω. derivant. Sic n. reduplicatio foret καταινλέωθα &c. Malo ita resolvere, ut dicam, καπνήνοθα esse duntaxat *præteriti medi* & carere præsen-*ti*. Præsens, si usitatum foret, esse καλένέθω.

κατέπαυσε. θ. 87. *diremit, sedavit*.

καίενασσε. θ. 620. Thema ναίω habito.

καλαφθυρόνισιν. θ. 850.

καλαφλέξαι. α. 18. 3. sing. a. i. act. opt.

καληρεφέεσι. θ. 594. vide paulò antè καληρεφέ.

κατοπαζή. ε. 322.

καίεσαθεν. pro καίεσάθησαν Æolicè. θ. 674.

κάτεχε. θ. 700. 844. κατεχεθε. θ. 575. pro ἔχω dicitur χέθω.

καλαχέυετ'. ε. 581.

κάτω. θ. 301. 333.

καῦμα. θ. 844. *incendium*. θ. 700. καύματ@. ε. 413. 586.

καυάζεις. ε. 664. 691. à καυάζω *contero, frango*. sic Æoles pro αἴη dicunt αῶήρ. vide Tzerzen.

θείαιο. α. 241. πολλοὶ μὲν κέατο, *multi quidem jacebant*. pro ἔκειντο ionicè. κέατο verò pro. κείατο. α. 175.

κίγ.

έγχροισι. α. 398. κέγχρ[⊙] *miliunt* genus legu-
minis.

κεδνή. ε. 129. κεδνῶ. θ. 169. κεδνά. ε. 697. θ. 66.

κεραοί. ε. 527. cornutæ à κέραις cornu.

κείνω. θ. 836. pro ἐκείνω per aphæresin. κείνων. α. 75.

κείνοις. θ. 307. κείνοισι. θ. 628. 877.

κεῖται. θ. 795. κεῖτ'. α. 227. κείμενον. α. 253. à κεῖμαι.

κεκαλυμμένη. θ. 757. Th. καλύπτω. κεκαλυμμένα.

θ. 9. κεκαλυμμένα. θ. 745.

κεκασμῶν. θ. 929. à κάζω orno.

κεκεύθει occultabat. plusq. perf. à κεύθω. in præ-
med. κέκευθα sicut, πάλῃθω πέπληθα, γηθείω, γέγη-
θα &c.

κεκληγώς præ- med. à κλάζω anomalo in f. κλάγξω

à κλάγῳ inusitato. α. 99. 442. κεκληγύης. ε. 447.

κεκλήγοντες. α. 379. 412. Æolicè pro κεκληγότες.

confer. Hom. ἱλιάδ. π. 430. ρ. 756. 759. ὀδυσ.

μ. 256. ξ. 30. verior analysis hæc est: ex præte-
rito κέκληγα novum verbum est κεκλήγω, quod

Græcis est usitatissimum.

κέκλυτε *audite*. θ. 644. à κλῦμι (Thema κλύω)

Hinc κλῦθι, & poëtica redupl. κέκλυθι in 2. pl.

κλῦτε & κέκλυτε *audite*. correpta penultima.

κεκονιμῶ[⊙]. ε. 471. pro κεκονισμέν[⊙] à κονίζω quod

est à κόνις. εως. ἡ pulvis.

κεκορημῶν. ε. 591. *satiatum*. à κορέω. F. έσω.

κεκερμῶν. α. 55.

κεκρύφαται. ε. 384. θ. 730. 3. pl. præ- pass. ionicè,

pro

κεκρυμμένοι εἰσὶ.

Κεκτῆσθ. ε. 435. *præc. pass. infinit. à κτάομαι.*

Κελαινεφεῖ. α. 53. à κελαινεφής. ex κελαινός *niger*
idem quod μέλας, αἶνα. & νέφθ. εθ. τὸ *nubes.*

Κελάδοιο. θ. 852. Genit. poeticus pro κελάδω à κε-
λαδθ. & ὁ *strepitus.* κελαδοί. θ. 926.

Κελαινῇ. α. 153. Thema est μέλας μέλαινα μέλαν *ni-*
ger. pro μῦ ponitur κ. κελαινόν. α. 173. 429.

Κελεύθ. ε. 578. α. 352. κέλευθθ. & ἡ. *via.* ab ἐλεύθω.

Κελεύω. ε. 314. 534. 621. α. 193. κέλομαι. ε. 601. po-
ëticè κέκλωμαι. θ. 686. κέλονθ. θ. 33.

Κε particula potentialis, sicut in prosa αὐ, vel ex-
pletiva. ε. 10. 33. 45. α. 121. 334. 366. κεν. ε. 12.
43. 57. 120. 357. α. 72. θ. 170. 277. 836.

Κενελεύ poëticè pro κενεύ. ε. 496.

Κένταυροι. α. 184. ex κεντέω *stimulo*, pungo & ταῦ-
ρθ. Latinè *taurus.* ex Chald. *ῥιθ thor* pro
Hebr. *ῥιθ* plura lege in Calepino de centauris.

Κεραμεύς. εθ. ὁ *figulus.* à κέραμθ. & ὁ *utrens.* ε. 25.
κεραμεῖ. ε. 25.

Κεραυνῷ. θ. 846. à κεραυνός ὁ *fulmen.* à κείρω *scindo*
& αὐω *pro.* κεραυνόν. θ. 72. 141. 504. 854. κεραυ-
νοὶ *fulmina.* θ. 690. κεραυνωθένθ. θ. 859. κε-
ραυνώω *fulmino, percutio.* sic τάρταρώω à τάρταρος.
in tartarum præcipito.

Κέρας. αθθ. τὸ *cornu.* θ. 789.

Κέρκερον. θ. 311.

Κέρδθ. ε. 321. 630. 642. κέρδει. ε. 642. κέρδεια. ε. 359.
κερδαίνην.

κερδαίνειν. ε. 350.

Κερκήϊς §. 355. nomen mul.

Κέρτομα ε. 786. *convicia* quasi dicas *convocia*. à κέρ-
τομ Θ *mordax*, *cavillatorius*. κερτομέω *convicior*.

§. 545. εκ κέρω & τομή *sectio*, quod est à τέμνω.

Κεύθ:σι. §. 300. 334. 483. à κεῦθ Θ ε Θ τὸ *caverna*
profunda. à κεῦθω *occulto*. unde etiam est κευθ-
μῶν ὦν Θ ὁ *locus qui occultat*. Regula. Nomina
appellativa in ὦν & εἰν significant locum. ut
ἀμπελῶν ὦν Θ ὁ *vinetum*, περὶ σερῶρε φεῖον *colymbarium*. κευθμῶνι. §. 158. κευθμῶνας. ε. 530.

Κεφαλῆς. ε. 416. §. 924. κεφαλῇ. ε. 65. κεφαλῇφι.
ε. 543. κεφαλῷ. ε. 585. α. 104. §. 281. κεφαλαί-
α 161. §. 151. 321. 825. κεφαλέων *ionice* pro
κεφαλῶν. §. 828. κεφαλῇσι. §. 827. 829. κεφαλᾶς.
§. 856.

Κεφάλω §. 986. nomen viri.

Κεχάρητο *letatus est*. α 65. 3. sing. α. 2. med. à ι.
perí. ἐχαρόμην & ἐτο. & per reduplicationem
poëticam κεχαρόμην. Dicitur v. κεχάρητο, pro
κεχάρετο per συστολήν ut vocant.

Κεχαριστῶ Θ . ε 681.

Κεχρημῶ Θ . à χρῶμαι *utor*. ε. 476. 632. κεχρημῶν.
ε. 315. 491.

Κέχυται. §. 727. à χέω pro χέω *fundo*.

Κήδε. ε. 362. κήδεα ε 49. 95. κηδέων. §. 102.

Κηῶ. §. 238. nomen mul.

Κηλα *tela*. §. 708. κηλον *ionice* pro κᾶλον *lignum*.

Ζ

κηλέω.

Κηλέω. θ. 865. à κήλε⊕ calidus.

κήρ κηρὸς ἢ parca. α. 156. mendosè scribitur κῆρ. Αε.
Κῆρ pro κέαρ. (sicuti pro έαρ ἦρ dicitur) cor. α. 435.

κῆρα. θ. 211. κῆρες. α. 249. κῆρας. θ. 217.

Κηρόθι. ex corde, adverb. à κῆρ τὸ cor. α. 85.

Κηρίον. γ. τὸ favus. à κηρὸς cera. θ. 597.

Κηρυτρεφείων. ε. 416. κηρυτρεφῆς έ⊕ ὁ ἡ morti obnoxius. q. d. fato nutritus. κῆρ fatum, τρέφω alo.

Κῆρυξ. υκ⊕ ὁ præco. ε. 79. κήρυκα. θ. 939.

Κητώ ὁ⊕. ἡ nomen mul. fortè sic dicta à prodigiosa crassitie, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino. θ. 270. κητῆς. θ. 336.

Κῆυκα. α. 354. 476. κῆξ. υκ⊕. ὁ nomen regis.

Κηφῆνται. ε. 302. dat. poëticus pro κηφῆσι. à κηφῆ
ἦν⊕ ὁ fucus. ex apum genere. Hesych. κηφῆ
μυῖα ἀκεντρε⊕, ἀργή, μη γεννώσα. κηφῆνας. θ. 595.

Κίβρις ἢ pera, sacculus. α. 224. ubi κεῖται βόρις, ubi victus reconditur.

Κιθάριζεν. α. 202. imperf. abjecto augmento à κι-
θάρα ας ἢ citbara. est organon musicum, ἐκ
τῶν ἐνταλῶν. κιθαρισταί. θ. 95.

Κικλήσκει. θ. 418. à καλέω. κικλήσκουσιν. ε. 811. Tzet-
zes γνώσκουσιν, intelligunt.

Κίονιν columnis. θ. 779. à κίων ον⊕ ὁ ἡ columna. κίον
pro κίονα. θ. 521.

Κίρκη. θ. 1011. circe nomen sagæ. voluptas carnis
hoc nomine innuitur, quæ homines convertit
in bestias. unde phrasis, gustare circæa pocula.

vide

vide Indicem Homeri, & Calepinum. κίρκω.

§ 957.

κλάζοντε. α. 406. vide suprà κεκληγώς.

κλαίοντα. ε. 220.

κλαῖα pro κλέα & hoc ex κλέα res praeclarè gesta. à κλέῳ. εἰς. τὸ gloria. θ. 160.

κλείετε calebrate. §. 105. κλείον. §. 44. κλείσσαι. ε. 1. κλείσθ. α. 473. κλαῖοι. §. 813. κλαίῃ incluta. α. 380. κλείτας. α. 473. κλειώ. ὁ. ἢ nomen mul. §. 77.

κλέῳ εἰς. τὸ gloria. pro quo etiam dicitur κλαῖος. εἰς. τὸ gloria. α. 107. §. 530. κλέῳ εἰη παλαιοῦ ἔτ' ἢ τὸ παρόνθεν, major esset gloria quàm antea. κλείψας. ε. 55. §. 566. κλέπῳ clepo, furor. κλείψαι. §. 613.

κλήρον. ε. 37. 339.

κλέονα à κλόνῳ. ε. ἢ turbatio, tumultus, à κλύω audio, quod latè audiat. κλονέσσι. §. 935. κλονέοντι. ε. 551.

κλύοιμι. §. 32. à κλύω audio. κλύον. ε. 724. κλύθι præf. imperativi est à κλύμι. ε. 9. ατ κέκλυθι corrigit penultimam. θ. 644. κλύον. §. 474. κλυτός. ε. 70. α. 219. κλυθή. §. 956. κλυτῶ. §. 215. 274. 280. 294. κλυτόν. ε. 83. §. 927. κλυτά. α. 67. 123. 297. 313. 329. 337. 447. §. 303. 777.

κλυζομένη. α. 209. à κλύζω eluo.

κλυωμένη pro κλυομένη §. 351. (pin.

κλωθώ. α. 258. §. 218, 903. nomen mul. vide Cale-

κνήμησι α. 123. pro κνήμαις ionicè, à κνήμη tibia sura
crus.

κνημίδας. α. 122. à κνημῖς ἰδ. ἢ οcrea.

κοθῦροις ε. 303. à κέθρῳ epitheton fuci ὡς τὸ
κεύθειν τλῶ ἔραϊ, quod aculeum non exerat mo-
re apium.

κοίλῳ. ε. 52. κοίλῃ. θ. 301. κοίλῳ. α. 129. κοίλῃσι.
ε. 687.

κοῖς nomen viri θ. 407. κείον. θ. 134.

κοιμηθεῖσα. θ. 214. κοιμάω sorpio, facio dormire. κοι-
μάομαι ὤμαι, dormio.

κοινῶ. ε. 721.

κοιρανέων. θ. 331. imperans. à κοίρανῳ γ. ὁ rex.

κοκκύζῃ à κόκκυξ υγ. ὁ. cuculus. ε. 484.

κοῖτον. ε. 572. à κοῖτῳ γ. ὁ idem quod κείτη ης. ἡ
bile. à κείμαι cubo.

κολλήεντα α. 309. κέλλα. ης. ἡ gluten.

κολοσσυρτῆ. θ. 880. à κολουσσυρτός. ἢ ὁ Schol. ἡ φωνὴ θυ-
γάνων συρομένων. h. e. strepitus farmentorum
quum trahuntur. ex σύρω traho. ἔκ κέλλον λι-
γνυται. seu κόλλῳ mutilus. Est enim farmentum
lignum defractum.

κομῆιν. ε. 602. κομίζει ε. 315. 498. κομίζειας. ε. 391.

κονάδης. θ. 840. edidit fragorem.

κονήσι α. 365. ionicè pro κονίαις à κονία ας ἡ idem
quod. κόνις. εως. ἡ pulvis, atticè. α. 62. 269. ἔκ κο-
muniter κόνιος. θ. 880. κόνιν. θ. 706. ἔνοσιν τε κόνιν τε
κονίοντες. pulverem excitantes. α. 342. à κονίῳ.

κόνια ας.

κορέσας. ε. 366. α. ι. infinit. pro imperativo Hel-
lenismus. à κορέννυμι saturo. κόρος satietas. θ. 593.
κῆρη pro κόρη *virgo, juvenscula.* α. 126. 443. θ. 908.
9·9. κῆρης. θ. 242. κῆρη ε. 781. 783. 792 θ. 91.
280. 307. κῆρην. θ. 15. 895. 948. 992. κῆρα. θ. 25.
29. 53. 264 363. 966. 1003. 1021.

κωρῶτερόφ. θ. 450. 452.

κωρίζειν. θ. 347. à teneris educant.

κοπιδάμη α. 63.

κορεσάμεν. ε. 33. poëticè pro κορεσάμεν ex κο-
ρέννυμι. Thema. κορέω.

κόρθυεν κοσμιλεύει. θ. 353. à κόρθυς. υ. ο. ο. cu-
mulus.

κόρυθ. α. 417. à κόρυς υθ. ή galea.

κορώνη cornix. ε. 677. 745. κορωνίσωντα rostrata. α. 289.
poëticè pro κορωνίσαντα à κορονίσω ω.

κορύσσειν. α. 198. à κορύσσω armo. q. d. galea munio.
κορύσσειν. α. 148.

κορυφή. α. 374. θ. 62. κορυφήσι. θ. 1010.

κοσμεῖν. ε. 304. κόσμον. ε. 76. κόσμῳ ἀγέλλεσθαι ob or-
natum gestire. θ. 587. κόσμησε. ε. 72. θ. 573. pro
ἐκόσμησε à κοσμέω.

κοτέφ. ε. 25. est infestus. κοτ. ο. ο. ή ἐγκειμένη δογὴ εἰς
κακοποιῶν Hesych. ira inveterata. κοτέσθαι θ. 315.

κολεῖν. α. 454. κολεῖντε. α. 403. κολεόντων. α. 109.

κόη. θ. 714. 817. nomen viri.

κωρῶτερος. ε. 445. junior. Etiam substantiva apud
Græcos per sæpe comparantur.

κροτρός. ε. 226. κρφη. ε. 759. ionicè Doricè
κρεα à κρή *juvencula*. à κρέω *orno*, quæ dum se
conit, annus it.

κρφίζα. ε. 461. κρφα. α. 323.

κρεδίνω. ε. 339 448. α. 41. θ. 59.

κρεδη. *ficus sylvestri*. ε. 679.

κρατῆ. θ. 404. *præpotens est*. κρατί. θ. 42. *impe-*
rio. à κράτος. ε. 101. 323. κρατε-
ρῆ. α. 43. θ. 824. κρατεροῖς. θ. 322. κρατερῶ. θ.
465. κρατερῶ ἐν δέσμῳ ἔησε *more Hebr.* θ. 618.
κρατερόν. α. 52 77. 106 446. θ. 312. 1013. κρατερῆν.
θ. 153. 320. ionicè pro κρατερῶν. κρατερῶν. θ. 50.
κρατερῶν. Æolicè. θ. 683. κρατεροῖς. α. 427.
κρατερῆς. θ. 185. κρατερῶτα. θ. 864.

κρατερφρονι. α. 458. κρατερόφρονα. ε. 146. θ. 509.
κρατερόφρον. θ. 297.

κρατί. α. 136. 328. *capiti*. *dativus sing.* à *nominativo*
κρας *κράτος*. Notetur verò in hac voce (quan-
vis id genus sint aliæ plurimæ) copia Linguae
Græcæ. Nam dicitur *κάρλων* & τὸ *καρι*, unde
per apocopen *κάρη* τὸ *ἀκλιτον*. *πολιόντε* *κάρη*. *πο-*
λιόντε *γένειον*. pro *κάρη* dicitur *καρα* Doricè & per
novam apocopen *καρ* pro *κάρη* item pro *καρ*
per metathesin *κράας* α. 100, & *κρας* *κράτος*. unde
etiam descendunt *κράνον* & τὸ & diminutivum
κραιόν & τὸ *καλναρία*.

κρέας. ε. 589.

κρείσων. ε. 211. κρείστονας. ε. 708.

κρείον. §. 134. κρεῖν Ⓞ. ὁ nomen viri.

κρείοντα. α. 83. nomen viri κρείων Ⓞ. ὁ.

κρεμάσασθ. a. i. med. infin. ε. 627. à κρέμαμαι. conjugatur ut ἵσταμαι.

κρήδεμνον. α. 105. propriè capitis ligamentum, ex κράς & δέω ligo. per metaph. *pinna murorum*. ponitur pro *maxillis*.

κρήθεν. α. 7. §. 574. à capite. ex κράς αἷος. Thema est κάρλεον. & τὸ caput.

κρῆνῃς. ε. 593. §. σ. κρῆνῃς ὁ fons à fundendo, quia fundit aquas. κρῆνῃς à κρεάννυμι misceo, quia vinum aqua fontana diluitur. κρῆνῃς. §. 3. κρηναίων. ε. 756. Æolicè pro κρῆνῃς genit pl.

κρήτη. §. 480. κρήτης. §. 477. 971.

κρητήρ Ⓞ. ε. 742. κρητήρ Latine crater. à κρεάννυμι misceo, tempero, quia in eo merum diluitur, ne noccat.

κρίνανθο. §. 882. 3. pl. a. i. med. à κρίνω. κρίνωσι.

3. pl. a. i. act. subj. ε. 219. κρίναντες. ε. 766. κρίνων. ε. 826. κρίνας part. a. i, act. ε. 799.

κρίσις. §. 359. nomen mul.

κρίω. §. 375. nomen mul.

κρόκα. ε. 536. τραμῆ. per syncopen i. d. pro κρακίδα.

κροκόπεπλος Ⓞ. §. 270. 358.

κρονίδης & ὁ filius τῆς κρόνης h. e. Saturni. Sic vocatur ὁ ζεύς. ε. 18. 53. 137 157. 167. 237. 245. 412. §. 450.

κρονίδεω ionicè pro κρονίδῃς. ε. 71. κρονίδῃ. §. 53.

κρονίων idem quod κρονίδης. ε. 240. 274. §. 554. 949.

κρονίωνⓈ. §. 4. κρονίωνι. ε. 69. 257. α. 53. 36.
 κρόνⓈ & ὁ Saturnus. §. 168. 137. 453. 459. 473.
 qui sic videtur dictus à splendore Hebr. 177.
 splendere. Fr. jun. Aliis quasi κρόνⓈ tempus.
 plurimum enim temporis conficit in emetien-
 do suo orbe. κρόνϛ. ε. 111. §. 395. κρόνω. §. 476.
 κρόνον. §. 19. 73. 851.

κροταφοισι. α. 226. 137. κροταφⓈ. & ὁ tempus, pars
 capitis ὡς τὸ κροτεῖν τὴν εἰφίαν, quod ibi evi-
 dens sit venarum pulsus.

κρύⓈ. ε. 492. 541. κρύοντι. §. 936. κρύονθ' α. 255.
 κρυερῶ. ε. 152. κρυερῶ in genere fœminino. θ. 657.
 κρύπιδης. ε. 327. vide κρύπην in Lexico Scapulae
 occulto, abscondo. κρυπίς. ε. 787.

κρύβε. ε. 50. 402. κρύπην occultio. κρύψαντες. ε. 420.
 κρύψασα. §. 174.

κρώζῃ. ε. 745. à κρώζω crocitare quod est cornicis.

κλειάνων. ε. 313. à κλειάνων & τὸ poss'fio. κλειαρ αἰⓈ. τὸ
 idem. Th. κλειομαι.

κλείναντα part. a. 1. act. α. 448. à κλείνω occido. κλείνε.
 §. 982. κλεινέμεναι Doricè pro κλείναν prael. act.
 infinit. α. 414.

κτήμας' pro κτήμασι per apocopen. à κτήμα posses-
 sio. ε. 34.

κλαυδής. α. 402. part. a. 2. med. ab indic. ἐκτά-
 μιν ad formam ἐσάμιν ab a. 2. act. ἐκλιν. pro
 quo Doros ἐκταν. à κλῆμι occido, pro κλείνω κλαμέ-
 νοιο. ε. 539.

κλύπον. α. 98.

κλείνας. θ. 293. 3. part. α. 1. αἶθ. ab κλείνα. Th.
κτείνω.

κλήλει. ε. 404. à κλέομαι.

κυάνη. α. 143. à κύαν caruleus. κυάεα. α. 249.

nigra. κυάεα. α. 167. κυανή pro κυανέαις. θ.

745. κυανέων. ε. 575. κυανέων *Æolicè*. α. 7.

κυανέπ. α. 356.

κυανέπωλον. θ. 406.

κυανέπιδ . α. *nigras alas habens*.

κυανοχαΐτης. α. 120. θ. 278.

κῦδ gloria. ε. 311. α. 339. θ. 433. κύδις. θ. 548.

κυδαλιμ gloriosus. α. 467. κυδαλίμ. α. 74.

κυδαίνων. *illustrans*. ε. 38.

κυδέων. *exultans, jactabundus*. α. 27. κύδιμον. θ.

938. κυδή *incluta* à κῦδ . ε . τὸ gloria. ferme
idem quod κιδνή. ε. 255. θ. 328. 442.

κυδοιμός. α. 156. *tumultus* à κύω pario & δῆμα timor.

κυθέρεια. θ. 934. 1008. *venis* ὅτι κεύθῃ τὰς ἔρωτας.

occultat amorem venerens. Tenebras amat

propter opera tenebrarum. κυθέρεια. θ. 196.

κυθήρεις. θ. 198. κυθήρει . θ. 192.

κυλιδιδρύων. α. 378.

κυκλοτερής. α. 208. θ. 145. à κυκλοτερός αὐτόν. à κύκλος.

& ὁ *circulus*. κύκλω. α. 141.

κύκλωπες. θ. 144. κύκλωπας. θ. 139.

κύκν . α. 65. 346. 368. 413. κύκνον. α. 57. 329. 331.

466. 472. κύκνε. α. 350. κύκνοι. α. 316.

Ζ 5

κυλίν.

κυλίνδεται. α. 438. κυλίνδω à κυλίω volvo.

κύμαα. §. 848. κύμα. αἰ@. τὸ fluctus. à κυαίω mi-
sceo. unde est κύημα pro quo κύμα. κύματ'. §.
252. κύμασι. ε. 685. 689. κυμαίνοντες. ε. 388.

κύμω. ε. 634. nomen urbis.

κυμαολήγη. nomen mul.

κυμοπόλιν. §. 819. nomen mul.

κυμώ nomen mul. §. 255.

κύων. §. 769. κύμα. ε. 602. 794. §. 309. κυώ. α. 303.

κυώεον. ε. 67. κυώη. α. 227. κυώέω. α. 136.

κύπερον. §. 193. κύπρω. §. 199.

κυπερογένεια epitheton veneris, quæ nata dicitur in
insula Cypro. Cuprum quoque seu scortum
metallis omnibus misceri dicitur. §. 199. ve-
rùm metri dimensio videtur postulare, ut hic
legatur κυπερογενῇ.

κυρήζας. ε. 753. à κυρέω.

κύρζαι. ε. 689. incidere à κύρω. E. κύρζω. κύρζας.
α. 426.

κυσαμνή. §. 125. 405. à κύω osculor. κύζαι küssen.

Κώμα τ@. τὸ. veternis, somnus profundus. §. 798.

Eustath. à κέω jaceo.

κώμη. ε. 637. κώμας. α. 18. unde est κωμάζω co-
messor. κώμαζον pro κώμαζον. α. 181.

κατίλασσα. ε. 372. κατίλω δολίως απαλάω, λαλάω.
Hesych.

Λάβητι *prehenderit*. α. 2. αἶ. subj. à λαμβάω.
σι est paragoge ionica. ϑ. 765. 773. λαβών.
ε. 466. λαβῶσα. ϑ. 482.

λαγώς. α. 302. *lepores*. Accusativus Atticus. pro
λαγῆς. à λαγῶος *lepus*. atticè λαγῶς ὦ, ex λα par-
ticula quæ intendit significationem & ῆς ὡτὸς
τὸ ακρίς, quia habet longas aures. Alii (ut ha-
bet Scapula) à λάω τὸ βλέπω *video*, quia dormit
apertis oculis.

λάδωνα nomen fluv. ϑ. 344.

λαθιφθόγοιο. α. 131. *facientis oblivisci vocem*.

λαθεοθε *obliviscimini*. 2. pl. α. 2. med. imperat. à
λαθαίνομαι. ε. 262. λαθῶν *latens*. part. α. 2. αἶ.
λαΐτμα. ε. 163. *magnus maris fluctus*. ex λα *valde*
& ἰέναι *ire*. fluctus grassantur.

λαψηροκέλευθον. ϑ. 379. ex λαίλαψ *tempestas* & κέ-
λευθον. ε. ἡ νία.

λάκε. ϑ. 694. pro ἔλακε α. 2. αἶ. à ληκέω *crepitum*
cico. vide λέλακας.

λακέρυζα κορώνη *stridula cornix*. ε. 745.

λαοσόφ. α. 37. *populorum agitator*. σόφ. est ex
σειώ vide δορυσόφ. λαοσόφ. α. 3.

λάμπειν pro ἔλαμπειν abjicitur e metri causa. α. 71.

λαμπετώντα. ϑ. 110. 382. *fulgentia*. poëticè pro
λαμπετῶντα à λαμπεῖάω λαμπετόντι. α. 390.

λαμπόμδρον. α. 143. λαμπόμδρος. ϑ. 186. λαμπόμδρος.
α. 60. λαμπόμδρῶσι. α. 145.

λαμ-

λαμπρόν. ε. 154. λαμπράν. θ. 18. 371.

λαομίδεια nomen propr. mul. θ. 257.

λαός populus. α. 475. λαοί. θ. 84. λαῖς. θ. 88. λα-

οῖσι α. 27. θ. 430. λαῶν. ε. 220. α' 4. 330. θ. 1000.

à λαός ε' ο' Atticè λαῶς ω' ο' populus. ex λα valde

& αὖω σοπο, ὅτι ο' λαός πολύφρων. Eustath.

λαπιθάων. α. 178. *Lapithæ* cum centauris fuerunt

congressi, quò poëta alludit. λαπιθάων pro λα-

πιθῶν genit. pl. Doricè, a nominativo λαπίθης

ε. ο' vide in Calepino *Lapithæ*.

λατῖνον. θ. 1013. nomen viri,

λάχερις in Genit. Atticè λαχέριος, ἡ *Lachesis*. à

λαγχάνω *sortior*. α. 258. λάχεριν. θ. 218. 900.

λάχνη. ε. 511. λάχνη lanugo, vellus.

λέγην. θ. 27. ἴδιον ψεύδεα πολλά λέγην ἐτύμοισιν ὁμοῖα.

scimus mendacia multa dicere veris similia.

λέον. θ. 321. 833. λέοντα. θ. 327.

λειανίρη nomen propr. mul. *suaviloqua*. Die glatte

Wort gibt,

λείβεται. α. 390. *stillat*. λείβαν. ε. 722. *libare* scil.

debes.

λείπει. θ. 490. λείπειν. ε. 688. *relin-*

quere, reservare. λείψεται. ε. 198. *relinquensur*.

Futurum medium hic habet passivam signifi-

cationem, quod celeberrimus Grammaticus

Iacob. Gretzerus de futuro medio videtur ne-

λέλειπαι. ε. 282.

(gare.

λελαθῆιτο. (θ. 471. *lateret*) pro λάθαιτο. α. 2. με-

οῖ.

opt. a. i. persf. λαθόμεν in indic. ἐλαθόμεν. à
λαυθαίωμα. Mutuatur sua tempora à λήθω.

λελειχότες *lambentes*, part. præt. act. per syncopen.
pro λελειχμακότες à λειχμαίω pro λιχμαίω. Thema
est λείχω *lingo*. § 8-6.

λέλακας. ε. 205. à ληκίω *resono, crepo*. in a. 2. ἔλακον
unde est præt. med. λέλακα *strepi*. accipitur
hic in significatione præsentis, cujus generis
apud Græcos sunt ἡλπικα, ἡγλικα, ἔστικα, μέμνη-
μαι &c.

λέλογχε. § 203. *consecuta est*. 3. sing. præt. med.
indic. (tanquam à λέγχω) Thema est λαγχαίω
fortior.

λειμώνι (§ 279.) λειμών ὠνⓈ. ὁ Latinè *pratium*
q. d. *paratum*, ubi non opus est satione. Nam-
que *injussa virescunt gramina*. Eustath. εἰς ὃν
ὑδωρ λείβεται. q. d. λειμών pro λειβών ὠνⓈ. ὁ.
Literæ μ & β sunt literæ labii, & pro inde ἐν-
μετίβωλει.

λειροίοση. § 41. *florida*. Th. λείρεον 8. τὸ *lilium*.
Hinc est λειροίαις εντⓈ ὁ, in f. g. λειροίεσσα. *li-
liaceus a.* & per tyn. sp. *floridus, suavis*.

λερναίω. § 314. Nomen hydræ. à λέρνη ης. ἡ *palus*
Argivorum, ubi erant *sordium confluges*. prov.
λέρνη κακῶν *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu
serpens λερναίη, quod in illa versata fuerit palu-
de, à loco.

λέοντες. Latini omisso ταῷ penultimam producant.

α. 177. λέοντε dualis numeri. α. 402. λεοῖων. α.

168. λέεσι α. 175.

λεπίη. ε. 495. *macilenta*. λεπτός *tenuis; exilis, viribus destitutus*. Varinūs q. λεπτός *derelictus*.

λευκά. α. 146. λευκός *candidus, albus, affine τῷ λεύδω video*. alba sunt lucida. θ. 190. λευκόν. α. 388.

λευκίε. ε. 533. λευκῶ. ε. 737. α. 141. λευκοῖσιν *io-nicè pro λευκοῖς*. ε. 96. λευκας. α. 249. 294. λευκά. θ. 540.

λέαη. ε. 499. ab Hebr. לֵאָה. λέαω. ε. 491.

λευγαλέοισιν. ε. 523. *tristibus*. h. c. in casulis pauperum. Thema λοιγός *pernities*.

λευκῶλεν. θ. 319. λευκῶλενον. θ. 913. ex λευκή & ὠλήνη unde est Latinum *ulna*, quæ habet candida brachia.

λευγαλή. ε. 752. *gravis, pernitiosa*:

λεύοσθιν. ε. 248.

λέχ. ε. τὸ *lectus*. θ. 57. 912. 939 à λέγομαι *cubo, jaceo, dormio*. λεχέων. α. 18. λεχέοσι *poëticè pro λέχεσι*. θ. 798.

λέων. α. 426. vide paulò ante λέον. θ. 323.

λήγθ. ε. 412. 419. à λήγω *cesso, desino*. F. λήξω. λήγθ. θ. 48. 221. *deistunt*. λήγον. ε. 366.

λήθθ. ε. 266. λήθω. θ. 227. λήθεται. θ. 236. λήθοι. ε. 489. *præf. act. opt. à λήθω pro quo Dores λάθω, unde est Latinorum lateo*.

λήιδθ. θ. 444. pro λήϊδα à λής *ιδθ* ή *pecus*. à λείας. ή *præda*. pro λεία, λείη & *poëticè λήη*. He-

τόδ. ἀπὸ λήϊης ζῶσι, *ex rapto vivunt*. pro quo poetæ etiam dicunt λήϊς ἰδ[Ⓢ] ἢ. propriè *præda*. item *pecus*, quia pecudes à prædonibus rapi & abigi solent. Hinc λήϊζομαι *prædor*. item per syn sp. *fortior*. λήϊζετ'. ε. 700. λήϊσεται. ε. 320. *spoliat*.

λήϊον. α. 288. *seges*.

λῆναιῶνα. ε. 502 λῆναιῶν. ὦν[Ⓢ] ὁ *januarius*. ubi Ethnici vina libabant idolo Baccho. Thema. λῆνός ἔ ὁ *lacus preli torcularii*.

λησμοζώνλω *oblivionem*. θ. 55. à λήθω.

λητώ ὅ[Ⓢ] ἔς ἡ *Latona*. ε. 769. θ. 19. 406. 918.

λητοΐδης. ἔ ὁ *Latona filius*. α. 479.

λιγέως *stridulè*. α. 233. à λιγύς εἰά ὕ λιγύ. α. 206. à λίγ^ω *strideo*, argutè *sono*. ἱλιαδ. δ λιγυρῆς. ε. 657. (λιγυρός *sonorus*.) ionicè pro λιγυραῖς. λιγυρεῖ. ε. 581. λιγυρεῖ κατὰ χεῖρετ' αἰοιδὴν, *stridulum effundit cantum*. λιγυρῶν. α. 278.

λιγύφωνοι. θ. 275. 518. *argute*, quibus vox erat gracilis, & acuta, αἷς ἡ φωνὴ λιγεία. vide λιγύ.

λίθον. θ. 485. 489. 497. à λίθ[Ⓢ] ἔ ὁ *lapis*.

λίθοισι pro λίθοις. ἰῶ[Ⓢ] est paragoge ionica. ε. 622.

λιλαϊόμφοι. α. 113. θ. 665. verba desiderii regunt Genitivum. λιλαΐομαι verbum est poeticum. à λάω *volo*. λάομαι, λαΐομαι unde λιλαΐομαι.

λίμνης. θ. 365. à λίμνη ἡς ἡ *stagnum*, *palus*, *lacus*. ὡ[Ⓢ] τὸ λίαν μόνον.

λιμός *fames*. ε. 228. 297. 300. differt à λοιμός *pestis*. scri-

scriptura pronuntiatione & significatione, quamvis οἱ ἰωήσαι confundant. λιμῶν. ε. 402. λιμῶ. α. 265. λιμόν. ε. 241. 361. 645.

λιμῶ. α. 207. portus. ex λίαν μῶν, quod ibi naves tutæ à fluctuum agitatione conquiescant.

λιπαρῶ ionicè pro λιπαρῶν splendidam. θ. 901. λιπαρὸς αὐτὸν propriè pinguis à λίπ. ε. το. τὸ pinguedo. λιπαροί. θ. 63.

λίπ. pro λίπ. (ut vult Tzerzes) dativus sing. à λίπος. ε. το. τὸ pinguedo. per apostrophum etiam diphthongum abjici patet ex ἱλιάδ. α. 117 βῆλομ' ἐγώ, pro βέλομαι ἐγώ. Esset ergo appositio, pinguedine semper oleo, sicut dicimus *urbs Roma*. At alii λίπ. pro λιπαρῶ.

λιπέειν dialysi poëtica pro λιπεῖν α. 2. aët. infin. α. 332. λίποειν ad formam τύποειν. 3. pl. α. 2. aët. opt. ε. 435. λιπὼν ἔστα ὄν. α. 12. 81. 367. part. α. 2. aët. à λείπω.

λῖς leo. α. 172. ab Hebr. שׁוֹל.

λίχμαζον 3. pl. imperf. aët. α. 235. lingeabant à λιχμάζω lingo, lambō. quod est à Th. λείχω. affine Chaldaico ܠܝܚܡ.

λόγον. ε. 106. Autor rarò usus est hac voce, quia multa scripsit ἀλόγως. λέγουσιν. θ. 890. λόγας. ε. 78. 787. θ. 229.

λοεσαμῶν. ε. 520. poëticè pro λεσαμῶν. part. α. 1. med. ubi & resolvitur in εο & τὸ σῆγμα duplicatur. *lota*. λοισάμενα. θ. 5. λοεσθ. *la uari*. ε. 748. pro λείσθ.

λαέσθ. poëta abjiciunt τὸ υ metri causa. Non facio cum iis, qui statuunt singulare verbum λαέσμαι. Nam sic infinitivus foret λαέσθ.

λαίγόν. α. 240.

λοιμὸν. ε. 241. θ. 227.

λειοδοτάτω *postremam*. θ. 821. λείωθ, pro quo etiam λείωθ *postremus, ultimus*. affine τῷ λείπιαθ, unde λοιπός *reliquus, reservatus, residuus*.

λοιροί α. 25. nomen nationis.

λητῆς contractè pro λητόθ à λητώ. α. 202.

λητρῶ. ε. 752. *balneo*. λητρὸν ἢ τὸ *lauacrum*. λῆτρων verò *aqua sordida, quâ nos lavimus*. Accentu differunt.

λοφῆ *dorso* ionicè pro λοφιά. α. 191. à λόφθ & ὁ *cervix, item collis*. πόλις ἐπὶ ἀλοφθ *urbs septē collis*.

λόχω. θ. 174. pro ἐν λόχω *in insidiis*. ellipsis prae-positionis ἐν. λόχθ & ὁ *insidiae* à λέγομαι τὸ κείμαι *jaceo*, quòd soleant καθῆσθ οἱ λοχῶντες *sedere insidiantes*. λοχάω ὦ *insidior*.

λοχεοῖο. θ. 178. *ex insidiis*, ubi additur praepositio.

λοχεός ἢ ὁ idem quod λόχθ & ὁ.

λυγῆθ. α. 327. à λυγλεύς ἐθ ὁ nomen gentis.

λυγῆ pro λυγεί ionicè. θ. 304. 650. λυγρόν. ε. 528.

λυγεί. ε. 49. 95. 100. 198. 259. θ. 276. λύγρ.

θ. 313. ubi accentus retrahitur. λύγρ' εἰδῆαι pro

λυγεί *odiosa edoctam*.

λύκτον. §. 488. 477. λύκη. & ἡ nomen urbis in
Creta.

λυπῆς molestus sis. ε. 399.

λύσαι. α. ι. act. infinit. ε. 606. λύσε pro ἔλυσε. θ. 501.
solvit h. e. liberavit.

λυσιάνασα. §. 258. nomen mul.

λυσιμελής. §. 910. solvens membra.

λύσις. ε. 402. λύσις exitus, compositio litis. §. 637.

ἔδε τις ὡς ἐρῶ χαλεπῆς λύσις, ἔδε τελευτή.

λῶϊον melius. ε. 348. 431. 757.

λώβω. §. 164. contumeliam. τίζαοις λώβω ulcisci
contumeliam illatam.

λωβητός. α. 366 infamia notatus. à λωβάομαι ὦμαι
contumelia afficio.

M.

Mᾶζα. ε. 588. libum. Hinc Latinum massa.
μαϊάνδρον nomen fluvii. §. 339.

μαίη. §. 938. propriè obsterrix. Hic verò nomen
mul quæ fuit soror Atlantis.

μαλακῶν. ε. 534. μαλακοῖσι. §. 90. μαλακός mollis.
μαλακῶ. §. 271.

μάκαρις. μάκαρ videtur dici quasi μὴ κηρὶ (Doricè
μακαρὶ) ὑποκείμενον, morti non subiectus. Hinc

μακαρίτης & ὁ dicitur ὁ ἐν τοῖς ἀγίοις. ε. 140. θ. 881.

μακάρων. ε. 135. 169. 704. 716. 728. 547. §. 33.

μακάρεσι. ε. 138. α. 247. 328. 476. §. 128. μά-
καρες. α. 79. §. 101.

μακέλλω. ε. 468. ligonem. μακέλλα ligo. à μία &
κέλλω

κέλλω sic δίκηλα. Poëta propter metrum hic λ
abjicit.

μακρός. ε. 288. μακρῶ. α. 417. μακρόν. α. 466. θ. 391.

μακρά. α. 438. θ. 129. 835. 848. κύματα μακρά
fluctus decurans. h. e. magni. Metaph. delum-

pta ab Arithm. Numerus enim decimus est

multitudinis gradus. μακροί α. 266. μακρῶν io-

nicè pro μακράν. θ. 180. μακρά ε. 558. μακρῆσι

pro μακράς ionicè. ε. 778.

μαϊώμενοι. ε. 530. inquirentes. Hinc μαίη.

μαλάχη. ε. 41. malva. sic dicta, quia alvum natu-
râ suâ μαλάσκει molliat.

μαλερῶ. α. 18. flagranti, à μαλός pro α. μαλός.

μαπέειν. α. 231. 304. per syncopen τῆ ρῶ pro μαρπέ-

ειν. à μαρπῶ apprehendo. in α. 2. act. ἔμαρπον. in

α. 2. infinit. μαρπεῖν, & poëticè μαπεῖν ionicāq;

diaresei μαπέειν. & poëtica reduplicatione με-

μαπέειν.

μαλλοῖς. ε. 232. velleribus. μαλλός ἔοι vellus, lana
promissa.

μάλα valde. ε. 205. 308. 422. 459. 479. 694. 695. 756.

791. 797. α. 355. θ. 474. 1014. μάλ'. ε. 202. 699.

780. α. 427. θ. 419. μάλλον. α. 176. 189. α. 85.

428. μάλλον ἔσ' ἢ τὸ πάροιθε magis quàm antea.

θ. 666. μάλιστα. ε. 341. 640. 698. θ. 415.

μαρμάρεα splendida. θ. 811. à μαρμάρεα splendida.

Th. μαρμαίρω splendo. μαρμαίρεα. θ. 699.

μάχης (à μάχη ης ἢ pugna) α. 361. 449. μάχην. α.

198.248.261.411. μάχαι. §. 228 926. μαχέσθω
 dempto augmento. 3. dual. imperf. med. à
 μάχομαι. μαχέσθ. α. 176. 432. μάχοιτο. 3. sing.
 a. 2. aet. opt. α. 164. θ. 392. μαχέσασθ. (a. i. med.
 infinit.) α. 387.

μαρνώμεσθ. α. 110. pro μαρνώμεσθα ionicè pro μαρ-
 νώμεθα pugnetis (à μάρναμαι pugno. Etym. à
 μάρνη manus. i. pl. pres. subj. medii.) μάριαιτο 3.
 pl. imperf. pro ἐμάρναίτο. aphæresis. α. 401. §.
 629. μάρναιθ. α. 242. pro μάρναίτο. § pro τ ob
 seq. aspiratam). μαρναμένους. ε. 162. part. pres. med.
 μάρτυρες à μάρτυρ υρΘ à testis. ε. 369. μαρτυρίῃσιν
 ionicè pro μαρτυρίαις. ε. 280.

μασιέτην. α. 466. flagellaverunt. 3. dual. imperf. vel.
 a. 2. aet. à μασίω poëticè pro μασηγίω flagello.
 duo illa tempora hîc coincidunt. μασίῳων. α.
 431. per syncopen pro μασηγίων. Th. μασίξιγος.
 η. flagellum.

μασιχέωντι mandenti. α. 389. μασιχάω ᾧ & poëticè
 μασιχέω. μασιχάοντι ᾧτι & poëticè μασιχέωντι.
 Sed de hac voce altum est silentium in omni-
 bus Lexicis, quæ quidem videre licuit.

μάψ sine usu. Adv. §. 872.

μαχλόταται à μάχλΘ libidinosus. ε. 384. ex μάω
 quero, & χλιδή delicia.

μαυρῆσι. ε. 323. per aphæresin pro ἀμαυρῆσι ab
 ἀμαυρός obscurus.

με. §. 24. μ'. ε. 660.

μέγας.

μέγας. α. 172. 237. 312. θ. 168. 116. 282. 459 473. 842.
 931. 995. μεγάλη ε. 147. 790. α. 75. 259. μέγα μα-
 gnum, multum. ε. 56. 94. 355. 360. α. 22. 38. 218.
 319. 364. 861. 420 θ. 2. 871. 874. 954. μέγα valde
 ε. 38. 130. 165. 284. 316. 631. μέγα νήπι valde stulto
 h. e. stultissime. α. 96. 330. μέγα Φέρτετε λαῶν,
 langè præstantissime populorum. 379 vehementer.
 383. 451. θ. 87. 403. 162. 173. 792. μέγ' προ μέγα.
 ε. 41. 344. 820. μέγ' ὅτι αἶμα item. μέγ' προ μεγάλως
 ε. 774. α. 51. μέγ' ἀμείνονα multò meliorem. 309
 valde. θ. 486. 558. 679. μεγάλῃ ε. 121. α. 371. 457.
 θ. 29. 465. 1002. μεγάλοις προετικῶς προ μεγάλῃ. ε.
 4. α. 374. θ. 952. μεγάλῳ α. 232. 455. θ. 153. με-
 γάλῃ ε. 641. μέραν ε. 319. 493. α. 106. 120. 185. 471.
 θ. 18. 20. 37. 237. 299. 344. 400. 479. 779. 784.
 μεγάλῳ. θ. 320. μεγάλοι θ. 148. μεγάλα α. 406.
 valde. μεγάλ' προ μέγала valde. α. 316. 382.
 μεγάλων. α. 294. μεγάλοις θ. 356. μεγάλης. α.
 185. 254. μεγάλως θ. 429.

μελισσῶν xolicè προ μελισσῶν à μέλισσα vel Articè
 μέλιτι α. 303.

μεζαβῶ. ε. 467. μέζαβον x τὸ medium lignum inter
 boves, ex μέζα βε. μεζαβάρει. α. 385.

μεγαθύρον. α. 57. μεγαθύρου α. 25. μεγαθύρων. α. 17.

μεγαλήτορα. α. 450. Τη. ἥτορ. μεγαλήτορες. ε. 654.

μεγάροις à μέγαρον x. τὸ domus. ε. 375. θ. 49. 384.

μεγέθη. α. 5. μέγεθος ε. 5. τὸ magnitudo.

μέγιστον. θ. 49. μέγιστον θ. 548.

μεγέρεα τέκνα. §. 240. *perquam amabiles liberi. ex*
μέγα valde, & ἐράω amo.

μέδωσα. §. 276. *nomen mul. à μέδω curo. μεδέωσα.*

§. 54. à μεδέω idem quod μέδω.

μειδήσεν. α. 115. à μειδάω *subrideo. μειδήματα. §. 205.*

μέζ'. ε. 510. *pro μέζη ex μέζω τα ρυδεντα. Thema*
μέζω.

μεθήζω. ε. 207. *Thema ἴημι unde μεθήημι.*

μέθ' *pro μέλα. §. 137. τὰς δὲ μέθ' ὁπλότατ' &c. post*
hos vero minimus natu.

μείζων. ε. 378. 642. μείζον. ε. 642. 711. μείζω *ex μεί-*
ζονα, μείζωα. ε. 270.

μείλιχον. §. 406. 408. μείλιχ' *placidus. §. 763.*

μείλιχα. §. 84. μείλιχη. θ. 192. μείλιχίλω. θ. 206.

Th. *μειλίωω delinio, demulceo.*

μείναντες. ε. 650. *part. a. i. Thema. μένω.*

μείονα *ex μείων minor. ε. 688. §. 447.*

μείς *mensis. Æolicè pro μῆν. ε. 555.*

μελαγχαίτων. α. 186. *cujus capillitium nigrum est.*

μελαΐδετον α. 221. *ex μέλας & δέω ligo.*

μελαΐθησαν. 3 pl. a. i. *pass. indic. augmentum est*
abjectum. α. 167. 300. nigrescebant. à μελαίνω.

μέλας. ε. 150. 154. *niger. μέλαινα. §. 69. 123. γαῖα*

μέλαινα nigra terra. μέλαν. α. 252. μελαίνη. ε. 634.

νή μελαίνη, navi nigra. μέλαιναν. §. 20. 211. 481.

μέλανας. α. 294.

μελεδάνας. ε. 66. *curas. μελεδῶν ὦν ὁ cura à μέλφ.*

μελέεσιν. ε. 148. *μέλεσιν. α. 76. ω. 152. 673.*

μελέοισφ.

μελίοισι. §. 563. *miserus*. Thema. μέλε *infelix*.

μελέτη *meditatio*. ε. 278. 410. μελέτην. ε. 455. μελε-
τάς. ε. 314. cum Genitivo. *cura[m] habeas* μελε-
τῶν. ε. 441. *cursans*.

μεληδία. ε. 170. ἡδὺν ὡς μέλι.

μέλβρι. §. 216. *cura sunt à μέλβρι*.

μελπομένη. §. 77. μελπομένης. α. 206. μέλπονη.
§. 66.

μεμάποιεν. α. 252. vide paulò ante μαπέειν.

μέμβλημα *cura est metri causa*. à μέμβλομαι pro μέ-
λομαι. §. 61.

μέμψοναι. ε. 184. Th. μέμφομαι.

μελίας. §. 187. *Nymphæ creditæ sunt dictæ μέλια*
διὰ τὸ ἐν ὄρεσι δένδροφόροις ἀνατρέφεσθαι. Epitheton
hoc ergo est à μελία ας ἢ fraxinus. ionicè μελίη.
α. 420 *fraxinus*. μελιῶν Doricè pro μελιῶν.
ε. 144.

μελίσσας. ε. 231. §. 594. Th. μέλι.

μελίτη. §. 246. nomen proprium mul.

μελίφρονι. α. 428. *qui mellea dulcedine animum*
perfundit.

μεμαρπώς. ε. 202. præteritum medium. à μάρπω
vide suprà μαπέειν. μέμαρπον. α. 245. α. 2. act.
initialis litera repetitur, prout in præterito fieri
solet.

μέμηλε per syncopen pro μεμέληκε præter. act. Th.

μέλει. ε. 236. μέμηλεν. ε. 529. μεμηλότα. ε. 229.

μεμίξεται. ε. 177. 3. sing. futuri paulò post à μίγνυ-

μ. F μίξω. P μέμιχα. præt. pass. μέμιγμα, μέμιξα.
μέμνονα §. 984. nomen viri.

μεμαώς. α. 414. 453. μεμαώτας. α. 240. vide supra
βεβλώτες.

μέμνηται. §. 103. μεμνημένος. ε. 296. 420. 614. 621.
639. 709. 726. §. 562.

μέμνκε. ε. 506. *remigavit*. præteritum med. à μυ-
κάω *tingio*. in a. 2. act. ἔμυκεν, sicut à τριάω est
ἔτιμον. Hinc præter. med. μέμνκε.

μῦρ. ε. 5. 12. 14. 17. 22. 37. 45. 50. 90. 101. 109. 140. 151.
165. 121. 185. 212. 111. 136. 149. 160. 161. 168.
129. 224. 230. 234. 240. 275. 279. 286. 291. 353. 779.
772. α. 5. 35. 50. 51. 53. 55. 89. 132. 139. 141. 146.
151. 171. 209. 239. 241. 253. 256. 258. 260. 267.
273. 278. 282. 283. 288. 299. 300. 301. 310. 320.
332. 347. 357. 359. 362. 413. 424. 441. §. 363.
309. 400.

μεγαίνων. α. 361. *furens*. Th. μῦρ. ε. τό.

μῦρτοι. ε. 285. ἀλλὰ μῦρτοι *veruntamen*.

μῦρεσθω. ε. 85 η. §. 357. nomen mul.

μῦρίππη. §. 260. nomen mul. q. d. *valde robusta*.

μῦρ. ε. 412. 623. α. 343. 446. 462. §. 324. 492. 853.

869. 832. 869. μῦρ. ira. α. 235.

μῦρ. ε. 672. pro περιμῦρ. *expecta*. ε. 672.

μερίμνας. ε. 176. μέμμεγα ἔργα *solicita opera*. §. 604.

μερόπων. ε. 109. 142. 178. *qui vocem habent articula-*
latam. ex μέρ. ε. pars & ἐψ. vox.

μέσση. ε. 607. μέσση. ε. 231. 780. 793. 808. 818. §. 323.

μέσση.

μέσος pro μέσος à μέσος *medius*, pro quo poëtae dicunt μέσος. ε. 500. μέσος. ε. 803. μέσος. α. 144. 201. 417. θ. 143. μέσοι. α. 133. μέσος (pro μέσος) ε. 367. μέσος. α. 417.

μέσος. ε. 686. θ. 92. μέσος. θ. 449. μέσος. θ. 137. 445. μέσος. ε. 131. 436. 718. μέσος. ε. 348. 598. μέσος. ε. 646. 692. μέσος. ε. 304. μέσος. ε. 347.

μέσος intermediae, incerta. ε. 821. δὲ π. ε. δ. sonus aquarum ex alto ruentium. κατὰ δὲ π. ε. δ. cataracta, quod est ab ἀράσσω.

μέσος cohabitatores. θ. 401. Thema. ναίω habito. ultima per naturam longa, hinc licentia poëtica cotripitur.

μέσος idem quod μέσος. ε. 392.

μέσος in manibus. θ. 756. hinc μέσος tracto.

μέσος. θ. 430. μέσος praecebat. θ. 377.

μέσος Genit. Plural. Aëolicus à μέσος. μέσος. θ. 55. à μέσος divido. Duplicatio notat vehementiam sicut, τέρτος à τέρτος.

μέσος. θ. 89. res in integrum restitunt.

μέσος. θ. 269. in calo degentes. χρόνος, calum vel μέσος trans q. d. quæ sunt trans tempus.

μέσος. α. 223. tergum q. d. post pectus.

μέσος interlocutus est. θ. 643. pro μέσος.

μέσος. ε. 172. cum Dat. interesse. μέσος cum Dativo inter.

Μετκοναχίζετ'. α. 92. 3. sing. imperf. medii. Th.
γενός.

Μετόπισθεν. ε. 283. 126. θ. 210. μετόπισθε. ε. 282.

Μετοπωμενόν. ε. 413. in autumnno. Adverb. ὁπώρα
autumnus.

Μετώπῃ. α. 147. μετώπῳ. θ. 143.

Μευ pro με, Doricè. θ. 644.

Μή Adverbium prohibendi ne. ε. 211. 405. 544.
πίλον ἀσκητόν, ἵνα ἄτα μή καταδύῃ pileum habere
elaboratum, ut aures ne humefiant.

Μή Adverbium negandi, non. ε. 21. 350. 339. 499.
idem quod ἵνα μή ne. ε. 88.

Μηδὲ neque. ε. 28. 371. 751. 752. μηδ'. ε. 486. 687.
723. 725. 740. 746. 748. 756. α. 449.

Μήθ' pro μήτε. idem quod μηδέ ε. 294. 420. μήτ',
ε. 268. 269. 294. 695. 727.

Μηδέποτε. ε. 715. 742. 755.

Μηδέτο. α. 34. pro ἐμῆδετο. vide μήκατο.

Μηδεα. ε. 54. θ. 180. 188. 200. 398.

Μηδεον. θ. 1001. μήδειον nomen viri. μήδεια. θ.
961. nomen mul.

Μηδέιν. ε. 98. 393. q. d. μηδέ' ἐν.

Μηκέτι. ε. 172. 442. α. 21.

Μηκάνη. θ. 536. nomen loci.

Μῆλα. ε. 793 oves. θ. 335 roma. μήλων. ε. 162. 784.
793. θ. 285. ovium.

Μηλόβοζις. θ. 354. nomen mul. q. d. οὐκ ἐκ custas.

Μήν, ἢ μὴν quanquam. α. 11. enim verò. α. 101.

Μηνός

Μηνός à μῆν̄ mensis. ε. 764. 770. 778. 788. 812. 818.
 μῆῶα. ε. 502. μῆῶν. §. 59. μῆῶν Φθινόγηων men-
 sibus decreſcentibus.

Μῆῶν. α. 21. à μῆῶις. ιϙ. ἡ ira inveterata.

Μήποτε. ε. 86. 397. 553. 589. 603.

Μήπως ne quando. ε. 392.

Μηρόν femur, crus. α. 363. 460. μηρία. ε. 335.

Μηρυζαός. ε. 536. α. 1. med. infinit. à μηρύω revol-
 vo, intexo, agglomerō.

Μήζατο. §. 165. pro ἐμήζατο à μῆδομαι curam gera.
 Th. μῆδϙ. εϙ. το cura.

Μήτηρ. ε. 561. 823. ab Hebr. מֵתֶר per metathesin,
 addita in fine τηρ, terminatione Græca. μητρός.
 §. 448. 914. μητέρα. ε. 129. 518. μητρὶ. §. 932.
 μητέρα. §. 285. μήτερ. §. 170. μητρική. ε. 823.
 poverca.

Μητιάτα. ε. 104. α. 33. 383. §. 56. 904. 940. vocativus
 pro nominativo. μῆτις. ιϙ. ἡ consilium. à μῆδο-
 μαί. item. §. 358. Nomen. mul. μῆτιν. §. 471.
 886. α. 28. ἄλλω μῆτιν ὕφαινε μετὰ Φρεσί. aliud
 consilium agitabat mente sua. confer ιλιάδ. ψ.
 316. 318.

Μητιόενϙ. ε. 51. 767. ωδϙ. μῆτιόενϙ. à consulto, pru-
 dente, consilio pollente. μῆτιόεντα. §. 457. μῆτιόεντι.
 §. 287.

Μηχανάαται. ε. 239. pro μηχανᾶται per poëticam
 novi τῆ ἄλφα epenthesin. Sic pro ἀποτροπάαζ
 averſari dicunt metri causa ἀποτροπάαζ &c.
 phocyl.

phocyl. v. 124. *χρὴ κακοεργὸν ἀποτροπάζει ἀνάγκη*, oportet averseari maleficum necessario.

Μία. 9. 321. 792. in dat. μιᾷ & ionicè μιῇ. 9. 278.

Μιγῆζα. 9. 53. 55. 125. 375. 303. 733. 920. 927. 970. 1009. 1017. vide μεμίζεταί & μιχθείς. μίγη. α. 36. 3. sing. a. 2. pass. indic. à μίγνυμι. F. μίξω. P. μέμικα. a. 2. pass. ἐμίγλω. pres. pass. μέμικμαι ξαί κλαί. a. 1. pass. ἐμίχθην &c. μιγήμεθα Doricè pro μιγήναι. a. 2. pass. infinit. 9. 305.

Μίμεα. α. 186. μίμας αἰῶ. ὁ nomen viri.

Μίμεν. ε. 518. 9. 754. μίμνει pro μένει, à μίμνω verbum poëticum. μίμνεν. ε. 628. μίμνων. ε. 496.

Μιν poëticè pro αὐτὸν αὐτὴν. ε. 18. 48. 222. 256. 513. 680. α. 84. 111. 117. 219. 220. 224. 271. 440 478. 9. 423. 857. 868.

Μινύθει. ε. 6. μινύθει, m'ndert. μινύθη. ε. 407. μινύθαι. ε. 242. 323. μινύθαι δὲ οἶκοι, decrescunt autem familiae.

Μίνω. 9. 918. μίνω. α. 9. ὁ nomen viri.

Μισγυμῶ. à μίσγω idem quod μίγνυμι. 9. 238.

Μισθός. ε. 368. μισθός δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημύ. ἀρκεῖ. εἰς. ein wort ein wort / ein man ein m'nn.

Μιχθείς. 9. 280. vide paulo ante μίγη. μιχθείζα. 9. 921. 941. 944. 980.

Μνημοζών. 9. 54. μνημοζώνης. 9. 915. μνημοζώνων. 9. 135. μνημόζοντες memores. 9. 651.

μογήζας.

Μεγῆρας. §. 997.

Μέθον. α. 158. κατὰ μέθον in conflictu. μέθον & ὁ ὅτι
τὸ ὁμῶς θεῖν à concurrendo.

μοὶ pro ἐμοὶ mihi per aphæresin. §. 30.

Μοῖρα. ε. 743. conditio. §. 607. μοίρας. §. 217. 904.
μοῖραν. ε. 763. §. 204. 348. 413. 789. μοῖρα fatum
à μείρω divido. in præf. med. μίμορα, unde est
μόρ & ὁ fatum, mors. & μοῖρα ας ἡ propriè
portio. item fatum. idem quod εἰμαρμένη, quæ
omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim
dicitur fatum quasi effatum, quod Deus prout
decrevit & in seipso q. effatus est, distribuat
sua, & cuique suam assignet sortem, in qua ac-
quiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur
μεμψίμοιροι. μόρον. §. 211. fatum.

Μελπῆ. §. 69. à μέλπεμαι cano. in præf. med. μέ-
μολπα.

Μῆν pro μοί solus poëticè. §. 143. μένη. ε. 96.
μῆνεν. ε. 11.

Μηνεγενής. ε. 374. 656. §. 426.

μῆσαι. ε. 1. 660. α. 206. §. 1. 25. 53. 448. 916. 956.
1021. μῆσάων Æolicè. §. 100.

Μεσφνεῖο nigra. α. 134. μεσφνές. obscurus. ab ὀρφνῇ
caligo.

Μόχθον. α. 306. laborem. à μόγ, unde μόγισ vix.

Μυδαλέον χρωτᾶ madidum corpus. ε. 554. μυδαλή.
α. 270. Th. μυδάω destillo.

Μῦθον. §. 24. 665. ε. 204. τινὸς ὃν Ἰππικρατέως πρὸς
μῦθον

μυθον εἶπε, *eam autem imperioso sermone allocutus est.* μύθοισι. ε. 192. θ. 169. μύθος. ε. 261. Hinc est verbum μυθόμαι *dico.* ε. 10. μυθηζαίμεν *dicero.* α. 1. med. opt. μυθήσασθ. θ. 28.

Μυλίσαντες. ε. 528. pro μυλίωντες ex μυλιάω *ω dentibus frendeo.* epenthesis poetica τῶ ο μικρῶ. Scilicet præcedenti syllaba brevi interponitur ο μικρόν, ut ὀργάω ὀρῶ ὀρέω. at præcedenti syllaba longa, interponitur ω μέγα. ut ἡβῶω ὦ. poetice ἡβῶω. ζῶω ζῶ, ζῶω.

Μυρμιδόνων. α. 380. 474. *Græcorum.* vide μῦρμιξ *o formica.*

Μῦρον. α. 132. prima longa 3. pl. imperf. act. pro ἔμυρον, à μύρω, *madeo, fluo.*

Μύξαι. α. 267. τῆς ἐκ μῦρῶν ῥινῶν μύξαι ῥέον *cujus quidem ex naribus mucores fluebant.* à μύσσω vel μύττω *emungo.* F. μύξω.

Μύριοι. ε. 250. *mille.* οἱ μυριοί *infiniti, innumeri.* ἱλιάδ. α. μυρία ἄλγῃ. τρεῖς μυριοί. Hic numerus certus ponitur pro incerto. μυρία. ε. 100. *innumera.*

Μύρετο. ε. 204. *lagebat.* μύρω *proprie fluo.* at μύρμαι *lugeo,* ubi lacrymæ per genas defluunt.

Μυχῶ. θ. 116. *in recessu, in penetrali.* μυχός à μύω *claudio, locus conclusus, penetrabile.* μυχῶν. θ. 1014.

Μόψον. α. 181. *nomen viri.*

NΑίει à ναίω unde ναιετάω. ε. 8. 286. 341. 698.
 §. 205 455 777. 933. 955. ναίειν. §. 303. 306.
 ναίεισι. ε. 168. 387. 389. §. 130. 274. 303. 814. 816.
 ναιεταίει. §. 775. 816. ναιεταίστ'. ε. 387. §. 592.
 ναιεταόντες. §. 621. ναῖεν. α. 473. pro ἔναίον habi-
 tabant à ναίω. ναίων. ε. 18. νάσασατο *habitavit*, pro
 ἐνάσασατο & hoc pro ἐνάζατο. vide νάω *habito* in
 Themate ναίω. ε. 637.

νάρθηκι. ε. 52. §. 567.

ναύτας. §. 879. ναύτης. γ. ο. à ναῦς ναὸς ἡ unde Latī-
 norum *navis, nauta, navita.*

Ναυσίθοον. θ. 1021. nomen viri *qui navi currit.* Na-
 vem Plautus vocat ligneum equum.

Ναυσίνοον. §. 1022. nomen viri, cujus animus est
 in navibus.

ναυτιλίας. ε. 616. 640. 647.

Νέας. ε. 245. *naves.* ναῦς *navis* variè declinatur. in
 Genit. ναὸς Atticè νεῶς, poëticè νηὸς à νηῦς &c.

νέεσθ'. ε. 552. 671. *redire* à νίομαι.

νεῖ *net* spinnet. ε. 775.

νείκεα. ε. 33. §. 229. νεῖκε. ε. τό *contentio.* νεῖκε.
 ε. 29 *veikeia* *probris affecerit* pro νεικία. (3. sing.
 præf. act. subj. à νεικέω. ὦ. Thema. νεῖκε. ε. τό
jurgium, lis. Quidam componunt ex νε non
 & εἰκω *cedo.* ε. 35. §. 87. 714. 782. νεικέων. ε. 30.
litium. ε. 330. νεικίων. §. 208. pro νεικέων *arguens.*
 νεικεῖηρα. ε. 714. *conviciatorem* à νεικέω.

νεῖλον.

νῆλιν. §. 338. nomen fluvii maximi.

νείστοιαι *nautigant.* ε. 235. νείστοιῶν *euntium.* θ. 711.

Νεῖον. ε. 461. νῆϙ legitur etiam νεός. ε. 462. 142.

νειῶ. §. 971.

νειόθι adverb. loci. à νῆϙ pro νέϙ. §. 565. νειθιν
ex ima parte. νειόθι in ima parte. confer *iliad.*

Φ. 317.

Νέκτωρ ϙ. §. 795. à νέκτωρ αρϙ τὸ potus generosus.

§. 640.

Νέμεσις. ε. 198. νέμεζιν. §. 223.

νemeίης. §. 329. nomen regionis, sic dictæ à *nemotribus.* νέμος εϙ. τὸ *nemus.* à νέμω *pasco.* νemeαῖον
nemorum. §. 327.

νemeαῖ. ε. 754. poëticè pro νemeζῶ. νemeζῶζι. ε. 739.

Νέμονιαι. ε. 229. νέμοντο. ε. 119.

νεοκηδεῖ. §. 98. Th. κῆδϙ. εϙ. τὸ *cura.*

νέον. ε. 567. 672. §. 988. νέοι. α. 181. νεύετον. α.

157. 253.

νέστον. §. 341. nomen fluvii.

νεύρω. ε. 542. νεῦρον *pernis.* νευρῆς δὲ νευρῆς. α. 409.

νεύοιεν. ε. 471. à νεύω *innuo.*

νέφος εϙ. τὸ *nubes.* Hebr. *qiz stillare.* νέφεα. ε. 551.

νεφέων. ε. 447. νεφέοσι. ε. 202.

νεφεληγερέταο. ε. 53. 99. §. 944. νεφεληγερέτης. α. ο
nubes exitans. ex νεφέλη δὲ ἐγείρω. θ. 745.

νεωμέη (cil. γῆ. ε. 460. à νεάω *renovo.*

νέωτερ ϙ. ε. 443.

νῆ. ε. 641. à νῆος νηός. ε. 626. §. 998. νῆ. ε. 634.

νῆγ.

νήγ. ε. 684. poëticè pro ναῦς, ναός παυίς. νῆα.

ε. 622. 629. 663. 663. 815. νήεσιν. ε. 163. νῆας. ε.

807. 620. θ. 875.

νηδυί. θ. 890. 399. 487. à νηδύς ὕψος ἢ venter Hebr.

τις. νηδυί. θ. 460.

νήια ναυαλία. ε. 806. vide νῆ.

νήκεροι. ε. 527. sine cornibus. ex νη & κέρας.

νήκερον. ε. 281. insanabiliter, ex νη negandi particula

& ἀκέω sano.

νηλείς. θ. 765. 456. νηλεί. per sync. pro νηλεῖ. θ. 316.

ex νη & ἔλεος. ε. τὸ misericordia. νηλεὲς saevus

pro νηλεὲς ex νη & ἔλεος. θ. 770.

νηλεοποίνες. θ. 217. immites.

νήματ. pro νήματα fila. ε. 775.

νημερτής. θ. 234. 267. Thema ἀμαρτάνω.

νηῶς templis. pro ναῶς, ναός ἢ ὁ templum. à ναίω ha-

bito. θ. 990.

νηρόλον. θ. 991. νηρόλος ἢ ὁ editus qui circa tem-

plum versatur. ex νηός pro ναός & πολέω verso.

item versor.

νήπιος. ε. 130. 216. 454. νήπιε. ε. 284. 395. 631. νήπιος.

ε. 40.

Νηρή. pro νηρέως à νηρέως. nomen viri. θ. 240. 263.

1003.

νήλιος. ex νη negativo & ἔλεος ἰδ. ἢ lis. tanta, ut

adversus eam non integrum sit sese opponere.

νησίη. θ. 249. à νήσιος insula. q. d. in salo. νήσιος.

θ. 261. 964. νήσιος. ε. 169.

Bb

νησί.

νηυσι. ε. 632. 687. 806.

νήυτμⓈ *anima expers ex νη negativo & αὐτμη spi-*
ritus. Alii legunt νήποτμⓈ *infaustus*. §. 795.

νησὼ όⓈ ἡ nomen mulieris. §. 261. νήλων. §. 1014.

νηχρ. α. 317. pro ἔνηχον natabant à νήχω. νηχορμύεις.
α. 211.

νηός. ε. 626. §. 998. νηῶν. ε. 234. 647. 658. νηυσι. ε.
632. 806.

νίκη α. 311. νίκης. ε. 209. νικῶ. α. 339. θ. 364. 453. 628.

νικηθεῖς. §. 496. part. a. i. pass. νικήσας. §. 73. 437.

à νικάω ᾧ *vinco*. νικήσαντες. θ. 719. νικήσαντα. ε. 655.

νίσσοντ' pro νίσσοντο *revertebantur*. α. 469. *vide* ἵ-
μαι *redeo*. pro quo νίσσομαι.

νίφα. ε. 533. per apocopen pro νιφάδα. à νιφάς *adversus*
nix. à νίφω *ningo*.

νιφόντⓈ. §. 42. 794. 754.

νιψάμενⓈ. ε. 737. à νίπλω *lavo*.

Νόεες. ε. 294. νοέων. ε. 284. νοεῦντες *Doricè* pro νοῦν-
τες à νοέω *cogito*. ε. 259.

νόημ'. α. 222. νόημα. ε. 128. α. 88. *intellectus*. §. 656.

νοήσας. ε. 12. 265. §. 838. νοήσαι. ε. 482. νόησε pro
ἐνόησε *aphæresis poetica*. §. 838. νοήσαι. ε. 291.

νομόν. ε. 524. *pabulum*. accentus in fine discriminis
causa.

νόμⓈ. ε. 274. 386. 401. 524. §. 66. 401. 417. νόμους
leges. §. 66.

νόος. ε. 481. §. 1002. νόοιο. ε. 683. νόω. §. 661. νόον.

ε. 67. 105. 258. 321. 371. 658. 712. 791. α. 5. 149.

§. 37.

θ. 37. 122. 262.

ἄβσγ. θ. 870. νόσφιν. ε. 91. 113. α. 15. θ. 57. 777. ε. 91. νόσφιν ἄτερ τε κακῶν hoc est *planè absq̃ malis*. Adverbia quæcunque ingeminata, sunt ἐμφατικά. idem obtinet in verbis ἰλιαδ. θ. 399. λ. 186. βάσκι' ἴθι q.d. *abi, abi*, h.e. *apage quam ocyssimè*.

νότχ. θ. 870. νότοιο. ε. 673. νότον. θ. 380.

νῆζ. ε. 102. νῆσοι. ε. 102. νῆσχ. α. 43. νῆζον. θ. 527. 779. κακῶ νῆζον ἀλάλκειν *malignum depellere morbum*. νῆζων. ε. 92.

Νυ. ε. 205. 262. 266. 273. 762. α. 116. 170. 336. 350. θ. 22. 84. 836.

νύκλωρ adv. ε. 175. 560.

νύκτα. θ. 176. 482. 788. à νύξ *nox*. νύκτ'. pro νύκτα. θ. 166. νυκτός. ε. 102. 383. 610. 417. 728. α. 35. 227. θ. 20. 56. 107. 124. 176. 275. 481. 525. 788. νυκτί. ε. 102. α. 35.

νύκτες. ε. 728. νύκτας. ε. 20. 560. 610. 383. θ. 54.

νύμφη. θ. 305. 187. 130. 298. νυμφέων *nympharum*. ionicè. θ. 130. pro νυμφῶν. νύμφη *sponsa* (h.e. *promissa*, nempe *federe promissa*, *federata*. *σπονδή* enim Græcè significat *fedus*.) h.e. *νέα Φαινομένη* quæ nova apparet. Hebræi vocant נָשִׂא à perfecta pulcritudine, unde Græcorum κάλλιπ. ε. 102. τὸ. νυμφίον ε. 102. *sponsus*.

Νυν. ε. 174. 200. 268. 394. α. 99. 120. 328. θ. 416. 942. 963. 1020.

νύξ. ε. 17. ϑ. 123. 211. 213. 224. ejus casus vide supra νύκτ'.

νυχίη. ε. 521. à νύχⓄ nox. Thema νύξ νυχίη nocturna pro noctu. Sic Vergil. Georg. 3. lupus nocturnus obambulat.

νύσσοντες α. 62. à νύσσω pungo.

Νῶθ'. α. 286.

νώϊ & νῶϊν. α. 350. 358. Thema ἐγώ.

νωμηζας Vibrans à νωμάω, distribuere, moveo. à νῆμω, sicut σρωφάω à σρέφω. α. 462.

νώυμⓄ. ε. 153. ex νῆ & οὔυμα nomen.

νῶτα ε. 532. 542. α. 167. ϑ. 762. 781. 790. 772. νῶτα θαλάσσης lata doría maris. νῶτον dorsum. ε. 466. νῶτω. ε. 542.

Ξ.

Ξανθή. ϑ. 356. flava. à ξαίνω. ξανθίω flavam. 947.

ξαινⓄ poëticè pro ξένⓄ peregrinus. ε. 181. ξείνοι. ε. 325. ξείνοισι. ε. 222.

Ξεινοδόκω. ε. 181. à ξεινοδοκⓄ ionicè pro ξεινοδοχⓄ & ó qui recipit peregrinos, hospes publicus. ex ξένος & δέχομαι.

Ξεποί rasiles. α. 133. Th. ξέω.

ξύλα ε. 806.

ξύμπαζα ε. 238. in m. g. ξύμπας. Th. πᾶς.

ξύω ϑ. 347. Atticè pro σιών cum.

ξύωλιονας. ϑ. 595. à ξυωός pro κοινός communis, Atticè, unde ξυνήων ονⓄ. ó.

ξύωλιον

ζωιδόντων part. a. 2. act. genit pl. à ζωίημι *congre-*
dior, conflijo. ἡμι & ἄμι eo. illud in a. 2. ἰόν ες. 8.
 §. 705.

Ο.

Ο. εργ. 89. ααυ. 135. 222. 354. 435. 441. 442.
 §. 71.

ὁ. ε. 295. ὁ ponitur pro ὅτι. α. 22. confer *λιαδ* i. 489.
 ὁάρες §. 205. *confabulationes.* ὁαρισμός *colloquia.*

Th. ὁαρ *uxor.* mulieres facile *confabulantur.*
 ὁαρ. αρϞ η *uxor* (quasi unica soror) ὡς τὸ
 ἐμὲ ἀρηνέαι γάμφ., *quod nuptiis sint coarctati.*
 ἀρηνέαι est part. med. infinit. pro ἡρα ἀρηρα
 per reduplicationem Atticam.

ὁβριμον *terribilem.* α. 135. *fortiter,* ponitur adver-
 bialiter. à βριάω *fortis sum.* Hebr. *בָּרָא.* §. 839.

ὁβριμεργός §. 996. *composita cum voce ἔργον*
sunt ὁξύτεια.

ὁβριόθυμον. §. 140.

ὁβριμπάτης *forti patre nata.* §. 587.

ὁγδάτη. ε. 788.

ὄγε g. m. ε. 355. 373. α. 12. 14. §. 102. 466. ὄγε g. n.
 ε. 244. ἔγ g. m. ε. 204. α. 21. 39. §. 330.

ὄδ'. ε. 361. pro ὅδε.

ὀδόντα. α. 388. *dentem.* ὀδός, ὄντος, ὁ ab ἔδω. ὀδόντων.
 α. 146. 164. 404. ὀδοντας. α. 235. 249.

ὀδός *via.* Arabicè *هَدَا hada.* ε. 214. 286. §. 387. ὀδῶ.
 ε. 577. 727. ὀδῶ. ε. 7. 7.

ὀδυση. §. 1016. ὀδυσηϞ pro ὀδυσέως. §. 1012.

B b 3

ὀδύσασθαι.

ὀδύσατο 3. sing. a. i. med. *iratus fuit*. § 617. ab

ὀδύζομαι F. ὀδύσομαι. a. i. med. ὠδυσάμεν.

ὄθρυς ab ὄθρυς. ὄθρ. ἢ *nomen montis*. § 632.

οἱ. ε. 69. 77. 86. 111. 135. 138. 222. 223. 259. 387. α. 11.

15. 22. 68. 69. 174. 237. 286. 291. 293. 296. 301. 304.

310. 315. 390. 405. 410. 415. 423. 435. § 56. 84.

907. 974.

οἱ qui. ε. 39. 123. α. 84. 113. 245. 316. 379. 382. ἢ

412. 473. § 379. 900.

οἱ h. e. αὐτῷ illi. ε. 73. 263. 524. § 961.

οἶζα. α. 288. 301.

ὄζον propriè significat *ramusculum*, *stolonem*. ἢ

notum, qui est quasi stolo familiae. ὄζον ὄζον

& ὄζον non legitimus. α. 181. § 30. ὄζον α. 394.

οἱ ipsi dat. sing. α. 20. 116. 125. 439. § 824. 826. 892.

οἶα. ε. 370. α. 400. § 93. οἶον. ε. 267.

οἶδ'. ε. 118. ὅδε, τῶδε & c.

οἰδιπόδας. ε. 162. pro οἰδιπόδα. ab οἰδιπόδα ἢ *no-*
men viri.

οἶδ'. ε. 454. pro οἶδε. οἶδεν. § 236. οἶδα pro οἶδα-

δα *nostri*. § α. Aolica paragoge. α. 355.

οἶδματι. § 109. 131. ab οἶδμα per syncopen pro
οἶδημα *tumor*.

οἶς. pro ὁμοιος *similis*. ε. 312. α. 386. οἶον. α. 8. 106.

οἶον *tantummodo*. § 26. οἶς οἶα οἶον idem quod
μόν.

οἶζος. ε. 113. 175. 351. ab οἶζος. ὄζον. ἢ *arbutum*.

οἶζυ. § 214. οἶζυρος *calamitosus*. οἶζυρ. ἢ *idem*

pro

pro ᾧ. ε. 637. αἰζυροῖσι. ε. 193.

οἰκέων. §. 330. poetice pro οἰκέων *habitans, commo-*
rans.

οἰκήϊα. ε. 455.

οἶκον. ε. 798. οἶκον ab οἶω, *omnia domum ferimus,*
& recondimus. οἶκx. ε. 521. 399. 731. οἶκω. ε. 130.

362. 405. 523. οἶκον. ε. 23. 374. 403. 426. 430. 493.

693. οἶκί domos. §. 744. 757. pro οἶκία à singul.

οἶκίον x. τὸ domuncula. οἶκοι. ε. 149. 242. 323. οἶκx.

ε. 393. οἶκοι domi. ε. 363. οἶκόν δε domum *nach*

hausz. ε. 552. 671. οἶκαδε. ε. 574. 609. 630.

οἶμα. ε. 288. οἶμα x ἡ *semita*, ab οἶω *fero*. quia
fert euntes.

οἶνον. ε. 620. *nigro.* οἶνον ε. 815. q. οἶνx τῷ οἶνx *niger*

instar vini. Vina illa Græcorum calidissima

subnigrum imitantur colorem, Germani vo-

cant *braun.*

οἶνον. ε. 583. 587. οἶνx. ε. 594. οἶνον. ε. 590. 672. 722.

οἶνέων. ε. 570. ionicè pro οἶνῶν ab οἶνη ης ἡ *vitis.* οἶνας.

ε. 568. α. 292.

ὀπιπλεύοντα. ε. 804. ab ὀπιπλεύω *inspicio.* Th. ὀπιπμα.

οἶς contractè pro οἶας *oves.* Thema est οἶς οἶος vel

οἶς οἶον ἡ *ovis.* ε. 773. οἶες. ε. 232.

οἶς. ε. 236. §. 432. οἶον. ε. 144.

οἶσσι sagittæ. α. 130. ὅτι οἶοντα, *quia arcu excussa cele-*

riter feruntur.

οἶτε. ε. 303. 386. α. 351. οἶτ. §. 46.

οἶτες. α. 150. 163. ab οἶσις ἡ τις ὅτι.

οἶνοχόλιω. ε. 742. ex οἶνῳ & χέω fundo. nulla
 quia vinum fundebatur.

οἶωνός. ε. 255. θ. 268. οἶωνός. ε. 799. οἶωνος. α. 185.

οἶω puto. α. 111. οἶω puto. item fero.

οἶων ονium. θ. 446. vide supra οἶς.

ὀκταβλωμον οκτο marmum. ε. 440. βλωμός pro panis
 portione à βάλλω.

ὀκταπόδιω octopedalem. ε. 423.

ὄγχε aperi. ε. 817. ab ὄγω. F. ὄξω. P. ὄχα & ὄχα
 præ. med. ὄχα.

ὀλοῶν δὲ δεσµῶν ποξιis à vinculis. θ. 501.

ὀλβῳ. ε. 324. α. 204. q d. ὀλβῳ βίῳ. ὀλβῳ.

ὀλβον. ε. 279. 319. 377. 635. θ. 420. 974. ὀλβῳ.

ε. 824. θ. 954. ὀλβισι. ε. 170.

ὀλεθρον. θ. 326. ab ὀλλυμι. F. ὀλέξ. ε. 178. α. 1. α. 1.
 infin. ὀλέσσαι. ε. 666.

ὀλίγον. ε. 478.

ὀλιγίστη. ε. 721. ὀλιγων. θ. 447.

ὀλίγη. ε. 30. 286. ὀλίγην ε. 641.

ὀλμῳ. ε. 421. θ. 96.

ὀλυμπῳ. α. 203. θ. 842. ὀλύμπη α. 30. θ. 37. 794.

ὀλυμπον. ε. 138. 195. 255. α. 79. 466. θ. 6. 101.

391. 408. ὀλύμπιῳ. ε. 472. θ. 390. 884. ὀλυμ-

πίη. ε. 243. ὀλύμπια. ε. 81. 100. 127. θ. 75. 783.

804. 963. ὀλυμπιάδες. θ. 25. 53. 966. 1021.

ὀλοή. ε. 743. α. 156. θ. 224. 757. ὀλοήν. θ. 604. ὀλοή.

θ. 326. ὀλώϊῳ perniciosus. Thema. ὀλλυμι.

ὀμάε similia ab ὁμός similis. α. 50.

ὀμαδῳ.

ὄμαδϑ. α. 155. *tumulus*. ὄμαδον. α. 257.

ὄμασθήσας. ε. 674. ὄμασθήσει. ε. 194.

ὄμβρϑ. ε. 490. 624. ὦν τὸ ὄμβρῃ *simul fluere*,
ubi aqua copiosè fluit, quod in imbre (quæ
ipsa vox hinc orta est) fieri solet. ὄμβρω. ε. 674.
α. 478. ὄμβρον. ε. 672. ὄμβρήσων. ε. 413. ab
ὄμβρέω.

ὄμβρομον *robustum*. ε. 144. 617. vide suprâ ὄβρομον.
ὄμβρωσ pluvia. Alii ὄμβροσ. ε. 449. est adjec-
t. g. f. ab ὄμβρϑ *imber*.

ὄμῃται. ε. 192. 3. sing. fut. med.

ὄμήλικας. ε. 442. 445. Th. ἡλίμϑ.

ὄμηρεύσαι. 9. 39. pro ὄμηρεύσαι. ab ὄμηρέω. Thema,
ὄμηρϑ *obses*. ex ὄμβρ *simul* & ἔρω *loquor*.

ὄμιληδόν. α. 170. Adverb. Th. ὄμιλϑ.

ὄμιχεῖν *mejere*. q. d. ὄμβρ χεῖν. ε. 725.

ὄμόθεν. ε. 107. *simul*. ab ὄμβρ.

ὄμμασι. α. 262. ab ὀπθομαι. F. ὀψομαι. P. ὤμμα. hinc
est ὄμμα.

ὄμοιον. ε. 143. poëticè ὄμοιόν. ε. 180. ὄμοῖα. 9. 227.
vel ὄμοια. uterque accentus est usitatus. quam-
vis hic sit frequentior. ὄμοιοι. ε. 114.

ὄμοκλῆς. α. 341. ὅτι τῷ ὄμῳ κέκλεσθ. Eustath. Th.
κέλομαι, *hortor, jubeo*.

ὄμόν *eundem*. 9. 508. ab ὄμός. unde est ὄμοιϑ.

ὄμόσθ. 9. 232. ὄμόσθας. ε. 280. pro ὄμόσας ab ὄμω-
μι. fut. ὄμόσω. α. 1. act. ὤμοσας.

ὄμῳ. ε. 241. *simul*, ab ὄμός *similis*.

ῥμφακες. α. 399. γ. ὡμοὶ ἐς τὸ Φαγεῖν, *crudi aut. descendum.*

ῥμόφρονες. θ. 60.

ῥμῶς *tamen.* ε. 20: sed. ὁμῶς *simul.* ε. 3. 370. 457. 667. θ. 74. 366. 771.

ῥν. ε. 356. α. 59. 252. θ. 497.

ῥν δε. α. 38. ἀφίκετο ῥν δε δόμον δε *rediit domam suam.* δε postpositum accusativo valet *ad.*

ῥντε. ε. 3. *quemque.*

ῥνειαρ. ε. 41. 344. 820. θ. 871. ab ὄνημι *prosum.*

ῥνειδ@. 309. *probrum.* ὀνειδίζειν. ε. 716.

ῥνείρων *somniorum.* θ. 212. ὀνειρ@. ε. ὁ *somniator.*

ῥνίηCιν (non ὀνίCηCιν) ab ὀνίημι. Thema. ὄνημι *prosum.* ε. 316. μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίηCι, *valde laetit et iuvant.* θ. 429. 436.

ῥνομα. θ. 369. Æolicè ὄνυμα. ὄνομ'. θ. 144. ὄνομα *celebres.* θ. 148.

ῥνόμηνε. ε. 80. α. 1. act. ab ὀνομαίνω.

ῥνοτάζων. ε. 256. *convicians,* ab ἐνέω *vituperare.*

ῥντινα. θ. 82. 96. ab ὄτης.

ῥνυχες *ungues* ab ὄνυξ ὄνυχ@. ὁ. α. 266. ὄνυξ τὸ νύσσειν. F. νύξω. præc. νένυχα à *pungendo,* præv. ἐξ ὄνυχ@ λέοντα, *ex ungue leonem.* ὄνυχισσι. ε. 202. 203. α. 427. ὄνυχας. α. 254. 263.

ῥξεία. α. 348. ab ὀξύς ἐ@ ὁ *acutus.* ponitur verò ἢ ὀξεία pro ὀξεία in neutro genere. ὀξείηCι. α. 349. αιχμῆς ῥξείηCι, *mucronibus acutis.* ὀξύ. α. 243. 457. 838. ὀξεί@. ε. 412. ὀξεί. α. 335. ὀξεία. α. 233.

ὅπ' pro ὅπα *vocem, sonum*. ab ὄψ ὀπός. ἡ vox, ab ἔπα.
 ὀπάζει. §. 418. ὀπάζω. ὀπάζοι. ε. 472. §. 420. ὀπά-
 ζαι a. i. act. infinit. ab ὀπάζω. *persequor, sequi ju-
 beo, praebeo*. §. 433. ὀπάσας pro ὀπάζας part.
 a. i. act. ε. 166.

ὅπερ §. 864.

ὀπηδεῖ. ε. 141. 228. 311. 324. §. 80.

ὀπη θ. 187. poëticè. pro ὀπη Doricè, hoc pro ὀπα
*ubi. & ὁδός, ὀπη μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει. Neque
 via est, quâ non illis Deus praeat.*

ὀπίζετο. α. 21. curabat. ab ὀπίζομαι. ὀπῖς. ιδ@. ἡ ul-
 tio, cura. ὀπιθεν §. 323. pro ὀπιοθεν vide Them.
 ὀπίζω *retrosum*. πρὸθεν λέων, ὀπιθεν δὲ δράκων,
 μίωσθαι δὲ χίμαιρα.

ὀπιοθεν. ε. 467. 472. α. 133. ὀπίσσω. ε. 740. α. 92.
 256. §. 488. *inposterum*.

ἐπιπλέυσθ'. ε. 29. ἐπιπλέω ab inusitato ἐπλεύω. Thema
 est ὀπιομαι.

ἐπί voce ab. ὄψ. §. 41. 68. vide ὅπα.

ἐπιν ab ὀπῖς. ιδ@. ἡ ultio, vindicta, cura. ε. 185. 249.
 704. §. 222.

ὄπλα. ε. 625. *instrumenta*. §. 813.

ὄπλεα ab ὄπλεως. έ@. ὀνομαζόμενα viri. α. 180.

ὄπλις *ungulam*. ε. 487. *ungulâ pecus est armata,*

ὄπλοισι *minimus natu*. §. 137. ὄπλοισι. §. 333.
 478. 821. ὄπλοισι. §. 946.

ἐπότε ex ὅτε. ὅπ ἀρκηκόν τι ut liquet ex ὀπόρος ὀπῶ@
 &c. sicut & λεκτικὰ sunt complura, quorum
 alia

alia ratio reddi nequit, ut *πεντήκοστα δε*
 492. α. 397. *όπότ.* ε. 256. *θ.* 431. *όπότε* idem
 quod *όπότε*. π. duplicatur metri causa. *θ.* 782.
όπότ. α. 126. *θ.* 478. *όπόταν.* ε. 541. 569. ex
όπότε & αἰ.

όπποτέρω. *θ.* 549.

όπωρον. ε. 672. *όπωρον.* ε. 675. ex *όπώρα* ας. ἡ
autumnus. *γ.* d. *ώρα* *όπ* tempus succi.

όρεται. ε. 532. Verb. med. *κάρη* δὲ *εις* *εἶδας* *όρεται*,
caput pavimentum spectat. est lenis descriptio.

όρειχάλκοι. α. 122.

όρέξαι. *θ.* 453. ab *όρέγω*. α. 1. infinit. *όρεξαυρή.* α.
 456. part. α. 1. med. ab *όρέζομαι*.

όρε ☉. α. 374. 186. τὸ *όρε* ☉ *mons.* *όρει.* *θ.* 484.

όρηται. *θ.* 782. *orta fuerit.* 3. sing. α. 2. med. subj.
 ab *όρω*. in med. *όρομαι*. α. 2. *ωρόμην*. praesens
 aorist. 2. coincidunt. in subj. Hinc est Latino-
 rum *orior*.

όρθος *γ.* d. *όρθος* ab *όρω*. ε. 725. *rectus, erectus.* *όρθαι.*
 ε. 538. *όρθαι* *τείχες erecti pili.* *όρθας.* α. 595.

όρθω. *θ.* 293. 309. 327. nomen proprium viri.

όρδι ☉ *g. com. arduus.* α. ε. 288. ex *όρθός*.

όρθρογόνη ἡ *manè lugens.* ε. 566.

όρθρος. ε. 575. *όρθρον* τὸ *diluculum.* *όρθρος* *ἀνιστάμενος*,
ἵνα τοι βί ☉ *ἀρκε* ☉ *εἴη.* *Diluculo surgens, ut tibi*
viētus sufficiens sit.

όρκ ☉ *juramentum* ab *είργω* *coerceo.* *πολιορκία* *obsi-*
dio. ε. 217. *όρκαν.* ε. 192. 802. *θ.* 231. 400. 784. 805.

όρκη-

ὀρμήλωσι. 3. pl. a. i. act. subj. ab ὀρμάω ᾧ *impetu feror*. α. 403.

ὀρμηθῆναι. a. i. pass. infin. ε. 524. α. 73.

ὀρμη. α. 365, ἔγχεῖσθαι ὀρμη lancea *impetu*. ὀρμῶ *studium*. ε. 302. *impetum*. α. 456.

ὀρμης. ε. 74. *monilia*.

ὀρνις. ιδεῖσθαι ἢ αὐτῆς. ε. 210. θ. 525.

ὀρνυμῶσι. θ. 9. ὀρνυμαι pro ὀρομαι.

ὄρεσθαι. τὸ *mons*. ε. 326. θ. 2.

ὄρξαν *irruerant*. pro ὠρξαν 3. pl. a. i. act. indic. ab ὄρξω. ab ὄρω *formatum* est, sicut & ὀρίνω & ὀρνυμι. item ὀρώρω. à præf. med. ὠρορα per metath. ὄρωρα. α. 412. 436. ὄρῃα pro ὄρῃα *præcipitans*. part. a. i. act. ab ὄρξω. α. 437.

ὄρηκα *stimulum*. ε. 466. ὄρηξ ηκεῖν ὅ, ὡς τὸ ἐρπειν ἐς ὑψος. Etymol.

ὄρη. θ. 771. ionicè pro ὄρη *cauda*.

ὄρῃας. ε. 789. *mulos*. ὄρεύς εἶσθαι & ionicè ὄρηος *mulus*. poëtice pro ὄρεύς εἶσθαι ab ὄρεσθαι τὸ *mons*. quod hujus jumenti magnus sit usus circa montana opera. ὄρεύς ἕως. ὁ verò *custos* ab ὄρεσθαι. ὄρεσσινόμεν. α. 407. *in montibus pascens*. νέμω *pasco*. Hinc sylvæ pascuæ dicuntur à Latinis *nemora*, more Græcorum, qui vocant τὰ νέμια.

ὄρυμαγδός. α. 232. 401. *tumultus*. q. d. ὄρεῖν *ομαδ*, *concitata multitudo*. ὄμαδος ἔσθαι & ὡς πλῆθους. τὸ *συνείνυμα*.

ὄρφασι. ε. 328. vide Manuale N. T.

ὄρχηθμῶ.

- ὀρχηθμῶ. α. 282. ὀρχηθμὸς *choréa* pro ὀρχημός
 ὀρχίζομαι salto. epenthesis τῇ θ est εὐφωτική.
 dicimus κινηθμός, κλαυθμός. &c. ὀρχεῖνται *intran-*
diant, saltant. Doricè pro ὀρχῶνται θ. 4.
 ὀρχῶ *pulvinus.* α. 296. ὀρχων. α. 294.
 ὀρώρῃ 3. plusq. perf. med. α. 274. 401. θ. 70. 849.
 vide suprà ὀρχζων. θ. 704. δὲ πῶ ὀρώρῃ *frangitur*
edebatur.
 ὀρῶν *videns.* α. 426. ab ὀράω. ὀρῶσι. θ. 85.
 ὅς *qui.* ε. 8. 22. 208. 239. 280. 291. 293. 294. 328. 429.
 352. 357. 361. 373. 427. 505. 674. 738. 824. α. 57.
 77. 90. 99. 105. 427. θ. 120. 334. 377. 392. 395. 455.
 ὅς *suus.* θ. 71. πατέρ' εἰς ὃν *ad patrem suum* ὄντα.
 α. 38.
 ὄζα. θ. 475. ὄσα (pro ὄζα) παθόντες, *quia* παθόντες.
 θ. 651.
 ὄσαν *vocem.* θ. 10. 43. 65. 832. 702. ὄσα α. 398.
 θ. 698. *oculi.* ὄσθ' 8. ὅ & εἰς τὸ *oculus* ὄσθ' *oculis.*
α. 426. 430. 145. ὄσων. θ. 826. ὄσων
ex oculis. ab ὀπῆσθαι pro quo Æolicè ὀπῆσθαι
video. est verò ὄσα dualis numeri pro ὄσας.
 per apocopen τῇ εἰς ὄσατο. 3. sing. imperfecti.
 med. θ. 551.
 ὄσον. θ. 49. *quantum* poëticè pro ὄζον.
 ὄσκειν. ε. 301. poëticè pro ὅς αἶ. ὄζαι *quotquot.* ε.
 248. ὄσοι pro ὄζοι. θ. 154. 421. ὄσον *quantum.*
 ε. 344.
 ὄσαι pro ὄζαι *quotquot.* θ. 183. 967. ὄσ' pro ὄσα

ἡμαρτη. §. 424.

ἡσεία offa. α. 152. §. 540.

ἡσείς ἔτιν. ε. 239. α. 480. §. 783.

ἡσταν. ε. 131. 465. ex ὅτε αὖ, quum.

ἡστέαλιος. α. 410. celeriter, ocysimè.

ἡστί quia, quoniam. ε. 48. α. 479. ὅτι τάχιστα quàm celerrimè. ε. 60. 671. α. 428.

ἡστέ quando, quum. Notetur discrimen. ὅτε quando extra interrogationem. ὥτε quando? in interrogatione. ε. 89. 776. α. 421. §. 58. 281. 390. 468.

ἡστέ περ. §. 291. ὅτε τ'. ε. 573.

ἡστ' pro ὅτε. ε. 111. 337. 522. 749. α. 42. 80. 374. 399. 437. §. 426. ὅθ' pro ὅτε. α. 360.

ἡστο. ε. ὅsonus. §. 709.

ἡου non. ε. 242. 276. ἡ δίκη pro ἀδικία more Hebræorum ε. 400. 479. 515. 524. 680. 724. 781. α. 15. 93. 230. 336. 357. 450. 447.

ἡστί. §. 182.

ἡστα. ε. 544. aures. ab ἡσ poëticè pro ἡσ ὡτός. τὸ ἡσιν. §. 702. 771.

ἡδὲ neque. ε. 97. 113. 175. 180. 182. 185. 188. 212. 226. 228. 266. 362. 475. 513. 635. 783. α. 170. 139. 310. 432.

§. 386. 796. ἡδ' pro ἡδὲ per apostrophum. ε. 40.

85. 134. 135. 143. 229. 234. 346. 395. 410. 411. α. 39.

111. 368. 415. 431. §. 296.

ἡδαμῇ. α. 218.

ἡδας. τὸ pavimentum. ε. 532. §. 745.

ἡδέν. ε. 209. §. 295.

ἡδέποτ'

ἐδέποτ' *nunquam*. ε. 174. 638. θ. 759.

ἐδέτι. ε. 145. α. 171.

ἐδός ἔ' ο' *limen*. θ. 749. 811. ἐδῶ. ε. 329.

ἐδέτεροι. α. 171. ἐδετέροις. θ. 638.

ἐκ *sequente tenui*, *non*. ε. 11. 133. 138. 191. 199. 222. 249. 435. 498. 501. α. 50. 68. θ. 466. ἐχ *sequente vocali aspirata*. ε. 318.

ἐκέτι. ε. 34. 570. α. 118.

ἐλι⊙. α. 192. 441. ἐλι⊙ ἄρης *pernitiosus Mars*.

ἐλομδύλω *poëticè pro ὀλομδύλω*. ε. 715. θ. 225. 594.

ὀλυμπ⊙ *quasi ὀλόλαμπ⊙, totius lucens*. ἐλύμποιο.

θ. 855. ἐλύμπω. θ. 954. ἔλυμπόν. α. 471. ἐλῶρυ-

πών *de ad olymptum*. θ. 397. ἐλυμπία. ε. 87. ἃ *no-*

minativo ἐλύμπιος olympius, vel caelestis. ο' *mu-*
tatur in χ poëticè.

ἐνεκα *pro ἔ' ἐνέκα cuius rei gratia*. ε. 137. θ. 88. 464.

ἐνικ' *per apostrophum τῃ α.* ε. 515. θ. 144. 534.

ἐν *igitur*. α. 299. θ. 853. τοιγαρὲν.

ἐποτε *nunquam*. ε. 811.

ἐπω. *pondum*. ε. 271. 519. α. 10.

ἐρῇ *ionicè pro ἐρᾷ*. α. 430. ἐράς. ε. 510.

ἐρήσης 2. *sing.* α. 1. *act. subj.* ab ἐρέω *mejo*. ε. 727.

ἐραγός. θ. 45. 302. 840. 847. ἐραγός. ε. 546. θ. 414.

808. 820. 891. 463. ἐραγῶ. ε. 111. θ. 71. 133. 427.

ἐραγόν. ε. 608. θ. 373. 470. 779. ἐραγίη *ionicè pro*

ἐραγία. θ. 78. 350. ἐραγόθεν *é cælo, calitus*. ε. 240.

553. α. 384. θ. 350. 710. ἐραγόθεν *κατὰ βαίνων, é*

cælo descendens, ἐραγιάων. θ. 461. 919. 929.

ἐραγίον

ἐρανίδῃ dat. g. m. ab ἐρανίδης & δ. §. 486.

ἔρεⓈ pro ὄρεⓈ montis. ε. 505. §. 860. 865. ἔρεα
pro ὄρεα poëticè, montes. §. 129. 955. ἔρεσι. ε.
230. §. 1001.

ἔρεῖν *mejere*. ε. 757. ponitur infinitivus pro impe-
rativo, more Hebræorum, unde infinitivus
ab iis dicitur ἡρὼ fons seu scaturigo, quod hinc
utrumque futurum quasi scaturiat. ἔρήσης.
ε. 727.

ἔρῃας. ε. 794. ἔρῃας ταλαεργὰς mulos laboriosos. vide
suprà post vocem ἔρπηκα.

ἔρῃον seu potius ἔρειον. α. 186. nomen viri.

ἔς. §. 45. 473. quos ab ὅς ἢ ὅ. At ἔς suos. ab ὅς ἢ ὄν.

ἔτασ' pro ἔτασε vulneravit. ab ἔταω. α. 461.

ἔταμνῃ ionicè pro ἔταμναι ex ἔταν. α. 335.

ἔταμνῃ. α. 363. dicitur ἔταμνⓈ vulneratus pro
ἔτασμνⓈ præter. pass. per syncopen τῷ σ.

ἔπε neque. ε. 128. 188. 189. 647. 782. α. 8. 337.

ἔτ' pro ἔτε. ε. 782. ἔθ'. α. 217. 337.

ἔτ' cuiusque. ε. 532.

ἔτις non aliquis h. e. nullus α. ε. 15. 353. 761. α. 5.

ἔτι. ε. 105. 821. α. 144. 161. 259. §. 310.

ἔτⓈ ex ὁ αὐτός hic. ε. 291. 386. 555. 680. 695. 757.

ἔτως sequente vocali. sic. ε. 105. §. 452. ἔτω se-
quente consona. ε. 422. 431. 488. §. 448.

ὀφέλλει auget. ε. 14. 33. 410. 493.

ὀφέλλε. ε. 211. μήδ' ὕβριν ὀφέλλε. neq. fove litem.

ὀφθαλμῶς oculus. ab ὀπτομαι video. ε. 265. §. 143.

ὀφθαλμῶν. α. 72. ὀφθαλμοῖζιν. α. 335. §. 451. 701.

ὀφθαλμοῖζιν ἰδεῖν *oculis videre*.

ὄφι. Ⓞ. *serpentis* ab ὄφιδ. §. 322. 825. ὄφιν. §. 299.

334. ὀφίων. α. 161.

ὄφρα *propter* α. 258. 297. 604. 623. α. 28.

108. ὄφρ'. ε. 339. 542. §. 128. 644. 645. ὄφρ' εἶπω

τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει, *ut dicam, quae ex animo ita sentio*.

ὄφρυσσι dat. pl. ab ὄφρυσ ὤφρ' ἢ *supercilium*. §. 827.

911. ὄφρυσ ὅτι ὤπυ ρύει, *quia oculum custodit*.

ὀχθήζας *contristatus*. ab ὀχθέω *gravatè fero*. videtur derivari ab ὀχθὴ *ripa*.

ὀψαρότης & ὁ, *qui serò arat*. ε. 548. Thema est ἀρόω, *aro*.) (*πρωτότης & ὁ, qui prior aravit, idque tempestivè*. vide *infra*.

Π.

Παλαζαῖς pro *πηλαζαῖς* *Doricè*. α. 70.

Πάγκακον. ε. 811. *πάγκακον ἡμᾶρ infaustissimus dies*.

ΠάγⓄ *rupes*. α. 439. *ubi multi lapides sunt quasi compacti, & in unam coaluerunt caute*.

Παγχρύζα. §. 335. *quasi dicas πάντως χρύζα*.

Παθών. ε. 216. *παθόντες passi*. θ. 660. *παθῆζα*. θ. 276.

Παῖς. ε. 129. α. 371. & *ionica diarexi*. *παῖς*. ε. 50.

374. α. 26. §. 178. *παιδός*. α. 454. §. 496. *παιδί*.

α. 385. §. 464. *παῖδα*. ε. 749. α. 356. §. 472.

821. 897. 952. 981. 989. 1001. *παῖδι* pro *παῖδα*.

ε. 376. *παῖδε*. α. 49. *παῖδς*. ε. 180. 654. §. 148.

παιδων.

παιδων. ε. 462. ϑ. 138. 473. παισι. ϑ. 162. παι-
δεσι. ε. 397. παιδεσιν. ε. 180. ϑ. 398. παιδας.
α. 112. ϑ. 208. 401. 467.

Παίζοντες. α. 277. 282. à παίζω. F. παίζω. παίζον-
ται. α. 299.

Παιπαλοέσης. dat. pl. ionicus. asperis. ϑ. 860.

Παλάμαις. α. 219. à παλάμη palma. à πάλλω vi-
bro. manu vibramus hastam, aut fustem. πα-
λάμησι. α. 320. ϑ. 866.

Παλαίει. ε. 411. à πάλη ης ή lucra.

Πάλιν. ε. 671. ϑ. 181. 772.

Παλινάγει(θ). α. 93. ex πάλιν & αγέρομαι.

Παλίωξις. α. 15. pro παλιδιωξις. Thema διώκω perse-
quor, infector.

Πάλας άδ(θ) ή. ε. 76. α. 126.

Πάλλαντι. ϑ. 383. à πάλλας nomen viri. πάλλαντα.
ϑ. 376.

Πάλλεν. α. 321. pro έπαλλεν à πάλλω vibro, agito.
πάλλων. α. 451.

Πάμπαν. ε. 273. 300. 333. 761. prorsus. q. d. πάντως
πάντως.

Παμφαίνων. ε. 565. παμφαίνω totus appareo. με est
ante φ, que literę buimaph, ut Hebr. loquuntur,
sunt cognatae, & ut ita dicam, consanguineae.

Πᾶσα. ε. 509. α. 380. ϑ. 847. παῖ. α. 141. 223. 315.
à παῖ οτις. παντός. ε. 40. παντί. α. 364. πάντα.
gen. m. accus. ε. 76. 599. πᾶσαν. α. 284. ϑ. 855.
973. παῖ g. n. accus. α. 70. πάντες. ε. 81. ϑ. 85.

παῖσα. α. 251. 261. παῖσα. nominat. pl. ε. 116.
 πάντων. g. m. ε. 54. α. 56. θ. 66. 78. 369. 919. 929.
 πασῶν ionicè pro πασῶν. θ. 828. παῖτων g. n.
 ε. 561. 640. 817. θ. 809. At θ. 411. videtur
 παῖτων positum pro πασῶν. τῶν περὶ παῖτων τί-
 μῃσε, quam super omnes honoravit. παῖσι. θ.
 377. 449. παῖσι. ε. 529. 692. παῖσι. θ. 372.
 402. πάσηθιν θ. 829. παῖτας θ. 390 παῖτα
 accus. g. n. ε. 265. 291. 489. 502. 625. 670. 686.
 699. 824. α. 84. θ. 175. 305. 401. 803. 955. παῖτ pro
 παῖτα. ε. 390 405. παῖτη passim. ε. 124. 253 α. 121.
 θ. 178. 369. 778.

παναίολον α. 139.

παναπήμων. ε. 809.

πανάριστος. ε. 291. *longè præstantissimus.*

παιδιάνης. ε. 566. Fabula de filia Pandionis.

παιδώριον. ε. 81. nomen mul. videtur epitheton
 telluris, quæ omnis generis fruges profert.

παιλλώεσι. ε. 526. omnibus ad unum Græcis.

παίφθς. α. 208. Thema ἔψω coquo, clixo.

πανημέριος. α. 396. *totò die.* ex παῖ & ἡμέρα.

πανύχιος. α. 46. *tota nocte.* elegantia poetica,
 ubi nomen ponitur pro adv. Geor. 3. *lupus no-*
cturnus obambulat h. e. noctu.

παῖταθεν. ε. 623. *undiquaque.*

παντοίον. θ. 830. παντοίων. ε. 619.

παῖπη. θ. 250. nomen mul. q. d. *pro omnibus lo-*
quens.

παῖπαι-

παπταίνων. ε. 442. παπταίνω ex παῦ & ὀπιάνω.

ὡδὲ cum Genit. ε. 51. ὡδὲ διὸς ἐκλεψε. ε. 347.

994. θ. 348. διὸς πάρα a jove. θ. 914. ἤρπαζεν

ἧς ὡδὲ μητρός, rapuit a sua matre. h. e. ei surripuit. παρ' pro ὡδὲ. ε. 87. 491. δέξααθ παρ ζῳός.

Cum Dat. ε. 129. apud. ὡδὲ μητέρη κεδνή. ε. 518.

α. 296. ὡδὲ δέσφισιν apud illos vero α. 305. θ. 932.

967. 1018. παρ' αἰδράζιν ἐνωθηῖζα. ε. 257. παρ διὸ

πατρί. θ. 190. 388. βροσι παρ apud boves. juxta. θ.

64. παρ δι' αὐτῆς. Cum Accus. trans. ε. 169. παρ

ὠκεανόν. alii vertunt juxta. ὡδὲ absolute sine

casu. juxta α. 270. 317. πάρα pro πάρις argent.

ε. 452. ὡδὲ — ἔπαζαν ἀστάντ. α. 195. 3. pl. im-

perf. act. ab ἔσημι p' ἔσημι. ἐσήκω α. 264. ab ἐσήκω.

ὡδὲ γίνεσθαι. θ. 432. adest. cum Dat. θ. 436. ὡδὲ γίνεσθαι

ἡδ' ἐνίησι, adest & juvat.

ὡδὲ καίρεα importuna. ε. 327.

ὡδὲ μεθίσταται pratercat. ε. 407.

ὡδὲ βροσίης. θ. 220. delicta, transgressiones.

ὡδὲ φάρμακον. θ. 90. part. a. i. med. appellantes. à

-ὡδὲ φημι. Th. φημί. τὲ ἰώπα, epent. est poetica.

ὡδὲ κοίτη θ. 928. dativ. à ὡδὲ κοίτης & ὁ maritus.

ὡδὲ κοιτῆς. α. 105. marita. uxor. θ. 328. ὡδὲ

κοίτι α. 14 46. σὺν αἰδοίῃ ὡδὲ κοιτῆ.

ὡδὲ φαινέμεν ionicè pro ὡδὲ φαίνην. ε. 732 revelare.

ὡδὲ χεῖν est a. 2. act. infin. a παρέχω. ε. 710. παρ-

είχον 3. pl. imperf. act. α. 84. εἰ ῥά μιν ἡσάλλοντο, &

ἄρῳμα πᾶσι παρέειχον, qui ipsum amicè excepe-

Et omnia necessaria praeberunt.

Παρέξ *extra*. α. 352. 353.

Πάρεσιν à παρειμι *adsum*. §. 420.

Παρεῶν. α. 267. παρειάς. α. 243. à παρειά αἱ ἡ γενα.

Παρθένῳ. ε. 254. παρθένω. ε. 71. παρθένιον. §. 344.

παρθενίης. §. 205. παρθενικῆς. ε. 517. παρθενικῶ.

ε. 697. παρθενικαῖς. ε. 63.

Παρεκβαίνουσι. ε. 224. *exorbitant*.

Παρελαύνω *aveho*. α. 253.

Παρελέξατο *concubuit cum dat*. λέγομαι *cubo*. θ. 278.

Παρελθεῖν *pervenire*. ὡς ad. ε. 214.

Παρέχεσθαι à ὡραχέσθαι *idem quod παρέχω praebo*.

§. 639.

Παρεόνῃ. ε. 364. *ionice pro παρόνῃ*.

Παρεσάμην. §. 439. *adesse, adstare*. *ionice pro παρ-
εσάμην præs. act. infin.* à παρήσημι *pro παρ-εσημι*.

Non solum ἴσημι, sed etiam ἔσημι, usitatum est.

Παρέτραπε. §. 103. α. 2. *act.* à ὡρατρέπω.

Παρνησοιο. §. 499. πάρνη. ο. ο. nomen montis in
Delphis.

Πάροισεν *ante*. §. 531.

Πάρ. α. 119. *ante*. Adverbium vel temporis vel
loci.

Παρκλίνε. ε. 260. *pro ὡρακλίνε*.

Πασιθέη. §. 247. nomen mul.

Πάχει. ε. 209. πάχω. F. πείσομαι. *pro πήσομαι*. At
πείσομαι à πείθω. *Disting. ex sola cohærentia.*

Πασιδόη. §. 352. nomen mul. *qua ad omnes currit.*

πατήρ.

Πατήρ. ε. 59. 84. 143. 167. 180. 631. α. 27. 89. 103. 9.
 542. 858. πατρός. ε. 257. α. 322. 471. 9. 40. 164.
 171. 262. 398. 472. πατρί. 9. 36. 53. 896. 932.
 πατέρα. 9. 73. πατέρ. ε. 2. α. 11. 59. 9. 71. 147.
 457. πατρίδα α. 1. 12.

Πατροκαταγνητης. 9. 501.

Πατρώνιον. ε. 374.

Παῦε *desiste*. cum Genit. α. 449. παύθη 3. sing. a. i.
 pass. 9. 533. παύθη χόλη *iram remisit*. παύσονται
quiescent. cum Genit. ε. 175.

Παῦρον. ε. 324. παῦρον ὃ ἐπὶ χρόνον *ad exiguum tem-*
pus. Homerus οδυσε. π. 493. ὃ πολλὸν ἐπὶ χρόνον,
 ἀλλὰ μίνυθα. παῦρον. ε. 536. παῦροι. ε. 324. 480.
 812. 816. 818. 822. παῦρος *raro* 9. 780. παυρί-
 διον *paucillum*. ε. 132.

Παχείας. ε. 507. ἀ παχύς εἶα ὁ *densus, crassus*. in G.
 παχέῳ in accus. παχώ ο. 495.

Πέδιλα ε. 539. α. 220. πέδιλον 8. τό *calcens*. πέδι-
 λοις 9. 12.

Πεδίον. α. 373. Th. πέδον 8. τό *campus*. πεδίσιον. α.
 342. πεδίον. ε. 386. πεδόθεν *ex fundo*. 9. 680.

Πείθ' pro ἔπειθε. α. 450. ἀ πείθω *persuadeo*. πείθε-
 σθαι. 9. 164. πειθώ *Suada*. ε. 73.

Πείκειν ε. 773. *tondere*.

Πείρατα pro πείρατα *termini*. ε. 167. 9. 335. 809.
 πείρατι (dat. pl.) 9. 335. 518.

Πειρηθῆναι *periculum fecisse*. α. 359.

Πειρίθοαν. α. 179. nomen viri. *ardelio*.

πέλαγος. ε. 131. *profunditas maris*. πέλας
της ακτής κατ' αὐτίφραση.

πελάζας. ε. 425. 730. ἀ πελάζω.

πελεμίζει pre πελεμίζειο. *contremuit, quassatus fuit*.
9. 842. πελεμίζεται. 9. 458. Et hinc haud dubiè
ortum est πόλεμος & πολεμίζω. Eustathius de-
rivat πελεμίζω ἀ παλάμη.

πέλει ε. 164. 290. 823. πέλειν pro ἔπειν. 3. imperf.
act. α. 164. πέλεται. ε. 393 386. 418. 545. 663. 676.
680. 684. πέλονται. ε. 806.

πελής γ. ο. 9. 996. nomen viri.

παῖα πελώρη terra vasta. 9. 159. 173. 479. 821. 858.
861. πέλωρον. 9. 295. *ingens*. πελώρη. 9. 506.
πελώρη. α. 223. 9. 845. 856. πελώριον ἀ πέλωρ
ωρος τοῦ ἀ πέλω *verto*. Sic *wunder* ἀ *wenden*
in quo *versus* est communis *natura ordo*. 9. 179.

πέμπη. ε. 801. πέμπιας. ε. 800. πέμπη. ε. 696. πέμ-
πιοι. ε. 172.

πέμπει pro ἔπειπε *misit*. ε. 84. πέμπων *miserrunt*. 9.
716. πέμψας pro ἔπειψαν. 9. 477. 708.

πένθος. 9. 98. 467. 623. κορδίη μέγα πένθος ἔχοντες,
prementes alium corde dolorem.

πέεος. ε. 771. unde est ἡ πενία *paupertas*. ionicè.
πενή. ε. 495. πενίλω. ε. 636. 715.

πέντε. ε. 611.

πεντηκοντοκάρλιον 9. 312.

πεντόζαιο. ε. 740. πέντοζος. γ. ἡ *manus*. ex πέντε *quin-*
que & ἕξ *ramus*. Digiti sunt velati *quinque*
rami.

ramusculi, & homo est quasi arbor inversa.

πέπιθ'. ε. 373. pro πέπιθς.

πέταλ'. ε. 678. à πέταλον *folium*. à πέταννυμι *ex-*
pando.

πευτήκοινα. ε. 661. θ. 151. 264. 672.

πεπалаγμρϑ. ε. 731. à παλάσσω *inquino*. à πη-
λός 8 ο *lutum*.

πεπερμρή. ε. 203. à πέρω *transadigo*.

πέπων. α. 350. 557. θ. 544. *mollis*. vocativi casus.
à πέπων ονος. ο ή *maturus, mitis*. Th. πέπω *coquo*.

πεπόνηο. α. 148. *volabat* (3. sing. plusq. pass. à πα-
ταομαι ὦμαι *volo*. Thema πέτομαι, unde est πόη
volatus, & hinc ποταομαι.

πεπυκατμρϑ. ε. 791. a πυκάζω. Thema πύκα
denſe. πεπυκατμρρ. θ. 484.

περάν. ε. 736. Th. πέραν. unde περάω.

περ in fine *quamvis*. θεοί περ *quamvis* sint dii,
θ. 719.

περ — ἔδυνε. α. 124.

περ — ἔθηκε. α. 123.

περυγλώχης. *cuspidulosa folia*. α. 398.

περὶ cum Genitivo *pra*. ε. 817. περὶ παύτων ἱερῶν
ἡμαρ. *cum*. ε. 478. ελίγον περὶ χειρὸς ἑέργων *paulu-*

ym manu comprehendens. α. 251. περὶ πειπύων-
των, *de cadentibus*. scilicet *certabant*. ε. 640.

περὶ ναυιλίης δὲ μάλιτα. *pro*. α. 247. περὶ σφετέ-
ροις τέκεσσι *pro suis filiis*. ex α. 152. περὶ ῥινῶο *ex*

carne. circa α. 183. περὶ χρῶ. 226. περὶ κρε-

φοισι. §. 411. περι πάντων *super omnes*. 919.
 α. 279. περι δέ σφίσι *circa ipsos* *verò &c.* Cum
 Dativo *circa* περι σήθεισι. α. 129. 348. *propter*. α.
 12. χωτάμνος περι βετί, *iratus ob boves*. Cum
 Accusativo. *circa* α. 389. περι τόμα. §. 3. περι
 κρήνῳ. §. 790. περι γῆν *circa terram*. §. 35.
 περι ὄρῳ *circa quercum*.

περι valde. ε. 54. α. 204.

περι — ἐπ̄ *excellit*. §. 655.

περί τ' ἀμφότε *circumquaque*. §. 848.

περ. ε. 20. 153. 206. 290. 512. α. 101. 189. §. 810.

περιέσκαθ̄. ε. 537 α. 1. *med. infin.* à περιέννυμαι.

Thema. ἐν *induo*, pro quo έννυμι.

περικαλλέα §. 10. περι *auget significationem*.

περικλυτόν. ε. 60. περικλυτός. §. 571.

περιναίτωτι. 3. pl. *præs. subj.* §. 370.

περιμηδεα. α. 187. *nomen viri*.

περιπολόμος. ε. 384. §. 184 pro περιπελόμος. πέ-
 λω μουσο.

περιτάνενω. ε. 568. *ionice præs. act. infin.* à
 περιτάνω pro περιτένω. Thema τένω.

πεπείρημαι. ε. 658. *Doricè* pro πεπείρημαι à πε-
 ρώ *tento*.

πεπνυμένα. ε. 729. Thema πνέω unde πνύμι.

πέπωρω 3. sing. plusq. perf. pass. per syncopen
 pro πεπερώω. à περατώ *determino* Th. πέρας
 αὐτὸ *terminus*. §. 464. 475. Hinc πεπραμένη
 ης η, idem quod εἰμαρμένη *fatum*.

πέριω.

πέρλω. §. 215. 274. 294. 814. ionicè pro πέραν *ultra*.
 περιφρονέ. α. 297. 313. περιφρονα. §. 894.
 περιαχε *insonuit*. §. 678. α. 2. act. à περιηχέω, Dor-
 ricè περιαχέω. •

περιόσά. §. 399. à περιέ.

περισυνάχιζε. α. 344. Th. συνός.

περιμαίνεται. α. 99. περι *intendit significationem*.

περιμάρναμεθ' *propugnauimus*. §. 647. vide μάρ-
 νασθαι.

πέρσης. §. 409. nomen viri. Frater Hesiodi etiam
 ita appellatus fuit. πέρση. ε. 10. πέρσω. §. 377.
 ὦ πέρση. vocativi casus. ε. 27. 211. 272. 284. 297.
 395. 609. 631. 739.

περσεύς ἐσθ' ὁ nomen viri. §. 416. 229. 281.

περσής ιδέσθ' ἡ nomen mul. §. 356. 957.

περσεφόνλω. §. 913. περσεφονείης. §. 768. 774.

περίκειται *circum jacet*. §. 733.

περιμήκεες. α. 133. περι *in compositione auget*
significationem.

περίρρυτον. §. 193. Th. ρύω pro ρέω *fluo*. περιρρύτω.
 §. 290.

πέεον. α. 365. pro ἔπεον (3. sing. α. 2. act. à πίπω)

πέεον. α. 379. *cecidervnt*. 3. pl. α. 2. act. pro
 ἔπεον. πέεωσι. α. 375. πεσόντ' ε. 545.

πετεείνοις. ε. 276. pro πετεινοῖς *per epenthesein poëti-*
cam. πετεινόν ἔστω τὸ volatile, avis, & poëticè πε-
 τεεινόν. πέτοντο. α. 308. pro ἐπέτοντο 3. pl. imperf.
 med. à πέτομαι *volare*.

- πέτραισι. ε. 484. πέτηλα pro πέτρα α. 289.
 πέτρη. α. 421. 437. *petra, rupes, cautes*. Differunt
 πέτρα & πέτρη. Eustathius interprete ad ilia-
 dis νῦν versum 137. & 139. Scilicet ἡ πέτρα est
grande saxum, rupes. πέτρος verò *lapis manu tra-*
ctabilis. ιλιάδ η. 290. π. 734. υ. 288. πέτρης. θ.
 786. 792. πέτρη α. 406. θ. 301. πέτρω. θ. 35.
 πέτρα. α. 375. πέτρησι. θ. 728. πέτρας. θ. 715.
 πετρῶν ε. 587. θ. 357. πετρώων. α. 185. πετρήεν.
 ε. 531. à mascul. πετρήεις.
 πεύθετο. θ. 473. à πένθομαι idem quod πυνθαίνομαι.
 πεῦκαι *abietes*. α. 376.
 πευκείδας à πευκείδης. α. ὁ nomen gentile. α. 187.
 πεφραδέττω. θ. 475. 3. dual. α. 2. aët. pro ἐφραδέττω.
 π initialis littera præponitur à poëtis, prout in
 præterito fieri solt. Th. φράζω. F. φράζω α. 2.
 aët. ἐφραδῶν. ε. ε. & poëticè πέφραδον. ε. ε. πεφρα-
 δέμεν ionicè pro φραδέων. α. 2. aët. infinit. ε. 764.
 πεφρηδῶ. ὁ. ἡ nomen mul. θ. 273. à πέφραδα.
 Them φράζω.
 ἐπέφυκον à πεφύκω, quod est à φύω. φύω. πέφυκα.
 θ. 673. 728.
 πεφυλαγμένον. ε. 704. 763. πεφύλαξο. ε. 795. 2.
 singul. præter. pass. imperativi modi. à φυλάσσω.
 πηγίδας. ε. 503. accus. pl. à πηγάς, ἀδ. ἡ *glacies*.
 πηγᾶν. θ. 282. 352.
 πηγῇ θ. 809. πηγῇ *fontes*. πρὸς τὰ πηγῶν. ε. 807.
 quia circa fontes domicilia struxerunt, unde
 Latine

Latine *ragi* acceperunt nomen. Etymol. quasi *πηδῆ* à *πηδαίω salio*, quòd scaturiat è terræ visceribus. *πηγᾶς*. §. 283.

πηδαλίον. ε. 45. 627.

πήξας. ε. 428. part. a. 1. act. à *πήττω*, *πήσω*, pro quo etiam dicitur *πηγνύω* & *πήγνυμι pangō*.
πηκλόν *compactum*. ε. 431.

πηλῆ. §. 1006. à *πηλεύς*. ἐπεὶ *Peleus*. nom. viri.

πήμα *damnum*, *πῶχα*. ε. 56. 240. 344. 364. §. 223.
592. 792. 874. *πήμ*. ε. 82. 329. 802. *πήματι*. ε.
689. *πημαίνει*. §. 232. à *πημαίνω lacerō*.

πλωκίον nomen viri. acc. casus §. 343.

πήξααθ. ε. 453. a. 1. med. infin. à Th. *πήσω* vel
πήττω vel *πήγνυμι*.

πηεῖ ionicè pro *παεῖ*. ε. 343. *cognati, affines*.

πιέν pro *πιέν* (a. 2. act. infin.) dialysī ionicā. α. 252.

πιέζοις. ε. 495. Th. *πιέζω*.

περίη. ης ή. §. 53. nomen regionis in finibus
Macedoniæ, quæ ob summam amœnitatem
credita fuit Musarum sedes. Hinc est. *περίη-
θεν*. ε. 1. Adverb. è loco, ad formam *θήκηθεν*, *Α-
θλίηθεν*, *αρχήθεν*, *κλισίηθεν* ex *tentorio*. *ιλιὰδ*. λ. 603.
à *κλισίη* ionicè pro *κλισία*. *περίδες*. α. 206. à
περίς. ἰδ. η.

πιήζας. ε. 357. 669. à *πιθίω*. Th. *πιθίω*.

πίθηται 3. sing. a. 2. med. subj. Th. *πιθίω*. F. *πιέζω*.
a. 2. *ἐπιθεν*. ε. 293.

πίθξ ε. 94. 97. 366. 813. *πίθξ* & *ὁ dolium*. *πίθοις*
poëticè

poëticè pro πίθξ. ε. 98. πίθον. ε. 817.

πιλνᾶ *dejicit*. ε. 508. πιλνάω idem quod πελάω. Th.

πέλας. πίλνατο. θ. 703. pro ὀπίλνατο à πίλναμαι.

ab αἶ. πίλνημι, quod est à πιλνάω *appropriquo*.

πίλον. ε. 544. πίλοις. ε. 540.

σιμπλένζαι *replentes*. Th. πλέθ. *plenus*. θ. 880.

πίμπλησι. ε. 299. 409. πίμπλαται *ad formam τῆ*

ἵσταται. α. 429.

πινέμεν ionicè pro Dorico πινέμεναι, abjecto αι &

retento accentu in loco suo. pro πίνειν *bibere*.

ε. 590. πινόντων. ε. 743.

πίονθ. α. 408. Th. πίων ὄνθ. ὅ ἢ *pinguis*. πίονι. θ.

538. 971. πίονα. ε. 388. θ. 477. πίοῦται. ε. 583.

πίπιζαι. θ. 873. πίπιντα. α. 233. πίπιζεν. ε. 618.

πίπτει. θ. 791. πιπίντων. α. 251.

πίσωθ. *fretus*. θ. 506. Th. πείθω.

πίσεις. ε. 370.

πιφάσκεαι ionicè pro πιφάσκη. à πιφάσκομαι.

φάσκω. *jaçtito* à Φημι *dico*. θ. 655.

πλάσσε pro πλάσε poëticè: & rursus πλάσε pro

ἐπλάσε. poëtæ duplicant literam, ut syllaba

possit produci, & abjiciunt augmentum, ne

syllaba redundet. ε. 70. Th. πλάσω *fringo*. πλά-

σός ἢ ὄν *fiçtus*. α. um. θ. 512.

πλατέ pro πλαῖα pl. num. g. n. à πλατὺς εἶα ὁ *la-*

tus. θ. 445.

πλέον *plenum*. in dativo πλέω. ε. 790. item plus pro

comparativo πλεόν, prout accipitur. ε. 40. ὅσω.

πλεόν

ωλέον ἡμισυ παντός. à positivo πολὺς vide præ-
terea. ε. 557.

ωλείη ionicè pro ωλεία. ωλεία verò pro ωλεία plena.
à mascul. πλέϛ plenus, poëticè πλεῖος. Atticè
πλέως. ε. 101. ἑκπλεῖς legitur. ε. 776. vide suprà.
ωλείων major. ε. 378. in neutro genere πλεῖον. ε.
417. magis. Neutra (ut hîc) sæpe adverbial-
ascunt. & pro πλείων poëta πλέων. unde est
πλέονες πλείων. ε. 378. α. 241. & dat. pl. poëti-
cus πλεόνεσσι. ε. 377. & pro πλείονα plura. poëti-
cè πλέονα, nec non per syncopen & crasin.
πλέω. ε. 688.

ωλείση. ε. 718. 721. πλείσω. ε. 904. πλείσιν. θ. 231.
πλείσσε θ. 887.

ωλειών ὠνος ὁ ἀηνης. ε. 615. sic dictus quòd eo com-
pleantur tempora

ωλεκτοῖσιν. α. 63. plicatus. Th. πλέκω. F. ξω præ-
act. πέπλεχα.

ωλευράς. α. 430. à πλευρά latius, costa.

πληγέντϛ θ. 861. part. a. 2. pass. pro πλαγέντϛ.
πληγείσα. α. 422. πληγῇσιν. θ. 857. à πληγή Do-
ricè πλαγὰ, unde Latinorum plaga.

πλήθωσι. ε. 306. à πλήθω impleo sed quum de mari
aut fluviis dicitur, inundo. πλήθωσιν. ε. 459. πλή-
θων. α. 478. πλήθοντι inundanti. α. 314.

πληιάδες. ε. 613. 617. poëticè pro πλειάδες, vergi-
lie, sidus in dorso tauri, à πλείονες, quod ibi sint
stellæ complures. πληϊάδας. ε. 570. πληϊάδων. ε. 381.
πλη-

πλημναί. α. 309. *rota modiolus*. Sunt fistulae, quae
axi inferuntur. Eustath $\omega\lambda\mu\epsilon\iota\alpha\tau\omicron\varsigma$ τὸ πλημναίον ἦτοι
πλημναίον ὑπὸ τῆς ἄξοντος.

πλην. α. 74. cum Genit. *præter*.

πληξεν. §. 855. Them. $\omega\lambda\eta\sigma\omega$.

πληξιπποι α. 24. *pteropsyller*.

πληξάωρη nomen mul. §. 353. *qua multiloquio
aerem verberat*.

πλητο implebatur. α. 146. 3. sing. plusq. perf. pass.
poëtice pro ἐπέπλητο, à πλήθω. Sic $\omega\lambda\epsilon\omega\tau\omicron$.
§. 688.

πλοος *navigatio*. à πλέω. ε. 662. 676. 680. $\omega\lambda\omicron\sigma\sigma\iota$. ε. 628.

πλάζιον. ε. 22. à $\omega\lambda\alpha\tau\omicron$. ε. 6. *divitia*. vide paulò
post $\omega\lambda\alpha\tau\omicron\iota\varsigma$.

$\omega\lambda\alpha\tau\omega\ \epsilon\omega$. ἡ nomen mul. q. d. *opulenta*. §. 355.

$\omega\lambda\alpha\tau\epsilon\omega\tau\epsilon$ Doricè pro $\omega\lambda\alpha\tau\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon$. ε. 311. à $\omega\lambda\alpha\tau\epsilon\omega$
ditesco. $\omega\lambda\alpha\tau\acute{\iota}\zeta\omega$ dito, locupletio.

$\omega\pi\upsilon\lambda\epsilon\epsilon\sigma\iota$. α. 193. *pedestribus*. à sing. $\omega\pi\upsilon\lambda\acute{\eta}\varsigma$. $\epsilon\omega\ \epsilon\omega$.

Legitur tantum in plural. $\omega\pi\upsilon\lambda\epsilon\epsilon\varsigma$ οἱ *pedites con-*
ferti. ιλιάδ. λ. 49. ε. 744.

$\omega\lambda\omega\acute{\iota}\zeta\epsilon\sigma\kappa\epsilon$. ε. 632. imperf. act. poëticum. à $\omega\lambda\omega\acute{\iota}\zeta\omega$.
Thema $\omega\lambda\acute{\epsilon}\omega$.

$\omega\lambda\alpha\tau\omicron$ ex πολὺ & ἔτος *divitia ex multis annis col-*
lecta. at $\alpha\phi\epsilon\iota\epsilon\omega$ τὸ *divitia* (ἀφ' ἐνὸς ἔτους) *ex*
uno anno superstites. ε. 375. $\omega\lambda\alpha\tau\epsilon$. ε. 379. $\omega\lambda\alpha\tau\omega$.
ε. 311. $\omega\lambda\alpha\tau\omicron\upsilon$. ε. 635. §. 969.

$\omega\pi\omicron\iota\alpha\acute{\iota}\varsigma$ *flatus*. à $\omega\pi\omicron\iota\acute{\eta}$, quod est à $\omega\pi\acute{\epsilon}\omega$. F. $\omega\pi\acute{\epsilon}\omega$.
in præf. med. $\omega\pi\acute{\epsilon}\pi\omega\alpha$, unde est $\omega\pi\omicron\iota\acute{\eta}$ ἢ $\eta\ \phi\epsilon\iota\upsilon\sigma\epsilon$.
poëticè

, poëticè *ωνοιή*. §. 253. *ωνοιῆσι*. §. 268. ionicè pro *ωνοιαῖς*.

Πνεύοντες poëticè pro *πνέοντες*. α. 24. *πνέσσαν*. §. 319. *πνέσαντι* part. a. i. act. ε. 504. Th. *πνέω*.

Πόδα accusf. à *πῶς pes*. ε. 495. 522. in dat. duali. *ποδοῖν* & poëticè *ποδοῖν* α. 158. *πόδες*. §. 824.

Ποδῶν §. 70. §. 682. *πόδας* ε. 114. §. 780.

Ποδώκεα. §. 320. q. ὡκὺς τοῖς ποσὶ, *pedibus celer*. *ποδώκεες*. α. 191.

Πόθι α. 41. *πόθον*. ε. 66. ab inusitato *πέθω*, unde Latinorum *peto*.

Ποιῖ. ε. 749. *ποιῶν*. ε. 744. *ποιήζε*. ε. 157. 818. α. 319.

477. *ποίησ'*. ε. 143. *ποιήσαν*. ε. 100. 127. *ποίησῃς*

2. sing. a. i. act. subj. ε. 706. *ποιήσας*. §. 161.

ποιεῖται facit verbum med. ε. 712. *ποιεῖθε* facite.

2. pl præf. med. imperat. ε. 501. *ποιεῖσθε* facite

scu *facere* nempe debes. infinitivus pro impe-

rativo. ε. 705. *conducere*. ε. 600. *ποιήσεμαι*. ε. 207.

ποιήσαιο pro *ἐποιήσαιο*. poëte abjiciunt augmen-

tum, quoties metrum id requirit. §. 721. 948.

946. 991. 999. *ποιήσας*. a. i. med. infinit. ε. 405.

Ποίη ionicè pro *πόη herba*. §. 194. *ποιήεσα*. α. 381.

Πικιλόβελχι *versutus*, qui animo suo agitat varia consilia. §. 522.

Ποιμνί. §. 1000. *ποιμνία*. α. 41. *ποιμνίες*. §. 26.

ποιμνίας. α. 39. hinc est verbum *ποιμαίνω pasco*.

ποιμαίνονθ'. §. 23. *ποιμνήιον*. ε. 785. *ποίμνας*. θ. 446.

Ποικίλον. §. 300. *ποικίλα*. α. 423.

Ποικιλόδερυν. ε. 201. *variantem vocem.* δειρή ἢς ἡ γὰρ
 χηλ *collum*, & per metonym. caulæ vox.

Ποινή. ε. 752. πόν *molestia*. πόνα est passio mo-
 lesta.

Πολεμός. ε. 160. πολέμοιο. α. 23. 59. 101. 113. 385. πο-
 λέμοϛ. ϑ. 936. πόλεμον. ε. 14. 227. α. 150. 163. 196.
 ϑ. 431.

Πολεμίζεται. ϑ. 458. πολεμήϊα. α. 238.

Πολεῖν *verte.* ἔα *πολεῖν vere verte.* Hic in di-
 mensione legendum ἦ *πολεῖν.* ε. 460.

Πόλις. ε. 223. 238. 267. 270. α. 380. in Genitivo.
 πέλιος. α. 239 473. & poëticè πέλη . α. 285.
 πόλιν. ε. 105. 187. 220 α. 284. 469. 474. πόληα.
 α. 105. poëticè pro πόλιν. πολέεσιν. ε. 119. po-
 ëticè. Formatur à poëtis dativus pl. à nomi-
 nativo plurali addito in fine σι.

Πόλλας *multos.* ε. 578. (differt à πόλλας *ut hēs* solo
 accentu.) Th. πολὺς usitatè πολλῶ à πολλός sed
 poëticè etiam πολέ .

Πολιός *canis.* accusativus singul. m. g. legitur. ε.
 445. 490. πολιῶ. ϑ. 161. πολιάς ϑ. 841.

Πολιοκρόταφοι. ε. 179. κρόταφος ὁ pars capitis dicta
tempus. Homo propriè canescit. vide κρόταφ .

Πολύς. α. 274. 401. πολλός. α. 475. πολλή. α. 269. ϑ.
 418. 861. πολύ. ε. 307. 431. α. 78. 114. πολλῶ g. m.
 ε. 675. πολλῇ. ϑ. 9. πολλόν pro πολὺν. ε. 170.
 πολὺν. ε. 630. 633. 650. ϑ. 190. 974. πολλῶ. α.
 209. 241. 316. πολλῇ. ϑ. 363. α. 376. πολῶ. α.

720. &c.

320. & πόλλ'. θ. 59. ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη, *dies multi transacti fuerunt*. πολλῶν. θ. 447. πολλοῖσι. ε. 579. πολλές. θ. 995. πολλὰς. ε. 507. πολλά. ε. 37. 496. 653. 806. θ. 27. 997. πολλάμογής *multa perperessus*. πολὺ adverbialiter accipitur pro *multo*. ε. 126. πολὺ χειρότερον. ε. 307. πολὺ Φίλτερον. ε. 431. πολὺ λῶϊον *longè melius*. α. 78. πολὺ Φίλταπε, *longè carissime*. α. 114. πολὺ Φίλτερον. α. 139. πολὺ μᾶλλον *multò magis*. πολλὸν pro πολλῷ ponitur, & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολλὸν ἀμείνω, *multò meliora*. ε. 205. πολλὸν ἀρείων. ε. 277. 318. 415. 694. 695. θ. 787. πολλὰ adverb. *valde, multum*. α. 92.

Πολλάκι ε. 238. pro πολλάκις.

Πολυζηθέω. ε. 612. πολυζητέα. θ. 941.

Πολυγόμεφων. ε. 658. *multos clavos habentium*.

Πολυδαίδαλον. ε. 64. α. 125. 315. 465.

Πολυδερκέω. θ. 451. πολυδερκές. θ. 755. δέκω *video*.

Πολυδώρη θ. 354. πολύδωρον. θ. 978.

Πολυήρατον. θ. 404. 908. Thema. ἐράω. *viel ghe-liebt*. πολυηράτω. ε. 737.

Πολύϊδριν. θ. 616. idem quod πολυῖστρον. Th. ἴσημι.

Πολυκληίδα. ε. 815. Th. κλείω.

Πολυκλύσω. θ. 189. 199. κλύζω *abluo*.

Πολύμηλοι. ε. 306. *pecorosi*. μῆλον. ε. τό οὐίς.

Πολύμνια. θ. 78. nomen mul.

Πολύξενον. ε. 713. 720.

Πολύπυχον. θ. 113. 1010. *implicatum sphaeris*. à πύσσω

complico.

πολυαπερέες. §. 365. απείρω *dissemino.*

πολυώνυμον. §. 785. Arist. de mundo c. 7. ὁ θεὸς εἷς ὢν, πολυώνυμος ἐστὶ, Deus quamvis sit unus, tamen multa habet nomina.

πχ. ε. 88. 105. §. 416.

πολυβοτείρη. ε. 156. 250. 508. Th. βόσκω. Vide post vocem πόντιαν.

πολυφώρης. §. 912. genit. casus, *multos pascens.* Th. Φέρω.

πολυφλοίσβοιο. ε. 646. φλοῖσβϙ *fremitus undarum.*

πολυφραδέεσι. §. 494. Th. φράζω.

πολυχρύς. ε. 519. §. 980. α. 8. 47.

πονηζάμενϙ *laborans.* part. a. 1. med. ε. 430.

πόνχ. α. 351. pro quo poëta etiam πόναιο. ε. 912. πόνον. ε. 468. α. 44. 305. 380. §. 226. 881. πόνον. ε. 113.

πόντϙ quasi dicatur πένϙ. Sicut à πέντ est πέπνθα, per epenthesin τχ §. ε. 668. §. 117. 233. 841. 964. πόντχ. ε. 388. 689. §. 808. πόντω. ε. 255. 505. 620. §. 252. πόντον. ε. 67. 618. 633. 648. 675. §. 132. 844. 873. 877.

ποντοπόρεια. §. 256. nomen mul. *pontivaga.* Sic ποντοπόροιο. ε. 626. —

πόρον. §. 292. à πόρϙ. χ ὁ iter.

πόρε *dedit.* a. 2. act. à πόρω poëtico pro πωρε. Th. πείρω. §. 904. πόρεν. §. 412. 602. pro πωρεν. a. 2. act. πόροι *præbuerit.* a. 2. opt. ε. 317.

ἁποσιδίων. ε. 665. ἃ σείειν τὸ πόδιον *quaterere solum*. &
 contractè ἁποσιδίων. §. 732. ἁποσιδίωνα. §. 15.
 πόσις. g. f. *potius*. α. 395.

πόσις pro ἁποσί *pedibus*. α. 373. πόσις pro ἁποσί *pe-*
dibus. §. 3. ἁποσί pro πόσι. ε. 539. 736. α. 195.
 220. 431. 842. ἁποσί pro πόσι. α. 63. 217.

ποταμός. §. 242. 788. 959. ποταμός quasi ποτιμός,
potabilis. ἃ πόσις. ποταμός. ε. 738. ποταμοί. §. 109.
 367. ποταμών. ε. 548. 735. 755. ποταμοίς. §. 348.
 ποταμός. §. 337.

ποτέ. ε. 86. 226. 633. 649. α. 310. §. 409. 796. 802.
 ποτί. ε. 228. 722. ποτί. §. 22.

ποτέοντο volabant. §. 691. ἃ πέτομαι *volare* est πη
volatus, & hinc ποτέομαι.

ποτί Doricè pro πόσις. ε. 550. 693. α. 80.

πότνια veneranda a πέτω. vide πότις. ε. 73. §. 368.
 πότνια. §. 11. 926.

πολυβόταν. Th. βίβω. §. 531. epitheton terræ.
 πολυβόμη. §. 258. nomen mul. *quæ multos alit*.

πραπίδες dat. pl. πραπίδες αἱ *præcordia*. §. 608.
 κενὸν δὲ ἔχεν ἄκρην ἀραρυῖαν πραπίδεσσι, *pudi-*
cam habuit uxorem, convenientem animo suo,
 h. c. ex animi voto.

πραθίσαν *vastare*. Th. πέρθω. α. 240.

πρέπει. §. 92.

πρεσβής. α. 245. ἃ πρεσβύς. ἔως. ε.

πρεσβύτατον. §. 234. ἃ πρέσβυς. πρεσβυτάτη. α. 260.
 §. 777. πρεσβύταται. §. 363.

πρήξεις. ε. 400. ionicè pro πράξεις, à πρᾶξι.
 πρησῆρων. θ. 846. à πρησῆρ ἤρῳ ὁ. Th. πρηθω.
 πρηύνει. θ. 254. ionicè pro πρᾶύνει. Thema πρᾶύει.
 πρηύνειν. ε. 795.

πρηῶν. α. 437. *præcipitio*.

πρίν. ε. 90. 736. α. 16. 17. 40.

πρίνιον. ε. 427. *ilignum*. à πρίν. ε. ἡ *ilex*.

πρῶνός ἐστι ὁ *pronus* ex πρὸ & νέω. α. 365.

πρῶνικον *nomen viri*. θ. 342.

πρίν. ε. 434. πρίν. ε. ἡ *ilex*.

πρὸ, *juxta*, *πρὸ*. absolutè. α. 303. πρὸ τ' ὄντα *pro-*
priè, quæ ante fuerunt. præterita. θ. 32.

πρὸβάδω. Adv. *im vorgehen. in progredienda*.
 ε. 727.

πρὸβάλοιτο. ε. 777. a. 2. med. opt. à πρὸβάλλω.

πρὸβάτοις. ε. 556. πρὸβάτον οὐκ.

πρὸβέθηκε. α. 355. Th. πρὸβαίνω.

πρὸγένοντ'. α. 345. pro πρὸγένοντα & hoc pro πρὸ-
 γένοντο. 3. pl. a. 2. med. indic.

πρὸθύελλα. θ. 742. θύελλα ης. ἡ *procella. videtur*
hæc vox dividenda & τὸ πρὸ per τμήτιν refe-
rendum ad τὸ φέρει.

πρὸιδέω. α. 386. a. 2. med. infinit.

πρὸίωξίς εως. ἡ pro πρὸδίωξίς per syncopen. α. 154.
 à πρὸδίωκω.

πρὸλιπών. ε. 564. 634. α. 90. θ. 285. πρὸλιπῶν.
 α. 1. πρὸλιπόντ' ε. 197.

πρὸλοχος. α. 180. *nomen viri. q. d. primus insidiator.*

μενηθεύς. ε. 48. 86. Thema μηδ' εἰς τὸ κυνὰ, sed
in composito μενηθῆς εἰς. οἱ providus, mu-
tatur δ' in θ. Sunt literæ cognatæ.

μενόν. θ. 261. nom. mul.

μενπαν univēsum. θ. 525.

μενπαροίη. α. 285. pro μεν ante cum Genit. vide
παρ' ante. μενπαροίθεν. ε. 287. μενπαρ ἐ regio-
ne. θ. 518.

μενπεφραδῶα ε. 653. Doricè pro μενπεφρασῶα.
α φραζω. σω. in a. 2. ἐφραδον.

μενρέει. θ. 792, profuit. μενρεόντων. ε. 755. influen-
tium.

μενρύθηκε pro μενρέθηκε. θ. 537. à μενρίθημι.

μενρύκειτο pro μενρέκειτο à μενρέκειμαι. Thema κείμαι.
α. 312.

μενς cum Dativo. ε. 317. ad. cum Accus. ad. ε.
195. 475. θ. 68. μενς ὀλυμπον ε. 730. μενς τοῖχον
ad parietem. θ. 779. μενς ἔργον ad cælum usque.
praeter. ε. 209. adversus. ε. 208.

μενς μενείπε. ε. 204.

μενς μενείπαν. θ. 24.

μενς τέειπε. α. 349. θ. 542, à μενς τέειπω, vide Them.
είπω. μενς τέειπεν ε. 201. α. 102.

μενς τέειφη α. 2. act. ind. à μενς τέειφει alloquor. ε. 53.
α. 77.

μενς ἡνδα imperf. act. à μενς ἡνδαίω. Thema αἰνδῆ
vox. α. 117. 326. 445. θ. 169.

μενς ῥιόνπ. ε. 351. part. a. 2. act. à μενς ῥιόνπ accedo. in

arist. 2. πρόσιον εἰς. adivi. ex πρὸς ad & εἰς eo.
 πρόσθεν. ε. 98. 455. α. 132. θ. 767. 813. 899. non a πρὸς
 sed à πρὸ idem quod ἔμπροσθεν. ὠπρῶδε. ε. 173.
 θ. 323. πρόσθ'. α. 277. 284.

προσάρῃεται. ε. 429. ἄρω apto, adopto. in præf. med.
 ἤρα & facta Attica reduplicatione ἄρηρα, unde
 suppullulat novum verbum ἀρήρω εἰς. ε. προ-
 ἀρῃεται ergo est 3. sing. præf. pass. indic. à
 προσαρήρομαι.

προτεβήζατο α. 33. α. 1. med. à προσβαίνω.

προτέκυρσε. θ. 198. α. 1. act. à προσκύρω.

προσελέξατο ε. 497.

προσεῖναι. adesse, juvare. ε. 351.

πρόσωπον vultus. ε. 592.

πρόφρων prudens. ε. 665. θ. 419. πρόφρονι. θ. 536.

προφρονέως. θ. 433. 677.

πρυμνῶ. ὅθ. ἡ. θ. 350. nomen mul. q. d. ultima.

προφυχῆν ε. 645. α. 2. act. infinit. à προφέρω.

προχῆν. ε. 755. gutturnio. ex πρὸ & χέω.

προχέειν. ε. 594.

προτέρειν θ. 424. οδυασ. θ. v. 223. αἰδράζι δὲ προ-
 τέρειν ἐρξέμεν ἐκ ἐθελήσω. Cum viris me majo-
 ribus contendere noluero. Hic locum habet il-
 lud, cede majori. & Rom. 13. 7. honorem, cui
 honor. πρότερον. θ. 166. ε. 706. α. 349. πρότερον.
 θ. 486. πρότερη. ε. 159. πρότερον. ε. 17. πρότερον.
 θ. 100.

προφείν. ε. 578.

προφερέης. α. 260. προφερεῖσάτη. §. 79. 361.

προχέω. §. 785. προχοϞ & ο aqualis, vas aquarium.
πρωί, mane. ε. 459.

πρώτη. ε. 793. §. 397. πρώτῳ. §. 482. 886. 895.

πρῶτον, τὸ πρῶτον Adverb. primum. ε. 289. 565. 596.

768. 782. α. 127. 252. §. 34. 115. 156 (πρῶτα) 309.

425. 497. πρῶτα. §. 108. 765. Adverbialiter pri-

mum. πρωτίτη. ε. 809. πρώτισα. ε. 109. 403. §. 116.

πρώτις. ε. 456.

πρωτῷ οϞ. ἡ nomen mul. §. 243. ἡ πρωτεύουσα.
geru pzoſz.

πρωτογένων. ε. 541. 590.

πρωτομέδεια. §. 249. quæ prior curat.

πρωτηρότη illi qui tempestivè aravit. ε. 488. ex
πρωτϞ & ἀρώω aro.

Πτελέης ultimo. ε. 433.

πτερά. ε. 626. à πτερόν ala per syncopen pro πέτερον
à πέτεμαι volare. πτερέντα. α. 117. 220. 326. 445.

πτερύγων. ε. 582. πτέρυξ. υγϞ. ἡ ala. à πτερόν. πτερύ-
γιαι. α. 134. §. 269.

πολεμίζειν poëticè pro πολεμίζειν. α. 358. πολεμίζω
& πελεμίζω quaffo sunt affinia.

πολίεθρον. α. 81. oppidulum. pro πόλεις dicunt poëtae
πόλεις εως ἡ urbs, unde est πολίεθρον & τὸ idem.

πολιώρθω. §. 936. ex πόλεις & ὠέρθω. πολίωρθϞ
urbium eversor. ὠέρθω vasto, in præc. med. ὠέ-
πορθα.

πίορθοιο. ε. 419. à πίρθϞ & ὀramus, ex ὠέτωρ νο-
lare

lare & ὀρθός *rectus*, vel à πείσθω *volare* a. 2. infin. ab a. 2. indic. ἐπιάμην ασο αἶο. *volare*, α. 2. ἔπεισμαι *volo*. F. πήσω & c.

πύχες. α. 143. à πύξ *πυχός* ή *Thema*. πύσσω, α. 2. πλώσης. ε. 393. πλωχός. ε. 26. πλωχῶ. ε. 26. à πλώσσω *timeo*.

Πυροσόλ. α. 8. ή. ε. 371. *qua nates vestibus ornat*. ex πυγή *nates*, *clunes*. & σέλλω *orno*.

πύθεται. α. 153. ὅςτα πύθεται *ossa computrescunt*. πύθω *putrefacio*, unde est *Latinorum putrescere*. πύθομαι *putrefio*.

πύλα. α. 360. πύλα. α. 8. ή *nomen regionis*.

πύλαι. α. 272. 9. 811. πύλη ης. ή *porta*.

πυλίων. α. 246. 9. 741. 773. *Genitivus plur. ionice pro πυλῶν*.

πύθη. ε. 624. *prael. subj. act à πύθω putrefacio*.

πυθμύρι. ε. 367, à πυθμύρι έν. ο *fundum*, una pars. πυθμύρι. 9. 952.

πυθοῖ *dativ. sing. à πυθώ όος ή nomen urbis*. 9. 499.

πυθοῖ δε. α. 480. *pythum versus*. Hic δε *postponitur Dativo*. alioquin *postponi solet accusativo*, ut οἰκόν δε. *ιλιαδ β. 158. 174. 290. 354. 357. ιλιαδ γ. 39. δ. 180. ε. 158. ζ. 189. οδυσ. α. 17. & c. ε. 552. 671. domum versus*. Notentur hæc à Grammaticis. *una verà hirundo non facit ver*. Unicum hoc exemplum, ubi δε *dativo*, *postponitur non evertit regulam*. δε *post accusativum casum postpositum significat ad, versus*, & est dictum

enclitica. Esse *dictionem encliticam* ignorarunt Grammatici, quotquot ego vidi. Sic legimus αἰγυπθὼν δε. οδυας. ρ. 426. ἔλαμπόν δε *versus calum.* ιλιαδ. α. 221. πόλεμόν δε *ad bellum.* ιλιαδ. β. 443. 589. θ. 313. ν. 186. 298. αἶδός δε pro αἶδός δόμον δε. α. 254. ιλιαδ. η. 330. &c. Longè plurima exempla afferre possem, nisi studerem brevitati.

πῦρ. ε. 50. 55. α. 72. θ. 320. 828. πυρός. ε. 57. α. 60. θ. 324. 845. 867. πυρί. α. 18. 145. 345. 390. θ. 865. πυρὶ apud Homerum sæpe. ιλιαδ. θ. 509. 550. ι. 77. 234. κ. 12.

πυκινός. ε. 530. πυκινός. θ. 935. πυκινός creber. à πυκνά sæpe. ε. 551.

πύματον *ultimam.* θ. 497.

πυκάσαι. ε. 622. à πυκάζω F. άσω. *munia, fulcio,* propriè *condenso.* Nam πύκα Thema est Adverb. &c vertitur *densè.* item *accuratè.* πυκάσας. ε. 540.

πύλας. θ. 732. πύλη *porta.*

πύξ. α. 302. Adverb. *pugno mit der faust.*

Πώεα ε. 514. 784. à πῶϋ. ε. 6. τὸ grex. Thema. πάσμαι *possideo.*

πῶμ. ε. 94. πῶμα. τ. 6. τὸ operculum. Chald. 𐤒𐤓𐤕𐤕 os. ε. 98.

πώποτε. ε. 648. Thema. ὅτε.

P.

Ρ' Αδινούσι *mollibus.* ραδινός q. d. ῥ'εα δινέμει, qui *facile movetur.* θ. 195.

εξ per

εἶ per *metathesin* pro *αἶ* ex *ἄεα*. dictio enclitica.
ε. 123. *α*. 4. 44. 84. 77. 149. 316. 340. 479. *Σ*. 790
σαν 881. 883. 1000.

ῥ pro *ρα* dictio enclitica, hīc expletiva. *Γρα* *ῥεο-*
ειον συμπληρωματικόν, *vocula expletiva*, quæ nihil
 significat, sed carmē explet. *α*. 125. 177. 452. 473.

ῥαθάμιγες. *ῥ*. 183. *gutta*, à *ῥαθάμιγξ* *ι* *⊗* *ι* *gutta*
 poëticcè, à *ῥαίνειν θαμά*, *perfundere semper*.

ῥέεθρα. *ε*. 736. *ῥ*. 695.

ῥέει. *ῥ*. 39. 97. 788. *ῥεῖ*. *ῥ*. 84. *ῥεῖν* pro *ἔρρεεν* 3. *ling.*
 imperf. act. à *ῥέω fluo*. *α*. 314.

ῥέοντες. *ῥ*. 367. *καναχηδὰ ῥέοντες*, *cum strepitu flantes*.
ῥέον. *α*. 267. *fluebant* pro *ἔρρεον*.

ῥέλω. *ῥ*. 467. *Rheam*. *ῥέη* *Rhea* est nomen mul.
ῥ. 625.

ῥεῖα poëticcè pro *ῥέα* facile. *ε*. 6. 7. 323. 360. 377.
 254. 419. 438. *ῥεῖα μάλ' facilimè*. *ε*. 760.

ῥεῖη *ῥ*. 453. nomen mul. *Rhea*.

ῥέα *ε*. 5. constituit unam syllabam. vulgo *ῥεῖα* do-
 lè *ῥεῖα*.

ῥέζατι. *ε*. 683. *ῥέζων*. *ε*. 327. verbum poëticum *ῥε-*
κτῆρα. *ε*. 189. *ρεκτῆρ ἦρ* *⊗* *ὁ factor*. *ῥέζαι* *patrasse*.

α. 1. act. infin. à *ῥέζω*. fut. *ῥέξω*. *ῥ*. 209.

ῥήγνυνται. *α*. 377. Thema *ῥήσσω*, unde *ῥηγνύω* *ρη-*
γνυμι *ich repfle*.

ῥηζήνορα. *θ*. 1007. *ῥηζλώωρ*. *ορ* *⊗* *ὁ*, qui virum fran-
 gere potest, *strenuus*, *bellicosus*, *martius*.

ῥή *⊗* nomen fluvii. *ῥ*. 342.

ῥηίδιη. ε. 290. ἂ ῥαδι⊗ ionicè ῥηίδι⊗ *facilis*. ῥηίδιον.
ε. 451. 452. ῥηιδίως *facile*. ε. 43. 213. 286. θ.
90. 443.

ῥητεί *clari*. ε. 4.)(ἄρρητοι. ἂ ῥέω ἤλω.
εἰληλοί *rigide*. α. 131. ῥίγιον. ε. 701. Th. ῥιγ⊗ ες. τό.
ῥιζοσι pro ῥίζαις *ionice*. ε. 19. θ. 812.

ῥιμφα *facile*. α. 372 348. ἰλιαδ. ζ. v. 50. ἂ ῥίπιω.
εἰνῶ. ε. 513. εἰνὸς ῶ ὅ ἡ *pellis*, per quam ἰδρωῶτες ῥέουσι.
εἰνοῖο. α. 152. ῥινῶ. θ. 538. ῥινέν. α. 427. εἰνῶν.
α. 257.

ῥινοτόρω. θ. 935. *clypeos diffecanti*. ῥινότορον⊗ *proprie*
pellem tercbrans, pertundens, transverberans. est
Martis epitheton. ἰλιαδ. φ. v. 92. ex ῥινὸς ῶ ὅ ἡ
pellis, & τορὸς *penetrans ex terέω*. Th. est *τερέω te-*
rebro, item *vulnero*.

ῥιπῆ. θ. 681. 849. ὑπὸ ῥιπῆ pro ῥιπῆς *dativus pro*
genitivo. ἀντίπιωζις. εἰπή ἥς ἡ *impetus rei*, *qua*
projicitur. ἂ ῥίπιω.

ῥίπιασκον ἂ εἰπιάζω. α. 256. Thema εἰπῶ *jacio*.

ῥίψε 3. pl. a. 1. pro ἔρριψε ἂ ῥίπιω. θ. 868.

ῥόδιος. nomen fluvii. θ. 351. ῥοδον. 8. τὸ *rosa*.

ῥεδία. θ. 351. nomen mul. q. d. *roscæ*, quæ colore
rosæm fuit imitata.

ῥοδίπηχυς. θ. 247. 251. *quæ habet roseos cubitos*.

ῥοδοδάκτυλον⊗, *habens roseos digitos*. ε. 608.

ῥοθ⊗. ε. 218. *impetus, undarum strepitus, fragor*.

ῥοίζαζ. θ. 835. ῥοίζαζ pro ῥοίζασκ propter sequen-
tem spiritum asperum. imperf. act. ἂ ῥοιζέω in
imperf.

imperf. act. ἑρροίζεον & poëticè ἑρροίζεσκον. Sed Hesiodus magis gaudet litera α. confer. θ. v. 157. ubi est ἀποκρύπιασκε pro ἀποκρύπιασε ῥόν. ε. 564. ῥόϙ εἰς ὁ fluxus. à præt. med. ἑρρα. verbi ῥέω fluo.

ῥύεται. α. 105. ῥυσόμεθα vindicabimus. θ. 662. ῥυτά. α. 308. frana. ῥυτὰ χαλαίνοντες, frenos laxantes.

Σ.

Σαγλάριον. θ. 344. σαγλάριον nomen viri. σαίνε. θ. 771. adulatur. Th. σείω moveo. pro quo dicitur etiam σαίνω moveo. tribuitur propriè canibus caudam moventibus.

σάκϙ scutum. α. 139. 232. 315. 319. 364. 461. alinc. Hebræo קד texæ, contractè ק. σάκεϙ. α. 217. 334. 363. σάκει. α. 414. 455. σακέων. α. 244. σάκευς Doricè pro σάκας ex σάκεος. Doricè tant & in ev. α. 460.

σαπίσας putrefactæ. part. a. 2. pass. g. f. ex σαπώ. α. 152.

σας. α. 107. à σός σή σόν tuus a um.

σαώ. ιϙ. εἰς ἡ nomen mul. θ. 243. salva.

Σθεννυδράων Æolicè pro σθεννυδρών, quæ dialiectus in illo casu genus distinctè exprimit. ε. 588. σθέννυμι. Thema σθέν.

Σε. ε. 44. 205. 371. σ. ε. 28. 200. σέθεν pro σέοθεν per syncopen τῃ ο μικρῃ. ex σέο pro σῃ tui. ε. 341. 692.

σειώμεϙ. α. 298. Th. σείω moveo.

σειέμεϙ. ε. 153. 415. 585. 607. α. 397. Sirius nomen stellæ,

stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur à σαίρω *ver-*
ro. item *hio*. Vide Scapulam. σείριος ἀστήρ *cani-*
cula stella. Alii vertunt *solis stella*. Sol enim (vi-
 de Calep.) Græcè quoque dicitur σείριος.

σέλα. ὁ. 867. *jubare*. dativus contractus pro σέλαϊ
 à σέλας σέλας. α. 60. 275.

σελλώλω. ὁ. 18. 371. σελλώλης ἡ *luna*.

σεμέλην à nom. σεμέληης ἡ *nomen mul.* θ. 940. 976.

σίο pro σῆ ex σύ. ε. 476.

σεζαρήα α. 268. *ridens*. præf. med. in m. g. σεζα-
 ρως propriè *scorpius purgatus*. à σαίρω. item *supra*
ore hianti seu diducto, prout illi faciunt, qui ca-
 chinnantur, unde pro *ridente* accipitur.

σεζφισμῶς. ε. 647. *peritus cum Genitivo*. à σο-
 φίζω *reddo sapientem*.

σηκόν. ε. 765. *stabulum*. à σηκός ὃ *stabulum ovium,*
caprarum. affine Hebræo ad *sepire*. vel τῷ τῷ *te-*
gere.

Σῆμα ε. 448. α. 385. σῆμ'. α. 477. ὁ. 500. Hinc
 σημαίνω. unde σημαίνωρ ορ. ὁ. σημαίνωρ. α. 56.

σιώ. α. 104. à σῆ tua. Th. σύ. σῆσι pro σαῖς *ionice*
tuis, à σός ἡ ὄν, *tuis*, α. *um.* ε. 272. ὁ. 658. σῆζιν.
 ε. 107. *nū est paragoge*, quæ tertiis personis in-
 ιῶται *impurum desinentibus*, itemque dativis
 pl. 5 *declinationis addi solet*.

σένος. ὁ. 62. 613. 617. α. 97. 420.

σενώϊος. ἡ *nomen mul.* ὁ. 276. *robusta*.

Σιγῆ. ε. 104. *tacite*.

σημαίνω.

σιμῶντα. θ. 342. pro σιμόντα. nomen vini.

σίνετα. ε. 316. affine Chald. ^{κιν} odisse.

σίδηρον. ε. 150. θ. 864. σιδήρε. ε. 385. σιδήρω. ε. 418.

741. σιδηρέη. θ. 764. σίδηρον. α. 128. διδήρεον. ε.

174. σιδήρεον ^ε ferreus, & contractè σιδηρῆς.

σίμβλος. θ. 598. à σίμβλον ^ε & ὁ ubi σιμαὶ συμβάλλ-
λασι μέλι, vel ἡ κάμαλον.

σίτχ. ε. 602. σῖτ ^ε & ὁ frumentum. σῖτον & τὸ panis
ex frumento. ε. 145.

σκαῖη. θ. 179. unde Latinorum scava.

σκάμαιδρον. θ. 345. σινυ.

σκάφον. ε. 570. fossio. à σκάπηω.

σκέπα. ε. 530. per apocopen pro σκέπασμα. Sic
ibid. γλάφυ pro γλαφυρέν.

σκληρόν. θ. 839. σκληρὸς durus.

σκηπτήρον. θ. 30. à σκήπηω nitor, innitor. Est ergo
σκηπτήρον baculus, cui quis inniti potest.

σκιδναμύνη. θ. 42. Thema est. σκεδάω unde σκιδάι-
νυμι & σκίδνημι. in passivo σκιδνάμαι. unde est
part. præf. pass. σκιδνάμεν ^ε.

σκιερῆς. ε. 572. σκιὰ umbra. σκιῇ. ε. 587. 591. ionicè
pro σκιᾷ.

σκολιόν. ε. 7. à σκολιὸς tortuosus, obliquus. metaphi.
pravus. σκολιῶν ε. 262. σκολιοῖς. ε. 192. σκολιαῖς

ε. 219. σκολιῶς. ε. 256. 260. σκολιῇσι pro σκολιῖς
ionicè. ε. 217. 248.

σκόλυμον ^ε carduus. ε. 580.

σκοτόεν. ε. 553. in mascul. σκοτόεις caliginosus.

σκολα-

σκυλάκεσιν Θ. 834. à σκύλαξ ακ. ὁ *catulus*.

σκυλεύζατος. α. 468. Th. σύλη *spolium*.

Σμύκειος. Θ. 593. σμῦκ. ε. τὸ *arum examen*.
ab Hebr. שִׁמְכִי.

σμικρόν pro μικρόν *parum metri causa*. ε. 258. 359.

σμερδαλέον *terribiliter propriè visis*. à μέρδω *intueor*.
affine germanico *Schmerzlich*. α. 341. 840.

σοὶ *tibi*. ε. 34. 379. 304. 284. α. 330. σοὶ δ' αὐτῷ. ε.
56. pro σεαυτῷ.

σὺς ἢ ὄν *tuis*, α. *um*. ε. 631. α. 98.

σπαργανίζα part. a. i. act. à σπαργανίζω *idem quod*
σπαργανόω. Th. σπάργανον *fascia*. Θ. 485.

σπείρειν ε. 389. 461. σπείρῃν α. 399.

σπείω ὁ. ἢ. Θ. 245. *Speo* nomen mul. q. d. *in*
specu latitans.

σπέος ε. τὸ. Θ. 301. *spelunca, specus, antrum*. Etym.
à σέεσθ. h. e. *extinctione luminis*. σπέ, ἀφώτι-
στον ὀικημέα.

σπῆ; alii legunt σπῆϊ, idque melius. Θ. 297. Dati-
vus sing. à σπέ ε. τὸ *antrum*, pro quo poëte
per epenthesein τῇ ἰῶτι dicunt etiam σπῆ. &
in dativo pro σπῆ per syncopen τῇ ἰῶτι pro
σπῆ dicunt σπῆ per novam τῇ ἰῶτι ἐπένθεzin.

σπερμαίνην. (ε. 734.) γενέω, *serere prosapiam* h. e.
procreare liberos. redolet Hebraismum. poste-
ri enim Hebræis dicuntur *semen*.

σπέρμα. (ε. 779.) ἀρξασθαι *sementem incipere*.
σπέρματα. α. 444 469.

Ε c

σπερχόν.

απερχνόν. α. 454. *celerem*. à ἀπέρχω *festinare cogor*.
 απονδῆσι ionicè pro απονδαῖς. ε. 336. à ἀπένδω *libo*,
promitto. in federe sunt promissiones & repro-
 missiones. Vide Lexicon N. T.

απεύδῃ. (ε. 22.) *festinat*. απεύδῃσι. θ. 597. απεύδαν.
 ε. 574. 671. απεύδων. ε. 459. α. 364. απεύδοντι. α.
 228. απεύδοντ' (pro απεύδοντα) εἰς ἄφρον. ε. 24.
festinantem ad opes concgrendas.

σαθμῶ. θ. 294. σαθμῶ ἐν ἡρώεντι in *stabulo obscuro*.
 pro αἷρ poëticè ἡῖρ aer. item caligo in gen. fœ-
 minino. σαθμοῖσι. θ. 444. *stabulis*.

σαφυλῇσι. α. 300 υνυς. Thema σαφῆς ἰδῶ ἡ υνα.

σάχυν. ε. 471. σάχυν νέουιν ἔραζε *spica nutabant*
versus terram. σαχύων. genit. pl. à σάχυν. υῶ.
 ἡ *spica*. α. 290.

στυομῶν. θ. 160. *arctata* ionicè pro στυομῶν α σένω
gemo. & hoc à σενός, ionicè σενός. *angustus, arctus*.

σῆχον pro ἔσειχον. 3. pl. imperf. aēt. *incedebant* θ.
 19. 690. ἔσειχε à Themate σῆχω.

σενάχιζε. θ. 858. *ingemiscebat*. Rursus augmentum
 deest.

σινόεντα. ε. 145.

σέρεται. ε. 209. pro σερῆται. Th. σερῆω *privo*. pro
 σερῆομαι ἔμαι dicitur poëticè σέρομαι.

σεροπλώ per aphæresin pro ἀσεροπλώ *fulgor* ab ἀ-
 σεράπλω, *fulguro*. θ. 140. 287. 845. 854.

σέφον pro ἔσειφον. ε. 73. *coronarunt*. Sic ἔσειψα co-
 ροναυῖ.

σήθεσι poëticè pro σήθει. ε 77. α. 124. 129. θ. 61.

122. 765. ἐν σήθεσι von hertzen. θ. 644.

σήμονι. ε 336. *stamine* ab ἴσημι. σήμονι δὲ ἐν παυρῷ πολλὰ κρόκα μηρύζαοθ, *Stamine* verò in parvo multam tramam intexce.

σήειξε pro ἐσήειξε. θ. 498. à στείλω. F. ξω. α. 1. ἐσήειξα.

σήζαιτο. *ordiat, faciat stare*. α. ι. med. opt. ab ἴσημι. ε. 777. σήζειν α. 114. *flatuere*. fut. ι. act. infinit.

σιβαρῖς. ε. 148. *validis*. σιβαρῖς *densius*. item *robustus*. Th. σείω *calco*. Quæ calcantur, condensantur: quæ verò condensantur, evadunt densiora spissiora & proinde firmiora. σιβαροῖσι. α. 76. θ. 152. 673. σιβαρῆς. θ. 692. σιβαρόν. α. 319.

σίγμαλα. α. 166. *puncta*. α σίζω. F. σίζω. P. ἔσιχα.

σίχες αἱ. α. 170. ὀμιληδὸν σίχες ἦσαν, *cōgregatim acies ibant*. à σίζ σιχός ἡ *ordo*. à σείχω *ordine incedo more militum*. confer *ιλιαδ. ἰῶτα* v. 86. κῆροι ἄμ' ἔσειχον, *juvenes (scil, milites noctu excubias acturi) unà ordine militari incedebant, nempe terni aut quaterni*.

σολίζας. ε. 626. *ornatè præparans*. σολή *vestis*. σολίζω *amicio*, à σέλλω.

σόμα. α. 146. 389. θ. 65. σόματ. θ. 84. σομάτων. α. 279. θ. 40.

σόνοντας. α. 127. *suppiriosa*. θ. 684. 994. σόν. θ. ο. *gemitus*. θ. 684. βέλεια σόνόντα *tela gembunda per pretonymiam effecti*.

σρατήν. ε. 244.

σρυμνία. §. 339. σρυμνών ὀν. ὁ nomen fluvii.

σρωταῖς. §. 798. ἀ σρώννυμι. στεκπο. F. σρώζω.

σρωφᾶται. ε. 526. Th. σρέφω. sic τωμάω ἀ νέμω, πω-
λέομαι νεῖσοι ἀ πείλω. &c.

συναχίζετο *ingemiscebat*. §. 159. Th. σένω.

σύξ ἡ. §. 312. 361. 776. nomen fluvii. συγός. §. 805.

Hinc est verbum συγέω συγέσι. ε. 308. §. 739.

810. Rom. 1. 30. Θεοσυγείς, qui Deum oderunt.

confer Exod. 20. 5. συζηρή ionicè pro συζηρά. §.

226. 775. συζηρέν. §. 211.

συζηρώπης. ε. 194. ex συζηρός & ὤψ ὠπός ὁ vultus.

σύ. ε. 27. 107. 211. 272. 400. α. 94. 119. 355.

σύς. α. 177. σύς υὸς ὁ ἡ σὺς. pro quo usitatus ὕς υὸς ἡ.

συνιέμεν ionicè pro συνιέναι ἀ συνιήμεν.

σύλασκε poëticè pro ἐσύλα, ἀ συλάω. α. 480.

σύμμικτον. ε. 561. ἀ συμμίγνυμι *commisceo*.

σύμπλασε pro συνέπλαζε ἀ πλάττω. §. 571.

σύμφορ. ε. 300. 781.

συμφεράσασθαι. 1. med. infinit. ἀ συμφεράζομαι. §. 471.

συνώ. ε. 118. 397. 495. α. 14. 46. 86. §. 253. 254. 317.

398. 444. συνώ κείνοις *cum illis*. §. 628.

συνώ — ἄγειραν (pro ἡγειραν) ab ἀγείρω *congrego*. ε. 650.

συνάκλινω 3. dual. plusq perfecti. pro συνήκλινω. α.

189. *irruerant* (Th. αἶσω ruo, *impetu feror*) συν-

αἶσω *impetu feror*. F. συναιζομαι. pret. pass.

συνήγμαι. plusq. perf. συνήγμην. ε. 80. κλῶ.

συναιῶζιν. §. 877. συναιῶζω. Thema. αἶζω.

συναιῶζω.

συνενέμεται. α. 440. *confertur*. ἐνείκω poëticè pro
ἐρέγκω. Th, Φέρω.

συνείχε α. 315. à συνέχω. συνεχής ἐστὶ ὁ ἢ *continuum*.
συνεχέως *continue*. §. 634.

συνήθεος θ. 230. à συνήθης εὐς ὁ ἢ *consuetus*. Th. ἡθος.

συνίσταν. α. 383. *concurrerunt*, unâ *iverunt*. 3. pl.
imperf. act. ex συν & ἔμι eo. in imperf. εἰν εἰς
εἰ ἴτον ἴτλω. ἴμην. ἴτε. ἴσαν. *adversa fronte congressi*
sunt. §. 686.

συνωιστόμεθα. α. 358. à συμφέρω.

συνωχαδὸν Adv. *confertim*. §. 690. à συνέχω.

σύνελγων α. 278. à σύελγξ *tithia*.

συρράπτειν. ε. 542. *consuere*. ἐξήτης. 8. ὁ *sutor*.

συσκιάζαι. ε. 611. penultima brevi. Th. σκιά.

συρφετόν. ε. 604. *paleas*, *sordes corrasas* tanquam à
σύρω. ἄχυρον δάπνη (pro δάπνη.)

συνών *apronum*. α. 168. à σὺς Doricè. pro quo ὅς *sus*.

σφέων. §. 144 *ipsorum* 361. *ipsarum*, σφ' illos duos
pro σφ' accusativus dual. α. 62. 404. σφὶ pro

σφίτι. α. 113. 152. 173. σφίν pro σφίτιν. α. 172.

310. 258. 310. 343. §. 63. σφίτι. §. 398. σφίτιν. α.

279. 296. 325. 348. σφέας. α. 169. 326. 403. σφας.

§. 34. σφέας *ipsos*. §. 624. σφίν *ipsis*. §. 627.

σφέτερον *sumt*. ε. 2. α. 90. σφέτερης. α. 239. σφέτερη.

§. 155. σφέτερων. α. 239. σφέτεροισι. α. 247. σφε-

τέρησι. ε. 151. σφέτερης. α. 90.

σφίγξ. §. 326. à σφίγξ σφίγξ ἢ σφίγξω *constrin-*
go. vide in Calepino *Sphinx*.

σφύραν. ε. 423. *malleum*.

σχεδιν. α. 113. *prope*. α. 432. 426.

σχετλιος. ε. 85. α. 92. Hebr. תש *schadad*. Germ.

schaden / *sched ich* *noxius*. allusiones hæ sunt.

Vertitur hîc *miser*. ιλιαδ. ιωτα. v. 626. *crudelis*,

durus. σχετλή. ε. 15. α. 149. *improba*. σχέτλια.

ε. 123. 236. 252. σχέτλια ἔργα *prava opera*.

σχίσας *conscindens* pro σχίζας *part.* α. i. act. à σχι-

ζω. F. ίζω. α. 428.

σῶζοι *præf.* opt. à σῶζω. ε. 374.

σῶμα ε. 338. σώματι. α. 426.

σῶρον. ε. 776. σῶρος ἔο *aceruus*. σῶρέω *coaceruo*.

T.

ΤΑ'. ε. 198. 215. 278. 292. α. 114. 165. 308. τάχα.

ε. 271. τάδε. ε. 686. 824. τάδ'. ε. 266. τά, τ'.

ε. 396. ταί *poëticè* pro αἱ α. 162. 229. 276. §. 36.

ταλαιργῶν. ε. 46. *laboriosorum*. τάλας ανθ' ὁ *miser*,

α τλάω *τλήμι fero*. ταλαιργάε. ε. 789. 794.

ταλαμῆια ε. 805. imò θαλαμῆια *cubicularia*. à θα-

λαμθ' τ pro §.

ταλακάρδιθ'. α. 424. *magnanimus*, qui animo res

arduas perferre & superare potest.

ταλάργε *cistas*. α. 293. 296. τάλαρθ' ε. ὁ *squalus*, in

quo lana & fusi.

ταλασιφρονθ'. §. 1012. *erumposi*.

ταμειν. ε. 805. τάμνειν pro τέμνειν *Doricè*. ε. 421.

424. 741. 784. ταινέμεν *ionicè* pro ταινέμεναι

Doricè, & hoc pro τάμνειν. *præf.* act. infinit. pro

τέμνειν.

τέμνειν. ε. 789.

ταυύπεπλον. α. 83.

ταυύρριζοι. α. 377. *expandens radices*. Epitheton arboris, ut hoc in loco populi, quæ radices in visceribus terræ diffundit, in aëre verò ramos.

ταυύω dicitur pro τείνω tendo.

ταυυσίπλερ. *expandens alas*. ε. 210. θ. 425. ταυύπλερον. θ. 523.

ταυυσφύρξ. α. 35. ταυύσφυροι ex ταυύω extendo, & σφυρὰ *malleolus pedis*, qui festinat, & extensis passibus incedit. θ. 364.

ταυύτριχα ε. 514. Thema θελίξ *crinis*.

ταπρώτα. ε. 385. ταπρωτ'. ε. 461.

ταρτάρξ. θ. 807. 822. α τάταρος & θ. Thema ταρτάρω *perturbo*. ingeminatio est emphatica. propriè de aqua dicitur. τάρταρον. α. 255. θ. 682. 868. τάρταρα. θ. 119. 841. τάρταρ. in plural. τάρταρα quam anomaliam Scapula præterit.

ταρφέις. θ. 693. Thema. τάρφ.

ταῦτα. ε. 27. 261. 272. 559. θ. 35. ταῦτ'. θ. 75. ταῦττω. θ. 203. 348.

ταύρε. α. 104. ταύρξ. θ. 832.

ταφίων. populi quidam dicuntur τάφιοι. α. 19.

τάφξ. ε. 733. à θάπνω. ψω. in 2. 2. ἔταφον. τάφον. *sepulcrum*. Sine aspiratione scribitur. Derivatur à supino *sepultu*. Sic à *fultu* fit *fulcrum*, à *lavatu* *lavacrum* &c. α. 477.

τάχα à ταχύς *celer*. ε. 310. 719. 360. 399. α. 32. 87.

τάχ. §. 490. ταχίως. §. 103. τάχιστα. ε. 60. 671.
α. 21. 108 ὡς τάχιστα quam ocyssime. ιλιαδ. ι. 653.
ὅτι τάχιστα ταχυῶ. ε. 85.

τάων Æolicè pro τῶν in g. f. ab articulo ἡ. ε. 824.
α. 6.

τέλω ε. 299. 172. Thema est. σὺ Doricè τὺ.

τίθηλε floruit. præt. med. à θάλλω. τίθηλε pro τέ-
θαλε metri causa. ε. 225. τεθαλῆας. §. 902. τε-
θαλῆαι. α. 276.

τεθνεῶτⓈ α. 454. part. præt. act. pro τεθνεῖκότⓈ
à τέθνημι pro θνήσκω. in præt. act. τέθνεκα. ad
formam τῆ τέθνεκα. pro τεθνεῖως mortuus, Plato
in Epist. τεθνεῖως, poeticè etiam τεθνηῖως. τεθνηῶτα.
α. 158. τεθνεῖωτες. α. 175.

τε responderet Latino que & hinc est. Ⓢ. ε. 3. 4. 9.
14. 21. 23. 30. 41. 44. 53. 59. 67. 73. 78. 91. 112.
113. 118. 123. 144. 149. 154. 160. 176. 179. 180. 191.
198. 209. 212. 216. 220. 222. 231. 236. 251. α. 5.
8. 23. 27. 45. 52. 66. 71. 75. 89. 90. 103. 105.
106. 109. 142. 149. 154. 155. 160. 169. 177. 179.
180. 186. 187. 189. 195. 199. 230. 239. 245. 250.
252. 260. 263. 284. 264. 272. 319. 354. 376. 371.
377. 380. 381. 383. 391. 395. 396. 399. 417. 427.
430. 471. 474. §. 253. τε ἰδὲ atque. §. 624.
Ⓢ. ε. 4. 7. 19. 23. 30. 36. 92. 108. 404. α. 7. 25. 29. 132.
141. 155. 169. 179. 180. 181. 182. 200. 250. 260.
285. 329. 380. 381. 408. 474. 475. vide καί.

τάχⓈ. ε. 244. §. 733.

τέκε a. 2. act. pro ἔτικε à τίκτω partio. §. 53. 270.
 326. 278. 411. 453. 802. 821. 907. 913. 938. 940.
 956. 981. 984. 1001. 1004. τέκ'. Θεογ. 133. τέκεν.
 Θεογ. 266. 625. 901. τεκέσθαι a. 2. med. infini.
 §. 478.

τέκεσι pro τέκεσι à τέκεσσι τὸ kind. §. 478.
 τέκετο 3. sing. a. 2. med. indic. pro ἔτέκετο, metēi
 causa abjicitur augmentum. §. 308.

τεκμαίρεται ε. 227. 237.

τέκνα ε. 233. 328. §. 104. 149. 240. 308. 366. 385. 453.
 894. 968. 1019.

τέκον pereperunt. 3. pl. a. 2. act. indic. pro ἔτεκον à
 τίκω. α. 6.

τέκεσσι τὸ α. 216.

τεκῶσα parens. part. ab a. 2. act. τεκῶν. §. 471.

τέκτων ον faber pro τεύκτων à τεύχω fabricor.

τελαμῶν. α. 222. Thema ταλάω.

τελέεσθ. §. 552. τελέεσθ ἔμελλεν perficienda erant.

τελεῖν. ε. 271.

τελεσθῶσιν ἔσῃ nomen mul. §. 358.

τελέθωσι. α. 398. τελέθωσι. ε. 179. 504.

τελευτή. ε. 331. α. 357. Thema est τέλ.

τελέζαιμι §. 170. a. 1. opt. act. à τελέω. τελέζαι.

ε. 55. §. 951. 994. 997. τέλεσεν pro ἔτέλεσεν a. 1.

act. à τελέω. α. 36. τελέχη a. 1. (subj). §. 779. τε-

τελεσμή. 559. 797. §. 795.

τέλ. ε. 165. 216. 292. 472. 562. 667.

τελεσφόρον. §. 740.

τελήεν[ς] à τελήεις *perfectus*. §. 242. 959.

τελεῦσι. §. 89. pro τελεῦσι Doricè, à τελέω.

τένδει *arrodit*. ε. 622.

τένοντε. accusf. dual. à τένων. οντ[ς]. ó *tendo*. Thema est τείνω. α. 419.

τέξεαθ[ς]. fut. i. med. infinit. §. 469. 889. 898.

τεμνέ[ς] à τέμνω[ς] ε[ς]. τὸ *lucius*. α. 58.

τέον *tuum*. ε. 139. 593. τέες ἢ ὄν *tuus* α. *um*.

τέρας. α[ς]. τὸ *prodigium*. §. 744.

τέτλαθ[ς] pro τέτλαθι à τλήμι, à τλάω per syncope
pro ταλάω. dicitur τέτλαθι pro τλήθι per redup-
licationem, sicut κέκλυθι pro κλύθι. ε. 716.

τέρενα accusf. à τέρνω. ε. 520. §. 5. τέρεν. §. 988.

τερμηζοῖο. §. v. 5. nomen fluvii.

τερμόεντα *talarem*. ε. 335.

τέρπειαι. ε. 356. ε. 115. τέρποντ[ς] pro τέρποντο abjecto
augmento. ε. 115. τέρπων[ς]αι. ε. 57.

τέρπει. ε. 485. τέρπεισι. §. 37. τέρπειντα. ε. 592. τερπέ-
μιν[ς]. α. 47.

τερπικέραυνον. ε. 52. 271.

τερψιχόρη *die gern danset*/ nomen mul. §. 78.

τέρψις. §. 917. τέρψιν. α. 273. §. 206.

τεσσαράκοντα. ε. 383.

τεσσαράκονταίης. *quadragesarius*. ε. 439.

τέταται. ε. 547. præt. pass. à τείνω. τέταπ[ς] pro ἐτέτατο
plur[um]q. perf. §. 638.

τέταρτη. ε. 798. τέταρτον. ε. 156. 594.

τέτορ[ς] pro τέτορε in dual. num. τέτορες *quatuor* sic
acci-

accipitur. *πίστευες οδυας*. ε. 70. adhibetur à poë-
tis pro *τεσσαρες*. Videmus hic aptari numerum
dual. etiam non dualibus ε. 696.

τετρας αὐτὸς ἢ quarta. ε. 768.

τετρημένη θ. 415. & per epenthesein poëticam τῇ η.
τετρημένη. θ. 163. à τῶ.

τέτρηται. θ. 449. à τιμάω. Thema τῶ.

τέτρη. θ. 610. 3. sing. præf. subj. à τέτρω *fortior*.
vide τέμνω unde τρώω τρωῶ & per reduplicatio-
nem (uti placet Eustathio) τέτρω.

τετοκῆς. præf. med. à τίκω *pario*. ε. 589,

τέτλιξ cicada. α. 393. 580.

τέτυλαι. ε. 743. 750. à τέυχω.

τεῦ. ο. 328. Doricè pro τῇ, σῇ.

τεῦξε pro ἔτευξε à τέυχω *fabricor*. ε. 79. α. 219. θ.
162. 570. *τεῦξαν* pro ἔτευξαν α. 1. act. θ. 141.

τεύξεαι ionicè pro τέυξη 2. sing. fut. 1. med.
ε. 399.

τέτυκτο. α. 154. pro τέτευκτο à τέυχω.

τετράτευφον ε. 440. qui in quatuor partes finditur
ex *τετρας* αὐτὸς ἢ & *τρυπίω* *frango*.

τετραμμή θ. ε. 725. à τέτρω *verta*.

τετρας αὐτὸς ἢ quaternarius. ε. 792. *τετράδι*. ε. 807.
817. *τετράδι*. ε. 796. pro *τετράδα*.

τέτρατον per metathesein *τέταρτον*. ε. 594.

τεύχεα. ε. 149. α. 67. 329. 332. 337. 423. 447. 451. 468.

τεύχε. α. 108. 183. 238. *τεύχεσι*. α. 60. θ. 186.

τεύχων. α. 71. *τεύχων* *machinans*. ε. 263. à verbo
τεύχω

τεύχω *ε*ς. *ει fabricor.* *ε.* 263.

τεῶ. *ε.* 23. 625. ἄ τεός *tuus.*

τέχνη. *θ.* 863. τέχνῳ. *θ.* 160. 770. τέχνησι. *θ.* 496. 929.

ionicè pro τέχναις.

τῆ. *ε.* 769. 775. 777. 793. *α.* 198. 210. τῆς. *ε.* 206. 633.

τῆθύς ὕ. *ή nomen mul.* *θ.* 337. 368. τῆθύ. *θ.* 362.

τῆθύ. *θ.* 136.

τήκεται. *θ.* 866. ἄ τήκω. τήκετο. *θ.* 867.

τῆλε *α.* 275. *θ.* 1014. τῆλῃ *procul.* *α.* 118. *θ.* 302. τῆ-
λόθεν. *θ.* 785.

τῆλεβοάων. *α.* 19. *nomen gentis.*

τῆλεκλειτοῖο. *α.* 327. τῆλεκλειτός ὁ *nomen viri q.d.*
longè lateq; celeberrimus.

τῆλέσκοπον *eiutinus apparentem.* *θ.* 566.

τῆμ. *ε.* 420. 486. 557. 583. 668. *α.* 398. τῆμῃ-
τι. *ε.* 574.

τήν. *ε.* 12. 17. 285. 537. 568. 636. 401. τῆνδε. *ε.* 39. 80.

204. 247. 267. τήνγα. *ε.* 15. 74. τῆς. *ε.* 218. 287.

α. 7. 267. τῆσιν pro ταῖς *ionicè.* *θ.* 917.

τῆτᾶ *careas,* ἄ τῆτᾶομαι ὦμαι. *ε.* 406.

τί interrogativum *quare.* *ε.* 205. *α.* 350. τί inde-
finitum *aliquid.* *ε.* 88. 113. 175. 180. 224. *α.* 103.

330.

τίεσκει. *α.* 9. *honorabat,* poëticè pro ἔτι *à τίω.*

τίεται. *θ.* 824. *honorat.* *verb. med.*

τίη. *θ.* 35. poëticè pro τί *quid?*

τίθησι. *ε.* 516. τίθεισι *faciunt.* *θ.* 597. τίθει. *ε.* 468.

τιθείς.

τίθεις. ε. 995. α. 385. τίθειμι ionicè pro τίθεναι. ε. 742.

τίθειαι. ε. 670. 687.

τιθωνῶ. §. 984. nomen viri.

τίκπ poeticè pro ἐτίκπ. §. 223. 346 τίκπεν pro τίκπ.
paragoge ὡς est ob sequentem vocalem. §. 381.

τίκπεν paragoge ὡς est propter metrum. ε. 242.

τίμα honorat. α. 104. τίμα pro ἐτίμαε honorabat. §.
532. τιμάων. §. 882. τιμή. ε. 141. §. 418. τιμῆς.

ε. 345. §. 396. 491. τιμήν. §. 203. 393. 422. 462. 892.

904. τιμά. §. 452. τιμάς. ε. 74. 137. 112. 885. τι-

μήσσι. ε. 190. §. 8. τιμήων. α. 91. τίμησε §. 399.

412. τιμῶντες. α. 476. τιμῶσι. ε. 16.

τίννυαι idem quod τίεαι. ε. 709. δις τόσα τίννυαι bis
tantum puniri. τίννυδρας vindicantes. ε. 802.
Verb. med.

τίον. α. 85. honorarunt. 3. pl. a. 2. aet. pro ἐτίον. pri-
ma in a. 2. brevis est, cæteroquin longa.

τίρωθον. α. 81. τίρωθον nomen oppidi. τίρωθ' per
apostrophum intolentem pro τίρωθον. §. 292.

τίς quis? α. 72. interrogativum.

τίς indefinitum in g. masc. ε. 21. quispian. 256. α.

τίς si quis. ε. 278 353. aliquis. α. 139. 431. §. 156.

quisque. 98. quis. τίς indefinitum in fœm. g. τίς

ulla. ε. 188. quadam 762. aliqua. α. 10. 421. 386.

τίκαμεθα uli fuerimus. 1. pl. a. 1. med. opt. §. 164.

τίκατο α. 17. §. 472.

τίεινός nocentes à τίω punio, lado. τίω habet pri-
mam longā. Alii vertunt festinantes à τείνω, sed

sic pri-

fic prima foret brevis. §. 209.

τίϛιν ultionem. §. 210. τίϛιν μετόπισθεν ἵστασθ.

τιτάνω calce, gypso. α. 141. Th. τιταίνω.

τιτάνες Titanes posteri Saturni. §. 630. 629 814.

851. τιτῆσι. §. 392. 424. 663. mendosè scribitur τιτῆσι πτεῖναι poëticè. §. 882. πτεῖνας. §. 207. 820.

τμηθεῖσα à τέμνω. α. 1. pass. ἐτμήθην. ε. 418.

τό. ε. 50. 289. 360. 436. α. 363. τόγ. ε. 362. 454. τόδε. ε. 483.

τόθ. α. 77. pro τότε.

τόθεν tunc. α. 32. confer τόθι ibi. ὀδυρ. ο. V. 239.

τοί. ε. 106. 121. 140. 151. 168. 291. 300. 331. 338. 345.

383. 391. 415. 509. 577. 604. α. 79. 238. 240. 272.

273. 278. 285. 301. 302. 336. 345. 347. 357. 553.

§. 986. 1014.

τοίγε illi. ε. 724. α. 282. 283.

τοῖο poëticè pro τῷ ab ὁ art. prepos. & metri causa pro ᾧ. §. 210. pro αὐτῷ. §. 493. 845. 859. α. 332.

τοῖς. α. 41. 433. τοῖον. α. 8. 805.

τοῖς. ε. 57. 117. 141. 149. 166. 177. 230. 237. 240. 439.

667. 747. τοῖσι. ε. 225. α. 312. paragoge ionica.

τοῖϛιν. ε. 170. α. 267. 277. §. 885.

τοκῆι §. 155. ionicè pro τοκέϊ à τοκεὺς parens. τοκῆα.

§. 138. τοκῆων. α. 239. τοκεῦϛιν. ε. 186. 438. τοκῆας pro τοκέας. ε. 183. α. 90. §. 469.

τόν. ε. 32. 53. 191. 339. 340. 349. 351. 352. α. 51. 52. 53.

55. 56. 102. 256. 320. 332. 424. 458. §. 974. 988. 1001.

τόσα.

τόζα. ε. 709. τόζον pro τόζον poëticè. ε. 658. 678.

τόση. α. 441. τόσοι. θ. 367.

τότε. ε. 195. 609. 669. 679. α. 44. 340 θ. 883. τότε
pro τότε *tunc*. ε. 563. 614. α. 370. θ. 68.

τό, τ' *hocque*. ε. 358.

τοπρωτον. ε. 485. 657. 677. Sic τοπρωτὶ *mane*. τὸ καθη-
μέραν *quotidie*. *eleganter præponitur τὸ*.

τοπαρθ. θ. 394. παρθ poëticè pro παρ. τοπαρ-
απερ. ε. 182.

τῆ. ε. 33. 171. α. 89. 146. 356. 429. 477.

τῆδε. ε. 282.

τῆτω. ε. 120. 125. 139. 155. 178. 524. 750. α. 399. θ. 170.
336. τῆτ'. θ. 469. τῆθ'. ε. 360.

τῆτω. ε. 799. τῆτον. ε. 503. τῆτων. θ. 422.

τῆνεκα pro τῆνεκα. ε. 49. θ. 88.

τῆς. ε. 136. 160. 161. 163. 165. 184. θ. 170.

τρεῖττω 3. dual. imperf. act. pro ἑτρεῖττω ad for-
mam ἐτυπῖττω à τρεῖω *tremo*. α. 171.

τρεῖον pro ἑτρεῖον *tremebant*. α. 213.

τρεῖς. θ. 148. 321. 907.

τρεῖψας. ε. 314. 644. à τρεῖπω *verto*. τρέπεται. ε. 414.

τρίσσε. θ. 850. poëticè pro ἑτρεσε *exparuit*. à τρεῖω
expavesco.

τρέχῃ *abit*. ε. 217.

τρητῖο poëticè pro τρητῆ. θ. 331. in foem. g. à τρη-
τός *perforatus*. Thema. τρεῖω pro quo usitatum
τιτρεῖω.

τρεφόμενῳ ionicè pro τρεφῶν a. 2. act. infin. à τρέφω
alo.

alo. §. 480.

τραχεῖα. α. 119. à τραχύς *asper*. ionicè τρηχύς.

τρηχύνϑ α. 335. 496. à τρηχύνινϑ. ἡ nomen mul-
lic dictæ *aspera* pro τραχεῖα. τρηχύνα. α. 353.
τρηχύς. ε. 289. ionicè pro τραχύς.

τρίβουσι. ε. 249. *atterunt*.

τρεῖς κάρηνα. §. 288. τρία κάρηνα, *tria capita*.

τρεῖς κόνιων pro τεράκοντα. sunt enim ἀκλήα. ε. 694.

τρεῖς καδά. ε. 764. à τρεῖς καὶ ἀδϑ. ἡ *tricesima pars*.
τρεῖς κασίας. §. 715.

τρεῖς γένεια. α. 197. τρεῖς γένειαν. §. 895. nomen mul-

τρεῖς πηχυ. ε. 471. ex τρεῖς & πῆχυς εως. ὁ *cubitus*.

τρεῖς ποδὶ pro τρεῖς ποδα α τρεῖς πους οδϑ. ὁ. ε. 655. τρεῖς-
ποδι ε. 531. τρεῖς ποδῶν ε. 421 *tripedale*. à nomi-
nat. τρεῖς ποδῆς. ὁ. ὁ. τρεῖς πϑ. ὁ. α. 312. Æolicè
pro τρεῖς πους. οδϑ. ὁ.

τρεῖς πόλιν. §. 971. *terarato* πολέων *verto*, *arg*.

τρεῖς. ε. 171. 250 399. 994. α. 62. §. 364.

τρεῖς καδά ε. 813. τρεῖς καὶ ἀδος ἡ *tertius*, *nonus dies*
mensis h. c. *vigessimus septimus*. ex τρεῖς & ἐννέα
novem. ἐννέα ἀδϑ. ἡ & ἐννέα ἀδϑ. ἡ *nonus dies*.

τρεῖς καὶ δεκάτῳ. ε. 778. h. c. *tricesimum*.

τρεῖς πῆχυν. ε. 424. πῆχυς ἡ *spithama* εἰς ἵππην
quantum longissimo digitorum porrectu com-
plecti licet.

τρεῖς καὶ τριπλῇ serie. §. 727.

τρεῖς τόν. ε. 142. §. 312. pro τρεῖς τόν dicitur etiam τρεῖς-
τάτον ἱλιάδ. ε. 363. τρεῖς τῶν ε. 486. τρεῖς τῶν ε. 576.
τρεῖς τῶν.

τρέτων. §. 931.

τρίλογένεια. §. 924. nomen mul.

τρίχαις. ε. 515. 537. à nominat. Τρίξ ἡ. τρίχας. α. 391.

τροίλεν. ε. 164. 651. τρώς τρώος ὁ Τροjanus. à τρώω unde
de τρωός. habuit latas plateas. Dicitur etiam
ἔλιον ab ἑλός ὅτι ἡ idem quod πηλός lutum. q. d.

Lucretia.

τροπῆς. ε. 477. τροπᾶς. ε. 562. 661. ubi ας corripitur
per licentiam poëticam, quam vocant συ-
στολέω. Est enim naturâ longa. Sic Theocrit.
ἀπενία τὰς τέχνας ἐγείρει.

τροχαλόν. ε. 516. incurvum. metaphora desumpta
à τροχῷ.

τρυγήῃρων. α. 293. τρηγῆτῆρ ἢ ρῶ. ὁ vindemiator h. e.
qui vina demit. à τρυγᾶω fruges carpo. item per
syn. gen. vindemio.

τρυφάλαια. α. 199. galeam q. τρίφαλον à triplici
cono.

τρυχεῖν. ε. 303. absumunt. τρύχω idem quod τρύω.

τυφάονα. §. 306. τυφάων. ονῶ. ὁ nomen proprium
viri. τυφάονιον. α. 32.

τυτθός μινυις. ε. 467. τυτθόν. §. 64. paululum. Adv.

Neutrâ ponuntur pro Adverbiis.

τιών. ε. 10. 639. pro Dorico τὸ & hoc pro σύ, τα.

τυρσῶϊσιν. §. 1015. Tyrrenis. nomen populi.

τυφώῳ. §. 869. τυφωὺς nomen est gigantis.

τύχη. §. 360.

τυχόντι. §. 973. ei qui obviam fuerit. part. a. 2. act.

F f

à τυγ-

à τυχαίω.

τώγ' dual. num. ε. 437. α. 170. 235.

τῶ. ε. 279. 264. 301. 324. 331. 499. 533. 739. 752. α.
23. 299. 323. 392. 369. 463. 440. .

τῶν. ε. 333. 435. 455. 511. α. 21. 151. 164. 170. 213. .
260. 347. 373. τῶν γε. ε. 244.

τῶς sic pro ἔτως per aphæresin. α. 219 428. θ. 892.

τ.

Υ Α'δεις. ε. 613. *stella septem in cornibus tauri, quæ
quum oriuntur aut occidunt, pluvias exci-
tant, ab ὕω pluo.*

ὕβρις. ε. 212. 236. ὕβρις. ε. 215. ὕβριν. ε. 211. 133. 189.
ὕβρις injuria. ε. 145. Hinc est ὕβριζω contume-
liā afficio. unde est. ὕβρις. θ. 996. ὕβρις. θ.
307. 514.

ὑγρόν. ε. 623. θ. 869. ὑγραίνω humecto.

ὑδωρ. ε. 735. α. 317. θ. 785. 805. ὕδατ. ε. 594.
ὑδατι. ε. 7.

ὑδρ. (αἶαν ὕδρ Φύρειν, terram aqua miscere. ε. 61.

ὑδρῶν. θ. 313. ionicè pro ὕδραν.

ὑδρ. ε. 550. ὕω pluo. ὑετῆ ε. 543. ὑετός. ἔ. ὁ pluvia.

ὑλη. ε. 419. 506. 509. ὑλητ. ὕλη ingens sylva. ὕλητ.
τ. ὕλη θ. 694. ὑληέντι. θ. 484. ὑληέσης. θ. 1010.

ὑληκοῖται qui in sylvis dormiunt. κοίτη lectus. confer
suprà ἡμερόκοιτ. qui toto die dormit. ε. 527.

ὑλοτόμον. ε. 805. ὑλοτόμ. casor lignorum. ὑλοτο-
μεῖν. ε. 420.

ὑλοφάγοι. ε. 589.

ὑμεῖς.

ὕμῃς. ε. 216. θ. 963. ὑμετέρῃς. θ. 165.

ὕμῳ α. 274. ab ὑμῶ ἐν ὅ pellicula, qua factus involuitur.

ὕμῃ vobis. α. 328. Æolicè pro ὑμῖν. ὑμὸν pro ὑμέ-
τερον. θ. 662.

ὕμνεῖν. θ. 33. ὑμνεῖσθαι ε. 2. poëticè pro ὑμνέσθαι.
ὕμνήσῃ α. 1. act. subj. θ. 101. ὑμνεῦσθαι. θ. 48. Do-
ricè pro ὑμνᾶσθαι. ὑμνεῦσθαι. θ. 11. 37. 51. pro ὑμνᾶ-
σαι. Doricè. ὑμνεύσας. θ. 70.

ὕμνον. ε. 660. carmen. ὕδω celebro. ὕμῳ carmine.
ε. 655.

ἡὶ à nominativo ἡὶς filius in genit. ἡὶ & contra-
ctè ἡ. in dat. ἡῖ & contractè ἡῖ. α. 150. 163.
ἡεῖ. θ. 476. ἡεῖς ad formam βασιλείας ab ἡεῖς filius.
θ. 368. vox hæc variè declinatur, in 3. simpl.
itemque in 2. & 3. contractorum. ἡὸς ὃ filius.
ε. 269. α. 212. 320. 392. 424. 467. θ. 316. 489.
950. 958. ἡόν. α. 66. 110. 413. 448. 940. 986.

ὕπαί pro ὑπὸ poëticè. α. 71. 278. ubi redundat,
seu ponitur pro ἐν more Hebr.

ὕπαλέωσθαι subterfugere scil. debes (α. 1. med. infin.
Th. ἀλέω molo, vito. poëticè ἀλέω) ε. 555.

ὕπαλύξαι α. 1. act. infin. ab ὑπαλύσσω. f. ὑπαλύξω.
α. 304.

ὕπέδεκτο pro ὑποδέδεκτο 3. sing. plusq. perf. pass.
habet significationem mediam, ab ὑποδέχομαι.
ξομαι. ὑποδίδεσθαι suscipi. θ. 513. ὑποδέξεται.
θ. 419.

ὑπεθήκατο 3. sing. a. i. med. indic. ab ὑποθήκη. θ. 175.

ὑπεναιτίοι. α. 347.

ὑπένερθε. α. 418. Th. ἔρα.

ὑπέρ. ε. 45. 163. 215. 416. 544. 627. α. 24. 237. 360.

ὑπεξήλυξε *evitavit*. θ. 615. Thema. ἀλύω unde
ἀλύσω. F. ξω.

ὑπερβάλλον. ε. 487.

ὑπερβασίας. ε. 826. ab ὑπερβαίνω.

ὑπέρβιον. ε. 690. 898. θ. 139. unde est *Latinorum
superbia*.

ὑπερήφανα. θ. 149. ὑπερήφανα τέκνα *superba soboles*.
Gallina filii albae.

ὑπερλήω. θ. 995. Th. αἰήρ.

ὑπερθεν. ε. 543. 742. θ. 110. 727. 840.

ὑπερθυμῶ. θ. 720. 937. *hochmuthig*.

ὑπερθυρίοις. α. 271. Th. θύρα.

ὑπεριονίδα. Æolicè pro ὑπεριονίδε. ab ὑπεριονίδης.
ε. ὁ nomen gentile. θ. 1011.

ὑπερίον. θ. 374. ὑπερίονα. θ. 134. ab ὑπερίων
nomen viri.

ὑπερμενέ. α. 413. ὑπερμενεί. θ. 534.

ὑπερόωλα. θ. 516. ὑπερόωλα *insolens*, *cujus animus
viribus est major*. ὑπέροωλον. θ. 670.

ὑπερον *pistillum*. veteres mortario usi fuerunt pro
molis. ε. 421.

ὑπέση. θ. 402. α. 2. αἶ. ab ὑψίστημι.

ὑπερκύδαντε ab ὑπερκύδας αἰ. ὁ *gloria superemi-
nens*. Thema κῦδ.

ὑπέρτατα

ὑπέρτατα. ε. 8. ab. ὑπέρτατ^ς. dicitur etiam ὑπάλ^ς
per syncopen. consyl.

ὑπεωθηῖς. θ. 374. ἰωὴ lectus.

ἰωω — ἦχεεν 3. sing. imperf. act. ab ἠχίω *resono*.
θ. 835.

ὑπῆζαν. ab ὑπείμι *subsūm*. α. 266.

ὑπν^ς. θ. 212. θ. 759. ὑπνω. ε. 116.

ἰωω. ε. 97. 151. 510. 586. α. 175. 215. 239. 280. 293.

334. 460. θ. 23. 43. 70. 195. 300. 301. 395. 455. 414.

501. 844. 849. 787. ὑπ^ς. ε. 15. 213. α. 43. 181. 282. 283.

299. 341. 377. 382. ἰωω χθονός. θ. 620. ἰωω χθονί.

θ. 621. ὑφ^ς. α. 63. 367.

ἑποδδίδας *subveritus*. α. 98. part. a. 1. act. δ'inge-
minatur metri causa, ab ἑποδίδω.

ὑπεκπεφυγή α. 42. a. 2. act. subj. alii ὑπεκπεφυ-
γοι a. 2. act. opt. *effugerit*.

ἑποδμηθίσα α. 3. θ. 327. 962. *subjugata*. part. a. 1.
pass. ab ἑποδμάομαι pro ἑπονδαμάομαι.

ὑπεκυσταμύρη σ duplicatur metri causa. part. a. 1.
med. ab ὑπεκύομαι *sic gravida*. Th. κύω. θ. 308. 411.

ἑπόδρα *torvè*. ponitur ἑπιρρήματικῶς. ἑπόδρα pro
ἑπόδρα per epenthesein τῇ δ. Th. ὀρέω. α. 445.

ὑπολαμπές. α. 142.

ὑπαλέυω *fuge*. ε. 758. pro ὑπαλέυω. ex ἑπὶ δὲ ἀλέυω-
μαι. Thema, est ἀλέω *molo*. item *vito*.

ὑπόπρις. ε. 601. πόρις^ς ἢ vitula.

ὑπότάρταροι. θ. 851.

ὑποστυορῶν. α. 373. σείω δὲ σέυω *moneta*.

ὑποχόρδοι. θ. 170. part. a. 2. med. ab ὑπείχομαι
pro ὑπέχομαι, pro quo etiam ὑπὶχυνῶμαι.

ὑπο — τυπείς. α. 162. percussus. part. a. 2. pass.

ὑσμίνη. α. 119. 179. ὑσμίνας. θ. 228. 631.

ὑστρον. ε. 344. θ. 34.

ὑφαίνε. α. 28. ὑφαίνεν. ε. 64.

ὑφήσων. α. 258. aliquanto minor & junior. q. d.
subminor Thema ἡττων vel ἡσων.

ὑψηλός. α. 440. ὑψηλῆς. α. 374. θ. 787. ὑψηλῆ.
α. 406.

ὑψιβρεμέτης. x. ε. 8. ex Adverbio ὕψι. ε. 202. &
verbo βρέμω fremeo, resono.

ὑψίζυγ. ε. 18.

ὑψικόμοι. α. 376. ὑψικόμας. ε. 507.

ὑψιμέδον. θ. 529.

ὑψόθεν. ε. 447. ὑψῆ. ε. 549.

Φ.

Φαέθοντα. θ. 987. Φαέθων ον. θ. ε. θ. 760. q. d. In-
men currens Φά. θ. θ. ε. θ.

ὅκ — φαίνε pro ἐξέφαίνε. τμησίς & ἀφαίρεσις. θ. 689.

Φαεινῆ. ε. 526. θ. 372. Th. φαίνω. Φαεινῆ 3. sing. a. 2.
pass. opt. à φαίνω ε. 456. 678.

Φαεινοί α. 225. Φαεινῆ. α. 122. Φαεινῶ. α. 142.

Φαεινυρότης. θ. 958.

Φαίδιμον. θ. 940. 986. Φαίδιμα. θ. 453.

Φαιδριώνος. ε. 751. ablus. Φαιδρὸς ἀὸν latius.

Φαινοιδίω. θ. 443. à φαίνω ostendo, facio apparere.

Φαίνετε ostendite. θ. 650. φαίνε pro ἐφαίνε ex fere-
bat.

bat. §. 689. φαίνονται *apparent*. ε. 385.

Φάλαγξ. §. 935. Φάλαγξ. γ(Θ). ἡ *acies quadrata*.
Φάληρον. α. 180.

Φανῆ. 3. sing. a. 2. pass. subj. ε. 596. Φανείζα. part.
a. 2. pass.

Φά(Θ). ε(Θ). τό. ε. 154. 337. 567. §. 151. 451. 755.

Φαρέεσσι dat. pl. poëticus à Φάρ(Θ). ε(Θ). τό. ε. 196.

Φαρέτερω. α. 129. ὡς τὰ τὸ Φέρεαθ, *quia sagittæ in ea feruntur*.

Φάρμακον. ε. 483. *remedium*. accipitur etiam pro
veneno.

Φάσκε. §. 209 pro ἔφη poëticè. Sic εἰσέκει (ιλιad.
6. v. 60. & γ. v. 217.) pro ἔση.

Φασί. §. 306. Φασίν. ε. 801. §. 340.

Φατοί *celebres*. ε. 3. Φαταί. α. 230. Φατειός *enarra-
bilis* à Φημί *dico*. α. 144. Φατειόν. §. 310. Φα-
τειῶν α. 161.

Φάτο. α. 115. §. 654. a. 2. med. pro ἔφατο ad for-
mam ἐσάμην ασο ἔφατο.

Φείδεο. ε. 602. Φηδεαθ. ε. 367. Φειδώ. nominativ.
casus. 4. contract. ε. 367. Φειδωλῆς. ε. 718.

Φερβέμην. ε. 375. ionicè pro Φέρβειν *pascere*.

Φερέοικ(Θ). ε. 569. epitheton cochleæ, *domiporta*.

Φερεσκαίεας. α. 13. *ferentes scuta, scutiferos*.

Φερέσβι(Θ) α. ὁ ἡ *altius*. α. §. 693.

Φέροισιν. α. 150. 163. Φέρουζα. ε. 221. §. 481. Φέρουζα.
ε. 103. Φέρετ. §. 190. Φέρειν. ε. 760. Φερέμην. ioni-
cè pro Φέρειν. ε. 213. Φέρεαθ. §. 181.

ΦέρτατΘ *praestantissimus*. § 49. Φέρταπ. α. 330.
 Φέρων. ε. 202. §. 287. Φέροντα. §. 216. Φέρουσι. §.
 248. Φέρουσαι. ε. 821.

Φεύγουσαι. ε. 618. Φεύγουσιν. ε. 529. Φεύγειν. ε. 572.
 Φεύγων. ε. 570. 635. Φεύξεσθ. α. 112.

Φῆ dixit pro ἔφη. §. 550.

Φηλήτησι (alii φιλήτησι) ε. 373. *furibus*. ΦῆλΘ. α. 6
improitor. Φηλέω *decipio*.

Φῆμη. ε. 759. 761. Φῆμιν. ε. 758.

Φημί ε. 654. α. 359. Φησί. ε. 453. Φημίζου. ε. 762. à
 Φημίζω.

ΦθαίνουΘ. ε. 552. 568. part. a. 2. med. à φθαίνω *pre-*
uenio. F. φθαίνω. α. 1. ἔφθασιν. α. 2. αἶ. ἔφθιν. α. 2.
 med. ἔφθαμιν, *ad formam τῆ ἑσάμιν*.

Φθείροντο. §. 831. imperf. à Φθείρομαι. Φθείρεσθε
 α. 1. med. §. 168.

Φθείρουσι. §. 876. 879. Thema primum Φθίω unde
 Φθείρω, Φθίνω. Φθειρόμενοι. ε. 176. ΦθινόγηΘ. ε.
 796. Φθιόντων. §. 59.

Φθισήνορα. §. 431. Φθισινώρ *perdens viros*. epithe-
 ton bello congruentissimum.

Φθονέει. ε. 26.

Φίκιον. α. 13. à ΦίκιΘ. nomen montis. ex ἰφ, *forti-*
ter, & κίω *incedo*, quia ardui montes summis vi-
 ribus sunt superandi.

ΦίλΘ. ε. 182. α. 95. Φίλη. ε. 518. Φίλα. ε. 606.
 Φίλ. ε. 304. Φίλα. ε. 15. à Φιλέω. Φιλέει. ε. 786.
 Φιλέει. ε. 298. Φιλεῖν. ε. 351. Φιλέοντα. ε. 351. Φι-

λίητε.

λέοντ. ε. 340.

Φιλειῶται Doricè pro φιλεῖνται. §. 97.

Φιλυρρίδης. §. 1002. nomen gentile.

Φιλερμειδής. §. 256. 989. *Die genu lachet, sic*) (Arist. τὸ Φῆλυ φιλόδακρυ esse pronuntiat.

Φιλομμηδέα. §. 200. μῆδεα τὰ, τὰ αἰδοῖα *rudenda*. In carminis dimensione hīc legendum φιλομμηδῆ.

Φίλκ. §. 180. 389.

Φίλω. ε. 368. φίλη. §. 474. 932. φίλον. ε. τὸν 711. τὸ 358. α. τὸν 476. §. τὸ 163. τὸν 472. φίλῳ. §. 410.

Φίλοιζιν. §. 162. φίλησι. §. 284. φίλκς. §. 469.

Φιλότηϑ. α. 15. 31. §. 132. 177. §. 626. κρόνκ ἐν

Φιλότητι, *Saturni ex amore. amicitia*. §. 651. Φι-

λότητι. α. 36. §. 125. 305. 333. 374. 822. 920. 923.

927. 941. 944. 961. 970. 980. 1005. 1009. 1012.

1017 Φιλότηι μιγᾶσαι. Φιλότηα. ε. 710. θ. 206. 224.

Φίλπρϑ. ε. 307. pro Φιλέτερϑ. Φίλτερς. α. 114.

Φίλτατε. α. 78. Φίλως α. 45.

Φλεγύας *aquila*. genit. *Æolicus* à Φλεγύας κ. ὁ α. *aquila* ἀπὸ τῆς Φλέγην κ' λαμπερὸς εἶναι. α. 234.

Φλεγέθονϑ. §. 846. ex Φλέγω μοτο δε θίω κυρτο.

Φλόξ γός. ἢ *flamma*. §. 697. 859. Φλογί. α. 451.

Φόβϑ *timor* à Φέβομαι in præt. med. πέρφοβα. α.

144. 155. 195. 237. 463. Φόβον. §. 934. Φέβουσπον.

α. 162. 3. pl. imperf. ποετικῶς pro ἐφόβον. φοβέω

ω *timorem injicio, terreo*. φοβέομαι ἔμαι *timeo*.

Φοῖβϑ. α. 68. Φοῖβς. α. 100. Φοῖβιν. §. 14. Φοῖβη.

§. 404. Φοῖβῳ. §. 136.

Ff 5

Φοινι.

Φοινικόεις. α. 194. Φοινικόν. α. 95.

Φόνον. α. 17. Φόνον & ὁ à Φινω unde præter med.
πρέφονα. Φόνος. θ. 228.

Φοιτῶσι. ε. 103. à Φοιτάω *ventito, frequento*. Φοι-
τῶν. ε. 933. Φοιτῶντες. ε. 124.

Φόρκυν. θ. 336. à nominat. Φόρκυν υν. *nomen*
monstri marini. Φόρκυν. θ. 237.

Φόρμιγ. α. 203. ἡ Φόρμιγξ *cithara, testudo*. Φορμί-
γων. α. 280.

Φορμός & ὁ *sportia*. ε. 480.

Φόρ. *onus*. ε. 642. Φόρτον. ε. 629. 670. Φορτία. ε.
601. Φορτί. ε. 691. Φορτίζεσθ *onerari*. ε. 688.

Φώς δε in lucem. θ. 669.

Φραδμοσιων. θ. 981. Φραδμοσιων. ε. 243. θ.
626. 884.

Φράζεσθ. ε. 365. 402. 446. 686. Φραζάτω 3. dual. a. i.
act. à Φράζω. θ. 892. Φράσσαθ. α. 218. pro
Φράζαθ. Φράσασθε. θ. 900. pro Φράζατο 3.
ling. a. i. med opt. Φραζάμεν. ε. 292. a. i.
medii pro Φραζάμεν. metri causa à Φράζομαι
considero. Th. Φράζω.

Φρεσί. ε. 107. 272. 434. 529. α. 34. 96. θ. 173. Φρεσίν.
ε. 47. 379. 686. α. 28. 488. Φρένας. ε. 55. 453. α. 89.
149. 255. θ. 889.

Φρίσθ. α. 391. Φρίσσω *contremisco*. Φρίσθ. ε. 510.
Φρίσσω. ε. 538. Φρίσσαν. α. 171.

Φρονέει. α. 387. Φρονέει. ε. 200. Φρονέοντα. ε. 989.
Φροέων. θ. 461.

Φύγοις. ε. 682.

Φυλώ. ε. 28. α. 88. θ. 259. 355.

Φυλάσσει θ. 336. 769. Φυλάσσει pro Φυλάσσει. ε. 489.

Φυλάσσεισι. ε. 123. 252. Φυλάσσειας. ε. 692. Φυ-
λασόμην. ε. 261.

Φύλοπις. ε. 160. pugna. proprie clamor bellicus. φύ-
λον natio, gens q. d. ὅψ τῶν φύλων clamor natio-
num. Sic βεή ponitur pro bello. ιλια. β. 408. αὐτῇ,
pralium. ιλιαδ. α. 492. per metonymiam ad-
iuncti. φυλόπιδ. α. 23. Φύλοπιν. α. 200. Φυ-
λόπιδα. α. 114.

Φύλακις. α. 122. 251. θ. 735.

Φύλαξ. ε. 419. Φύλοι. α. 295. 298.

Φῦλον. ε. 197. α. 4. θ. 202. 212. 965. 1020. Φῦλ'. ε. 90.
α. 462. θ. 330. 554.

Φυτά. ε. 569. 779. Φυτοῖσι. ε. 780. Φυτεύειν. ε. 22. 810.
Φυτεύτη. α. 29. Φυτεύεται plantavit h. e. genuit.
vide supra σπέρμαίνην. α. 1. med. indic. θ. 986.

Φύρειν. ε. 61. miscere.

Φῶκον. θ. 1004. nomen viri. phoca est bellua ma-
rina Φώκαινα. Φώκη vitulus marinus pessimè
olet. οδυας. δ. 443.

Φωκῆς. α. 25. nomen gentis.

Φωνῇ. α. 382. θ. 39. Φωνῶ. ε. 79. 104. 446. Φωναί.
θ. 829.

Φωτός viri. α. 420. Φωτί. α. 261. Φῶτα virum ac-
cus. sing. à Φώς vir. ε. 191. 790. α. 51. Φωτῶν
virorum per syn. spec. hominum. α. 149. Φῶτες
viri.

virī. Sed φῶς ὡτὸς τὸ *lumen* differentia causā
facit Genitivum pluralem φῶτων.

K.

X propter sequentem Vocale[m] aspiratam
pro κ. ε. 390. 432. pro καί. sæpe pro κε, κεν,
quæ sunt dictiunculae potentiales.

καί@. 9. 123. 814. χά@. ε@. τὸ. 9. 116. 700. γυ-
dis indigesta, materia, qualem fingebant.

χαίρεις. ε. 55. χαίρει. ε. 356. χαίρετε. α. 327. 9. 104.
963. χαίρων. 9. 438.

χαλαίνοντες laxantes. Den zaum lassen schiessen.
α. 308.

χαλέπει. ε. 5. χαλεπός. ε. 556. α. 386. χαλεπός.
ε. 290. 601. 760 χαλεπόν. ε. 675. α. 44. χαλε-
ποῖο. ε. 91. χαλεπῶ. ε. 332. χαλεπαί. ε. 800. χα-
λεπας ε. 176. χαλεποῖς. ε. 184. χαλεποῖσι. ε. 330.
χαλεπός. α. 94. χαλεπώ@. diffilimus. ε. 555.
9. 800. χαλεπῶς. ε. 672.

χαλκρόφωνον. 9. 311.

χαλκορυχί@ area galea munitum. 9. 984.

χαλκῶ. ε. 150. α. 67. 135. 335. 423. 9. 316. χαλ-
κόν. α. 415. χάλκι@. ε. 149. 9. 811. 722. χάλ-
κειον. α. 222. 223. 414. 453. χάλκειον. ε. 143. 491.
χάλκαιοι. α. 213. χάλκεια. ε. 149. χαλκείας. θ. 733.
χαλκίδα. ε. 653.

χαμαί α. 365. 9. 272. χαμαιγενέων. 9. 879.

χαρσαγίδι@. ε. 385. χαρσαγίδιαι. Doricè &
Æolicè pro χαρσάσιν. ε. 571.

καίει.

- χάρις. ε. 118. 718. 721. χάριν. ε. 65. 707.
 χάριτες. ε. 73. θ. 64. χαρίτων. θ. 907.
 χαρίεσσας. θ. 129. χαρίεσσα. θ. 260. 246.
 χάριμα. α. 400. χάριματ. η. 699.
 χαροπόδιο. θ. 321. vide ὅπλω. χαροποί truces. alio-
 quin χαροπὸς letus, vultu serenius, castus, caruleus.
 α. 177.
 χάσμα αἰ@ τὸ hiatus. θ. 740. Th. χαίνω.
 χατίζων. ε. 21. 392. χατίω ego.
 χαυλιόδων οη@. ὁ curvus dentes habens. α. 387.
 χέει. ε. 419. 396.
 χείλεσι. ε. 97. à χῆλ@ ε@, τὸ labium, labrum.
 χέμαρον. ε. 624. Th. ῥέω flao.
 χῆμα. ε. 638. χέμα@. ε. 448. χειμερίη. ε. 492.
 χειμερίω. ε. 522. α. 478. χειμερίους. ε. 556. χειμῶ-
 ν@. ε. 494. 650. χειμῶν. ε. 673.
 χέσιν poëticè pro χέειν. θ. 83.
 χειρός. ε. 478. θ. 182. χειρὸς ἀπὸ πειραρῆς à manu ro-
 busta. θ. 692. χεῖρ. ε. 466. 495. θ. 174. 178.
 χεῖρα. ε. 795. χεῖρες. ε. 147. α. 75. 193. θ. 150. 823.
 χειρσί. ε. 190. α. 139. 199. θ. 284. 490. 553. χερσίν.
 α. 188. 214. 292. 367. θ. 186. χείρεσι pro χεί-
 ρεσι manibus. χέρεσιν. ε. 94. θ. 747. χείρεσιν. ε.
 51. 737. α. 193. 266. 446. θ. 487. χῆρας. ε. 114.
 737. 738. α. 107. 247. 263. θ. 973.
 χειροδία. ε. 187. Die das faust-recht brauchen.
 χείρων. θ. 1001. Chiron nomen viri.
 χειρείων deterior. ε. 819. χειρότερον deterius. novus
 compa-

comparativus. Sic pro ἄρειον dicitur etiam
 ρειότερον. ε. 126. α. 51.

χελιδών. ε. 566.

χηλῆσι. α. 62. χηλή ἥς ἡ ungula.

χηρῶσαι. θ. 607. Thema χῆρⓈ viduus.

χηται. θ. 605. dativus sing. à χῆλⓈ εⓈ. τὸ penuria.

Thema χαίω.

χθονίς. θ. 767. χθόνιⓈ. θ. 697. χθών. α. 373. θ. 458.

847. χθονός. ε. 195. 615. 569. α. 464. θ. 119. 498.

787. χθονί. ε. 508. χθόνα. α. 61. 151. 287. θ. 95.

285. 477. 531.

χίλια. θ. 364. χίλιοι mille.

χίμαιρα. θ. 323. capra hyeme nata. à χεῖμα. τⓈ τὸ
 hyems per syncopen τῆ ε ψιλῆ metri causa. χι-
 μαίρης. θ. 322. χίμαιραν. θ. 319.

χιτῶνα. ε. 534. à χιτῶν ὦνⓈ ὁ tunica. ionicè κιθών.

Hebr. כִּיטָה. Germ. kittel. χιτῶνας. α. 287.

χλαῖναν. ε. 535. vide in Lexico meo N. T. χλαμῖς.

χλοερῶ. ααπ. 393 χλοερὸς. viridis unde χλωρὸς.

χλωρῆ. ε. 741. α. 231. χλωρή. α. 265. Pindarus.

πονεῖν δὲ οἷς τὸ γόνυ χλωρόν.

χλῆναι. α. 177. χλῆνων. α. 168.

χοαῖνιο. θ. 863. χόανⓈ caïnus. à χέω fundo.

χόλοιο. θ. 221. pro χόλος à χόλⓈ ε ὁ bilis item ira.

θ. 554. 533. βαρὺν χόλον. θ. 615.

χολέωⓈ. ε. 137. à χολόομαι.

χολωζάμωⓈ iratus. ε. 53. 47. part. a. i. med. pro

quo poëta quoque dicunt χολζάμωⓈ.

χορός.

χορός. α. 201. χορόν. α. 280. χορεί. α. 277. 284. §. 63.
χοροῖς. α. 272. χορῶς. §. 17.

χόρτον ε. 604. χορτάζειν. ε. 490. propriè *herbis* seu
fæno pascere per *lynecd. saturare*.

χρέα *debita*. ε. 645. In dimensione poëtica legen-
dum *χεῖ*, vel τὲ abesse debet, quod mihi fit
veri similis. vide ἀργαλὴν *suprà*. χρέα verò de-
rivatur à χρέον & τὸ, *debitum*. χρεός. εὐς. τὸ *idem*.

χρεῶν. ε. 402. à χρεῖα ας. ἡ.

χρέμιζαν. α. 348.

χρηίζεν. ε. 365. χρηίζων. ε. 349 497.

χρήμα. ε. 400. χρήμ. ε. 342. χρήματα. ε. 318. 405.
684. χρήμαθ'. ε. 603.

χεῖλαμφοῖ. ε. 521. part. a. i. med. *uncta*. Errant
ergo qui ajunt. a. i. med non habere passivam
significationem. vide *suprà* λείψεται.

χρόνον. ε. 132. 324. 752. §. 190.

χροός. ε. 534. §. 191. à χρῶς *cutis*. Thema. χρέα *co-*
lor. Dicitur χρῶς. & ὁ & χρῶς χροός ὁ, more
vocis νόος ὅς ὁ & c. χρεῖ ε. 74. 76. α. 183. χροά.
ε. 196. 520. 573. 751. α. 397. §. 5.

χρυζάμπυκες *aurea mitra revincta*. §. 916. *ιλιαδ.* ε.
354. χρυζάμπυκας *aureis phaleris ornatos*. ἄμπυξ.
υκ. ὁ. ἡ propriè *funiculus auratus*, quo iuba
equorum in fronte sparse colligantur, ab ἀμπύχω
circumdo. Deinde per metaph. tribuitur mu-
lieribus.

χρυσάωρ *accinctus aureo gladio*, nomen viri. §. 282.

288. χρυσάερα θ. 979. χρυσάερα. ε. 769.

χρυσέ@. α. 297. θ. 216. à χρυζός ὁ αὐγὴ. α. 142.

χρυσέη. θ. 783. χρύσειον. ε. 109. α. 220. χρυσέη.

ε. 128. χρύσει. α. 192. χρύσεια. θ. 933. χρυσίοι.

θ. 12. χρυσέας. α. 188. χρύσει@. α. 313. χρύσειον.

α. 125. θ. 284. χρυσείη. α. 203. χρύσσαι. α. 270.

χρύσσαι α. 183. χρυσείας. ε. 74. χρυσῆς pro χρυ-

σέης. θ. 975. χρυσῶ. ε. 65. θ. 822. 962. 1005.

χρυσοπιδίλον. θ. 454. χρυσοπιδίλκ. θ. 952.

χρυσοςέφαρον. θ. 17. 136.

χρυσονόμης & ὁ. θ. 947.

χρῶς corpus. ε. 596. idem quod χρῆς, χρῶς. Th.
χρῶα color.

χυτρεπόδων. ε. 746.

χωρόμ@ part. pres. med. opt. pro χολόμ@.

θ. 533. χωζάμ@. α. 12. part. a. i. med. Ver-

bum poeticum. vide in χολή verbum χολόμαι.

χώρ. α. 410. 806. à χῶρ@ & ὁ locus, sedes. item

spatium. item ager, pradium, fundus. θ. 731. χώ-

ρε ἐν ευρώεντι, regione in squalida. χῶρε. ε. 597.

χῶρον. ε. 388.

χώζατο pro ἐχολώζατο, iratus fuit. vide χολή ἡ.

bilis. & χολόμαι pro quo etiam dicunt poëta

χώομαι. θ. 554. χώζατο δὲ Φρένας iratus fuit men-

te. Φρένας pro καὶ Φρένας, ex ist in seinen hert-

zen zornig worden.

Φαμάθη.

Ψ.

Ψαμάθη. §. 260. 1004. nomen mul.

ψένδεα. ε. 78. 787. §. 27. ψευδέας. §. 229. ubi in
dimensione legendum ψευδεῖς. ψευδῶς το
mendacium. ψεύδω decipio, ψεύδομαι decipior, men-
tior. ψεύδεας. ε. 707. ψεύσεται. ε. 281. ψεύσται. §.
ψιάδας guttas. α. 384. (783.

ψολόντι ardentī. α. 422. §. 514. ψόλῳ & ὁ fuligo.
ψυχή vita. ε. 684. anima. α. 254. ψυχῇ anima. α.
151. ψυχῆ vitam. per metonym. causæ. α. 173.
ψυχρός frigidus. ε. 512. ψύχω ξω. refrigero. ψυχρή
pro ψυχρῇ ionicè. ε. 545. ψυχρόν. §. 786.

Ω.

Ω ὁ. ε. 27. 211. 246. 272. 609 639. α. 95 78. 118. 357.
ὧ cui. ε. 57. 130. 395. §. 419. pro ὧ 429.

ὧδε. ε. 35. sic. 201. 758.

ὠκεανίνη. §. 956. 389. nomen puerperæ. ὠκεανῖναι.
§. 364 filia oceani.

ὠκέες. α. 61. ὠκέης §. 998. pro ὠκὺς celer. in f. g.
ὠκεῖα. in n. g. ὠκὺ.

ὠκεανός. α. 314. ex ὠκέως citò & νάω fluo. ὠκεανὸν
ε. 169. §. 20. ὠκεανῶ. §. 841. 908. ὠκεανοῖο. ε. 564.
§. 215. 242. 265. 280 776. 789. 816. 959. 979.
ὠκεανῶ. §. 337. ὠκεανὸν §. 133.

ὠκεῖαν §. 266. ὠκέα. §. 780. ὠκέας. α. 307. 350.
ὠκέης. §. 269.

ὠκυπέτης. ε. 210. ὠκυπέτω. §. 267.

ὠκυπόδων. α. 96. 97. ὠκύπας ῥος ὁ idem quod ποδῶ-

G g

κης,

νης, ὡκὺς πιδχε. ιλιαδ α. 58. 84. ιλιαδ. κ 316. ὡκυ-
πόδεσι. ε 814. ὡκυπόδεσιν α. 470. ὡκύπιδας. α. 392.
ὡκυρή. 9. 360. nomen mul.
ὤλετε α. 162. ab ὀλλυμι in fut. ὀλέσω. 2. 1. ὤλεζα,
3. pl. ὤλεζαν. ε. 370.

ὤμαρῃσε. 9. 201. ab ὀμαρτέω sequor.

ὤμιον. ε. 557. 9, ὤμιον pro ὃ ἡμιον quod dimidiunt.

Thema. ἡμιζυς ε. 6.

ὤμῳ cruda. ε. 70. ὤμῶς crudus. item crudelis. ὤμῳ.
ε. 148. α. 76. 468. 9. 150. 824.

ὤμυς α. 200. ab ὤμῳ & ὀ humerus. ὤμουζι. α. 159.

ὤμοιζιν α. 128. 221. ὤμυς. α. 260. 430.

ὤμησιν cruda vefcentem ab ὤμησῆς & ὀ crudivorum.

9. 300. 311. ὤμῳ τὸ τὰ ὤμα ἔδειν.

ὤνῃ 3. sing. præf. iuby. med. ab ὠνέομαι emto. ε. 539.

ὤπα. ε. 62. ab ὤψ ὠπὸς ὀ vultus. Th. ὀπῆμα, videat.

ὤπασε. 9. 442. ὤπαζεν 2. 1. act. indic. 9. 474. ab
ὀπάζω praebeo. item insequor.

ὥρη. ε. 30. 407 hora. & per syn. membri tempus.

ὥρης. ε. 662. ὥρη. ε. 573. 492. 582. ὥρην. ε. 448. 458.

α. 401. ὥραν. ε. 75. 9. 58. ὥρας 9. 501.

ὥραια ε. 32. 628. 663. 693. ab ὥρα ας ἡ pulcritudo.

ὥραια ε. 305. 615. ὥραιων. ε. 640.

ὥραιασι matura reddunt pro ὥραίζασι xolicè. ὥραιος
speciosus. item maturus. 9. 903.

ὥρίζατο 2. 1. med. 9. 178. à Them. ὀρέγω.

ὥριων ε. 607. ab ὀρέω. ὥριων. ε. 613. 617. 596.

ὥριωνόντο. α. 190. porrigebantur. 3. pl. imperf. pass.
ab ὀρέω.

- ab ὀργιζομαι ὦμαι idem quod ὀρέγω vel ὀρέγνυμι.
 ὦρνε. ε. 674. α. 1. act. ab ὀρίνω. Thema est ὄρω.
 ὦρνε tempestivus. ab ὦρε ε. 490. 695. ὦρον. ε.
 420. 541. ὦρεα. ε. 390. ὦρε. ε. 392.
 ὦρνυτο. θ. 191. imperf. pass. ab ὀρνυμι. Thema. ὄρω.
 ὦρτο. 3. sing. præt. plusq. pass. ad ὄρω. ε. 566. α. 30.
 ὦρτ. α. 40. θ. 990.
 ὠρύγιον antiquum. θ. 806. ὠρύγιον antiquissimi
 Thebanorum regis nomen. per syn. speciei
 vetustus, antiquus.
 ὠρινε. ε. 506 ab ὀρίνω. Thema est ὄρω.
 ὠς. ε. 86. 108. 112. 182. 314. 349. 391. 384. 534. α. 9. 10.
 42. 72. 119. 120. 368. 374. 379. 421. 423. 426. 437.
 θ. 91. 112. 389. 867. quoniam. θ. 613.
 ὠς pro ὅτως sic ε. 44. 59. 69. 116. 210. 305. 338. 375.
 568. 621. α. 20. 44. 60. 115. 121. 122. 166. 338. 450.
 452. θ. 29. 408. 862. 900.
 ὠσεῖ. α. 189. 194. 198. 290.
 ὠσ κ. ε. 697. ὠσπερ. θ. 402. 631.
 ὠς. θ. 831. adeo ut. ὠς' utque pro ὡς τε. α. 405.
 ὠ τι. ε. 31. ab ὄς.
 ὠτρυνον. θ. 883. imperf. ab ὀτρύνω.
 ὠτῶντα. ε. 655. auritum h. e. ansatum. ὅς auris ὠτὸς
 τὸ, unde est ὠτόεις εἶσα εν. auritus.
 ὠφειλον. ε. 172. ab ὀφείλω debeo.
 ὠχετο. α. 91. 200. 3. sing. imperf. med. ab ὀιχομαι
 abeo. unde ἀποίχομαι otheo, morior.

Q V O R V N D A M

versuum dimensione,

nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt ceu contracta, metro
id postulante. Verbi gratia. ε. 5. *ρέα μὲν γὰρ*
βελιάδ, "ρεα δε βελιάοντε χαλίοπιδ. Hic prius *ρέα* pro-
 ferendum *ρά*. Ab hoc differt dictio enclitica *εἶ*
 pro *ἄρ* per metathesin, quod est ex *ἄρα*. ε. 30. *ὦρῃ*
γάρ τ' ὀλίγη πᾶλειαι νεϊκῶν τ' ἀγορέων τε. Hic metrum
 postulat, ut pro *νεϊκῶν* dicas *νεικῶν*, & pro ionico
ἀγορέων, *ἀγορῶν*. Iones nimirum non contrahunt.
 ε. 33. *τῶ κε κορεσσάμεν νεϊκῆα, καὶ δὴ εἰν ὀφέλλῃ.* Hic
 pro *νεϊκῆα* in dimensione (quam alii scansionem
 vocant) legendum *νεϊκή*. In dimensione inquam,
 scilicet non. ε. 109. *χρύσειον μὲν πρῶτιστ᾽ ἀνὰ στή-*
πρῳ legendum *χρυσῶν*. Sic *ιλιαδ. α. 15 χρυσέῳ ἀνὰ στή-*
πρῳ legendum *χρυσῶ*. At ε. 128. *χρυσέῳ* legi potest
χρυσῶ, vel *χρυσέῳ* utrolibet modo. ε. 129. *ἔτι* ubi
τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæ-
 sura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si*
nihil attuleris, ibis Homeroforas. ubi ultima in at-
 tuleris propter cæsuram est anceps. *cæsura est quum*
duæ voces caduntur. h. e. quum pes constat ex
 syllabis duarum vocum veluti cæsarum seu secta-
 rum.

arum. v. g. *Si nihil attule ris i bus Home re foras.*
Hic tertius pes *ris i* est ex cæsura. Nam syllabam
habet recisam ex voce antecedente *attuleris*, &
syllabam ex voce sequente *ibis*. Sic α. 5. εἰδέι το
μεγέθει τε, ubi prius τε producitur, & est quasi cæ-
sura. τε enim prius cum εἰδέι cohaeret, tanquam
pars illius vocis conjunctæ. Differunt verò con-
junctum esse & compositum esse, de qua diffe-
rentia Hebræi accuratiùs loquuntur. Affixum
enim apud eos, est quidem pars vocis conjunctæ,
sed non compositæ. pars vocis compositæ est
essentialis, ut לִי יָדָהּ / pars vocis conjunctæ
secus se habet, ut יָדָהּ. illa ad Etymologiam, hæc
ad Syntaxin pertinet. α. 458. pro ἡρακλῆι lege, scil.
in dimensione ἡρακλῆι. §. 93. pro μεζάων lege,
nempe in dimensione μεσῶν. §. 102. pro κηδεων
lege κηδῶν. sic §. 200. pro μηδεων μηδῶν. §. 233. pro
ἄψευδία lege ἄψευδῇ, nimirum in dimensione. Se-
cus *ionismus* passim retinendus, & singula legen-
da, sicut sunt scripta. §. 169. pro κυπεργένεια lege
κυπεργενῇ. θ. 199. pro ἀφρογένειαν lege ἀφρογενῇ. Sed
inquires, cus ita legimus? Resp. poëtarum mo-
rem esse, ut vocem perspicuè proponant, dimen-
sionem lectori reliquentes. Sic ιλιαδ. α. 1. πη-
ληϊάδω ἀχιλῆϊ. Hic non legendum πηληϊάδω
sed πηληϊάδῃ, vel πηληϊάδω per syncopen τῷ ψι-
λῷ. Scilicet tanta est poëtarum licentia, ut pro
πηλείδης εἰ (ὁ γὰρ τῷ πηλέως) dicant per ionicam

διαίρεσιν *πηληϊάδης* & *ο*, & per novam τῶ *α* ἐπενθήσιν
 ἢ *πηληϊάδης* & *ο*. pro *πηληϊάδε*. ionicè verò *πη-*
ληϊάδεω. Sic in Francica lingua *beau, dieu*, singula
 constituunt unam syllabam. Tantopere luxuriantur
 αἱ *διαίρεσις*, adeo ut idcirco Græcanica seu
 Graja poësis omnium facilima, &, poëta iudice,
 Musas videatur habere faventiores. Sæpe etiam
 integra syllaba rescindenda, ut *ἰλιάδ.* ε. 245. ἰὼ in
 dimensione legendum tanquam unica syllaba.
 9.927 syllaba *παρίκε* h.e. redundat. *ἰλιάδ.* ε. 345.
 ubi τὸ ἦ quadam conniventia prætereundum est,
 quasi non sit scriptum: idque fit, ubi aliquis in-
 troducitur vehementi abreptus affectu, ut hic
 Diomedes alloquens Venerem à se fauciatam.
 Contrà aliquando quædam desunt ut. Verg.

Quos ego! sed motos præstat componere fluctus.

De cæteris hinc inde egit Index.

ABÆ-

ΑΒΛΕΠΤΗΜΑΤΑ
 QVÆDAM EX OPERARVM
FESTINATIONE
 SUBREPSERUNT,
 pro quibus (pauci intelligentibus)

*Veram lectionem hinc substituiimus, quadam etiam
 ommissa addidimus, ubi primus numerus pagi-
 nam indicat, alter lineam vel à prin-
 cipio vel à fine.*

IN HESIODO.

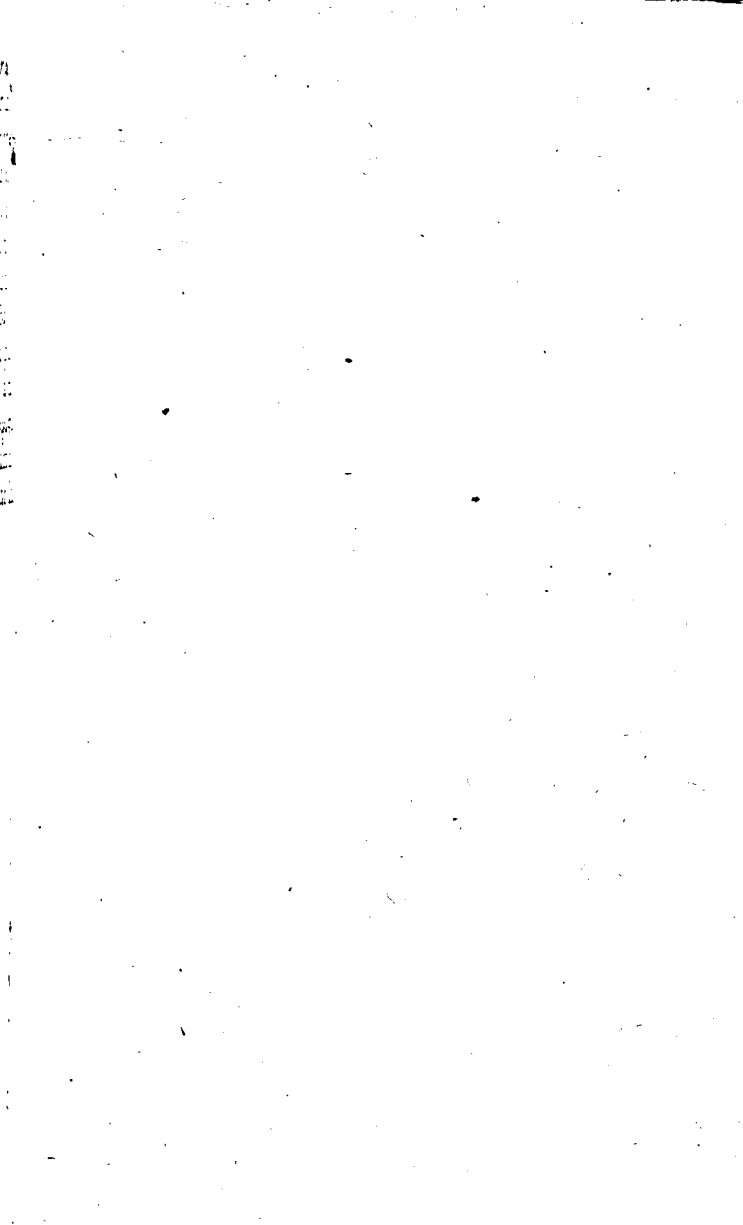
3, 9. ἰδῶν. 3, 18 δέ μιν. 3, 21 ἔργοισι. 8, 14 καὶ α-
 γαθήσιν. 19, 14 afflictione. 12, 4 à fine Φύλοπις.
 19, 2 à fine τόχα. 32, 1 à fine ἰσοφῶν. 44, 10 δέ τε.
 48, 1 à fine νηῶν. 50, 16 molestos. 51, 1. à fine δόλοισι.
 57, 1 damna dant. 60, 6 μέσση. 66, 7 ἔριζε. 66, 3. à
 fine ἔργον. 71, 4 Saturnio ibid. 9, 7 jaculantis & à
 fine. Herculeam. 85, 20 ἔκελαι. 86, 6 à fine δέ μιν.
 90, 9 à fine ἡφαιστis. 97, 16 τέτιξ. 101, 18 ἡρακλῆα.
 113, 7 à fine οἱ. 152, 17 opibus. 185, 3 in margine
 1010. ibid. 8, 1015. ibid. 12, 1020.

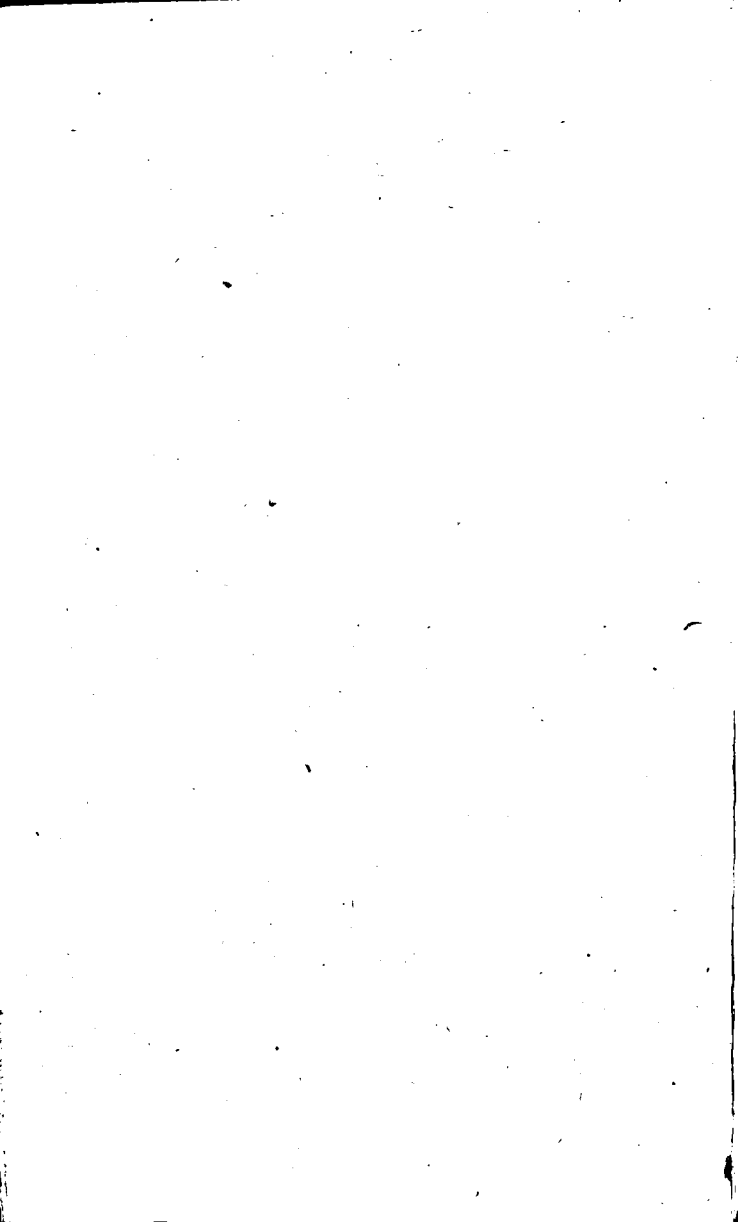
IN INDICE.

13, 6 adde post. 9. 548. 17, 5 à fine ἀκτὶν ἢ. ἢ.
 24, 9 à fine incessanter. 35, 8 à fine ἅπαντες. 34, 4
 ἀπαυγάω. 41, 3 ἀραβεύσαι. 41, 14 adde α, 461. 41, 6
 Gg 4 à fine

à fine ἄργεῖο τὸ, 46,15 ἄρρητοι. 48,9 *asperum*.
 56,10 à fine βαθύρρειτο. 77,10 ante numerum
 152 ponatur ε. 127,9 à fine ἤρειται. 136,16 *Creta*.
 144,11 καιομένη. 149,6 accipitur. 189,4 à fine ὀδόν-
 τας. 192. interfere l. 3. οἷοι pro ὅμοιοι *similis*. ε. 311
 οἷοι ergo *qualis*. item *similis*, sed ὀἷοι cum tenui
solus. 209,8 à fine. περιγλωχίς per syncopen pro
 περιγλωχίνες. γλωχίν vel γλωχίς ἴνῃ ἢ *cuspis*, a-
 cies, 226.2 à fine evertit. Θαλαμήϊα refer ad pagi-
 nam 130. lin. 6. 234.6 à fine εἴρεται. 249.4 à fine
Tyrrhenis. 251.14 ἡέ. 260.9 à fine χαλκοκορυσίων.
 262.2 ἀριότερον. Πρωύτερον notetur, quod in Indice
 τὸ ε valcat ἔργα, τὸ α αἰσῆς, τὸ θ θεογονία, qui libri
 brevitatis causa unica litera indicantur.

F I N I S.

Handwritten text, mostly illegible due to extreme contrast and noise. Some faint characters are visible at the top of the page.

Handwritten text, mostly illegible due to extreme contrast and noise. Some faint characters are visible in the middle section of the page.

Handwritten text, mostly illegible due to extreme contrast and noise. Some faint characters are visible in the lower section of the page.

Handwritten text, mostly illegible due to extreme contrast and noise. Some faint characters are visible at the bottom of the page.

forta fuerint primi Lapidaria ma-
gisteri, quare etiam dicuntur ferre
com. m. moris suo cauti. et mollii. huc
certum e ipsos docuisse suos minime
~~hunc~~ religionem, inde ut primi. extitit
Theologi, inter quos celebratiss. fuit
Aristoteles.

γερων

Ποιητὰς ἦτο πρῶτοι τῆς σοφίας διδάσκαλοι
διότι καὶ λέγονται ἄλλοι τὰ ἤδη ἀνδρῶν
πῶν τῇ ^{αὐτῶν} ὡδὴ μεμαδασέναι. τὰτο
δηλοῦν εἶναι, ὅτι οἱ δεδιδάχασι οὖν τε
χρῆσθαι εὐσεβειαν, ὅθεν καὶ πρῶτοι
θεολόγοι ἐπῆλθον, ἐν τούτοις εὐαγγέλιον
τατὸ ἦτο ὁφείλει.

γερων

Allegorizantur solum. huiusmodi de omnibus
antiquis somniis negligere, totamque in vana
virescentia et viciis. non proinde huiusmodi
negligere, sed tanquam modo dicitur somniis
in fide. huiusmodi. huiusmodi. huiusmodi
huiusmodi propositum in eadem illa illa.